INDEX

Jeremiah 6-169
Ezekiel 169-313
Isaiah 313-524
Hosea 525-546
Joel 546-553
Amos 553-569
Obadiah 569-571
Jonah 572-576
Micah 576-588
Nahum 588-593
Habakkuk 593-599
Zephaniah 599-605
Haggai 605-609
Zechariah 609-634
Malachi 634-640

Text Structure: 1 verse Hebrew followed by one Aramaic (Targum Jonathan)

הקדיש לכניסת
אדונינו מהר"ץ
זלה"ה

הדאל להלג כתב בנה
הסופר זה"ע נכתב בשנת
חמשת [illegible] כמה בין
פי אגרה ואיום לה תוקנה
מן נחבב פי אגרה [illegible]
מן סנה לתשפו [illegible]
[illegible] בכפט ארבע מאיין
והלה סנה

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
אשר בענתות בארץ בנימן פתגמי
נבואת ירמיה בר חלקיה מרישי
מטרת כהניא מן אמרכליא דהוו
בירושלם גברא דקביל אחסנתיה
בענתות בארע שיבט בנימן אשר
היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו דהוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמיה ביומי יאשיה בר אמון
מלך שבטא דבית יהודה בתלת עשרי
שנין למלכיה ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה עד תם
עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם
בחדש החמישי והוה ביומי יהויקים
בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
עד דשלימא חדא עשרי שנין לצדקיה
אחוהי בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה עד דאתא נבוכדנצר מלכא
דבבל וצר על ירושלם תלת שנין ואגלי
עמא דבה בירחא חמישאה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר

בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם
תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים
נתתיך עד לא בריתך ממעין אתקינ...
ועד לא אתיתא לעלמא זמינתך ...
משקי כס דלוט לעממיא מניתך
ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי
דבר כי נער אנכי ואמרית קביל בעו...
יי אלהים הא לית אנא ידע לאתנבאה
ארי רבי אנא ומשדריותי עקא וגלו...
מתנבי על עמא הדין ויאמר
יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל
אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך
תדבר ואמר יי לי לא תימר ...
ארי לכל אתר דאשלחינך תהך ...
דאפקדינך תתנבי אל תירא מ...
כי אתך אני להצלך נאם יהוה ...
תדחל מן קדמיהון ארי בסעדך מי...
לשיזבותך אמר יי וישלח יהוה את ...
ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה ...
דברי בפיך ושלח יי ית פתגמי נבואתי...
וסדר בפומי ואמר יי לי הא שויתי...
פתגמי נבואתי בפומך ראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל הממלכות...
לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ...

ובטרם ג וסימנה׳ תיצא מרחם יקרב אליהם יתנגפו רגליכם ... להצילך ז חס בליש וסימנה׳ מידם מחרב פרעה ויושע ... מכף ערי...
מיד הארי כי אתך אני מושיעך ומעלי...

לנטוע חזי דמניתך יומא הדין על
עממיא ועל מלכותא למעקר ולתרעא
ולאבדא ולפגרא ועל בית ישראל למבני
ולקימא ויהי דבר יהוה אלי
לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל
שקד אני ראה והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר מא את חזי ירמיה ואמרית
מלך מוחי לאבאשא אנא חזי ויאמר
יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני
על דברי לעשתו ואמר יי לי יאות
חזיתא ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
ופניו מפני צפונה והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי תנינות למימר מא את
חזי ואמרית מלך דרתח כדוד אנא חזי
אנטוקוס משריתיה דמדבר ואתין מאפי
צפונא ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל ישבי הארץ ואמר יי
מצפונא תשרי בשתא למיתי על כל
יתבי ארעא כי הנני קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו
איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל
כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה

ארי הא אנא מקרי לכל זרעית מלכות
צפונא אמר יי וייתון וירמון גבר
כרסוהי לקביל תרעי ירושלם ועל כל
שורהא סחור סחור ועל כל קרויא
דבית יהודה ודברתי משפטי אתם על
כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים וישתחוו למעשי ידיהם ואמליל
פורענות דיני מנהון על כל בישתהון
דשבקו פלחני ואסיקו בסמין לטעות
עממיא ואשתעבדו לעובדי ידיהון
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם
את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם
פן אחתך לפניהם ואת תתקף ותקום חרצך
ותתנבי להון ית כל דאנא מפקיד לך
לא תתמנע מלאוכחותהון דלמא אתברנך
קדמיהון ואני הנה נתתיך היום לעיר
מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת
על כל הארץ למלכי יהודה לשריה
לכהניה ולעם הארץ ואנא הא יהבתך
יומא דין תקיף כקריה כריכא וכעמוד
דברזל וכשור דנחש לאשקאה כס
דלוט לכל יתבי ארעא למלכיא דבית
יהודה לרברבהא לכהנהא ולעמא דארעא
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך

אזן ה והם וסימנ׳ ומהר האלהים לעשתו ואז יקרב לעשתו כי קרוב אליך הדבר מאד כי שקד אני על דברי לעשתו כי לא יכלו
יר ד וסימנ׳ ואני הנה נתתי ויעמד שפטים ויי שרם למטה מערבה ואחרי כן בנה

אני נאם יהוה להצילך׃ ויהון דינין
ומגיחין לקבלך למסתר ית פתגמי
נבואתך ולא יכלון לך ארי בסעדך
מימרי אמר יי לשיזבותך׃
ב ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
הלך וקראת באזני ירושלם לאמר
כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה׃ איזיל ותתנבי קדם
עמא דבירושלם למימר כדנן אמר
יי דכירנא לכון טבוות יומי קדם
רחמת אבהתכון דהימינו במימרי
ואזלו בתר תרין שליחי בתר משה
ואהרן במדברא ארבעין שנין בלא
זורין בארע לא מזדרעא׃ קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה׃
קדשא אנון בית ישראל קדם יי על
בזיזיהון כדימע ארמות עללא דמן
דאכיל מניה חייב לממת וכשירו
עומר ארמותא דעד לא מקרבין מנה
כהניא בני אהרן קרבנא על מדבחא
כל דאכיל מניה מתחייב אף כן כל
בזיזיהון דבית ישראל [illegible] בשעתא
תיתי עליהון אמר יי׃
שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל
משפחות בית ישראל׃ קבילו פתגמא
דיי בית יעקב וכל זרעית בית ישראל׃
כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי
עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל
ויהבלו׃ כדנן אמר יי מא אשכחו
אבהתכון במימרי שקרא׳ ארי אתרחקו
מדחלתי וטעו בתר טעותא והוו ללמא׃
ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ
ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם
שם׃ ולא אמרו נדחל מן קדם יי דאסיק
יתנא מארעא דמצרים דדבר יתנא
במדברא בארע מישר וחרוב בארע
צדיא וטולי מותא בארעא דלא עדא
בה אנש ולא אתותב אנשא תמן׃ ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה׃ ואעילית יתכון
לארעא דישראל דהות מנצבא כבכרמא
למיכל איבה וטובה ועלתון וסאיבתון

תבואתה ב̇ כת̇ ה̇ וסימנהו̇ ראשית תבואתה והיתה ס״ם ונחלתי שממת להן היה בן קוראי אומ׳ זה המק׳ על און שמתים בחוצה לארץ ומעלים ארונ׳
לארץ ישרא׳ וקוברין אותם שם ס״ם

בארע בית ישראל ואחסנתי שויתון
לפולחן טעותא: הכהנים לא אמרו איה
יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים
פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי
לא יועילו הלכו: כהניא לא אמרו נדחל
מן קדם יי ומלפי אוריתא לא אליפו
למידע דחלתי ומלכיא מרדו במימרי
ונביי שקרא מתנבן בשום טעותא
ובתר דלא יהנון להון אזלו: לכן עוד
אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם
אריב: בכין אנא עתיד לאתפרעא
מנכון אמר יי עם בני בניכון דאם
יעבדון כעובדיכון אנא עתיד לאתפרעא:
כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת:
ארי עיברו לנגוות כיתאה וחזו ולמדינת
ערבאי שלחו ואסתכלו לחדא וחזו
עממיא דגלן מכרך לכרך וממדינה
למדינה נטלין ית טעותהון ומובלין
להון עמהון ובאתר דאינון שרן פרסין
ית משכניהון ומקימין ית טעותהון
וסגדין להון אידא היא אומה ולישן
[illegible] ית פלחתכון בית ישראל: ההמיר
גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר

כבודו בלוא יועיל: הא עממיא לא
שבקו פולחן טעותא ואינן טעון דלית
בהון צרוך ועמי שבקו פולחני דבדיליה
אנא מיתי עליהון יקרא ואזלו בתר
דלא יהנון להון: שמו שמים על זאת
ושערו חרבו מאד נאם יהוה: אתאבלו
שמיא על כדין על ארעא דישראל
דעתידא למחרב ועל בית מקדשא
דעתיד לאצטדאה ועל דעובדין בישין
עבדו עמי לחדא אמר יי: כי שתים
רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בארות בארת נשברים
אשר לא יכלו המים: ארי תרתין בישין
עבדו עמי פלחני שבקו דבדיליה אנא
מיתי עליהון טובא כמבוע דמיין
דלא פסק וטעו בתר טעותא דאינון
להון כגובין תבירין דלא יכלין לקימא
מיא: העבד ישראל אם יליד בית הוא
מדוע היה לבז: הכעבדא הוה ישראל
אם יליד ביתא הוא מדין אתמסר
לבזוזין: עליו ישאגו כפרים נתנו קולם
וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי
ישב: עלוהי יכלון מלכין ירימון קלהון
וישוון ארעיה לצדו קרווהי יצדין

לא אמרו ד וסימנהון ויטב הדבר איה יי בלבבם העברים — הכהנים ג ריש פסוק וסימנהון לא אמרו איה בני ידעיה וחבריו

מבלי יתיב׃ גם בני נף ותחפנס ירעוך
קדקד׃ אף בני מפיס ותחפנחס יקטלון
גיברך ויבזון נכסך׃ הלוא זאת תעשה
לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך
בדרך׃ הלא דא פורענותא תתעביד
מניך על דשבקת ית פלחנא דיי׳
אלהיך דאחזיך אורחא דתקנא ולא
הליכת בה׃ ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור
לשתות מי נהר׃ וכען מא לכון לאתחברא
לפרעה מלכא דמצרים למרמי דכוריכון
בנהרא ומא לכון למגזר קים עם
אתוראה לאגלאה יתכון להלאה
מעיבר פרת׃ תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך
את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות׃ איתיתי עלך יסורין
ולא מנעת מבשתיך ועל דלא תבת
לאוריתא פורענותא תתעביד מניך
ודעי וחזא ארי בשתא ומררא איתי
עלך ירושלם על דשבקת ית פלחנא
דיי׳ אלהיך ולא שוית דחלתי לקביל
עינך אמר יי׳ אלהים צבאות׃ כי מעולם
שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי

לא אעבור כי על כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ רענן את צעה זנה׃ ארי מיומא
תברית ניר עממיא מצוריכון פסיקית
חנקיכון ואמרתון לא נוסיף עוד למעבר
על מימרך ארי על כל רמא מנטלא
ותחות כל אילן עבוף את פלחא לטעותא׃
ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת
ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה׃ ואנא
קיימתכון קדמי כמיצב גפן בחירא
כולכון עבדי קשוט ואיכדין אשתניתון
קדמי בעובדיכון מקלקליא סטיתון
מבתר פלחני הויתון כגפן דלית בה
הנאה׃ כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך
ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה׃
ארי אם תדמן לאתנקאה מחובך כמא
דמנקן בנתרא ומחורין בבוריתא הא
כרושם כתמא דלא דכי כין סגיאו חובך
קדמי אמר יי׳ אלהים׃ איך תאמרי לא
נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה
קלה משרכת דרכיה׃ איכדין תימרין
לא אסתאבית בתר טעות עממיא
לא הליכית זקופי עינך על אורחתיך
וחזא כד הוית יתבא בחילתא לקביל

אעבור ג מל וסימנהון ותאמרי לא אעבור יפלון במכמרין ארחי גדר וכל תעבר חס בגמ חד מל עבור תעבור ה״ זנה ג חס ושנ קרי

בית פעור דעימא עבדת הוית דמיא
ליונקא קלילא דמקלקלא אורחתהא׃
פרה למד מדבר באות נפשו שאפה
רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה
לא ייעפו בחדשה ימצאונה׃ כערדא
דמרודה במדברא מהלכא כרעות
נפשה שתיא רוחא כירודא כין כנשתא
דישראל מרדת וטעת מן אוריתא ולא
צביא למתב נביא אימר לה כל בעהא
דאוריתי לא ישתלהון בזמנה ישכחונה׃
מנעי רגלך מיחף וגורנך מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים
ואחריהם אלך׃ מנעי רגלך מלאתחברא
לעממיא ופומיך מלמפלח לטעותא
ואמרת תבית מבתר פלחנך לא ארי
רחימית אתחברא לעממיא ובתר
פלחן טעותהון אהך׃ כבשת גנב כי
ימצא כן הבישו בית ישראל המה
מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם׃
כבהתת גבר דמתחשיב מהימן ומשתכח
גניב כין בהיתו בית ישראל אנון מלכיהון
רברביהון וכהניהון ונבייהון דשקרא׃
אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני
כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם

יאמרו קומה והושיענו׃ אמרין לצלים
אעא אבונא את ולמא דמתעביד מן
אבנא אמרין ליה את בריתנא ארי
אחזרו בפלחני קדל ולא שויאו דחלתי
לקביל אפיהון ובעידן דבשתא אתיא
עליהון כפרין בטעותהון מודן קדמי
ואמרין רחים עלנא ופרוקנא׃ ואיה
אלהיך אשר עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה׃ ואן דחלתכון דעבדתון
לכון יקומון אם יכלין למפרקכון בעידן
בישתכון ארי מנין קרויכון הואה דחלתכון
דבית יהודה׃ למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בי נאם יהוה׃ למא אתון
מדמן למדן לקביל פתגמי כולכון מרדתון
במימרי אמר יי׃ לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם
נביאכם כאריה משחית׃ למגן אלקיתי
ית בניכון אלפן לא קבילו קטילת חרבכון
נביאיכון כאריא דמחבל׃ הדור אתם
ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי
רדנו לוא נבוא עוד אליך׃ עסדרא אתון
קבילו פתגמא דיש הכמדבר צדי דלית

יאיה ג׳ ריש פסוקי וסימנהון אלהיך נביאיכם איפו תקותי — לדרך ג׳ וסימנהון ועתה מה לך בכן לדרך מעמין — מנעי ב׳ וסימנהון קולך

כי הנאה הוה מימרי לישראל אם
כארע חרבא מרין אמרו עמי אטלטלנא
לא נתוב עוד לפלחנך׃ התשכח בתולה
עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים
אין מספר׃ האפשר דתתנשי בתולתא
תקונה כלתא קשוטהא ועמי שבקו
פלחני יומין דלא מנין׃ מה תיטבי
דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות
למדתי את דרכיך׃ מא את משתפרא
באורחתיך לאתחברא לעממיא בכין
אף ית בישן אליפת מן אורחתיך׃ גם
בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים
נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל
אלה׃ אף בסתרא אשתכחת דאשדת
דם זכאי דם נפשת דמסכינין זכאין לא
במא דמשכחין במחתרתא אלהין על
כל אלין עבדת׃ ותאמרי כי נקיתי אך
שב אפו ממני הנני נשפט אותך על
אמרך לא חטאתי׃ ואמרת ארי זכיתי
ברם תב רגזיה מני הא אנא עביד עמיך
פורענות דין על דאמרת לא חטיתי׃
מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם
ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור׃
מא את מסתכלא לחדא לקלקלא ית

אורחתיך אף ממצרים תבהתין כמא
דבהיתת מאתוראה׃ גם מאת זה תצאי
וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם׃ אף מלות דין תפקין
ובהתת חובך על רישיך ארי רחיק יי׳
רוחצנך ולא תצלחין להון׃ לאמר הן
ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד
הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת
זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה׃
למימר הא יפטר גבר ית אתתיה ותהך
מלותיה ותהי לגבר אחרן האפשר
דיתוב לותה עוד הלא מחב תחוב ארעא
ההיא ואת טעית ואתחברת לעממין
סגיאין ותובי מכען לפולחני אמר יי׳
שאי עיניך על שפים וראי איפה לא
שגלת על דרכים ישבת להם כערבי
במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך׃
זקופי עינך על נגדין וחזא איכה לא
אתחברת ליך למפלח לטעותא על
אורחת בית משריהון אוריכת להון
כערבאי דשרן בשכונין במדברא
וחייבת ארעא בטעותיך ובכשתיך׃
וימנעו רבבים ומלקוש לא היה ומצח

ישלח יב וסימנה׳ בלכתך הבית כלה הצרעה המארה רזון את אשתו ועל יובל למלא תהפכות בם בהם ·—· רבים ה׳ וסימנה׳ שלח שרים
חלקה דגבלה דאחתה ואוסיף ·—·

אשת זונה היה לך מאנת הכלם׃ ואתמנעו
רסיסיא ומלקושא לא הוה וחוצף כאתא
נפקת ברא הוה ליך מסרבת לאתכנעא׃
הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נעורי
אתה׃ הלא מכען תצלין קדמי רבונא את
פרקי דמן עלמא׃ הינטר לעולם אם
ישמר לנצח הנה דברת ותעשי הרעות
ותוכל׃ האפשר דיתנטרון ליך חובין
לעלם אם תתקף עלך מחא לאפרש
הא מלילת ועבדת בישין ואסגית׃
ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
המלך הראית אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל
תחת כל עץ רענן ותזני שם׃ ואמר
יי לי ביומי יאשיה מלכא החזיתא מא
דעבדו דמתחסנין למתב לפלחני דבית
ישראל אזלין אנון על כל טור רם ולתחות
כל אילן עבוף ופלחין תמן לטעותא׃
ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי
תשוב ולא שבה ותראה בגודה אחותה
יהודה׃ ואמרית בתר דעבדו ית כל אלין
לפלחני יתובון ולא תבו וחזו משקרנא
אחיהון דבית יהודה׃ וארא כי על כל
אדות אשר נאפה משבה ישראל

שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן
גם היא׃ וגלי קדמי ארי על כל עיסק
דטעו דמתחסנין למתב לפלחני בית
ישראל אגליתינון כמא דיהבין אגרת
פיטורין ומשלחין ולא דחילו משקרנא
דבית יהודה אחיהון ואזלו וטעו אף
אנון׃ והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ
ותנאף את האבן ואת העץ׃ והוה
מדקלילא בעינהא טעותה וחייבת
ית ארעא וטעת עם פלחי אבנא ואעא׃
וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה
אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
נאם יהוה׃ ואף בכל דא לא תבו לפלחני
משקרנא אחיהון דבית יהודה בכל
לבהון אלהין בשקרא אמר יי׃
ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה
משבה ישראל מבגדה יהודה׃ ואמר
יי לי זכיאו נפשהון דמתחסנין למתב
לפלחני דבית ישראל ממשקרנא דבית
יהודה׃ הלך וקראת את הדברים האלה
צפונה ואמרת שובה משבה ישראל
נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסיד
אני נאם יהוה לא אטור לעולם׃ איזיל

על ואל ב בפסוק חוא דסבי על ועל וסימנהון ושמו ואותם יחלו על ראש יואב הלכה היא כה תאמרון אשר דבר ירמיהו והבאתי עליהם
הנני מעיר חמס ושארי זה על זה על חרבות נושבות לגוג ותשבר כד וישב העפר סימן בגודה אחותה בוגדה יהודה מבגדה יהודה

ותתנבי ית פתגמיא האלין בארע צפונא
ותימר תובו דמתחסנין למתב לפלחני
דבית ישראל אמר יי׳ כד תתובון לא
אשלח רוגזי בכון ארי מסגי למעבד
טבון אנא אמר יי׳ לא יתנטרון ליך
חוביך לעלם׃ אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך
לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוה׃ ברם דעי חובך
ארי במימרא דיי׳ אלהיך מרדת
וקלקילת ית אורחתיך לאתחברא
לעממיא פלחי טעותא תחות כל
אילן עבות ולמימרי לא קבילתון
אמר יי׳׃ שובו בנים שובבים נאם
יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון׃ תובו בניא דמתחסנין
למתב אמר יי׳ ארי אנא אתרעיתי
בכון ואקריב יתכון כאו אתון משתארין
חד מן קרתא ותרין מזרעיתא ואעיל
יתכון לציון׃ ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה והשכיל׃ ואמני
עליכון פרנסין עבדי רעותי ויפרנסון
יתכון במדע ובחכמא׃ והיה כי תרבו

ופריתם בארץ בימים ההמה נאם
יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה
ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד׃ ויהי ארי תסגון
ותפשון בארעא ביומיא האינון אמר
יי׳ לא יימרון עוד ארון קימא דיי׳ ולא
יסק על לב ולא ידכרון ביה ולא יזועון
ולא יגיחון ביה עוד קרב׃ בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה
כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא
ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע׃
בעדנא ההוא יקרון לירושלם אתר
בית שכינתא דיי׳ ויתנהון למפלח בה
כל עממיא לשמא דיי׳ לירושלם ולא
יהכון עוד בתר הרהור לבהון בישא׃
בימים ההמה ילכו בית
יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון על הארץ אשר הנחלתי את
אבותיכם׃ ביומיא האינון יתחברון
דבית יהודה עם בית ישראל וייתון
כחדא מארע צפונא לארעא דאחסינית
ית אבהתכון׃ ואנכי אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו

ולא יעלה ב̇ וסימנה׳ גפרית ומלח והיה כי תרבו עליהם צמר ׳׳׳ ויבאו ז̇ רפ̇ וסימנה׳ ובקעהו הנני מחזק לך למקע הבו לכם עלה ר
נשפה ויבאו יחדו כי מבוא עם

ליומאחרי לא תשובו׃ ואנא אמרית
איכדין אצלחינך בבניא ואתין ליך
ארע חמדתא אחסנת חדות תשבחת
עממיא ואמרית רבוני תצלון קדמי
ומבתר פלחני לא תתובין׃ אכן בגדה
אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל
נאם יהוה׃ לכין כמא דמשקרא אתתא
בבעלה כין שקירתון במימרי בית
ישראל אמר יי׃ קול על שפיים נשמע
בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את
דרכם שכחו את יהוה אלהיהם׃ קלא
על נגדין אשתמע דבכן ומתאנחין
בני ישראל ארי קלקילו ית אורחתהון
אתנשיאו ית פלחנא דיי אלההון׃ שובו
בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו
אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו׃ תובו
בניא דמתחסנין למתב אשבוק לכון
כד תתובון הא בכל עידן אתון אמרין
תבנא לפלחנך פרוקנא ארי את יי אלהנא׃
אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן
ביהוה אלהינו תשועת ישראל׃ בכין
לשקרא פלחנא על רמתא ולא להנאה
אתרגושנא על טוריא ברם במימרא
דיי אלהנא פרקן ישראל׃ והבשת אכלה

את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם
ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם׃
ובהתת חובין אסיפת ית ליאות אבהתנא
מזעורנא ית ענהון וית תוריהון ית בניהון
וית בנתהון׃ נשכבה בבשתנו ותכסנו
כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא
שמענו בקול יהוה אלהינו׃ נשכוב
בבהתת חובנא ותחפיננא את כלמנותנא
ארי קדם יי אלהנא חבנא אנחנא ואבהתנא
מזעורנא ועד יומא הדין ולא קבילנא
למימרא דיי אלהנא׃ אם
תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם
תסיר שקוציך מפני ולא תנוד׃ אם תתוב
ישראל לפלחני אמר יי תתקבל תיובתך
עד לא תתחתם גזירתך ואם תעדי שקוצך
מן קדמי ולא תיטלטל׃ ונשבעת חי
יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו
בו גוים ובו יתהללו׃ ואם תקיים בשמי
קיים הוא בקשטא בדינא ובזכותא
ויתברכון עממיא בישראל ובה ישתבחון׃
כי כה אמר יהוה לאיש יהודה
ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל
קצים׃ ארי כדנן אמר יי לאנש יהודה

נשמע ד׳ קמ׳ וסימנ׳ קול על שפים קול ברמה נשמע בלי נשמע כתוב בה בגוים נשמע ... מנעורינו ג׳ ומל׳ וסימנ׳ ואמלהם אנשי
מקנה והבשת אכלה נשכבה בבשתינו ...

ולית בני ירושלם עבידו לכון עובדין
טבין ולא תכעון פרקן בחובין: המלו
ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה
וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם:
תובו לפלחנא דיי ואעדו רשע לבכון
אנש יהודה ויתבי ירושלם דלמא ידלק
כאישתא רגזי וישיצי ולא יהי חיס
מן קדם בישות עובדיכון: הגידו ביהודה
ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו
ה שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר: חוו ביהודה
וירושלם בסרו ואימרו תקעו שופרא
בארעא אכלו אסגו ואימרו אתכנשו
וניעול לקרוין כריכן: שאו נס ציונה
העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא
ח מצפון ושבר גדול: זקופו אתא על ציון
גלו לא תתעכבון ארי בישתא אנא מיתי
מצפונא ותברא רבא: עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום
ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב:
גלא מלך מכרכיה ומחביל עממיא
נטל במשריתיה נפק מאתריה לשואה
ארעיך לצדו קרוך יצדין מבלי יתיב:

על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי
לא שב חרון אף יהוה ממנו: על דא
ייסרון סקין יספדון וייללון ארי לא
תב תקוף רוגזא דיי מננא:
והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד
לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים
והנבאים יתמהו: ויהי בעדנא ההוא
אמר יי יתבר לבא דמלכא ולבא דרברביא
ויצדון כהניא ונביי שקרא ישתעממון:
ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת
לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה
לכם ונגעה חרב עד הנפש: ואמרית
קביל בעותי יי אלהים בכון הא נביי
שקרא מטען לעמא הדין וליתבי
ירושלם למימר שלמא יהי לכון וכען
הא חרבא מקטלא בעמא: בעת ההיא
יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח
שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר: בעדנא ההוא יתאמר לעמא
הדין וליתבי ירושלם כרוח טהרין על
רישי נגדין דמיין במדברא כין אורח
כנשתא דעמי לא למדרי ולא לברא:
רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני
ט אדבר משפטים אותם: על דטענו כתר

ב׳ חס
תקעו ק׳ ל׳
ב׳ ועתה לכה
ל׳ מל
ל׳ ל׳ ומל
רפי בזבור וכל יחזק כות

ואמרו ו׳ וסימנ׳ הגידו ב׳ בו רנו ליעקב שמעו השמיעו הללו הושיעכן ה׳ ונבואה ב׳ וסימנ׳ ועתה לכה האספו ונבואה אל ערי

נביי שקרא דמתנבן להון ברוח דשקר
בכין משרית עממין מאלין קליליך
כרוחא ייתון עליהון כענא במימרי
איתינון ואמליל פורענות דינא מנהון׃
הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו
קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו׃
הא מלך במשריתיה יסק עליהון כעננא
דסליק וחפי ית ארעא וכעלעולין רתכוהי
קלילין מנשריא סוסותיה וי לנא ארי
אתי למבזנא׃ כבסי מרעה לבך ירושלם
למען תושעי עד מתי תלין בקרבך
מחשבות אונך׃ נקא מלמעבד בישא
לביך ירושלם בדיל דתתפרקין עד
אימתי יירכון ויתקיימון עבדי אונס
דבגויך׃ כי קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים׃ ארי קל נביא מתנבן עליהון
דיגלון על דפלחו לעגליא דבדן ומבסרי
בסורן בישן ייתון עליהון קטולין על
דאשתעבדו לצלמיא די אקים מיכה
בטורא דבית אפרים׃ הזכירו לגוים הנה
השמיעו על ירושלם נצרים באים
מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה
קולם׃ אדכרו לעממיא הא בסרו על
ירושלם אמרו משרית עממין חטופין

בקטופין אתן מארע רחיקא ויישרון
על קרויא דבית יהודה וירימון עליהון
בקלהון׃ כשמרי שדי היו עליה מסביב
כי אתי מרתה נאם יהוה׃ כנטרי חקלא
הוו עלה מסחור סחור ארי על מימרי
סריבת אמר יי׃ דרכך ומעלליך עשו
אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד
לבך׃ אורחתך בישתא ועובדך מקלקליא
גרמו אלין ליך דא בישתא ומררא איתי
עלך ירושלם עד דאתבר רשע לביך׃
מעי מעי אחולה קירות
לבי הומה לי לבי לא אחריש כי קול שופר
שמעתי נפשי תרועת מלחמה׃ אמר
נביא מעי מעי כיבין לי זעסמך לבי
המי לי לבי לא שתיק ארי קל צוחת
קרנא שמעת נפשי יבבות עבדי קרבא׃
שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי׃ תבר
על תבר אתערע ארי אתבזיזת כל
ארעא בתכיף חרובת ארעי זמן חדא
כל קרוי׃ עד מתי אראה נס אשמעה
קול שופר׃ עד אימתי אנא חזי סימון
שמע קל קרנא׃ כי אויל
עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה

ולא נבונים המה חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו׃ ארי אטפשו עמי
מדעד חלתי לא אליפו בנין טפשין
אנון ולא סכלתנין אנון חכימין אנון
לאבאשא ולאיטבא לית אנון ידעין׃
ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל
השמים ואין אורם׃ חזיתי ית ארעא
והא צדיא ורוקניא ואסתלית בשמיא
והא לא מזהרין נהורהון׃ ראיתי ההרים
והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו׃
חזיתי טוריא והא זיעין וכל רמתא
אתפרקא׃ ראיתי והנה אין האדם וכל
עוף השמים נדדו׃ חזיתי והא לית
עמא שרי עלה וכל עופא דשמיא
איטלטלו׃ ראיתי והנה הכרמל המדבר
וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון
אפו׃ חזיתי והא ארעא דישראל דהות
מנצבא ככרמלא תכלת למהוי כמדברא
וכל קרוה צדיאה מן קדם יי מן קדם
תקיף רוגזיה׃ כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה
לא אעשה׃ ארי כדנן אמר יי צדותהי
כל ארעא וגמירא לא אעביד׃ על
זאת תאבל הארץ וקדרו השמים

ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי
ולא אשוב ממנה׃ על דא תחרוב ארעא
ויקבלון נהורי שמיא מלעילא על
דגזרית במימרי חשיבית בעיצתי
אעבדינה ולא אתיבינה׃ מקול פרש
ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב
בהן איש׃ מקל פרשין ודנגדין בקשתא
גלו כל יתבי קרתא עלו למעלק בחורשא
סליקו לאיטמרא בכיפיא כל קרויהון
שביקן ולית דיתיב בהון אנש׃ ואתי
שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי
תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך
לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפשך
יבקשו׃ והא את מתבזזא מא איתביך
חיל למעבד ארי את רחיצת על לבושי
צבענין ועל דמיתקנין בתיקונין דדהב
ארי תכחלין בצדידא עינך לא להנאה
תיתקנין קצו ביך רחמך מקטליך בען׃
כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה
קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא
לי כי עיפה נפשי להרגים׃ ארי קל כמעלא
שמעית עקא כאיתא דמשריא למילד
בכור קל כנשתא דציון דמשתטחא

להרע ו׳ פת׳ וסימנ׳ ולא נתנו ל׳ דים להרע או להיטיב אנכי מחל חכמים המה כאשר זממתי נשבע להרע ובהו ב׳ וסימ׳ והארץ היתה תהו ובהו

ופרסא ידהא אמרא וי כען לי ארי
משלהיא נפשי מן קדם קטולין׃
שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם
תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש
אמונה ואסלח לה׃ הליכו בשוקי ירושלם
וחזו כען ודעו ובעו ברחובהא אם
תשכחון גבר דליה עובדין טבין אם
אית עביד דין דקשוט בעי הימנותא
ואשבוק להון׃ ואם חי יהוה יאמרו
לכן לשקר ישבעו׃ ואם בשמא דיי
ימן כין לשקרא אנון משתבעין׃
יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם
ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו
פניהם מסלע מאנו לשוב׃ יי הלא גלי
קדמך לאיטבא לעבדי הימנותא רשעיא
אלקיתא יתהון ולא תבו שיציתנון וסריבו
לקבלא אלפן אתקיפו אפיהון מטינרא
סריבו למתב׃ ואני אמרתי אך דלים
הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם׃ ואנא אמרית ברם מדמסכינין
אנון איטפשו ארי לא אליפו אורחן
דתקנן קדם יי למעבד דין דקשוט קדם
אלההון׃ אלכה לי אל הגדלים ואדברה

אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו
מוסרות׃ איהך לי לות רברביא ואמליל
עמהון ארי אנון אליפו למידע אורחן
דתקנן קדם יי למעבד דין דקשוט
קדם אלההון ברם אנון כחדא מרדו
מן אוריתא אתרחקו מן אלפנא׃ על
כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר
שקד על עריהם כל היוצא מהנה
יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משובותיהם׃
על כין מלך במשריתיה יסק עליהון
כאריא מחורשא ויקטילינון עממיא
דתקיפין כדיבי רמשא יבזונון שלטונין
דחסינין כנמרא כמנין על קרויהון
כל דיפוק מנהון יתקטיל ארי סגיאין
מרדיהון תקיפן תיובתהון׃ אי לזאת
אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשבע אתם וינאפו ובית זונה
יתגודדו׃ נביא אימר להא כנשתא דישראל
על אידא אשבוק לכון אנא קריתי
לכון בנין ואנון שבקו פלחני ומקיימין
בשום טעותא ועוד סבעית יתהון
טובא ואנון תבו למהוי זנאין ובית נפקת
ברא מסתיעין׃ סוסים מיזנים משכים

חזקו ד׳ דגש וסימנ׳ אבימלך את בדק הבית פניהם וכל סביבותיהם ובכפים עפר וכפים תרויהון כת׳ כן נואלו ב׳ וסימנ׳ שרי צען אך
ואשבע ב׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ואשבע אתם כי ישבעני ממרודים

היו איש אל אשת רעהו יצהלו׃ סוסון
אגיריסין אהרין הוו גבר על איתת
חבריה מצוהלין׃ העל אלה לא אפקד
נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי׃ העל אלין לא אסער
לאיתאה בישא אמר יי ואם מן עמא
דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון
כרעותי׃ עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה
כי לוא ליהוה המה׃ סקו בקרוהא וחבילו
וגמירא לא תעבדון פגרו בירניתהא
ארי לא רעוא קדם יי בהון׃ כי בגוד
בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם
יהוה׃ ארי שקרא שקרו במימרי בית
ישראל ובית יהודה אמר יי׃ כחשו
ביהוה ויאמרו לוא הוא ולא תבוא
עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה׃
כדיבו במימרא דיי ואמרו לא מן
קדמוהי אתיא עלנא טבתא ואף לא
תיתי עלנא בשתא ודקטלין בחרבא
ובכפנא לא נחזי׃ והנביאים יהיו לרוח
והדבר אין בהם כה יעשה להם׃ ונבייי
שקרא יהון ללמא ונבואת שקרהון
לא תתקיים דא פורענותא תתעביד

הויה לרוח ב׳ זס׳ והנביאים לרוח שקר

מנהון׃ לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני
נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים
ואכלתם׃ בכין כדנן אמר יי אלהי צבאות
חלף דאתנביתון ית פתגמא הדין האנא
יהיב פתגמי נבואתי בפומך תקיפין
כאישתא ועמא הדין חלשין כאעיא
ויקטלונון׃ הנני מביא עליכם גוי
ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן
הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו
ולא תשמע מה ידבר׃ הא אנא מיתי עליכ
עם מרחיק בית ישראל אמר יי עם תקיף
הוא עמא דמעלמא הוא עמא דלא
תידע לישניה ולא תשמע מא דממליל
אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים׃ ביר
אזיניה כקברא פתיח כלהון גיברין
ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך
יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך
ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטח
בהנה בחרב׃ יבוז חצדך ומיכלך יקטלון
בנך ובנתך ישבי ענך ותורך יבוז פיר
גפנך ותינך יפגר קרוי ארעך כריכתא
דאת רחיץ לאשתיזבא בהון מן קדם
דקטלין בחרבא׃ וגם בימים ההמה נא

ולא תשמע ד׳ וסימנה׳ לא תאבה לו ואם יפנה לבבך הנני מביא עליכם גוי עד אנה יי׳ אשפתו ג׳ וסימנה׳ כקבר פתוח בבליתי אשר

יהוה לא אעשה אתכם כלה׃ ואף ביומיא האנון
אמר יי לא אעביד עמכון גמירא׃ והיה כי
תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את
כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי
ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו
זרים בארץ לא לכם׃ ויהי ארי תימרון חלף
מא עבד יי אלהנא לנא ית כל אלין ותימר
להון כמא דשבקתון פולחני ופלחתון לטעות
עממיא בארעכון כין תשתעבדון לעממיא
פלחי טעותא בארע לא דילכון׃
הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה
לאמר׃ חוו דא בבית יעקב ובסרו דא בבית
יהודה למימר׃ שמעו נא זאת עם סכל ואין
לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו׃
שמעו כען דא עמא טפשא ולית ליה לב
דעינין להון ולא חזן אודנין להון ולא שמעין׃
האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו
אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא
יעברנהו׃ הא מן קדמי לא תדחלון אמר יי
אם מן קדם מימרי לא תזועון דשויתי חלא
תחומא לימא קים עלם ולא עדי ליה ומטרפין
ולא עדי ליה ומטרפין ולא יכלין והמן גלוהי
ולא עדן ליה׃ ולעם הזה היה לב סורר ומורה

סרו וילכו׃ ולעמא הדין הוה לב סטי ומרוד עד
דסטו מבתר פולחני גלו׃ ולא אמרו בלבבם
נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה ומלקוש
בעתו שבעת חקות קציר ישמר לנו׃ ולא אמרו
בליבהון נדחל כען מן קדם יי אלהנא דמחית
מטר בכיר ולקיש בעידניה דבזמן קים שבועתא
חצדא נטר לנא׃ עונותיכם הטו אלה וחטאתיכם
מנעו הטוב מכם׃ חוביכון גרמו אלין דלכון
וחטאיכון מנעו טובא מנכון׃ כי נמצאו בעמי
רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית
אנשים ילכדו׃ ארי אשתכחו בעמי חייבין
כנכלין אשרין דם זכי כלבוש צידין דמחי
וקטיל מתעשתין לחבלא נפשן קטלין׃ ככלוב
מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו
ויעשירו׃ כבית פטמא דמלי עופא כין בתיהון
מלן נכלין על כין סגיאו ועתרו׃ שמנו עשתו
גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו
ומשפט אביונים לא שפטו׃ עתרו ואתקפו נכסין
אף עברו על פתגמי אוריתא עברו דבישדין
דקשוט לא דיינין ואילו הוו דיינין דין יתמא הוו
מצלחין ודין חשיכיא בקושטא לית אינון
דיינין׃ העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי
אשר כזה לא תתנקם נפשי׃ העל אלין הלא
אסער לאיתאה בישא אמר יי ואם מן עמא

חק עולם ה׳ וסימנ׳ ורחצו ידיהם ורגליהם כל זכר בבני אהרן יאכלנה והכהן המשיח והיתה לאהרן האותי לא תיראו ב׳ ואכלתם ב׳ וסימנ׳

דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון כרעותי:
שמה ושערורה נהיתה בארץ: תימה ושנוהוה
בארעא: הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על
ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה: נבי
שקרא מתנבן שקר וכהניא מסיעין על ידיהון
ועמי רחימו כין ומא תעבדון לסופא: העזו
בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו
שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה
נשקפה מצפון ושבר גדול: גלו בני בנימין
מגו ירושלם ארי קל ציוחת קרנא אשתמעת
בארעהון ועל בית בקעת כרמיא זקפו סימותהון
ארי בישתא אסתכיאת מצפונא ותברא רבא:
הנוה והמענגה דמיתי בת ציון: יאיתא
ומפנקתא איכדין קלקילית ית אורחתיך דכין
כה יתית כנשתא דציון: אליה יבאו רעים ועדריהם
תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: לה
ייתון מלכין ומשריתהון יגדון עלה משכנין
סחור סחור יסיעון גבר ית חבריה: קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי
ערב: זמינו עלה עבדי קרבא קומו ונסק
בטיהרא וי לנא ארי פנא יומא ארי
נגדו טולי רמשא: קומו ונעלה
בלילה ונשחיתה ארמנותיה: קומו

ונסק בליליא ונחביל בירניתהא:
כי כה אמר יהוה צבאות כרתו
עצה ושפכו על ירושלם סללה היא
העיר הפקד כלה עשק בקרבה: ארי
כדנן אמר יי צבאות קוצו אעהו וצברו
על ירושלם מליתא היא קרתא דאתפקידו
לה חובהא כולהון אנוסין בגוה: כהקיר
בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד
ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה:
כגובא דמקיים מוהי כין אוריכו ואתקיימו
בגוה עבדי בישתה קל חטופין וכזוזין
משתמע בה קדמי תדירא על כין
איתיתי עלה מרע ומחא: הוסרי ירושלם
פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה
ארץ לוא נושבה: אתרדא ירושלם דלמא
ירחיק מימרי יתיך דלמא אשוינך צדא
בארע סדם דלא אתיתבת: כה
אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן
שארית ישראל השב ידך כבוצר על
סלסלות: כדנן אמר יי צבאות אתבזזא
יתבזזון כמא דמהלכין על שולי גפן
למקטף שארא דישראל ועוד תתוב
מחתך עליהון כיר קטוף על סלסלין:
על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה

ישמע׳ י׳ וסימנה׳ תשמרון בארצך וגלתי כהקיר ביר מימיה במקום בסוגר כנוריך מלאכה וגם נביאים יעקבם ומכה ב׳ וסימנה׳ טריה לה׳
זרון תמיד חלי ומכה

ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה
דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו׃
על מן אמליל ואסהיד ויקבלון אלפן
הא אטפשת אדנהון ולא יכלין למצת
הא פתגמא דיי הוה להון לחסודין ולא
צבן ביה׃ ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי
הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד
בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו
זקן עם מלא ימים׃ וית נבואה כתקוף מן
קדם יי אתמליתי לאיתי לסוברא ולא
יכילית למשפך על ינקין בשוקא ועל
סיעת עולימין כחדא ארי אף גבר עם
איתא יתאחדון סב עם דסבע יומין׃
ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים
יחדו כי אטה את ידי על ישבי הארץ
נאם יהוה׃ ויסתחרון בתיהון לאחרנין
חקלן ונשין כחדא ארי ארים ית מחת
גבורתי על יתבי ארעא אמר יי׃ כי
מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע
ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר׃ ארי
מזעירהון ועד רבהון כולהון אנסי
ממון ומספר ועד כהין כלהון עבדי
שקר׃ וירפאו את שבר עמי על נקלה
לאמר שלום שלום ואין שלום׃ ואסיאו

ית תבר כנשתא דעמי במלי שקרהון
למימר שלמא שלמא ולית שלם׃ הבישו
כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם
הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתים יכשלו אמר יהוה׃ על ידהון
למבהת ארי תיעובא עבדו מבהת
לית אינון בהתין אף אתכנעו לית אנון
ידעין בכין יתרמון קטילין בעידן
דאסער עליהון חוביהון יתקלון אמר
יי׃ כה אמר יהוה עמדו על
דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי
זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע
לנפשכם ויאמרו לא נלך׃ כדנן אמר יי
קומו על אורחן וחזו ושאילו לשבילין
דמן עלמא באידא אורחא דתקנא
והליכו בה ואשכחו נייח לנפשכון ואמרו
לא ניזיל׃ והקמתי עליכם צפים הקשיבו
לקול שופר ויאמרו לא נקשיב׃ ואקימית
עליכון מלפין קבילו למלי נבייא ואמרו
לא נקביל׃ לכן שמעו הגוים
ודעי עדה את אשר בם׃ בכין שמעו
עממיא ודעי כנשתא דישראל ית
חוביהון׃ שמעי הארץ הנה אנכי מביא
רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי

סימן קדמאה ומנביא וירפאו שבר עמי גם הכלים פקדתים ◦ ואנביא סימן ◦ בתרא מנביא וירפו שבר בת עמי והכלם פקדתם ◦ עולל ב׳ קמץ
להכרית עולל שפך על עולל

על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו
בה׃ שמעי ארעא דישראל האנא מיתי
בשתא על עמא הדין תשלמת עובדיהון
ארי לפתגמי עבדי נביא לא קבילו
ואוריתי וקצו בה׃ למה זה לי לבונה
משבא תבוא וקנה הטוב מארץ
מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם
לא ערבו לי׃ למא דנן קדמי לבונתא
דמשבא תיתי וקני טובא מארע
רחיקא עלותכון לא לרעוא ונכסת
קדשיכון לא יתקבלון קדמי׃
לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם
הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים
יחדו שכן ורעו יאבדו׃ בכין כדנן אמר
יי האנא מיתי על עמא הדין תקלן
ויתקלון בהון אבהן ובנין כחדא מגיר
וקריביה ייבדון׃ כה אמר
יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול
יעור מירכתי ארץ׃ כדנן אמר יי הא
עמא אתי מארע צפונא ועממין
רברבין ייתון בגלאי מסיפי ארעא׃
קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא
ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך

בת ציון׃ קשתן ותריסין אחידין אכזראין
אנון ולית להון רחמין קלהון כימא
באתרגושתיה ועל סוסותא רכיבין
מסדרין אנון כגבר עביד קרבין עלך
כנשתא דציון׃ שמענו את שמעו רפו
ידינו צרה החזקתנו חיל כיולדה׃
שמענא ית שמעיה אתרשלא ידנא
עקא אחדתנא הא כחבלין לילידתא׃
אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי
חרב לאיב מגור מסביב׃ לא תפקון
לחקלא ובאורחא לא תהכון ארי חרבא
דסנאה מקטלא לדמתכנשין מסחור
סחור׃ בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר
אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי
פתאם יבא השדד עלינו׃ כנשתא דעמי
איסרו סקין וחופו רישיכון בקטמא
איבל כיחיד עבידו לכון מספד במרר
ארי בתכיף ייתון בזזין עלנא׃ בחון
נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את
דרכם׃ בחיר יהבתך ככרך תקיף ותהודע
ותחזי להון ית אורחהון׃ כלם סרי סוררים
הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים
המה׃ כל רברביהון מרדין מהלכין
בנכילו כמא דמערב נחש עם ברזל

שק ד קמצ וסימנהון יפל בחללתם והעליתי בת עמי ׳ וכל בשק כות וכל אתנחה וסוף פסוקי כוות ׳ מספד ג בליש וסימנהון תמרוריא ספדו עלמה

כלהון מחבלין אנון׃ נחר מפח מאשתם
עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו׃
הא כמשב דנפחין דחרר בגו נורא כין
חשקלהון דנביא דמתנבן להון תובו
לאוריתא ולא תבו וכאברא דמתמסי בגו
נורא כין הואה בטילין בעיניהון מילי
נביא דמתנבן להון לא להנאה אלפונון
מלפיהון ועובדיהון בישיא לא שבקו׃
כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם׃
הא ככסף פסולא מרחקין קרו להון ארי
רחיק יי׳ יתהון׃ הדבר אשר ז
היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי׳ למימר׃
עמד בשער בית יהוה וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל
יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות
ליהוה׃ קום בתרע בית מקדשא דיי׳
ותתנבי תמן ית פתגמא הדין ותימר
קבילו פתגמא דיי׳ כל בית יהודה דעלין
בתרעיא האלין למסגד קדם יי׳׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ואשכנה אתכם במקום הזה׃ כדנן אמר
יי׳ צבאות אלהא דישראל אתקינו אורחתכון

ועובדיכון ואשרי יתכון באתרא הדין׃
אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר
היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה׃
לא תתרחצון לכון על פתגמי נביי שקרא
דאמרין קדם היכלא דיי׳ אתון פלחין
קדם היכלא דיי׳ אתון דבחין קדם היכלא
דיי׳ אתון סגדין תלת זמנין בשתא אתון
מתחזן קדמוהי׃ כי אם היטב תיטיבו את
דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו
משפט בין איש ובין רעהו׃ ארי אם
אתקנא תתקנון ית אורחתכון וית
עובדיכון אם מעבד תעבדון דין דקשוט
בין גברא ובין חבריה׃ גר יתום ואלמנה
לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום
הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע
לכם׃ גיור יתם וארמלא לא תינסון ודם
זכי לא תישדון באתרא הדין ובתר
טעות עממיא לא תהכון לאבאשא
לכון׃ ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ
אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד
עולם׃ ואשרי יתכון באתרא הדין
בארעא דיהבית לאבהתכון למן עלמא
ועד עלמא׃ הנה אתם בטחים לכם על
דברי השקר לבלתי הועיל׃ הא אתון

ורעים ג׳ וסימנ׳ מעט ורעים גדלים ורעים במצרים ורעים לא נתקו ... עשו ד׳ כת׳ ... התועבות ב׳ מל׳ וסימנ׳ ובאתם וכו׳

מתרחצין לכון על פתגמי נביי שקרא
בדיל דלא להנאה׃ הגנב רצח ונאף
והשבע לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃
גנבין קטולי נפשן וגיפין ומשתבעין
לשקר ומסקין בסמין לבעלא ואזלין
בתר טעות עממיא דלא ידעתון׃ ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא
שמי עליו ואמרתם נצלנו למען
עשות את כל התועבות האלה׃ ואתן
אתון וקימין קדמי בביתא הדין
דאתקרי שמי עלוהי ואמרין אתון
שיזיבנא בדיל למעבד ית כל תועבתא
האלין׃ המערת פרצים היה הבית הזה
אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי
הנה ראיתי נאם יהוה׃ הכבית כנישת
רשיעין הוה ביתא הדין דאתקרי שמי
עלוהי בעיניכון אף קדמי כין גלו אמר
יי׃ כי לכו נא אל מקומי אשר
בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה
וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת
עמי ישראל׃ ארי איזילו כען לאתר
בית מקדשי דבשילו דאשריתי שכינתי
תמן בקדמיתא וחזו ית דעבדית ליה

מן קדם בישות עמי ישראל׃ ועתה יען
עשותכם את כל המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא
שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם׃
וכען חלף דעבדתון ית כל עובדיא
האלין אמר יי ושלחית לותכון מקדים
וממליל ולא קבילתון ואתנביאו לכון
ולא תבתון׃ ועשיתי לבית אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום
אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו׃ ואעביד לביתא דאתקרי
שמי עלוהי דאתון רחיצין ביה ולאתרא
דיהבית לכון ולאבהתכון כמא דעבדית
לשילו׃ והשלכתי אתכם מעל פני
כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל
זרע אפרים׃ ואגלי יתכון מארע בית
שכינתי כמא דאגליתי ית כל אחיכון
ית כל זרעא דישראל׃ ואתה
אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך׃ ואת לא תצלי על
עמא הדין לא תתחנן עליהון בבעו וצלו
ולא תבעי מן קדמי ארי לא רעוא קדמי
לקבלא צלותך׃ האינך ראה מה המה

ל ל וחס
ל
ב מל
ב חד חס וחד מל ובאו בה פריצים
ג ומל ב מל בנבי

ירמיה הגנב רצח ונאף גרף סימן׃ תרי עשר אלה וכחש ורצח וגנב ונאף אלגף סימן׃ התועבות ב מל ובאתם וכול
יחזקאל׃

עשים בערי יהודה ובחוצות ירושלם
הלית את חזי מא דאינון עבדין בקרוא
דבית יהודה ובשוקי ירושלם הבנים
מלקטים עצים והאבות מבערים את
האש והנשים לשות בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך נסכים לאלהים
אחרים למען הכעסני בניא מלקטין
אעיא ואבהתא מדלקין ית נורא ונשיא
לישן לישא למעבד כרדוטין לכוכבת
שמיא ולנסכא נסכין לטעות עממיא
בדיל לארגזא קדמי האתי הם מכעסים
נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם
המן קדמי אינון מרגזין אמר יי
הלא לאבאשא להון בדיל דיבהתון
בעובדיהון לכן כה אמר
אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל
המקום הזה על האדם ועל הבהמה
ועל עץ השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה בכין כדנן אמר יי
אלהים הא רוגזי וחמתי חלבא תתא הדין
על אנשא ועל בעירא ועל אילן חקלא
ועל איבא דארעא וישיצי ולא יהי
חיס כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם

ואכלו בשר כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל עלותכון אוסיפו על נכסת
קדשיכון ואכולו בשרא כי לא דברתי
את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אותם מארץ מצרים על דברי עולה
וזבח ארי לא מלילית עם אבהתכון
ולא פקידתינון ביומא דאפיקית יתהון
מארעא דמצרים על עסקי עלון ונכסת
קדשין כי אם את הדבר הזה צויתי
אתם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם
בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם אלהין ית פתגמא הדין
פקידית יתהון למימר קבילו למימרי
ואהוי לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם
ותהכון בכל אורחא דאפקיד יתכון בדיל
דייטב לכון ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע
ויהיו לאחור ולא לפנים ולא קבילו ולא
ארכינו ית אדניהון והליכו בעיצתהון
בהרהור לבהון בישא ואחזרו בפלחני
קדל ולא שויאו דחלתי לקביל אפיהון
למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם

ד׳ מיסו בספר דמיין וסימנ׳ נתכת ונהרו העננים מגא ספו ב׳ וסימנ׳ ספו על זבחיכם שנה על שנה לשות ל׳ ומל׳

את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח
למן יומא דנפקו אבהתכון מארעא
דמצרים עד יומא הדין ושלחית לותכון
ית כל עבדי נביא בכל יום מקדים
ומשלח׃ ולא שמעו אלי ולא הטו את
אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבתם׃
ולא קבילו למימרי ולא ארכינו ית
אדניהון ואקשיאו ית קדלהון אבאישו
מאבהתהון׃ ודברת אליהם את כל
הדברים האלה ולא ישמעו אליך
וקראת אליהם ולא יענוכה׃ ותמליל
עמהון ית כל פתגמיא האלין ולא
יקבלון מנך ותתנבי להון ולא יתיבונך׃
ואמרת אליהם זה הגוי אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה
האמונה ונכרתה מפיהם׃ ותימר להון
דין עמא דלא שמעו למימרא דיי
אלההון ולא קבילו אולפן פסקת
הימנותא ואתמנעת מפומהון׃
גזי נזרך והשליכי ושאי
על שפיים קינה כי מאס יהוה ויטש
את דור עברתו׃ תלושי על רברבך
דגלו וטולי על נגדין אליא ארי רחיק
יי ורטש ית עם דרא דעברו על

מימריה׃ כי עשו בני יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו׃ ארי עבדו
בני יהודה דביש קדמי אמר יי שויאו
שקוציהון בביתא דאתקרי שמי עלוהי
לסאבותיה׃ ובנו במות התפת אשר
בגיא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם ה חס
באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי׃
ובנו במת תופת דבחילת בר הנום לאוקדא
ית בניהון וית בנתהון בנורא דלא פקידית
באוריתי ולא רעוא קדמי׃
לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר יד בטע
עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה בספ
וקברו בתפת מאין מקום׃ בכין הא יומא
אתן אמר יי ולא יתאמר עוד תופת
וחילת בר הנום אלהין חילת קטיליא
ויקברון בתופת מדלא יהי אתר׃ והיתה ג בטע
נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ ותהי נבלתא סליק
דעמא הדין משגרא לעופא דשמיא
ולבעירא דארעא ולית דמניד׃ והשבתי יד
מערי יהודה ומחצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה
כי לחרבה תהיה הארץ׃ ואבטיל מקרוא

ולא ישמעו ד׳ וסימנ׳ ויען משה לקל האת לקול אביהם ודברת אלהם ׃ והשבתי יד׳ וסימנ׳ ונתתי שלום ופקדתי מערי
למלאת והבאתי זמתך זמה המון שריך והאבדתיך והמיתי ממלכות כל משושה

דבית יהודה ומשוקי ירושלם קל פיע
וקל חדוא קל חתנין וקל כלן ארי לחרבא
תהי ארעא׃ בעת ההיא נאם יהוה ויציאו
את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות
שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם׃ בעדנא ההוא אמר יי יפקון
ית גרמי מלכיא דבית יהודה וית גרמי
רברביהון וית גרמי כהניא וית גרמי נביי
שקרא וית גרמי יתבי ירושלם מקבריהון׃
ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא
השמים אשר אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום
ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו׃ וישטחונון
לקביל שמשא וסיהרא ולכל חילי שמיא
דרחימונון ודפלחונון ודטעו בתריהון
ודתבעונון ודסגידו להון לא יתכנשון
ולא יתקברון לזבל מבדר על אפי
ארעא יהון׃ ונבחר מות מחיים לכל
השארית הנשארים מן המשפחה
הרעה הזאת בכל המקמות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות׃
ויתרעון במותא מדחייא לכל שארא

דישתארון מן זרעיתא בישתא הדא בכל
אתריא דישתארון דאגליתינון לתמן
אמר יי צבאות׃
ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא
יקומו אם ישוב ולא ישוב׃ ותימר להון
כדנן אמר יי היפלון ולא יקומון אם
למתב גלי קדמי דלא יתובון׃ מדוע
שובבה העם הזה ירושלם משבה
נצחת החזיקו בתרמת מאנו לשוב׃
מדין מתחסנין למתב לפלחני עמא הדין
יתבי ירושלם תבו למרד מן אוריתא
ולא צבן למתב אתקיפו בנכלין מסרבין
למתב׃ הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו
אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי
כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה׃
אציתית וגלי קדמי לא כיר כשר ממללין
לית גבר דמתיב מבשתיה למימר מא
עבדית כולהון מסגן ברעות נפשהון
כסוסיא דגזר בקרבא׃ גם חסידה בשמים
ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו
את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
יהוה׃ אף חוריתא בשמיא ידעא זמנהא
ושפנינא וכורכיא וסנוניתא נטרין ית
עידן מיתיהון ועמי לא הוו ידעין

יוציאו ק
ומ׳ל
וחד
ולא
יאספו

ב׳ הנשבעים באשמת
ב׳ חס החזיקו ונביאי
כלו במרוצתם ק ג ק ונצה ברושים ודין
וסים ק ג ב מל וחד חס

ירושלם ח קמצ׳ וסימנ׳ אדום אשכחך סביבות בחצרות יוציאו ממלא וילינו וכל אתנח וסוף פסוק כות׳ במא אם לא אעלה את ירושלם
באנה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנ׳ את עת באנה ותלכנה שתיהן ב׳ בו קדמא׳ חס

למעבד ית דינא דיי׳ איכה תאמרו
חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן
הנה לשקר עשה עט שקר ספרים׃
איכדין תימרון חכימין אנחנא ועל
אוריתא דיי׳ אנחנא רחיצין בכין הא
לשקרא עביד ספר קולמוס דשקר
למזיפא הבשו חכמים חתו וילכדו
הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה
להם׃ בהיתו חכימיא איתברו ואתאחדו
הא בפתגמא דיי׳ קצו וחולק בחכמתא
לית להון׃ לכן אתן את נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד
גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן
כלה עשה שקר׃ בכין אתין ית נשיהון
לאחרנין חקלתהון לירותין ארי מזעירא
ועד רבא כולהון אנסי ממון מספר
ועד כהין כולהון עבדי שקר׃ וירפו
את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום׃ ואסיאו ית
תבר כנשתא דעמי במלי שקרהון
למימר שלמא שלמא ולית שלם׃
הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא
יבשו והכלים לא ידעו לכן יפלו
בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר

יהוה׃ עליהון למכחת ארי תועבא
עבדו ואף מכחת לית אנון בהתין
ואתכנעא לית אנון ידעין בכין
יתרמון קטילין בעדן דאסער עליהון
חוביהון יתקלון אמר יי׳׃
אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים
בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
ואתן להם יעברום׃ שיצאה אשיצינון
אמר יי׳ ויסופון כמסף ענבין מגפן
וכנבלא מתינא וכטרף מאילן על
דיהבית להון אוריתי מסיני ועברו
עלה׃ על מה אנחנו ישבים האספו
ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם
כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה׃ על מה אנחנא
יתבין אתכנשו ונעול לקרוין כריכן
ונשתוק תמן ארי יי׳ אלהנא איתי עלנא
תבר ואבהתנא ואשקינא כס דלוט
כיש כרישי חוין ארי חבנא קדם יי׳׃
קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה
והנה בעתה׃ סברנא לשלם ולית טב
לעדן סליחות חובין והא פורענות
חטאין׃ מדן נשמע נחרת סוסיו מקול
מצהלות אביריו רעשה כל הארץ

אמר יי׳ ׳ בסוף פסו׳ בספ׳ וסימנ׳ מקדתים פקדתם שריתיך שבות עמי קול ששון מונה העני נשבעתי ובא שודד והשמעתי כמהפכת

15

ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה׃ על דפלחו לעגליא דבדן
מלך במשריתיה יסק עליהון ויגלי
יתהון מקל מפסועית גיברוהי יזועון
כל יתבי ארעא וייתון ויבזון ארעא
ומלאה קרויא ודיתבין בהון׃
כי הנני משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה׃ ארי הא אנא מגרי
בכון עממין קטולין כחויין חרמנין
דלית להון לחשא ויקטלון יתכון אמר
יי׃ מבליגיתי עלי יגון עלי
לבי דוי׃ על דהוו מלעגין לקביל נביא
דמתנבן להון דוונא ותינחתא איתי להון
מן קדם חוביהון עליהון אמר נביא
לבי דוי׃ הנה קול שועת בת עמי
מארץ מרחקים היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני
בפסיליהם בהבלי נכר׃ הא קל צוחת
כנשתא דעמי מארע רחיקא נביא
אוכח יתהון השכינתא דיי לית בציון
אם מלכה לית בה מדין מרגזין
קדמי בצלמניהון בפלחן טעותא׃
עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא
נושענו׃ אמרת כנשתא דישראל עדא
זמנא אשלים קיטא ואנחנא לא אתפרקין׃
על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה
החזקתני׃ אמרת ירושלם על תבר כנשתא
דעמי אזדעזעית אתחפיאו אפיא כלוס
אוכמין כקדרא אשתממו אחדתני׃
הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי
מדוע לא עלתה ארכת בת עמי׃ אמר
ירמיה נביא דלמא לא אית לי עובדין
טבין למבעי על בית ישראל הלא
מחמיד הויתי לאולפנה דאליה נביא
דמגלעד דפתגמוהי אנון אסותא ארי
על דלא תבו בכין לא סליקת אסו למחת
כנשתא דעמי׃ מי יתן ראשי
מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי׃ מן יתין רישי
כנהר דמיין ועיני כמבוע דמען ואבכי
יומם ולילי על קטילי כנשתא דעמי׃
מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה
את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים׃ מן יתנני במדברא בית
מבתות עדי אורחין ואשבוק ית כנשתא
דעמי ואהך מלותהון ארי כולהון זנאין
סיעת שקרין׃ וידרכו את לשונם קשתם

ויבואו ג מל וסימנ׳ דרך שער העליון ויבואו ויאכלו ויבואו פנימה אל ... דוי ג וסימנ׳ וכל לבב עלי לבי כי רבות ... ארכת בת עמי

שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה
אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה
ואליפו ית לישנהון פתגמי שקר דמן
אנון כקשת נכילא ולא להימנותא תקיפו
בארעא ארי מבישתא לבישתא נפקו
ומדע דחלתי לא אליפו אמר יי׳
איש מרעהו השמרו ועל כל
אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב
וכל רע רכיל יהלך גבר מחבריה
אסתמרו ועל כל אחא לא תתרחצון
ארי כל אחא מכמן כמין וכל רחים
בנכילו מהלך ואיש ברעהו יהתלו
ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר
שקר העוה נלאו וגבר בחבריה משקרין
וקשטא לא ממללין אליפו לישנהון
פתגמי שקר איטפשו טעו שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי
נאם יהוה יתבין בבית כנישתהון ומשתען
על עותהון בנכלין מסרבין למידע
דחלתי אמר יי׳ לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי
איך אעשה מפני בת עמי בכין כדנן
אמר יי׳ צבאות הא אנא מיתי עליהון
עקא וצריף להון ובחר להון ארי

איכדין אעביר מן קדם חובי כנשתא
דעמי חץ שוחט לשונם מרמה דבר
בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים
ארבו כגיר דמחרף לישנהון נכלין
מחשיב בפומהון שלמא גבר עם
חבריה ממללין ובמעוהי משוי כמניה
העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם
בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי העל
אלין לא אסער לאיתאה בישא אמר
יי׳ אם מן עמא דכדין עובדוהי לא
אתפרע מנהון כרעותי   על
ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא
שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד
בהמה נדדו הלכו על טוריא אנא מרים
קלי בכי ומצוה ועל דירות מדברא אלא
ארי צדיאו מבלי אנש דעדי ולא אשתמע
קל בעירא בארעהון מעופא דשמיא
עד בעירא אטלטלו גלו ונתתי את
ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי
יהודה אתן שממה מבלי יושב ואתין
ית ירושלם ליגרין מדור ירורין וית
קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי
יתיב   מי האיש החכם ויבן

ז
ג בל״נ יעקב הלב והיה קדמ׳ מל׳ ושנ׳ חס
ג
טו בטע בספ ד דקמ׳

שחוט ק׳ ג
בספ
זדי׳ נדדו הלכו בתרי׳ כמן הלכו
ג

יעק עקוב בחמן סימן לכן טו בטע בספ וסימנ׳ ארי׳ דברכם מכשלים צורפם מאחילם יוכלו עתות הבחורים שערורית משלחך רכב יהודה אשר
אשור איים מקוה

את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו
ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה
כמדבר מבלי עבר: מן גבר דחכים
ויסבר ית דא ודאתמלל מן קיי עמיה
ויחוינה על מא חרובת ארעא צדיאת
כמדברא מבלי עדי: ויאמר
יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי
לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו
בה: ואמר יי על דשבקו ית אוריתי
דיהבית קדמיהון ולא קבילו למימרי
ולא הליכו בה: וילכו אחרי שררות
לבם ואחרי הבעלים אשר למדום
אבותם: ואזלו בתר הרהור לבהון
ובתר בעליא דאליפונון אבהתהון:
לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מאכילם את העם
הזה לענה והשקיתים מי ראש: בכין
כדנן אמר יי צב׳ אלהא דישר׳ האנא מיתי
עקא על עמא הדין מרר כגידין
ואשקינון כס דלוט כריש חוין:
והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה
ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב
עד כלותי אותם: ואבדרינון בני עממיא
דלא ידעו אינון ואבהתהון ואגרי

בתריהון דקטלין בחרבא עד דאשיצי
יתהון: כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה
ואל החכמות שלחו ותבואנה: כדנן
אמר יי צבאות אסתכלו וקרו לאליתא
וייתין ולחכימתא שלחו וייתין: ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
ועפעפינו יזלו מים: וייחון ויטלן עלנא
אליא וישגרן עיננא דמעין וגלגלי
עיננא יגרון מיא: כי קול נהי נשמע
מציון איך שדדנו בשנו מאד כי
עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו:
ארי קל אליא אשתמע מציון איכדין
אתבזיזנא בהיתנא לחדא ארי חרובת
ארענא ארי צדיאה בירניתנא:
כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח
אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם נהי
ואשה רעותה קינה: ארי שמעא נשיא
פתגמא דיי ותצית אדנכון למלי נבוהי
ואליפא לבנתכון אליא ואתתא לחברתה
ענויא: כי עלה מות בחלונינו בא
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחבות: ארי סליק מותא
בחרבנא על בבירניתנא לשיצאה ינקין

לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ד׳ דסמיכ׳ וסימנ׳ מאכילם לא יכרת שם פוקד מלכך פימ׳ ... והשקיתים ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳
מאכילם מל׳ הנביאים והשקתים כה׳ ...

משוקא עולימין מרחובין דבר כה
נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על
פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר
ואין מאסף: אתנבי כדנן אמר יי
ותתרמי נבילת אנשא כזיבלא מבדר
על אפי חקלא וכעמירא מבתר חצודא
ולית דמכניש: כה אמר
יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל
יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל
עשיר בעשרו: כדנן אמר יי לא
ישתבח חכימא בחכמתיה ולא ישתבח
גיברא בגיבורתיה לא ישתבח עתירא
בעתריה: כי אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד
משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה: אלהין בדא ישתבח דמשתבח
דחכים ואוליף למידע דחלתי ארי אנא
יי עביד נא חסדא ודין דקשוט וזכו
בארעא ארי באלין רעוא קדמי אמר
יי: הנה ימים באים נאם
יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: הא
יומיא אתן אמר יי ואסער על כל
עממיא ערליא ועל בית ישראל דדמן
עובדיהון לעובדי ערליא: על מצרים

ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון
ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים
במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית
ישראל ערלי לב: על מצרים ועל
יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל
מואב ועל כל מקפי פתא דשרן בשכונן
במדברא ארי כל עממיא ערלין בבסרהון
וכל בית ישראל ערלין בליבהון:
שמעו את הדבר אשר דבר יהוה
עליכם בית ישראל: קבילו ית פתגמא
דמליל יי עליכון בית ישראל: כה אמר
יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות
השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה:
כדנן אמר יי מאורחת עממיא לא
תילפון ומאתון דמשתנן בשמיא לא
תתברון ארי מתברין עממיא מנהון:
כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער
כרתו מעשה ידי חרש במעצד: ארי
גזירת עממיא למא אנון ארי אעא
מחורשא קאיץ ליה עובד ידי נגר
בחציננא: בכסף ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולא יפיק: בכספא
ובדהבא מחפי ליה במסמרין ובמקובין
מתקיף ליה דלא יצטלי: כתמר מקשה

הקוצר קוצר ב מל וסימנ' מאחרי הקוצר שלא מלא כפו קוצר ה' בכסף טו וסימנ' מלא בנכסים מרבים כי קנו אקנה וחברון ואבנה
בן מנלת את כרמך אשר מאז הנה צרפתיך חנס נמכרהם ייפהו בכסף תלשיש סחרתך בכסף וקמו ויריאם בכסף שתנו מימינו בכסף וכל
הנשאר ואלה מעמים ושב בכסף דג' ה'

המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא
יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם
היטב אין אותם: עובד נגיד זקיפין
אנון ולא ממללין את נטלא יתנטלון
ארי לית בהון רוחא להלכא לא תדחלון
מנהון ארי לא מבאשין ואף לא יטבא
לית אנון ידעין: מאין כמוך
יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה:
לית בר מנך יי רב את ורב שמך בגבורתא:
מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה
כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם
מאין כמוך: מן לא ידחל מן קדמך
מלך כל עלמיא ארי דילך היא מלכותא
ארי בכל חכימי עממיא ובכל מלכותהון
לית בר מנך: ובאחת יבערו ויכסלו
מוסר הבלים עץ הוא: וכחדא יחובון
עממיא על דאיטפשו על דפלחו
לטעותא דלמא אנין: כסף מרקע
מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה
חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם
מעשה חכמים כלם: כספא דמחפן
מאפרקא מיתן ודהבא מאופיר עובד
נגר וידי קוני תכלא וארגונא לבושהון
עובד חכימין כולהון: ויהוה אלהים

אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם
מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים
זעמו: ויי אלהים קשוט הוא אלה קיים
ומלך עלמין מרוגזיה תזוע ארעא
ולא יכלון עממיא לסובלא רוגזיה:
כדנה תאמרון להום אלהיא
די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו
מארעא ומתחות שמיא אלה: דנא
פרשגן אגרתא די שלח ירמיה נביא
לות שאר סבי גלותא דבבבל דאם
יימרון לכון עממיא דאתון בינהון
פלחו לטעותא בית ישראל כדין תתיבון
וכדין תימרון להון טעון דאתון פלחין
להון טעון דלית בהון צרוך אנון מן
שמיא לא יכלין לאחתא מטרא ומן
ארעא לא יכלין לצמחא פירין אנון
ופלחיהון ייבדו מארעא וישתיצון
מן תחות שמיא אלין: עשה
ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו
ובתבונתו נטה שמים: כדנן תימרון
להון אנחנא פלחין לדעבד ארעא
בחיליה שכליל תבל בחכמתיה
ובסכלתנותיה תלא שמיא: לקול
תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים

מקצה ארץ ברקים למטר עשה
ויוצא רוח מאצרתיו׃ לקל מתניה
רכפת דמיין בשמיא ומסיק עננין
מסיפי ארעא ברקין לזמן מטרא
עבד ומפיק רוחין מבית גנזוהי׃ נבער
כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל
כי שקר נסכו ולא רוח בם׃ איטפשו
כל עממיא מלמידע חכמא בהית
כל קיני מלמעבד צלים ארי שקרא
אתיכונון ולא רוחא בהון׃ הבל המה
מעשה תעתעים בעת פקדתם
יאבדו׃ למא אנין עובד תולעבא
בעידן דאסער עליהון חוביהון ייבדון׃
לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות
שמו׃ לא כאלין דחולקיה יעקב ארי
דברא כולא הוא וישראל שבטא
דאחסנתיה יי צבאות שמו׃
אספי מארץ כנעתך ישבתי
במצור׃ כנושי מארעא סחורתיך
דיתבא בתקפא בקרוין כריכן׃
כי כה אמר יהוה הנני קולע את
יושבי הארץ בפעם הזאת והצרתי
להם למען ימצאו׃ ארי כדנן אמר יי

האנא מיתי עקא על עמא הדין וכמא
דשדין אבנא בקלעא כין אבדר ית
יתבי ארעא בזמנא הדין ואעיק להון
בדיל דיקבלון פורענות חוביהון׃
אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני
אמרתי אך זה חלי ואשאנו׃ וי לי על
תברי ממרעא מחתי ואנא אמרית
ברם דין מרעי ואסובריניה׃ אהלי
שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם
אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי׃
ארעי חרובת וכל קרואי אתבזיזא
עמי גלו וליתנון ולית דמתח עוד משכני
ומקים יריעתי׃ כי נבערו
הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא
השכילו וכל מרעיתם נפוצה׃ ארי
איטפשו מלכיא ואלפן מן קדם יי לא
תבעו על כין לא יצלחון וכל עמהון
יתבדר׃ קול שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ צפון לשום את
ערי יהודה שממה מעון תנים׃ קל
בסורתא הא אתיא וזיעא רבא מארע
צפונא לשואה ית קרויא דבית יהודה
לצדו מדור ירורין׃ ידעתי יהוה
כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך

באה יא בטע בלף וסימניה׃ ויאמרו שלום אחרת לנעריה מעשיהם ומה היא שמועה ויקם משפחת תוחלתו ממשנה ובזה הנערה באה וכל
מלכים ויחזקאל כות במב והשמועה באה הצפירה

והכין את צעדו: ידענא יי ארי לא
לאנשא אורחיה לא לגבר דאזיל ומתקין
ית פסעתיה: יסרני יהוה אך במשפט
אל באפך פן תמעטני: איתא עליהון
יסורין יי ברם בדין חסוך לא יתקף
רגזך בהון דלמא יזערון: שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות
אשר בשמך לא קראו כי אכלו את
יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו:
שפוך חמתך על עממיא דלא אליפו
למידע דחלתך ועל מלכותא דבפלחן
שמך לא מתבעא ארי שליטו בדבית
יעקב ובזו ית נכסיהון ושיצאונון וית
מדוריהון אצדיאו: הדבר א
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי
למימר: שמעו את דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי
ירושלם: קבילו ית פתגמי קימא הדין
ותמללון עם אנש יהודה ועל יתבי
ירושלם: ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
ישמע את דברי הברית הזאת: ותימר
להון כדנן אמר יי אלהא דישראל ליט
גברא דלא יקביל ית פתגמי קימא
הדין: אשר צויתי את אבותיכם ביום
הוציאי אותם מארץ מצרים מכור
הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם
אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם
לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
דפקידית ית אבהתכון ביומא דאפקית
יתהון מארעא דמצרים מכורא
דברזלא למימר קבילו למימרי
ותעבדון יתהון ככל דאפקיד יתכון
ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה: למען הקים את השבועה אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר
אמן יהוה: בדיל לקימא ית קימא
דקיימית לאבהתכון למיתן להון ארע
עבדא חלב ודבש כיומא הדין ואתבית
ואמרית אמן יי: ויאמר יהוה
אלי קרא את כל הדברים האלה בערי
יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם:
ואמר יי לי אתנבי ית כל פתגמיא האלין
בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
למימר קבילו ית פתגמי קימא הדין

קדמאה משפחות תנינ׳ ממלכות וחד פסוק סימנ׳ כי הנני קורא ... והכין ב׳ וסימנ׳ צעדו תקעו וחד הכין ... השמו ב׳ וסימנ׳ ואתנוהו

תעברון יתהון: כי העד העדתי
באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ
מצרים עד היום הזה השכם והעד
לאמר שמעו בקולי: ארי אסהדא
אסהידית באבהתכון ביומא דאסקית
יתהון מארעא דמצרים ועד יומא
הדין מקדים ומסהיד למימר קבילו
למימרי: ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע
ואביא עליהם את כל דברי הברית
הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו:
ולא קבילו ולא ארכינו ית אודניהון
ואזלו גבר בהרהור לבהון בישא
ואיתיתי עליהון פורענותא דעל
דלא קבילו לפתגמי קימא הדין דפקידית
למעבד ולא עבדו: ויאמר
יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה
ובישבי ירושלם: ואמר יי לי אשתכח
במרדו אנש יהודה ויתבי ירושלם: שבו
על עונת אבותם הראשונים אשר
מאנו לשמע את דברי והמה הלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו
בית ישראל ובית יהודה את בריתי
אשר כרתי את אבותם: תבו לחובי אבהתהון

קדמאי דסריבו לקבלא ית פתגמי ואנון
טעו בתר טעות עממיא למפלחהון
אשניאו בית ישראל ובית יהודה ית
קימי דגזרית עם אבהתהון:
לכן כה אמר יהוה הנני מביא אלהם
רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו
אלי ולא אשמע אליהם: בכין כדנן אמר
יי האנא מיתי עליהון בישתא דלא
יכלון לאשתיזבא מנה ויצלון קדמי ולא
אקביל צלותהון: והלכו ערי יהודה
וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר
הם מקטרים להם והושע לא יושיעו
להם בעת רעתם: ויהכון אנש קרויא
דבית יהודה ויתבי ירושלם ויבעון
מן טעותא דאינון מסקין בוסמין להון
האם יפלן למפרקהון בעידן בישתהון:
כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר
חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת
מזבחות לקטר לבעל: ארי מנין קרויכון
הואה דחלתכון דבית יהודה ומנין שוקי
ירושלם שויתון איגורין לבהתא איגורין
לאסקא בסמין לבעלא:
ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל
תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע

בשרירות ב מל וסימנה ולא שמעו דקרא ואשלחהו ושנ׳ שררות כת׳ י״י ובישבי ג וסימנה קשר ושלחתי וכלולם בתו׳ מל ס״פ מספר ד
פתח וסימנה חוצות ירושלם שנים נעשפנו כי מה חפצנו ימים רבים וחד קמיצ ומספר את רבע ס״פ

בעת קראם אלי בעד רעתם׃ ואת לא
תצלי על עמא הדין ולא תתחנן עליהון
בבעו וצלו ארי לא רעוא קדמי לקבלא
צלותהון בעידן דאת מצלי עליהון
קדמי בעידן בישתהון׃ מה
לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים
ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי
אז תעלזי׃ מא לעמא דהוה חביב קדמי
שבקו פלחן בית מקדשי ועבדו עיצא
לחטא סגיאין מערבין בסר שקוצין
עם בסר קדשא ויגלון מניך מן קדם
בשתיך בכין הוית תקיפא׃ זית רענן
יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול
המולה גדלה הצית אש עליה ורעו
דליותיו׃ הא כאילן זיתא דשפיר
בריויה ואי בחזויה וסוכיה מטלין
באילנא כין רבי יי שמיך בעממיא
וכדו דעברת על אוריתא משריית
עממין דתקיפין כאישתא ייתון עלך
ויתחברון להון סמכון׃ ויהוה צבאות
הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל
רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
עשו להם להכעסני לקטר לבעל׃
ויי צבאות דקיים יתיך גזר לאיתאה

עלך בישא בדיל בישת בית ישראל
ובית יהודה דעבדו להון לארגזא קדמי
לאסקא בוסמין לבעלא׃ ויהוה הודיעני
ואדעה אז הראיתני מעלליהם׃ ויי
אלפני ואליפית בכין אחזיתני עובדיהון׃
ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא
ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה
עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו
לא יזכר עוד׃ ואנא כאימר בחיר די
לנכסתא מתובל למכס ולא ידעית
ארי עלי חשיבו עשתונין בישין אמרין
נרמי סמא דמותא במיכליה ונשיציניה
מארעא דישראל ושמיה לא ידכר עוד׃
ויהוה צבאות שפט צדק
בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם
כי אליך גליתי את ריבי׃ ויי צבאות
דיין קשוט גלין קדמוהי כולין ולב
אחזי פורענות דינך מנהון ארי קדמך
אמרית ית עולבני׃ לכן כה אמר
יהוה על אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה
ולא תמות בידנו׃ בכין כדנן אמר יי
על אנשי ענתות דבען למקטלך למימר
לא תתנבי בשמא דיי ולא תמות בידנא׃

ולב ד וסימנה׳ בוחן כליות ראה ולעדר שפת חלקות ׳׳׳ בלחמו ג וסימנה׳ הם יאכלו בלחמו קדמו נודד נשחיתה עץ בלחמו ❧

לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב
בניהם ובנתיהם ימתו ברעב׃ בכין כדנן
אמר יי צבאות הא אנא מסער עליהון
עולימיהון יתקטלון בחרבא בניהון
ובנתהון ימותון בכפנא׃ ושארית לא
תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי
ענתות שנת פקדתם׃ ושארא לא יהי
להון ארי איתי בשתא על אנשי ענתות
יב שנת סעורן חוביהון׃ צדיק
אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים
אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה
שלו כל בגדי בגד׃ זכאי את יי מלמדן
לקביל פתגמך ברם שאילת דינין
אנא שאיל מן קדמך מדין אורחת
רשיעיא מצלחא שלן שליוא כל
משקרי שקר׃ נטעתם גם שרשו ילכו
גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם׃ קיימתינון אף תקיפו
עתרו אף קנו נכסין קריבין פתגמי
אוריתך בפומהון ורחיקא דחלתך
מכוליתהון׃ ואתה יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה
והקדשם ליום הרגה׃ ואת יי כולא

ידיע וגלי קדמך דאת בחר לבא דרען
בדחלתך רשיעיא אתקינינון כענא
לנכסתא וזמינינון ליום קטולי׃
עד מתי תאבל הארץ ועשב
כל השדה יבש מרעת ישבי בה
ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחריתנו׃ עד אמתי תחוב
ארעא ועסבא דכל חקלא ייבש
מחובי רשיעיא דיתבין בה סף בעירא
ועופא ארי אמרו לא גלי קדמוהי
סופנא׃ כי את רגלים רצתה וילאוך
ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
שלום אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון הירדן׃ דנא תיובתא לירמיה
נביא על בעותיה נביא את דמי לגברא
דרהט עם רגלאיא ולאי ואיכדין את
מדמי למרהט כקביל סוסותא בבקעתא
ובארע שלמא את מתבטח ונפיל
ואיכדין את מדמי למעבד כקביל
חיות ברא ברובי ירדנא ואם על
טבוון דאנא מוטיב לנבוכדנצר מלכא
דבבל רגלאה נביא את חזי ומתמה
ומן פון דאחזיך ומא דאנא עתיד
למעבד לאבהתך צדיקיא דמן עלמא

כצאן ז רפי וסימנ׳ התקם במועדיה ב בו ואאסף והושיעם נחשבנו תתכנו ∴ יבוטח ב מל וסימנ׳ ובארץ שלום את ישיאך דישעיה

דרהטו כסוסותא למעבר עוברין טבין
קדמי ואף אמרית להון דאיתי עלבניכון
ברכן ונחמן הא כמיא דנחתין שטוף
ירדנא׃ כי גם אחיך ובית אביך גם
המה בגדו בך גם המה קראו אחריך
מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך
טובות׃ וראת בעי עליהון רחמין ארי
אף אחך ובית אבוך אף אינון שקרו
בך אף אינון אמרו עלך מלין בישן
לא תהימין בהון ארי ימללון עלך
פתגמין תקנין׃ עזבתי את
ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות
נפשי בכף איביה׃ שבקית ית בית
מקדשי רטשית ית אחסנתי מסרית
ית עמא דהוה חביב קדמי ביד סנאוהי׃
היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי
בקולה על כן שנאתיה׃ הות קדמי
אחסנתי כאריא בחרשא סליקת לקדמי
אתרגושתה על כין רחיקתה׃ העיט
צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו
אספו כל חית השדה התיו לאכלה׃
כעופא דמתבדר כין אתבדרת אחסנתי
קדמי וכעופא דמשתדיין יתכנשון
עלה דקטלין בחרבא מסחור סחור

מלכי עממיא ומשריתהון ייתון עלה
למיבזזה׃ רעים רבים שחתו כרמי בססו
את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר
שממה׃ מלכין דסגיאין קטילו עמי
דושישו ית אחסנתי יהבו ית אחסנת
חמדתי למדבר צדי׃ שמה לשממה
אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ
כי אין איש שם על לב׃ שויוהא לצדו
אתאבלת קדמי חרובת צדיאת כל
ארעא ארי לית אנש דמשוי דחלתי
על לבי׃ על כל שפים במדבר באו שדדים
כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד
קצה הארץ אין שלום לכל בשר׃ על
כל נגדין במדברא אתו בזוזין ארי
חרבא קדם יי מקטלא לדמתכנשין
מסיפי ארעא לית שלמא לכל בסרא׃
זרעו חטים וקצים קצרו נחלו
לא יועילו ובשו מתבואתיכם מחרון
אף יהוה׃ לא תהון דמן לדזרעי חטין
על בירו ולא משכחין למכנש אלהין
כובין ומיעללתהון לית להון הנאה
ותכלהתון בעובדיכון במיתי עליכון
תקוף רוגזא דיי׃ כה אמר
יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה

איביה ב׳ וסימנ׳ בכף איביה היו צריה ׃ שמה ג׳ וסימנ׳ למפלה לשממה לצלמות ׃ התיו ג׳ לאכלה לקראת צמא קדם מלכא בתרא׳
מל׳ וכל אתיו חס

אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה
אתוש מתוכם׃ כדנן אמר יי על כל
מגירא בישיא דמנזקין באחסנתא
דאחסינית ית עמי ית ישראל הא אנא
מטלטיל להון מעל ארעהון וית דבית
יהודה אטלטיל מביניהון׃ והיה אחרי
נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים
איש לנחלתו ואיש לארצו׃ ויהי בתר
דאטלטיל יתהון אתוב במימרי וארחים
עליהון ואתיבנון גבר לאחסנתיה וגבר
לארעיה׃ והיה אם למד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר
למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו
בתוך עמי׃ ויהי אם מילף יילפון מאורחת
כנשתא דעמי לקיימא בשמי קיים הוא
יי כמא דאליפו ית עמי לקיימא בשום
טעותא ויתקיימון בגו עמי׃ ואם לא
ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש
ואבד נאם יהוה׃ ואם לא יקבלון ארפן
ואטלטיל ית עמא ההוא טלטול ואבדן
אמר יי׃ כה אמר יהוה אלי
הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו
על מתניך ובמים לא תבאהו׃ כדנן

אמר יי איזיל ותזבון לך זרז דכיתן
ותשוינה על חרצך ובמיא לא תעלינה׃
ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם
על מתני׃ וזבנית ית זרזא כפתגמא דיי
ושויתיה על חרצי׃ ויהי דבר
יהוה אלי שנית לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי תנינות למימר׃ קח את
האזור אשר קנית אשר על מתניך
וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע׃
סב ית זרזא דזבנתא דעל חרצך וקום
איזיל לפרת וטמרהי תמן בשעיעות
כיף גללי׃ ואלך ואטמנהו בפרת כאשר
צוה יהוה אותי׃ ואזלית וטמרתיה בפרת
כמא דפקיד יי יתי׃ ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתיך לטמנו שם׃
והוה מסוף יומין סגיאין ואמר יי
לי קום איזיל לפרת וסב מתמן ית זרזא
דפקידתך למטמריה תמן׃ ואלך פרתה
ואחפר ואקח את האזור מן המקום
אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור
לא יצלח לכל׃ ואזלית לפרת וחפרית
ונסיבית ית זרזא מן אתרא דטמרתיה
תמן והא אתחבל זרזא לית ביה צרוך

וקח י״ג וסימנ׳ גדי עזים פדנה מעמרי עבר מאתם קטר בן ישי נטה לך משעני פך האזור טוב אמרי ה׳ ורחמתים ג׳ נתשי גם זרע וג׳

לכל מדעם׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ כה אמר יהוה ככה אשחית
את גאון יהודה ואת גאון ירושלם
הרב׃ כדנן אמר יי כדין אחבל ית תקוף
אנש יהודה וית תקוף יתבי ירושלם
דהוה סגי׃ העם הזה הרע המאנים
לשמוע את דברי ההלכים בשררות
לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר
לא יצלח לכל׃ עמא הדין דעובדיהון
בישין דסריבו לקבלא ית פתגמי דאזלין
בהרהור לבהון וטעו בתר טעות עממיא
למפלחהון ולמסגד להון ויהון כזרזא
הדין דלית ביה צרוך לכל מדעם׃ כי
כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן
הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת
כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם
ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו׃
ארי כמא דמידביק זרזא בחרצא
דגבר כין קריבית לפולחני ית כל בית
ישראל וית כל דבית יהודה אמר יי למהוי
קדמי לעם ולשום ולתושבחא ולרבו
ולא קבילו׃ ואמרת אליהם את הדבר

הזה׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל
כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע
לא נדע כי כל נבל ימלא יין׃ ותימר להון
ית פתגמא הדין כדנן אמר יי אלהא
דישראל כל גרב יתמלי חמר ויימרון לך
המידע לא הוינא ידעין ארי כל גרב
יתמלי חמר׃ ואמרת אליהם כה אמר
יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ
הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על
כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת
כל ישבי ירושלם שכרון׃ ותימר להון
כדנן אמר יי הא אנא ממלי ית כל יתבי
ארעא הדא וית מלכיא דיתבין לדויד
על כורסוהי וית כהניא וית נביי שקרא
וית כל יתבי ירושלם עקא ויהון דמן
לרויא׃ ונפצתים איש אל אחיו והאבות
והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מהשחיתם׃ ואגרינון
גבר באחוהי ואבהן ובנין כחדא אמר
אחוס יי לא אחמול ולא ולא ארחים מלחבלותהון׃
שמעו והאזינו אל תגבהו
כי יהוה דבר׃ שמעו ואציתו לא תתרברבון
ארי במימרא דיי גזיר כין׃ תנו ליהוה
אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו

אחמול ה׳ מל׳ וס׳ מנ׳ ונפצתים אגרע דכה אגרוע כי דרכיך כדרכיך ממציא דהוא מל׳ ממלא ב׳ וס׳ מנ׳ והוא ממלא את כל

רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור
ושמה לצלמות ישית לערפל׃ הבו
קדם יי אלהכון יקרא עד לא תיתי
עליכון עקאותהון דמן לדמתהלכין
ביר בקבלא ועד לא יתנגפן רגליכון
על טורי קבל ותסברון לנהור ויהי
חשוך לזיהור והא כיר בקבלא תהון
מהלכין אתון׃ ואם לא תשמעוה
במסתרים תבכה נפשי מפני גוה
ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי
נשבה עדר יהוה׃ ואם לא תקבלון אלפן
כיר בסתרא תבכי נפשי מן קדם דיעדי
מנכון יקרכון ומדמע תדמע ותשגר
עיני דמעין ארי אשתבי עמא דיי׃
אמר למלך ולגבירה השפילו
שבו כי ירד מראשותיכם עטרת
תפארתכם׃ אימר למלכא ולמלכתא
אמאיכו תיבו ארי גלא יקרכון מנכון
נפל כלילא תושבחתכון׃ ערי הנגב
סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת
שלומים׃ קרוי דרומא אתאחידא
ולית דפתח גלו דבית יהודה כלהון
גלו שלמא אתקבלו תשלמת עובדיהון
שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה

העדר נתן לך צאן תפארתך׃ זקופו
עיניכון וחזו דאתן מצפונא אן עמא
דאתמסר ליך עם תשבחתיך׃ מה
תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת
אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים
יאחזוך כמו אשת לדה׃ מא תימרון
ארי יסער עלך חובך ואת אליפת
יתהון למעבד בישן עלך הוו רברבין
ביר מן אולא הלא עקא וחבלין יחדונך
הא כחבלין לילידתא׃ וכי תאמרי
בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך
נגלו שוליך נחמסו עקביך׃ וארי תימרין
בלביך מדין ערעני כל אלין על דסגיאו
חובך אתגליאת בהתתיך אתחזי קלניך׃
היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו
גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע׃
האפשר דישני הידואה משכיה ונמרא
שלטוי רקמתיה אף אתון תכלון לאיטבא
דהויתון אלופין למעבד בישן׃ ואפיצם
כקש עובר לרוח מדבר׃ ואבדרינון
כקשא דעדי מן קדם רוחא למדברא׃
זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה
אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר׃
דין עדביך וחולק אחסנתיך אמר

במסתרים ג רפי וסימנה ודמע תדמע דב אורב דמיונו כאריה [illegible] ואפיצם ב וסימנה אחלקם ביעקב ואפיצם כקש עובר

יי דשבקת פלחני ואתרחיצת על
שקרא׃ וגם אני חשפתי שוליך על
פניך ונראה קלונך׃ ואף אנא אגלי
בהתחובך על אפך ויתחזי קלניך׃
נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על
גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי
לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עוד׃
טפשותיך ושטותיך עיצת חטאי
ינקותיך על רמתא בחקלא גלין קדמי
שקוצך וי ליך ירושלם לא תדכן עוד
כען ליך ארכא יומין סגיאין׃
יד אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
על דברי הבצרות׃ דהוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה על עסקי בצורתא׃
אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו
לארץ וצוחת ירושלם עלתה׃ אתאבלו
דבית יהודה וקרויהון חרובא אתחפיאו
אפיהון אכרוס אכמין פקדרא
אתרתישו לארעא וצוחת יתבי ירוש׳
סליקת׃ ואדריהם שלחו צעוריהם
למים באו על גבים לא מצאו מים
שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו
ראשם׃ ותקיפיהון שלחו תנ׳ניריהון
למיא אתו על פצידיא ולא אשכחו

מיא תבו מניהון ריקן בהיתו ואתכנעו
וחפו רישיהון׃ בעבור האדמה חתה
כי לא היה גשם בארץ בושו אכרים
חפו ראשם׃ בדיל חובי יתבי ארעא
אתברו ארי לא הוה מטרא בארעא
בהיתו אכריא חפו רישיהון׃ כי גם
אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה
דשא׃ ארי אף אילתא בחקלא ילידא
ושבקא ארי לא הון דתאין דעסב׃
ופראים עמדו על שפים שאפו רוח
כתנים כלו עיניהם כי אין עשב׃ ועדרין
קמו על נגדין שתן רוחא כפירוין קמא
עיניהון ארי לית עסב׃
אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען
שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו׃
אם חובנא אסהידו בנא יי עביד בדיל
שמך ארי סגיאן תיובתנא קדמך
חבנא׃ מקוה ישראל מושיעו בעת
צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח
נטה ללון׃ סיבור ישראל פרקיה בעידן
עקא למא יהוי רוגזך עלנא ואנחנא
כתותבין בארעא וכעברי אורחא דסטא
למבתא׃ למה תהיה כאיש נדהם כגבור
לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה

לא מצאו ו׳ וסימנ׳ ואדיריהם ובשלשת רעיו מרעה חזון מש׳ אילת ג׳ וסימנ׳ כי גם אילת למנצח על אילת אהבים ויעלת חן

ושמך עלינו נקרא אל תנחנו׃ ולמא וחס
יהוי רוגזך עלנא ואנחנא מטלטלין
ושביקין את גבר יכיל למפרק ואת
שכינתך בינגא יי ושמך עלנא
אתקרי לא תשבקיננא׃
כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו
לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא ד
רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם׃ ב
כדנן אמר יי לעמא הדין כמא דרחימו וחס זבחי הבהבי
כין אתפרע מנהון לאגליותהון מארע
בית שכינתי ומא דהוו מערבין
בפרהון טעותא ומבית מקדשי רגליהון
לא מנעו וקדם יי לא רעוא בהון כין
יסער חוביהון ויתפרע עויתהון׃
ויאמר יהוה אלי אל תתפלל
בעד העם הזה לטובה׃ ואמר יי לי
לא תצלי על עמא הדין לטבא׃ כי
יצמו אינני שמע אל רנתם וכי וחס
יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי וחס
בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה ה
אותם׃ ארי יצומון לא רעוא קדמי
לקבלא צלותהון וארי יסקון עלותא
ומנחתא לא רעוא קדמי בהון ארי
בחרבא ובכפנא ובמותא אנא משיצי

יתהון׃ ואמר אהה אדני
יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא
תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום
אמת אתן לכם במקום הזה׃ ואמרית
קביל בעותי יי אלהים הא נביי שקרא
אמרין להון לא תחזון דקטלין בחרבא
וכפנא לא יהי לכון ארי שלם דקשוט
אתין לכון באתרא הדין׃
ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים
נבאים בשמי לא שלחתים ולא
צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר
וקסם ואלול ותרמות לבם המה
מתנבאים להם׃ ואמר יי לי שקרא
אמרין נביי שקרא דמתנבן בשמי
לא שלחתינון ולא פקידתנון ולא
מלילית עמהון נבואת שקר וארפן
וכדבין ורשע לבהון אנון מתנבן
להון׃ לכן כה אמר יהוה על
הנבאים הנבאים בשמי ואני לא
שלחתים והמה אמרים חרב ורעב
לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב
יתמו הנבאים ההמה׃ בכין כדנן
אמר יי על נביי שקרא דמתנבן בשמי
ואנא לא שלחתינון ואנון אמרין

בחרב וברעב ובדבר ה̇ וסימנהו׳ יצאו היושב קדמא׳ דפסוקי הנה הסוללות והיה הגוי ועתה לכן ... כאיש ב̇ וסימנה׳ אמת כאיש נדהם

חרבא וכפנא לא יהי בארעא הדא
בחרבא ובכפנא יסופון נביי שקרא
האינון׃ והעם אשר המה נבאים להם
יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני
הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה
נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי
עליהם את רעתם׃ ועמא דאנון מתנבן
להון יהון מיטרפין רמן בשוקי ירושלם
מן קדם כפנא וחרבא ולית דקבר
להון אינון נשיהון בניהון ובנתהון
ואשפוך עליהון ית בישתהון׃ ואמרת
אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני
דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי
שבר גדול נשברה בתולת בת עמי
מכה נחלה מאד׃ ותימר להון ית
פתגמא הדין ישגרן עיני דמעין ליליי
ויימם ולא ישתקן ארי תברא רבא אתברת
מלכות כנשתא דעמי מחא מרעא
לחדא׃ אם יצאתי השדה והנה חללי
חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב
כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא
ידעו׃ אם נפקית לחקלא והא קטילי
חרבא ואם עלית לקרתא והא ממרעי
כפנא ארי אף ספר אף כהין אתפנאו

לסחורתא על ארעא ולא בקרו׃
המאס מאסת את יהודה אם בציון
געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו
מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת
מרפא והנה בעתה׃ המרטש רטשתא
ית דבית יהודה אם ית יתבי ציון רחיק
מימרך מרין אלקיתנא ולית לנא אסו
סברנא לשלם ולית טב לעידן סליחות
חובין והא פורענות חטאין׃ ידענו
יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו
לך׃ ידעינא יי חובנא וחובי אבהתנא
ארי חבנא קדמך׃ אל תנאץ למען שמך
אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך
אתנו׃ לא תרחקיננא בדיל שמך לא
תנבל אתר בית כורסי יקרך ייעול
דכרן קים אבהתנא קדמך לא תשני
קימך עמנא׃ היש בהבלי הגוים מגשמים
ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית
את כל אלה׃ הא לית צרוך בטעות
עממיא לאחתא מטרא ואם שמיא
לא יתנון רסיסין אלהין על מימרך
הלא את הוא אלהנא ונסבר קדמך ארי
טו׳ את עבדת ית כל אלין׃ ויאמר

ולא ידעו ב׳ וסימנה׳ אל ארץ ולא ידעו המעתיק הרים ובניהם ובנתיהם ג׳ וסימנה׳ ואנשין חמה נשיהם ולהתיחש הלא ב׳ חס בספ וסימנה׳ היש בהבלי הגוים ההמת

יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל
לפני אין נפשי אל העם הזה שלח
מעל פני ויצאו ואמר יי׳ לי אם יקום
משה ושמואל למבעי מן קדמי לא
רעוא קדמי בעמא הדין שלח מארע
בית שכינתי ויגלון והיה כי יאמרו
אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אשר למות למות ואשר
לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר
לשבי לשבי ויהי ארי יימרון לך לאן
נגלו ותימר להון כדנן אמר יי׳ דלמותא
למותא ודלחרבא לחרבא ודלכפנא
לכפנא ודלשביא לשביא ופקדתי עליהם
ארבע משפחות נאם יהוה את החרב
להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף
השמים ואת בהמת הארץ לאכל
ולהשחית ואסער עליהון ארבע
פורענוון כישן אמר יי׳ ית דקטלין
בחרבא למקטל וית כלביא לגררא
וית עופא דשמיא וית בעירא דארעא
למיכל ולחבלא ונתתים לזועה לכל
ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו
מלך יהודה על אשר עשה בירושלם
ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא על

דלא תבו כמנשה בר יחזקיה מלך
שבטא דבית יהודה על דאסגי למעבד
בירושלם כי מי יחמל עליך ירושלם
ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך
ארי מן יחוס עלך ירושלם ומן ידוי
עלך ומן יזור למשאל לשלמא ליך
את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם את שבקת פלחני אמר יי׳ לאחורא
אסתחרית ואריס ית מחת גבורתי עלך
ואחבלניך על דהוית יכלא למתב ולא
תבת ואזרם במזרה בשערי הארץ
שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא
שבו וכמא דדרן במדריא כין בדרית
ית עמי בקרוי ארעא תכילית אבדית
ית עמי מאורחתהון כישתא לא תבו
עצמו לי אלמנותו מחול ימים הבאתי
להם על אם בחור שדד בצהרים הפלתי
עליה פתאם עיר ובהלות סגיאה קדמי
ארמלתהון מחל ימיא איתיתי עליהון
על סיעת עולימיהון בזוזין כד בטיהוא
איתיתי עליהון משרין בתכיף וחבילא
קרויהון אמללה ילדת השבעה
נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם

לשלם ה׳ חס בליש וסימנ׳ ולא יכלו ומי יסור חכמה חזון ב׳ בו שיבתו בואך ויהרגם למות למות לחרב לחרב לרעב לרעב לשבי לשבי מחוש

כושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן
לפני איביהם נאם יהוה׃ ש׳ ואת ארעהון
מבלי עמה הוו למפחת נפש גלו יקרהון
בחייהון ועד דאינון קיימין בהיתו
ואתכנעו ושארהון לחרבא אמסר
קדם בעלי דבביהון אמר יי׳׃
אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב
ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא
נשו בי כלה מקללוני׃ וי לי אמי ארי
ילדתיני למהוי גבר דין ואנש מצו
לכל יתבי ארעא לא רשני ולא מא
דאנא רשי אנא תבע מנהון כולהון
מלטטין לי׃ אמר יהוה אם לא שרותך
לטוב אם לא הפגעתי בך בעת רעה
ובעת צרה את האיב׃ אמר יי׳ אם לא
סופך יהי לטב אילא אם לא ייתון
ויבעון מנך בעידן דאיתי עליהון
סנאה ויעיק להון בעיל דבבא׃ הירע
ברזל ברזל מצפון ונחשת׃ מלך דתקיף
כברזלא יסק לסעיר מלך דתקיף כברזלא
וכנחשא ייתי מציפונא עלה למתברה׃
חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר
ובכל חטאותיך ובכל גבוליך׃ נכסיכון
ובית גנזיכון לבזא אמסר לא בדמין

בחובין דהויתון פלחין לטעותא ובכל
תחומכון׃ והעברתי את איביך בארץ
לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם
תוקד׃ ותשתעבדון לבעלי דבביכון
בארעא דלא ידעתון ארי קידום תקיף
כאישא נפק מן קדמי ברגז עליכון
יהול׃ אתה ידעת יהוה זכרני
ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך
תקחני דע שאתי עליך חרפה׃ את גלי
קדמך יי׳ יעול דכרני קדמך ופקודני
לאיטבא לי ואסער על בעלי דבבי
ואתפרע לי מן רדפי ולא תתין ארכא
לעלבני גלי קדמך דקבילית חיסורין
על מימרך׃ נמצאו דבריך ואכלם ויהי
דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי
נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות׃
קבילית לפתגמך וקיימתינון והוה
מימרך לי לבוע ולחדות לבי ארי
אתקרי שמך עלי יי׳ אלהי צבאות׃
לא ישבתי בסוד משחקים
ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי זעם
מלאתני׃ לא איתיבית בסיעת משבחין
ולא חדיתי מן קדם מימרך פריש
יתיבית ארי נבואן דלוט מליתני׃ למה

קדמא׳ והעברת׳ בתרא׳ והעבדתיך רד׳ סימ׳

האויב ה׳ וסימנ׳ הפגעתי חס ושבום שביהם וחב לעיר למלך תמו חרבות נשיתי ב׳ וסימנ׳ לא נשיתי ולא נשו בי נשיתי טובה

היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה
הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים
לא נאמנו׃ למא הוה כיבי לא פריש
ומחתי תקיפא מסרבא לאיתסאה
לא יהי מימרך לי כדבין כמבוע דמיין
דפסקין מוהי׃ לכן כה אמר
יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד
ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו
המה אליך ואתה לא תשוב אליהם׃
בכין כדנן אמר יי אם תתוב ואתיבנך
קדמי תשמיש ואם תתיב רשיעיא
למהוי צדיקיא רעות מימרי תקיים
יתהון אינון לפתגמך ואת לא תתוב
למטעי בתריהון׃ ונתתיך לעם הזה
לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך
ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה׃ ואתנינך לעמא
הדין כשור דנחש כריך ויגיחון לקבלך
ולא יכלון לך ארי בסעדך מימרי
למפרקך ולשיזבותך אמר יי׃ והצלתיך
מיד רעים ופדתיך מכף ערצים׃
ואשיזבינך מיד מבאשין ואפרקנך
מיד תקיפין׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי

עמי למימר׃ לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות במקום הזה׃ לא
תיסב לך איתתא ולא יהון לך בנין
ובנן באתרא הדין׃ כי כה
אמר יהוה על הבנים ועל הבנות
הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות
אתם ועל אבותם המולדים אותם בארץ
הזאת׃ ארי כדנן אמר יי על בנין ועל
בנן דמתילדין באתרא הדין ועל
אמהתהון דילדין יתהון ועל אבהתהון
דמולדין יתהון בארעא הדא׃ ממותי
תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב
וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ ממותי
ממרעי כפן ימותון לא יסתפדון ולא
יתקברון לזיבל מבדר על אפי ארעא
יהון ובחרבא ובכפנא יסופון ותהי
נבילתהון משגרא למיכל לעופא
דשמיא ולבעירא דארעא׃
כי כה אמר יהוה אל תבוא בית
מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם
כי אספתי את שלומי מאת העם הזה
נאם יהוה את החסד ואת הרחמים׃

יוכלו יא וסימנ׳ לקום אמחיצם ויהונתן צפו ונלחמו ונלחמו אדבדה מביא זנח מים נעו ס׳ ספוד ג׳ מל׳ בליש׳ וסימ׳ ואל אלך לספוד צמתם ע׳
ספוד ס׳ תנד ג׳ חס׳ בליש׳ וסימנ׳ ואל תנד אל תבכו תנד חיותא ס׳

ארי כדנן אמר יי לא תיעול לבית
מרזחא ולא תהך למספד ולא תנוד
להון ארי כנשית ית שלמי מן עמא
הדין אמר יי ית חסדא וית רחמי׃ ומתו
גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו
ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח
להם׃ וימותון רברבין וזעירין בארעא
הדא לא יתקברון ולא יספדון להון ולא
יתהממון ולא ימרטון להון׃ ולא יפרסו
להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו
אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו׃
ולא יפרסון להון על אבלא לנחמותהון
על מיתא ולא ישקון יתהון כס תנחומין
גבר על אבוהי ועל אמיה׃ ובית משתה
לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות׃
ובית אסחרותא לא תיעול לאסחרא
עמהון למיכל ולמשתי׃
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני משבית מן המקום הזה
לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה׃ ארי כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא
מבטיל מן אתרא הדין לעיניכון וביומיכון

קל פיעו וקל חדוא קל חתנין וקל כלן׃
והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה
עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה
עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה
אלהינו׃ ויהי ארי תחוי לעמא הדין ית
כל פתגמיא האלין ויימרון לך על מא
גזר יי עלנא ית כל בשתא רבתא הדא
ומא חובנא ומא סורחננא דחבנא קדם
יי אלהנא׃ ואמרת אליהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי
אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם
ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו׃ ותימר
להון על דשבקו אבהתכון פלחנא אמר
יי וטעו בתר טעות עממיא ופלחונון
וסגידו להון ופלחני שבקו וית אוריתי
לא נטרו׃ ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם
והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו
הרע לבלתי שמע אלי׃ ואתון אבאשתון
למעבד מאבהתכון והא אתון אזלין
גבר בתר הרהור ליביה בישא בדיל דלא
לקבלא למימרי׃ והטלתי אתכם מעל
הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם

אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים
אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם
חנינה׃ ואטלטיל יתכון מעל ארעא
הדא לארעא דלא ידעתון אתון ואבהתכון
ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעותא
יימם ולילי דלא יהון עליכון רחמין׃
לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ מצרים׃ בכין
הא יומיא אתן אמר יי ולא יהון משתען
עוד בגבורתא דיי דאסיק ית בני ישראל
מארעא דמצרים׃ כי אם חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל מארץ צפון
ומכל הארצות אשר הדיחם שמה
והשבתים על אדמתם אשר נתתי
לאבותם׃ אלהין יהון משתען בגבורתא
דיי דאסיק ית בני ישראל מארע צפונא
ומכל מדינתא דאגלינון לתמן ואתיבנון
לארעהון דיהבית לאבהתהון׃
הנני שלח לדוגים רבים נאם
יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים
צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל
גבעה ומנקיקי הסלעים׃ הא אנא שלח

לעממין קטולין אמר יי ויקטלונון
ובתר כין אשלח לסגיאין צידין ויצודונון
מעל כל טור ומעל כל רמא ומשקיפי
כיפיא׃ כי עיני על כל דרכיהם לא
נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד
עיני׃ ארי קדמי גלין כל אורחתהון
לא מסתרן מן קדמי ולא מיטמרין
חוביהון מקביל מימרי׃ ושלמתי
ראשונה משנה עונם וחטאתם על
חללם את ארצי בנבלת שקוציהם
ותועבותיהם מלאו את נחלתי׃ ואשלים
לתנינין בקדמאין חוביהון וחטאיהון
על דאחילו ית ארע בית שכינתי בנבלת
שקוציהון ותועבתהון מלו ית אחסנתי׃
יהוה עזי ומעזי ומנוסי
ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי
ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו
הבל ואין בם מועיל׃ יי תקפי ורחצני
ומשיזבי בעידן עקא לשימע גבורתך
עממין ייתון מסיפי ארעא ויימרון
ברם לשקרא פלחו אבהתנא לדמא
ולית בהון הנאה׃ היעשה לו אדם
אלהים והמה לא אלהים׃ האפשר

נחלו ד̇ וסימנ׳ כי בנות מנשה ואלה אשר נחלו אך שקר נחלו פתאים וחד ונחלו לעולם ׃ משנה ד̇ יתיר׳ וסימנ׳ וכתב לו ושלמתי ויהרג זכרי
אותי יב̇ מל׳ בספ׳ וסימנ׳ כי אויל עזבוני האותי שכחך תשכל ואטמנהו שכחת שבו כגבור הבטחון כולם ליראה כי נתתם חד מנה האותי ׃

דיעביד ליה אנשא דחלין ואנין טעון
דלית בהון צרוך׃ לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת
גבורתי וידעו כי שמי יהוה׃ בכין
האנא מחוי להון בזמנא הדא אחוינון
ית פורענותי וית מחת גבורתי וידעון
ארי שמי יי׳ חטאת יהודה
כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה
על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם׃
חובי בית יהודה כתיבין בעיט דברזל
בטפר שמיר חריתין על לוח לבהון
ולקרנת איגוריכון׃ כזכר בניהם מזבחותם
ואשריהם על עץ רענן על גבעות
הגבהות׃ כאדכרא בניהון איגוריהון
ואשיריהון תחות כל אילן עבות על
רמתא מנטלתא׃ הררי בשדה חילך
כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת
בכל גבוליך׃ על דפלחתון על טוריא
בחקלא נכסיכון וכל בית גנזיכון לביזא
אמסר בחובין דהויתון פלחין לטעותא
בכל תחומכון׃ ושמטתה ובך מנחלתך
אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם
באפי עד עולם תוקד׃ ואיתי סנאה

על ארעכון ותהי צדיא כשמיטתא
ובכין אעביר פורענות דינין עד
דאגלי יתכון מאחסנתכון דיהבית
לכון ותשתעבדון לבעלי דבביכון
בארעא דלא ידעתון ארי קידום תקיף
כאישא נפק מן קדמי ברגז עד עלמא
יקוד׃ כה אמר יהוה ארור
הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר
זרעו ומן יהוה יסור לבו׃ כדנן אמר
יי׳ ליט גברא דיתרחיץ באנשא וישוי
בסרא רוחצניה ומן מימרא דיי׳ יעדי
לביה׃ והיה כערער בערבה ולא יראה
כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב׃ ויהי כעקובתא
במישרא דלא יחזי ארי ייתי טובא וישרי
דלא זלד במדברא בארע סדום דלא
אתיתבת׃ ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו׃ בריך
גברא דיתרחיץ במימרא דיי׳ ויהי
מימרא דיי׳ רוחצניה׃ והיה כעץ שתול
על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא
ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן
ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש
מעשות פרי׃ ויהי כאילן דשתיל

יבא ד׳ חס בספ וסימנ׳ מתאס יבא חם ועל יהויקים ואיה נביאיכם ... ולא תשב ד׳ וסימנ׳ בית הבנה והיה כערער לכן ישבו ציים לא תעבר

על מבוע דמין ועל נגדין ישלח
שורשוהי ולא יחזי ארי ייתי חומא
ויהון טרפוהי עבוף ובשנת בצורתא
לא יתר ולא יפסוק מלמעבד פירין
עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו ל חס
נכיל ליבא מכולא ותקיף הוא מן ידעיה
אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת ב ח בספ
לאיש כדרכו כפרי מעלליו אנא יי כין כיו אעשה
חקר ליבא בחר כוליתא ולמיתן
לאנש כאורחתיה כפירי עובדוהי ל
קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא
במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו ימיו ק
יהיה נבל הא כקורא דמכניש ביעין
דלא דיליה ומשחין אפרוחין דבתלוהי
לא יהכון כין כל גבר רשיע דקני נכסין
בלא בדינא בפלגות יומוהי שביקן
להון ובסופיה מתקרי רשיעא כסא
כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו
פורענותא תתעביד מנה מן קדם
דשכינתיה על כורסי יקרא בשמי
מרומא עילמן אולא מקביל אתר
בית מקדשנא מקוה ישראל יהוה
כל עזביך יבשו יסורו בארץ יכתבו ל וסורי ק
כי עזבו מקור מים חיים את יהוה

סיבור ישראל יי כל דשבקו פלחנך
יבהתון ורשיעיא דעברו על מימרך
בגיהנם אנון עתידין למיפל ארי שבקו
פלחנך יי דבריליה את מיתי עליהון
יקרא כמבוע דמין דלא פסקין מוהי ל
רפאני יהוה וארפא הושיעני
ואושעה כי תהלתי אתה אסיני יי ב סעדני
ואתסי פרוקני ואתפריק ארי תושבחתי
את הנה המה אמרים אלי איה דבר סליק
יהוה יבא אנא הא אינון אמרין לי אן
דאתנביתא בשמא דיי יתקיים כען
ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש ב דבר׳ חכמים
לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי
נכח פניך היה ואנא לא עכיבית על
מימרך מלאתנבאה עליהון לאתבותהון
לדחלתך וליום ביש דאת מיתי עליהון
לא חמידית את גלי קדמך אפקות ספותי ל
גלי קדמך הוה אל תהיה לי למחתה
מחסי אתה ביום רעה לא יהי מימרך
לי לתבר רוחצני את בעידן עקא יבשו ל
רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל חס
אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה ב כסף
שברון שברם יבהתון רדפי ולא ל
איבהת אנא יתכלמון אנון ולא אתכלמי

ולתת ח וסימנהון ולתת איביך לפניך ולתת להם צדה ולתת עליכם היום ברכה ולתת שקוץ המקום הזה בתפת גדר ולתת לאיש כדרכיו יהי

אנא איתא עליהון יום ביש ועל חד תרין
תברא תברינון׃ כה אמר יהוה
אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר
יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו
ובכל שערי ירושלם׃ כדנן אמר יי׳
לי איזיל ותקום בתרע בני עמא דייעלון
ביה מלכיא דבית יהודה ודיפקון ביה
ובכל תרעי ירושלם׃ ואמרת אליהם
שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים
האלה׃ ותימר להון קבילו פתגמא דיי׳
מלכיא דבית יהודה וכל דבית יהודה
וכל יתבי ירושלם דעלין בתרעיא
האלין׃ כה אמר יהוה השמרו
בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום
השבת והבאתם בשערי ירושלם׃
כדנן אמר יי׳ אסתמרו בנפשתכון
ולא תטלון מטול ביומא דשבתא
ותעלון בתרעי ירושלם׃ ולא תוציאו
משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר
צויתי את אבותיכם׃ ולא תפקון מטול
מבתיכון ביומא דשבתא וכל עבידא
לא תעבדון ותקדשון ית יומא דשבתא

כמא דפקידית ית אבהתכון׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם
לבלתי שומעו ולבלתי קחת מוסר׃ ולא
קבילו ולא ארכינו ית אודנהון ואקשיאו
ית קדלהון בדיל דלא למשמע ובדיל
דלא לקבלא אולפן׃ והיה אם שמע
תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא
משא בשערי העיר הזאת ביום השבת
ולקדש את יום השבת לבלתי עשות
בה כל מלאכה׃ ויהי אם קבלא תקבלון
למימרי אמר יי׳ בדיל דלא לאעלא
מטול בתרעי קרתא הדא ביומא דשבתא
ולקדשא ית יומא דשבתא בדיל דלא
למעבד בה כל עבידא׃ ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא
דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם
איש יהודה וישבי ירושלם וישבה
העיר הזאת לעולם׃ וייעלון בתרעי קרתא
הדא מלכין ורברבין יתבין על כרסי דויד
רכיבין ברתיכין ובסוסון אנון ורברביהון
אנשי יהודה ויתבי ירושלם ותתיב קרתא
הדא לעלם׃ ובאו מערי יהודה ומסביבות
ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה
ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח

וכל יהודה ג׳ וסימנ׳ ואמרת אליהם שמעו דבר יי׳ ההמת ויחי יהושפט שמעו וישעו הלוים ויעבירוהו הפסח וכל ריש פ׳ כות׳ ... בנפשות׳

ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה׃
וייתון מקרוי ארע בית יהודה ומסחרני
ירושלם ומארע שיבט בנימן ומן
שפילתא ומן טורא ומן דרומא מיתן
עלוון ונכסת קודשין וקרבנין ולבונתא
ומעלי תודתא לבית מקדשא דיי׳ ואם
לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת
ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם
ביום השבת והצתי אש בשעריה
ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה׃
ואם לא תקבלון למימרי לקדשא ית
יומא דשבתא ובדיל דלא למיטל
מטול ומיעל בתרעי ירושלם ביומא
דשבתא ואדליק אישתא בקרויהא
ותשיצי בירנית ירושלם ולא תטפי׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו יח
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי׳ למימר׃ קום וירדת
בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי׃
קום ותיחות לבית פחרא ותמן אשמעינך
ית פתגמי׃ וארד בית היוצר והנהו עשה
מלאכה על האבנים׃ ונחתית לבית
פחרא והא הוא עביד עבידתא על
סדנא׃ ונשחת הכלי אשר הוא עשה

בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי
אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות׃
ואתחבל מנא דהוא עביד דטינא בד
פחרא ותב ועבדיה מן אחרן כמא
דכשר בעיני פחרא למעבד׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמור׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר׃
הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר
כן אתם בידי בית ישראל׃ הא כפחרא
הדין הלא יוכלא קדמי למעבד לכון
בית ישר׳ אמר יי׳ הא כמא דטינא ביד
פחרא כין אתון חשיבין קדמי בית ישר׳׃
רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש
ולנתוץ ולהאביד׃ זמן אמליל על עמא
ועל מלכותא למעקר ולתרעא ולאבדא׃
ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי
עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי
לעשות לו׃ ויתוב עמא ההוא מחשוביה
דגזרית עלוהי ואתיב מן בישתא
דחשיבית למעבד ליה׃ ורגע
אדבר על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטוע׃
וזמן אמליל על עמא ועל מלכותא
למבני ולקיימא׃ ועשה הרעה בעיני

קוס ט ריע פסוק׳ וסימנ׳ התהלך פלנה קדש דד לקראת צרפתה וירדת אלביב וה וחברון כי עליך הדבר ס״פ ולנתוץ ג׳ וסימנ׳ ואה
רגע והיה ס״פ

לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה
אשר אמרתי להיטיב אותו׃ ויעביד
דביש קדמי בדיל דלא לקבלא למימרי
ואתיב מן טבתא דאמרית לאיטבא ליה׃
ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל
יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה
הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב
עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו
הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם׃
וכען אימר כען לאנש יהודה וליתבי
ירושלם למימר כדנן אמר יי׳ הא אנא
ברי עליכון בישא ומחשיב עליכון
מחשבא תובו כען גבר מאורחיה
בשתא ואתקינו אורחתכון ועובדיכון׃
ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו
נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה׃
ואמרו תבנא מבתר פלחנך ארי בתר
טעותנא נהך וגבר הרהור לביה
בישא נעביד׃ לכן כה אמר
יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה
שערירת עשתה מאד בתולת ישראל׃
בכין כדנן אמר יי׳ שאילו כען בעממיא
מן שמע כאלין שגו עבדת לחדא

כנשתא דישראל׃ היעזב מצור שדי
שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים
נוזלים׃ כמא דלית אפשר דיפסוק תלג
נחית על חקלי לבנן כין לא יפסקון מי
מטר נחתין ומי מבוע נבעין׃ כי שכחני
עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם
שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא
סלולה׃ ארי שבקו פלחני עמי לא להנאה
אסיקו בוסמין ואטעיאונון באורחתהון
בישתא משבילין תקנין דמן עלמא
למיזל באורחן דלא תקנן בשבילין דלא
מכבשין׃ לשום ארצם לשמה שרוקת
עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו׃
לשואה ארעהון לצדו ואשתממות עלם
כל דיעבר עלה יכלי ויניד ברישיה׃
כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא
פנים אראם ביום אידם׃ כליד רוח
קדומא כין אבדירנון קדם בעלי דבביהון
קדל ולא אפין אחזינון ביום תברהון׃
ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות
כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם
ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל
נקשיבה אל כל דבריו׃ ואמרו איתו

פרי מחשבותם אחרי מחשבותינו נלך אדום ובבבל כי לא מחשבותי מל בעלמ׳ ... שמחים ... על הטובה ב׳ וסימנ׳ ונחמתי שמחים

ונחשיב על ירמיה מחשבן ארי לא
תפסוק אוראה מכהין ומילך מחכים
ואולפן מספר איתי ונסהדניה סהדון
דשקר ולא נציית לכל פתגמוהי הקשיבה
יהוה אלי ושמע לקול יריבי גלי קדמך
יי דיני ושמיע קדמך על בני הישלם
תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי
זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה
להשיב את חמתך מהם האפשר
דשלמא חלף טבתא בשתא ארי כרו
פחית למקטלי ויעול דכרן מקמי
קדמך למללא עליהון פתגמין תקנין
לאתבא ית חמתך מנהון לכן תן את
בניהם לרעב והגרם על ידי חרב
ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות
ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם
מכי חרב במלחמה בכין הב ית בניהון
לכפנא ותביבינון על ידי קטולי
חרבא ויהוין נשיהון תכלן וארמלן
וגבריהון יהון קטילי מותא עולימיהון
מטעני חרבא בקרבא תשמע זעקה
מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם
כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו

לרגלי תשתמע צוחתא מבתיהון ארי
תיתי עליהון משרין בתכיף ארי כרו
פחית למקטלי וקולין צלו לפרסת רגלי
ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי
למות אל תכפר על עונם וחטאתם
מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך
בעת אפך עשה בהם ואת יי ידע וגלי
קדמך ית כל אתמלכותהון עלי למקטל
לא תכפר על חוביהון וחטאיהון מן
קדמך לא יתמחון ויהון מתקלין ומן
קדמך בעידן רוגזך אתפרע מנהון
יט כה אמר יהוה הלוך וקנית
בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני
הכהנים כדנן אמר יי איזיל ותזבון
זלוע דחסף פחר ותדבר עמך מסבי
עמא ומסבי כהניא ויצאת אל גיא
בן הנם אשר פתח שער החרסות
וקראת שם את הדברים אשר אדבר
אליך ותיפוק לחילת בר הנום דקדם
תרע קלקלתא ותתנבי תמן ית פתגמא
דאמליל עימך ואמרת שמעו דבר
יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל

ויהין יא רפי וסימנ׳ ויהין דם ויהין התאמים קדמאה ויהין לאות בבני ישראל ויהין על מדין דברי האנשים מבשלים נדרים חיים שדין
ויהין כמנר׳

27

הנני מביא רעה על המקום הזה אשר ג׳ וכל
כל שמעה תצלנה אזניו ותימר קבילו על המקום
פתגמא דיי מלכיא דבית יהודה ויתבי הזה זעל
ירושלם כדנן אמר יי צבאות אלהא יושבי כון
דישראל הא אנא מיתי בשתא על אתרא בנ׳ א
הדין דכל דישמעינה יצלן אדנוהי
יען אשר עזבני וינכרו את המקום
הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ד׳ מלא
ומלאו את המקום הזה דם נקים חלף בני
דשבקו פלחני וסאיבו ית אתרא הדין
ואסיקו ביה בוסמין לטעות עממיא
דלא ידעונין אנון ואבהתהון ומלכיא
דבית יהודה ומלו ית אתרא הדין דם
זכאין ובנו את במות הבעל לשרף
את בניהם באש עלות לבעל אשר
לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על ב׳ לא
לבי ובנו ית במת בעלא לאוקדא ית צויתי
בניהון בנורא עלון לבעלא דלא
פקידית באוריתי ולא שלחית ביד
עבדי נביא ולא רעוא קדמי
לכן הנה ימים באים נאם יד׳ בטע
יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת בקפ ב׳
וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה בכין אברם

הא יומיא אתן אמר יי ולא יתקרי
לאתרא הדין עוד תופת וחילת בר ל׳
הנום אלהין חילת קטיליא ובקתי וחס
את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
והפלתים בחרב לפני איביהם וביד
מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם
למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
ואקלקיל ית מילך אנש יהודה ויתבי
ירושלם באתרא הדין ואדמינון בחרבא
קדם בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון
ואתין ית נבילתהון משגרא למיכל
לעופא דשמיא ולבעירא דארעא
ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה
כל עבר עליה ישם וישרק על כל מי׳
מכתיה ואשוי ית קרתא הדא לצדו
ולאשתממו כל דיעבר עלה יצדי ויניד ל׳
על כל מחתהא והאכלתים את בשר
בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר ה׳ חס
רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר וכל עזר
יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם דכות
ואוכלנון ית בסר בניהון וית בסר
בנתהון וגבר נכסי קריביה יכלון בצירא
ובעקתא דיעיקון להון בעלי דבביהון ל׳
ודבען למקטלהון ושברת הבקבק וחס

על המקום ג׳ וסימנ׳ אספך דמלכ׳ תצלנה וכל ועל יושבין כוות בממ״א סי׳ ושמתי מכתה כת׳ והיתה אדום מכתיה כת׳ מקינן
מכותיה כת׳ אנושה ומכותיה כת׳ מול דמלכ׳

לעיני האנשים ההלכים אותך׃ ותתבר
זלועא לעיני גבריא דאזלין עמך׃
ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
ככה אשבר את העם הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר
אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת
יקברו מאין מקום לקבור׃ ותימר להון
כדנן אמר יי צבאות כדין אתבר
ית עמא הדין וית קרתא הדא כמא
דמתבר ית מנא דפחרא דלא אפשר
לאיתסאה ליה עוד ובתפת יקברון
מבלי אתר למקבר׃ כן אעשה למקום
הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את
העיר הזאת כתפת׃ כין אעביר לאתרא
הדין אמר יי וליתבוהי ולמיתן ית
קרתא הדא כתופת׃ והיו בתי ירושלם
ובתי מלכי יהודה כמקום התפת
הטמאים לכל הבתים אשר קטרו
על גגתיהם לכל צבא השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים׃ ויהון בתי
ירושלם ובתי מלכיא דבית יהודה
כאתר תופת דמסאב לכל בתיא
דאסיקו בוסמין על איגוריהון לכל
חילי שמיא ונסיכו נסכין לטעוות

ג בטע בספ ח
כת
הי
מל
ח
הכתובות
חס

ס

עממיא׃ ויבא ירמיהו
מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא
ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העם׃ ואתא ירמיה מתופת דשלחיה
יי תמן לאתנבאה וקם בדרת בית
מקדשא דיי ואמר לכל עמא׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי אל העיר הזאת
ועל כל עריה את כל הרעה אשר
דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי
שמוע את דברי׃ כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל האנא מיתי על קרתא
הדא ועל כל קרווהא ית כל בישתא
דגזרית עלה ארי אקשיאו ית קדלהון
בדיל דלא לקבלא ית פתגמי׃ וישמע
פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד
נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את
הדברים האלה׃ ושמע פשחור בר
אמר כהנא והוא ממנא סגן כהניא
בבית מקדשא דיי דירמיה מתנבי
ית פתגמיא האלין׃ ויכה פשחור את
ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת
אשר בשער בנימן העליון אשר
בבית יהוה׃ ואלקי פשחור ית ירמיה

מביא ק
כ
פקידה בבית
פקיד המפקד

ואמרת אליהם ג בטע בספ וסימנ׳ נבל ממלא אשבר ... ולתת ח וסימנ׳ יוסף ויאמר משה מתהלך אני יי כתפת יתד גזר ומעת

נביא ויהב יתיה לכיפתא דבתרע שיבט
בנימן עילאה דבבית מקדשא דיי׳ ויהי
ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן
המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא
פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור
מסביב׃ והוה ביומא דבתרוהי ואפיק
פשחור ית ירמיה מן כיפתא ואמר ליה
ירמיה לא פשחור רבי יי׳ שמך אלהין
יתכנשון עלך דקטלין בחרבא מסחור
סחור׃ כי כה אמר יהוה הנני
נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו
בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל
יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה
והכם בחרב׃ ארי כדנן אמר יי׳ הא אנא
מסר לך לתבר לך ולכל רחמך ויתקטלון
בחרב בעלי דבביהון ועינך חזין וית
כל דבית יהודה אמסר ביד מלכא
דבבל ויגלינון לבבל ויקטילנון בחרבא׃
ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל
יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות
מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום
ולקחום והביאום בבלה׃ ואתין ית כל
עותר קרתא הדא וית כל עמלה וית
כל ליאותה וית כל אוצרי מלכיא דבית

יהודה אמסר ביד בעלי דבביהון ויבזונון
וישבינון ויובלינון לבבל ואתה פשחור
וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל
תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל
אהביך אשר נבאת להם בשקר׃ ואת
פשחור וכל יתבי ביתך תהכון בשביא
ולבבל תיתי ותמן תמות ותמן תתקבר
את וכל רחמך דאתנביתא להון בשקרא׃
פתיתני יהוה ואפת חזקתני
ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה
לעג לי׃ שבשתני יי׳ ואשתבשית
תקיפתני ויכילת לי הויתי לחוך כל
יומא כולהון מחייכין בי׃ כי מדי אדבר
אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר
יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום׃ ארי
בזמן דאנא מתנבי אנא מרים קלי בכי
ומצווח ועל חטופין ובזוזין אנא מתנבי
ארי הוה פתגמא דיי׳ לי לחיסודין ולעיג
כל יומא׃ ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר
עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת
עצר בעצמתי ונלאתי כלכל ולא אוכל׃
ואמרית לא אדכרינה ולא אמליל עוד
בשמיה והוה פתגמוהי בלבי כאישא
בערא שטפין ית גרמי ולאיתי לסוברא

והביאום ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ … והביאם ליצ ולקחום עמים והביאום בבלה קד׳מא׳ הביאם כב׳ ושארא מל׳ … אזעק ל׳ קמ׳

ולא אוכל: כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלמי
שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו
ונקחה נקמתנו ממנו: ארי שמעית
מילי סגיאין דמתכנשין מסחור סחור
חוו ונחוי ניה אמרין כל אנש שלמי
כמנין לאבאשא לי מא אם יטעי ונכול
ליה ונתפרע פורענותנא מניה: ויהוה
אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו
ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת
עולם לא תשכח: ויי׳ דמימריה בסעדי
כגיבר תקיף על כין רדפי יתקלון ולא
יכלון למקם יבהתון לחדא ארי לא
יצלחון ותחפינון אתכלנות עלם דלא
תפסוק: ויהוה צבאות בחן צדיק ראה
כליות ולב אראה נקמתך מהם כי
אליך גליתי את ריבי: ויי׳ צבאות בחר
קשוט גלין קדמוהי כולין ולב אחזי
פורענות דינך מנהון ארי קדמך אמרית
ית עולבני: שירו ליהוה הללו
את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד
מרעים: שבחו קדם יי׳ אודו קדם יי׳
ארי שיזיב ית נפש מסכין מיד מבאשין:
ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר

ילדתני אמי אל יהי ברוך: ליט יומא
דאתיילידית ביה יומא דילידתני אמי
לא יהי בריך: ארור האיש אשר בשר
את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח
שמחהו: ליט גברא דבסר ית אבא למימר
אתיליד לך בר דכר חדאה חדייה: והיה
האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה
ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה
בעת צהרים: ויהי גברא ההוא כקרויא
דהפך יי׳ ברוגזיה ולא אתיתבא וישמע
צוחתא בצפרא ויבבא בעידן טיהרא:
אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי
קברי ורחמה הרת עולם: לוי דלא אמר
עלי דמיתית ממעיין והות לי פון אמי
קברי והוית כד לא הוית: למה זה מרחם
יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת
ימי: למא דנן מבטנא נפקית למחזי עמל
ודוון וספו בבהתא יומי: 21 הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח
אליו המלך צדקיהו את פשחור בן
מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן
לאמר: פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
מן קדם יי׳ כד שלח לותיה מלכא צדקיה
ית פשחור בר מלכיה וית צפניה בר

פ נפש

ולא אוכל ג׳ וסימנ׳ פניתי בי ונלאיתי מלאתי גדולה ס״ה יפתה ג׳ וחס׳ וסימנ׳ אולי יפתה והנביא יפתה קטן ס״ה שמח ב׳ שמחהו

מעשיה כהנא למימר׃ דרש נא בעדנו
את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ג מל
ככל נפלאתיו ויעלה מעלינו׃ צלי כען בנש
עלנא קדם יי ארי נבוכדנצר מלכא הוינא
דבבל מגיח קרבא בנא מא אם יעביד יעשה
יי עמנא ככל פרישתיה ויסתלק מיראים
מננא׃ ויאמר ירמיהו אליהם כה
תאמרן אל צדקיהו׃ ואמר ירמיה ט
להון כדין תימרון לצדקיה׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכם אשר אתם
נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים ג
הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי
אותם אל תוך העיר הזאת׃ כדנן אמר
יי אלהא דישראל האנא מסחר ית מני
קרבא דבידכון דאתון מגיחין קרבא
בהון עם מלכא דבבל ועם כסדאי
דצרין עליכון מברא לשורא ואכניש
יתכון לגו קרתא הדא׃ ונלחמתי אני
אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף
ובחמה ובקצף גדול׃ ואגיח אנא עמכון
ביד תקיפא ובדרע מרמם וברגז
ובחמא ובתקוף רב׃ והכיתי את יושבי

העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה
בדבר גדול ימתו׃ ואמחי ית יתבי ב ובדם
קרתא הדא וית אנשא וית בעירא במותא
סגיאה ימותון׃ ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ד
ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד ד פס מן מן ומן
נבוכדנאצר מלך בבל וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב
לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם׃
ובתר כין אמר יי אמסר ית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית עבדוהי
וית עמא דאשתארו בקרתא הדא
מן מותא מן חרבא ומן כפנא ביד
נבוכדנצר מלכא דבבל וביד בעלי
דבביהון וביד דבען למקטלהון וימחינון
לפתגם דחרב לא יחוס עליהון ולא יחמול
ולא ירחים׃ ואל העם הזה תאמר כה אמר
יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות׃ ולעמא הדין תימר
כדנן אמר יי האנא יהיב קדמיכון ית
אורח חיי וית אורח מותא׃ הישב
בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ד
ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים ב מל איננ נפל

ד̇ פיסוקי׳ אית בהון מן מן ומן וסימנה׳ וייצר יי אדם כי יקריב ממחנית ואחרי כן נאם יי ... ואת עבדיו ד̇ וסימנה׳ ויהי להשובת
וישקף ארונה ואחרי כן נאם יי את פרעה

הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו
לשלל׃ דיתיב בקרתא הדא יתקטיל
בחרבא ובכפנא ובמותא ודיפוק
וישתמע לכסדאי דצירין עליכון
ייחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא׃ כי
שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא
לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן
ושרפה באש׃ ארי חל רוגזי בקרתא
הדא לבישא ולא לטבא אמר יי׳ ביד
מלכא דבבל תתמסר ויוקדנה בנורא׃
ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה׃
ולבית מלך שבטא דבית יהודה קבילו
פתגמא דיי׳׃ בית דוד כה אמר יהוה
דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד
עושק פן תצא כאש חמתי ובערה
ואין מכבה מפני רע מעלליהם׃ בית
דויד כדנן אמר יי׳ דינו לצפרא דינא
ושיזיבו אניסא מיד דאניס ליה
דלמא ידלק כאישתא רוגזי וישיצי
ולא יהי חיס מן קדם בישות עובדיכון׃
הנני אליך ישבת העמק צור המישור
נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו
ומי יבוא במעונותינו׃ האנא שלח
רוגזי עלך דיתבא בתקפיא בקרוין

כריכן אמר יי׳ דאמרין מן ייחות עלנא
ומן ייעול בבירניתנא׃ ופקדתי עליכם
כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש
ביערה ואכלה כל סביביה׃ ואסער
עליכון כפירי עובדיכון אמר יי׳
ואדליק אישתא בחורשהא ותשיצי כל
כ״ב סחרנהא׃ כה אמר יהוה רד בית
מלך יהודה ודברת שם את הדבר
הזה׃ כדנן אמר יי׳ חות לבית מלך
שבטא דבית יהודה ותתנבי תמן ית
פתגמא הדין׃ ואמרת שמע דבר יהוה
מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה
ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה׃
ותימר קביל פתגמא דיי׳ מלך שבטא
דבית יהודה דיתיב על כורסי דויד את
ועבדך ועמך דעלין בתרעיא האלין׃
כה אמר יהוה עשו משפט
וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר
יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם
נקי אל תשפכו במקום הזה׃ כדנן אמר
יי׳ עבידו דינא וצדקתא ושיזיבו אניסא
מיד דאניס ליה וגיור ייתם וארמלא
לא תינון לא תינסון ודם זכי לא תישדון
באתרא הדין׃ כי אם עשו תעשו את

וחיה ק׳ · ב׳ מל׳ כס ק׳ · ל׳ ומל׳ · ל׳ חס · ד׳ כת׳ וו

מה׳ דמל׳ ומעונ׳ תי׳ טרפה חס דחס ירבצון תשבון מעונתם כת׳ ושנ׳ מעונות כת׳ ולבית׳ וסימנה׳ ויפקד משה ופקודי בני גרשון כל הפקדים
ולבית שאול מקצע מקלות ולבית מלך יהודה ולבית הרכבים והיה לאב ולבית יעקב חטאתם

הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה
מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים
ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו׃ ארי
אם מעבד תעבדון ית פתגמא הדין
וייעלון בתרעי ביתא הדין מלכין
דיתבין לדויד על כורסיהי רכיבין
ברתיכין ובסוסון הוא ועבדוהי
ועמיה׃ ואם לא תשמעו את הדברים
האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה
יהיה הבית הזה׃ ואם לא תקבלון ית
פתגמיא האלין במימרי קיימית
אמר יי ארי לחרבא יהי ביתא הדין׃
כי כה אמר יהוה על בית
מלך יהודה גלעד אתה לי ראש
הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים
לא נושבה׃ ארי כדנן אמר יי על בית
שבטא דבית יהודה אילו את חביב
קדמי כבית מקדשא דרם ברישי
טוריא אם לא אשוינך מדברא
קרוין דלא אתיתבא׃ וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו וכרתו מבחר
ארזיך והפילו על האש׃ ואזמין
עלך מחבלין גבר וזיניה ויקטלון
שפר גיברך כמא דקצצין אעי חרשא

ורמון לנורא׃ ועברו גוים רבים על
העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו
על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
הזאת׃ ויעברון עממין סגיאין על
קרתא הדא ויימרון גבר לחבריה על מא
עבד יי כדין לקרתא רבתא הדא׃
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום׃ ויימרון על דשבקו ית
קימא דיי אלההון וסגידו לטעות
עממיא ופלחונין׃ אל תבכו למת ואל
תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב
עוד וראה את ארץ מולדתו׃ לא תבכון
על מית ולא תדון עלוהי בכו מבכא
לדגלו ארי לא יתוב עוד ויחזי ית ארע
ילדותיה׃ כי כה אמר יהוה
אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן
המקום הזה לא ישוב שם עוד׃ ארי
כדנן אמר יי על שלום בר יאשיה
מלך שבטא דבית יהודה דמלך תחות
יאשיה אבוהי דגלא מן אתרא הדין
לא איתוב לתמן עוד׃ כי במקום אשר
הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת

ואת הארץ ה׳ וסימנ׳ [illegible] תסחרו אשר נתתי כי נעמה ואת הארץ הזאת לא יראה עוד [illegible] המלך ב׳ וחס המלך תחת יאשיהו המלך מהדו ועל

לא יראה עוד׃ אלהין באתרא דאגליאו
יתיה תמן ימות וית ארעא הדא לא
יחזי עוד׃ הוי בונה ביתו בלא
צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו
יעבד חנם ופעלו לא יתן לו׃ ווי דבני
ביתיה בלא קשוט ועליתיה בלא
דין בחבריה מפלח מגן ואגריה
לא יהיב ליה׃ האמר אבנה לי בית
מדות ועליות מרוחים וקרע לו
חלוני וספון בארז ומשוח בששר׃
דאמר אבני לי בתין דמשחן ועליין
מרווחן ופצים ליה חרכין ומטליל
בכשורי ארזא ומציר בסממנין׃ התמלך
כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא
אכל ושתה ועשה משפט וצדקה
אז טוב לו׃ הא את מדמי למהוי כמלכא
קדמאה אבוך הלא אכל ושתי ועבד
דין דקשוט וזכו בכין טב ליה׃ דן
דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת
אתי נאם יהוה׃ דן דין מסכין וחשיך
בכין הוה טב הלא היא דעתא דרעינא
בה אמר יי׃ כי אין עיניך ולבך כי אם
על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל
העשק ועל המרוצה לעשות׃ ארי

לית עינך ולבך אלהין על ממונא
דמינס ועל דם זכי למשפך ועל עשקא
ועל דכרעות נפשך למעבד׃
לכן כה אמר יהוה אל יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו
הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי
אדון והוי הדה׃ בכין כדנן אמר יי
על יהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה לא יספדון ליה וי על אחי
ווי על אחת לא יספדון וי על מלכא
ווי על מלכותיה׃ קבורת חמור יקבר
סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם׃
כמא דמשגרין ית נבילת חמרא כין
ישגרון ית נבילתיה יתגרר וישתדי
להלא לתרעי ירושלם׃ עלי הלבנון
וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים
כי נשברו כל מאהביך׃ סקי לבית מקדשא
וצווחי ובתרעי טור ביתא ארימי קליך
וצווחי על מגזתא ארי איתברו כל רחמך׃
דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי׃
שלחית לוותיך ית כל עבדי נביא כד
הוית יתבא שליוא אמרת לית אנא
מקבלא אלפן דא אורחיך מזעוריך

וגם דם הנקי כי אין עיניך ה׳ — ה׳ הלא היא ג וסימנהון ברבת כתובה הדעת ׳ — ׳ אחות ג ולאבשלום והוי אחות קטנה ׳ — ׳ וצעקי ל ונתיצנו׳

ארי לא קבילת למימרי: כל רעיך תרעה
רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי
ונכלמת מכל רעתך: כל פרנסך יתבדרון
לכל רוח ורחמך בשביא יהכון ארי כן
תבהתין ותתכנעין מכל בשתיך: ישבתי
בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא
לך חבלים חיל כילדה: דיתבא בבית
מקדשא בני מלכיא מרביא כנרא
מא תעברין במיתי ליך עקא וזיע
הא כחבלין לילידתא: חי אני נאם יהוה
כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך
יהודה חותם על יד ימיני כי משם
אתקנך: קים אנא אמר יי ארי אם יהי
כניה בר יהויקים מלך שבטא דבית
יהודה כגלף דעזקא על יד ימינא ארי
מתמן במימרי אגלינך: ונתתיך ביד
מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור
מפניהם וביד נבוכדנאצר מלך בבל
וביד הכשדים: ואמסרינך ביד דבען
למקטלך וביד דאת דחיל מן קדמיהון
וביד נבוכדנצר מלכא דבבל וביד
דכסדאי: והטלתי אתך ואת אמך
אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר
לא ילדתם שם ושם תמותו: ואטלטיל

יתך וית אמך דילידתך לארע אחרי
דלא אתילידתון תמן ותמן תמותון:
ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם
לשוב שם שמה לא ישובו: ולארעא
דאינון מטען ית נפשהון למתב לתמן
לתמן לא יתובון: העצב נבזה
נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ
בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו
על הארץ אשר לא ידעו: כסירא
חרשא מטלטלא גברא הדין כניא
כמנא דלית ביה צרוך מדין איטלטלו
הוא ובנוהי ואתגליאו לארעא דלא
ידעו: ארץ ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה: מארעיה אגליוהי לארע אוחרי
ארעא דישראל קבילי פתגמא דיי:
כה אמר יהוה כתבו את האיש
הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא
יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד
ומשל עוד ביהודה: כדנן אמר יי
כתובו ית גברא הדין דלא ולד גברא
לא יצלח ביומוהי ארי לא יצלח מזרעיה
גבר יתיב על כורסי דויד ועביד שולטן
על דבית יהודה: הוי רעים
מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי

תמותו ז מל וסימנה ואמנו ודבריכם ופתח אהל מועד לא תחללו והטלתי ידע תדעו שובו שבו דיחזק למה תמותו וריש פסוק
כניהו ג וסימנה חי אני נאם יי אם יהיה העצב נבזה וימלך מלך

נאם יהוה׃ ייׄ פרנסיא דמאבדין ומבדרין
ית עם דאתקרי שמי עלוהי אמר יי׃
לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל על הרעים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא
פקדתם אתם הנני פקד עליכם את
רע מעלליכם נאם יהוה׃ בכין כדנן
אמר יי אלהא דישראל על פרנסיא
דמפרנסין ית עמי אתון בדרתון ית
עמי וטרדתונון ולא תבעתון
יתהון הא אנא מסער עליכון ית בישות
עובדיכון אמר יי׃ ואני אקבץ את
שארית צאני מכל הארצות אשר
הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על
נוהן ופרו ורבו׃ ואנא אכניש ית
שארא דעמי מכל מדינתא דאגליתי
יתהון לתמן ואתיב יתהון לאתרהון
ויפשון ויסגון׃ והקמתי עליהם רעים
ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא
יפקדו נאם יהוה׃ ואקים להון פרנסין
ויפרנסונון ולא ידחלון עוד ולא
יתברון ולא יזועון אמר יי׃
הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי
לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל

ועשה משפט וצדקה בארץ׃ הא
יומיא אתן אמר יי ואקים לדויד
משיח דצדקא וימלוך מלכא ויצלח
ויעביד דין דקשוט וזכו בארעא׃
בימיו תושע יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו׃ ביומוהי יתפרקון דבית יהודה
וישראל ישרי לרוחצן ודין שמיה
דיהון קרן ליה יתעבדן לנא זכון קׄיׄ
ביומוהי׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי
יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים׃ בכין הא יומיא אתן
אמר יי ולא יהון משתען עוד
בגבורתא דיי דאסיק ית בני ישראל
מארעא דמצרים׃ כי אם חי יהוה אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו על אדמתם׃ אלהין
יהון משתען בגבורתא דיי דאסיק
ודאיתי ית זרעא דבית ישראל מארע
צפונא ומכל מדינתא דאגליתינון
לתמן ויתבון על ארעהון׃
לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו

בׄ בטעׄ בספׄ לׄ חסׄ
טׄ פסׄ ולא ולא ולא

כולׄ ואשר העלה לׄ ואשר יתן לׄ ואשר אתו לׄ ואשר תלכו לׄ ואשר תאמרו לׄ ואשר תינא לׄ ואשר יגאל לׄ ואשר ימלא לׄ ואשר הביא לׄ

כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר
עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו׃
מן קדם נביי שקרא אתבר לבי במעי
זעו כל גרמי הויתי כגבר רוי וכגברא
דמשתטי מן קדם חמריה מן קדם יי
ומן קדם פתגמי קדשיה׃ כי מנאפים
מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ
יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן׃ ארי זנאין אתמליאת
ארעא ארי מן קדם מומי דשקרא
חרובת ארעא יבישו דירות מדברא
ועל דמסגן ברעות נפשהון בשתא
תיתי עליהון וגבריהון לא יצלחון׃
כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי
מצאתי רעתם נאם יהוה׃ ארי אף ספר
אף כהין גניבו אורחתהון אף בבית
מקדשי גלין קדמי בישתהון אמר
יי׃ לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות
באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם
רעה שנת פקדתם נאם יהוה׃ בכין תהי
אורחתהון להון כמשרועין בקבלא
יתקלון ויפלון בה ארי איתי עליהון
בשתא שנת סעורין חוביהון אמר יי׃
ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו

בבעל ויתעו את עמי את ישראל׃ ובנביי
שמרון חזיתי רשע מתנבן בשום
טעותא ומטען ית עמי ית ישראל׃
ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף
והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי
שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם
וישביה כעמרה׃ ובנביי ירושלם חזיתי
שנו זנאין ומהלכין בשקר ומתקפין ידי
מבאשין בדיל דלא למתב גבר מבשתיה
הוו קדמי כלהון כסדם ויתבהא כעמורה׃
לכן כה אמר יהוה צבאות
על הנבאים הנני מאכיל אתם לענה
והשקתים מי ראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות על נביי שקרא
האנא מיתי עליהון עקא מרר כגידין
ואשקינון כס דלוט ביש כרישי חיוין
ארי מן נביי ירושלם נפקת חנופתא
לכל יתבי ארעא׃ כה אמר
יהוה צבאות אל תשמעו על דברי
הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה
אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה׃
כדנן אמר יי צבאות לא תקבלון לפתגמי
נביי שקרא דמתנבן לכון מטען אנון

מרוצתם ב׳ בליש׳ וסימנ׳ הקשבתי ותהי קדמא׳ במרצותם כל תנ׳ מל׳ באפלה ב׳ וסימנ׳ ימשש בחלקלקות מהבלים ל׳

יתכון רשע לבהון ממללין לא למימרא
דיי אמרים אמור למנאצי דבר יהוה
שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו
אמרו לא תבא עליכם רעה אמרין
בנבואת שקרהון לדמרגזין קדמי
מליל יי שלמא יהי לכון וכל דאזיל
בהרהור ליביה אמרין לא תיתי עליכון
בישתא כי מי עמד בסוד יהוה וירא
וישמע את דברו מי הקשיב דברו
וישמע ארי לא קמו דיתגלי להון רז
מן קדם יי ולא חזו ולא שמעו ית
פתגמוהי לא אציתו למימריה ולא
קבילו הנה סערת יהוה חמה
יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים
יחול הא מזופיתא מן קדם יי ברגז
נפקא ועלעול משתגש על ריש
רשיעין יחול לא ישוב אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בה בינה לא
יתוב רוגזא דיי עד דיעביד ועד דיקים
מחשבת רעותיה בסוף יומיא תסתכלון
בה אסתכלא לא שלחתי את הנבאים
והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו
לא שלחית ית נביי שקרא ואנון רהטין

לא בשא לא מליל ית עמהון ואנון מתנבן
שקר ואם עמדו בסודי וישמעו דברי
את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע
מעלליהם ואילו קמו אתגלי להון רז
מן קדמי ואשמעו פתגמי ית עמי
ואתיבונון מאורחתהון בישתא ומבישות
עובדיהון האלהי מקרב אני נאם יהוה
ולא אלהי מרחק אנא אלהא ברית
עלמא מבראשית אמר יי אנא אלהא
עתידנא לחדתא עלמא לצדיקיא אם
יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו
נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאם יהוה אם יטמי גברא
לאיטמרא כד בסתרא וקדמי הלא גלי
אמר יי הלא ית שמיא וית ארעא
יקרי מלי אמר יי שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי שמיע קדמי
ית דאמרין נביי שקרא דמתנבן בשמי
שקרא למימר פתגם נבואה בחלמא
אתחזא לי עד מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונביאי תרמת לבם עד
אמתי אית בליבהון דנביי שקרא
דמתנבן שקר ומתנבן רשע לבהון

וירא ג וסימנ׳ וירב את ריבי וישמע עד ישקיף וירא · נביאים ג מל בע וסימנ׳ ומי יתן בהכרית וגם נביאים · דויפשט ולא ענהו
הלקחים לשונם נביאים כת׳ ושא׳ נבאים כת חס יוד קדמאה

החשבים להשכיח את עמי שמי
בחלמתם אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל׃
דמחשבין לאנשאה ית עמי שמי
בשקריהון דמשתעין גבר לחבריה
כמא דשבקו אבהתהון ית פלחן שמי
ומקימין בשום טעותא׃ הנביא אשר
אתו חלום יספר חלום ואשר דברי
אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את
הבר נאם יהוה׃ נביא דעמיה חלמא
ישתעי חלמא ודפתגמי עמיה ימליל
פתגמי קשוט הא כמא דפריש בין
תבנא לעבורא כין פריש בין רשיעיא
לצדיקיא אמר יי׃ הלא כה דברי כאש
נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע׃ הלא
כל פתגמי תקיפין כאישתא אמר יי
וכפטישא דמנפץ כיפא׃ לכן הנני על
הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי איש
מאת רעהו׃ בכין האנא שלח רוגזי
על נביי שקרא אמר יי מגנבין פתגמי
גבר מן חבריה׃ הנני על הנבאים נאם
יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם׃
האנא שלח רוגזי על נביי שקרא אמר
יי דמתנבן כרעות לבהון ואמרין כין

אמר יהוה׃ הנני על נבאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם
ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ולא
צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה
נאם יהוה׃ האנא שלח רוגזי על דמתנבן
חלמין דשקר אמר יי ומשתעין ומטעין
ית עמי בשקריהון ובבקרותהון ואנא
לא שלחתינון ולא פקידתינון ואהנאה
לא יהנון לעמא הדין אמר יי׃ וכי
ישאלך העם הזה או הנביא או כהן
לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם
את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה׃
וארי ישאלינך עמא הדין או ספר
או כהין למימר מא נבואתא בשמא
דיי ותימר להון כדין נבואתא וארטוש
יתכון אמר יי׃ והנביא והכהן והעם
אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על
האיש ההוא ועל ביתו׃ וספר וכהין
ועמא דיימר נבואתא בשמא דיי
ואסער על גברא ההוא ועל ביתיה׃
כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה׃
כדין תימרון גבר לחבריה וגבר לאחוהי
מא אתיב יי ומא מליל יי׃ ומשא

ב ומל׳ לאביהם

והנביא ג׳ ר״פ פ״ס וסימנה׳ ההוא או חלם כי יפתה והכהן והעם ... על רעהו ה׳ וסימנה׳ וכי יזיד כי כאשר יקום ומעיר כה תאמרון גבר

יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה
לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים
חיים יהוה צבאות אלהינו׃ ונבואה
כשמא דיי לא תדכרון עוד ארי
נבואתא תהי לגבר דמקיים פתגמי
רעותיה ואתון מרמן לבטלא ית
פתגמי אלהא קיימא יי צבאות אלהנא׃
כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה
ומה דבר יהוה׃ כדין תימר לנביא
מא אתיבך יי ומא מליל יי׃ ואם משא
יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען
אמרכם את הדבר הזה משא יהוה
ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא
יהוה׃ ואם נבואה כשמא דיי תימרון
בכין כדנן אמר יי חלף דאמרתון ית
פתגמא הדין נבואתא כשמא דיי
ושלחית לותכון למימר לא תימרון
נבואתא כשמא דיי׃ לכן
הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני׃ בכין האנא
שלח רוגזי ואטוש יתכון מרטש
ואר חיק יתכון וית קרתא דיהבית לכון
ולאבהתכון מקביל מימרי׃ ונתתי

עליכם חרפת עולם וכלמות עולם
אשר לא תשכח׃ ואתין עליכון חסודי
עלם ותחפיכון את כלנעות עלם דלא
תתנשי׃ הראני יהוה והנה שני
דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה
אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל
את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת
שרי יהודה ואת
החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם
בבל׃ אחזיני יי והא תרין סלי תינין
מחתין קדם היכלא דיי בתר דאגלי
נבוכדנצר מלכא דבבל ית יכניה בר
יהויקים מלך שבטא דבית יהודה וית רברבי יהודה
וית אומניא וית תרעיא מירושלם
ואובילנון לבבל׃ הדוד אחד תאנים
טבות מאד כתאני הבכרות והדוד
אחד תאנים רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע׃ סלא חד תינין טבן
לחדא כתינין בכירן וסלא חד תינין
בישן לחדא דלא מתאכלן מבישו׃
ויאמר יהוה אלי מה אתה
ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים
הטבות טבות מאד והרעות רעות
מאד אשר לא תאכלנה מרע׃ ואמר
יי לי מא את חזי ירמיה ואמרית תינין

ד׳ פיסוק אית בהון ד״ד קודשין וסימנ׳ עלפי יי יחנן ואם משא קול ששון ויקרא אסא ס״ תאכלנה ד׳ וסימנ׳ הדור אחר ושלאה ושלאה
השערים

ב׳ כשמעתו

ד׳ פיסן דאית בהן ד״ד קודשין

תיניא טבתא טבן לחדא ודבישן בישן
לחדא דלא מתאכלן מבישו׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים
הטובות האלה כן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ
כשדים לטובה׃ כדנן אמר יי אלהא
דישראל כתיניא טבתא האלין כין י
אשתמודע ית גלות יהודה דאגליתי
מן אתרא הדין לארע כסדאי לטבא׃
ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים
על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס
ונטעתים ולא אתוש׃ ואשוי מימרי
עליהון לטבא ואתיבינון לארעא הדא
ואבנינון ולא אפגר ואקיימינון ולא
אטלטילי׃ ונתתי להם לב לדעת אתי
כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם׃
ואתין להון לב למידע דחלתי ארי אנא
יי ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה ארי יתובון לפלחני בכל לבהון׃
וכתאנים הרעות אשר
לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן

אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישבים בארץ מצרים׃ וכתיניא
בישתא דלא מתאכלן מבישו ארי
כדנן אמר יי כין אתין ית צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה וית רברבוהי וית
שארא דירושלם דאשתארו בארעא
הדא ודיתבין בארעא דמצרים׃ ונתתים
לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם שם׃ ואתנינון
לזיע לבישא לכל מלכות ארעא לחסודין
ולמתל לשועי וללוטא בכל אתריא
דאגלינון לתמן׃ ושלחתי בם את החרב
את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל
האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם׃
ואגרי בהון ית דקטלין בחרבא כפנא
ומותא עד דיסופון מעל ארעא דיהבית
כה להון ולאבהתהון׃ הדבר
אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכדנאצר מלך בבל׃ פתגם נבואה
דהוה עם ירמיה על כל עמא דבית

ובניתים ב׳ וסימנ׳ ושמתי עיני כבראשנה תנג׳ ובניתים כת׳ ונטעתים ג׳ וסימנ׳ ושמתי וששתי על אדמתם והיושבים ג׳ ב׳
מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ בארץ מצרים ביהודה הראשנים קדמג׳ חס׳ נתתי להם ולאבותיהם ב׳ דסמ׳ וסימנ׳ מעל האדמה והשיבותים

יהודה בשתא רביעתא ליהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה היא
שתא קדמיתא לנבוכדנצר מלכא
דבבל׃ אשר דבר ירמיהו הנביא על
כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם
לאמר׃ ואתנבי ירמיה נביא על כל
עמא דבית יהודה ועל כל יתבי
ירושלם למימר׃ מן שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
ועד היום הזה זה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
אשכים ודבר ולא שמעתם׃ מן תלת
עסרי שנין ליאשיה בר אמון מלך
שבטא דבית יהודה ועד יומא הדין
דנן עסרין ותלת שנין הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי ומליל ית עמכון
מקדים וממליל ולא קבילתון׃ ושלח
יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים
השכם ושלח ולא שמעתם ולא
הטיתם את אזנכם לשמע׃ ושלח יי
לותכון ית כל עבדוהי נביא מקדים
ומשלח ולא קבילתון ולא ארכינתון
ית אדנכון לקבלא׃ לאמר שובו נא
איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם

ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם למן עולם ועד עולם׃
למימר תובו כען גבר מאורחיה בישתא
ומבישות עובדיכון ותיבו על ארעא
דיהב יי לכון ולאבהתכון למן עלמא
ועד עלמא׃ ואל תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא
תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא
ארע לכם׃ ולא תהכון בתר טעוות
עממיא למפלחהון ולמסגד להון
ולא תרגזון קדמי בעובדי ידיכון
ולא אבאיש לכון׃ ולא שמעתם אלי
נאם יהוה למען הכעסוני במעשה
ידיכם לרע לכם׃ ולא קבילתון למימרי
אמר יי בדיל לארגזא קדמי בעובדי
ידיכון לאבאשא לכון׃

לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות חלף דלא קבילתון
ית פתגמי׃ הנני שלח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועל ישביה ועל כל הגוים
האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה

אשכים השכים ג מל' בליש' וס' מנ' מן שלש עשרה ושלח דאל נא חבריך ארע ב' וס' מנ' ולא ארע לכם ארע לך

ולשרקה ולחרבות עולם׃ האנא שלח
ודבר ית כל מלכות צפונא אמר יי
ולנבוכדנצר מלכא דבבל עבדי
ואתינון על ארעא הדא ועל יתבהא
ועל כל עממיא האלין סחור סחור
ואגמרינון ואשוינון לצדו ולאשתממו
ולחרבא לעלם׃ והאבדתי מהם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול
כלה קול רחים ואור נר׃ ואוביד מנהון
קל ביע וקל חדוא קל חתנין וקל כלין
קל סיען דמשבחין בנהור בוצינין׃
והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה
ועבדו הגוים האלה את מלך בבל
שבעים שנה׃ ותהי כל ארעא הדא
לחרבא לצדו ויפלחון עממיא האלין
ית מלכא דבבל שבעין שנין׃ והיה
כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך
בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם
ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות
עולם׃ ויהי כמשלם שבעין שנין אסער
על מלכא דבבל ועל עמא ההוא אמר
יי ית חוביהון ועל ארע כסדאי ואשוי
יתהון לצדות עלם׃ והבאותי על
הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי

עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר
נבא ירמיהו על כל הגוים׃ ואיתי על
ארעא ההיא ית כל פתגמי דגזרית
עלה ית כל דכתיב בספרא הדין דאתנבי
ירמיה על כל עממיא׃ כי עבדו בם
גם המה גוים רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם ובמעשה ידיהם׃
ארי אפלחו בהון אף אנון עממין
סגיאין ומלכין רברבין ואשלים להון
כאגרהון וכעובדי ידיהון׃
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי
קח את כוס היין החמה הזאת מידי
והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי
שלח אותך אליהם׃ ארי כדנן אמר יי
אלהא דישראל לי קביל ית כסא דחמר
לוטא הדין מן קדמי ותשקי יתיה ית
כל עממיא דאנא שלח יתך עליהון׃
ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב
אשר אנכי שלח בינתם׃ וישתון ויתגשון
ויטרפון מן קדם דקטלין בחרבא
דאנא שלח ביניהון׃ ואקח את הכוס
מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר
שלחני יהוה אליהם׃ וקבילית ית כסא
מן קדם יי ואשקיתי ית כל עממיא

על מלך ט וסימנ׳ בימין עלה ויקח אתם דמל׳ ויצא יהויכין ונשאת המשל והיה כמלאת שא קינה בהשענך ויער כחו ובעתים ההם ״ ב׳ בנבא

דשלחני יי עליהון את ירושלם ואת
ערי יהודה ואת מלכיה את שריה
לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה
ולקללה כיום הזה ית ירושלם וית
קרויא דבית יהודה וית מלכהא ית
רברבהא למיתן יתהון לחרבא לצדו
ולאשתממו וללוטא כיומא הדין
את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו
ואת שריו ואת כל עמו ית פרעה
מלכא דמצרים וית עבדוהי וית
רברבוהי וית כל עמיה ואת כל הערב
ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל
מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
אשדוד וית כל סמכותא וית כל מלכי
ארע עוץ וית כל מלכי ארע פלשתאי
וית אשקלון וית עזה וית עקרון וית
שארא דאשדוד את אדום ואת מואב
ואת בני עמון ית אדום וית מואב
וית בני עמון ואת כל מלכי צר ואת
כל מלכי צידון ואת כל מלכי האי
אשר בעבר הים וית כל מלכי צור
וית כל מלכי צידון וית כל מלכי ניסא
דבעברא דימא ואת דדן ואת תימא

ב ואמר ישב

ואת בוז ואת כל קצוצי פאה וית דדן
וית תימא וית בוז וית כל מקפי פתא
ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב
השכנים במדבר וית כל מלכי ערב
וית כל מלכי ערבאי דשרן בשכונין
במדברא ואת כל מלכי זמרי ואת כל
מלכי עילם ואת כל מלכי מדי וית
כל מלכי זמרי וית כל מלכי עילם וית
כל מלכי מדי ואת כל מלכי הצפון
הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת
כל הממלכות הארץ אשר על פני
האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם
וית כל מלכי צפונא דקריבין ודרחיקין
גבר לאחוהי וית כל מלכות עממיא
דעל אפי ארעא ומלכא דבבל ישתי
בתריהון ואמרת אלהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו
וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר
אנכי שלח ביניכם ותימר להון כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל שתו
ורוו ואשתגישו ופילו ולא תקומון
מן קדם דקטלין בחרבא דאנא שלח
ביניכון והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת אליהם כה

ב ופחות הארץ
ב את ב שפירון
ו׳ ולגבעור נפלו עלינו

הקרבים והרחקים ד׳ וסימנ׳ מאלהי ששך דניאל מבלה ׃ מלכי ערב ב׳ וסימנ׳ ואת מלכי ערב ופחות הארץ ׃
ירושלם שריה פרעה אדום ארבעה קרחי את ישפל סימן ׃

אמר יהוה צבאות שתו תשתו׃ ויהי
ארי יסרבון לקבלא כסא מן ידך למשתי
ותימר להון כדנן אמר יי צבאות משתא
תשתון׃ כי הנה בעיר אשר נקרא שמי
עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה
תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל
ישבי הארץ נאם יהוה צבאות׃ ארי
הא בקרתא דאתקרי שמי עלה אנא
משרי לאבאשא ואתון מדמן דמזכא
תזכון לא תזכון ארי דקטלין בחרבא
אנא מכלי על כל יתבי ארעא אמר
יי צבאות׃ ואתה תנבא אליהם את כל
הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה
ממרום ישאג וממעון קדשו יתן
קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים
יענה אל כל ישבי הארץ׃ ואת תתנבי
להון ית כל פתגמיא האלין ותימר
להון יי ממרומא יכלי וממדור קדשיה
יריס מימריה אכלאה יכלי דייתון
בזוזין על ארע בית שכינתיה הא
כנחתי מעצרתא דמרימין קלהון
כין ייתי זיעא לכל יתבי ארעא׃ בא
שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה
בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים

נתנם לחרב נאם יהוה׃ מטא את רגושא
עד סיפי ארעא ארי דינא קדם יי בעממיא
מתפרע הוא לכל בסרא רשיעיא ונהון
מסרינון לקטלא אמר יי׃ כה אמר
יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי
אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ׃
כדנן אמר יי צבאות הא בשורתא
נפקא מעם לעם ועממין רברבין
ייתון בגלי מסיפי ארעא׃ והיו חללי
יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא
יקברו לדמן על פני האדמה יהיו׃
ויהון קטיליא רמן קדם יי ביומא ההוא
מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא לא
יסתפדון ולא יתכנשון ולא יתקברון
לזיבל מבדר על אפי ארעא יהון׃ הילילו
הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן
כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם
ונפלתם ככלי חמדה׃ איליליו מלכיא
וצוחו וחופו רישיכון בקטמא תקיפי
עממא ארי שלימו יומיכון לקטלא
ותתבדרון ותיפלון דהויתון רגיגין
כמני חמדתא׃ ואבד מנוס מן הרעים
ופליטה מאדירי הצאן׃ ויבד בית

נשפט ה׳ וסימנ׳ אין קורא כי באש הנני נשפט בא שאון איש חכם נג׳ ועד קצה הארץ ג׳ וסימנ׳ מאלהי והמיצך והיו חללי׳

עירוקי מן מלכיא ושיזבא מתקיפי
עמא׃ קול צעקת הרעים ויללת אדירי
הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם׃ קל
צוחת מלכיא ויללת תקיפי עמא ארי
אביז יי ית עמהון׃ ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה׃ ויצדון מדורי
שלמהון מן קדם תקוף רוגזא דיי׃
עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני חרון אפו׃ גלא
מלך מכרכיה ארי הות ארעהון לצדו
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרוא
ומן קדם תקוף רוגזיה׃

כו בראשית ממלכות יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה
מאת יהוה לאמר׃ בריש מלכות
יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה הוה פתגמא הדין מן קדם יי
למימר׃ כה אמר יהוה עמד בחצר
בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה
הבאים להשתחות בית יהוה את כל
הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם
אל תגרע דבר׃ כדנן אמר יי קום
בדרת בית מקדשא דיי ותתנבי על
כל קרויא דבית יהודה דעלין למסגד

בבית מקדשא דיי ית כל פתגמיא
דפקידתך לאתנבאה להון לא תמנע
פתגם׃ אולי ישמעו וישבו איש מדרכו
הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם׃
מא אם ישמעון ויתובון גבר מאורחיה
בשתא ואתיב מן בשתא דאנא מחשיב
למעבד להון מן קדם בישות עובדיהון׃
ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא
תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר
נתתי לפניכם׃ ותימר להון כדנן אמר
יי אם לא תקבלון למימרי למהך
באוריתי דיהבית קדמיכון׃ לשמע
על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי
שלח אליכם והשכם ושלח ולא
שמעתם׃ לקבלא לפתגמי עבדי נביא
דאנא שלח לותכון ומקדים ומשלח
ולא קבילתון׃ ונתתי את הבית הזה כשלה
ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי
הארץ׃ ואתין ית ביתא הדין כשילו וית
קרתא הדא אתין ללוטא לכל עממי
ארעא׃ וישמעו הכהנים
והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר
את הדברים האלה בבית יהוה׃ ושמעו

על דברי׳ וסימנ׳ ויחד שגיון לכו דרשו ב׳ בו לשמע מהבלים חני הועיל עלה הבצרות וכל דברי הימ׳ כון במנא ולא שמע אל דברי
ונתתי מדוע קדמא׳ כשלה כת׳ בתרא׳ כשלו כת׳

כהניא וספריא וכל עמא ד ירמיה מתנבי
ית פתגמיא האלין בבית מקדשא דיי
ויהי ככלות ירמיהו לדבר
את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל
העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים
וכל העם לאמר מות תמות׃ והוה כד
שיצי ירמיה לאתנבאה ית כל דפקיד
יי למללא עם כל עמא ואחדו יתיה
כהניא וספריא וכל עמא למימר ממת
תמות׃ מדוע נבית בשם יהוה לאמר
כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת
תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל
ירמיהו בבית יהוה׃ מדין אתנביתא
בשמא דיי למימר כשילו יהי ביתא
הדין וקרתא הדא תחרוב מבלי יתיב
ואתכניש כל עמא על ירמיה בבית
מקדשא דיי׃ וישמעו שרי יהודה
את הדברים האלה ויעלו מבית המלך
בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש׃
ושמעו רברבי יהודה ית פתגמיא האלין
וסליקו מבית מלכא לבית מקדשא דיי
ויתיבו במעלנא דתרע בית מקדשא
דיי מחדתא׃ ויאמרו הכהנים והנבאים
אל השרים ואל כל העם לאמר משפט

מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת
כאשר שמעתם באזניכם׃ ואמרו
כהניא וספריא לרברביא ולכל עמא
למימר חובת דין דקטול לגברא הדין
ארי אתנבי על קרתא הדא כמא דשמעתון
באדניכון׃ ויאמר ירמיהו אל כל השרים
ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל
הדברים אשר שמעתם׃ ואמר ירמיה
לכל רברביא ולכל עמא למימר יי
שלחני לאתנבאה על ביתא הדין ועל
קרתא הדא ית כל פתגמיא דשמעתון׃
ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם׃ וכען
אתקינו אורחתכון ועובדיכון וקבילו
למימרא דיי אלהכון ויתוב יי מן בישתא
דמליל עליכון׃ ואני הנני בידכם עשו
לי כטוב וכישר בעיניכם׃ ואנא הא אנא
מסיר בידכון עבידו לי כמא דתקין
וכמא דכשר בעיניכון׃ אך ידע תדעו
כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם
נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל
ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם

באזניכם ד׳ וסימנ׳ ויקרא משה ויאמרו הכהנים והנביאים אך ידוע ואחותי ה׳ שליחה על ד׳ וסימנ׳ באמת ושלחתי ואשלחה וישלח

לדבר באזניכם את כל הדברים
האלה׃ כדון מרע תידעון ארי אם
קטלין אתון יתי ארי דם זכי אתון
יהבין עליכון ועל קרתא הדא ועל
יתבהא ארי בקשוט שלחני יי
עליכון לאתנבאה קדמיכון ית כל
פתגמיא האלין׃ ויאמרו
השרים וכל העם אל הכהנים ואל
הנבאים אין לאיש הזה משפט מות
כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו׃
ואמרו רברביא וכל עמא לכהניא
ולספריא לית לגברא הדין חובת
דין דקטול ארי בשמא דיי אלהנא
מליל עמנא׃ ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר׃
וקמו גבריא מסבי ארעא ואמרו לכל
קהלא דעמא למימר׃ מיכיה
המורשתי היה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה
לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון
שדה תחרש וירושלם עיים תהיה
והר הבית לבמות יער׃ מיכה דממרי
שא הוה מתנבי ביומי חזקיה מלך
שבטא דבית יהודה ואמר לכל

עמא דבית יהודה למימר כדנן אמר
יי צבאות ציון חקל תתרדי וירושלם
ליגרין תהי וטור בית מקדשא לחישת
חורשא׃ ההמת המתהו חזקיהו מלך
יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל
הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו
עשים רעה גדולה על נפשותינו׃
המקטל קטלוהי חזקיה מלך שבטא
דבית יהודה וכל דבית יהודה הלא
דחיל מן קדם יי וצלי קדם יי ותב
יי מן בשתא דמליל עליהון ואנחנא
גרמין לאיתאה בשתא רבתא על
נפשתנא׃ וגם איש היה מתנבא בשם
יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית
היערים וינבא על העיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו׃ ואף
גברא הוה מתנבי בשמא דיי אוריה
בר שמעיה מקרית יערים ואתנבי
על קרתא הדא ועל ארעא הדא ככל
פתגמי ירמיה׃ וישמע המלך יהויקים
וכל גבוריו וכל השרים את דבריו
ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו
ויירא ויברח ויבא מצרים׃ ושמע מלכא

וגם איש ג וסימנ׳ אל ירא ושלאה ושלאחרין ה׳ המורשתי ב חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ המורשתי דירמיה מל׳ דבר יי דמיכה חס׳ ה׳ וכל
השרים ג וסימנ׳ וישמע המלך יהויקים וירד בית המלך וכל הגבורים

יהויקים וכל גיברוהי וכל רברביא ית
פתגמוהי ובעא למקטליה ושמע אוריה
ודחיל וערק ואתא למצרים וישלח
המלך יהויקים אנשים מצרים את
אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים
ושלח מלכא יהויקים גברין למצרים
ית אלנתן בר עכבור וגברין עמיה
למצרים ויוציאו את אוריהו ממצרים
ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב
וישלך את נבלתו אל קברי בני העם
ואפיקו ית אוריה ממצרים ואיתיוהי
לות מלכא יהויקים וקטליה בחרבא
ורמא ית נבילתיה לקברי גלי״א אך יד
היתה
אחיקם בן שפן את ירמיהו לבלתי תת
אתו ביד העם להמיתו ברם יד אחיקם
בר שפן הות עם ירמיה בדיל דלא
למימסר יתיה בידא דעמא למקטליה
בראשית ממלכת יהויקם
בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר
בריש מלכות יהויקים בר יאשיה מלך
שבטא דבית יהודה הוה פתגמא הדין
עם ירמיה מן קדם יי למימר כה אמר
יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות

ונתתם על צואריך כדנן אמר יי לי
עביד לך חנקין ונירין ותתנינון על
צורך ושלחתם אל מלך אדום ואל
מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל
מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים
הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך
יהודה ותשלחינון לות מלכא דאדום
ולות מלכא דמואב ולות מלכא דבני
עמון ולות מלכא דצר ולות מלכא
דצידון ביד אזגדיא דאתן לירושלם
לות צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה
תאמרו אל אדניכם ותפקיד יתהון
לות רבונהון למימר כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל כדין תימרון
לרבונכון אנכי עשיתי את הארץ
את האדם ואת הבהמה אשר על פני
הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה
ונתתיה לאשר ישר בעיני אנא במימרי
עבדית ית ארעא ית אנשא וית בעירא
דעל אפי ארעא בחילי רבא ובדרעי
מרממא ויהבתה לדכשר קדמי ועתה
אנכי נתתי את כל הארצות האלה

בראשית ג׳ ר״פ פסוק וסימנ׳ ברא אלהים ממלכות ממלכת ... כה אמר יי׳ אלי ג׳ בספ׳ וסימנ׳ הלוך דאזור הלוך ועמדת עשה לך ...
אנכי נתתי ג׳ דסמ׳ וסי׳

ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם
את חית השדה נתתי לו לעבדו׃ וכען
אנא יהבית ית כל מדינתא האלין ביד
נבוכדנצר מלכא דבבל עבדי ואף
ית חית ברא יהבית ליה למפלחיה׃
ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת
בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו
בו גוים רבים ומלכים גדלים׃ ויפלחון
יתיה כל עממיא וית בריה וית בר
בריה עד דימטי עידן תבר ארעיה
אף הוא יפלחון ביה עממין סגיאין
ומלכין רברבין׃ והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר
מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו
בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר
אפקד על ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידו׃ (margin: הגוי)
ויהי עם ומלכו דלא יפלחון
יתיה ית נבוכדנצר מלכא דבבל וית
דלא יתין ית צוריה בניר מלכא דבבל
בחרבא ובכפנא ובמותא אסער על
עמא ההוא אמר יי עד דאמסר
יתהון בידיה׃ ואתם אל תשמעו אל
נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם
ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם

אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את
מלך בבל׃ ואתון לא תקבלון מן נבייכון
דשקרא ומן קסמיכון ומן חלמי חלמיכון
ומן עונניכון ומן חרשיכון דאינון
אמרין לכון למימר לא תפלחון ית
מלכא דבבל׃ כי שקר הם נבאים לכם
למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם
והדחתי אתכם ואבדתם׃ ארי שקרא
אנון מתנבן לכון בדיל לארחקא
יתכון מעל ארעכון ואטלטיל יתכון
ותיבדון׃ והגוי אשר יביא את צוארו
בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על
אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה׃
ועמא דיעיל ית צוריה בניר מלכא
דבבל ויפלחיניה ואשריניה על ארעיה
אמר יי ויפלחה ויתיב בה׃ ואל צדקיה
מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה
לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך
בבל ועבדו אתו ועמו וחיו׃ ועם צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה מלילית
ככל פתגמיא האלין למימר אעילו
ית צוריכון בניר מלכא דבבל ופלחו
יתיה ועמיה ואתקימו׃ למה תמותו
אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר

צוארו ה׳ בל׳ וסימנ׳ וישם רבד הזהב והיה הגוי והממלכה והגוי אשר יביא התלביש בתוארו ילין עז — יביא יג׳ וסימנ׳ ואם כבש ואת
אשמו המקריב תודת הנזיר כאשר בא ועל עמך והיה הגוי האדון ותאותם כרם היה במשפט נסיכיהם

כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא
יעבד את מלך בבל׃ למא תתקטלון
את ועמך בחרבא בכפנא ובמותא
כמא דמליל יי על עמא דלא יפלח
ית מלכא דבבל׃ ואל תשמעו אל
דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם׃ ולא תקבלון לפתגמי
נביי שקרא דאמרין לכון למימר לא
תפלחון ית מלכא דבבל ארי שקרא
אנון מתנבן לכון׃ כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר
למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם
והנבאים הנבאים לכם׃ ארי לא
שלחתינון אמר יי ואנון מתנבן בשמי
שקרא בדיל דאטרטיר יתכון ותיבדון
אתון ונביי שקרא דמתנבן לכון׃ ואל
הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר
כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי
נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי
בית יהוה מושבים מבבלה עתה
מהרה כי שקר המה נבאים לכם׃ ועם
כהניא ועם כל עמא הדין מלילית
למימר כדנן אמר יי לא תקבלון

לפתגמי נבייכון דשקרא דמתנבן
לכון למימר הא מני בית מקדשא דיי
מתתבין מבבל כען בפריע ארי
שקרא אנון מתנבן לכון׃ אל תשמעו
ז אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה
תהיה העיר הזאת חרבה׃ לא תקבלון
מנהון פלחו ית מלכא דבבל ואתקימו
ח למא תהי קרתא הדא חרבא׃ ואם נבאים
הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו נא
ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים
ט הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה
ובירושלם בבלה׃ ואם נביא אנון ואם
אית פתגמא דיי עמהון יבעון כען
במימרא דיי צבאות בדיל דלא
יתובלון מניא דאשתארו בבית מקדשא
דיי ובבית מלך שבטא דבית יהודה
ובירושלם לבבל׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אל העמדים ועל הים ועל
המכנות ועל יתר הכלים הנותרים
בעיר הזאת׃ ארי כדנן אמר יי צבאות
על עמודיא ועל ימא ועל בסיסיא
ועל שאר מניא דאשתארו בקרתא
הדא׃ אשר לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את יכוניה בן

יהודה ובירושלם ג וסימנה וגם את האבות ואם נביאים הם והצרים ישבו בה כי כה אמר יי צבאות ה וסימנה כרתו עצה אל
העמודים עוד אחת אחד כבוד זממתי

יהויקים מלך יהודה מירושלם בבלה
ואת כל חרי יהודה וירושלם: דלא
שבנון נבוכדנצר מלכא דבבל כד
אגלי ית יכניה בר יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה מירושלם לבבל וית כל
רברבי יהודה וירושלם: כי
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
על הכלים הנותרים בית יהוה ובית
מלך יהודה וירושלם: ארי כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל על מניא
דאשתארו בית מקדשא דיי ובית מלך
שבטא דבית יהודה ובירושלם: בבלה
יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם
נאם יהוה והעליתים והשבתים אל
המקום הזה: לבבל יתובלון ותמן יהון
עד יומא דייעול דכרנהון קדמי אמר
יי ואסיקינון ואתיבנון לאתרא הדין:
ויהי בשנה ההיא בראשית כח
ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת
הרבעית בחדש החמשי אמר אלי
חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון
בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם
לאמר: והוה בשתא ההיא בריש מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה

בשתא רביעתא בירחא חמישאה
אמר לי חנניה בר עזור נבי שקרא
דמגבעון בבית מקדשא דיי לעיני
כהניא וכל עמא למימר: כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר
שברתי את על מלך בבל: כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל למימר
תברית ית נר מלכא דבבל: בעוד
שנתים ימים אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח
נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה
ויביאם בבל: בסוף תרתין שנין אנא
מתיב לאתרא הדין ית כל מני בית
מקדשא דיי דשבא נבוכדנצר מלכא
דבבל מן אתרא הדין ואובלנון לבבל:
ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה
אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה
כי אשבר את על מלך בבל: וית יכניה
בר יהויקים מלך שבטא דבית יהודה
וית כל גלות יהודה דאתגליאו לבבל
אנא מתיב לאתרא הדין אמר יי ארי
אתבר ית נר מלכא דבבל: ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני

חרי יהודה ד׳ וסימנ׳ בגלותו וישחט מרבים ואריבה ׃ כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ג׳ דסמ׳ וסימנ׳ שברתי בשמכה
אתם ונשיכם ׃

הכהנים ולעיני כל העם העמדים
בבית יהוה׃ ואמר ירמיה נביא לחנניה
נבי שקרא לעיני כהניא ולעיני כל
עמא דקימין בבית מקדשא דיי׃
ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה
יהוה יקם יהוה את דבריך אשר
נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה
מבבל אל המקום הזה׃ ואמר ירמיה
נביא אמן כין יהי רעוא מן קדם יי
יקיים יי ית פתגמך דאתנביתא
לאתבא מני בית מקדשא דיי וכל
גלותא מבבל לאתרא הדין׃ אך שמע
נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך
ובאזני כל העם׃ ברם שמע כען פתגמא
הדין דאנא ממליל קדמך וקדם כל
עמא׃ הנביאים אשר היו לפני ולפניך
מן העולם וינבאו אל ארצות רבות
ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה
ולדבר׃ נביא דהוו קדמי וקדמך מן
עלמא ואתנביאו על מדינן סגיאן
ועל מלכון רברבן לקרבא ולבישא
ולמותא׃ הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר
שלחו יהוה באמת׃ נביא דיתנבי
לשלמא במיתי פתגם נביא יתידע
נביא דשלחיה יי בקשוט׃ ויקח חנניה
הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא וישברהו׃ ונסיב חנניה נבי
שקרא ית נירא מעל צור ירמיה נביא
ותבריה׃ ויאמר חנניה לעיני כל העם
לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את
על נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים
ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה
הנביא לדרכו׃ ואמר חנניה לעיני כל
עמא למימר כדנן אמר יי כדין אתבר
ית ניר נבוכדנצר מלכא דבבל בסוף
תרתין שנין מעל צור כל עממיא
ואזל ירמיה נביא לאורחיה׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי
שבור חנניה הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם ירמיה בתר
דתבר חנניה נבי שקרא ית נירא מעל
צור ירמיה נביא למימר׃ הלוך ואמרת
אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת
עץ שברת ועשית תחתיהן מטות
ברזל׃ איזיל ותימר לחנניה למימר
כדנן אמר יי נירין דאע תברתא

ולעיני ד׳ וסימנ׳ לעיני משה ואתן את הספר המקנה לעיני הכהנים לעיני פרעה ◦ כל ירמיה צואר וכל קרי חלוף צואר קמיה

ותעביד חלופיהון נירין דברזל׃ כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על
ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה
לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדהו
וגם את חית השדה נתתי לו׃ ארי כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל ניר
דברזל יהבית על צור כל עממיא
האלין למפלח ית נבוכדנצר מלכא
דבבל ויפלחוניה ואף ית חית ברא
יהבית ליה׃ ויאמר ירמיה הנביא אל
חנניה הנביא שמע נא חנניה לא
שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם
הזה על שקר׃ ואמר ירמיה נביא
לחנניה נבי שקרא שמע כען חנניה
לא שלחך יי ואת ארחיצתא ית עמא
הדין על שקרא׃ לכן כה אמר יהוה יד
הנני משלחך מעל פני האדמה השנה בטע
אתה מת כי סרה דברת על יהוה׃ לכין בספ
כדנן אמר יי האנא מגלי לך מעל
אפי ארעא בשתא הדא את מאית
ולשתא אוחרנתא את מתקבר ארי
סטיא מלילתא קדם יי׃ וימת חנניה
הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי׃
ומית חנניה נבי שקרא בשתא ההיא

ואתקבר בירחא שביעאה׃
ואלה דברי הספר אשר שלח כט
ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני ב
הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל על
כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם יתר
בבלה׃ ואלין פתגמי ספרא דשלח כ״ד
ירמיה נביא מירושלם לות שאר סבי
גלותא ולות כהניא ולות ספריא ולות
כל עמא דאגלי נבוכדנצר מירושלם
לבבל׃ אחרי צאת יכניה המלך והגבירה
והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם׃ בתר דגלא יכניה
מלכא ומלכתא ורברביא רכובי יהודה
וירושלם ואומניא ותרעיא מירושלם׃
ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה י״א
אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל ו
נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר׃
ביד אלעשה בר שפן וגמריה בר
חלקיה דשלח צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה לות נבוכדנצר מלכא דבבל
לבבל למימר׃ כה אמר יהוה צבאות ו
אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי בטע
מירושלם בבלה׃ כדנן אמר יי צבאות בספ
אלהא דישראל לכל גלותא דאגליתי כט

על יתר ב׳ וסימנה׃ וישב אל יתר חתנו זקני הגולה׳ ותדיי על יתר וסימנה׃ כוננו חנס ומשלם על יתר ו׳ החרש כשהוא מדבר

מירושלם לבבל׃ בנו בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פריהן׃ בנו בתין ותיבו
וצובו גינין ואכולו ית אבהון׃ קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים
ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו׃ סבו נשין
ואולידו בנין ובנן וסבו לבניכון נשין
וית בנתכון הבו לגברין ויילדן בנין ובנן
וסגו תמן ולא תזערון׃ ודרשו את שלום
העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו
בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם
שלום׃ ותבעו ית שלם קרתא דאגליתי
יתכון לתמן וצלו עלה קדם יי ארי
בשלמה יהי לכון שלם׃ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישיאו
לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם
ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם
מחלמים׃ ארי כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל לא יטעון לכון נבייכון
דשקריא דביניכון וקסמיכון ולא
תקבלון מן חלמי חלמיכון דאתון
מחלמין׃ כי בשקר הם נבאים לכם
בשמי לא שלחתים נאם יהוה׃ ארי
שקרא אנון מתנבן לכון בשמי לא

שלחתינון אמר יי׃ כי כה
אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים
שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם
את דברי הטוב להשיב אתכם אל
המקום הזה׃ ארי כדנן אמר יי ארי לפום
משלם לבבל שבעין שנין ייעול
דכרנכון קדמי ואקים עליכון ית פתגמי
תקנא לאתבא יתכון לאתרא הדין׃ כי
אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ ארי קדמי גלין ית מחשבתא
דאנא מחשיב עליכון אמר יי מחשבת
שלמא ולא לבישא למיתן לכון סוף
וסיבור׃ וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם׃ ותצלון קדמי
ואקביל צלותכון ותבעון מן קדמי
ואעביר בעותכון׃ ובקשתם אתי
ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם׃
ותתבעון דחלתי ותשכחון ארי תבעון
מן קדמי בכל לבכון׃ ונמצאתי לכם
נאם יהוה ושבתי את שביתכם וקבצתי
אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה

כי אנכי ידעתי ג׳ וסימנ׳ כי אנכי ידעתי גם אנכי ידעתי את המחשבת ... ובקשתם ג׳ וסימנ׳ גם כהנה משם אתי ומצאתם

והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי
אתכם משם׃ ואשתאיל לכון במימרי
אמר יי ואתיב ית גלותכון ואכניש
יתכון מכל עממיא ומכל אתריא
דאגליתי יתכון לתמן אמר יי ואתיב
יתכון לאתרא דאגליתי יתכון מתמן׃
כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים
בבלה׃ ארי אמרתון אקים לנא יי כט
מלפין בבבל׃ כי כה אמר
יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ל
ואל כל העם היושב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה׃
ארי כדנן אמר יי על מלכא דיתיב
על כורסי דויד ועל כל עמא דיתבין
בקרתא הדא אחיכון דלא נפקו עמכון
בגלותא׃ כה אמר יהוה צבאות הנני
משלח בם את החרב את הרעב ואת ב
הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים ל
אשר לא תאכלנה מרע׃ כדנן אמר וחס
יי צבאות האנא מגרי בהון ית דקטלין וו
בחרבא כפנא ומותא ואתין יתהון
כתיניא בישתא דלא מתאכלן מבישו׃
ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ לזעוה ל

לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל
הגוים אשר הדחתים שם׃ וארדוף
בתריהון בחרבא בכפנא ובמותא
ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא
למומי ולצדו ולאשתממו ולחיסודין
בכל עממיא דאגליתינון לתמן׃ תחת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה׃
חלף דלא קבילו לפתגמי אמר יי
דשלחית לותהון ית עבדי נביא
מקדים ומשלח ולא קבילתון אמר יי׃
ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה
אשר שלחתי מירושלם בבלה׃ ואתון כט
קבילו פתגמא דיי כל גלותא דאגליתי
מירושלם לבבל׃ כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב
בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכם
לעיניכם׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל על אחאב בר קוליה ועל צדקיה
בר מעשיה דמתנבן לכון בשמי שקרא
האנא מסר יתהון ביד נבוכדנצר מלכא

כל קרי׳ בחרב ברעב ובדבר במ״ה בחרב וברעב ובדבר וסימנה׳ יען היושב קדמ׳ דפיסוק הנה הקוללות והיה הגוי ועתה לכן

דבבל ויקטילנון לעיניכון ולקח מהם
קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב
אשר קלם מלך בבל באש ויתנסיב
מנהון לוטא לכל גלות יהודה דבבבל
למימר ישוינך יי כצדקיה וכאחאב
דקלנון מלכא דבבל בנורא יען אשר
עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי
רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר
לא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה
חלף דעבדו קלנא בישראל וזניאו ית
נשי חבריהון ומלילו פתגמא בשמי
שקרא דלא פקידתינון וקדמי גלי
ומימרי סהיד אמר יי ואל
שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר
ולשמעיה דמן חלים תימר למימר
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה
ספרים אל כל העם אשר בירושלם
ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל
הכהנים לאמר כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל למימר חלף דאת שלחתא
בשמך איגרן לות כל עמא דבירושלם
ולות צפניה בר מעשיה כהנא ולות כל

כהניא למימר יהוה נתנך כהן תחת
יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה
לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו
אל המהפכת ואל הצינק יי מניך כהין
חלף יהוידע כהנא למהוי ממנא סגן
כהניא בית מקדשא דיי לכל גבר
דמשתלי ומטפש ותתין יתיה לכפתא
ולגו צינוקא ועתה למה לא גערת
בירמיהו הענתתי המתנבא לכם וכען
למא לא נזפתא בירמיה דמיענתות
דמתנבי לכון כי על כן שלח אלינו
בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו
ונטעו גנות ואכלו את פריהן ארי על
כין שלח לותנא לבבל למימר אריכא
היא בנו בתין ותיבו וצובו גינין ואכולו
ית אבהון ויקרא צפניה הכהן את
הספר הזה באזני ירמיהו הנביא וקרא
צפניה כהנא ית איגרתא הדא קדם
ירמיה נביא ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה למימר שלח
על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה
אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח

פקידים ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ ויעשה פרעה יי נתנך כהן מיד כנניהו ויפקד המלך ארכה ג׳ וחס׳ וסימנ׳ המלחמה כי על כן

אתכם על שקר׃ שלח לות כל בני גלותא
למימר כדנן אמר יי על שמעיה דמן
חילם חלף דאתנבי לכון שמעיה
ואנא לא שלחתיה וארחיץ יתכון על
שקרא׃ לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא
יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה
ולא יראה בטוב אשר אני עשה
לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על
יהוה׃ בכין כדנן אמר יי האנא מסער
על שמעיה דמן חילם ועל בנוהי
לא יהי ליה גבר יתיב בגו עמא הדין
ולא יחזי בטובא דאנא עביד לעמי
אמר יי ארי סטיא מליל קדם יי׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב
לך את כל הדברים אשר דברתי אליך
אל ספר׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל
למימר כתוב לך ית כל פתגמיא
דמלילית עמך על ספרא׃ כי הנה
ימים באים נאם יהוה ושבתי את
שבות עמי ישראל ויהודה אמר
יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי
לאבותם וירשוה׃ ארי הא יומיא אתן
אמר יי ואתיב ית גלות עמי ישראל
ויהודה אמר יי ואתיבנון לארעא
דיהבית לאבהתהון ויחסנונה׃
ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אל ישראל ואל יהודה׃ ואלין פתגמיא
דמליל יי על ישראל ועל יהודה׃ כי
כה אמר יהוה קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום׃ ארי כדנן אמר יי קל
זיעא שמענא דחלא ולית שלם׃ שאלו
נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל
גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל
פנים לירקון׃ שאילו כען וחזו אם יליד
דכרא מדין חזיתי כל גבר ידוהי מחתן
על חרציה כילידתא ומשתנין כל אפיא
למהוי כירקנא׃ הוי כי גדול היום ההוא
מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב
וממנה יושע׃ ארי רב יומא ההוא ולית
דכותיה ועידן עקא הוא ליעקב ומניה
יתפריק׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשבר עלו מעל צוארך
ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד
זרים׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי

אל ישראל ז וסימנ׳ שלחה הקבצו קמתם פרני נסכלת ואלה הדברים ביד מלאכי וכל משחתיך למ׳ כותה במ״א ויאמר נתן
בטוב ט וסימנ׳ אריני עמך ידע חמאה על שמעיה יכלו וחב וחם ידיך המשביע וכולה דב׳

צבאות אתבר ניר עממיא מצוריכון
והנקיכון אפסיק ולא ישתעבדון
בישראל עוד בעממיא ועבדו את יהוה
אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים
להם ויפלחון קדם יי אלההון וישתמעון
למשיחא בר דויד מלכהון דאקים
להון ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך
מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד ואת לא תדחל
עבדי יעקב אמר יי ולא תתבר ישראל
ארי האנא פריק לך מרחיק וית בנך
מארע גלותהון ויתובון דבית יעקב
וישקטון וישרון לרחצן ולית דמניד
כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי
אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך
שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך ארי בסעדך
מימרי אמר יי למפרקך ארי אעביד
גמירא בכל עממיא דבדרתך לתמן
ברם עמך לא אעביד גמירא ואיתי
עלך יסורין לאלפותך ברם בדין
חסור ושיצאה לא אשיצינך

כי כה אמר יהוה אנוש לשברך
נחלה מכתך ארי כדנן אמר יי תקיף
תבריך ממרעא מחתיך אין דן דינך
למזור רפאות תעלה אין לך לית דדאין
דינך לרחמא עלך אסו לא סליקת ליך
כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו
כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי
על רב עונך עצמו חטאתיך כל רחמך
אתנשיוך משאל בשלמיך לא תבעו
ארי מחת סנאה אלקיתיך יסור אכזראין
על דסגיאו חובך תקיפו חטאך מה
תזעק על שברך אנוש מכאבך על
רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה
לך מא את מצוחא על תבריך ממרעא
מחתיך על דסגיאו חובך תקיפו חטאך
עבדית אלין ליך לכן כל אכליך יאכלו
וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך
למשסה וכל בזזיך אתן לבז בכין כל
אנסך יתאנסון וכל סנאך כלהון בשביא
יהלכון ויהון עדך לעדי וכל בזזך אמסר
לביזא כי אעלה ארכה לך וממכותיך
ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך
ציון היא דרש אין לה ארי איתי אסו
ליך וממחתיך אסינך אמר יי ארי

ארכה ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס וסימנ׳ הנני מעלה כי אעלה חס ותעל עלתה מל׳ ... ואת דוד ב׳ וסימנ׳ ואת דוד מלכם יבקשו

מטלטלתא קרו ליך ציון היא תבע
ליתלהי: כה אמר יהוה הנני
שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו
ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון
על משפטו ישב: כדנן אמר יי' הא אנא
מתיב גלות ארעיה דיעקב ועל
קרוהי ארחים ותתבני קרתא ירושלם
באתרה ובית מקדשא כד חזי ליה
ישתכלל: ויצא מהם תודה וקול משחקים
והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא
יצערו: ויסגון בהון מעלי תודתא וקל
דמשבחין ואסגינון ולא יזערון ואתקפינון
ולא יהון חלשין: והיו בניו כקדם ועדתו
לפני תכון ופקדתי על כל לחציו: ויסגון
בניהון כד מלקדמין וכנישתהון קדמי
תתקן ואסער בשתא על כל דחקיהון:
והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו
יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא
זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה:
ויתרבא מלכהון מנהון ומשיחהון
מבניהון יתגלי ואקריבנון ויתכנון
לפלחני ארי מן הוא דין דאתרעי לביה
לאתקרבא לפלחני אמר יי': והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ותהון

קדמי לעם ואנא אהוי לכון לאלה:
הנה סערת יהוה חמה יצאה
סער מתגורר על ראש רשעים יחול:
הא מזופיתא מן קדם יי' ברגז נפקא
עלעול מתכנש על ריש רשיעין יחול:
לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו
ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה: לא יתוב תקוף
רוגזא דיי' עד דיעביד ועד דיקיים
מחשבת רעותיה בסוף יומיא תסתכלון
בה: בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים
לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי
לעם: בעידנא ההוא אמר יי' אהוי
לאלה לכל זרעית ישראל ואינון יהון
קדמי לעם:

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם
שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל:
כדנן אמר יי' דיהב רחמין לעמא דאפיק
ממצרים סופיק צורכיהון במדברא
כד הוו כד מערקין מן קדם דקטלין
בחרבא דבר במימריה לאשראה בית
ניחא ישראל: מרחוק יהוה נראה לי
ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך
חסד: אמרת ירושלם מלקדמין יי'

יג פסוקי' דאית בהון עד ועד וסימנ' ינאצני ישלח יי' מפלטי והערבה ויהמו התקדרון ואל תתנו לא ישוב וחב ונעו ותכן הכהנים
ויקבלון מלכיה חנדוד ואמר כי גדול

אתגלי על אבהתנא נביא אמר להון
הא ברחמת עלמא רחימית יתכון על
כין דבריית יתכון בטבון׃ עוד אבנך
ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך
ויצאת במחול משחקים׃ עוד אקימנך
ותתקימין כנשתא דישראל עוד
תיתקנין בתיקוניך ותיפקין בסיעת
משבחין׃ עוד תטעי כרמים בהרי
שמרון נטעו נטעים וחללו׃ עוד
תצבין כרמין בטורי שמרון צובו
שתלין ואחילו׃ כי יש יום קראו נצרים
בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה
אלהינו׃ ארי אית אריכות יומיא וסגי
טובא דעתיד למיתי לצדיקיא דנטרו
אוריתי מלקדמין חולקהון בארעא
דישראל דהוו מחמדין לשני נחמתא
דאתין אמרין אמתי נקום וניסק לציון
ונתחזי קדם יי אלהנא׃ כי כה
אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו
בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו
הושע יהוה את עמך את שארית
ישראל׃ ארי כדנן אמר יי שבחו
דבית יעקב בחדוא ודוצו בריש גלי
לעיני כל עממיא בסרו שבחו ואמרו

פרק יי ית עמיה ית שארא דישראל׃
הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת
יחדו קהל גדול ישובו הנה׃ האנא מיתי
להון בגלאי מארע צפונא ואכנישינון
מסיפי ארעא דהוו בהון עוירין וחגירין
וסגון בהון מעדין וילדן כחדא במשריין
סגיאין יתובון הלכא׃ בבכי יבאו ובתחנונים
אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל
לאב ואפרים בכרי הוא׃ במגליהון
כד הוו כען גלו ובמתבהון מבני גלותהון
ברחמין סגיאין אקריבינון אדברינון
על פצידי מיא באורח תקנא לא יתקלון
בה ארי הוה מימרי לישראל כאב ואפרים
חביב הוא קדמי׃ שמעו
דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו
כרעה עדרו׃ קבילו פתגמא דיי
עממיא וחוו בנגוון מרחיק ואמרו
מן דבדריה לישראל יכנשינה ויטרינה
כרעיא לעדריה׃ כי פדה יהוה את יעקב
וגאלו מיד חזק ממנו׃ ארי פרק יי ית
דבית יעקב ושיזיבנון מיד דתקיפין

בבכי ו׳ וס׳ מבכי ויתן את קלו על כן אבכה הלחית וחברו בבכי יבאון ושקו בבכי מסלתי כרעה ב׳ וס׳ מנכל עדרו

מנהון׃ ובאו ורננו במרום ציון ונהרו
אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל
יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם
כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד׃ ויתון
וישבחון בטור בית מקדשא דיתבני
בציון ויתפנקון בטובא דיהב להון
יי בעבורא בחמרא ובמשחא ובבני
ען ותורין ותהי נפשהון מליא תפנוקין
כגינת שקיא דמרוא ולא יוספון לצפא
עוד׃ אז תשמח בתולה במחול ובחרים
וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם׃ בכין
יחדיין כנשתא דישראל כד בחנגין
ועולימין וסבין כחדא ואהפוך אבלהון
לביעו ואנחימנון ואחדינון מדוונהון׃
ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את
טובי ישבעו נאם יהוה׃ ואסבע נפש
כהניא תפנוקין ועמי בית ישראל ית
טובי דיהבית להון יסבעון אמר יי׃
כה אמר יהוה קול ברמה
נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה
על בניה מאנה להנחם על בניה כי
איננו׃ כדנן אמר יי קלא ברום עלמא
אשתמע בית ישראל דבכן ומתאנחין

בתר ירמיה נביא כד שלח יתיה נבוזראדן
רב קטוליא מרמתא אליא ודבכן במרר
ירושלם בכיא על בנהא מסרבא
לאתנחמא על בנהא ארי גלו׃
כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך
נאם יהוה ושבו מארץ אויב׃ כדנן
אמר יי מנעי קליך מלמבכי ועיניך
מלשגרא דמעין ארי אית אגר לעובדי
אבהתך צדיקיא אמר יי ויתובון מארע
בעלי דבביהון׃ ויש תקוה לאחריתך
נאם יהוה ושבו בנים לגבולם׃ ואית
סיבור לסופיך אמר יי ויתובון בניא
לתחומהון׃ שמוע שמעתי אפרים
מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד
השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי׃
שמיע וגלי קדמי בית ישראל דבכן
ומתאנחין על דאיטלטלו אמרין
איתיתא עלנא יסורין ולא אליפנא
כעיגל לא מליף כדו אתיבנא לפלחנך
ונתוב ארי את יי אלהנא׃ כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת
נעורי׃ ארי כד אנחנא תיבין לאוריתא

יוסיפו ג מל וסימנ׳ ובאו כי ארך לבלותו דדב׳ ימ׳ ... שובי ג מלרע וסימנ׳ כי אחרי שובי בשלום דדב׳ ימים למנוחכי

מתרחם עלנא וכדו דאתגליי לנא
טפחנא על ירכנא בהיתנא ואף אתכ
אתכנענא ארי קבילנא חסודי חובנא
דמלקדמין׃ הבן יקיר לי אפרים אם
ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר
אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם יהוה׃ הבכר חביב קדמי
ישראל הלא רבי רחים הוא ארי בזמן
דמשוי פתגמי אוריתי על לביה
למעבדהון מדכר דכירנא לאיטבא
ליה עוד על כין אתגוללו רחמי עלוהי
רחמא ארחים עליהון אמר יי׃
הציבי לך צינים שמי לך
תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי
שובי בתולת ישראל שבי אל עריך
אלה׃ כנשתא דישראל אדכרי ליך עובדי
אבהתך תקניא שבילי תהלונין במרר
שוא לבך אסתכלי בעובדין דעבדת
דעבדת אם תקנין דכין גלית לאורח
רחיקא כדו תובי כנשתא דישראל
לאוריתא ותתובין לקרוך אליין עד
מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא
יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר׃
עד אימתי את מתחסנא למתב כנשתא

דסגיאין תיובתהא ארי הא ברי יי חדתא
בארעא עמא בית ישראל יתנהון
לאוריתא׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את
שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר
הקדש׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל עוד יימרון ית פתגמא הדין
בארעא דבית יהודה ובקרויהי כד אתיב
ית גלותהון יברכינך יי מדור קושטיה
טורא קדישא׃ וישבו בה יהודה וכל
עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר׃ ויתבון
בה יהודה וכל קרויהי כחדא איכרין
ודנטלין בסיען׃ כי הרויתי נפש עיפה
וכל נפש דאבה מלאתי׃ ארי סבעית נפש
משלהיא וכל נפש יעפא מליתי טוב׃
על זאת הקיצותי ואראה ושנתי ערבה
לי׃ אמר נביא על דא בסורתא דיומי
נחמתא דעתידין למיתי אמר נביא
אתערית וחזית תבית דמכית ושנתי
הנתני׃ הנה ימים באים נאם
יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית
יהודה זרע אדם וזרע בהמה׃ הא יומיא
אתן אמר יי ואקיים ית בית ישראל

וכל נפש ג׳ וסימנ׳ אשר תאכל זאת תורת הבהמה כי הרויתי נפש ... הקיצותי ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ על זאת כי יי׳ וסמכנ׳

ויתבית יהודה אסגינון באנשא ואצלחנון
בבעירא והיה כאשר שקדתי עליהם
לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע
כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם
יהוה ויהי כמא דהוי מימרי עליהון
למעקר ולתרעא ולפגרא ולאבדא
ולאבאשא כין יהי מימרי עליהון
למבני ולקימא אמר יי בימים ההם
לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני
בנים תקהינה בזמנא ההיא לא
יימרון עוד אבהתא חטו ובניא לקן
כי אם איש בעונו ימות כל האדם
האכל הבסר תקהינה שניו אלהין
אנש בחוביה ימות כל אנש דיחטי הוא
ימות הנה ימים באים נאם
יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית
יהודה ברית חדשה הא יומיא אתן
אמר יי ואגזר עם דבית ישראל ועם
דבית יהודה קימא חדתא לא כברית
אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי
בידם להוציאם מארץ מצרים אשר
המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי
בם נאם יהוה לא כקימא דגזרית
עם אבהתהון ביומא דאתקיפית

בידהון לאפקותהון מארעא דמצרים
דאינון אשניאו ית קימי ואנא אתרעיתי
בהון אמר יי כי זאת הברית אשר
אכרת את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם
ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם ארי דין קימא
דאגזר עם בית ישראל בתר יומיא
האינון אמר יי אתין ית אוריתי
במעיהון ועל לבהון אכתבינה ואהוי
להון לאלה ואנון יהון קדמי לעם
ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש
את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם
ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם
יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
אזכר עוד ולא ילפון עוד גבר ית
חבריה וגבר ית אחוהי למימר דעו
למדחל מן קדם יי ארי כלהון יילפון
למדע דחלתי למזעירהון ועד רבהון
אמר יי ארי אשבוק לחוביהון ולחטאיהון
לא ידכרון עוד כה אמר יהוה
נתן שמש לאור יומם חקת ירח
וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו
גליו יהוה צבאות שמו כדנן אמר

סימן ירמיה אכלו בנים יחזקאל אבות יאכלו הבנים אב יה סימ׳ וכוכבים ו וסימנ׳ אספו וחב׳ חקות ירח לא זכו כוננה למשלות

יי דיהב שמשא לאנהרא בימ[מא]
גזירת סיהרא וכוכביא לאנהרא
בליליא נזיף בימא והמן גלוהי יי
צבאות שמו׃ אם ימשו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים׃
כמא דלית אפשר דיעדון קימיא
האלין מן קדמי אמר יי אף זרעא
דישראל לא יבטלון מלמהוי עם
משמיש קדמי כל יומיא׃
כה אמר יהוה אם ימדו שמים
מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל
על כל אשר עשו נאם יהוה׃ כדנן אמר
יי כמא דלית אפשר דידע אנש
משחת שמיא מלעילא ואף לא
למבדק יסודי ארעא לרע אף מימרי
לא ירחיק בכל זרעא דישראל על כל
דחבו קדמי אשבוק להון אמר יי׃
הנה ימים נאם יהוה
ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל
שער הפנה׃ הא יומיא אתן אמר יי
ותתבני קרתא ירושלם קדם יי ממגדל
פקוס תרע זויתא׃ ויצא עוד קוה

חס וב מל

באים ד׳ קרי ולא כת׳

עד זרי ולא כתיב

יתיר ה׳

המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה׃
ויהי נפיק עוד חוט משח כניונא
לקבליה עד מטי לגבעתא דסמיכא
לגרב ויהי מסתחר לבריכת עגלא׃ וכל
העמק הפגרים והדשן וכל השרמות
עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים
מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס
עוד לעולם׃ וכל מישרא אתר דנפלו
תמן פגרי משריית אתוראה וכל
אריתא עד נחלא דקדרון עד זוית תרע
בית ריסא דמלכא מדנחאה קדשא קדם יי
לא יתעקר ולא יתפגר עד לעלם׃
לב הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו
מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה
שנה לנבוכדראצר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי בשתא עסיריתא
לצדקיה מלך שבטא דבית יהודה
היא שתא תמניא עסרי שנין לנבוכדנצר׃
ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהודה׃ ובכין משריית
מלכא דבבל צירין על ירושלם וירמיה
נביא הוה כלי בדרת בית אסיריא

השרמות ק׳

ד׳ בטע

בסיפ׳ בשנה ק׳

ואז ד׳ וסימנ׳ יקרב לעשתו ירצו את עונם ואז תשביל חיל מלך בבל ... סימ׳ נבוכדנצר בסו׳ פיסו׳ ד׳ חס׳ וסימנ׳ היא השנה ויציאם

דבבית מלך שבטא דבית יהודה׃
אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל
ולכדה׃ דאסריה צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה למימר מדין את מתנבי
למימר כדנן אמר יי האנא מסר ית
קרתא הדא ביד מלכא דבבל ויכבשינה׃
וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד
הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל
ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה׃
וצדקיה מלך שבטא דבית יהודה לא
ישתיזב מידא דכסדאי ארי אתמסרא
יתמסר ביד מלכא דבבל וימליל פומיה
עם פומיה ועינוהי ית עינוהי יחזיין׃
ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד
פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את
הכשדים לא תצליחו׃ ולבבל יובל ית
צדקיה ותמן יהי עד דיי עול דוכרניה
קדמי אמר יי ארי תגיחון קרב עם
כסדאי לא תצלחון׃ ויאמר
ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר׃
ואמר ירמיה הוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ הנה חנמאל בן שלם

דדך בא אליך לאמר קנה לך את שדי
אשר בענתות כי לך משפט הגאלה
לקנות׃ הא חנמאל בר שלום אחבוך
אתי לותך למימר זבון לך ית חקלי
דבענתות ארי לך חזיא אחסנתא
למזבן׃ ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר
יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה
נא את שדי אשר בענתות אשר
בארץ בנימין כי לך משפט הירשה
ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר
יהוה הוא׃ ואתא לותי חנמאל בר אחבי
כפתגמא דיי לדרת בית אסירא ואמר
לי זבון כען ית חקלי דבענתות דבארע
שיבט בנימין ארי לך חזיא ירותתא
ולך אחסנתא זבון לך וידעית ארי
פתגמא דיי הוא׃ ואקנה את השדה
מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים
ועשרה הכסף׃ וזבנית ית חקלא מן
חנמאל בר אחבי דבענתות ותקלית
ליה ית כספא שבעה מנין ועסר סלעין
דכסף׃ ואכתב בספר ואחתם ואעד
עדים ואשקל הכסף במאזנים׃ וכתבית
בשטרא וחתמית ואסהידית סהדין

ותקלית כספא במוזניא׃ ואקח את
ספר המקנה את החתום המצוה והחקים
ואת הגלוי׃ ונסיבית ית שטרא דזביני
ית דכתיב בעץ וחתים כהלכתא וכדחזי
וית שטרא פתיחא׃ ואתן את הספר
המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה
לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
הישבים בחצר המטרה׃ ויהבית ית
שטרא דזביני לברוך בר נריה בר
מחסיה לעיני חנמאל אחבוי ולעיני
סהדיא דכתיבין בשטרא דזביני
לעיני כל יהודאי דיתבין בדרת בית
אסיריא׃ ואצוה את ברוך לעיניהם
לאמר׃ ופקידית ית ברוך לעיניהון למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לקוח את הספרים האלה את ספר
המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען
יעמדו ימים רבים׃ כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל סב ית שטריא האלין
ית שטרא דזביני הדין וית דכתיב
בעץ וחתים וית שטרא פתיחא הדין
ותתנינון במן דחסף בדיל דיתקיימון

יומין סגיאין׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים
ושדות וכרמים בארץ הזאת׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
עוד יזדבנון בתין וחקלין וכרמין
בארעא הדא׃ ואתפלל אל
יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל
ברוך בן נריה לאמר׃ וצליתי קדם יי
בתר דיהבית ית שטרא דזביני לברוך
בר נריה למימר׃ אהה אדני יהוה הנה
אתה עשית את השמים ואת הארץ
בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא
יפלא ממך כל דבר׃ קביל בעותי יי
אלהים הא את עבדתא ית שמיא וית
ארעא בחילך רבא ובדרעך מרממא
לא יתכסא מן קדמך כל פתגם׃ עשה
חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל
חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור
יהוה צבאות שמו׃ עביד טיבו לאלפי
דרין ומשלים חובי אבהתא לבניא
כד משלמין למחטי בתריהון אלהא
רבא גיברא יי צבאות שמו׃ גדל
העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות
על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו

וכל קרי כון בנ׳ חד
ד׳ חס בל״ג
ג׳
ד׳ ג׳ מל׳ וג׳ חס׳
ג׳ ב׳ מל׳ ז׳ וג׳ מטע׳ חס׳ בל״נ

לקוח ד׳ ג׳ מל׳ וג׳ חס׳ וסימנהון ספר הספרים מבחר מחלדי ׃ גדל ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ העצה הכנפים כנפים ׃ ורב ז׳ מטע׳ בליש׳ וסימ׳
שער מהית העיגה שלום להו ושע טוב אם יוליד איש

וכפרי מעלליו דרברבין מלכוהי
וסגיאין עובדוהי דקדמך גליין כל
אורחת בני אנשא למיתן לאנש
כאורחתיה וכפירי עובדוהי אשר
שמת אתות ומפתים בארץ מצרים
עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה
לך שם כיום הזה דשויתא אתין
ומופתין בארעא דמצרים עד יומא
הדין ולישראל עבדתא פרישן כגו
בני אנשא ועבדתא לך שום כיומא
הדין ותצא את עמך את ישראל
מארץ מצרים באתות ובמופתים
וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול ואפיקתא ית עמך ית ישראל
מארעא דמצרים באתין ובמופתין
וביד תקיפא ובאדרע מרמם ובחזונא
רבא ותתן להם את הארץ הזאת
אשר נשבעת לאבתם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש ויהבת להון ית ארעא
הדא דקיימתא לאבהתהון למתן להון
ארע עבדא חלב ודבש ויבאו וירשו
אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא
הלכו את כל אשר צויתה להם לעשות
לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה

הזאת ועלו ואחסינו יתה ולא קבילו
למימרך ובאוריתך לא הליכו ית כל
דפקידתא להון למעבד לא עבדו
וערעת להון ית כל בישתא הדא הנה
הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני
החרב והרעב והדבר ואשר דברת
היה והנך ראה הא מליתא צברו על
קרתא למכבשה וקרתא אתמסרת
בידא דכסדאי דמגיחין קרבא עלה
מן קדם דקטלין בחרבא ובכפנא ומותא
ודמלילתא הוה וקדמך גלי ואתה
אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה
בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד
הכשדים ואת אמרת לי ש אלהים
זבון לך חקלא בכספא ואסהיד סהדין
וקרתא אתמסרת בידא דכסדאי
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם ש
עם ירמיה למימר הנה אני יהוה
אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר
הא אנא ש אלה כל בסרא הא מן
קדמי יתכסא כל פתגם לכן כה
אמר יהוה הנני נתן את העיר

ב׳ וכת׳ כן הנתיצים ל׳

ל׳ וג׳ ויחלטו הממכן

ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס ל׳ ומל׳

ד׳ חס ית וו ד׳ ל׳ מל׳

ותצא ב׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנ׳ ותוצא הארץ דשא את עמך את ישראל חס ותוצא ותתן להם ס׳ הממנו ל׳ וחד הממנו

הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה׃ בכין כדנן אמר יי
האנא מסר ית קרתא הדא בידא
דכסדאי וביד נבוכדנצר מלכא דבבל
ויכבשינה׃ ובאו הכשדים הנלחמים
על העיר הזאת והציתו את העיר
הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גגותיהם לבעל
והסכו נסכים לאלהים אחרים למען
הכעיסני׃ וייעלון כסדאי דמגיחין
קרבא על קרתא הדא וידלקון ית
קרתא הדא בנורא ויוקדונה וית בתיא
דאסיקו בוסמין על איגוריהון לבעלא
ונסיכו נסכין לטעות עממיא בדיל
לארגזא קדמי׃ כי היו בני ישראל
ובני יהודה אך עשים הרע בעיני
מנעריתיהם כי בני ישראל אך מכעסים
אתי במעשה ידיהם נאם יהוה׃ ארי
הוו בני ישראל ובני יהודה ברם
עבדין דביש קדמי מזעוריהון ארי
בני ישראל ברם מרגזין קדמי בעובדי
ידיהון אמר יי׃ כי על אפי ועל חמתי
היתה לי העיר הזאת למן היום אשר
בנו אותה ועד היום הזה להסירה׃

מעל פני׃ ארי רוגזי וחמתי חל בקרתא
הדא למן יומא דבנו יתה ועד יומא
הדין לאגלאותה מקביל מימרי׃ על
כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם
כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי
ירושלם׃ על כל בישת בני ישראל
ובני יהודה דעבדו לארגזא קדמי אנון
מלכיהון רברביהון כהניהון ונביהון
דשקרא ואנש יהודה ויתבי ירושלם׃
ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם
השכם ולמד ואינם שמעים לקחת
מוסר׃ ואחזרו בפלחני קדל ולא שויאו
דחלתי לקביל אפיהון ושלחית לותהון
ית כל עבדי נביא מקדים ומליף ולית
אנון צבן לקבלא אולפן׃ וישימו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃
ושויאו שקוציהון בביתא דאתקרי
שמי עלוהי לסאבותיה׃ ויבנו את
במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר
את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא
צויתים ולא עלתה על לבי לעשות
התועבה הזאת למען החטי את
יהודה׃ ובנו ית במת בעלא דבחילת

הארינות כל נביאים וכתובים מל׳ בג׳ חד חס ותתנם ביד עמי הארצות דעזרא וכל אוריתא כוות חס בג׳ חד מל׳ דותחלינה

כד הנוס לאעברא ית בניהון וית
בנתהון למולך דלא פקידית באוריתי
ולא רעוא קדמי למעבד תועיבתא
הדא בדיל לחייבא ית דבית יהודה:
ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל אל העיר הזאת אשר אתם
אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב
וברעב ובדבר: וכען בכין כדנן אמר
יי אלהא דישראל על קרתא הדא דאתון
אמרין אתמסרת ביד מלכא דבבל
בחרבא ובכפנא ובמותא: הנני מקבצם
מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי
ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל
המקום הזה והשבתים לבטח: הא אנא
מכניש להון מכל מדינתא דאגליתנון
לתמן ברוגזי ובחמתי ובתקוף רגז
ואתיבנון לאתרא הדין ואשרינון
לרוחצן: והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים: ויהון קדמי לעם ואנא אהוי
להון לאלה: ונתתי להם לב אחד ודרך
אחד ליראה אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם: ואתין להון
לבא חד ואורח חדא למדחל קדמי
כל יומיא דייטב להון ולבניהון בתריהון:

וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב
מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי
אתן בלבבם לבלתי סור מעלי: ואגזר
להון קים עלם דלא יתוב מימרי מבתריהון
לאיטבא להון וית דחלתי אתין בליבהון
בדיל דלא יסטון מבתר פלחני: וששתי
עליהם להיטיב אותם ונטעתים בארץ
הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי:
ויחדי מימרי עליהון לאיטבא להון
ואקיימנון בארעא הדא בקשוט במימרי
וברעותי: כי כה אמר יהוה
הבאתי אל העם הזה את כל הרעה
הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם:
כדנן אמר יי כמא דאיתיתי על עמא
הדין ית כל בשתא רבתא הדא כין אנא
מיתי עליהון ית כל טבתא דאנא
ממליל עליהון: ונקנה השדה בארץ
הזאת אשר אתם אמרים שממה
היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד
הכשדים: ויזדבנון חקלין בארעא
הדא דאתון אמרין צדיא היא מבלי
אנשא ובעירא אתמסרת בידא דכסדאי:
שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום

והושבתים בסדר חס וחד מל' וסימנ' לבטח על בתיהם קדמאה חס ... ובסביבי ב' וסימנ' ובסביבי ירושלם בערי ...

והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר
ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב
את שבותם נאם יהוה׃ חקלין בכספא
יזבנון ויכתבון בשטרא ויחתמון ויסהדון
סהדין בארע שיבט בנימין ובסחרני
ירושלם ובקרויא דבית יהודה ובקרוי
טורא ובקרוי שפילתא ובקרוי דרומא
ארי אתיב ית גלותהון אמר יי׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית
והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה
תנינות והוא עד כען כליא בדרת בית
אסירא למימר׃ כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו׃ כדנן
אמר יי דעבדה יי בראיתה לאתקנותה
יי שמו׃ קרא אלי ואענך ואגידה לך
גדלות ובצרות לא ידעתם׃ צלי קדמי
ואקביל צלותך ואחוי לך רברבן ונטירן
דלא ידעתנין׃ כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת
ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל
הסללות ואל החרב׃ ארי כדנן אמר יי
אלהא דישראל על בתי קרתא הדא

ועל בתי מלכיא דבית יהודה דמתרעין
להון ותברין מליתא לתקפא שורא
מן קדם דקטלין בחרבא׃ באים להלחם
את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם
אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר
הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם׃
אתן לאגחא קרבא עם כסדאי ולמליתהון
ית פגרי בני אנשא דאלקיתי ברוגזי
ובחמתי ודסליקית שכינתי מקרתא
הדא על כל בישתהון׃ הנני מעלה לה
ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם
עתרת שלום ואמת׃ הא אנא מיתי להון
אסו ופרקן ואסינון ואגלי להון תרע
תיובתא ואחוינון דיהכון באורח שלים
וקשוט׃ והשבתי את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנתים כבראשנה׃ ואתיב
ית גלות יהודה וית גלות ישראל ואקימנון
כד בקדמיתא׃ וטהרתים מכל עונם
אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר פשעו בי׃ ואדכינון
מכל חוביהון דחבו קדמי ואשבוק
לכל חוביהון דחבו קדמי ודמרדו
במימרי׃ והיתה לי לשם ששון לתהלה
ולתפארת לכל גויי הארץ אשר

ידעתם ד קמצ וסימנ׳ האות ארינות ובצורות ונצורות ארכה ד̇ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ וסימנ׳ הנני מעלה כי אעלה חס ותעל
עלתה מל ומרפא ג וסימנ׳ הנני מעלה וזרחה לכם יצוף דבש כבראשנה ה וסימנ׳ נגפים ותהין ובנתים קול ששון

ישמעו את כל הטובה אשר אנכי
עשה אותם ופחדו ורגזו על כל
הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה
לה׳ ויהון קדמי לשום דחדוא לתשבחא
ולרבו לכל עממי ארעא דישמעון
ית כל טבתא דאנא עביד עמהון ויזועון
וירחלון על כל טבתא ועל כל שלמא
דאנא עביד להון׳ כה אמר
יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא מאין אדם
ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין
יושב ומאין בהמה׳ כדנן אמר יי
עוד ישתמע באתרא הדין דאתון
אמרין חרוב הוא מבלי אנשא ומבלי
בעירא בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם דצדין מבלי אנשא ומבלי
יתיב ומבלי בעירא׳ קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי
לעולם חסדו מביאים תודה בית יהוה
כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה
אמר יהוה׳ קל בועז קל חדוא קל חתנין
וקל כלין קל דאמרין אודו קדם יי צבאות

ארי טב יי ארי לעלמא טבותיה מעלי
תודתא לבית מקדשא דיי ארי אתיב
ית גלות ארעא כד בקדמיתא אמר יי׳
כה אמר יהוה צבאות עוד
יהיה במקום הזה החרב מאין אדם
ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים
צאן׳ כדנן אמר יי צבאות עוד יהי
באתרא הדין דחרוב מבלי אנשא ועד
בעירא ובכל קרווהי דירות בית משרי
רעין וחטרין דען׳ בערי ההר בערי
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד
תעברנה הצאן על ידי מונה אמר
יהוה׳ בקרוי טורא בקרוי שפילתא
ובקרוי דרומא ובארע שיבט בנימן
ובסחרני ירושלם ובקרויא דבית יהודה
עוד יתנהון עמא לפתגמי משיחא
אמר יי׳ הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי
אל בית ישראל ועל בית יהודה׳ הא
יומיא אתן אמר יי ואקים ית פתגמא
תקנא דמלילית על בית ישראל ועל
בית יהודה׳ בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה

אל בית ד׳ וסימנ׳ והקמתי קדמא׳ דפסוק׳ הרכבים החנות אל בית המלוא ... מונה ב׳ ומל׳ וסימנ׳ עד תעברנה מונה

משפט וצדקה בארץ׃ ביומיא האנון
ובעדנא ההוא אקים לדויד משיח
דצדקא ויעביד דין דקשוט וזכו
בארעא׃ בימים ההם תושע יהודה
וירושלם תשכון לבטח וזה אשר
יקרא לה יהוה צדקנו׃ ביומיא האינון
יתפרקון דבית יהודה וירושלם תשרי
לרוחצן ודין שמה דיהון קרן לה
יתעבדן לנא זכון מן ק׳ יי׳ בגוה׃
כי כה אמר יהוה לא יכרת
לדוד איש ישב על כסא בית ישראל׃
ארי כדנן אמר יי׳ לא יפסוק לדויד
גבר יתיב על כורסי מלכותא דבית
ישראל׃ ולכהנים הלוים לא יכרת איש
מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
ועשה זבח כל הימים׃ ולכהניא ליואי
לא יפסוק גבר מן קדמי מסיק עלון
ומקריב קרבן ועביד נכסת קודשין
כל יומיא׃ ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמור׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי׳ עם ירמיה למימר׃ כה
אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום
ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם
ולילה בעתם׃ כדנן אמר יי׳ כמא דלית

אפשר דיבטל קימי דאקימית עם
יממא ועם ליליא ובדיל דלא למהוי
יימם וליליא בעדנהון׃ גם בריתי תפר
את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על
כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי׃ אף
קימי לא יבטל דאקימית עם דוד עבדי
מלמהוי ליה בר מליך על כורסיה
וית ליואי כהניא דמשמשין קדמי׃
אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד
חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי
ואת הלוים משרתי אתי׃ כמא דלית
אפשר דיתמנון חילי שמיא ודלא
יתכל חלא דימא כין אסגי ית זרעא
דדויד עבדי וית ליואי דמשמשין קדמי׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן ק׳ יי׳ עם
ירמיה למימר׃ הלוא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי המשפחות
אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת
עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם׃
הלא חזיתא מא עמא הדין ממללין
למימר תרתין זרעיתא דאתרעי יי׳
בהון ורחיקינון וית עמי מרגזין
מלמהוי עוד עם משמיש קדמי

תשכון ג מל וסימנ׳ במים דלא יכרת לכן ישבן ציים מבלילן ... ואת בריתי ב וסימנ׳ את בריתי היום ואת בריתי

כקבלהון׃ כה אמר יהוה אם לא
בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
לא שמתי׃ כדנן אמר יי׳ כמא דלית
אפשר דיבטיל קימי דאקימית עם
יממא ועם ליליא כין גזירת שמיא
וארעא לא שויתינון דיעדון׃ גם זרע
יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת
מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק
ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים׃
אף זרעא דיעקב ודוד עבדי לא ארחיק
מלקרבא מבניהון עבדין שולטן על
זרעיה דאברהם ישחק ויעקב ארי
אתיב ית גלותהון וארחים עליהון׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה ונבוכדנאצר מלך בבל וכל
חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו
וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל
כל עריה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי׳ ונבוכדנצר
מלכא דבבל וכל משריתיה וכל
מלכות ארעא שלטן ידיה וכל עממיא
מגיחין קרבא על ירושלם ועל כל
קרויהא למימר׃ כה אמר יהוה אלהי
ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך

יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
בבל ושרפה באש׃ כדנן אמר יי׳
אלהא דישראל איזיל ותימר לצדקיה
מלך שבטא דבית יהודה ותימר ליה
כדנן אמר יי׳ הא אנא מסר ית קרתא
הדא ביד מלכא דבבל ויוקרנה בנורא׃
ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש
ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל
תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל
תבוא׃ ואת לא תשתיזב מן ידיה ארי
אתאחדא תתאחד ובידיה תתמסר
ועינך ית עיני מלכא דבבל יחזין
ופומיה עם פומך ימליל ולבבל
תתובל׃ אך שמע דבר יהוה צדקיהו
מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא
תמות בחרב׃ ברם קביל פתגמא דיי׳
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
כדנן אמר יי׳ עלך לא תתקטיל
בחרבא׃ בשלום תמות ובמשרפות
אבותיך המלכים הראשנים אשר
היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון
יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם
יהוה׃ בשלמא תמות וכיקידות אבהתך

ישחק ד׳ כבני ליצחק וסימנ׳ תטיף על בית ישראל במות גם זרע יעקוב ושבועתו לישחק דתלים וכולה׳ כת׳ שין

מלכיא קדמאי דהוו קדמך כין
יוקדון עלך ווי על מלכא יספדון
עלך ארי פתגמא אנא מליל אמר
יי׃ וידבר ירמיהו הנביא
אל צדקיהו מלך יהודה את כל
הדברים האלה בירושלם׃ ומליל
ירמיה נביא עם צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה ית כל פתגמיא האלין
בירושלם׃ וחיל מלך בבל נלחמים
על ירושלם ועל כל ערי יהודה
ג ב חס וחד מל הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי
הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר׃
ומשרית מלכא דבבל מגיחין קרבא
על ירושלם ועל כל קרויא דבית
יהודה דאשתארא על לכיש ועל
עזקה ארי אנין אשתארא בקרויא
דבית יהודה קרוין כריכן׃
ה בטע הדבר אשר היה אל ירמיהו
בכפ מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו
ברית את כל העם אשר בירושלם
לקרא להם דרור׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי בתר דגזר מלכא
צדקיה קים עם כל עמא דבירושלם
למקרי להון חירו׃ לשלח איש את

עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה
ה ד לשלח חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו
ושלחה איש׃ לשלחא גבר ית עבדיה וגבר
ושלחה ית אמתיה בר ישראל ובת ישראל
ותכבשו בני חורין בדיל דלא יפלחון בהון גבר
רצונים באחוהי יהודאה׃ וישמעו כל השרים
ה דג׳ וכל העם אשר באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש את שפחתו חפשים
לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו׃
ושמעו כל רברביא וכל עמא דעלו
בקימא לשלחא גבר ית עבדיה וגבר
ית אמתיה בני חורין בדיל דלא יפלחון
ו מל בהון עוד וקבילו ושלחו׃ וישובו אחרי
בנג כן וישיבו את העבדים ואת השפחות
ד׳ יהוד אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים
ולשפחות׃ ותבו בתר כין ואתיבו ית
עבדיא וית אמהתא דפטרו בני חורין
וכבשונון לעבדין ולאמהן׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית
ג חס את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים מבית עבדים לאמר׃ כדנן

הנותרות ג׳ ב׳ חס וחד מל וסימנ׳ ויעקב רעה עלפי השנים וחיל מלך בבל מל וב׳ קדמא׳ חס וו תנינ׳ אבותיכ ג מל וסימנ׳
בברית ה׳ וסימנ׳ אשלחך וישמעו ויעמד כל העם ויבאו ובשנה השביעית דדב׳ ימ׳ וג׳ בברית׳ שלחו ד׳ וסי׳ העברים ואת העבר׳
חפשים שלחם

אמר יי אלהא דישראל אנא גזרית
קים עם אבהתכון ביומא דאפיקית
יתהון מארעא דמצרים מבית עבדותא
למימר׃ מקץ שבע שנים תשלחו איש
את אחיו העברי אשר ימכר לך
ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי
מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי
ולא הטו את אזנם׃ מסוף שבע שנין
תשלחון גבר ית אחוהי בר ישראל
דיזדבן לך ויפלחינך שית שנין ותפטרניה
בר חורין מעמך ולא קבילו אבהתכון
למימרי ולא ארכינו ית אדנהון׃ ותשבו
אתם היום ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא שמי עליו׃
ותבתון אתון יומא דין ועבדתון ית
דכשר קדמי למקרי חירו גבר לחבריה
וגזרתון קים קדמי בביתא דאתקרי
שמי עלוהי׃ ותשבו ותחללו את שמי
ותשבו איש את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם חפשים
לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם
לעבדים ולשפחות׃ ותבתון ואחילתון
ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה

וגבר ית אמתיה דפטרתון בני חורין
לנפשהון וכבשתון יתהון למהוי
לכון לעבדין ולאמהן׃ לכן
כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי
לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב
אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם
לזועה לכל ממלכות הארץ׃ בכין כדנן
אמר יי אתון לא קבילתון למימרי
למקרי חירו גבר לאחוהי וגבר לחבריה
הא אנא מכרי לכון חירו אמר יי מן חרבא
מן מותא ומן כפנא ואתין יתכון לזיע
לכל מלכות ארעא׃ ונתתי את האנשים
העברים את ברתי אשר לא הקימו את
דברי הברית אשר כרתו לפני העגל
אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו׃
ואתין ית גבריא דעברו על קימי דלא
קיימו ית פתגמי קימא דגזרו קדמי
עגלא דפסקו לתרין ועברו בין פלגוהי׃
שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים
והכהנים וכל עם הארץ העברים בין
בתרי העגל׃ רברבי יהודה ורברבי
ירושלם רבריא וכהניא וכל עמא
דארעא דעברו בין פלגי עגלא׃ ונתתי

וכל עם ז וסימנ׳ יהושע סלק לגלגלא ופרס מלכא וחמא חבורה ... הסרסים ב חס בליש וסימנ׳ ושרי ירושלם ויקח יוחנן

אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם
והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ׃ ואמסר יתהון ביד
בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון
ותהי נבילתהון משגרא למיכל לעופא
דשמיא ולבעירא דארעא׃ ואת צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך
בבל העלים מעליכם׃ וית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית רברבוהי
אמסר ביד בעלי דבביהון וביד דבען
למקטלהון וביד משרית מלכא דבבל
דאסתלקא מנכון׃ הנני מצוה נאם
יהוה והשבתים אל העיר הזאת
ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש
ואת ערי יהודה אתן שממה מאין
ישב׃ האנא מפקיד אמר יי ואתיבנון
על קרתא הדא ויגיחון קרבא עלה
ויכבשונה ויוקדונה בנורא וית קרויא
דבית יהודה אתין לצדו מבלי יתיב׃
לה הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי ביומי יהויקים

בר יאשיהו מלך שבטא דבית יהודה
למימר׃ הלוך אל בית הרכבים ודברת
אותם והבאותם בית יהוה אל אחת
הלשכות והשקית אותם יין׃ איזיל
לות בני בית רכב ותמליל עמהון
ותעילנון לבית מקדשא דיי לחדא
מן לשכתא ותשקי יתהון חמרא׃
ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה
ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית
הרכבים׃ ודברית ית יאזניה בר ירמיה
בר חבצניה וית אחוהי וית כל בנוהי
וית כל בני בית רכב׃ ואבא אתם בית
יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו
איש האלהים אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן
שלם שמר הסף׃ ואעילית יתהון לבית
מקדשא דיי ללשכת בני חנן בר יגדליה
נביא דיי דבסטר לשכת רברביא
דמיעל ללשכת מעשיה בר שלום
אמרכלא׃ ואתן לפני בני בית הרכבים
גבעים מלאים יין וכסות ואמר אלהם
שתו יין׃ ויהבית קדם בני בית רכב
כלידין מלין חמרא וכסין ואמרית
להון שתו חמרא׃ ויאמרו לא נשתה

ואת אחין ה׳ וקימבב׳ ויכלכל יוסף את אבין וישב יוסף את אבין האמר לאבין ולאמן לא ראיתין באתרומה ואקח את יאזניה

יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו
לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד
עולם׃ ואמרו לא נשתי חמרא ארי
יונדב בר ריכב אבונא פקיד עלנא
למימר לא תשתון חמרא אתון ובניכון
עד עלמא׃ ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם
כי באהלים תשבו כל ימיכם למען
תחיו ימים רבים על פני האדמה
אשר אתם גרים שם׃ וביתא לא תבנון
וזרעא לא תזרעון וכרמא לא תצבון
ולא יהי לכון ארי במשכנין תיתבון
כל יומיכון בדיל דתתקימון יומין
סגיאין על אפי ארעא דאתון דיירין
תמן׃ ונשמע בקול יהונדב בן רכב
אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו׃
וקבילנא למימר יהונדב בר ריכב
אבונא לכל דפקדנא בדיל דלא למשתי
חמרא כל יומנא אנחנא נשנא בננא
ובנתנא׃ ולבלתי בנות בתים לשבתנו
וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו׃ ובדיל
דלא למבני בתין למתבנא וכרמין
וחקלין וזרעא לא יהון לנא׃ ונשב

באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו
יונדב אבינו׃ ויתיבנא במשכנין וקבילנא
ועבדנא ככל דפקדנא יונדב אבונא׃
ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל
אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם
מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם
ונשב בירושלם׃ והוה כד סליק
נבוכדנצר מלכא דבבל על ארעא
ואמרנא איתו ונעול לירושלם מן
קדם משריית כסדאי ומן קדם משרית
ארם ויתיבנא בירושלם׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם ירמיה
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה
וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר
לשמע אל דברי נאם יהוה׃ כדנן אמר
יי׳ צבאות אלהא דישראל איזיל ותימר
לאנש יהודה וליתבי ירושלם הלא
תקבלון אולפן לקבלא לפתגמי אמר
יי׳׃ הוקם את דברי יהונדב בן רכב
אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין
ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את
מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם

באהלים ד׳ וסימנ׳ השבו׳ ובית לא תבנו ונשב עד אוש יבך ... ונשמע ג׳ דגש׳ וסי׳ וימס לבבנו בקול יהונדב ונעש ככל פ
הוקם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ המשכן את דברי יהונדב הקם על חס ...

השכם ודבר ולא שמעתם אלי אתקימו
פתגמי יהונדב בר ריכב דפקיד ית
בנוהי בדיל דלא למשתי חמרא ולא
אשתיאו עד יומא הדין ארי קבילו
ית תפקידתא דאבוהון ואנא מלילית
עמכון מקדים וממליל ולא קבילתון
למימרי׃ ואשלח אליכם את כל עבדי
חס בסף הנבאים השכם ושלח לאמר שבו נא
איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם
ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ו ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם
ב׳ בסף ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא
שמעתם אלי׃ ושלחית לותכון ית כל
עבדי נביא מקדים ומשלח למימר
תובו כען גבר מאורחיה בישתא ואתקנו
עובדיכון ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלחהון ותיבו על ארעא
דיהבית לכון ולאבהתכון ולא ארכינתון
ית אדנכון ולא קבילתון למימרי׃ כי
ה הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות
ג אביהם אשר צום והעם הזה לא
שמעו אלי׃ ארי אקימו בני יהונדב
בר ריכב ית תפקידתא דאבוהון
דפקידנון ועמא הדין לא קבילו

ב׳ בטע בסף למימרי׃ לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא
ו אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את
כל הרעה אשר דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא
להם ולא ענו׃ בכין כדנן אמר יי
אלהי צבאות אלהא דישראל האנא
מיתי על אנש יהודה ועל כל יתבי
ירושלם ית כל בישתא דגזרית עליהון
חלף דשלחית לותהון ית כל עבדי
נביאי ולא קבילו ואתנביאו להון ולא
תבו׃ ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם׃ ולבני
בית ריכב אמר ירמיה כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל חלף דקבילתון
לתפקידת יהונדב אבוכון ונטרתון
ית כל פקודוהי ועבדתון ככל דפקיד
טו בטע בסף יתכון׃ לכן כה אמר יהוה צבאות
ג בל״ש אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב
בן רכב עמד לפני כל הימים׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל

אל יהודה ו׳ וסימנ׳ ויאמר לא מינאתיה ואלה הדברים הנני מביא ויהי לתקופת אשר תשלחני אגרות יתנו לי ג׳ ליונדב
ג׳ בל״ש וסימנ׳ ויאמרו לא נשתה יין ונשמע ונעש לא יכרת איש וכל שמעו לכון במ״א ויאמר לו יהונדב

לא יפסוק גבר ליונדב בר רכב משמש
קדמי כל יומיא׃ ויהי בשנה סליק לו
הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ והוה בשתא רביעתא
ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה הוה פתגמא הדין עם ה
ירמיה מן קדם יי למימר׃ קח לך
מגלת ספר וכתבת אליה את כל
הדברים אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים ז בטע
מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד בתון
היום הזה׃ סב לך מגילת ספרא ותכתוב
עלה ית כל פתגמיא דמלילית עמך
על ישראל ועל יהודה ועל כל עממיא
מיומא דמלילית עמך מיומי יאשיה
ועד יומא הדין׃ אולי ישמעו בית
יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם למען ישובו איש מדרכו
הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם׃ מא ח רפי
אם ישמעון דבית יהודה ית כל בישתא
דאנא מחשיב למעבד להון בדיל
דיתובון גבר מאורחיה בישתא ואשבוק
לחוביהון ולחטאיהון׃

ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה
ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי
יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר׃
וקרא ירמיה ית ברוך בר נריה וכתב
ברוך מפומא דירמיה ית כל פתגמיא
דיי דמליל עמיה על מגלת ספרא׃
ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני
עצור לא אוכל לבוא בית יהוה׃ ופקיד
ירמיה ית ברוך למימר אנא כלי לית
אנא יכיל למיעל לבית מקדשא דיי׃
ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת
מפי את דברי יהוה באזני העם בית
בית יהוה ביום צום וגם באזני כל
יהודה הבאים מעריהם תקראם׃
ותיתי את ותקרי במגלתא דכתבתא
מפומי ית פתגמיא דיי קדם עמא
בית מקדשא דיי ביומא דצומא ואף
קדם כל דבית יהודה דאתן מקרויהון
תקרינון׃ אולי תפל תחנתם לפני יהוה
וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול
האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה׃ מא אם תתקבל בעותהון קדם יי
ויתובון גבר מאורחיה בישתא ארי רב
רוגזא וחמתא דגזר יי על עמא הדין

וישבו ח׳ דפי׳ וחס׳ וסימ׳ בר״ל ויחנו המים תחנתם ישמעו ויזכלו ויכנעו ויתכסו לערב השני ב״ה ובאת ז׳ בטע׳ בתון וסימ׳ ואקימה
במשמעהון דכהנית דמכהנין וקרית בגלותא תליתיתא פירוש והקימותי ושמעו לקלך הכהנים הכהן אשר ושלשת תרד אתה
וקראת מאת הגולה ב״ה

ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו
ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בספ
בית יהוה׃ ועבד ברוך בר נריה ככל מוגה
דפקדיה ירמיה נביא למקרי בספרא
פתגמיא דיי בית מקדשא דיי׃
ויהי בשנה החמשית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי ג
קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם חס
וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם׃
והוה בשתא חמישיתא ליהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה בירחא
תשיעאה גזרו צומא קדם יי כל עמא
בירושלם וכל עמא דאתן מקרויא
דבית יהודה בירושלם׃ ויקרא ברוך
בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת
גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון
פתח שער בית יהוה החדש באזני כל
העם׃ וקרא ברוך בספרא ית פתגמי
ירמיה בית מקדשא דיי בלשכת גמריה
בר שפן ספרא בדרתא עליתא במעלנא
דתרע בית מקדשא דיי מדנחאה קדם
כל עמא׃ וישמע מכיהו בן גמריהו ו
בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר׃ חס
ושמע מיכה בר גמריה בר שפן ית

כל פתגמיא דיי מעל ספרא׃ וירד בית
המלך על לשכת הספר והנה שם כל
השרים יושבים אלישמע הספר ג
ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור
וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו
וכל השרים׃ ונחת לבית מלכא ללשכת
ספרא והא תמן כל רברביא יתבין אלישמע
ספרא ודליה בר שמעיה ואלנתן בר עכבור
וגמריה בר שפן וצדקיה בר חנניה וכל
רברביא׃ ויגד להם מיכיהו את כל
הדברים אשר שמע בקרא ברוך מיכה
בספר באזני העם׃ וחוי להון מיכה ית מסכינא
כל פתגמיא דשמע כד קרא ברוך צוח
בספרא קדם עמא׃ וישלחו כל השרים וצלי
אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה אשר קראת
בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ה
ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא
אליהם׃ ושלחו כל רברביא לות ברוך ית
יהודי בר נתניה בר שלמיה בר כושי
למימר מגלתא דקריתא בה קדם עמא
סבהא בידך איתא ונסיב ברוך בר
נריה ית מגלתא בידיה ואתא לותהון׃
ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו

ולך ה׳ וסימנהון למה אמרת הנה רבקה לפניך נהג ולך ויאמר לגיחזי קחנה בידך ולך ... שמע ד׳ וסימנהון מיכה מסכינא

ויקרא ברוך באזניהם׃ ואמרו ליה
תיב כען וקריהא קדמנא וקרא ברוך
קדמיהון׃ ויהי כשמעם את כל
הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו
אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל
הדברים האלה׃ והוה כמשמעהון ית
כל פתגמיא תוהו גבר לחבריה ואמרו
לברוך חואה נחוי למלכא ית כל
פתגמיא האלין׃ ואת ברוך שאלו
לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל
הדברים האלה מפיו׃ וית ברוך שאילו
למימר חוי כען לנא איכדין כתבתא
ית כל פתגמיא האלין מפומיה׃ ויאמר
להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל
הדברים האלה ואני כתב על הספר
בדיו׃ ואמר להון מפומיה קרי לי ית
כל פתגמיא האלין ואנא כתיב על
ספרא בדיותא׃ ויאמרו
השרים אל ברוך לך הסתר אתה
וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם׃ יט
ואמרו רברביא לברוך איזיל אטמר
את וירמיה ואנש לא ידע איכא אתון׃
ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה
הפקדו בלשכת אלישמע הספר

ויגידו באזני המלך את כל הדברים׃
ואתו לות מלכא לדרתא וית מגלתא
פקדו בלשכת אלישמע ספרא וחויאו
קדם מלכא ית כל פתגמיא׃ וישלח
המלך את יהודי לקחת את המגלה
ויקחה מלשכת אלישמע הספר
ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני
כל השרים העמדים מעל המלך׃
ושלח מלכא ית יהודי למסב ית
מגילתא ונסבה מלשכת אלישמע
ספרא וקרה יהודי קדם מלכא וקדם
כל רברביא דקימין מעלוי מלכא׃
והמלך ישב בית החרף בחדש
התשיעי ואת האח לפניו מבערת׃
ומלכא יתיב בית סתוא בירחא תשיעאה
וית נורא קדמוהי מדלקין׃ ויהי כקרוא
יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל האש אשר
אל האח עד תם כל המגלה על האש
אשר על האח׃ והוה כד קרי יהודי
תלת פצין וארבע כזע באזמיל ספרא
ורמי לנורא דלגומרא עד דשלימת
כל מגילתא על נורא דעל גומריא׃ ולא
פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך

ג׳ מל׳ בל״ש — ב׳ — ב׳ חד מל׳ ג וחד חס ב׳ — הכרוב ב׳ קדמ׳ אל ב׳ בתר׳ על — חס ואבון ד׳ חס בל״ש

דלתות ג׳ וסימנה׳ כקרא יהודי ודלתות לעזרה לא העמדתי וכל יחזקאל כותה במ״ב נשברה ועשויה ... על האח ל׳ אל האח

וכל עבדיו השמעים את כל הדברים
האלה ולא תוהו ולא בזעו ית לבושיהון
מלכא וכל עבדוהי דשמעין ית כל
פתגמיא האלין וגם אלנתן ודליהו
וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף
את המגלה ולא שמע אליהם ואף
אלנתן ודליה וגמריה בעו מן מלכא
בדיל דלא לאוקדא ית מגילתא ולא
קביל מנהון ויצוה המלך את ירחמאל
בן המלך ואת שריהו בן עזריאל
ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את
ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם
יהוה ופקיד מלכא ית ירחמאל בר מלכא
וית שריה בר עזריאל וית שלמיה
בר עבדאל למדבר ית ברוך ספרא וית
ירמיה נביא ואגין עליהון שי

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שרף המלך את המגלה ואת
הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה בתר דאוקיד מלכא ית מגילתא
וית פתגמיא דכתב ברוך מפומא
דירמיה למימר שוב קח לך מגלה
אחרת וכתב עליה את כל הדברים
הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה
אשר שרף יהויקים מלך יהודה תוב
סב לך מגילתא אוחרי וכתוב עלה ית
כל פתגמיא קדמאי דהוו על מגילתא
קדמיתא דאוקיד יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה ועל יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את
המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת
עליה לאמר בא יבא מלך בבל והשחית
את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם
ובהמה ועל יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה תימר כדנן אמר יי את
אוקירתא ית מגילתא הדא למימר
מדין כתבתא עלה למימר מיתא ייתי
מלכא דבבל ויחביל ית ארעא הדא
ויבטיל מנה אנשא ובעירא

לכן כה אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא
דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום
ולקרח בלילה בכין כדנן אמר יי על
יהויקים מלך שבטא דבית יהודה לא
יהי ליה יתיב על כורסי דויד ונבילתיה
תהי משגרא לשרבא ביממא ולגלידא
בליליא ופקדתי עליו ועל זרעו ועל

עזריאל ג וסימנ׳ ויצוה ואלה ראשי לנפתלי ה בא יבא וסימנ׳ הכהן ידבר בוא יבוא מלך בבל ברנה ועל יהויקים

עַל־עֲבָדָיו אֶת־עֲוֺנָם וְהֵבֵאתִי עֲלֵיהֶם וְעַל־
יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֵת כָּל־
הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמֵעוּ׃
ואסער עלוהי ועל בנוהי ועל עבדוהי
ית חוביהון ואיתי עליהון ועל יתבי
ירושלם ועל אנש יהודה ית כל בישתא
דגזרית עליהון ולא קבילו׃ וְיִרְמְיָהוּ
לָקַח מְגִלָּה אַחֶרֶת וַיִּתְּנָהּ אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־
נֵרִיָּהוּ הַסֹּפֵר וַיִּכְתֹּב עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמְיָהוּ
אֵת כָּל־דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֺיָקִים
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּאֵשׁ וְעוֹד נוֹסַף עֲלֵיהֶם
דְּבָרִים רַבִּים כָּהֵמָּה׃ וירמיה נסיב
מגלה אחרי ויהבה לברוך בר נריה
ספרא וכתב עלה מפומא דירמיה
ית כל פתגמי ספרא דאוקיד יהויקים
מלך שבטא דבית יהודה בנורא ועוד
אתוספו עליהון פתגמין סגיאין כותהון׃
וַיִּמְלָךְ־מֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בֶּן־
יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת כָּנְיָהוּ בֶּן־יְהוֺיָקִים אֲשֶׁר
הִמְלִיךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה׃ ומלך מלכא צדקיה בר אשיה
חלף כניה בר יהויקים דאמליך
נבוכדנצר מלכא דבבל בארעא
דבית יהודה׃ וְלֹא שָׁמַע הוּא וַעֲבָדָיו

וְעַם הָאָרֶץ אֶל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃ ולא קביל הוא
ועבדוהי ועמא דארעא לפתגמיא
דיי דמליל בידי ירמיה נביא׃ וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־יְהוּכַל בֶּן־שֶׁלֶמְיָה
וְאֶת־צְפַנְיָהוּ בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן אֶל־
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר הִתְפַּלֶּל־נָא
בַּעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ ושלח מלכא
צדקיה ית יהוכל בר שלמיה וית
צפניה בר מעשיה כהנא לות ירמיה
נביא למימר צלי כען עלנא קדם יי
אלהנא׃ וְיִרְמְיָהוּ בָּא וְיֹצֵא בְּתוֹךְ הָעָם
וְלֹא נָתְנוּ אֹתוֹ בֵּית הַכְּלִיא׃ וירמיה
עליל ונפיק בגו עמא ולא יהבו יתיה
בבית אסירי׃ וְחֵיל פַּרְעֹה יָצָא מִמִּצְרָיִם
וַיִּשְׁמְעוּ הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עַל־יְרוּשָׁלִַם
אֶת־שִׁמְעָם וַיֵּעָלוּ מֵעַל יְרוּשָׁלִָם׃ ומשרית
פרעה נפקא ממצרים ושמעו כסדאי
דצירין על ירושלם ית שמעהון
ואסתלקו מעל ירושלם׃
וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה נביא למימר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ

נוסף ג׳ בליש׳ ומל׳ וסימנ׳ על שנאינו ועוד נוסף יש מפזר בתרג׳ קמ׳ אלין. זוגי׳ משנין שני ג״ס בבטנך יודע בג״ס בבית
האסירים מבית האסירים בית הכליא מבית הכליא חמיטל קדמ׳ דירמ׳ ומלכ׳ חמיטל ישיב ושמרון ישיב עמו הלס

יהודה השלח אתכם אלי לדרשני
הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב
לארצו מצרים׃ כדנן אמר יי אלהא
דישראל כדין תימרון למלך שבטא
דבית יהודה דשלח יתכון לקדמי
למתבע אלפן מן קדמיהא משרית
פרעה דנפקא לכון לסעיד תבא
לארעהון למצרים׃ ושבו הכשדים
ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה
באש׃ ויתובון כסדאי ויגיחון קרב
על קרתא הדא ויכבשונה ויוקדונה
בנורא׃ כה אמר יהוה אל תשאו
נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו
הכשדים כי לא ילכו׃ כדנן אמר יי לא
תטעון נפשתכון למימר אסתלקא
יסתלקון מננא כסדאי ארי לא יסתלקון׃
כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים
איש באהלו יקומו ושרפו את העיר
הזאת באש׃ ארי אם תקטלון כל
משרית כסדאי דמגיחין קרבא
עמכון וישתארון בהון גברין מטענן
גבר במשכניה יקומון ויוקדון ית
קרתא הדא בנורא׃ והיה בהעלות

חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל
פרעה׃ והוה כד אסתלקא משרית
כסדאי מעל ירושלם מן קדם משרית
פרעה׃ ויצא ירמיהו מירושלם
ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך
העם׃ ונפק ירמיה מירושלם למיזל
לארע שבט בנימן לפלגא אחסנתא
דאית ליה תמן בגו עמא׃ ויהי הוא
בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו
יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש
את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים
אתה נפל׃ והוה הוא בתרע שבט בנימן
ותמן גברא ממנא ושמיה יראייה בר
שלמיה בר חנניה ואחד ית ירמיה
נביא למימר לכסדאי את משתמע׃
ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על
הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראיה
בירמיהו ויבאהו אל השרים׃ ואמר
ירמיה שקרא את אמר לית אנא
משתמע לכסדאי ולא קביל מניה
ואחד יראייה בירמיה ואתייה לות
רברביא׃ ויקצפו השרים על ירמיהו
והכו אתו ונתנו אתו בית האסור בית
יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא׃

מדקרים ב׳ וסימנ׳ ונשארו בם אנשים מדקרים שהם יזובו מדקרים ... יראייה ב׳ מל׳ ובענ׳ וסימנ׳ ושמו יראייה

ורגיזו רברביא על ירמיה ואלקיאו
יתיה ויהבו יתיה בית אסירי בית יהונתן
ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסירי׃
ל כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל
החנֻיות וישב שם ירמיהו ימים רבים׃
חנותא ארי על ירמיה לבית אסירי ולגיו מן
ויתיב תמן ירמיה יומין סגיאין׃
וישלח המלך צדקיהו
ג ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר
האיש ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר
וילכד ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן׃
נער ושלח מלכא צדקיה ודבריה ושאליה
צדקיהו מלכא בביתיה בסתרא ואמר האית
פתגמא מן קדם ײ ואמר ירמיה אית
ואמר ביד מלכא דבבל תתמסר׃ ויאמר
ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי
יב לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי
מל אל בית הכלא׃ ואמר ירמיה למלכא
בספ צדקיה מא חבית לך ולעבדך ולעמא
הדין ארי יהבתון יתי לבית אסירי׃
ואיה ק ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר
ד לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ
חס הזאת׃ ואן נבייכון דשקרא דאתנביאו
בספ לכון למימר לא ייתי מלכא דבבל

עליכון ועל ארעא הדא׃ ועתה שמע
ל נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך
חס ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא
אמות שם׃ וכען שמע כען רבוני מלכא
תתקבל בעותי קדמך ולא תתיבנני
לבית יהונתן ספרא ולא אמות תמן׃
ה ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו
ב דג׳ בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום
מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן
העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה׃
ופקיד מלכא צדקיה ופקדו ית ירמיה
בדרת בית אסיריא ויהבין ליה פיתא
דלחמא ליומא משוק נחתומיא עד
דשלים כל לחמא מן קרתא ויתיב
לח ירמיה בדרת בית אסיריא׃ וישמע
ל שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור
ד ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה
את הדברים אשר ירמיהו מדבר
אל כל העם לאמר׃ ושמע שפטיה
בר מתן וגדליה בר פשחור ויוכל בר
שלמיה ופשחור בר מלכיה ית פתגמא
דירמיה ממליל עם כל עמא למימר׃
כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות
בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים

ליום ב̇ דגש̇ וסימנ̇ נכנס ופר וזה נשיא ב̇ בו ואמרת כחלה ויונה ומאתכלך הילילן שבעת ושבעת ב̇ בו וכבש וזה יהיו ל̇
למזבח ב̇ בו פתשגן פתשבן

יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי׃ כדנן וחי׳ ק
אמר יי׳ דיתיב בקרתא הדא יתקטיל
בחרבא בכפנא ובמותא ודיפוק וישתמע
לכסדאי וייחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא
ויתקיים׃ כה אמר יהוה הנתן
תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל
ולכדה׃ כדנן אמר יי׳ אתמסרא תתמסר
קרתא הדא ביד משרית מלכא דבבל
ויכבשינה׃ ויאמרו השרים אל המלך
יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא
מרפא את ידי אנשי המלחמה הנש כת׳ א
הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל
העם לדבר אליהם כדברים האלה כי
האיש הזה איננו דרש לשלום לעם
הזה כי אם לרעה׃ ואמרו רברביא
למלכא יתקטיל כען ית גברא הדין
ארי על כין הוא מרשיל ית ידי גברי
עבדי קרבא דאשתארו בקרתא הדא
וית ידי כל עמא למללא עמהון
כפתגמיא האלין ארי גברא הדין
ליתוהי תבע לשלמא לעמא הדין
אלהין לבישא׃ ויאמר המלך צדקיהו
הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל
אתכם דבר׃ ואמר מלכא צדקיה הא

הוא מסיר בידכון ארי לית מלכא
יכיל לאתבא יתכון פתגמא׃ ויקחו
את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור
מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה
ד׳ וכל אורי׳ כוות בנ״ג א וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור
אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו
ב בטיט׃ ונסיבו ית ירמיה ורמו יתיה
לגובא דמלכיה בר מלכא דבדרת בית
אסיריא ושריבו ית ירמיה באטונא
ובגובא לית מיא אלהין טינא וטבע
ירמיה בטינא׃ וישמע עבד מלך
ג הכושי איש סריס והוא בבית המלך
כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך
יושב בשער בנימן׃ ושמע עבדא
דמלכא צדקיה גבר רב והוא בבית
מלכא ארי יהבו ית ירמיה לגובא
ומלכא יתיב בתרע שיבט בנימין׃
ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר
אל המלך לאמר׃ ונפק עבדא דמלכא
מבית מלכא ומליל עם מלכא למימר׃
ב וישמעו כל יושבי אדני המלך הרעו האנשים האלה
את כל אשר עשו לירמיהו הנביא
את אשר השליכו אל הבור וימת
תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם

וישלחו ד׳ וסימנהו׳ עקרון פלשתים וחב׳ ירמיהו וכל אורי׳ כוות בג״נ וישלחו האנשים את ידם ◦–◦ בבית המלך ג׳ וסימ׳ עבד
מלך כי גדול והשלישית ◦—◦

עור בעיר׃ רבוני מלכא אבאישו
גבריא האלין ית כל דעבדו לירמיה
נביא ית דרמוהי לגובא כבר מית
באתריה מן קדם כפנא ארי לית לחמא
עור בקרתא׃ ויצוה המלך את עבד
מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
שלשים אנשים והעלית את ירמיהו ג
הנביא מן הבור בטרם ימות׃ ופקיד
מלכא ית עבדא דמלכא צדקיה למימר
דבר עימך מכא תלתין גברין ותסיק
ית ירמיה נביא מן גובא עד לא ימות׃
ויקח עבד מלך את האנשים בידו
ויבא בית המלך אל תחת האוצר
ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי ית
מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור הי
בחבלים׃ ודבר עבדא דמלכא ית
גבריא עמיה ועל לבית מלכא לתחות
אוצרא ונסיב מתמן בלאי טפסן
ובלאי שחקן ושדרינון לות ירמיה
לגובא באטונין׃ ויאמר עבד מלך
הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי
הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך
מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן׃ ואמר
עבדא דמלכא צדקיה לירמיה שוי

כען בלאי טפסן ושחקן תחות מרפקי
ידך מלרע לאטוניא ועבד ירמיה
כין׃ וימשכו את ירמיהו בחבלים
ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו
בחצר המטרה׃ ונגדו ית ירמיה באטוניא
ואסיקו יתיה מן גובא ויתיב ירמיה
בדרת בית אסיריא׃ וישלח
המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר
בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
שואל אני אתך דבר אל תכחד ממני
דבר׃ ושלח מלכא צדקיה ודבר ית
ירמיה נביא לותיה למעלנא תליתאה
דבבית מקדשא דיי ואמר מלכא
לירמיה שאיל אנא יתך פתגמא לא
תכסא מני פתגם׃ ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני
וכי איעצך לא תשמע אלי׃ ואמר ג
ירמיה לצדקיה ארי אחוי לך הלא
מקטל תקטלינני וארי אמלכינך
לא תקביל מני׃ וישבע המלך צדקיהו
אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את את
אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם כת ולא
אמיתך ואם אתנך ביד האנשים קרי ואנון ה

באים
ה כת ולא קר וסימנ׳ נא את ידך חמש דנגב אם אם אם אם וחלופיהון י׳ דקר׳ ולא כת׳ וסימ׳ בני איש פרת כן בנו צבאות
לה אלי אלוי

האלה אשר מבקשים את נפשך׃
וקיים מלכא צדקיה לירמיה בסתרא
למימר קיים הוא יי ית דקיים לנא ית
נפשתא האלין אם אקטלינך ואם
אמסרינך בידי גבריא האלין דבען
למקטלך׃ ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא
אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר
הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה
וביתך׃ ואמר ירמיה לצדקיה כדנן
אמר יי אלהי צבאות אלהא דישראל
אם מפק תיפוק לות רברבי מלכא
דבבל ותתקיים נפשך וקרתא הדא
לא תתוקד בנורא ותיחי את ואנש
ביתך׃ ואם לא תצא אל שרי מלך בבל
ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים
ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם׃
ואם לא תיפוק לות רברבי מלכא דבבל
ותתמסר קרתא הדא בידא דכסדאי
ויוקדונה בנורא ואת לא תשתיזב
מידהון׃ ויאמר המלך
צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את
היהודים אשר נפלו אל הכשדים

ג
ב
נפשי
ב
ג
בעבדה
לנערים
העיר

פן יתנו אתי בידם והתעללו בי׃ ואמר
מלכא צדקיה לירמיה אנא דחיל מן
יהודאי דאשתמעו לכסדאי דלמא
ימסרון יתי בידהון ויתלעבון בי׃
ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע
נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך
וייטב לך ותחי נפשך׃ ואמר ירמיה
לא ימסרון קביל כען למימרא דיי
דאנא ממליל עמך וייטב לך
ותתקיים נפשך׃ ואם מאן אתה לצאת
זה הדבר אשר הראני יהוה׃ ואם מסרב
את למיפק דין פתגמא דאחזיני יי׃
והנה כל הנשים אשר נשארו בבית
מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך
בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך
אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך
נסגו אחור׃ והא כל נשיא דאשתארא
בבית מלך שבטא דבית יהודה
מתפקן לות רברבי מלכא דבבל
ואנין אמרין אטעיוך ויכילו לך
אנש שלמך אשתקעא בכהתא
רגלך אסתחרא לאחרא׃ ואת כל נשיך
ואת בניך מוצאים אל הכשדים
ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך

ג
ה
ומל
ב
בשב
ה
חס
כור
חס
ב
וחד
ומוציאים

וחיתה ב׳ חד כת׳ וחיתה וחד כת׳ וחיית וסימנ׳ וחיית ורבית כת׳ וחיוה אתה וביתך כת׳ … ונתנה ג׳ וסימנ׳ בעבדה לנערים

בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף
באש׃ וית כל נשך וית בנך מתפקין
לות כסדאי ואת לא תשתיזב מידהון
ארי ביד מלכא דבבל תתאחד וית
קרתא הדא תתוקד בנורא׃
ויאמר צדקיהו אל ירמיהו
איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות׃
ואמר צדקיה לירמיה אנש לא ידע
בפתגמיא האלין ולא תמות׃ וכי
ישמעו השרים כי דברתי אתך
ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא
לנו מה דברת אל המלך אל תכחד
ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך
המלך׃ וארי ישמעון רברביא ארי
מלילית עמך וייתון לותך ויימרון
לך חוי כען לנא מא מלילתא עם מלכא
לא תכסי מננא ולא נקטלינך ומא
מליל עמך מלכא׃ ואמרת אליהם
מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי
השיבני בית יהונתן למות שם׃ ותימר
להון בעו אנא בעי קדם מלכא בדיל
דלא לאתבותי לבית יהונתן לממת
תמן׃ ויבאו כל השרים אל ירמיהו
וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים

האלה אשר צוה המלך ויחרשו
ממנו כי לא נשמע הדבר׃ ואתו כל
רברביא לות ירמיה ושאילו יתיה וחוי
להון ככל פתגמיא האלין דפקיד מלכא
ושתיקו מניה ארי לא אשתמע פתגמא׃
וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום
אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר
נלכדה ירושלם׃ ויתיב ירמיה בדרת
בית אסיריא עד יומא דאתכבישת
ירושלם והוה כד אתכבישת ירושלם׃
לט בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה
בחדש העשרי בא נבוכדנאצר מלך
בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה׃
בשתא תשיעיתא לצדקיה מלך
שבטא דבית יהודה בירחא עשיראה
אתא נבוכדנצר מלכא דבבל וכל
משריתיה לירושלם וצרו עלה׃
בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש
הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר׃
בחדא עסרי שנין לצדקיה בירחא
רביעאה בתשעה לירחא איתרעת
קרתא׃ ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו
בשער התוך נרגל שראצר סמגר
נבו שרסכים רב סריס נרגל שראצר

תשרף ג וחס וסימנה׃ ואת בשר הפר דמלואים ואת מרכבותיהם ואת העיר הזאת ... והשבע דמי והשבע והואנו השבע
ואשובה פליג בית יהונתן ויולכנו

רב מג וכל שארית שרי מלך בבל׃
ואתו כל רברבי מלכא דבבל ותיבו
בתרעא מציעאה נרגל שראצר סמגר
נבו שרסכים רב סריס נרגל שראצר
רב מג וכל שאר רברבי מלכא דבבל׃
ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו
לילה מן העיר דרך גן המלך בשער
בין החמתים ויצא דרך הערבה׃ והוה
כד חזנון צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה וכל גברי עבדי קרבא וערקו
ונפקו בליליא מן קרתא באורח גנתא
דמלכא בתרעא בין שוריא ונפק
באורח מישרא׃ וירדפו חיל כשדים
אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות
ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר
מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים׃ ורדפו משרית כסדאי
בתריהון ואדביקו ית צדקיה במישרי
ירחו ודברו יתיה ואסקוהי לות נבוכדנצר
מלכא דבבל לרבלת בארעא דחמת
ומליל עמיה פתגמי דינין׃ וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה
לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך

בבל׃ ונכס מלכא דבבל ית בני צדקיה
ברבלה לעינוהי וית כל רברבי יהודה
נכס מלכא דבבל׃ ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה׃
וית עיני צדקיה עור ואסריה בשישלן
דנחש לאובלא יתיה לבבל׃ ואת בית
המלך ואת בית העם שרפו הכשדים
באש ואת חמות ירושלם נתצו׃ וית
בית מלכא וית בית עמא אוקידו כסדאי
בנורא וית שורי ירושלם תרעו׃ ואת
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
הגלה נבוזראדן רב טבחים בבל׃ וית
שאר עמא דאשתארו בקרתא וית
שמיעיא דאשתמעו עלוהי וית שאר
עמא דאשתארו אגלי נבוזראדן רב
קטוליא לבבל׃ ומן העם הדלים אשר
אין להם מאומה השאיר נבוזראדן
רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם
כרמים ויגבים ביום ההוא׃ ומן עמא
חשיכיא דלית להון מדעם אשאר
נבוזראדן רב קטוליא בארעא דבית
יהודה ומנינון למהוי מפלחין בחקלין
ובכרמין ביומא ההוא׃ ויצו נבוכדנאצר

חרי יהודה ד׳ וסימנ׳ בגלותו וישחט קדמ׳ מרבים ואריבה וישבו ה׳ חס בל״ש וסימנ׳ וישגם האשגבו מן ימהר והשגנו

מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן
רב טבחים לאמר ופקיד נבוכדנצר
מלכא דבבל על ירמיה ביד נבוזראדן
רב קטוליא למימר קחנו ועיניך שים
עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם
כאשר ידבר אליך כן עשה עמו
דבר(ו)הי ועינך שוי עלוהי ולא תעביד
ליה מדעם ביש אלהין כמא דממליל
עמך כין עביד עמיה וישלח
נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב
סריס ונרגל שראצר רב מג וכל רבי
מלך בבל ושלח נבוזראדן רב
קטוליא ונבושזבן רב סריס ונרגל
שראצר רב מג וכל רברבי מלכא
דבבל וישלחו ויקחו את ירמיהו
מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו
בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל
הבית וישב בתוך העם ושלחו ודברו
ית ירמיה מדרת בית אסיריא ויהבו
יתיה לגדליה בר אחיקם בר שפן
לאפקותיה לביתא ויתיב בגו עמא
ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה
לאמר ועם ירמיה הוה פתגמא

דיי בד הוה כליי בדרת בית אסיריא
למימר הלוך ואמרת לעבד מלך
הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו
לפניך ביום ההוא איזיל ותימר לעבדא
דמלכא צדקיה למימר כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל האנא מיתי
ית פתגמי על קרתא הדא לבישא ולא
לטבא ויהון קדמך ביומא ההוא
והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא
תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור
מפניהם ואשיזבינך ביומא ההוא
אמר יי ולא תתמסר ביד גבריא את
דחיל מן קדמיהון כי מלט אמלטך
ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל
כי בטחת בי נאם יהוה ארי שיזבא
אשיזבינך ובחרבא לא תתקטיל
ותהי לך נפשך לשיזבא ארי אתרחיצתא
מ על מימרי אמר יי
הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן
הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים

ג נונין זעירין וסימנהון ארן ונבושזבן ונרגן מפריך ... בקחתו ב וסימנהון את רבקה בת בתואל בקחתו אתו והוא אסור

כט בבבלה: פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
מן קדם יי בתר דשלחיה נבוזראדן
רב קטוליא מן רמתא כד דבר יתיה
והוא אסיר בזיקיא בגו כל גלות ירושלם
ויהודה דאיתגליאו לבבל: ויקח רב
טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה
אלהיך דבר את הרעה הזאת אל
המקום הזה: ודבר רב קטוליא
לירמיה ואמר ליה יי אלהך גזר ית
נא בשתא הדא על אתרא הדין: ויבא
ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם
הדבר ק דבר הזה: ואתא ועבד יי כמא דמליל
ארי חבתון קדם יי ולא קבילתון
למימריה והוה לכון פתגמא הדין:
לא ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים
מפיק אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא
אף אתי בבל בא ואשים את עיני עליך
ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל
ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל
הישר בעיניך ללכת שמה לך: וכען
הא שריתך יומא דין מן זיקיא דעל
ידך אם תקין בעיניך למיתי עמי לבבל
איתא ואשוי ית עיני עלך ואם ביש

בעינך למיתי עמי לבבל אתמנע
חזי כל ארעא קדמך לדתקין ולדכשר
בעינך למיזל לתמן איזיל: ועודנו לא
ה ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם
בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי
יהודה ושב אתו בתוך העם או אל
כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו
רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו:
ואם לית את צבי למתב ותוב לות
גדליה בר אחיקם בר שפן דמני
מלכא דבבל בקרויא דבית יהודה
ותיב עמיה בגו עמא או לכל דכשר
בעינך למיזל איזיל ומני ליה רב
קטוליא מתנן ומנין ושלחיה: ויבא
יה וג וגדליה ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה
וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ:
ואתא ירמיה לות גדליה בר אחיקם
למצפיא ויתיב עמיה בגו עמא
דאשתארו בארעא:
וישמעו כל שרי החילים אשר
בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד
ב עליהם מלך בבל את גדליהו בן אחיקם
בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים
ל ב ולבבל וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו

ויבא נא וסימנ׳ ויהי מקץ מנוח לאמן הגשה לי ויעש גם הוא ויחרד בערב דואיס דבתם האנשים הכסף בחיקו הבדים
הארון מאפל עולתיהם אתמול בשורה שמעי קדשי ותשלם ויהי המלך הספר דנעמן שלושה לכרי מלך אשור את הכהנים ודברי חזקיהו
וגם הוא חכם ויבא ויעש ויבא אהי אלפתח חצר צפונה מזרע אמר נא לכי הן ויבא אהי שתלו לגלותנו ויקרא יעבץ קדשי ותשלם אמיניהו

כט בכלה׃ ושמעו כל רבני חילותא
דבחקלא אנון וגובריהון ארי מני
מלכא דבבל ית גדליה בר אחיקם
בארעא וארי מני עמיה גבריא ונשיא
וטפלא ומחשיכי עמא דארעא
מדלא אתגליאו לבבל׃ ויבאו אל
ה גדליה המצפתה וישמעאל בן
נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
בן תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו עיפי ק׳
בן המעכתי המה ואנשיהם׃ ואתו
לות גדליה למצפתא וישמעאל בר
נתניה ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
בר תנחמת ובני עיפי דמנטופא ויזניה
בר מעכת אנון וגבריהון׃ וישבע להם
גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם
לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו ל׳ מל׳
בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃
וקיים להון גדליה בר אחיקם בר שפן
ולגבריהון למימר לא תדחלון מלמפלח
כסדאי תיבו בארעא ופלחו ית מלכא
דבבל וייטב לכון׃ ואני הנני ישב ה חס
במצפה לעמד לפני הכשדים אשר בספ
יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ל׳
ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר וחס

תפשתם׃ ואנא הא אנא יתיב במצפא
למקם קדם כסדאי דייתון עלנא ואתון
כנושו חמרא ודבילתא ומשחא ושוו
במניכון ותיבו בקרויכון דאחדתון׃ וגם
ד׳ כל היהודים אשר במואב ובבני עמון
ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו
ב כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי
אתו הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם
בן שפן׃ ואף כל יהודאי דבמואב ובבני
עמון ובאדום ודבכל מדינתא שמעו
ארי שבק מלכא דבבל שארא לבית
יהודה וארי מני עליהון ית גדליה בר
אחיקם בר שפן׃ וישבו כל היהודים
מכל המקמות אשר נדחו שם ויבאו
ב ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה
ל ויאספו יין וקיץ הרבה מאד׃ ותבו כל
יהודאי מכל אתריא דאתבדרו לתמן
ואתו לארעא דבית יהודה לות גדליה
למצפיא וכנשו חמרא ודבילתא סגי
לחדא׃ ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים
ה אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה׃
ויוחנן בר קרח וכל רבני חילותא
דבחקלא אתו לות גדליה למצפיא׃
ג ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלים

ושמון בכליכם ... הידוע ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסי׳ הידוע נדע הידע תדע לא נדע הידע תדע בתר׳ חס וחד ידוע תדעון מל׳ ... אלין מלין ליתהון ואמון
בכליכם ב׳ תמרורים ... ואך ובד וגפן ודרך והגה ויס וזר וחס וטף וכה ולבו ומי ונפב וסוף ועז ופרץ ויבתה וקם ורע ותך כולהון ... ב חס

מלך בני עמון שלח את ישמעאל
בן נתניה להכתך נפש ולא האמין
להם גדליהו בן אחיקם: ואמרו ליה
המידע תידע ארי בעליס מלכא דבני
עמון שלח ית ישמעאל בר נתניה
למקטלך נפש ולא הימין להון גדליה
בר אחיקם: ויוחנן בן קרח אמר אל
גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא
ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש
לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל
יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית
יהודה: ויוחנן בר קרח אמר לגדליה
בסתרא במצפיא למימר איזיל כען
ואמחי ית ישמעאל בר נתניה ואנש
לא ידע למא יקטלינך נפש ויתבדרון
כל דבית יהודה דאתכנשו לותך
וייבד שארא דבית יהודה: ויאמר גדליהו
בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש
את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל
ישמעאל: ואמר גדליה בר אחיקם
ליוחנן בר קרח לא תעביד ית פתגמא
הדין ארי שקרא את ממליל על ישמעאל:
מא ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע

המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: והוה
בירחא שביעאה אתא בר נתניה בר
אלישמע מזרעא דמלכותא ורברבי
מלכא ועסרא גברין עמיה לות גדליה
בר אחיקם למצפיא ואכלו תמן לחמא
כחדא במצפיא: ויקם ישמעאל בן
נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו
ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן
בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך
בבל בארץ: וקם ישמעאל בר נתניה
ועסרא גברין דהוו עמיה ומחו ית
גדליה בר אחיקם בר שפן בחרבא וקטל
יתיה דמני מלכא דבבל בארעא: וית כל
היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה
ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי
המלחמה הכה ישמעאל: וית כל יהודאי
דהוו עמיה עם גדליה במצפיא וית
כסדאי דאשתכחו תמן ית גברי עבדי
קרבא מחא ישמעאל: ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש לא ידע: והוה
ביומא תנינא למקטל ית גדליה ואנש
לא ידע: ויבאו אנשים משכם משלו

ידע יט וקימנה במרד יעצב מאומה בטרס בטרס המדבר אפוא יככה בלבריס יזבר תבואהן ויצבל בעד ונצל חסד שומר ב בן

ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן
וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה
ולבונה בידם להביא בית יהוה׃ ואתו
גבריא משכם משילו ומשמרון תמנן
גברא כד מגלחין דקניהון ומבזעין
לבושיהון ומתהממין וקרבנא ולבונתא
בידהון לאיתאה לבית מקדשא דיי׃
ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם
מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש
אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו
בן אחיקם׃ ונפק ישמעאל בר נתניה
לקדמותהון מן מצפיא אזיל מיזל
ובכי והוה כד ערעיתהון ואמר להון
עולו לות גדליה בר אחיקם׃ ויהי כבואם
אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן
נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים
אשר אתו׃ והוה כמיעלהון לגו קרתא
ונכסינון ישמעאל בר נתניה לגו גובא
הוא וגבריא דעמיה׃ ועשרה אנשים
נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל
תמיתנו כי יש לנו מטמנים בשדה
חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל
ולא המיתם בתוך אחיהם׃ ועסרא
גברין אשתכחו בהון ואמרו לישמע׳

לא תקטלננא ארי אית לנא מטמורין
בחקלא חטין וסערין ומשח ודבש
ואתמנע ולא קטילינון בגו אחיהון׃
והבור אשר השליך שם ישמעאל
את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד
גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא
מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא
ישמעאל בן נתניהו חללים׃ וגובא
דרמא תמן ישמעאל ית כל פגרי גבריא
דקטל ביד גדליה הוא דעבד מלכא
אסא כד צר עלוהי בעשא מלכא דישראל
יתיה מלא ישמעאל בר נתניה קטילין׃
וישב ישמעאל את כל שארית העם
אשר במצפה את בנות המלך ואת כל
העם הנשארים במצפה אשר הפקיד
נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן
אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניהו וילך
לעבר אל בני עמון׃ ושבא ישמעאל
ית כל שארא דעמא דבמצפיא ית
בנת מלכא וית כל עמא דאשתארו
במצפיא דמני נבוזראדן רב קטוליא
ית גדליה בר אחיקם ושבנון ישמע׳
בר נתניה ואזל למעבר לות בני עמון׃
וישמע יוחנן בן קרח וכל

בכה ז בליש וסימנ׳ ותפתח וישמע משה עולה ובוכה ויגד ליואב ויאמר חזאל ויצא ישמעאל וכהתפלל עזרא דדויד חס ושנ׳ מל׳

שרי החילים אשר אתו את כל הרעה
אשר עשה ישמעאל בן נתניה׃ ושמע
יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא דעמיה
ית כל בישתא דעבד ישמעאל בר
נתניה׃ ויקחו את כל האנשים וילכו
להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו
אתו אל מים רבים אשר בגבעון׃ ודברו
ית כל גבריא ואזלו לאגחא עם ישמעאל
בר נתניה ואשכחו יתיה על בריכת
מיין סגיאין דבגבעון׃ ויהי כראות כל
העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן
קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו
וישמחו׃ והוה כד חזו כל עמא דעם
ישמעאל ית יוחנן בר קרח וכל רבני
חילותא דעימיה וחדיאו׃ ויסבו כל
העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה
וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח׃ ואסתחרו
כל עמא דשבא ישמעאל מן מצפיא
ותבו ואזלו לות יוחנן בר קרח׃ וישמעאל
בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני
יוחנן וילך אל בני עמון׃ וישמעאל
בר נתניה אשתיזב בתמניא גברין מן
קדם יוחנן ואזל לות בני עמון׃
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי

ג אשר בגבעון שהולה שרשו

ג לאנשי יבש כראות כל העם חס ויזבחן

החילים אשר אתו את כל שארית העם
אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה
מן המצפה אחר הכה את גדליה בן
אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים
ב חס וטף וסרסים אשר השיב מגבעון׃
ודבר יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא
דעמיה ית כל שארא דעמא דאתיב
מלות ישמעאל בר נתניה מן מצפיא
בתר דקטל ית גדליה בר אחיקם גיברין
גברי עבדי קרבא ונשיא וטפלא ורבניא
דאתיב מגבעון׃ וילכו וישבו בגרות
יח ו כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא
מצרים׃ ואזלו ויתיבו בגרות דיהב דויד
לכמהם בר ברזלי גלעדאה דבסטר
בית לחם למיזל למיעל למצרים׃ מפני
הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה
ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן
אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ׃
מן קדם כסדאי ארי דחילו מן קדמיהון
ארי קטל ישמעאל בר נתניה ית
גדליה בר אחיקם דמני מלכא דבבל
מב בארעא׃ ויגשו כל שרי
החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן
הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול׃

וכל שרי ג וסימנ׳ והכו נכב ויוחנן ולא שמע ויקח ויקח וישמע יוחנן והאחשדרפנים ... הושעיה ג וסימנ׳ ויאמר עזריה

וקריבו כל רבני חילותא ויוחנן בר
קרח ויזניה בר הושעיה וכל עמא
מזעירא עד רבא ׃ ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל
השארית הזאת כי נשארנו מעט
מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו ׃
ואמרו לירמיה נביא תתקבל כען
בעותנא קדמך וצלי עלנא קדם יי
אלהך לכל שארא הדין ארי אשתארנא
זעיר מסגי כמא דעינך חזין יתנא ׃
ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר ד׳
נלך בה ואת הדבר אשר נעשה ׃ ויחוי ב׳
לנא יי אלהך ית אורחא דנהך בה וית
פתגמא דנעביד ׃ ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה
אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר ג׳
אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם
לא אמנע מכם דבר ׃ ואמר להון ירמיה
נביא שמעית הא אנא מצלי קדם יי
אלהכון כפתגמיכון ויהי כל פתגמא
דיתיב יי יתכון אחוי לכון לא אמנע
מנכון פתגם ׃ והמה אמרו אל ירמיהו
יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם

לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה
אלהיך אלינו כן נעשה ׃ ואינון אמרין
לירמיה יהי מימרא דיי בנא לסהיד
קשוט ומהימן אם לא ככל פתגמא
דישלחך יי אלהך לותנא כין נעביד ׃ אם
טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר
אנו שלחים אתך אליו נשמע למען
אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה
אלהינו ׃ אם טב ואם ביש למימרא דיי
אלהנא דאנחנא שלחין יתך לקדמוהי
נקביל בדיל דייטב לנא ארי נקביל
למימרא דיי אלהנא ׃ ויהי
מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו ׃ והוה מסוף עסרא יומין והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה ׃
ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי
החילים אשר אתו ולכל העם למקטן
ועד גדול ׃ וקרא ליוחנן בר קרח ולכל
רבני חילותא דעימיה ולכל עמא
למזעירא ועד רבא ׃ ויאמר אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו ׃ ואמר
להון כדנן אמר יי אלהא דישראל
דשלחתון יתי לקדמוהי למבעי בעותכון

אנחנו ק׳

כדבריכם ג׳ וסימנ׳ גם עתה והשלחו מתפלל ··· שלחתם ד׳ וסימנ׳ ועתה לא אתם בידם אשר שלחתם אתי כי התעיתם

קדמוהי׃ אם שוב תשבו בארץ הזאת
ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם
ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר
עשיתי לכם׃ אם מיתב תיתבון בארעא
הדא ואבני יתכון ולא אפגר ואקיים
יתכון ולא אטלטיל ארי תבית מן בישתא
דעבדית לכון׃ אל תיראו מפני מלך בבל
אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו
נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם
ולהציל אתכם מידו׃ לא תדחלון מן קדם
מלכא דבבל דאתון דחלין מן קדמוהי
לא תדחלון מניה אמר יי ארי בסעדכון
מימרי למפרק יתכון ולשיזבא יתכון
מן ידיה׃ ואתן לכם רחמים ורחם אתכם
והשיב אתכם אל אדמתכם׃ ואתין לכון
רחמין וירחים עליכון ויתיב יתכון
לארעכון׃ ואם אמרים אתם לא נשב
בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
אלהיכם׃ ואם אמרין אתון לא ניתיב
בארעא הדא בדיל דלא לקבלא למימרא
דיי אלהכון׃ לאמר לא כי ארץ מצרים
נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר
לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב׃
למימר לא אלהין לארעא דמצרים

ניעול דלא נחזי עבדי קרבא וקל
שופרא לא נשמע וללחמא לא נכפן
ותמן נתיב׃ ועתה לכן שמעו דבר
יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה
ג ט בטע וחד ותש׳מון — צבאות אלהי ישראל אם אתם שום
תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם
לגור שם׃ וכען בכין קבילו פתגמא
דיי שארא דבית יהודה כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל אם אתון שואה
תשוון אפיכון למיעל למצרים ותיעלון
לאתותבא תמן׃ והיתה החרב אשר
אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם
בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם — ג ס
תמתו׃ ותהי חרבא דאתון דחלין מינה — ב
תמן תדביק יתכון בארעא דמצרים
וכפנא דאתון יצפין מניה תמן ידביק — ח
בתריכון למצרים ותמן תמותון׃ ויהיו — פ״ס
כל האנשים אשר שמו את פניהם לבא — לא לא לא לא
מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב — יא רפ׳ מל׳ בסכ׳
ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט
מפני הרעה אשר אני מביא עליהם׃
ויהון כל גבריא דשויאו ית אפיהון
למיעל למצרים לאיתותבא תמן

תשמון ג וחד ותשימון וסימנ׳ אם כסף תלוה לבא מצרים ולא שמרהם קנצי למלין דירמ׳ תשמון בת ושארא מל׳

יתקטלון בחרבא בכפנא ובמותא
ולא יהי להון שאר ומשיזיב מן קדם
בישתא דאנא מיתי עליהון׃
כי כה אמר יהוה צבאות ה
אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי בטע
על ישבי ירושלם כן תתך חמתי בספ ג
עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ג
ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו וחס ב
עוד את המקום הזה׃ ארי כדנן אמר גשס
יי צבאות אלהא דישראל כמא דחל
רוגזי וחמתי על יתבי ירושלם כין
יחול רוגזי עליכון במיעלכון למצרים
ותהון למומי ולצדו וללוטא ולחיסודין
ולא תחזון עוד ית אתרא הדין׃ דבר ב ר"ע
יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו פס' האיש
מצרים ידע תדעו כי העדתי בכם ב כת
היום׃ גזירת פתגמא דיי עליכון שארא כן דכי
דבית יהודה לא תיעלון למצרים תוליד
מידע תידעון ארי אסהידית בכון
יומא דין׃ כי התעיתם בנפשותיכם ב מל
כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם
לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו
ובכל אשר יאמר יהוה אלהינו כן ה
הגד לנו ועשינו׃ ארי אתון אטעיתון

בנפשתכון ארי אתון שלחתון יתי
לקדם יי אלהכון למימר צלי עלנא
קדם יי אלהנא ובכל דיימר יי אלהנא
כין חוי לנא ונעביד׃ ואגד לכם היום ב חס
ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
אשר שלחני אליכם׃ וחויתי לכון יומא
דין ולא קבילתון למימרא דיי אלהכון
ולכל דשלחני לותכון׃ ועתה ידע תדעו
כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום
אשר חפצתם לבוא לגור שם׃ וכען
מידע תידעון ארי בחרבא בכפנא
ובמותא תמותון באתרא דאתרעיתון
מ"ג למיעל לאתותבא תמן׃ ויהי
ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את
כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו ח
יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים ח
האלה׃ והוה כד שיצי ירמיה למללא
עם כל עמא ית כל פתגמיא דיי אלההון
דשלחיה יי אלההון לותהון ית כל
פתגמיא האלין׃ ויאמר
עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח ג
וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו
לאמר לא תבאו מצרים לגור שם׃ ואמר

בבאכם ג וחס וסימנהון יין ושכר אל הארץ כן תתך חמתי ס— בנפשותיכם ב מל וסימנהון תשמרו כי התעתם דלמה אתם
עשים נפשתכם כת ושאר נפשותיכם כת ס—

עזריה בר הושעיה ויוחנן בר קרח
וכל גבריא רשיעיא אמרין לירמיה
שקרא את מתנבי לא שלחך יי אלהנא
למימר לא תיעלון למצרים לאתותבא
תמן: כי ברוך בן נריה מסית אתך
בנו למען תת אתנו ביד הכשדים
להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל:
ארי ברוך בר נריה מגרי יתך בנא
בדיל למימסר יתנא בידא דכסדאי
למקטל יתנא ולאגלאה יתנא לבבל:
ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול יהוה לשבת
בארץ יהודה: ולא שמע יוחנן בר
קרח וכל רבני חילותא וכל עמא
למימרא דיי למיתב בארעא דבית
יהודה: ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית יהודה אשר
מכל הגוים אשר נדחו שם לגור
בארץ יהודה: ודבר יוחנן בר קרח
וכל רבני חילותא ית כל שארא דבית
יהודה דתבו מכל עממיא דאתבדרו
לתמן לאתותבא בארעא דבית יהודה:
את הגברים ואת הנשים ואת הטף
ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר

הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו
בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא
ואת ברוך בן נריהו: ית גבריא וית נשיא
וית טפלא וית בנת מלכא וית כל
נפשתא דשבק נבוזראדן רב קטוליא
עם גדליה בר אחיקם בר שפן וית
ירמיה נביא וית ברוך בר נריה: ויבאו
ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה
ויבאו עד תחפנחס: ואתו לארעא
דמצרים ארי לא קבילו למימרא דיי
ואתו עד תחפנחס: ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה בתחפנחס למימר: קח בידך
אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן
אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס
לעיני אנשים יהודים: סב בידך
אבנין רברבן ותטמרינון בטפיל
בנינא דבתרע בית פרעה בתחפנחס
לעיני גברין יהודאין: ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני שלח ולקחתי את נבוכדרצר
מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל
לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את

קח יב ר״פ פיסו וסימנה׳ ברכתי את אהרן וחב את הלוים וחב קח מאתם את המטה את האזור מגלת ספר קח בידך אבנים מפו

שפרורו עליהם: ויתמר להון כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל הא אנא
שלח ודבר ית נבוכדנצר מלכא
דבבל עבדי ואשוי כרסוהי עילמן
אבניא האלין דטמרית ויגוד ית
אורניה עליהון: ובאה והכה את ארץ
מצרים אשר למות למות ואשר
לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב:
וייתי וימחי ית ארעא דמצרים דלמותא
למותא ודלשביא לשביא ודלחרבא
לחרבא: והצתי אש בבתי אלהי
מצרים ושרפם ושבם ועטה את
ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה
את בגדו ויצא משם בשלום: ואדליק
אישתא בבתי טעות מצראי ויוקידנון
וישבינון וירוקון ית ארעא דמצרים
כמא דמתעטיף רעיא בלבושיה
ויפוק מתמן בשלם: ושבר את מצבות
בית שמש אשר בארץ מצרים ואת
בתי אלהי מצרים ישרף באש: ויתבר
ית קמת בית שמש דבארעא דמצרים
וית בתי טעות מצראי יוקיד בנורא:
הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים הישבים

במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ
פתרוס לאמר: פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה על כל יהודאי דיתבין
בארעא דמצרים דיתבין במגדל
ובתחפנחס ובמפוס ובארע פתרוס
למימר: כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אתם ראיתם את כל הרעה
אשר הבאתי על ירושלם ועל כל
ערי יהודה והנם חרבה היום הזה
ואין בהם יושב: כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל אתון חזיתון ית כל
בישתא דאיתיתי על ירושלם ועל
כל קרויא דבית יהודה ואינין חרבא
יומא הדין ולית בהון יתיב: מפני
רעתם אשר עשו להכעסני ללכת
לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה אתם ואבתיכם: מן
קדם בישתהון דעבדו לארגזא קדמי
למהך לאסקא בוסמין למפלח לטעות
עממיא דלא ידעונין אינון אתון
ואבהתכון: ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר
אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת
אשר שנאתי: ושלחית לותכון ית כל

כד ... ל בארץ מצרים הישבים

ואשר בו הנגע יעטה הרעה כבגד מורה ... מפני ה ריש פסוק וסימנ... שיבה הכשדים רעתם קטרתם מפני זעמך וקצפך

עבדי נביא מקדים ומשלח למימר
לא כען תעבדון ית עיסק תועיבתא
הדא דרחיקית׃ ולא שמעו ולא הטו
את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר
לאלהים אחרים׃ ולא קבילו ולא ארכינו
ית אודניהון למתב מבישתהון בדיל
דלא לאסקא בוסמין לטעות עממיא׃
ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה (ל׳)
ובחוצות ירושלם ותהיינה לחרבה
לשממה כיום הזה׃ ואתך רוגזי וחמתי
ודליק בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם והואה לחרבא לצדו כיומא
הדין׃ ועתה כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם (ל׳)
עשים רעה גדולה אל נפשתכם (חס)
להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק (דחס)
מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית׃
וכען כדנן אמר יי אלהי צבאות אלהא
דישראל למא אתון גרמין בישתא רבתא
על נפשתכון לשיצאה לכון גבר ואתא
עולים ויניק מגו בית יהודה בדיל דלא
למשבק לכון שארא׃ להכעסני במעשי (ב׳ כת)
ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ (יוד)
מצרים אשר אתם באים לגור שם (בכפ)

למען הכרית לכם ולמען היותכם
לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ׃ לאתגזא
קדמי בעובדי ידיכון לאסקא בוסמין
לטעות עממיא בארעא דמצרים דאתון
אתן לאתותבא תמן בדיל לשיצאה
לכון ובדיל למהויכון ללוטא ולחסודין (ל׳)
בכל עממי ארעא׃ השכחתם את רעות
אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת
רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת (ד׳ חס בלנ׳)
נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות
ירושלם׃ ואתנשיתון ית בישות אבהתכון
וית בישות מלכיא דבית יהודה וית
בישות נשוהי וית בישתכון וית בישות
נשיכון דעבדו בארעא דבית יהודה
ובשוקי ירושלם׃ לא דכאו עד היום (ד׳ בספ)
הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי
אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם׃
לא פסקו עד יומא הדין ולא דחילו
ולא הליכו באוריתי ובקימי דיהבית
קדמיכון וקדם אבהתכון׃
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי (ג׳ בטע)
ישראל הנני שם פני בכם לרעה (בקפ)
ולהכרית את כל יהודה׃ בכין כדנן (ג׳ גוים)
אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא (לא מעט)

רעתיכם ד׳ חס בלי׳ וסימנ׳ ושבע הפרות לא תהיה אחרי רבים את רעותיכם ואת רעת נשיכם — עד היום הזה ד׳ בספ וסימנ׳
למן היום שמת הוקם לא דכאו וכל שאר קרי׳ כות׳ במג׳ ועד היום הזה ככל המעשים ישבתי׳ דשמ׳ יען אשר —

משזיב אפי כן לבישא ולשיצאה
ית כל דבית יהודה׃ ולקחתי את שארית
יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ
מצרים לגור שם ותמו כל בארץ ה
מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן
ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו
לאלה לשמה ולקללה ולחרפה׃ ואמסר
ית שארא דבית יהודה דשויאו אפיהון
למיעל לארעא דמצרים לאתותבא
תמן ויסופון כלהון בארעא דמצרים
יתרמון בחרבא בכפנא יסופון מזעירא
ועד רבא בחרבא ובכפנא ימותון ויהון
למומי לצדו וללוטא ולחיסודין׃ ופקדתי
על היושבים בארץ מצרים כאשר ב מל
פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובני ישראל
ובדבר׃ ואסער על דיתבין בארעא
דמצרים כמא דאסערית על ירושלם
בחרבא בכפנא ובמותא׃ ולא יהיה
פליט ושריד לשארית יהודה הבאים ב
לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ כיום
יהודה אשר המה מנשאים את נפשם מועד
לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם
פלטים׃ ולא יהי שארא ומשיזיב
לשארא דבית יהודה דאתן לאתותבא

תמן בארעא דמצרים ולמתב לארעא
דבית יהודה דאינון מטען ית נפשהון
למתב למיתב תמן ארי לא יתובון אלהין
משיזבין׃ ויענו את ירמיהו
כל האנשים הידעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים ג
העמדות קהל גדול וכל העם הישבים ב על
בארץ מצרים בפתרוס לאמר׃ ואתיבו הלס
ית ירמיה כל גבריא דידעין ארי מסקן
בוסמין נשיהון לטעות עממיא וכל
נשיא דקימן קהל רב וכל עמא דיתבין
בארעא דמצרים בפתרוס למימר׃
הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה ב בטע
איננו שמעים אליך׃ פתגמא דמלילתא בסף
עמנא בשמא דיי לית אנחנא צבן
לקבלא מינך׃ כי עשה נעשה את כל
הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת
השמים והסך לה נסכים כאשר עשינו יתיר
אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יוד
יהודה ובחצות ירושלם ונשבע לחם
ונהיה טובים ורעה לא ראינו׃ ארי ב ח ה
מעבד נעביד ית כל פתגמא דנפק בישין
מפומנא לאסקא בוסמין לכוכבת וג
שמיא ולנסכא לה נסכין כמא דעבדנא טבין

היושבים ב מל וסימנ׳ ובני ישראל היושבים ופקדתי על היושבים ׳׳ פליט ושריד ב וסימנ׳ ולא יהיה תקרא כיום מועד

אנחנא ואבהתנא מלכנא ורברבנא
בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
והוינא סבעין לחמא והוינא שלין
שליוא ובשתא לא חזינא׃ ומן אז
חדלנו לקטר למלכת השמים והסך
לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב
תמנו׃ ומן עידן דאתמנענא לאסקא
בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה
נסכין חסרנא כולא ובחרבא ובכפנא
ספנא׃ וכי אנחנו מקטרים למלכת
השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי
אנשינו עשינו לה כונים להעצבה
והסך לה נסכים׃ וארי אנחנא מסקן
בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה
נסכין הבר מגברנא עבדנא לה כרוטין
לטעותא ומנסכן לה נסכין׃

ויאמר ירמיהו אל כל העם
על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
הענים אתו דבר לאמר׃ ואמר ירמיה
לכל עמא לגבריא ולנשיא ולכל עמא
דמתיבין יתיה פתגמא למימר׃ הלוא
את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם ואבתיכם
מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם

זכר יהוה ותעלה על לבו׃ הלא ית
בסמנא דאסיקתון בקרויא דבית
יהודה ובשוקי ירושלם אתון ואבהתכון
מלכיכון ורברביכון ועמא דארעא
יתהון דכיר יי וגלי קדמוהי׃ ולא יוכל
יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם
מפני התועבת אשר עשיתם ותהי
ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
מאין יושב כהיום הזה׃ והות רעוא
קדם יי עוד דלא למשבק מן קדם
בישות עובדיכון מן קדם תועיבתא
דעבדתון והות ארעכון לחרבא ולצדו
וללוטא מבלי יתיב כיומא הדין׃ מפני
אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה
ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו
ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן
קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה׃
מן קדם דאסיקתון בוסמין ודחבתון
קדם יי ולא קבילתון למימרא דיי
ובאוריתיה ובקימוהי ובסהדותיה
לא הליכתון על כין ערעת יתכון בשתא
הדא כיומא הדין׃ ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים
שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר

קרית חצות וחצות תשים לך בדמשק וכל ירמיה כוו במ״א מל שוטטו חצות כת׳ אל תבשרו חוצתיה חלל חגרו שק ותב ושג׳
שוטטו

בארץ מצרים ואמר ירמיה לכל
עמא ולכל נשיא קבילו פתגמא
דיי כל דבית יהודה דבארעא דמצרי
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה
את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסך לה נסכים הקים
תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה
את נדריכם כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישר׳ למימר אתון ונשיכון
וגזרתון בפומכון וברעותכון קיימתון
למימר מעבד נעביד ית נדרנא
דנדרנא לאסקא בוסמין לכוכבת
שמיא ולנסכא לה נסכין אקמא
תקימון ית נדריכון ומעבד תעבדון
ית נדריכון   לכן שמעו
דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול
אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר חי אדני
יהוה בכל ארץ מצרים בכין קבילו
פתגמא דיי כל דבית יהודה דיתבין
בארעא דמצרים האנא קיימית

בשמי רבא אמר יי אם יהי עוד שמי
מתקרי בפום כל אנש יהודה אמר
יי קיים הוא יי אלהים בכל ארעא
דמצרים הנני שקד עליהם לרעה
ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם
האנא מסער עליהון לבישא ולא
לטבא ויסופון כל אנש יהודה דבארעא
דמצרים בחרבא ובכפנא עד דישתיצון
ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים
ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל
שארית יהודה הבאים לארץ מצרים
לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם
ומשיזבי חרבא יתובון מן ארעא
דמצרים לארעא דבית יהודה עד
דמנין וידעון כל שארא דבית יהודה
דאתין לארעא דמצרים לאיתותבא
תמן פתגם דמן יתקיים אם דילי ואם
דילהון וזאת לכם האות נאם יהוה
כי פקד אני עליכם במקום הזה
למען תדעו כי קום יקומו דברי
עליכם לרעה ודא לכון אתא אמר
יי ארי מסער אנא עליכון באתרא
הדין בדיל דתידעון ארי אתקימא

ותדברנה ג וסימנ׳ ותכעת מותה לפני המלך בפיכם ובידיכם ולהסך ג וסימנ׳ ומן אז ושלחה מ״ל אתם ונשיכם

יתקימון פתגמי עליכון לבישא׃
כה אמר יהוה הנני נתן את
פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו
וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את
צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדנאצר
מלך בבל איבו ומבקש נפשו׃ כדנן
אמר יי׳ הא אנא מסר ית פרעה חבירא
מלכא דמצרים ביד בעלי דבבוהי
וביד דבען למקטליה כמא דמסרית
ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל בעיל
דבביה ודבעא למקטליה׃

מה הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא
אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים
האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה
הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם
ירמיה נביא על ברוך בר נריה כד
כתב ית פתגמיא האלין על ספרא
מפומא דירמיה בשתא רביעיתא
ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה למימר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל עליך ברוך׃ כדנן אמר
יי׳ אלהא דישראל עלך ברוך׃ אמרת

אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי
יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי׃
אמרת וי כען לי ארי אוסיף יי׳ דוון
על תברי לאיתי בתינחתי ונחא לא
אשכחית׃ כה תאמר אליו כה אמר
יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת
אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ
היא׃ כדין תימר ליה כדנן אמר יי׳ הא
דבניתי אנא אפגר וית דקיימית אנא
אטלטיל וית כל ארעא דישראל דילי
היא׃ ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש
כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם
יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל
המקמות אשר תלך שם׃ ואת בעי
לך רברבן לא תבעי ארי הא אנא מיתי
בשתא על כל בסרא אמר יי׳ ואתין
לך ית נפשך לשיזבא על כל אתריא
דתהך לתמן׃

מו אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים׃
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
ירמיה על עממיא׃ למצרים על חיל
פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר
מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים

סימ׳ והקריב המקריב ונביי וכתיבי רבעית כת׳ ׃ שאר דאורי׳ רביעית כת׳ ׃ ויין לנסך רביעית תרימו מל׳ ׃ ולענין הרביעית כולה
בכרכמש דירמיה מל׳ ושא׳ הרביעת כת׳ ׃ —

בן יאשיהו מלך יהודה׃ למצרים
על משריית פרעה חגירא מלכא
דמצרים דהוה על נהר פרת בכרכמש
דמחא נבוכדנצר מלכא דבבל בשתא
רביעיתא ליהויקים בר יאשיהו מלך
שבטא דבית יהודה׃ ערכו מגן וצנה
וגשו למלחמה׃ סדרו עגילין ותריסין
ואתקרבו לאגחא קרבא׃ אסרו הסוסים
ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים
מרקו הרמחים לבשו הסרינת׃ טקיסו
סוסותא ויסקון פרשיא ויתעתדון
בקולסיא צחצחו מורניתא לבשו
סריניא׃ מדוע ראיתי המה חתים
נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס
נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה׃
מדין חזיתי אנון תבירין מסתחרין
לאחורא וגיבריהון תבירין ומערק
ערקין ולא מתפנן למקם מן קדם
דקטלין בחרבא דמתכנשין עליהון
מסחור סחור אמר יי׃ אל ינוס הקל
ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר
פרת כשלו ונפלו׃ לא יערוק דקליל
ולא ישתיזב דגיבר בארע צפונא
על כיף נהרא פרת אתקילו ונפלו׃

מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו
מימיו׃ מן דין דסליק במשריתיה
כעננא דסליק וחפי ית ארעא כמבוע
דמיין דמיטרפין מוהי׃ מצרים כיאר
יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר
אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי
בה׃ פרעה מלכא דמצרים דסליק
במשריתיה כעננא דסליק וחפי ית
ארעא וכמבוע דמיין דמיטרפין
מוהי ואמר איסק אחפי ארעא ומאה
אוביד קרויא ודיתבין בהון׃ עלו הסוסים
והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש
ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי
קשת׃ יסקון סוסותא וישתגשון רתיכיא
ויפקון גיברייא כושאי ופוטאי אחדי
תריסין ולודאי דנגדין ומחן בקשתא׃
והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום
נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב
ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני
יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר
פרת׃ ויומא ההוא קדם יי׳ אלהים צבאות
פורענותא לאתפרעא מסנאי עמיה
ותקטיל חרבא ותסבע ותרווי מדמהון
ארי קטלא קדם יי׳ אלהים צבאות בארע

אעלה ה׳ פתח וסימנ׳ אמר מלאכה לאתתיה ואדונה אריך למכסיה קטורתא בירושלם ס״ה׳ והיום ב׳ ריש פס׳ ההוא הזה

א

צפונא על נהרא פרת׃ עלי גלעד וקחי
צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבתי
רפאות תעלה אין לך׃ סקי לגלעד
וסבי שעף מלכות כנשתא דמצרים
לא להנאה אסגית סממנין אסו לא
סליקת ליך׃ שמעו גוים קלונך וצוחתך
מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדו
נפלו שניהם׃ שמעו עממיא קלניך
וצוחתיך אתמליאת ארעא ארי גיבר
בגיבר אתקילו כחדא אתקטלו תרויהון׃
הדבר אשר דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך
בבל להכות את ארץ מצרים׃ פתגם
נבואה דמליל יי עם ירמיה נביא
למיתי נבוכדנצר מלכא דבבל למחי
ית ארעא דמצרים׃ הגידו במצרים
והשמיעו במגדול והשמיעו בנף
ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך
כי אכלה חרב סביביך׃ חוו במצרים
ובסרו במגדול ובסרו במפיס ובתחפנחס
אמרו אזדרזו ואתקן לך ארי קטילת
חרבא סחרנך׃ מדוע נסחף אביריך
לא עמד כי יהוה הדפו׃ מרין אתברו
גיברך לא יכילו למקם ארי יי תברינון׃

הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו
ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל
ארץ מולדתנו מפני חרב היונה׃
אסגיאו מתקליהון אף אשתמעו
גבר לחבריה ויימרון קומו ונתוב
לעמנא ולארע ילדותנא מן קדם חרב
סנאה דהיא כחמר מרויא׃ קראו שם
פרעה מלך מצרים שאון העביר
המועד׃ זמינו לתמן פרעה מלכא
דמצרים דסגיאן אתרגושתיה מעדי
זמניא׃ חי אני נאם המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים
יבוא׃ קיים אנא אמר מלכא יי צבאות
שמיה ארי כמא דיציב פתגמא דתבור
אית בטוריא וככרמלא בימא כין ייתי
תבריה׃ כלי גולה עשי לך יושבת בת
מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה
מאין יושב׃ מני גלותא אתקיני ליך
מלכות כנשתא דמצרים ארי מפיס
לצדו תהי ותצדי מבלי יתיב׃ עגלה
יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא׃
מלכו יאא הוות מצרים עממין קטולין
מצפונא ייתון עלה׃ גם שכריה
בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה

שמעו ג׳ ריש פס׳ וסימנהון׳ עמים קלונך נמנחה חד בת׳ וחד בנב׳ וחד בכת׳ ס״ מרבק ד׳ וסימנהון׳ ולאשה שכריה זפשחס

הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום
אידם בא עליהם עת פקדתם׃ אף
רברבהא בגוה כעגלי רבקא ארי אף
אנון אתפניאו ערקו כחדא לא יכילו
למקם ארי יום תברהון אתא עליהון
עדן סעורן בישתהון׃ קולה כנחש
ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו
לה כחטבי עצים׃ קל ניקוש זיניהון
כחויין זחלין ארי במשרין יהכון
עליהון וכמא דעלין בכשולין למיקץ
אעי חורשא׃ כרתו יערה נאם יהוה
כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם
מספר׃ שיצו רברבהא אמר יי ארי
לית להון סוף ארי סגיאין מגובא
ולית להון מנין׃ הבישה בת מצרים
נתנה ביד עם צפון׃ בהיתת מלכות
מצרים אתמסרת ביד עמא דאתא
עלה מציפונא׃ אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון
מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל
אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל
הבטחים בו׃ אמר יי צבאות אלהא
דישראל האנא מסער על אתרגושת
אלכסנדריא ועל פרעה ועל מצרים
ועל טעותהא ועל מלכהא ועל
פרעה דמתרחצין עלוהי׃ ונתתים
ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן
כימי קדם נאם יהוה׃ ואמסרינון ביד
דבען למקטלהון וביד נבוכדנצר
מלכא דבבל וביד עבדוהי ובתר
כין תשרי כיומי קדם אמר יי׃
ואתה אל תירא עבדי יעקב
ואל תחת ישראל כי הנני מושעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב
יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד׃
ואת לא תדחל עבדי יעקב ולא תתבר
ישראל ארי האנא פריק לך מרחיק
וית בנך מארע גלותהון ויתובון דבית
יעקב וישקטון וישרון לרחצן ולית
דמניד׃ אתה אל תירא עבדי יעקב
נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה
בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך
לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך׃ את לא תדחל עבדי
יעקב אמר יי ארי בסעדך מימרי
ארי אעביד גמירא בכל עממיא
דאגליתך לתמן ועימך לא אעביד

אמר יי ג׳ ריש פסוק׳ וסימנ׳ אם לא חל אמון מנא מבשן אשיב ... ושאנן ו׳ פתח וסימנ׳ ושב וחב מואב מפתח

גמירא בכל עממיא דאגליתך לתמן
ועימך לא אעביד גמירא ואיתי עלך
יסורין לאלפותך ברם בדין חסוך
ושיצאה לא אשיצינך׃
מ״ז אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
אל פלשתים בטרם יכה פרעה את
עזה׃ דהוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ירמיה נביא על פלשתאי עד לא
ייתי פרעה וימחי ית עזה׃ כה אמר יהוה
הנה מים עלים מצפון והיו לנחל
שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה וזעקו האדם והילל כל
ישב הארץ׃ כדנן אמר יי הא עממיא
אתן מצפונא ויהון כנחל מגבר ויבזון
ארעא ומלאה קרויא ודיתבין בהון
ויצוחון בני אנשא ויילילון כל יתבי
ארעא׃ מקול שעטת פרסות אביריו
מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו
אבות אל בנים מרפיון ידים׃ מקל
מפסועית פרסת גיברוהי מזיע לרתכוהי
אתרגושת גלגלוהי לא מתפנן אבהן
על בנין מאתרשלות ידין׃ על היום
הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית
לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד

יהוה את פלשתים שארית אי כפתור׃
על יומא דאתי למיבז ית כל ארע
פלשתאי לשיצאה לצר ולצידון כל
שאר סעיד ארי אבין יי ית פלשתאי
שאר נגות קפוטקיא׃ באה קרחה אל
עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם
עד מתי תתגודדי׃ מטת פורענותא
ליתבי עזה איתכרו אשקלונאי שאר
תוקפהון עד אימתי תתהממין׃ הוי
חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי
אל תערך הרגעי ודמי׃ וי חרבא דשליחא
מן קדם יי עד אימתי לא תנוחין
אתכנישי לדנך לבית זמנא תנוחי׃
איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון
ואל חוף הים שם יעדה׃ איכדין תנוחין
ויי פקיד עלה על אשקלון ועל ספר
ימא לתמן מזמנא׃
מ״ח למואב
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה
קריתים הבשה המשגב וחתה׃ למואב
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
וי על נבו ארי אתבזזת בהיתת אתכבישת
קריתים בהיתו מבית רחצנהון ואתכרו׃
אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו

יעדה ג׳ וסימנ׳ אשר לו יעדה והפדה אל אשקלון ואל חוף הים שמעו מטה ◦ תשקטי ב׳ וחס לא השקטי

עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם
מדמן תדמי אחריך תלך חרב׃ לית
עוד תושבחתא למואב בחשבון
חשיבו עלה בישא אמרין איתו
ונשיציניה מלמהוי עם אף מדמין
תתברין בתרך יהכון קטולי חרבא׃
קול צעקה מחרנים שד ושבר גדול׃
אף צוחתא מחורונים ביזא ותברא
רבא׃ נשברה מואב השמיעו זעקה
צעוריה׃ איתברת מלכות מואב בסרו
צוחתא שלטוניהון׃ כי מעלה הלחית
בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים
צרי צעקת שבר שמעו׃ ארי מסוקית
לוחית כד בכן יסקון בכן ארי במחותית
חורונים מעיקי צוחת תבירי קרב
יבסרון׃ נסו מלטו נפשכם ותהיינה
כערוער במדבר׃ ערוקו שיזיבו
נפשכון והוו כמגדל ערוער דשרי
בלחודוהי במדברא׃ כי יען בטחך
במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי
ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו
יחד׃ ארי חלף דאתרחיצת באוצרך
ובבית גנזך אף את תתאחדין ויפוק
כמוש בגלותא פלחוהי ורברבוהי

כחדא׃ ויבא שדד אל כל עיר ועיר
לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר
אשר אמר יהוה׃ וייתון בזוזין על כל
קרויהון וקרויא מנהון לא תשתיזב
וייבדון דיתבין בעומקא וישתיצון
דשרן במישרא דאמר יי׃ תנו ציץ
למואב כי נצא תצא ועריה לשמה
תהיינה מאין יושב בהן׃ אעדו כתרא
מן מואב ארי מגלא תגלי וקרויהא
לצדו יהוין מבלי יתיב בהון׃ ארור
עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע
חרבו מדם׃ ליט דיעביד עלה עבידא
מן קדם יי בנכלו וליט דימנע חרביה
מקטול׃ שאנן מואב מנעוריו ושקט
הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל
כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו
בו וריחו לא נמר׃ שלין מואב מיומי
מזעורהון ושקטין אנון על נכסיהון
ולא איתגליאו מאתר לאתר ובגלותא
לא הליכו על כין אוריכו שלותא
נכסיהון כחמרא דנטיר על שמריה
וריחיה לא פג׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים
וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו׃

מעלה ה֗ ב֗ ל֗ יש֗ וסימנ֗ ונסב בית חרון למעלה אדמים הלחית. וחב֗ מעלה הלויס מעלה מנחה וכוליה דגבי גריה

72

בכין הא יומיא אתן אמר יי ואשלח
עליהון בוזזין ויבזונון וכל נכסיהון
ירוקנון וטוב ארעהון יגמרון: ובש
מואב מכמוש כאשר בשו בית
ישראל מבית אל מבטחם: ויבהתון
מואבאי דפלחין לכמוש כמא
דבהיתו בית ישראל מבית אל רחצנהון:
איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל
למלחמה: איכדין תימרון גיברין
אנחנא וגברין דחילא למעבד קרבא:
שדד מואב ועריה עלה ומבחר
בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה
צבאות שמו: אתבזיזו מואבאי
וקרויהון חרובא ושפר עולימיהון
יתמסרון לקטלא אמר מלכא יי
צבאות שמו: קרוב איד מואב לבוא
ורעתו מהרה מאד: קריב תברהון
דמואבאי למיתי ובישתהון מוחיא
לחדא: נדו לו כל סביביו וכל ידעי
שמו אמרו איכה נשבר מטה עז
מקל תפארה: דוו עלוהי כל סחרנוהי
וכל ידעי שמיה אמרו איכדין איתבר
מלך מבאיש שלטון מעיק: רדי
מכבוד ושבי בצמא ישבת בת דיבון

כי שודד מואב עלה בך שחת מבצריך:
חותי מיקרא ותיבי בצדיותא מלכות
כנשתא דדיבון ארי בוזזין אתו על
מואב סליקו עלך חבילו כרכך: אל
דרך עמדי וצפי יושבת ערוער
שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה:
על אורחא קומו וסכו דיתבין בערוער
שאילו למערקיא ולמשיזביא אמרו
מה הוה על תברא דיכי: הביש מואב
כי חתה הילילי וזעקי הגידו בארנון
כי שדד מואב: בהיתו מואבאי ארי
אתברו אילילו וצוחו חוו בארנון
ארי אתבזיזו מואבאי: ומשפט בא
אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה
ועל מופעת: ועבדי פורענותא מטו
לארע מישרא לחילון וליהץ ועל
מיפעת: ועל דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים: ועל דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים: ועל קריתים ועל בית גמול
ועל בית מעון: ועל קריות ועל בצרה
ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות:
ועל כרכא ועל בוצרא ועל כל קרוי
ארע מואב דרחיקן ודקריבן: נגדעה
קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה:

ג חס

ו ק / ו ק

מיפעת ק

ג מל

ועל

אבג

ח חס

נא

ישבת ח חס וקימכ״ד אשר היא בתוך עמי בירושלם במשנה העמק רדי מכבוד חמסי ושארי והנה כל הארץ

אתקטיפת מלכות מואב ושלטוניהון
איתברו אמר יי׳ השכירהו כי על יהוה
הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק
גם הוא איתא עליהון עקא ויהון דמן
לרויא ארי על עמא די׳ אתרברבו
וירדשון מואבאי ויהון לרעיב אף
אינון ואם לוא השחק היה לך ישראל
ית׳ הי׳ אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו
תתנודד ועל דחדיתון על תברית
דישראל כיד לא חטין לכון כאילו בגנבין
אשתכחו ועל דאסגיתון עליה פתגמיכון
בכין תיטלטלון עזבו ערים ושכנו
בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן
בעברי פי פחת שבוקו קרויא ושרו
בכיפא יתבי מואב והוו כיונה דשבקא
פום שובכה ונחתא ושריא בארעית
גובא שמענו גאון מואב גאה מאד
סי׳ ב׳ חס׳ גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו שמענא
בלי׳ רברבי מואב דמתגאן לחדא רברביהון
כרם ומפנקיהון וגיותנותהון ורמות לבהון
זלות אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן
בדיו לא כן עשו קדמי גלי אמר יי׳
עובדי רברביהון ולא תקנין יקיריהון
לא כדכשר עבדו על כן על מואב

וכל׳ כן

ג׳ חשבון אטס מושל ג׳

יג׳ ח׳

איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי
קיר חרש יהגה בכין מואבאי מיללין
ומואבאי כולהון מצוחין על אנש
כרך תוקפהון דוון מבכי יעזר
אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך
עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיציך
ועל בציריך שדד נפל בכין כמא
דאיתיתי משרין על יעזר כין איתי
קטולין על סבמא מטלטליך גלו עברו
ימא עד ים יעזר מטו על חצדיך
ועל קטפיך בזוזין נפלו ונאספה
שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד
הידד לא הידד ואתכניש בויע וחדוא
מכרמלא ומארע מואב וחמר
ממעצריא אבטילית לא יעצרון
עיצורין לא ירימון בקלהון מזעקת
חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו
קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה
כי גם מי נמרים למשמות יהיו מצוחת
חשבון עד אלעלה עד יהץ ארימו
קלהון מצוער עד חורונים עגלת
תלתות רבתא ארי אף מי נמרים לצדו
יהון והשבתי למואב נאם יהוה מעלה

דישעיה גאותו וגאונו ועברתו סי׳ תגע׳ דירמיהו גבהו וגאונו וגאותו סי׳ הגת׳ — שלשיה ג׳ וסי׳ עגלת
שלשיה וחב׳ יהיה ישראל בתרג׳ מל׳ —

במה ומקטיר לאלהיו: ואבטיל מן
מואבאי אמר יי מקריב קורבן על
במתא ומסיק בוסמין לטעותיה: על
כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל
אנשי קיר חרש כחללים יהמה על
כן יתרת עשה אבדו: על כין לבהון
מואבאי כבינרא דמן ולבהון על
אנש כרך תוקפהון כזמר אבובין דווי
על כין שאר נכסיהון דקנו יתבזזון:
כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על
כל ידים גדדת ועל מתנים שק: ארי
על כל סער ראש נתר וכל דקן גילוח
על כל סיען מתהממין ועל חרצין
סק: על כל גגות מואב וברחבתיה
כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי
אין חפץ בו נאם יהוה: על כל אגריהון
דמואבאי וברחוביהון כולהון עבדין
מספדא ארי תברית ית מלכות מואב
כמנא דלית צרוך ביה אמר יי: איך
חתה הילילו איך הפנה ערף מואב
בוש והיה מואב לשחק ולמחתה
לכל סביביו: איכדין איתברו אילילו
איכדין אחזרו קדלהון מואבאי
בהיתו ויהון מואבאי לחוך ולתבר

לכל סחרניהון: כי כה אמר בטע
יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו בספ
אל מואב: ארי כדנן אמר יי הא כנשרא
דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה
ויישרי על מואב: נלכדה הקריות
והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב
ביום ההוא כלב אשה מצרה: יתכביש ה
קרתא ומצדתא יתאחדן ויהי לבגבריהון
דמואבאי ביומא ההוא כלב איתתא
דעיקא לה בחבלהא: ונשמד מואב
מעם כי על יהוה הגדיל: וישתיצון
מואבאי מלמהוי עם ארי על עמיה
דיי אתרברבו: פחד ופחת ופח עליך
יושב מואב נאם יהוה: דחלא וכומצא
ומצדא עלך יתיב מואב אמר יי: הנס ית
מפני הפחד יפול אל הפחת והעלה מן
הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל
מואב שנת פקדתם נאם יהוה: דיערוק
מן קדם דחלא יפול לגו כומצא ודיסק
מגו כומצא יתאחד בסריגתא ארי
איתי עליהון על מואב שנת סעורן
חוביהון אמר יי: בצל חשבון עמדו ג
מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה סביר
מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד יצאה

ל׳ וחד חס כל ל׳ וחס זקן

כלב ה וסימנ׳ האריה הקריות הנה כנשר אמר לנגיד יען תתך ... כל ל׳ חשבון מחשבון מל׳ וו ... וכל זקן ל׳

בני שאון על דאשתמעו ליתבי
חשבון גלו אתק צר חילהון על קו
ארי קירוס תקיף כאישא נפק מחשבון
ועבדי קרבא כשלהביתא מבין סיחון
וקטילו רברבי מואב ויקירי בני
אתרגושא אוי לך מואב אבד עם
כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך
בשביה וי לכון מואבאי אבדתון
עמא דפלחין לכמוש ארי אתבלו
בנך בשביא ובנתך בגלותא ושבתי
שבות מואב באחרית הימים נאם
יהוה עד הנה משפט מואב ואתיב
גלות מואב בסוף יומיא אמר יי עד
הכא למעבד פורענות דין מואב
לבני עמון כה אמר יהוה
הבנים אין לישראל אם יורש אין לו
מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו
ישב לבני עמון כדנן אמר יי הבנין
לית לישראל אם ירית לית ליה מדין
אחסין מלכהון ית ארע גד ועמיה
בקרוהי יתיב לכן הנה ימים באים
נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני
עמון תרועת מלחמה והיתה לתל
שממה ובנתיה באש תצתנה וירש

ישראל את ירשיו אמר יהוה בכין
הא יומיא אתן אמר יי ואשמע לרבת
בני עמון יבבות עבדי קרבא ותהי
לתל צדו ויתבי כפרנהא בנורא יתוקדון
ויחסנון בית ישראל נכסי עממיא
דהוו מחסנין להון אמר יי הילילי
חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות
רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו
ושריו יחדיו אוליליו יתבי חשבון
ארי אתבזיזת עי צוחו יתבי כפרני
רבה אסרו סקין ספודו ואתהממו
בסיען ארי מלכהון בגלותא יהך
פלחוהי ורברבוהי כחדא מה תתהללי
בעמקים זב עמקך הבת השובבה
הבטחה באצרתיה מי יבא אלי מא
את משתבחא במישרך חרובו תקפך
מלכותא טפשתא דמתרחצא בבית
גנזהא אמרא מן ייעול עלוי הנני
מביא עליך פחד נאם אדני יהוה
צבאות מכל סביביך ונדחתם איש
לפניו ואין מקבץ לנדד הא אנא מיתי
עלך דחלא אמר יי אלהים צבאות
מכל סחרך ותתבדרון גבר לקביל

אצרתיה ב' וסימנ' הבטחה ובזזו קדמא' אצרתיה כת' בתרא' וצרותיה כת' ... כל קרי כת' שבות במ"ט כת' שבית וקר' שבות

אפוהי ולית דמכניש למבדריא׃ ואחרי
כן אשיב את שבית בני עמון נאם
יהוה׃ ובתר כין אתיב ית גלות בני
עמון אמר יי׃ לאדום כה
אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה
חכמתם׃ לאדום כדנן אמר יי צבאות
הלית עוד חכמא בדרומא פסק מלכא
מבניא אתקלקלת חכמתהון׃ נסו הפנו
העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד
עשו הבאתי עליו עת פקדתיו׃ ערוקו
גלו ארחיקו למיתב יתבי דדן ארי תבר
עשו איתיתי עליהון עידן סעורין
חובוהי׃ אם בצרים באו לך לא ישאירו
עוללות אם גנבים בלילה השחיתו
דים׃ אם חטופין בקטופין איתי עלך
לא משארין עוללין אם גנבין בליליא
חבילו מסתהון׃ כי אני חשפתי את
עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא
יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו׃
ארי אנא איתיתי בלושין על עשו
גליתי ית מטמורוהי ואם יבעי לאטמרא
לא יכול אתבזיזו בנוהי ואחוהי וקריבוהי
ולית להון׃ עזבה יתמיך אני אחיה

ואלמנותיך עלי תבטחו׃ אתון בית
ישראל לא תשתבקון יתמכון אנא
אקיים וארמלתכון על מימרי יתרחצון׃
כי כה אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו
ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתו
תשתה׃ ארי כדנן אמר יי הא דלא חזי
להון למשתי כסא דלווטא משתא
ישתון ואתון מרמין דמזכא תזכון
לא תזכון ארי משתא תשתון׃ כי בי
נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה
לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה
תהיינה לחרבות עולם׃ ארי במימרי
קיימית אמר יי ארי לצדו לחיסורין
לחורב וללוטא תהי בצרה וכל קרויהא
יהוין לחרבא לעלם׃ שמועה שמעתי
מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו
ובאו עליה וקומו למלחמה׃ בסורא
שמעית מן קדם יי ואזגד בעממיא
שליח אתכנשו ואיתו עלה וקומו לאגחא
קרבא׃ כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי
באדם׃ ארי הא חלש יהבתך בעממיא
בסיר בבני אנשא׃ תפלצתך השיא
אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע

מפרק סימן

ד לשון נקבה ואנון לשון זכר

שבות ט דכת שבית וסימנ׳ ונמצאתי׳ שבות דיהודה פילג שבות דבני עמון שבות דעילם פילג ושבתי גבו שבות איוב לא גלון ׳׳ לשון
ד מלין לשון נקבה ואנון בלע׳ זכר וסימנ׳ נעצרה בא צדיק תפלצתך בהתהלכך ׳ דים ג׳ וסימנ׳ והמלאכה יגנבו השחיתו

תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר
קנך משם אורידך נאם יהוה׃ טפשותך
אטעיאתיך רשע ליבך דאת דמי
לנשרא דשרי בשיני כיפא מותביה
בתקוף רומא ארי תרים כנשרא
מדורך מתמן במימרי אחתינך
אמר יי׃ והיתה אדום לשמה כל
עבר עליה ישם וישרק על כל
מכותיה׃ ותהי אדום לצדו כל דיעבר
עלה יכלי וינוד על כל מחתהא׃
כמהפכת סדום ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
בן אדם׃ כמהפיכתא דסדום ועמרה
וקרויהא אמר יי לא יתיב תמן
אנש ולא יתותב בה בר אנש׃ הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה
איתן כי ארגיעה אריצנו מעליה
ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד
לפני׃ הא מלך במשריתיה יסק
עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא
להאיל דירדעין ארי בזמן איתינון
עלה ושלטונין אמני עלה ארי
מן כותי ומן דיערעינני ולית מלך

ל כת כן

ב דאדום יעידני כת דבבל יועדני כת

דאית ליה תקוף קדמי׃ לכן שמעו
עצת יהוה אשר יעץ אל אדום
ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי
תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן
אם לא ישים עליהם נוהם׃ בכין
שמעו מלכא דיי דמלך על אדום
ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע
דרומא אם לא יגררון ויקטלון תקיפי
עממא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃
מקול נפלם רעשה הארץ צעקה
בים סוף נשמע קולה׃ מקל מפלתהון
זעת ארעא צוחתא בימא דסוף אשתמע
קלה׃ הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש
כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום
ביום ההוא כלב אשה מצרה׃ הא
כנשרא דסליק ומשתדי כין יסק
מלך במשריתיה וישרי על בצרה
ויהי לב גיבריהון דאדומאי ביומא
ההוא כלב אתתא דעיקא לה בחבלהא׃
לדמשק בושה חמת וארפד
כי שמעה רעה שמעו נמגו בים
דאגה השקט לא יוכל׃ לדמשק בהיתו
יתבי חמת וארפד ארי בסורא בישא
שמעו איתברו דחלא וזיפא אחדונון

ב ומל

ה ד חס וחס

נמגו ד׳ וחס וסימנ׳ כל ישבי כנען כל ישבי הארץ וחב׳ לדמשק בושה חמת ··· יסחבום ב׳ ומל׳ וסימנ׳ צעירי הצאן
צעירי הצאן ···

הא כנחתי ימא דשקטין לא יכלין
למנח׃ רפתה דמשק הפנתה לנוס
ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה
כיולדה׃ אתרשלו יתבי דמשק אתפניאו
למערק ושפלותא אחדתנון עקא
וחבלין אחדונון הא כחבלין לילידתא׃
איך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי׃
איכדין לא אשתביקת קרתא משבחתא
כרכא חדאה׃ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא
נאם יהוה צבאות׃ בכין יתרמון עולימהא
ברחובהא וכל גברי עבדי קרבא
יתברון בעדנא ההוא אמר יי צבאות׃
והצתי אש בחומת דמשק ואכלה
ארמנות בן הדד׃ ואדליק אישתא
בשורי דמשק ותשיצי בירנית בר
הדד׃ לקדר ולממלכות
חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך
בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל
קדר ושדדו את בני קדם׃ לקדר
ולמלכות חצר דמחא נבוכדנצר
מלכא דבבל כדנן אמר יי סקו על
קדר ובוזו ית בני מדנחא׃ אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם

וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם
מגור מסביב׃ משכניהון ועניהון ישבון
יריעתהון וכל מניהון וגמליהון יסבון
להון ויתכנשון עליהון דקטלין
בחרבא מסחור סחור׃ נסו נדו מאד
העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה
כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל
עצה וחשב עליהם מחשבה׃ ערוקו
גלו לחדא ארחיקו למיתב יתבי חצור
אמר יי ארי מלך עליכון נבוכדנצר
מלכא דבבל מלכא וחשיב עליכון
מחשבא׃ קומו עלו אל גוי שליו יושב
לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח
לו בדד ישכנו׃ קומו סקו על עמא
דיתבין שליוא שרן לרוחצן אמר יי
לית להון דשין ועברין בלחודיהון
שרן׃ והיו גמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה
ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה׃
ויהון גמליהון לביזא והמון גיתיהון
לעדי ואבדרינון לכל רוח מקפי פתא
ומכל עבריהון איתי ית תברהון אמר
יי׳ והיתה חצור למעון תנים שממה
עד עולם לא ישב שם איש ולא

והצתי אש ו׳ דסמיכ׳ וסימנ׳ בשעריה בעריה מצרים דמשק זרון רבה׃ ישכנו ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ בדד ישכנו

יגור בה בן אדם׃ ותהי חצור למדור
ירודין צדו עד עלמא לא יתיב תמן
אנש ולא יתותב בה בר אנש׃
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עילם בראשית
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר׃
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
ירמיה נביא על עילם בריש מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות הנני
שבר את קשת עילם ראשית גבורתם׃ כח
כדנן אמר יי׳ צבאות האנא תבר ית
תקוף עילם ריש גבורתהון׃ והבאתי
אל עילם ארבע רוחות מארבע
קצות השמים וזרתים לכל הרחות
האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא
שם נדחי עולם׃ ואיתי על עילם עילם ק׳
ארבע מלכון מארבע רוחי שמיא
ואבדרינון לכל רוחתא האלין ולא
יהי עם דלא יהכון לתמן מטלטלי
עילם׃ והחתתי את עילם לפני איביהם
ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי אותם׃

ואתבר ית עילם קדם בעלי דבביהון
וקדם דבען למקטלהון ואיתי עליהון
בישא ית תקוף רוגזי אמר יי׳ ואגרי
בתריהון דקטלין בחרבא עד דאשיצי
יתהון׃ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי
משם מלך ושרים נאם יהוה׃ ואשוי
כורסי מלכותי בעילם ואוביד מתמן
מלך ושלטון אמר יי׳׃ והיה באחרית
הימים אשוב את שבית עילם נאם
יהוה׃ ויהי בסוף יומיא אתיב ית גלות
עילם אמר יי׳׃ הדבר
אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ
כשדים ביד ירמיהו הנביא׃ פתגמא
דמליל יי׳ על בבל ועל ארע כסדאי
ביד ירמיה נביא׃ הגידו בגוים והשמיעו
ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בבל הביש בל חת מרודך
הבישו עצביה חתו גלוליה׃ חוו
בעממיא ובסרו וזקופו אתא בסרו
לא תמנעון אמרו אתכבישת בבל
בהיתו דפלחין לביל אתברו דפלחין
למרודך בהיתו צלמנהא איתברא
טעותהא׃ כי עלה עליה גוי מצפון
הוא ישית את ארצה לשמה ולא

ישית ז׳ וסימנה׳ ויוסף יוסף ינתנו מצפון ישועה ופא בקרבי ׳׳— אל בבל ו׳ וסימנה׳ הדבר מעיר ומעלה השמיעו יען ויכתב

יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו
הלכו׃ ארי סליק עלה עם מציפונא הוא
ישוי ית ארעה לצדו ולא יהי יתיב בה
מאנשא ועד בעירא איטלטלו גלו׃
בימים ההמה ובעת ההיא
נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני
יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו׃ ביומיא האינון
ובעידנא ההוא אמר יי יתחברון בית
ישראל אינון ובני יהודה כחדא במגליהון
כד הוו בכן גלו ובמתבהון מארע
גלותהון פלחנא דיי אלההון יתבעון׃
ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו
ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח׃
לציון ישאלון למיזל תהי אורחא
מבכשא קדמיהון ייתון ויתוספון על
עמיה דיי יגזר להון קים עלם דלא
יפסוק׃ צאן אבדות היה עמי רעיהם
התעום הרים שובבים מהר אל
גבעה הלכו שכחו רבצם׃ עם מבדרא
הוו עמי מלכיא טלטילונון שלטוניא
בזונון מטור לרמא גלו אתנשיאו
מבית רוח צנהון׃ כל מוצאיהם אכלום
וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר

חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם
יהוה׃ כל דאשכחונון בזונון וסנאיהון
אמרין לית עלנא חובא חלף דחבו
קדם יי אתרחקו ממדור קשטיה
וסיבור אבהתהון יי׃ נדו
מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו
כעתודים לפני צאן׃ גלו מגו בבל
ומארע כסדאי פוקו והוו כרברבין
בריש עמא׃ כי הנה אנכי מעיר ומעלה
על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון
וערכו לה משם תלכד חציו כגבור
משכיל לא ישוב ריקם׃ ארי הא אנא
מיתי ומסיק על בבל משרית עממין
סגיאין מארע צפונא ויסדרון עלה
קרב מתמן תתאחד גררותי כגיבר
דמתכיל לא תיבין ריקן׃ והיתה כשדים
לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה׃
ותהי ארע כסדאי לביזא כל בזזהא
יסבעון אמר יי׃ כי תשמחי כי תעלזי
שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה
ותצהלי כאברים׃ ארי תחדון ארי
תבועון בזזי אחסנתי ארי תדוצון
כעגלי רבקא ותטולון כגיבריא׃
בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם

מעלה ומעלה ח׳ וסימנ׳ שמואל אקיא שיניא נהריהון דמואבאי וברק ברקין בבבל ... מוצאיהם ל׳ ומל׳ וחד כי חיים

הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה׃
כהיתת כנישתכון לחוד איתבררת
מדינתכון הא סופהון דעממיא
מדבר צדי וחרוב׃ מקצף יהוה לא
תשב והיתה שממה כלה כל עבר
על בבל ישם וישרק על כל מכותה׃
על דרגיזת בבל קדם יי לא תתיתב
ותהי לצדו כלה כל דיעבר על בבל
יכלי וינוד על כל מחתהא׃ ערכו על
בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה
אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה׃
סדרו על בבל סחור סחור כל מתחי
קשתא שדו בה לא תחוסון על גירא
ארי קדם יי חבת׃ הריעו עליה סביב
נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו
חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו
בה כאשר עשתה עשו לה׃ יביבו
עלה מסחור סחור אתמסרת בידהון
נפלא אשיתהא אתפגרו שורהא
ארי פורענות עמא דיי אתפרעו
מנה כמא דעבדת עבידו לה׃ כרתו
זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר
מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו
ואיש לארצו ינסו׃ שיצו מלכא

דבבל ואחיד חרבא בעידן קטול
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר
מרוזא גבר לעמיה יתפנון וגבר
לארעיה יערקון׃ שה פזורה
ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו
מלך אשור וזה האחרון עצמו גרמו
מלך בבל׃ עם מבדר ישראל מלכא
טלטילונון קדמאה שליט ברון
מלכא דאתור ודין בתראה אסיפינון
נבוכדנצר מלכא דבבל׃ לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו
כאשר פקדתי אל מלך אשור׃ בכן
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
הא אנא מסער על מלכא דבבל ועל
ארעיה כמא דאסערית על מלכא
דאתור׃ ושבבתי את ישראל אל נוהו
ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים
והגלעד תשבע נפשו׃ ואתיבית ישראל
לאתרהון ויתפרנסון בארע כרמל
ומתנן ובטור בית אפרים ומקדשא
תסבע נפשהון׃ בימים ההם ובעת
ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל
ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה

ורעה ה̇ ג̇ טבין וה̇ בישין וסימנ׳ ושובבתי והקמתי ועמד ורעה עינך תמצא לך זאת גם זה הבל בלבבם ובה ס״

כי אסלח לאשר אשאיר׃ ביומיא האנון
ובעידנא ההוא אמר יי יתבעון חובי
ישראל וליתנון וחטאי בית יהודה ולא
ישתכחון ארי אשבוק לשארא דאשאר׃
על הארץ מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם
נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך׃
על ארעא דעממה סרבן סקו עלה ועל
יתבי פקוד דקטילין בחרבא ייתרון
לגמרא שארהון אמר יי ועביד ככל
דפקידתך׃ קול מלחמה בארץ
ושבר גדול׃ קל קרבא בארעא ותברא
רבא׃ איך נגדע וישבר פטיש כל
הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים׃
איכדין אתקטיף ואיתבר מלכא דהוה
מזיע לכל ארעא איכדין הות לצדו
בבל בעממיא׃ יקשתי לך וגם נלכדת
בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת
כי ביהוה התגרית׃ איתצדת ליך ואף
אתאחדת בבל ואת לא ידעת אתבעיאו
חובך אשתכחו ואף אתאחדת ארי
בעמא דיי אתגרית׃ פתח יהוה את
אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה
היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים׃

גלא יי ית בית גנזיה ואפיק ית מני כס
דלוט קדמוהי ארי עבידתא היא קדם
יי אלהים צבאות בארע כסדאי׃ באו
לה מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו
ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית׃
עולו לה מסטרה פתחו אבוליהא
גמרון נכסהא כמא דמגמרין ית
ערימת עבורא כין גמרוהא לא יהי
לה שארא׃ חרבו כל פריה ירדו לטבח
הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם׃
שיצו כל גיבריהא יתמסרון לקטולא
ווי עליהון ארי מטא יום תברהון עדן
סעורן בישתהון׃ קול נסים
ופלטים מארץ בבל להגיד בציון
את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו׃
קל דערקין ומשתיזבין מארעא
דבבל לחואה בציון ית פורענותא
דיי אלהנא פורענות היכליה׃ השמיעו
אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה
סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה
ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה
זדה אל קדוש ישראל׃ כנושו על בבל
סגיאין כל מתחי קשתא שרו עלה
סחור סחור לא יהי לה שיזבא שלימו

וכו׳ קרי כן תהי׳ שארית׳ בתרג׳ יהי׳ פליטה
ל ה
חס
ב
וחס
להׄ קרי ולא כת׳
ז

חרב על ד׳ וסימנהון אני קרא חרב על כשדים נאם יי בחרב תפלון הוי חרב ושארת חרב אל ... זדה ל׳ ולית כות׳

לה כאגרה כבלו עברת עידון לה
ארי על עמא דיי בסרת אמרת מלין
דלא כשרן קדם קדישא דישראל
לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה
בכין יתרמון עולימהא ברחובהא
וכל גברי עבדי קרבהא יתברון בעדנא
ההוא אמר יי׃ הנני אליך
זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא ד׳ תיסרך פחד זדון תדכאו
יומך עת פקדתיך׃ האנא שלח רגזי
עלך מלכא רשיעא אמר יי אלהים
צבאות ארי מטא יום תברך עידן
סעורן בשתך׃ וכשל זדון ונפל
ואין לו מקים והצתי אש בעריו
ואכלה כל סביבתיו׃ ויתקיל מלכא
רשיעא ויפול ולית ליה מקים ואדליק
אישתא בקרווהי ותשיצי כל סחרנוהי׃
כה אמר יהוה צבאות
עשוקים בני ישראל ובני יהודה
יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו
שלחם׃ כדנן אמר יי צבאות אניסין
בני ישראל ובני יהודה כחדא וכל
שביהון אתקיפו בהון מסרבין
לשלחותהון׃ גאלם חזק יהוה צבאות

שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע
את הארץ והרגיז ליושבי בבל פריקהון ג׳ חס
תקיפא יי צבאות שמו אתפרעא
יתפרע ית עלבנהון בדיל למתבר
רשיעי ארעא ולאיתאה זיעא לכל
יתבי בבל׃ חרב על כשדים נאם יהוה
ואל ישבי בבל ואל שריה ואל
חכמיה׃ דקטלין בחרבא ייתון על
ארע כסדאי אמר יי ועל יתבי בבל
ועל רברבהא ועל חכימהא׃ חרב
אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה כו׳ מא׳ חס
וחתו׃ דקטלין בחרבא ייתון על קסמיא
וישתפשון דקטלין בחרבא ייתון
על גיברהא ויתברון׃ חרב אל סוסיו
ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה
והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו׃
דקטלין בחרבא ייתון על סוסותהון
ועל רתיכיהון ועל כל סמכותא
דבגוה ויהון חלשין כנשא דקטלין
בחרבא ייתון על בית גנזהא ויתבזזון׃
חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים כב׳ בענ׳
היא ובאימים יתהללו׃ שרבא במהא
ויבשון ארי ארע צלמניא היא
ובטעותהא משתבחין׃ לכן ישבו כ׳

ישבו ל׳ וסימנ׳ לגור בארץ הושב בארצך בסכות נשיכם אחים נשיכם בסעפותיו עים כי ימים רבים בארץ יי זקנים רביעם
וחברון ישכון ישחו ישרים עדי עד לארץ כתוב

ציים את איים וישבו בה בנות יענה
ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד
דור ודור׃ בכין יערען בתמוון בחתולין
וישרון בה בנת נעמין ולא תתיב עוד
לעלם ולא תשרי עד דר ודר׃ כמהפכת
אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה
נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם׃ כהפיך מימרי יתכון כמא
דהפיך יי׳ ית סדום וית עמרה וקרויהא
אמר יי׳ לא יתיב תמן אנש ולא יתותב
בה בר אנש׃ הנה עם בא מצפון וגוי
גדול ומלכים רבים יערו מירכתי
ארץ׃ הא עמא אתי מצפונא ועממין
תקיפין ומלכין סגיאין ייתון בגלאי
מסיפי ארעא׃ קשת וכידן יחזיקו
אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים
יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש
למלחמה עליך בת בבל׃ קשתין
ותריסין אחידין אכזראין אנון ולית
להון רחמין קלהון כימא באתרגושתיה
ועל סוסותא רכיבין מסדרין אינון
כגבר עביד קרבין עלך כנשתא
דבבל׃ שמע מלך בבל את שמעם
ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה׃

שמע מלכא דבבל ית שמעהון ואתרשלא
ידוהי עקא אחדתיה הא כחבלין
ליולדתא׃ הנה כאריה יעלה מגאון
הירדן אל נוה איתן כי ארגיעה ארוצם
מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר
יעמד לפני׃ הא מלך כמשריתיה
יסק עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא
והא לדייר רעין ארי בזמן איתינון עלה
ושלטונין אמני עלהא ארי מן כותי ומן
דיערעינני ולית מלך דאית ליה תקוף
קדמי׃ לכן שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב
אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים עליהם נוה׃ בכין
שמעו מלכא דיי׳ דמלך על בבל
ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע
כסדאי אם לא יגררון ויקטלון תקיפי
עמא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃
מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ
וזעקה בגוים נשמע׃ מקל אתאחדת
בבל זעת ארעא וצוחתה בעממיא
אשתמעת׃ כה אמר יהוה נ״א
הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי

נוה ז׳ בליש וסימנ׳ בבל שם וישעיה שתולה כן קולך ומדברך׳ דנבי נוה כת׳ ודכו׳ נאוה כת׳ ... לב קמי בתמורת אותיות

רוח משחית׃ כדנן אמר יי׳ הא אנא מיתי
על בבל ועל יתבי ארע כסדאי עממין
קטולין דדמן לכהון ושפירין בקומא
רוחהון מחבלא׃ ושלחתי לבבל זרים ל̇
וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה וחס
מסביב ביום רעה׃ ואשלח על בבל
בזוזין ויבזונה ויריקנון ית ארעה ארי
הון עלה מסחור סחור ביום בישא׃ אל
ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל ידרך כת̇
בסרינו ואל תחמלו אל בחוריה החרימו ולא קרי ב̇ ל̇ חס
כל צבאה׃ לא ימתח דמתח קשתיה ב̇ מראה
ולא יסק בסריניה ולא תחוסון על
עולימהא גמרו כל נכסהא׃ ונפלו ל̇
חללים בארץ כשדים ומדקרים
בחוצותיה׃ ויתרמון קטילין בארע
כסדאי ומטענין בשוקהא׃ כי לא ל̇
אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה
צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
ישראל׃ ארי לא שביקין בית ישראל
ויהודה מאלההון מיי׳ צבאות ארי
ארעהון אתמליאת חובי קטול
ממימר קדישא דישראל׃ נסו מתוך
בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו
בעונה כי עת נקמה היא ליהוה

גמול הוא משלם לה׃ ערוקו מגו
בבל ושיזיבו גבר נפשיה לא תלקון
בחוביה ארי עידן פורענותא היא
קדם יי׳ גמלא הוא משלים ליה׃ כוס ל̇
זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ
מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים׃
הא ככסא דדהבא דהוה רגיג בבל
מניא כין עלי חובה דבבל בכין
פורענו תקיפא עתידא דייתי לה מן
קדם יי׳ עתידין דיתרון מנה דוון כל
מלכי עממיא ומיכס פורענותה
ישתון עממיא על כין ישתגשון
עממיא׃ פתאם נפלה בבל ותשבר ל̇
הילילו עליה קחו צרי למכאובה ומר
אולי תרפא׃ בתכיף נפלת בבל
ואיתברת אילילו עלה סבו שעף
לתברה מא אם תתסי׃ רפאנו את בבל ל̇
ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו
כי נגע אל השמים משפטה ונשא ב̇
עד שחקים׃ אסינא ית בבל ולא מתסיא
שבקוהא ונזול גבר לארעיה ארי
קריב לשמיא תברה ומנטל עד שמי
שמיא׃ הוציא יהוה את צדקתינו ג̇ וחס
באו ונספרה בציון את מעשה וו

חמילה אל ב̇ וסימנ׳ אל ידרך אל חץ ... ונשא יב̇ וסימנ׳ הכדים בביתך אל השמים מגבעות בצנות מגבעות על כסא
הנה ישכילו ימין על הרגבעה כי כה אמר ההמון ...

יהוה אלהינו · גלא יי ית זכותנא איתו
ונשתעי בציון ית עובדא דיי אלהנא ·
הברו החצים מלאו השלטים
העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על
בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת
יהוה היא נקמת היכלו · שננו גיריא
מלו שלטיא אער יי ית רוח מלכי
מדי ארי על בבל רעותיה לחבלותה
ארי פורענותא דיי היא פורענות
היכליה · אל חומת בבל שאו נס
החזיקו המשמר הקימו שמרים
הכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם
עשה את אשר דבר אל ישבי בבל ·
על שורי בבל זקופו אתא אתקיפו
מטרתא אקימו נטריא אתקיפו
חוצניא ארי אף חשיב יי אף עבד
ית דמליל על יתבי בבל · שכנתי על
מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת
בצעך · דשריא על מיין סגיאין בית
גנזהא מטא יום תבריך עדן סעורן
בשתיך · נשבע יהוה צבאות בנפשו
כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך
הידד · קיים יי צבאות במימריה
אלהין אמלינך משרית עממין

דסגיאין כזחלא וירימון עליך בקלהון ·
עשה ארץ בכחו מכין
תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים ·
אמר אלין דעבד ארעא בחיליה
שכליל תבל בחכמתיה ובסכלתנותיה
תלא שמיא · לקול תתו המון מים
בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא רוח
מאצרתיו · לקל מיתניה רכפת דמיין
בשמיא ומסיק עננין מסיפי ארעא
ברקין לזמן מטרא עבד ומפיק רוחין
מבית גנזוהי · נבער כל אדם מדעת
הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח בם · איטפשו כל עממיא
מלמידע חכמא בהית כל קיני
מלמעבד צלים ארי שקרא אתיכונון
ולא רוחא בהון · הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם יאבדו · למא
אינון עובד תולעבא בעידן דאסער
עליהון חוביהון ייבדון · לא כאלה
חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט
נחלתו יהוה צבאות שמו · לא כאלין
דחולקיה יעקב ארי דברא כולא
הוא וישראל שבטא דאחסנתיה

סימ׳ שנים עשר נשיאם יוליד לאמתם תלויהו נשיאם כת׳ · בתלג׳ דויקריבו ותעמדנה הנשיאם כת׳ · הביאו והנשאם כת׳ חס׳ דחס׳ ·
ואם באחת עבי׳ג׳ וכתוב׳ מל׳ דמל׳ ושג׳ אורי׳ ועשיה ויעלה ויעל נשאים כת׳ ○—○

יי צבאות שמו׃ מפץ אתה
לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי
בך ממלכות׃ מבדר את קדמי כרבא
דביה מני קרבא ואבדר בך עממין
ואחבל בך מלכון׃ ונפצתי בך סוס
ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו׃ ואבדר
בך סוסון ורכביהון ואבדר בך רתיכין
ורכביהון׃ ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך
בחור ובתולה׃ ואבדר בך גבר ואתא
ואבדר בך סבו וינק ואבדר בך
עולימין ובתולן׃ ונפצתי בך רעה
ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי
בך פחות וסגנים׃ ואבדר בך רעיא
ועדריה ואבדר בך איכר ופדניה
ואבדר בך שלטונין וטורנין׃ ושלמתי
לבבל ולכל יושבי כשדים את כל
רעתם אשר עשו בציון לעיניכם
נאם יהוה׃ ואשלים לבבל ולכל יתבי
ארע כסדאי ית כל בישתהון דעבדו
בציון לעיניכון אמר יי׃
הנני אליך הר המשחית נאם
יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי
את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים

ונתתיך להר שרפה׃ האנא שלח רגזי
עלך כרכא מחבלא אמר יי דמחבל
ית כל ארעא ואריס ית מחת גבורתי
עלך ואמגרינך מן תוקפך ואתינך
לכרך יקידא׃ ולא יקחו ממך אבן לפנה
ואבן למוסדות כי שממות עולם
תהיה נאם יהוה׃ ולא ירבון מנך מלך
למלכו ושלטון לשלטנו ארי צדות
עלם תהי אמר יי׃ שאו נס בארץ
תקעו שופר בגוים קדשו עליה
גוים השמיעו עליה ממלכות אררט
מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלו סוס כילק סמר׃ זקופו אתא
בארעא תקעו שופרא בעממיא
זמינו עלה עממיא כנשו עלה
מלכות ארע קרדו משרית חורמיני
וחדיב זמינו עלה עבדי קרבא דיהון
סלקין סוסותהון מפנקין הא כזחלא
דמצלהבי׃ קדשו עליה גוים את מלכי
מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת
כל ארץ ממשלתו׃ זמינו עלה עממיא
ית מלכי מדי ית שלטונהא וית כל
טורנהא וית כל ארע שולטניה׃
ותרעש הארץ ותחל כי קמה על

את כל הארץ יו̇ד דסמ̇ וסימנ̇ כי את כל ואולם חי ואם ירחיב ויראהו יי לחפר בתר̇ כי נתק הגד הגל וינח יהושע ויקח יהושע ס̇
וחב̇ ויתן יי לישראל ואת כל הארץ היא הננו אליך הר וברוך שם ... אררט ו̇ ג̇ קמ̇ וחד פת̇ וס̇י על הרי נמלטו וחב̇ ממלכות אררט

בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ
בבל לשמה מאין יושב׃ ותזוע ארעא
ותתמרע ארי קמא על בבל מחשבתא
דיי׳ לשואה ית ארעא דבבל לצדו
מבלי יתיב׃ חדלו גבורי בבל להלחם
ישבו במצדות נשתה גבורתם היו
לנשים הציתו משכנתיה נשברו
בריחיה׃ אתמנעו גיברי בבל מלאגחא
יתיבו במצדיא אתכרת גיברותהון
הוו חלשין כנשיא אתדלקא בירניתהא
אתברו עברהא׃ רץ לקראת רץ ירוץ
ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
בבל כי נלכדה עירו מקצה׃ דרהיט
לקדמות דרהיט ירהוט ודמחוי לקדמות
דמחוי לחואה למלכא דבבל ארי
אתכבישת קרתיה מסופה׃ והמעברות
נתפשו ואת האגמים שרפו באש
ואנשי המלחמה נבהלו׃ ומגזתא
אתאחידא וית אגמיא אוקידו בנורא
וגברי עבדי קרבא אתבהילו׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל בת בבל כגרן עת
הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר
לה׃ ארי כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא

דישראל כנשתא דבבל דמיא לאידרא
דמטא עדן אדרכותה עוד זעיר חד
בזעיר וייתון בזוזין עלה׃ אכלנו
הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו
כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו
מעדני הדיחנו׃ אמרת ירושלם בזו
נכסי ושיצני נבוכדנצר מלכא דבבל
נפצני כמן ריקן בלעני כתנינא מלא
בית גנזיה מטוב ארעי טלטלני׃ חמסי
ושארי על בבל תאמר ישבת ציון
ודמי אל ישבי כשדים תאמר
ירושלם׃ חטופי ובזוזי על בבל
תימר כנשתא דציון וחובת דם זכי
דאתאשיד בי על יתבי ארע כסדאי
תימר ירושלם׃ לכן כה
אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי
את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי
את מקורה׃ בכין כדנן אמר יי׳ הא אנא
דאין ית דינך ומתפרע ית פורענותיך
ואחריב ית ימה ואיביש ית מבועהא׃
והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה
ושרקה מאין יושב׃ ותהי בבל ליגרין
מדור ירורין צדו ואשתממו מבלי
יתיב׃ יחדו ככפירים ישאגו נערו

בריחיה ד׳ וסימנה׳ נשברו ושבר מל׳ לבי בריחה כל הארץ בבריחיה כל׳ ... תנין ח׳ בליש׳ וסימ׳ כי ידבר וישלך מחוללת

כגורי אריות׃ כחלא כאריון ינהמון
כבני אריון ירימון קלהון׃ בחמם
אשית את משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה׃ איתא עליהון עקא
ויהון דמן לרויא בדיל דלא יהון
תקיפין וימותון מותא תנינא ולא
ייחון לעלמא דאתי אמר יי׃ אורידם
ככרים לטבוח כאילים עם עתודים׃
אמסרינון כתורין לקטלא כדכרין
עם גדיין׃ איך נלכדה ששך ותתפש
תהלת כל הארץ איך היתה לשמה
בבל בגוים׃ איכדין אתכבישת בבל
ואתאחדת תושבחת כל ארעא
איכדין הות לצדו בבל בעממיא׃
עלה על בבל הים בהמון גליו
נכסתה׃ סליקת על בבל מלך
במשריתיה דסגי כמי ימא באתגושת
גלוהי חפה׃ היו עריה לשמה ארץ
ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל
טו איש ולא יעבר בהן בן אדם׃ הואה
קרוהא לצדו ארע צדיא וחרבא
ארעא לא יתיב בה כל אנש ולא
יעבר בה בר אנש׃ ופקדתי על בל

בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא
ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל
נפלה׃ ואסער על דפלחין לבל בבבל
ואפיק ית נכסוהי מניה ולא ישתמעון
ליה עוד עממיא אף שורי בבל
יתרמון׃ צאו מתוכה עמי ומלטו
איש את נפשו מחרון אף יהוה׃
פוקו מגוה עמי ושיזיבו גבר ית
נפשיה מתקוף רוגזא דיי׃ ופן ירך
לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת
בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו
בשנה השמועה וחמס בארץ משל
על משל׃ ודלמא יזוע לבכון ותדחלון
מן קדם בסורתא דתשתמע בארעא
ותיתי בשתא בסורתא ובתרוהי בשתא
בסורתא ויסגון חטופין בארעא
ויקום שלטון על שלטון׃
לכן הנה ימים באים ופקדתי
על פסילי בבל וכל ארצה תבוש
וכל חלליה יפלו בתוכה׃ בכין הא
יומיא אתן ואסער על צלמי בבל
וכל ארעה תחרוב וכל קטילהא
יתרמון בגוה׃ ורננו על בבל שמים
וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא

ב ובאו

קדמא׳ השודדים מל׳ בתרג׳ שודדים חס׳ ... נתן בנין פליטס כת׳ ושלחתי מהם פליטים כת׳ מל׳ דמל׳ ושד׳ קר׳ פלטים

לה השודדים נאם יהוה׃ וישלטון
על בבל שמיא וארעא וכל דבהון
ארי מציפונא ייתון לה בוזזין אמר
יי׃ גם בבל לנפל חללי ישראל גם
לבבל נפלו חללי כל הארץ׃ אף בבבל
אתרמיאו קטילי ישראל אף לבבל
יתרמון קטילין דכל ארעא׃ פלטים
מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק
את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם׃
משיזביא מחרבא גלו לא תתעכבון
אדכרו מרחיק ית פולחנא דיי וירושלם
תיסק על לבהון׃ בשנו כי שמענו
חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו
זרים על מקדשי בית יהוה׃ בהיתנא
ארי שמענא חסודין חפת אתכנעותנא
אפנא ארי עלו נכראין וסאיבו ית
בית מקדשא דיי׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ופקדתי על
פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל׃ בכין
הא יומיא אתן אמר יי ואסער על
צלמנהא ובכל ארעה יתרמון קטילין׃
כי תעלה בבל השמים וכי תבצר
מרום עזה מאתי יבאו שודדים לה
נאם יהוה׃ ארי תבני בבל בניניך

דרמין עד צית שמיא וארי תכרוך
כרכין תקיפין עד רומא מן קדמי
ייתון בוזזין עלה אמר יי׃
קול זעקה מבבל ושבר גדול
מארץ כשדים׃ קל צוחתא מבבל
ותברא רבא מארע כסדאי׃ כי שדד
יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול
והמו גליהם כמים רבים נתן שאון ג כא
קולם׃ ארי אבזז יי ית בבל ואביד
מינה משרין סגיאן ויתכנשון עלוהי
משרית עממין סגיאין וירימון
באתרגושא קלהון׃ כי בא עליה על
בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה
קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם
ישלם׃ ארי אתו עלה על בבל בוזזין
ואתאחידו גיברהא איתברא קשתתהון
ארי אלהא מרי גמליא יי שלמא
ישלים להון גמולהון׃ והשכרתי
שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה
וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
המלך יהוה צבאות שמו׃ ואררוי
רברבהא וחכימהא שלטונהא וטורנהא
וגיברהא וימותון מותא תנינא ולא
ייחון לעלמא דאתי אמר מלכא יי

כסתה ו בל״ש וסימנ׳ כי כסתה פניה הירעת את כל ושלאחרין כסתה כלמה פנינו פליצות כלמה וכולה׳ מל׳ מ

צבאות שמו׃ כה אמר יהוה
צבאות חומת בבל הרחבה ערער
תתערער ושעריה הגבהים באש
יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים
בדי אש ויעפו׃ כדנן אמר יי צבאות
שורי בבל פתיא אתחמרא יתחמרון
ותרעהא רמיא בנורא יתוקדון ויהלון
עממיא לריקנו ומלכותא דנסיב
אישתא אישתלהון׃ הדבר
אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה
בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו
מלך יהודה בבל בשנת הרבעית
למלכו ושריה שר מנוחה׃ פתגמא
דפקיד ירמיה נביא ית שריה בר נריה
בר מחסיה כד אזל בשליחות צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה לבבל בשתא
רביעיתא למלכיה ושריה רב
תוקרבא׃ ויכתב ירמיהו את כל
הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר
אחד את כל הדברים האלה הכתובים
אל בבל׃ וכתב ירמיה ית כל בשתא
דעתידא למיתי על בבל על ספרא
חד ית כל פתגמיא האלין דכתיבין
על בבל׃ ויאמר ירמיהו אל שריה

כבאך בבל וראית וקראת את כל
הדברים האלה׃ ואמר ירמיה לשריה
כמיתך לבבל ותחזי ותקרי ית כל
פתגמיא האלין׃ ואמרת יהוה אתה
דברת אל המקום הזה להכריתו
לבלתי היות בו יושב למאדם ועד
בהמה כי שממות עולם תהיה׃
ותימר יי את גזרתא על אתרא הדין
לשיציותיה בדיל דלא למהוי ביה
יתיב למאנשא ועד בעירא ארי
צדות עלם תהי׃ והיה ככלתך לקרא
את הספר הזה תקשר עליו אבן
והשלכתו אל תוך פרת׃ ויהי כשיצותך
למקרי ית ספרא הדין תקטר ביה
אבנא ותרמיניה לגו פרת׃ ואמרת
ככה תשקע בבל ולא תקום מפני
הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו
עד הנה דברי ירמיהו׃ ותימר כדין
תשתקע בבל ולא תקום מן קדם
בשתא דאנא מיתי עלה וישתלהון
עד הכא נבואת ירמיה׃
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו חמיטל בת

חס ב̇ ובענ — ומל — ב̇ חד חס וחד מל — ב̇ וחס ב̇ — כתיבה אל ה בן — נ̇ב — חמוטל ל̇

כתיבה אל ה וסימנ׳ כתב לך וכתב אליה ויכתב ירמיהו ב̇ בן והיא כתובה ויעפו ב̇ וחס וסימ׳ ויגעו עמים
ככה תשקע

ירמיהו מלבנה׃ בר עסרין וחדא שנין
צדקיה כד מלך וחדא עסרי שנין
מלך בירושלם ושום אמיה חמוטל
בת ירמיה מלבנה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשה יהויקם׃ ועבד חס
דביש קדם יי ככל דעבד יהויקים׃ כי בק
על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד השליכו אותם מעל פניו וימרד
צדקיהו במלך בבל׃ ארי על דארגיזו
קדם שהות בירושלם וביהודה עד
דאגלי יתהון מארע בית שכינתיה
ומריד צדקיה במלכא דבבל׃

ויהי בשנה התשיעית למלכו
בחדש העשירי בעשור לחדש בא
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה
דיק סביב׃ והוה בשתא תשיעיתא
למלכיה בירחא עשיראה בעסרא
לירחא אתא נבוכדנצר מלכא דבבל
הוא וכל משריתיה על ירושלם ושרו
עלה ובנו עלה כרקום סחור סחור׃
ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו׃ ועלת קרתא
בצירא עד חדא עשרי שנין למלכא

צדקיהו׃ בחדש הרביעי בתשעה לחדש
ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ׃ בירחא רביעאה בתשעה לירחא
ותקיף כפנא בקרתא ולא הוה מיכל
ד לעמא דארעא׃ ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה
דרך שער בין החמתים אשר על גן
המלך וכשדים על העיר סביב וילכו
דרך הערבה׃ ואיתרעת קרתא וכל גברי
עבדי קרבא ערקו ונפקו מקרתא בליליא
באורח תרעבין שוריא דעל גינתא
דמלכא וכסדאי שרו על קרתא סחור
סחור ואזלו באורח מישרא׃ וירדפו
חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את
ב צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו
חס מעליו׃ ורדפא משרית כסדאי בתר
מלכא ואדביקו ית צדקיה במישרי
ירחו וכל משריתיה אתבדרא מניה׃
ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך
בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו
משפטים׃ ואחדו ית מלכא ואסיקו
יתיה לות מלכא דבבל לרבלת בארעא
דחמת ומלילו עמיה פתגמי דינין׃
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו

בערבת ב׳ חס וסימנ׳ כל אוריתא במ׳ ויסעו דעלוי וירא בלק וירדפו בתרג׳ דירמיה ··· כל נבוכדרצר מ׳ינ׳ע פיסן במ״ד

לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט
ברבלתה׃ ונכס מלכא דבבל ית בני
צדקיה לעינוהי ואף ית כל רברבי
יהודה נכס ברבלתא׃ ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו
מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת בית
עד יום מותו׃ וית עיני צדקיה עור קד׳
ואסריה בשישלן דנחש ואובליה מלין
מלכא דבבל לבבל ויהביה בבית ית׳
אסירי עד יום מותיה׃ ובחדש החמישי בי
בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה
שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל
בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני
מלך בבל בירושלם׃ ובירחא
חמישאה בעשרא לירחא היא שנת
תשע עסרי שנין למלכא נבוכדנאצר
מלכא דבבל אתא נבוזראדן רב
קטוליא קם קדם מלכא דבבל בירושלם׃
וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית
הגדול שרף באש׃ ואוקיד ית בית
מקדשא דיי וית בית מלכא וית כל
בתי ירושלם וית כל בתי רברביא
אוקידו בנורא׃ ואת כל חומת

ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים
אשר את רב טבחים׃ וית כל שורי
ירושלם סחור סחור תרעו כל משרית
ג בל״ש כסדאי דעם רב קטוליא׃ ומדלות
העם ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן
רב טבחים׃ ומחשיכי עמא וית
שארא דעמא דאשתארו בקרתא
וית שמיעיא דאשתמעו על מלכא
דבבל וית שאר המונא אגלי נבוזראדן
רב קטוליא׃ ומדלות הארץ השאיר
חס נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים
ומחשיכי עמא דארעא אשאר
נבוזראדן רב קטוליא למהוי מפלחין
בחקלין ובכרמין׃ ואת עמודי הנחשת
אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו
כשדים וישאו את כל נחשתם
בבלה׃ וית עמודי נחשא דלבית
מקדשא דיי וית בסיסיא וית ימא
דנחשא דבבית מקדשא דיי תברו
כסדאי ואובילו ית כל נחשהון לבבל׃
ן כת כן ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות

ד׳ מלין יתיר בי׳ בריש תיבות וסימנ׳ ויתנהו ואת עיני בחורי מלבה וחד חלוף בתחלת קציר ... ומדלות ג׳ בל״ש ומל׳ וסימ׳
והנה שבע פרות בתלג׳ ומדלות העם דירמיה ושלאחרין ...

ואת המזרקות ואת הכפות ואת כל
כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו:
וית דודיא וית מגרופיתא וית מזמריא
וית מזרקיא וית בזיכיא וית כל מני
נחשא דהוו משמשין בהון נסיבו:
ואת הספים ואת המחתות ואת
המזרקות ואת הסירות ואת המנרות
ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב
זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים:
וית קוליא וית מחתיתא וית מזרקיא
וית דודיא וית מנרתא וית בזיכיא
וית מכילתא דדהבא דהבא ודכספא
כספא נסיב רב קטוליא: העמודים
שנים הים אחד והבקר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה:
עמודיא תרין ימא חד ותוריא תרי עסר
דנחשא דתחות בסיסיא דעבד מלכא
שלמה לבית מקדשא דיי לא הוה
מתקל לנחשתהון דכל מניא האלין:
העמודים שמנה עשרה אמה קומה קומת
העמד האחד וחוט שתים עשרה
אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות חס

נבוב: ועמודיא תמני עסרי אמין
רומיה דעמודא חד וחוט משחתא
עסרי אמין מקף ליה וסומכיה ארבע
אצבען חליל: וכתרת עליו נחשת וקומת
הכתרת האחת חמש אמות ושבכה
ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת
וכאלה לעמוד השני ורמונים: וקרנתהון
עלוהי דנחשא ורומה דקרנתהון חדא
חמיש אמין וסריגתא ורמוניא על
קרונתהון סחור סחור כולא נחשא
וכאלין לעמודא תנינא ורמוניא: ויהיו
הרמנים תשעים וששה רוחה כל
הרמנים מאה על השבכה סביב: והוו
רמוניא תשעין ושיתא בעברתא כל
רמוניא מאה על סריגתא סחור סחור:
ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת
שמרי הסף: ודבר רב קטוליא ית
שריה כהנא רבא וית צפניה סגן
כהניא וית תלתה אמרכליא: ומן העיר
לקח סריס אחד אשר היה פקיד על
אנשי המלחמה ושבעה אנשים
מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
ואת ספר שר הצבא המצבא את

דמלכים אשר הוא פקיד ירמיה אשר היה וסימנ׳ הוא היה גבור ... על אנשי ד׳ וסימנ׳ ... וישמחו שאול ענתות ומן העיר

עם הארץ וששים איש מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר: ומן קרתא
דבר גוא חד דהוה ממנא על גברי
עבדי קרבא ושבעה גברין דחזן
אפי מלכא דאשתכחו בקרתא וית
ספרא רב חילא דכניש ית עמא
דארעא ושתין גברא מעמא דארעא
דאשתכחו בגו קרתא: ויקח אתם
נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל
מלך בבל רבלתה: ודבר יתהון נבוזראדן
רב קטוליא ואוביל יתהון לות מלכא ל
דבבל לרבלת: ויכה אותם מלך בבל ד
וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה חס
מעל אדמתו: ומחא יתהון מלכא
דבבל וקטילנון ברבלה בארעא
דחמת וגלו דבית יהודה מעל ארעהון:
זה העם אשר הגלה נבוכדרצר
בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
ועשרים ושלשה: דין עמא דאגלי
נבוכדנצר בשנת שבע יהודאי תלתה
אלפין ועשרין ותלתה: בשנת שמונה
עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש
שמנה מאות שלשים ושנים: בשנת
תמנא עשרי לנבוכדנצר מירושלם

נפשתא תמני מאה תלתין ותרין: בשנת
שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה
נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש
שבע מאות ארבעים וחמשה כל
נפש ארבעת אלפים ושש מאות:
בשנת עסרין ותלת לנבוכדנצר אגלי
נבוזראדן רב קטוליא יהודאי נפשתא
שבע מאה ארבעין וחמיש כל נפשתא
ארבעה אלפין ושית מאה:
ויהי בשלשים ושבע שנה
כת לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
כן עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש
נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
ג מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה
חס ויצא אתו מבית הכליא: והוה בתלתין
ו כן ושבע שנין לגלות יהויכין מלך
שבטא דבית יהודה בתרי עסר ירחין
בעסרין וחמשה לירחא רבי אויל
מרודך מלכא דבבל בשנת מלכותיה
ית ריש יהויכין מלך שבטא דבית
יהודה ואפיק יתיה מבית אסירי:
כימ וידבר אתו טבות ויתן את כסאו
המלכים ממעל לכסא מלכים אשר אתו
ק בבבל: ומליל עמיה פתגמין תקנין

מלכתו ג חס וסימנ׳ ותנשא ותכון לגלות דירמ׳ סימן ויראו בני האלהים. שבע פרות ב׳ בן עריס טבת כת ונאמן נערות
מול ושנ׳ טבות כת׳

ויהבית כרסוהי מעיל לכורסי מלכיא
דעימיה בבבל׃ ושנא את בגדי כלאו
ואכל לחם לפני תמיד כל ימי חיו׃
ושני ית לבושי אסוריה ואכל לחמא
קדמוהי תדירא כל יומי חיוהי׃ וארחתו
ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל
דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי
חייו׃ ושירותיה שירות תדירא
מתיהבין ליה מן קדם מלכא דבבל פתגם
יום ביומיה עד יום מותיה כל יומי חיוהי׃

סכום הפסוקים שלספר ירמיהו
אלף ושלש מאות ושישים וחמשה

א

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר
נפתחו השמים ואראה מראות אלהים׃
והוה בתלתין שנין לזמן דאשכח
חלקיה כהנא רבא ספרא דאוריתא
בבית מקדשא בעזרתא תחות אולמא
ביומי יאשיהו בר אמון מלך שבטא
דבית יהודה בתמוז בחמשה ליה הא
אמר נביא ואנא בגו בני גלותא על
נהר כבר אתפתחו שמיא וחזית
בחיזו נבואה דשרת עלי חיזו יקר

שכינתא דיי׃ בחמשה לחדש היא
השנה החמישית לגלות המלך יויכין׃
בחמשה לירחא היא שתא חמישתא
לגלות מלכא יויכין׃ היה היה דבר יהוה
אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים
על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה׃
הוה פתגם נבואה מן קדם יי׃ עם
יחזקאל בר בוזי כהנא בארעא דישראל
תב תננות ואתמליל עמיה במדינת
ארע כסדאי על נהר כבר ושרת עלוהי
תמן רוח נבואה מן קדם יי׃ וארא והנה רוח
סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין
החשמל מתוך האש׃ וחזית והא רוח
עלעולא אתי מן ציפונא ענן רבא ואישתא
משתלהבא וזיהורא ליה סחור סחור ומגו
עננא ומגו עלעולא כעין חשמלא מגו
אישתא׃ ומתוכה דמות ארבע חיות
וזה מראיהן דמות אדם להנה׃ ומגוה
דמות ארבע בריין ודין חזויהון דמות
אנשא להון׃ וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם׃ וארבעה
אפין לחדא וארבעה אפין לכל חדא
וחד שתת עסרא אפין לבריתא חדא

החמישית ג׳ מל׳ וסימנ׳ למלך רחבעם וחברון לגלות המלך יויכין ... וידי ... משה כבדים וידי אדם מתחת

הוי מנין אפיא דארבען ברין שתין
וארבעה אפין וארבעה גפין לחדא
וארבעה גפין לכל חד וחד שתת עסר
גפין לכל אפא ואפא שתין וארבעה
גפין לבריתא חדא הוי מנין גפיא
דארבע ברין מאתן וחמשין ושתה גפין׃
ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף
רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל׃
ורגליהון רגלין כוונן ופרסת רגליהון
כפרסת רגלין סגלגלן ומזיען עלמא
במהלכהון ומנצנצן כעין נחש מצלהב׃
וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם׃
וידין כידי אנשא עביד להון מתחות
גפיהון על ארבעה סטריהון למחתי
בהון גמרין דאישא מביני כרוביא
מתחות רקיעא דעל רישיהון למיתן
על חובי סרפיא למזרק על אתר
רשיעיא לאבדא חייביא עברי מימריה
ואפיהון וגפיהון שוי לארבעתיהון׃
חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא
יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו׃
מכונן חדא לקביל חדא גפיהון לא
מתחזרן במיזלהון בריא לקביל

אפהא אזלא׃ ודמות פניהם פני אדם
ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני
שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר
לארבעתן׃ ודמות אפיהון אפי אנשא
ואפי אריא עביד מימינא לארבעתיהון
ואפי תורא עביד מסמלא לארבעתיהון
ואפי נשרא לארבעתיהון׃ ופניהם
וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים
חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה׃
ואפיהון וגפיהון פרישין מלעילא
לחדא תרתין מכונן חדא ותרתין מכסין
ית גויתהון׃ ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו
לא יסבו בלכתן׃ ובריא לקביל אפהא
אזלא לאתר דהוי תמן רעוא למיזל
אזלין לא מתחזרן במיזלהון׃ ודמות
החיות מראיהן כגחלי אש בערות
כמראה הלפדים היא מתהלכת בין
החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק׃
ודמות בריתא חזויהון כגמרין דאישא
בערן כחיזו בעוריא אישתא משתלהבא
בין בריתא וזיהורא לאישתא ומן
אישתא נפיק ברקא׃ והחיות רצוא
ושוב כמראה הבזק׃ ובריתא

אל אשר ה̇ וסימנ׳ נחה והכהלתם הרוח קדמא׳ בבדים תלבי ס — ד בלכתן ג̇ וסימנ׳ לא יסבו לא יסבו לא יסבו קדמאי ס
ושוב ג̇ ומל׳ וסימנ׳ המים הערב והחיות ס — מהשמאול ב̇ וסי׳ שור אחד מימין דדב׳ ימ׳ ופני שור ס

באשתלוחיהון למעבד רעות רבונהון
דאשרי שכינתיה במרומא עילא
מנהון כאנפא עינא למחזי חזרן ומקפן
ית עלמא ותיבן בריות חדא וקלילן
כחיזו ברקא׃ וארא החיות והנה אופן
אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו׃
וחזית בריתא והא גלגל חד משתוי
במלרע לרום שמיא בסטר בריתא
לארבעה אפוהי׃ מראה האופנים
ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר
יהיה האופן בתוך האופן׃ חיזו גלגליא
ועובדיהון כעין אבן טבא ודמות חד
לארבעתיהון וחזויהון ועובדיהון
כמא דהוי גלגל בגו גלגל׃ על ארבעת
רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן׃
על ארבעה סטריהון במיזלהון אזלין
לא מתחזרן במיזלהון׃ וגביהן וגבה
להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים
סביב לארבעתן׃ וגביהון שוין לקבלא
רקיעא ורומא להון ודחילין אינון
וגביהון מלין עינין סחור סחור
לארבעתיהון׃ ובלכת החיות ילכו
האופנים אצלם ובהנשא החיות

מעל הארץ ינשאו האופנים׃ ובמיזל
בריתא אזלין גלגליא לקבלהון ובאתרממא
בריתא במלרע לרום שמיא מתרמין
גלגליא׃ על אשר יהיה שם הרוח ללכת
ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו
לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ על
אתר דהוי תמן רעוא למיזל אזלין
לתמן רעוא למיזל וגלגליא מתרמין
לקבלהון ארי ברוח בריתא בגלגליא׃
בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
ד׳ בל״ש מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם
כי רוח החיה באופנים׃ במיזלהון אזלין
ובמקמהון קימין ובאתרוממיהון
במלרע לרום שמיא מתרמין גלגליא
לקבלהון ארי ברוח בריתא בגלגליא׃
ג׳ ודמות על ראשי החיה רקיע כעין
הקרח הנורא נטוי על ראשיהם ג׳
מלמעלה׃ ודמות על רישי בריתא
חס רקיעא כעין גליד חסין מרבן על
ד׳ רישיהון מלעילא׃ ותחת הרקיע ב׳
שור כנפיהם ישרות אשה אל אחתה רי״ש
נשר לאיש שתים מכסות להנה ולאיש פי״ס
תרשיש שתים מכסות להנה את גויתיהם׃ ותחות כי ג׳ אהב את אל ה׳
וגביהן רקיעא גפיהון מכונן חדא לקביל בל״ש

ולאיש ג׳ וסימנ׳ כ׳ והדוה ולאיש בשת שתים מכסות להנה ה׳ בל״ש וסימנ׳ ד׳ ומתוכה ותחת הרקיע ב׳ בן בבאו ולהנה כנפים

חדא לחדא תרתין מכסין להון ולחדא
תרתין מכסין להון ית גויתהון ׃ ואשמע
את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול
שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה ב׳
בעמדם תרפינה כנפיהן ׃ ושמעית חד חס
ית קל גפיהון כקל מיין סגיאין כקלא וחד מל׳
מן קדם שדי במהכהון קל מלולהון
כד מודין ומברכין ית רבונהון קיימא
מלך עלמיא כקל משרית מלאכי
מרומא במקמהון משתקן גפיהון ׃
ויהי קול מעל לרקיע אשר על ב׳
ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן ׃ השופר
ובזמן דהוי רעוא קדמוהי לאשמעא
דבורא לעבדוהי נביי ישראל הוי
קלא ומשתמע מעלוי רקיעא דעל
רישיהון במקמהון משתקן גפיהון
מן קדם דבורא ׃ וממעל לרקיע אשר ב׳
על ראשם כמראה אבן ספיר דמות
כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה
אדם עליו מלמעלה ׃ ומעלוי רקיעא
דעל רישיהון כחיזו אבן טבא דמות
דמות כורסיא ועל דמות כורסיא
דמות כמראה אדם עלוהי מלעילא ׃
וארא כעין חשמל כמראה אש בית

לה סביב ממראה מתניו ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה ראיתי
כמראה אש ונגה לו סביב ׃ וחזית
כעין חשמלא כחיזו אישתא מגיו
לה סחור סחור חיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולעילא וחיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולרע חזיתי כחיזו אישתא וזיהורא
ליה סחור סחור ׃ כמראה הקשת אשר
יהיה בענן ביום הגשם כן מראה
הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד
יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע
קול מדבר ׃ כחיזו קשתא דהוי בעננא
ביומא דמטרא כין חיזו זיהורא סחור
סחור הוא חיזו דמות יקרא דיי וחזית
ואשתטחית על אפי ושמעית קל
דמתמלל ׃ ויאמר אלי בן ב׳ ה׳ בטע
אדם עמד על רגליך ואדבר אתך ׃ בספ
ואמר לי בר אדם קום על רגלך ואמליל
עמך ׃ ותבא בי רוח כאשר דבר אלי
ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר ט׳ וחד
אלי ׃ ועלת בי רוחא כד מליל עמי ומדבר
ואקימתני על רגלי ושמעית ית

בני ישראל ׳א בספרא וסימנ׳ בן אדם שולח ככה פגרי ותגד קח לך הנני לקח בתוך בתוך בתעות כחזוח בתעות

דמתמליל עמי׃ ויאמר אלי
בן אדם שולח אני אתך אל בני ישראל
אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה
ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה׃
ואמר לי בר אדם שלח אנא יתך לות בני
ישראל לות עממיא סרבניא דסריבו
על מימרי אנון ואבהתהון מרדו
במימרי עד כדן יומא הדין׃ והבנים
קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך
אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה׃ ומתקרין בניא אנון חציפי אפין
ותקיפי לבא אנא שלח יתך לותהון
ותימר להון כדנן אמר יי אלהים׃ והמה
אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי
המה וידעו כי נביא היה בתוכם׃ ואנון
אם יקבלון אלפן ואם יתמנעון מלמחטי
ארי עם סרבן אנון וידעון דנביא
הוה ביניהון׃ ואתה בן אדם
אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא
כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים
אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם
אל תחת כי בית מרי המה׃ ואת בר
אדם לא תדחל מנהון ומפתגמיהון
לא תדחל ארי מסרבין ומקשן לקבלך

וכגו עממא דעובדיהון דמן לעקרבין
את יתיב ומפתגמיהון לא תדחל ומן
קדמיהון לא תתבר ארי עם סרבן אנון׃
ודברת את דברי אליהם אם ישמעו
ואם יחדלו כי מרי המה׃ ותתנבי ית
פתגמי נבואתי להון אם יקבלון אלפן
ואם יתמנעון מלמחטי ארי עם סרבן
אנון׃ ואתה בן אדם שמע
את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי
כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר
אני נתן אליך׃ ואת בר אדם שמע ית
דאנא ממליל עמך לא תהי סרבן כעמא
סרבנא ארכין נפשך וקביל ית דאנא
יהיב לך׃ ואראה והנה יד שלוחה אלי
והנה בו מגלת ספר׃ וחזית והא דמות
יד מיתושטא לציד לותי והא ביה
מגלת ספרא׃ ויפרש אתה לפני והיא
כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים
והגה והי׃ ופרס יתה קדמי והיא כתיבא
מאפהא ומאחורהא מה דהוה מן
שירויא ומא דעתיד למהוי בסופא
וכתוב בה דאם יעברון בית ישראל
על אוריתא ישלטון בהון עממיא
ואם יעבדון ית אוריתא יסוף מנהון

שולח ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנ׳ בן אדם שולח וחזקי לב מגפתי חס ... שלוחה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנ׳ נפתלי מנחה והנה יד

אליא דוונא ותינחתא׃ ויאמר אלי
בן אדם את אשר תמצא אכל אכול
את המגלה הזאת ולך דבר אל בית
ישראל׃ ואמר לי בר אדם ית
דמתיהיב לך קביל קביל מא דכתיב
במגלתא הדא ואיזיל אתנבי על
בית ישראל׃ ואפתח את פי ויאכלני
את המגלה הזאת׃ וארכינית ית נפשי
ואחכמני מא דכתיב במגלתא הדא׃
ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל
ומעיך תמלא את המגלה הזאת
אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי
בפי כדבש למתוק׃ ואמר לי בר
אדם נפשך תסבע ומעך תמלי אם
תקביל מא דכתיב במגלתא הדא
דאנא יהיב לך וקבילתה והוו פתגמהא
בפומי כדבש חלי׃ ויאמר
אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל
ודברת בדברי אליהם׃ ואמר לי בר
אדם איתא איזיל לות בני ישראל
ותתנבי בפתגמי נבואתי להון׃ כי
לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון
אתה שלוח אל בית ישראל׃ ארי
לא לות עם עמיקי ממלל ויקירי

לישן את שליח לאתנבאה אלהין
על בית ישראל׃ לא אל עמים רבים
עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא
תשמע דבריהם אם לא אלהם שלחתיך
המה ישמעו אליך׃ לא לות עממין
סגיאין עמיקי ממלל ויקירי לישן
דלא תשמע פתגמיהון אילו לותהון
שלחתך אנון יקבלון מנך׃ ובית
ישראל לא יאבו לשמע אליך כי
אינם אבים לשמע אלי כי כל בית
ישראל חזקי מצח וקשי לב המה׃
ובית ישראל לא ייבון לקבלא מנך
ארי ליתינון צבן לקבלא למימרי
ארי כל בית ישראל חציפי אפין ותקיפי
לבא אנון׃ הנה נתתי את פניך חזקים
לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת
מצחם׃ הא יהבית ית בית אפך תקיף
כקביל בית אפיהון וית בית עינך
חסין כקביל בית עיניהון׃ כשמיר
חזק מצר נתתי מצחך לא תירא
אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי
המה׃ כמא דשמירא תקיף מטנרא
כין יהבית ית בית עינך חסין כקביל
בית עיניהון לא תדחל מנהון ולא

אל עמים ג̇ בל״ע וסימנ׳ שפה אריס נקי אהפוך אל... חזקים ג̇ וסימנ׳ כי חזקים נתתי את פניך כראי מוצק עמקי ד̇ בל״ע
וסימנ׳ שפה וחב׳ וחב׳ בעמקי שאול...

תיתבר מן קדמיהון ארי עם סרבן
אנון׃ ויאמר אלי בן אדם
את כל דברי אשר אדבר אליך קח
בלבבך ובאזניך שמע׃ ואמר ליבר
אדם ית כל פתגמי דאמליל עימך
קביל בליבך ובאודנך שמע׃ ולך בא
אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם
יחדלו׃ ואיתא איזיל לות בני גלותא
לות בני עמך ותתנבי להון ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים אם יקבלון
אלפן ואם יתמנעון מלמחטי׃ ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ ונטלתני
רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגי
דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי
מאתר בית שכינתיה׃ וקול כנפי החיות
משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים ומל
לעמתם וקול רעש גדול׃ וקל כנפי
בריתא נקשין חד לחד וקל גלגליא
לקבלהון וקל זיע סגי׃ ורוח נשאתני ב̇ ורוח
ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד
יהוה עלי חזקה׃ ורוחא נטלתני
ונסיבתני ואזלית במרר בתקוף

רוחי ונבואה מן קדם יי עלי תקיפת׃
ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים ואשב
אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ב̇ וכמלאה ג̇
ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם׃
ואתית לות בני גלותא לתל אביב דיתבין
על נהר כבר ונחית ביניהון אנון יתבין
תמן ויתיבית תמן שבעה יומין שתיק
ביניהון׃ ויהי מקצה שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
מסוף שבעה יומין והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם צפה
נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי
דבר והזהרת אתם ממני׃ בר אדם
מליף מניתך לבית ישראל ותקביל
ממימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי
קדמי׃ באמרי לרשע מות תמות
ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע ב̇
מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע וחס
בעונו ימות ודמו מידך אבקש׃
בדאמרית לרשיעא ממת תמות
ולא אזהרתהי ולא מלילתא לאזהרא
רשיעא מאורחיה דרשעא לקימותיה
הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה
מן ידך אתבע׃ ואתה כי הזהרת רשע

ואשב ג̇ וסימנ׳ ואשב בהר ארבעים יום ואבוא אל הגולה ב̇ בו קדמאה ד ואבוא ואשר כה ושארא ואשב מ

ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה
הוא בעונו ימות ואתה את נפשך
הצלת: ואת ארי אזהרתא רשיעא
ולא תב מחוביה ומאורחיה דרשעא
הוא בחוביה ימות ואת ית נפשך
שיזבתא: ובשוב צדיק מצדקו
ועשה עול ונתתי מכשול לפניו
הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו
ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה
ודמו מידך אבקש: ובד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביר שקר ואתין תקלת
חובין קדמוהי הוא ימות ארי לא
אזהרתהי בחוביה ימות ולא ידכרן
זכוותיה דעבד ודמיה מידך אתבעי:
ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא
צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי
נזהר ואתה את נפשך הצלת: ואת
ארי אזהרתהי לצדיקא בדיל דלא
למחטי צדיקא והוא לא חטא מיחא
יחי ארי אזדהר ואת ית נפשך
שיזבתא: ותהי עלי שם יד יהוה
ויאמר אלי קום צא אל הבקעה
ושם אדבר אותך: ושרת עלי תמן
רוח נבואה מן קדם יי ואמר לי קום

פוק לבקעתא ותמן אמליל עמך:
ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם
כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי
על נהר כבר ואפל על פני: וקמית
ונפקית לבקעתא והא תמן יקרא
דיי שרי כיקרא דחזיתי על נהר כבר
ואשתטחית על אפי: ותבא בי רוח
ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר
אלי בא הסגר בתוך ביתך: ועלת בי
רוחא ואקימתני על רגלי ומליל עמי
ואמר לי עול איטמר בגו ביתך: ואתה
בן אדם הנה נתנו עליך עבותים
ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ואת
בר אדם הא גזירת פתגמי עלך כאסור
גדילן דאסרין בהון ולא תיפוק ביניהון:
ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא
תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי
המה: ולישנך אדביק לחיכך ותשתוק
ולא תהי להון לגבר מוכח ארי עם
סרבן אנון: ובדברי אותך אפתח את
פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה השמע ישמע והחדל יחדל
כי בית מרי המה: ובמללותי עמך
ארכין ית נפשך ותימר להון כדנן

ולא שב ה̇ וסימנה̇ בדרך רכב בשגעון הזהרת הזהרת ·· עבותים ב̇ מל̇ וסימנה̇ והנה נתנו והנה נתני ויתן עבותיו

אמר יי אלהים דמקביל יקביל ודפסק
ודמתמנע יתמנע מלמחטי ארי עם
סרבן אנון׃ ואתה בן אדם
קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות
עליה עיר את ירושלם׃ ואת בר אדם
סב לך אבנא ותתין יתה קדמך ותצור
עלה קרתא ית ירושלם׃ ונתתה עליה
מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה
סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה
כרים סביב׃ ותצור עלה כציר ותבני
עלה כרקום ותצבר עלה מליתא
ותשרי עלה משרין ומני עלה
אפרוזין סחור סחור׃ ואתה קח לך
מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל
בינך ובין העיר והכינתה את פניך
אליה והיתה במצור וצרת עליה
אות היא לבית ישראל׃ ואת סב לך
מסרית ברזל ותתין יתה כותל ברזל
בינך ובין קרתא ותתקין ית אפך לה
ותהי בצירא ותצור עלה את היא
לבית ישראל׃ ואתה שכב
על צדך השמאלי ושמת את עון
בית ישראל עליו מספר הימים
אשר תשכב עליו תשא את עונם׃

ואת תשכוב על סטרך דסמלא ותשוי
ית חובי בית ישראל עלוהי מנין יומיא
דתשכוב עלוהי תקביל ית חוביהון׃
ואני נתתי לך את שני עונם למספר
ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת
עון בית ישראל׃ ואנא יהבית לך על
חד תרין בחוביהון למנין יומיא תלת
מאה ותשעין יומין ותקביל חובי בית
ישראל׃ וכלית את אלה ושכבת על
צדך הימני שנית ונשאת את עון בית
יהודה ארבעים יום יום לשנה יום
לשנה נתתיו לך׃ ותשלים ית אלין
ותשכוב על סטרך דימינא תנינות
ותקביל ית חובי בית יהודה ארבעין
יומין יומא לשתא יומא לשתא
יהבתינון לך׃ ואל מצור ירושלם תכין
פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה׃
ולציר ירושלם תתקין אפך ודרעך
תתקיף ותתנבי עלה׃ והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך
עד כלותך ימי מצורך׃ והא גזירת
פתגמי עלך כאיסור גדילין ולא תתהפך
מסטרך לסטרך עד שלמותך יומי
צירך׃ ואתה קח לך חטין ושערים

עלי בכל׳ ית בל׳ ׳ וסימנ׳ ויבאו פתוח גבל הרעים ברזל בשלם ספות׳ בו ומוציא טהור הורק אחר הי׳ גב׳ חטין משחהו מפצו פז יקר

ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה וחס
אותם בכלי אחד ועשית אותם לך יח
ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב בל״נ
על צדך שלש מאות ותשעים יום
תאכלנו׃ ואת סב לך חטין וסערין
וטלופחין ודוחן וכונתין ותתין יתהון
במנא חד ותעביד יתהון לך למיכל
מנין יומיא דאת שכיב על סטרך
תלת מאה ותשעין יומין תיכלניה׃
ומאכלך אשר תאכלנו במשקול
עשרים שקל ליום מעת עד עת
תאכלנו׃ ומיכלך דתיכלניה במתקל
עסרין פילס ליום מעדן עד עדן
תיכלניה׃ ומים במשורה תשתה
ששית ההין מעת עד עת תשתה׃ ומיא ב
במכילתא תשתי חד מן שתא בהינא ובענ
מעדן עד עדן תשתי׃ ועגת שעורים
תאכלנה והיא בגללי צאת האדם יחזקאל ב ל בעינבון
תעגנה לעיניהם׃ וחררא דלחים סערין צאת
תיכלינה והיא על גללי מפקת אנשא ובעלו ישע צאת
תחרינה לעיניהון׃ ויאמר ובעלו
יהוה ככה יאכלו בני ישראל את
לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃
ואמר יי׳ כדין ייכלון בני ישראל

ג

ב
צבא
השמים

ה

ית מיכלהון מסאב בני עממיא
דאגלינון לתמן׃ ואמר אהה אדני
יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה
וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה
ולא בא בפי בשר פגול׃ ואמרית
קביל בעותי יי׳ אלהים הא נפשי לא
מסאבא ונבילא ותבירא לא אכלית
מזעורי ועד כען ולא אכלית בסר
מרחק׃ ויאמר אלי ראה נתתי
לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם
ועשית את לחמך עליהם׃ ואמר לי
חזי דיהבית לך ית גללי תוריא חלף גללי
אנשא ותעביד ית מיכלך עליהון׃
ויאמר אלי בן אדם הנני שבר
מטה לחם בירושלם ואכלו לחם
במשקל ובדאגה ומים במשורה
ובשממון ישתו׃ ואמר לי בר אדם
האנא תבר סעיד מיכלא בירושלם
וייכלון מיכלהון במתקל ובצפא
ומיא בצערו ובאשתממו ישתון׃ למען
יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו
ונמקו בעונם׃ בדיל דיחסר להון מיכל
ומשתי ויצדון גבר ואחוהי ויתמסון
בחוביהון׃ ואתה בן אדם

כלי בכלי יח בל״נ וכל יו׳ צר יוצר חרש חפץ חמדה דכוות במ״א ויהי לי חזקיהו וכל תורת כהנים כות ומן ויצאו משה ואלעזר
הכהן עד סוף ספר כות וכל תרי עש׳ כות ודב׳ ימ׳ ותלים כות במ״ג האלהים הפולטים הכין ○ ולא בא ג׳ וסי׳ שמואל בשר
פגול עליהם ○ פגול ג׳ וסימנ׳ לא יחשב ואם האכל ולא בא בפי ○

קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה
לך והעברת על ראשך ועל זקנך
ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: ואת
בר אדם סב לך חרב חריפא מספר
גלביא תסבה לך ותעבר על רישך ועל
דקנך ותיסב לך מוזנון דמתקל ותפלגנון:
שלשית באור תבעיר בתוך העיר
כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית
תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה
לרוח וחרב אריק אחריהם: תלתא בנורא
תדליק כגון קרתא כמשלם יומי צירא
ותסב ית תלתא תקטיל בחרבא סחרנהא
ותלתא תבדר לכל רוח דכין יתבדרון
ודקטלין בחרבא אגרי בתריהון:
ולקחת משם מעט במספר וצרת
אותם בכנפיך: ותסב מתמן זעיר
במנין ותצור יתהון בכנפך: ומהם
עוד תקח והשלכת אותם אל תוך
האש ושרפת אתם באש ממנו תצא
אש אל כל בית ישראל: ומנהון עוד
תסב ותרמי יתהון לגו נורא ותוקיד
יתהון בנורא בכין תפוק אישתא
על כל בית ישראל: כה
אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך

הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: כדנן
אמר יי אלהים דא ירושלם כגון עממיא
שויתה וסחור סחור לה מדינתא: ותמר
את משפטי לרשעה מן הגוים ואת
חקותי מן הארצות אשר סביבותיה
כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו
בהם: ואשניאת ית דיני למחב כהון
מן עממיא וית קימי מן מדינתא
דבסחרנהא ארי בדיני קצו וקימי לא
הליכו בהון: לכן כה אמר
אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר
סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת
משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבתיכם לא עשיתם: בכין כדנן
אמר יי אלהים חלף דחבתון מן עממיא
דבסחרניכון בקימי לא הליכתון וית
דיני לא עבדתון וכנמוסי עממיא
דבסחרניכון לא עבדתון:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך
גם אני ועשיתי בתוכך משפטים
לעיני הגוים: בכין כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח רגזי עלך אף אנא
ואעביד בגויך פורענות דינין לעיני
עממיא: ועשיתי בך את אשר לא

לרוח ג' וסימנ' והשלישית תזרה לרוח ... ואת חקותי ה' וסימנ' את משפטי געלה מן הארצות. במשפטי ועל ריב המה ...

עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו
עוד יען כל תועבתיך׃ ואעביד ביך ה׳ חס
ית דלא עבדית וית דלא אעביד
דכותיה עוד חלף כל תועבתיך׃
לכן אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך
שפטים וזריתי את כל שאריתך
לכל רוח׃ בכין אבהן ייכלון בסר
בניהון בגויך ובניא ייכלון בסר
אבהתהון ואעביד ביך פורענות
דינין ואבדר ית כל שאר עמיך לכל
רוח׃ לכן חי אני נאם אדני
יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם ה׳ חס
אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני
לא אחמול׃ בכין קיים אנא אמר י״י
אלהים אם לא חלף דמקדשי סאיבת
בכל שקוצך ובכל תיעובתיך ואף
אנא אקטוף תקוף דרעיך דלא יחוס
מימרי ואף אנא לא ארחים׃ שלשתיך
בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך
והשלישית בחרב יפלו סביבותיך
והשלישית לכל רוח אזרה וחרב ג׳
אריק אחריהם׃ תלתיך במותא

ימותון ובכפנא ישתיצון בגויך
ותלתא בחרבא יתקטלון סחרנך
ותלתא לכל רוח אבדר ודקטלין
בחרבא אגרי בתריהון׃ וכלה אפי
והנחתי חמתי בם והנחמתי וידעו
ד׳ דסמ׳ כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי
חמתי בם׃ ויחול רגזי ואניח חמתי
בהון ואסיף ויידעון ארי אנא י״י גזרית
במימרי ואקיים כד יחול רגזי בהון׃
ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר
כל ספ׳ סביבותיך לעיני כל עובר׃ ואתנך
מל׳ לחרבא ולחסורין ביני עממיא
דבסחרנך לעיני כל דעדי׃ והיתה
ומל׳ קדמג׳ חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים
בגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים
בתל׳ באף ובחמה ובתכחות חמה אני
לגוים כת׳ סימ׳ בל׳ יהוה דברתי׃ ותהן לחסורין ולאתרבונא
עלך צדו ואשתממו לעממיא
דבסחרנך כד אעביד ביך פורענות
דינין ברגז ובחמא ובתקוף רגז אנא
י״י גזרית במימרי׃ בשלחי את חצי
הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית
ט׳ אשר אשלח אותם לשחתכם
ג׳ ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה

תועבתיך ה׳ חס וסימנה׳ יען יען ואת כל תועבתיך ובתרג׳ דשמשון ושנ׳ מל׳ ס׳ — כי אני יי׳ דברתי ד׳ וסימנה׳ וכלה מבלתיו
לאש ונתתין — אזרה ג׳ וסימנה׳ בגוים לכל רוח לכל רוח

להם׃ בגרריותי ית מחת כפנא מכתשין
בישין דמתקנין לחבלא דאשלח
יתהון לחבלותכון וכפנא אוסיף עליכון
ואתבר לכון סעיר מיכלא׃ ושלחתי
עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר
ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני
יהוה דברתי׃ ואשלח עליכון כפנא
וחיתא בשתא ותכלונך ומותא
וקטלא יעדון בך ודקטלין בחרבא
איתי עלך אנא יי גזרית במימרי׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אליהם׃ בר אדם קביל
נבואה על טורי ישראל ואתנבי
עליהון׃ ואמרת הרי ישראל שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות
הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי
במותיכם׃ ותימר טורי ישראל קבילו
פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים
לטוריא ולרמתא לפצידיא ולחליא
הא אנא מיתי עליכון דקטלין בחרבא
ואוביד במתכון׃ ונשמו מזבחותיכם

ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם
לפני גלוליכם׃ ויצדון איגוריכון ויתברון
חנסניכון ואירמי קטיליכון קדם פיגור
טעותכון׃ ונתתי את פגרי בני ישראל
לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם
סביבות מזבחותיכם׃ ואתין ית פגרי
בני ישראל קדם פיגור טעותהון ואבדר
ית גרמיכון סחרנות איגוריכון׃ בכל
מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות
תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו
חמניכם ונמחו מעשיכם׃ בכל
מותבניכון קרויא יחרבן ובמתא
יצדיין בדיל דיחרבון ויצדון איגוריכון
ויתברון ויבטלון טעותכון ויתקטפון
חנסניכון ויתמחון עובדיכון׃ ונפל
חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה׃
ויתרמון קטילין בניכון ותדעון ארי
אנא יי׃ והותרתי בהיות לכם פליטי
חרב בגוים בהזרותיכם בארצות׃
ואשאר במהוי לכון משיזבי חרבא
ביני עממיא באתבדוריכון במדינתא׃
וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר
נשבו שם אשר נשברתי את לבם

באחת הגיאיות ולגיאיות קרי׳ וגיאותיך אלין כת׳ גיאות ושנ׳ גאיות כת׳ ... מושבותיכם דתישמנה ל׳ מל׳ מושבותיהם
דדבלתה ל׳ מל׳ ... וג׳ כת׳ משבתיכם לא תבערו ולחם וקלי כל מלאכה דאך בעשור ושנ׳ קרי׳ מושבתיכם כת׳ ...

הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם
הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם
וידכרון משיזביכון דחלתי ביני
עממיא דאשתביאו לתמן דתבירית
ית לבהון טפשא דסטא מבתר פלחני
וית חיזו עיניכון דטעאה בתר
טעותהון ויתנקון ויהון חזן על בשתא
דעבדו לכל תועיבתהון וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות
להם הרעה הזאת וידעון ארי אנא
יי לא למגן גזרית במימרי למעבד
להון בישתא הדא כה אמר
אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך
ואמר אח אל כל תועבות רעות בית
ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר
יפלו כדנן אמר יי אלהים טפח בידך
ורפוס ברגלך ואימר וי על כל תועבת
בישת בית ישראל דבחרבא בכפנא
ובמותא יתרמון הרחוק בדבר ימות
והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור
ברעב ימות וכליתי חמתי בם דרחיק
במותא ימות ודקריב בחרבא יתקטיל
ודישתאר ויעול לכרכי צירא

בכפנא ימות ויחול רגזי בהון וידעתם
כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל
כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים
ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו שם ריח
ניחח לכל גלוליהם ותדעון ארי אנא
יי במהוי קטיליהון בגו פגור טעותהון
סחרנות אגוריהון על כל רמא מנטלא
בכל רישי טוריא ותחות כל אילן
עבוף ותחות כל בטמא מעפיא
אתר דיהבו תמן קרבנין לפלחן לכל
טעותהון ונטיתי את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה ומשמה
ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה ואריים ית מחת
גבורתי עליהון ואתין ית ארעא
לצדו ואשתממו ממדבר דבלת בכל
מותבניהון וידעון ארי אנא יי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
לאדמת ישראל קץ בא הקץ על
ארבעת כנפות הארץ ואת בר אדם

סימן וזכרו חרץ נדה ומעל כל תועבתיהם כה ושלחתי ואל לב והותרתי מל דמל וככלות דעזרא ויתר דברי יהויקים ודג
ימים חס דחס הזונה ג בליש וסימנה נשברתי אם זונה הצמתה קדמ דאם חס וכל זונות זנות כת כה אמר ח בטעם
הכה השפך והאבדתי כסיתי התוה רב לכם הנשיא

כדנן אמר יי אלהים לארעא דישראל
קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי
כה / ריש / פס — על ארבע רוחי ארעא: עתה הקץ עליך
ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל תועבותיך: כען
מטת פורענות קצא למיתי עלך
ואשלח רגזי בך ואתפרע מניך
כאורחתיך ואתין עלך ית כל תועבתיך:
ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני יהוה: ולא יחוס
מימרי עלך ולא ארחים ארי חוב
אורחתיך עלך אתין ופורענות
תועבתיך בגויך יהוין ותידעון ארי
ה / בטע — אנא יי: כה אמר אדני יהוה
בספ — רעה אחת רעה הנה באה: כדנן אמר
יי אלהים בשתא בתר בשתא הא אתיא:
קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה:
קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי
ב / חד — עלך הא אתיא: באה הצפרה אליך
מל / וחד — יושב הארץ בא העת קרוב היום
חס / ואינון — מהומה ולא הד הרים: אתגליאת
בעגנ — מלכותא עלך יתיב ארעא מטא
עדן תברא קריב יום אתרגושא ולית

כה / ריש / פס — לאשתיזבא במצדי טוריא: עתה
מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי
אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך
את כל תועבותיך: כען מקריב אשפוך
חמתי עלך ויחול רגזי בך ואתפרע
מניך כאורחתיך ואתין עלך ית כל
תועבתיך: ולא תחוס עיני ולא אחמול
כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך
ה — תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה: ולא
יחוס מימרי ולא ארחים כחובי אורחתיך
עלך אתין ופורענות תועבתיך בגויך
יהוין ותידעון ארי אנא יי אייתיתי
ו ו — עליכון מחן: הנה היום הנה באה יצאה
חס — הצפרה ציץ המטה פרח הזדון: הא
יום פורענותא הא אתיא אתגליאת
מלכותא צמח שלטנא הופע רשעא:
ו ו — החמס קם למטה רשע לא מהם ולא
ומל וחס — מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם:
לא / יעשה — חטופין קמו למסעד רשיעין לא
מנהון ולא מאתרגושתהון ולא מבניהון
ו — ולא מבני בניהון: בא העת הגיע היום
הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל
ג — כי חרון אל כל המונה: מטא עדן
תשלמת חובין קריב יום פורענות

כה אמר ה׳ בטע בספ וסימנ׳ רעה המון מואב והיה שממה ... מכה ה׳ וסימנ׳ עבדוי בחוטרא לא תמחי עמים בעברה ץ מחה

חטאין זבינא לא יחדי ומזבנא לא
יתאבל ארי רגז מן קדמי על כל אתרגושתהון
כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד
בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה ג
לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו
ארי מזבנא לזבינה לא יתוב ועד
דאינון חיין ידינון בגויתהון ארי
נביא מתנבין על כל אתרגושתהון ולא
תיבין וגבר בחובי נפשיה מתלעין ועד
דאנון קיימין בתיובא לא מתקפין
תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך
למלחמה כי חרוני אל כל המונה
נפקין באצוחות קרנא ומיתקנין במני
זינא ולית דאזיל לקרבא ארי רגז מן
קדמי על כל אתרגושתהון החרב
בחוץ והדבר והרעב מבית אשר
בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ג
ודבר יאכלנו חרבא מלברא ומותא
וכפנא מלגיו דבחקלא בחרבא יתקטיל
ודבקרתא כפנא ומותא ישיצונה
ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים
כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו
ומשיזבא ישתיזבון מנהון ויהון
על טוריא כיוני חליא כלהון מנהמין

גבר בחובי נפשיה כל הידים תרפינה
וכל ברכים תלכנה מים כל ידיא יתרשלן
וכל רכוביא יתאשרן כמיא וחגרו
שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל
פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה
ויסרון סקין ותחפי יתהון אתכנעותא
ועל כל אפיהון בהתא ובכל רישיהון
מרט כספם בחוצות ישליכו וזהבם
לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל
להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא
ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול
עונם היה כספהון בשוקין ירמון
ודהבהון לבוסרן יהי כספהון ודהבהון
לא יכול לשיזבותהון ביום רגזא דיי
נפשהון לא יסבעון ומעיהון לא
ימלון ארי לתקלת חוביהון יהי וצבי
עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם ג
שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם
לנדה וחדות תקוניה ליקר יהבתיה
ואנון צלמי תועבתהון שקוציהון
עבדו ביה על כין יהבתיה להון לבוסרן
ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ
לשלל וחללוה ואמסרניה ביד רשיעי וחללוהו ק
לממבז ולחייבי ארעא לעדי ויחלוניה

עדיו ג׳ וסימנ׳ ולא שתו וצבי עדיו עדין לבלות ... חרון ג׳ וסימנ׳ כי חרון כמו חי ואתם מוסיפים ... וחללוהו קדמאה
וחללוה כת׳ בתרא וחללוה ותרויהון מל׳ ...

והסבותי פני מהם וחללו את צפוני
ובאו בה פריצים וחללוה ואסליק
שכינתי מנהון על דאחילו ית ארע
בית שכינתי וייעלון בה רשיעין
ויחלונה עשה הרתוק כי
הארץ מלאה משפט דמים והעיר
מלאה חמס עביד שישלן ארי ארעא
אתמליאת חובי קטול וקרתא
אתמליאת חטופין והבאתי רעי גוים
וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים
ונחלו מקדשיהם ואיתי מבאשי
עממיא ויחסנון ית בתיהון ואבטיל
רבות רשיעין ויתחלון מקדשיהון
קפדה בא ובקשו שלום ואין אתקפת
מטת ויבעון שלמא ולית הוה על הוה
תבוא ושמעה אל שמועה תהיה
ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד
מכהן ועצה מזקנים תבר על תבר
ייתי ובסורתא על בסורתא תהי ויבעון
אלפן מספר ואוראה תפסוק מכהנין
ומילך מחכימים המלך יתאבל ונשיא
ילבש שממה וידי עם הארץ
תבהלנה מדרכם אעשה אתם
ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי

אני יהוה מלכא יתאבל ורבא ילבש
צדו וידי עמא דארעא יתבהלון
מאורחהון אעביד עמהון ובנמוסיהון
אתפרע מנהון וידעון ארי אנא יי
ח ויהי בשנה הששית בששי
בחמשה לחדש אני יושב בביתי
וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי
שם יד אדני יהוה והוה בשתא שתיתאה
בשתיתאה בחמשה לירחא אמר
נביא אנא יתיב בביתי וסבי בית יהודה
יתבין קדמי ושרת עלי תמן רוח
נבואה מן קדם יי אלהים ואראה והנה
דמות כמראה אש ממראה מתניו
ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה
זהר כעין החשמלה וחזית והא
דמות כחיזו אישתא חיזו יקר דלא
יכלא עינא למחזי ולא אפשר
לאסתכלא ביה ולרע חיזו אישתא וחיזו
יקר דלא יכלא עינא למחזי ודלא
אפשר לאסתכלא ביה ולעילא כחיזו
זיהורא כעין חשמלא וישלח תבנית
יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי
רוח בין הארץ ובין השמים ותבא
אתי ירושלמה במראות אלהים

ותורה ה׳ וסימנ׳ מכהן ישמרו דעת עלות מצות ומצוות — במראות ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ הלילה הצבאות ירושלם
הבאנו ב׳ קדמ׳ חס׳

אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה
אשר שם מושב סמל הקנאה
המקנה: ואושיט דמות יד ואחדני
בסער רישי ונטלת יתי רוחא בין
ארעא ובין שמיא ואעילת יתי
לירושלם בחיזו נבואה דשרת עלי
מן קדם יי במעלנא דתרעא גואה
דפתיח לצפונא דתמן מותב צילם
קנאתא דמרגזין: והנה שם כבוד
אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה: והא תמן יקרא דאלהא דישראל
כחיזו דחזיתי בבקעתא: ויאמר אלי
בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה
ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון
לשער המזבח סמל הקנאה הזה
בבאה: ואמר לי בר אדם זקוף כען
עינך לאורח צפונא וזקפית עיני
לאורח צפונא והא מצפונא לתרע
מדבחא צילם קנאתא הדין במעלנא:
ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם
עשים תועבות גדלות אשר בית
ישראל עשים פה לרחקה מעל
מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות
גדלות: ואמר לי בר אדם החזי את

מא דאינון עבדין תועבן רברבן דבית
ישראל עבדין כא לאתרחקא מעל
מקדשי ועוד תתוב תחזי תועבן
רברבן: ויבא אתי אל פתח
החצר ואראה והנה חר אחד בקיר:
ואעיל יתי לתרע דרתא וחזית והא
חורא חד בכותלא: ויאמר אלי בן אדם
חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח
אחד: ואמר לי בר אדם חתור כען
בכתלא וחתרית בכתלא והא תרעא
חד: ויאמר אלי בא וראה את התועבות
הרעות אשר הם עשים פה: ואמר לי
עול וחזי ית תועבתא בישתא דאנון
עבדין כא: ואבוא ואראה והנה כל
תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי
בית ישראל מחקה על הקיר סביב
סביב: ועלית וחזית והא כל דמות
רחיש ובעירא שקוצין וכל טעותא
דפלחין להון בית ישראל מצירין
על כותלא סחור סחור: ושבעים איש
מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן
עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש
מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת
עלה: ושבעין גברא מסבי בית

דרך מל׳ הפונה צפונה הפנה קדימה הפונה קדים הפונה ודברי ימים

נא ו חס בל״ש ב לעיניהם ו בטעמ׳ בסף ד

מה הם ק׳

ענן ד׳ וסימנ׳ וכסה ענן כי ענן יי׳ על האהל ועתר ענן הקטרת ... חד וחס בל״ש
ויחנו ויסעו ויקב חד נא ראה ושעשע ...

ישראל ויאזניהו בר שפן קאים בינהון
קימין קדמיהון וגבר מחתיתיה
דקטורתא בידיה וטור ענן קטורתא
סליק: ויאמר אלי הראית בן אדם אשר
זקני בית ישראל עשים בחשך איש
בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה
ראה אתנו עזב יהוה את הארץ: ואמר
לי החזיתא בר אדם דסבי בית ישראל
עבדין בקבלא גבר באידרון בית
משכביה ארי אמרין לא גלין עובדנא
קדם יי רחיק יי ית יתבי ארעא: ויאמר
אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות
אשר המה עשים: ואמר לי עוד תתוב
תחזי תועיבן רברבן דאנון עבדין:
ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר
אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות
מבכות את התמוז: ואעיל יתי במעלנא
דתרע בית מקדשא דיי דפתיח לצפונא
והא תמן נשיא יתבן מבכין ית תמוזא:
ויאמר אלי הראית בן
אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
מאלה: ואמר לי החזיתא בר אדם עוד
תתוב תחזי תועיבן רברבן מאליין:
ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית
והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין
המזבח כעשרים וחמשה איש
אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה
והמה משתחויתם קדמה לשמש:
ואעיל יתי לדרת בית מקדשא דיי
גויתא והא תרע היכלא דיי בין אולמא
ובין מדבחא כעשרין וחמשה גברא
אחוריהון להיכלא דיי ואפיהון למדנחא
והאינון מתחברין סגדין למדנחא
לשמשא: ויאמר אלי הראית בן אדם
הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות
אשר עשו פה כי מלאו את הארץ
חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים
את הזמורה אל אפם: ואמר לי החזיתא
בר אדם הזעיר לבית יהודה מלמעבד
ית תועיבתא דעבדו כא ארי מלו ית
ארעא חטופין ותבו לארגזא קדמי
והאנון מיתן בהתא לאפיהון: וגם אני
אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל
וקראו באזני קול גדול ולא אשמע
אותם: ואף אנא אעביד ברגז לא יחוס
מימרי ולא ארחים ויצלון קדמי בקל
ט רב ולא אקביל צלותהון: ויקרא באזני
קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר

ויאמר אלי הראית בן אדם ד' וסימנהון אשר זקני בית ישראל עשים הראית בן אדם עוד תשוב הנקל לבית יהודה

ואיש כלי משחתו בידו ואכלי
ואנא שמעית קל רב למימר אתקרבו
דממנן על קרתא וגבר מן חבוליה
בידיה והנה ששה אנשים באים
מדרך שער העליון אשר מפנה
צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש
אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר
במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח
הנחשת והא שתא גברין אתן מאורח
תרעא עלאה דפתיח לציפונא וגבר
מן כדוריה בידיה וגברא חד ביניהון
לביש לבושין ופנקס ספרא בחרציה
ועלו וקמו בסטר מדבחא דנחשא
וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל
הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית
ויקרא אל האיש הלבוש הבדים אשר
קסת הספר במתניו ויקרא דאלהא דישראל
אסתלק בכרובא דהוה שרי עלוהי
בית קדש קדשיא ושרא מעיל לקביל
סקופת ביתא וקרא לגברא דלביש
לבושיא דפינקס ספרא בחרציה
ויאמר יהוה אלו עבר בתוך
העיר בתוך ירושלם והתוית תו על
מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים

על כל התועבות הנעשות בתוכה
ואמר יי ליה עבר בגו קרתא בגו
ירושלם ותרשום תוא על בית עיני
גבריא דמתאנחין ודמתנקין על כל
תועיבתא דאתעבידא בגוה ולאלה
אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו
על תחס עינכם ואל תחמלו ולאלין
אמר ואנא שמע עברו בקרתא
בתרוהי וקטולו לא תחוס עינכון ולא
תרחמון זקן בחור ובתולה וטף ונשים
תהרגו למשחית ועל כל איש אשר
עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו
ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני
הבית סב עולים ובתולה וטפלא ונשיא
תקטלון לחבלא ועל כל גברא דעלוהי
רושם תוא לא תקרבון ומבית מקדשי
תשרון ושריאו בגבריא סביא דקדם
ביתא ויאמר אליהם טמאו את הבית
ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו
והכו בעיר ואמר להון סאיבו ית
ביתא ומלו ית דרתא קטילין פוקו
ונפקו וקטלו בקרתא ויהי כהכותם
ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק
ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה

ולאלה ג ריש פיסו וסימנ תטמאו אמר באזני תהיה תרומת הק ס״ה ואפלה ג בליש וסימנ כהכותם נבעתי רחאין דרב

94

את כל שארית ישראל בשפכך את
חמתך על ירושלם׃ והוה כקטלותהון
ואשתארית אנא ואשתטחית על אפי
וצוחית ואמרית קביל בעותי יי אלהים
המחביל את כל שארא דישראל
במשפכך ית חמתך על ירושלם׃ ויאמר
אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד
מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה
מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ
ואין יהוה ראה׃ ואמר לי חובי בית
ישראל ויהודה תקיפו בה לחדא לחדא
ואתמליאת ארעא חייבי קטול וקרתא
אתמליאת אסטיות דין ארי אמרו
רחיק יי ית יתבי ארעא ולית דא גליא
קדם יי׃ וגם אני לא תחוס עיני ולא
אחמל דרכם בראשם נתתי׃ ואף אנא
לא יחוס מימרי ולא ארחים פורענות
אורחהון ברישהון יהבית׃ והנה האיש
לבוש הבדים אשר הקסת במתניו
משיב דבר לאמר עשיתי כאשר
צויתני׃ והא גברא דלביש לבושיא
דפנקסיה בחרציה מתיב פתגמא
למימר עבדית כמא דפקידתני׃
ואראה והנה אל הרקיע אשר

על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה
דמות כסא נראה עליהם׃ וחזית והא
ברקיעא דעל ריש כרוביא כאבן טבא
כחיזו דמות כרסיא אתחזי עליהון׃
ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר
בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב
ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים
וזרק על העיר ויבא לעיני׃ ואמר
לגברא דלביש לבושיא ואמר עול
לביני גלגלא לתחות כרובא ומלי חופנך
גומרין דאישא מביני כרוביא וזריק
על קרתא ועלו ואנא חזי׃ והכרבים
עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן
מלא את החצר הפנימית׃ וכרוביא קימין
מדרום לביתא במיעל גברא ועננא
אמיטתא אתמליאת ית דרתא גויתא׃
וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן
הבית וימלא הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד יהוה׃ ואסתלק יקרא
דיי בכרובא דהוה שרי עלוהי ושרא
מעיל לקביל סקופת ביתא ואתמליאת
ביתא ית ענן אמיטתא ודרתא אתמליאת
ית זיהור יקרא דיי׃ וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר החיצנה כקול

כקול אל שדי בדברו וכקל גפי כרוביא
אשתמע עד דרתא בריתא כקלא מן
קדם שדי במלולא׃ ויהי בצותו את
האיש לבש הבדים לאמר קח אש
מבינות לגלגל מבינות לכרובים
ויבא ויעמד אצל האופן׃ והוה
כפקדותיה ית גברא דלביש לבושיא
למימר סב אישתא מביני גלגליא
מביני כרוביא ועל וקם בסטר גלגלא׃
וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים
אל האש אשר בינות הכרובים וישא
ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא׃
ואושיט כרובא ית ידיה מביני כרוביא
לאישתא דביני כרוביא ונסיב ויהב
לחפני דלביש לבושיא ונסיב ונפק׃
וירא לכרובים תבנית יד אדם תחת
כנפיהם׃ ואתחזי לכרוביא דמות יד
אנשא תחות גדפיהון׃ וארא והנה
ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן
אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד
אצל הכרוב אחד ומראה האופנים
כעין אבן תרשיש׃ וחזית והא ארבעה
גלגליא בסטר כרוביא גלגלא חד בסטר
כרובא חד וגלגלא חד בסטר כרובא חד

וחיזו גלגליא כעין אבן טבא׃ ומראיהם
דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן׃ וחזויהון דמות
חד לארבעתיהון כמא דיהוי גלגל
בגו גלגל׃ בלכתם אל ארבעת רבעיהם
ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר
יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו
בלכתם׃ במיזלהון על ארבעת
סטריהון אזלין לא מתחזרין במיזלהון
ארי לאתרא דמתפני קדמאה בתרוהי
אזלין לא מתחזרין במיזלהון׃ וכל
בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם
והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם
אופניהם׃ וכל בסרהון וגביהון וידיהון
וכנפיהון וגלגליא מלין עינין סחור
סחור לארבעתיהון דגלגליא׃ לאופנים
להם קורא הגלגל באזני׃ לאופניא
להון אתקרי גלגלא ואנא שמע׃
וארבעה פנים לאחד פני האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי
פני אריה והרביעי פני נשר׃ וארבעה
אפין לחד אפא חדא אפי כרובא ואפי
תנינא אפי אנשא ותליתאה אפי אריא
ורביעאה אפי נשרא׃ וירמו הכרבים

ו׳ בלכתם והאריה והעזרה ויעבדנו
ו׳ וכל לשו׳ עין כוו
ל׳ חד חס וחד מל

סי׳ יחזק׳ תילתא קהלת יתנך סי׳ בגלגל ישעיה גלגל ושא׳ קר׳ גלגל
ל׳
ד׳

וירא ל׳ וסימנ׳ אברם תשע״ט ממרא אלהים בלילה יעקב ויאמר בלבת ויבא ויקהל כהקהל ויבא באהל מלאך מלאך וירא
דשמ׳ אל שלמה לרעהו לכרבים בגבהן

היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר׃
ואתרמו כרוביא אינון בריתא דחזית
בנהר כבר׃ ובלכת הכרובים ילכו
האופנים אצלם ובשאת הכרובים
את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו
האופנים גם הם מאצלם׃ ובמיזל
כרוביא אזלין גלגליא לקבלהון
ובמטל כרוביא ית גפיהון לאתרמא
במרע לרום שמיא לא מתחזרין
גלגליא אף אינון מקבלהון׃ בעמדם
יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח
החיה בהם׃ במקמהון קימין ובא
ובאתרומיהון מתרמין עמהון ארי
רוח בריתא בהון׃ ויצא כבוד יהוה
מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים׃
ואסתלק יקרא דיי׳ דהוה שרי מעיל
לקביל סקופת ביתא ושרא על כרוביא׃
וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו
מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער בית
יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה׃ ונטלו כרוביא
ית גפיהון ואתרמו במירע לרום
שמיא ואנא חזי במפקהון וגלגליא

לקבלהון וקם במעלנא דתרע בית
מקדשא דיי׳ מדנחאה ויקר אלהא
דישראל עליהון מלעילא׃ היא החיה
אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר
כבר ואדע כי כרובים המה׃ אינין
בריתא דחזיתי תחות יקרא דאלהא דישרא׳
בנהר כבר וידעית ארי כרוביא אינון׃
ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע
כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת
כנפיהם׃ ארבעה ארבעה אפין לחד
וארבעה גפין לחד ודמות ידי אנשא
תחות גפיהון׃ ודמות פניהם המה הפנים
אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם
ואותם איש אל עבר פניו ילכו׃ ודמות
אפיהון אינון אפיא דחזיתי על נהר
כבר חזויהון ואנון גברא לקביל אפהא
יא אזלא׃ ותשא אתי רוח ותבא אתי אל
שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים וחמשה
איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר
ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם׃ ונטלת
יתי רוחא ואעילת יתי לתרע בית מקדשא
דיי׳ מדנחאה דפתיח למדנחא והא
במעלנא דתרעא עשרין וחמשה

הפונה ד׳ מל׳ וסימנה׳ והשא אותי והשא אותי ויסבני דרך חוץ ויפרץ בחומת ירושלם ׃ ואדע ג׳ כי לא אבוש כי דברי כרובים ׃ ואותם ג׳

גברא וחזית בינהון ית יאזניה בר עזור
וית פלטיה בר בניה רברבי עמא׃
ויאמר אלי בן אדם אלה
האנשים החשבים און והיעצים עצת
רע בעיר הזאת׃ ואמר לי בר אדם אלין
גבריא דמחשבין למינס ודמלכין
מילך ביש בקרתא הדא׃ האמרים
לא בקרוב בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר׃ דאמרין לא בקריב
למבני בתין היא חשיבא לנא כדודא
ואנחנא חשיבין בגוה כבשרא דבשיל
בגו דודא׃ לכן הנבא עליהם הנבא בן
אדם׃ בכין אתנבי עליהון אתנבי בר
אדם׃ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי
אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית
ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה׃
ושרת עלי רוח נבואה מן קדם יי ואמר
לי אמר כדנן אמר יי כין אמרתון בית
ישראל ודאתון מהרהרין ודסליקת על
לבכון קדמי גלין׃ הרביתם חלליכם
בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל׃
אסגיתון קטיליכון בקרתא הדא ומליתון
שוקהא קטילין׃ לכן כה
אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם

בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם
הוציא מתוכה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים קטיליכון דשויתון בגוה אנון
כבסרא והיא כדודא ויתכון אגלי מגוה׃
חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם
אדני יהוה׃ מן קדם דקטלין בחרבא
דחילתון ודקטלין בחרבא אייתי עליכון
אמר יי אלהים׃ והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם
שפטים׃ ואגלי יתכון מגוה ואמסר
יתכון ביד נוכראין ואעביד בכון
פורענות דינין׃ בחרב תפלו על גבול
ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני
יהוה׃ בחרבא תתקטלון על תחום ארעא
דישראל אתפרע מנכון ותדעון ארי
אנא יי׃ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם
תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל
אשפט אתכם׃ היא לא תהי לכון כדודא
ברם אתון תהון בגוה כבסרא דבשיל
בגו דודא על תחום ארעא דישראל
אתפרע מנכון׃ וידעתם כי אני יהוה
אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם עשיתם׃ ותדעון ארי

והיעצים ה̇ חס בליש וסימנ׳ והיעצים ויעציך כבתחלה יען בליעל ויעצו ושרין ... היא ב̇ ריש פיסו׳ וסימנ׳ היא מועצ׳
היא רודה לא תהיה לכם

90

אנא יי דבקימי לא הליכתון ודיני לא
עבדתון וכנמוסי עממיא דבסחרניכון
עבדתון׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה
מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר
אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את
שארית ישראל׃ והוה כאתנביותי
ופלטיה בר בניה מית ואשתטחית על
אפי וצוחית בקל רב ואמרית קביל
בעותי יי אלהים גמירא את עביד עם
שארא דישראל׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם אחיך
אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל
כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם
רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
למורשה׃ בר אדם אחך אחך אנש
קריבך וכל בית ישראל כולהון דאמרין
להון יתבי ירושלם אתרחקו מדחלתא
דיי דילנא היא יהיבא ארעא למירתה׃
לכן אמר כה אמר אדני
יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפצותים
בארצות ואהי להם למקדש מעט
בארצות אשר באו שם׃ בכין אמר
כדנן אמר יי אלהים ארי ארחיקתנון

לביני עממיא וארי בדרתנון במדינתא
ויהבית להון בתי כנישתא תנין לבית
מקדשי ואנון כזעיר במדינתא דאתגליאו
ב בסף לתמן׃ לכן אמר כה אמר
אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם
בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל׃
בכין אימר כדנן אמר יי אלהים ואקרב
יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מן מדינתא דאתבדרתון בהון ואתין
י בטע ג לכון ית ארעא דישראל׃ ובאו שמה
והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבתיה
ממנה׃ ויעלון לתמן ויעדון ית כל
שקוצהא וית כל תועבתהא מנה׃ ונתתי
להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם
לב בשר׃ ואתין להון לב דחול ורוח
דחלא אתין במעיכון ואתבר ליבא
דרשעא דהוא תקיף כאבנא מבסרהון
ואתין להון לב דחיל קדמי למעבד
רעותי׃ למען בחקתי ילכו ואת משפטי
ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים׃ בדיל דבקימי
יהכון וית דיני יטרון ויעבדון יתהון

י בטעמ׳ מקף ואתנח וסימנה׳ ו׳ יתנח בשבעתיכם ובארשמה מאפליה ובארשמה יקדהבא וישברבה ותחמרנה לה ומלון

ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה׃ ואל לב שקוציהם ותועבותיהם
לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה׃ בתר פלחן שקוציהון
ותועבתהון לבהון טעי פורענות
אורחהון ברישהון יהבית אמר יי
אלהים׃ וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה׃ ונטלו
כרוביא ית גפיהון וגלגליא לקבלהון
ויקרא אלהא דישראל עליהון מלעילא׃
ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד
על ההר אשר מקדם לעיר׃ ואסתלק
יקרא דיי מן גו קרתא ושרא על טור
זיתיא דמדנח לקרתא׃ ורוח נשאתני
ותביאני כשדימה אל הגולה במראה
ברוח אלהים ויעל מעלי המראה
אשר ראיתי׃ ורוחא נטלתני ואיבלתני
למדינת ארע כסדאי לות בני גלותא
בחזוא ברוח נבואה דשרת עלי מן
קדם יי ואסתלק מני חזוא דחזיתי׃
ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה
אשר הראני׃ ואתנביתי לבני גלותא
ית כל פתגמיא דיי דאחזיני׃

יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
חס בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב
בסף אשר עינים להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית
יב מרי הם׃ בר אדם בגו עמא סרבנא
סוף את יתיב דעינין להון למחזי ולא חזן
פס אודנין להון למשמע ולא שמעין
ארי עם סרבן אנון׃ ואתה
בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום
אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי
המה׃ ואת בר אדם עביד לך מני גלותא
וגלי בימם לעיניהון ותגלי מאתרך
לאתר אחרן לעיניהון מא אם יחזון
ארי עם סרבן אנון׃ והוצאת כליך
ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצאי גולה׃ ותפיק
מנך כמני גלותא בימם לעיניהון ואת
תפוק ברמשא לעיניהון כמפקני
גלותא׃ לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת
בו׃ לעיניהון חתר לך בכתלא ותיפוק
ביה׃ לעיניהם על כתף תשא בעלטה
תוציא פניך תכסה ולא תראה את

הס יב סוף פיסוקי וסימנהו השרגים הקלים ישפטון כבר גחון קרנאי אשאלה כספך וגלמודה בן אדם חרשא חרשא כרוב אזון

הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל
לעיניהון על כתפא תטול בקבלא
תפוק אפך תכסי ולא תחזי ית ארעא
ארי אות יהבתך לבית ישראל ואעש
כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי
גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר
ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי
לעיניהם ועבדית כין כמא דאתפקדית
מנאי אפיקית כמני גלותא ביומם
וברמשא אתחתרית לי בכתלא ביד
בקבלא נפקית על כתפא נטלית לעיניהון
ויהי דבר יהוה אלי בבקר
לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי בצפרא למימר בן אדם הלא
אמרו אליך בית ישראל בית המרי
מה אתה עשה בר אדם הלא אם
יימרון לך בית ישראל עמא סרבנא
מא את עביד אמר אלהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם
וכל בית ישראל אשר המה בתוכם
אימר להון כדנן אמר יי אלהים על
רבה מטל נבואתא הדא בירושלם
וכל בית ישראל דאינון ביניהון אמר
אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה

להם בגולה בשבי ילכו אימר אנא
אתכון כמא דעבדית כין יתעביד להון
בגלותא בשביא יהכון והנשיא אשר
בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא
בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען
אשר לא יראה לעין הוא את הארץ
ורבא דביניהון על כתפא יטול בקבלא
ויפוק בכותלא יחתרון לאפקותיה
ביה אפוהי יכסי חלף דחב בעין הוא לא
יחזי ית ארעא ופרשתי את רשתי עליו
ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה
ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות
ואפרוס ית מצדתי עלוהי ויתאחד
בסריגתי ואגלי יתיה לבבל למדינת
ארע כסדאי ויתה לא יחזי ותמן ימות
וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אגפיו
אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם
וכל דבסחרנוהי סעדוהי וכל משריתיה
אבדר לכל רוח ודקטלין בחרבא אגרי
בתריהון וידעו כי אני יהוה בהפיצי
אותם בגוים וזריתי אותם בארצות
וידעון ארי אנא יי כד אגלי יתהון לבינ
עממיא ואבדר יתהון במדינתא
והותרתי מהם אנשי מספר מחרב

ג רבא טרד רוגזא זפיר והנשיא לפטו גרש לין ולב סי״ עזרו ז׳ כ״ב כן

הלא ח׳ חס בספ׳ וסימנ׳ אמרו אליך הלא כבעת ושלאחרין דרכיכם דרכיהם ממשל קדמאה תנ״ך מקור מפלדך

מרעב ומדבר למען יספרו את כל
תועבותיהם בגוים אשר באו שם
וידעו כי אני יהוה׃ ואשאר מנהון
גברין דמנין מחרבא מכפנא וממותנא
בדיל דישתעון ית כל תועבתהון
בעממיא דאתגליאו לתמן וידעון
ארי אנא יי׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ בן אדם לחמך
ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה
תשתה׃ בר אדם מיכלך בזיע תיכול
ומשתך בצדו ובאשתממו תשתי׃
ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני
יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת
ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם
בשממון ישתו למען תשם ארצה
ממלאה מחמס כל הישבים בה׃ ותימר
לעמא דארעא כדנן אמר יי אלהים
ליתבי ירושלם על ארעא דישראל
מיכלהון בזיע ייכלון ומשתיהון
באשתממו ישתון בדיל דתתצדי
ארעא ממלאה מחטוף כל דיתבין
בה׃ והערים הנושבות תחרבנה
והארץ שממה תהיה וידעתם כי

אני יהוה׃ וקרויא דהואה יתבן יחרבן
וארעא לצדו תהי ותדעון ארי אנא
יי׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר׃ בן אדם מה המשל
הזה לכם על אדמת ישראל לאמר
יארכו הימים ואבד כל חזון׃ בר אדם
מא מתלא הדין לכון על ארעא דישראל
למימר ייר(ח)כון יומיא ותבטל כל
נבואה׃ לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה השבתי את המשל הזה
ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי
אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר
כל חזון׃ בכין אימר להון כדנן אמר
יי אלהים אבטיל ית מתלא הדין
ולא ימתלון יתיה עוד בישראל ארי
אתני להון אתקרבו יומיא ופתגם
כל נבואה׃ כי לא יהיה עוד כל חזון
שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל׃
ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר
וקסם כדבין בגו בית ישראל׃ כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר דבר
ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם
בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם

אל אדמת ז׳ וס״מ ... ירושלם ובדרוי בסוד אל ירושלם לבני עמך מחאך יד ... הנושבות ל׳ מל׳ ושא׳ הנשבות

אדני יהוה: ארי אנא יי אמליל ית
דאמליל פתגמא ויתקיים ולא יבטל
עוד ארי ביומיכון עמא סרבנא אמליל
פתגמא ואקימיניה אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למי׳:
בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון
אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים
רחוקות הוא נבא: בר אדם הא בית
ישראל אמרין אולפן דהוא ממליל ית
ליומין סגיאין ולעדן רחיק הוא מתנבי:
לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי
אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני
יהוה: בכין אימר להון כדנן אמר יי
אלהים לא יבטל עוד כל פתגמי דאמליל
פתגמא ויתקיים אמר יי אלהים:
יג ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בסע בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים
ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר
יהוה: בר אדם אתנבי על נביי שקרא
דישראל דמשתטן ותימר לדמתנבן
כרעות לבהון קבילו פתגמא דיי: כה

ג אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים
אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו:
כדנן אמר יי אלהים ווי על נביי שקרא
ב דמשתטן דאזלין בתר הרהור לבהון
ומדעם לא חזן: כשעלים בחרבות
נביאיך ישראל היו: כתעלין בחרבתא
נביי שקרך ישראל הוו: לא עליתם
בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל
לעמד במלחמה ביום יהוה: לא קמתון
בתרעתא לכון ולא עבדתון לכון עובדין
טבין למבעי על בית ישראל למקם
למבעי עליהון רחמין בעידן דאתו
עליהון עבדי קרבא ביום רוגזא דיי:
ג חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם אדני (יהוה)
ב כמטר ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר:
מתנבן שקר ומלפין כדבין אמרין אמר
יי ויי לא שלחנון ומחצפין דתתקיים
מלתהון: הלא מחזה שוא חזיתם
ד בספ ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם
יהוה ואני לא דברתי: הלא נבואן דשקר
אתנביתון וקסם כדבין אמרתון ואמרין
אמר יי ומן קדמי לא אתמליל: לכן כה
אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם
כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה:

רוחם ג וסימנ׳ רפתה הלכים תקף רוחם ·· בחרבות ב׳ וסימנ׳ ולא צמאו בשעלים · נאם יי ד׳ בספ׳ וסי׳ חזו הלא מחזה

כבין כדנן אמר יי אלהים חלף דאתנביתון
שקר ואליפתון כדבין בכין הא אנא
שלח רוגזי עליכון אמר יי אלהים׃
והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא
והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו
ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל
אדמת ישראל לא יבאו וידעתם
כי אני אדני יהוה׃ ותהי מחת גבורתי
על נביי שקרא דמתנבן שקר ומלפין
כדבין בר׳ז טב דגניז לעמי לא יהון
ובכתב חיי עלמא דכתיב לצדיקי
בית ישראל לא יתכתבון ולארעא
דישראל לא ייעלון ותדעון ארי אנא
יי אלהים׃ יען וביען הטעו את עמי
לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ
והנם טחים אתו תפל׃ חלף דאתנביאו
שקר וחלף דאטעיאו ית עמי למימר
שלמא ולית שלם ואנון דמן לדבני
מחצא ושיעו ליה טין פטיר דלא
תבן׃ אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם
שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה
ורוח סערות תבקע׃ אימר לדבני
מחצא ושיעו ליה טין פטיר דלא
תבן נפיל הוא כען יהי מטר מגבר
ויתאבני אלגביש ייחתון ורוח עלעולין
תבזע׃ והנה נפל הקיר הלא יאמר
אליכם איה הטיח אשר טחתם׃ והא
נפל כותלא הלא יתאמר לכון אן שיעא
דשעיתון׃ לכן כה אמר אדני
יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי
וגשם שטף באפי יהיה ואבני
אלגביש בחמה לכלה׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים ואיתי מלך דתקיף
כרוח עלעולין בחמתי ועממין קטולין
כמטר מגבר ברוגזי ייתון ומלכון
דחסינן כאבני אלגביש ברגז לשיצאה׃
והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל
והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה
וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה׃
ואפגר ית קרתא דאתנביתון לה נבואן
דשקר ואמיניה לארעא ויתגלון
אושהא ותפיל ותשתיצון בגוה
ותדעון ארי אנא יי׃ וכליתי את חמתי
בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם
אין הקיר ואין הטחים אתו׃ ויחול
רוגזי בקרתא ובנביי שקרא דאתנביו
בה נבואן דשקר ויתאמר לכון לית
קרתא ולית נביי שקרא׃ נביאי ישראל

ב
חד
חס
וחד
מל
צלמיא
שקרין

חס

ומל
חס

ג
רפי
ג
ב
וחס
וחד
פזעה
אתנה

ואתנה ג וחד אתנה וסימנ׳ חכמות ענה מיצרתא דכיפיא׃ והגעתיהו ל׳ ומל׳ ולית דכות׃ יסדו ל׳ חס ובתר כופ׳
ט

99

הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון
שלם ואין שלם נאם אדני יהוה׃
נביי שקרא דישראל דמתנבן על ירוש׳
ומטען לה באולפן שלם ולית שלם
אמר יי אלהים׃ ואתה בן אדם
שים פניך אל בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן׃ ואת בר אדם
קביל נבואה על בנת עמך דמתנביין
כרעות לבהון ואתנבי עליהון׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות
כסתות על כל אצילי ידי ועשות
המספחות על ראש כל קומה לצודד
נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפ
ונפשות לכנה תחיינה׃ ותימר כדנן
אמר יי אלהים וי עליהון על דמחטטן
רקעי חשוך על כל מרפקי ידין ועבדן
פתכומרין על ריש כל קומה לאבדא
נפשן הנפשת עמי אתין יכלין לאבדא
ולקיימא הלא נפשתכון דילכון הלא
יכלתין לקיימא׃ ותחללנה אתי אל
עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם
להמית נפשות אשר לא תמותנה
ולחיות נפשות אשר לא תחיינה
בכזבכם לעמי שמעי כזב׃ ואחילתין

רעותי בעמי בשעולי סערין ובמגסי
דלחים לאמתא נפשן דלא חזי להון
דימותן לא אתין ממתתן ולקיימא
נפשן דלא חזי להון דתתקיימן לא
אתין מקיימן בכדבותכון לעמי שמעי
כדבין׃ לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה
מצדדות שם את הנפשות לפרחות
וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר אתם מצדדות את
נפשים לפרחת׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח רגזי על רקעי
חשוכין דאתין מטעין למימר בהון
אנחנא מחרשין ית נפשן לאבדא ואפסיק
יתהון מעל דרעיכון ואשיזיב ית
נפשתא דאתין מחרשין ית נפשהון
לאבדותה׃ וקרעתי את מספחתיכם
והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד
בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה׃
ואפסיק ית פתכומריכון ואשיזיב ית
ית עמי מידכון ולא יתמסרון עוד
בידכון לאשתיצאה ותדעון ארי אנא
יי׃ יען הכאות לב צדיק שקר ואני
לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי

ולחזק ג וסימנ׳ ידי רשע לבלתי ולחזק ובידך לגדל ואמרת ה בטע בספ וסימ׳ כה מכורתיך ומולדתיך הגדול ישראל איתי׳

שׁוּב מִדַּרְכּוֹ הָרָע לְהַחֲיֹתוֹ׃ חלף
דאכאיתון לבא דזכי למהוי שקר ומן
קדם מימרי לא אתכהי ולתקפא ידי
רשיעא בדיל דלא למתב מאורחיה
בישתא לקיימותיה׃ לָכֵן שָׁוְא לֹא
תֶחֱזֶינָה וְקֶסֶם לֹא תִקְסַמְנָה עוֹד וְהִצַּלְתִּי
אֶת עַמִּי מִיֶּדְכֶן וִידַעְתֶּן כִּי אֲנִי יְהוָה׃
בכין שקר לא תתנבון ואלפן דלא
תלפן עוד ואשיזיב ית עמי מידכון
ותדען ארי אנא יי׃ וַיָּבוֹא אֵלַי אֲנָשִׁים
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי׃ אמר נביא
אתו לותי גברין מסבי ישראל ויתיבו
קדמי׃ וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בֶּן אָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
הֶעֱלוּ גִלּוּלֵיהֶם עַל לִבָּם וּמִכְשׁוֹל
עֲוֹנָם נָתְנוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם הַאִדָּרֹשׁ אִדָּרֵשׁ
לָהֶם׃ בר אדם גבריא האלין אסיקו
פלחן טעותהון על לבהון ותקלת
חוביהון יהבו לקביל אפיהון המשתאלא
אשתאיל במימרי להון׃ לָכֵן דַּבֵּר
אוֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יַעֲלֶה אֶת גִּלּוּלָיו אֶל לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל

עֲוֹנוֹ יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו וּבָא אֶל הַנָּבִיא
אֲנִי יְהוָה נַעֲנֵיתִי לוֹ בָה בְּרֹב גִּלּוּלָיו׃
בכין אתנבי להון ותימר להון כדנן
אמר יי אלהים גבר גבר מבית ישראל
דיסיק פלחן טעותיה על לביה ותקלת
חוביה ישוי לקביל אפוהי וייתי לות
נביא אנא יי משתאיל ליה במימרי
דאתי למתבע אלפן מן קדמי ואתפרע
מיניה דמערב בסגי פלחן טעותיה׃ לְמַעַן
תְּפֹשׂ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נָזֹרוּ
מֵעָלַי בְּגִלּוּלֵיהֶם כֻּלָּם׃ בדיל לקרבא
ית בית ישראל למיתן תיובא בלבהון
דסטו מבתר פולחני ואסתאבו בפלחן
טעותהון כולהון׃ לָכֵן אֱמֹר אֶל בֵּית
יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שׁוּבוּ
וְהָשִׁיבוּ מֵעַל גִּלּוּלֵיכֶם וּמֵעַל כָּל
תּוֹעֲבֹתֵיכֶם הָשִׁיבוּ פְנֵיכֶם׃ בכין אמר
לבית ישראל כדנן אמר יי אלהים תובו
לפלחני ואעדו מנכון פלחן טעותכון
וית כל חובי פלחן טעות תועיבתכון
ארחיקו מקביל אפיכון׃ כִּי אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמֵהַגֵּר אֲשֶׁר יָגוּר
בְּיִשְׂרָאֵל וְיִנָּזֵר מֵאַחֲרַי וְיַעַל גִּלּוּלָיו
אֶל לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יָשִׂים נֹכַח

לכן יא׳ בטע׳ בספ׳ וסימנ׳ המנכם השבתי לא תמשך כסתותיכנה שובו אלהי מדפו הבדרך פיר פרשה למענכם הכל בשנ׳

פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני
יהוה נענה לו בי ארי גבר מבית
ישראל ומן גיוריא דיתגיירון בישר׳
ויסטי מבתר פולחני ויסיק פולחן
טעותיה על לביה ותקלת חובוהי
ישוי לי לקביל אפוהי וייתי לות נביא
למשאל ליה במימרי אנא יי׳ משתאיל
ליה במימרי ונתתי פני באיש ההוא
והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו
מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה
ואתין רוגזי בגברא ההוא ואשוינה
לאת ולמתלין ואשיצינה מגו עמי
ותדעון ארי אנא יי׳
והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה
פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את
ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי
ישראל ונביא ארי יטעי וימליל
פתגמא אנא יי׳ אטעיתי ית נביא
ההוא ואריס ית מחת גבורתי עלוהי
ואשיצינה מגו עמי ישר׳ ונשאו
עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיו
ויקבלון חוביהון כחוב דאתי למילף
ולא אליף כחוב נביי שקרא יהון
למען לא יתעו עוד בית ישראל

וכת׳ כן

ג׳ ר״ש פס׳ ההוא כי יפתה והכה

מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה בדיל דלא יטעון עוד
בית ישר׳ מבתר פולחני ולא יסתאבון
עוד בכל מרדיהון ויהון קדמי לעם
ואנא אהוי להון לאלה אמר יי׳ אלהים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר
בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל
ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם
ובהמה בר אדם ארעא ארי תחוב
קדמי לשקרא שקר ואריס מחת גבורתי
עלה ואתבר לה סעיד מיכלא ואשלח
בה כפנא ואשיצי מנה אנשא ובעירא
והיו שלשת האנשים האלה בתוכה
נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו
נפשם נאם אדני יהוה ויהון תלתה
גבריא האלין בגוה נח דניאל ואיוב
אנון בזכותהון ישיזבון נפשהון
אמר יי׳ אלהים לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי
עובר מפני החיה אילו חיתא בישתא
אעבר בארעא ותתכלינה ותהי לצדו

דנאל ד׳ ק׳ ג׳ חס׳

דנאל ג׳ חס׳ וסימנ׳ נח דנאל ואיוב ונח דנאל ואיוב הנה חכם אתה ואיוב ד׳ וסימנ׳ דנאל וחברו הבל עבדי

מבלי עובר מפני החיה׃ שלשת
האנשים האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו
המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה׃
תלתא גבריא האלין בגוה קיים אנא
אמר יי אלהים אם בנין אם בנן ישיזבון
אנון בלחודיהון ישתיזבון וארעא
תהי לצדו׃ או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ
והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ או קטלין
בחרבא איתי על ארעא ההיא ואימר
דקטלין בחרבא יעדון בארעא
ואשיצי מנה אנשא ובעירא׃ ושלשת
האנשים האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי
הם לבדם ינצלו׃ ותלתא גבריא האלין
בגוה קיים אנא אמר יי אלהים לא
ישיזבון בנין ובנן אלהין אינון
בלחודיהון ישתיזבון׃ או דבר אשלח
אל הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרית ממנה אדם ובהמה׃ או
מותא אשלח על ארעא ההיא ואשפוך
חמתי עלה בקטול לשיצאה מנה
אנשא ובעירא׃ ונח דנאל ואיוב

ב ומל ובאו המה

ט וחד ואשלח

ג ג ד חם ובימינו

בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן
אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו
נפשם׃ ונח דניאל ואיוב בגוה קיים
אנא אמר יי אלהים אם ברין אם ברת
ישיזבון אינון בזכותהון ישיזבון
נפשהון׃ כי כה אמר אדני
יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי
אל ירושלם להכרית ממנה אדם
ובהמה׃ ארי כדנן אמר יי אלהים אף
ארי ארבע פורענין בישין חרבא וכפנא
וחיתא בישתא ומותא שלחית על
ירושלם לשיצאה מנה אנשא ובעירא׃
והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים
ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את
דרכם ואת עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי על ירושלם את
כל אשר הבאתי עליה׃ והא אשתארת
בה שיזבתא דמתפקין בנין ובנן אנון
נפקין לותכון ותחזון ית אורחהון וית
עובדיהון ותתנחמון על בישתא דאיתיתי
על ירושלם ית כל דאיתיתי עלה׃ ונחמו
אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם
וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל

שש מאות מצא חן דניאל ה׳ — אל הארץ ה׳ בכפ או דבר פילג וגם אני נשאתי ואביאם אל בהביאי יעמדו ה׳ — ין יצאים ד׳ מל וכי הנם הגולה
מימין הניחו ה׳ —

אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה׃
ויהמון יתכון ארי תחזון ית אורחתהון
וית עובדיכון ותדעון ארי לא למגן
עבדית ית כל דעבדית בה אמר יי
ט״ו אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם מה יהיה עץ
הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה
בעצי היער׃ בר אדם מא שנא אילן
גופנא מכל אילניא שבישתא דהות
כאעי חורשא׃ היקח ממנו עץ
לעשות למלאכה אם יקחו ממנו
יתד לתלות עליו כל כלי׃ היסבון מנה
אעא למעבד לעבידתא אם יסבון
מנה סיכתא למתלי ביה כל מן׃ הנה
לאש נתן לאכלה את שני קצותיו
אכלה האש ותוכו נחר היצלח
למלאכה׃ הא לאישתא אתמסר
לאשתיצאה ית תרין סטרוהי אכלת
אישתא וגויה חר היכשר לעבידא׃
הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה
אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד
למלאכה׃ הא כד הוה שלים לא כשר
לעבידא אף אלהין דאישתא אכלתיה

וחר היכשר עוד לעבידא׃
לכן כה אמר אדני יהוה כאשר
עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש
לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם׃
בכין כדנן אמר יי אלהים כמא דאילן
גופנא באעי חורשא דמסרתיה לאישתא
לאשתיצאה כין מסרית ית יתבי ירושלם׃
ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש
תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי
את פני בהם׃ ואתין ית פורענותי בהון
על פתגמי אוריתא דיהיבין מגו אישתא
עברו ועממיא דתקיפין כאישתא
ישיצינון ותדעון ארי אנא יי כד
יחול רוגזי בהון׃ ונתתי את הארץ שממה
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה׃ ואתין
ית ארעא לצדו חלף דשקרו שקר אמר
יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם הודע את ירושלם את
תועבתיה׃ בר אדם אוכח ית יתבי ירושלם
וחוי להון ית תועבתהון׃ ואמרת כה
אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיך
ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי
ואמך חתית׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים

יצאו ה׳ וסימנ׳ השער שאור אם לשלום ב׳ בן שמעון וידרכו מהאש ומארצן ׳׳ תועבתיה ג׳ וסימ׳ ובאו שמה והודעתה דהודע
תועבתיה כת׳ ׳׳

ליתבי ירושלם תותבותכון וילדותכון
מארע כנענאי תמן אתגליתי על
אברהם אבוכון בין בתריא וחויתיה
דאתון נחתין למצרים בדרע מרמם
אנא פריק יתכון ובזכות אבהתכון
אנא מתריך מן קדמיכון ית אמוראי
ומשיצי ית חתאי ׃ ומולדותיך ביום
הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא
רחצת למשעי והמלח לא המלחת
והחתל לא חתלת ׃ ואף כד נחתו
אבהתכון למצרים תותבין בארע
לא דילהון משעבדין ומענן הות
כנשתא דישראל דמיא לולדא דרטיש
על אפי ברא דלא אתפסיק שוריה
ובמיא לא אשתטיף לאתנקא
ובמלח לא אתמלח ובאסרין לא
אתאסר ׃ לא חסה עליך עין לעשות
לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי
אל פני השדה בגעל נפשך ביום
הלדת אתך ׃ לא חסת עליכון עינא
דפרעה למעבד לכון טבא חדא
לאנחא לכון משעבודכון לרחמא
עליכון וגזר עליכון גזירת גמירא
למרמי דכוריכון בנהרא לאבדא

יתכון בעידן דהויתון במצרים ׃
ואעבר עליך ואראך מתבוססת
בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר
לך בדמיך חיי ׃ ועל דוכרן קים אבהתכון
קדמי ואתגליתי למפרקכון ארי גלי
קדמי ארי אתון מענן בשעבודכון
ואמרית לכון בדמא דמהולתא אחוס
עליכון ואמרית לכון בדם פסחא
אפרוק יתכון ׃ רבבה כצמח השדה
נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי
עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת
ערם ועריה ׃ רבוות כצמחי חקלא
יהבתכון וסגיתון ותקיפתון והויתון
לזרעין ולשבטין ובעובדי אבהתכון
תקניא עדן פורקן כנישתכון מטא
ארי אתון משעבדין ומענן ׃ ואעבר
עליך ואראך והנה עתך עת דדים
ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם
אדני יהוה ותהיי לי ׃ ואתגליתי על
משה באסנא ארי גלי קדמי ארי
מטא זמן פרקנכון ואגינית במימרי
עליכון ואעדיתי חוביכון וקיימית
במימרי למפרק יתכון כמא דקיימית

ובמים ג וסימנ׳ רבים זרע רבים דרך רחצת ׃ בברית ג וסימנ׳ עבר עבדא ואשתבע פירוש לעברך בברית ואשבע לך

לאבהתכון אמר יי אלהים למהויכון
עם משמיש קדמי וארחצך במים
ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן
ופרקית יתכון משעבוד מצראי
ואעדיתי תקוף מרותא מנכון ודברית
יתכון בחירותא ואלבשך רקמה
ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך
משי ואלבישית יתכון לבושי צייורין
מחמרת סנאיכון ויהבית מסן דיקר
ברגליכון וקדישית מנכון כהניא
למהוי משמשין קדמי במצנפן
דבוץ ית כהנא רבא בלבושי צבענין
ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך
ורביד על גרונך ותקינית יתכון בתקון
פתגמי אוריתא כתיבין על תרין לוחי
אבניא ויהיבין על ידי משה ובקדושת
שמי רבה קדישית יתכון ואתן נזם
על אפך ועגילים על אזניך ועטרת
תפארת בראשך ויהבית ארון קימי
ביניכון וענן יקרי מטל עליכון ומלאך
שליח מן קדמי מדבר בריש כון
ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי
ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי
ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה

ויהבית משכני ביניכון מתקן בדהב
ובכסף ויריעת בוץ וצבענין וצייורין
ומנא דטב בסולת ובדבש ובמשח
אוכילית יתכון ועתרתון ותקיפתון
לחדא לחדא ואצלחתון ושליטתון
בכל מלכותא ויצא לך שם בגוים
ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי
עליך נאם אדני יהוה ונפק ליך שום
בנשתא דישראל בני עממיא בשפרין
ארי גמיר הוא ביקרי דשויתי עלך אמר
יי אלהים ותבטחי ביפיך ותזני על שמך
ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו
יהי ואתרחצת בשפריך וטעית על
שמיך ואתחברת ליך למפלח לטעותא
עם כל דעדי ולא כשר ליך למעבד
כין ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות
טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה
ונסיבת מלבושך ועבדת ליך במן
מחפין פתכומרין וטעית עליהון לא
כדכשר ולא כדחזי ותקחי כלי תפארתך
מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי
לך צלמי זכר ותזני בם ונסיבת מני
תושבחתיך מדהבי ומכספי דיהבית
ליך ועבדת ליך צלמי דכורא וטעית

מלין יהי יוד בטע' מנדין עשית ד' וסימנ' ורמתך יעבן ולא כדרכיהן ושמרון שש אכלת נתת הי"ת זכרת וחברון בהדרי ל' הדרי

בהון׃ ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים
ושמני וקטרתי נתתי לפניהם׃ ונסיבת
ית לבושי ציורך וכסיתינון ומשחי
וקטורת בוסמי שוית קדמיהון׃
ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן
ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם
לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃ וטובי
דיהבית ליך סלת ומשח ודבש אוכילתיך
ויהבתינון קדמיהון קורבנין לפולחן
הלא הואה כל אליין אמר יי אלהים׃
ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר
ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט
מתזנותך׃ איכא אסגית לארגזא
קדמי כנשתא דישראל דדברת ית
בנך וית בנתך דעתידין למפק מנהון
תולדת קודשא קדמי ונכיסתנון להון
קורבנין לפלחן הזעירא הות בעינך
טעותיך׃ ותשחטי את בני ותתנים
בהעביר אותם להם׃ ונכסת ית בניא
ויהבתינון באעברא יתהון להון׃ ואת
כל תועבתיך ותזנותיך לא זכרתי את
ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה
מתבוססת בדמך היית׃ וית כל חובי
תועבתיך וטעותיך לא אדכרת ית

יומין דמלקדמין כד הוית מטלטלא
ושביקא מתעניא בשעבודיך הוית׃
ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם
אדני יהוה׃ מא יהי בסופיך על כל
בשתיך נביא אימר להוי ליך על כל
דחבת ווי ליך על דלא תבת אמר יי
אלהים׃ ותבני לך גב ותעשי לך רמה
בכל רחוב׃ ובנית ליך איגורין ועבדת
ליך דמן בכל רחוב׃ אל כל ראש דרך
בנית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי
את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנותך׃
בריש כל פרשות אורח בנית רמתיך
ואחלת ית קדושתיך ואתחברת ליך
למפלח לטעותא עם כל דעדי ואסגית
ית טעותיך׃ ותזני אל בני מצרים שכניך
גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכעיסני׃
וטעית בתר בני מצרים קריבך מסרבי
בסר ואסגית ית טעותיך לארגזא
קדמי׃ והנה נטיתי ידי עליך ואגרע
חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות
בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה׃
והא ארימית מחת גבורתי עלך ומנעית
טוביך ואמסרניך ביד בעלי דבבך
כפרני פלשתאי דאילו עליהון שלחת

ויהי ב׳ וסימנ׳ לריח ניחח כי הוא אמר ויהי ... המעט מתזנותך כת׳ ואת כל תועבתך ותזנתיך כת׳ ושארא מל׳

נכי אתפלגו ואת לא אתכלת מיאורחיך
בעיצת חטין: ותזני אל בני אשור
מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת:
וטעית בתר בני אתור מדלא ידעת
אוריתא וטעית בהון ואף לא ידעת
תובא: ותרבי את תזנותך אל ארץ
כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת:
ואסגית ית טעותיך לאתחברא לעממא
דארעא דכנען למהך בנמוסי כסדאי
ואף בדא לא ידעת אוריתא: מה אמלה
לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את
כל אלה מעשה אשה זונה שלטת:
מא תקיף הוה רשע לביך אמר יי
אלהים במעבדיך ית כל אלין כעובדי
אתתא נפקת ברא דשליט לה בנפשה:
בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך
עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה
לקלס אתנן: במבנך איגורך בריש כל
פרשות אורח ורמתיך עבדת בכל
רחוב ולא הוית כנפקת ברא דמתהניא
באגרה: האשה המנאפת תחת אישה
תקח את זרים: כנשתא דישראל דמיא
לאתתא דרחימא על בעלה ומזניא
עלוהי שבקת ית בעלה וטעת בתר

נוכראין לכל זונות יתנו נדה ואת נתת
את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם
לבוא אליך מסביב בתזנותיך: לכל
נפקת ברא יהבין אגר ואת אתנית ית
אגריך לכל רחמך ושחירת יתהון למיתי
עלך מסחור סחור בטעותיך: ויהי
בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריך
לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך
ותהי להפך: והוה ביך שנו מכנשתא
דישראל מן מדינתא בטעותיך ובתרך
לא הות דטעת כותיך ובמתניך אגר
ואגר לא אתיהיב ליך והוית לשנו: לכן
זונה שמעי דבר יהוה: בכין דעובדהא
כנפקת ברא כנשתא דישראל קבילי
פתגמא דיי: כה אמר אדני
יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך
בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי
תועבותיך וכדמי בניך אשר נתתי
להם: כדנן אמר יי אלהים חלף דאתגליאת
בהתתיך ואיתחזי קלניך ואטעית בתר
רחמך וית כל חובי פולחן טעות תועבתיך
וכחובת דם בנך דנכסת להון: לכן הנני
מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת
עליהם ואת כל אשר אהבת על כל

כל לשון זונה מל׳ ב׳ מ״ג חס וס״מ כ״ב וחללה לא יקחו ואלמנה וגרושה את. יצאה זנה ׳ וחד אם זנה אתה ישראל

אשר שנאת וקבצתי אותם עליך
מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו
את כל ערותך׃ בכין הא אנא מכניש
ית כל רחמך דאתרעית למטעי
בתריהון וית כל דרחמת עם כל
דסנית ואכניש יתהון עלך מסחור
סחור ואגלי בהתתיך להון ויחזון
ית כל קלניך׃ ושפטתיך משפטי
נאפות ושפכות דם ונתתיך דם חמה
וקנאה׃ ואתפרע מניך פורענות גיפן
ואשדת דם ואמסרניך לקטול ברגז
ובחמא׃ ונתתי אתך בידם והרסו גבך
ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך
ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם
ועריה׃ ואמסר יתיך בידהון ויפגלון
שורך ויתרעון רמתיך וישלחון
יתיך לבושי יקריך ויסבון מני
תושבחתיך וישבקוניך מטלטלא
ושביקא׃ והעלו עליך קהל ורגמו
אותך באבן ובתקוך בחרבותם׃
ויסקון מטרין וירגמון יתיך באבני
קלע ויבזעוניך בסיפיהון׃ ושרפו
בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני
נשים רבות והשבתיך מזונה וגם

אתנן לא תתני עוד׃ ויוקרון בתיך
בנורא ויעבדון ביך פורענות דינין
לעיני מדינן סגיאן ואבטלניך מלמהוי
כנפקת בורא ואף אגר לא תתנין עוד׃
והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך
ושקטתי ולא אכעס עוד׃ ואניח חמתי
ביך ותתעדי קנאתי מניך ואסיף ולא
יהי רוגזי עוד׃ יען אשר לא זכרתי
את ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה
וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם
אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה
על כל תועבתיך׃ חלף דלא אדכרת
ית יומין דמלקדמין דהוית מרגזא
קדמי בכל אלין ואף אנא הא פורענות
אורחיך ברישיך יהבית אמר יי אלהים
ולא עבדת ליך עיצא למתב מן כל
תועבתיך׃ הנה כל המשל עליך ימשל
לאמר כאמה בתה׃ הא כל דמתיל
עלך ימתול למימר כעובדי אימא
כין ברתא׃ בת אמך את געלת אישה
ובניה ואחות אחותך את אשר געלו
אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן
אמרי׃ למא הוית ברתא לארעא
דכנען למעבד כעובדי עממה

סימ׳ ומפי ילכו וסרה קנאתי והנחתי כה׳ וכלה אפי והנחותי כה׳ ודב׳ ימ׳ והנחותי כה׳ ושד׳ והנחתי כה׳ ... עשית דכה׳ עשיתי ד׳ וסימ׳
בבנותיך יען ולא בדרכיהן ושמרון

דאתרלו אבהתהון עם בנין ואחתא לסדם
ועמורה דאשתיצי עמהון אבהתן
עם בנין הלא אמכון שרה בינא חתאי
הות ולא עבדת כעובדיהון ואבוכון
אברהם בינא אמוראי הות ולא הליך
בעיצתהון: ואחותך הגדולה שמרון
היא ובנותיה היושבת על שמאלך
ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך
סדם ובנותיה: ואחתיך רבתא שמרון
היא וכפרנהא דיתבא על סמליך
ואחתיך דזעירא מניך דיתבא
מימיניך סדם וכפרנהא: ולא בדרכיהן
הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט
קט ותשחתי מהן בכל דרכיך: ואילו
באורחתהון הליכת ובתועבתהון
עבדת חסור הוה חובך מנהון ואסגית
לחבלא מנהון בכל אורחתיך: חי אני
נאם אדני יהוה אם עשתה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר עשית
את ובנותיך: קיים אנא אמר יי אלהים
אם עבדת סדם אחתיך היא וכפרנהא
כמא דעבדת את וכפרנך: הנה זה
היה עון סדם אחותך גאון שבעת
לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה

ויד עני ואביון לא החזיקה: הא דין
הוה חובא סדם אחתיך גיותנין סבעין
לחמא ושליוא ושדוכיא הוה לה
ולכפרנהא ויד מסכין וחשיך לא
אתקיפת: ותגבהינה ותעשינה תועבה
לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי:
ואתרברבא ועבדא תועיבא קדמי
ואגליתי יתהון כמא דגלי קדמי:
ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה
ותרבי את תועבתיך מהנה ותצדקי
את אחותך בכל תועבתיך אשר
עשיתי: ושומרון כפלגות חובך לא
חבת ואסגית ית תועבתיך מנהון
וזכית ית אחתיך בכל תועבתיך
דעבדת: גם את שאי כלמתך אשר
פללת לאחותך בחטאתיך אשר
התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את
בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך:
ואף את קבילי את כלנעותיך דבעית
לאחתיך בחובך ואתעיבת מנהון
יזכין מניך ואף את בהתי וקבילי
את כלנעותיך בדזכית אחותיך: ושבתי
את שבותהן את שבית סדם ובנתיה
ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית

וכתועבותיהן עשית והגד להן את תועבותיהן מל' ... גאון ג' וס' ימנ' ... שבעת עדה נא לפני שבר וחד גאה וגאון ... ותגבהינה

שביתיך בתוכהנה׃ ואתיב ית עמהון
להון ית עמא דסדם ולכפרנהא וית
עמא דשומרון ולכפרנהא ואתיב
גלות עמיך ביניהון׃ למען תשאי
כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית
בנחמך אתן׃ בדיל דתקבלין את לנעותך
ותתכנעין מכל דעבדת בנחמותיך
יתהון׃ ואחותיך סדם ובנותיה תשבן
לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן׃
לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן׃
ואחתיך סדם ולכפרנהא יתובן לאולהון
ושומרון ולכפרנהא יתובן לאולהין
ואת ולכפרניך תתובן לאולכין׃ ולוא
היתה סדם אחותך לשמועה בפיך
ביום גאוניך׃ ולא הות סדום אחתיך
לאולפן בפומיך ביום אתרברבותיך׃
בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת
בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב׃ עד לא אתגלי
בשתיך בעידן דחסידו כפרני ארם
וכל סחרנהא כפרני פלשתאי דבזו
יתיך מסחור סחור׃ את זמתך ואת
תועבותיך את נשאתים נאם אדני׃
ית חובי עיצת חטך וית פולחן
תועיבתיך את קבילתינון אמר יי׃
כי כה אמר אדני יהוה ועשית
אותך כאשר עשית אשר בזית אלה
להפר ברית׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
ואתפרע מניך כמא דעבדת דבסרת
על מומי לאשנאה קים׃ וזכרתי אני
את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי
לך ברית עולם׃ ודכרנא אנא ית קימי
דעמיך ביומי קדם ואקיים ליך קים
עלם׃ וזכרת את דרכיך ונכלמת
בקחתך את אחותיך הגדלות ממך
אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך
לבנות ולא מבריתך׃ ותדכרין ית
אורחתיך ותתכנעין בקרבותיך ית
מדינן דרברבן מניך עם דזעירן
מניך ומסרית יתהון ליך לאשתמעא
ואת לא עבדת ית אוריתא׃ והקימתי
אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה׃
ואקים אנא ית קימי עמיך ותידעין
ארי אנא יי׃ למען תזכרי ובשת ולא
יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך
בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני
יהוה׃ בדיל דתידכרין ותיבהתין ולא
יהי ליך עוד אתרברבא במלי פומיך

חטאתיך ה̇ וחס וסימנ׳ עצמו ושלאחריו ושמרון ושלאחריו תס עונך ... והקימותי ג̇ מל׳ וסימ׳ קדמ׳ דיחזקאל זרעך מלכותך ...

ומל׳ | תי ק | ס | ג | ב̇ בל׳ בקחתך | תיו ן | ב̇ מל׳ בספ׳ דמעיך | ב̇ רעהו ו׳ והגלה ערותך

מן קדם את כל נעותיך כד אשבוק ליך
לכל דעבדת אמר י״י אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם י״י עמי למימר׃ בן
אדם חוד חידה ומשל משל אל בית
ישראל׃ בר אדם חוד חוידתא ומתול
מתלא על בית ישראל׃ ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר
לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את
צמרת הארז׃ ותימר כדנן אמר י״י אלהים
נשרא רבא רב גפין אריך אברין חפי
כנפין דליה ציורין אתא ללבנן ונסיב
ית עוברתא דארזא רמא׃ את ראש
יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען
בעיר רכלים שמו׃ ית ריש שיבשתיה
נסיב ואובליה לארעא דכסולא מפלחנא
בארעא דכנען עד לא ייעלון ליה בית
ישראל בקרית תגריין שוייה׃ ויקח מזרע
הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים
רבים צפצפה שמו׃ ונסיב מזרעא
דארעא ויהביה בחקל טב למזרע
נצביה על מיין סגיאין גפן נסבא
שוייה׃ ויצמח ויהי לגפן סרחת

שפלת קומה לפנות דליותיו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
בדים ותשלח פארות׃ וצמח והוה
לגפן תקיף מכיך בקומה דכפפא
עוברתיה ליה ושרשוהי תחותוהי
יהון והוה לגפן ועבד שבקין ושלח
עוברין׃ ויהי נשר אחד גדול גדול
כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת
כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה
לו להשקות אותה מערגות מטעה׃
והוה נשרא חד רבא רב גפין ורב חפי
כנפין והא גופנא הדא כפת שורשהא
עלוהי ועוברתיה שלחת ליה לאשקאה
יתה מעוגית נצבתה׃ אל שדה טוב
אל מים רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת׃
בחקל טב על מיין סגיאין היא שתילא
למעבד ענף ולמטען פירין למהוי
לגפן תקיף׃ אמר כה אמר
אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה
ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי
צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעם
רב למשאות אותה משרשיה׃ אמר
כדנן אמר י״י אלהים תצלח הלא ית

צמחה ד׳ וסימנ׳ כי כתרין תוציא כל טרפי ערוגות צמחה תכרך ... ערוגות גבליג׳ וסימנ׳ מטעה צמחה הכשם קדו׳ ובתר

שורשה יפסיק וית אבה יקטיף
וייבשון כל טרפי צמחה ויתרון ולא
במשרין סגיאן ובעם סגי ייתון
למעקר יתה משורשהא והנה שתולה
התצלח הלא כגעת בה רוח הקדים
תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש
והא שתילא התצלח הלא כמקרב
בה רוח קדומא תיבש מיבש על
עוגית נצבתה תיבש ויהי
דבר יהוה אלי לאמר והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר אמר נא
לבית המרי הלא ידעתם מה אלה
אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
ויקח את מלכה ואת שריה ויבא
אותם אליו בבלה אימר כען לעמא
סרבנא הלא ידעיתון מא אלין אימר
הא אתא מלכא דבבל לירושלם ודבר
ית מלכה וית רברבהא ואוביל יתהון
לותיה לבבל ויקח מזרע המלוכה
ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
ואת אילי הארץ לקח ודבר מזרעא
דמלכותא וגזר עמיה קים ואעיל
יתיה במומי וית רברבי ארעא דברי
להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא

לשמר את בריתו לעמדה למהוי
מלכו חלשא בדיל דלא לאתרברבא
למיטר ית קימיה למפלחיה וימרד
בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו
סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה
אלה והפר ברית ונמלט ומריד ביה
לשלחא אזגדוהי למצרים למיתן
ליה סוסון ועם סגי היצלח הישתיזב
דעביד אלין ומשני קים הישתיזב
חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום
המלך הממליך אתו אשר בזה את
אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך
בבל ימות קיים אנא אמר יי אלהים
אם לא באתרא דמלכא דאמליך יתיה
דבסר על מומתיה ודאשני ית קימיה
עמיה בגו בבל ימות ולא בחיל גדול
ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק להכרית
נפשות רבות ולא במשרין סגיאן ובעם
סגי יעביד עמיה פרעה קרב במגבר
מליתא ובמבני כרקום לשיצאה
נפשן סגיאן ובזה אלה להפר ברית
והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט
ובסר על מומי לאשנאה קים והא

בזה ט וחד ובזה וסימנה׳ מיצותו הפר אלתו אלתו לעבה וחברן שקץ ענות ענ ואת אסירין תפלתם וחד ובזה אלה להפר

אמטוי ידיה לפרעה כל אלין עבד
לא ישתיזב׃ לכן כה אמר
אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר
בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו׃ ט ב עצת גוים
בכין כדנן אמר יי אלהים קיים אנא אם
לא מומתי דבסר וקימי דאשני ואתין
פורענות אורחיה ברישיה׃ ופרשתי
עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו ומל
בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר כט
מעל בי׃ ואפרוס עלוהי מצדתי ויתאחד
בצירתי ואגליניה לבבל ואתפרע מניה
תמן שקריה דשקר קדמי׃ ואת כל
מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים חיו ק
לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה
דברתי׃ וית כל גברוהי בכל משריתיה
בחרבא יתקטלון ודישתארון לכל
רוח יתבדרון ותידעון ארי אנא יי
גזרית במימרי׃ כה אמר
אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף
ושתלתי אני על הר גבה ותלול׃ כדנן
אמר יי אלהים ואקריב אנא ממלכותא
דבית דויד דמתיל לארזא רמא
ואקימניה מבני בנוהי ינוק ארבי

ואקימניה במימרי בטור רם ומנטל׃
בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף
ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו
תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו
וחס אעופה ואשכנה תשכנה׃ בטור קודשא דישראל אקימניה
ויכניש משרין ויעביד סומכון ויהי
למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל
צדיקיא וכל ענותניא בטלל מלכותיה
ישרון׃ וידעו כל עצי השדה כי אני
יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ
ג ב וי שפל הבשתי עץ לח והפרחתי עץ
ד יבש אני יהוה דברתי ועשיתי׃ וידעון
כל מלכי עממיא ארי אנא יי אמאיכית
מלכות דהות תקיפא תקיפית מלכותא
דהות חלשא אמאיכית מלכות עממיא
דהות תקיפא כאע רטיב ותקיפית מלכות
בית ישראל דהות חלשא כאע יביש
אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃ ישבת האזינו אשהיתה אחר כפור
יח ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ ב ילבו
מה לכם אתם משלים את המשל הזה וכל
על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו כן
כול חס בסר ושני הבנים תקהינה׃ מא לכון
דאתון מתלין ית מתלא הדין על ארעא

ובריתי אשר הפיר עצת גוים וסימנהון הפיר ב [illegible] ונתתי רוחי וידעו היעמד וידעו וסימנהון [illegible] דסמ׳ ועשיתי ד דברתי אני יי

דישוון למימר אבהתא חטון ובניא
לקן: חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל הזה בישראל:
קיים אנא אמר יי אלהים אם יהי לכון
עוד ממתל מתלא הדין בישראל:
הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב
וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת
היא תמות: הא כל נפשתא דילי אנון
כנפש אבא וכנפש ברא קדמי אנון
אנש דיחטי הוא ימות: ואיש כי
יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה:
וגברא די יהי זכי ויעביד דין דקשוט
וזכו: אל ההרים לא אכל ועיניו לא
נשא אל גלולי בית ישראל ואת
אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה
לא יקרב: בטוריא לא אפלח לטעותא
ועינוהי לא זקף לפלחן טעות בית
ישראל וית אתת חבריה לא סאיב
ולות אתתא טומאה לא עיל: ואיש
לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה
לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם
יכסה בגד: ואנש לא אוני משכון
דחובתא אתיב גזילא לא גזל
מלחמיה לכפנא יהב ועטרטלאה

כסי מכסותיה: בנשך לא יתן ותרבית
לא יקח מעול ישיב ידו משפט
אמת יעשה בין איש לאיש: בחבולא
לא יהב ורביתא לא נסיב משקרא
אתיב ידיה דין דקשוט עביד בין
גבר לגבר: בחקתי יהלך ומשפטי
שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה
יחיה נאם אדני יהוה: בקימי הליך
ודיני נטר למעבד קשוט צדיקא
הוא מיחא ייחי אמר יי אלהים: והוליד
בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד
מאלה: ואוליד בר רשיע אשיד דם
ויעביד לאחוהי מחדא מאלין: והוא
את כל אלה לא עשה כי גם אל
ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא:
והוא ית כל אלין לא עבד אלהין בטוריא
פלח לטעותא וית אתת חבריה סאיב:
עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא
ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה
עשה: מסכין וחשיך אוני גזילא גזל
משכונא לא אתיב ולפלחן טעותא
זקף עינוהי תועבא עבד: בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל
התועבות האלה עשה מות יומת

סימן דאכיל פתח פומיה דלא אכל קמץ פומיה

סימן קדמא' דספ' אל ההרים ואת אשת בזלה · בתרא' דספ' על ההרים את אשת וגזלה וסימ' תוב עתן ·-· לחג וסי' לבנה ואמלה בך
הובשו· בתרא' קמ' ·-· יומת ד' קמ' וסימ' ושמרהם והנביא ונקב בשנך וכל אחנ וסו פיק כות וכל אור· במא כי אמר יי להם כי
השבועה דמשבו יהיה ·-·

דמיו בו יהיה׃ בחבולא יהב ורביתא
נסיב האתקים לא יתקיים ית כל
תועבתא האלין עבד ממת ימות
חובת קטוליה ביה תהי׃ והנה הוליד
בן וירא את כל חטאת אביו אשר
עשה ויראה ולא יעשה כהן׃ והא אוליד
ברא וחזא ית כל חובי אבוהי דעבד
וחזא ולא עבד כותהון׃ על ההרים
לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי
בית ישראל את אשת רעהו לא טמא׃
על טוריא לא פלח לטעותא ועינוהי
לא זקף לפלחן טעות בית ישראל ית
אתת חבריה לא סאיב׃ ואיש לא הונה
חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו
לרעב נתן ועירום כסה בגד׃ ואנש
לא אוני משכונא לא נסיב וגזילא
לא גזל מלחמיה לכפנא יהב ועטלאה
כסי מכסותיה׃ מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי
הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה׃
ממסכינא אתיב ידיה חבולא ורביתא
לא נסיב דיני עבד בקימי הליך הוא
לא ימות בחובי אבוהי מיחא ייחי׃
אביו כי עשק עשק גזל גזל אח

ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה
מת בעונו׃ אבוהי ארי עשק עושקא
גזל גזילא לחד מאחוהי ודלא תקין
עבד בגו עמיה והא מית בחוביה׃
ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון
האב והבן משפט וצדקה עשה את
כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה
יחיה׃ ואמרתון מדין לא לקי ברא
בחובי אבא וברא דין דקשוט וזכו
עבד ית כל קימי נטר ועבד יתהון
מיחא ייחי׃ הנפש החטאת היא תמות
בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא
בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה
ורשעת רשע עליו תהיה׃ אנש דיחטי
הוא ימות ברא לא ילקי בחובי אבא
ואבא לא ילקי בחובי ברא זכות
זכאה בה יתקיים וחובת חייבא
עלוהי תהי׃ והרשע כי
ישוב מכל חטאתו אשר עשה
ושמר את כל חקותי ועשה משפט
וצדקה חיה יחיה לא ימות׃ ורשיעא
ארי יתוב מכל חובוהי דעבד ויטר
ית כל קימי ויעביד דין דקשוט
וזכו מיחא ייחי לא ימות׃ כל פשעיו

חטייה ועשייה ג׳ וסימנה׃ והודו את חטאתם ואת חטאתכם וילך בכל דרך ובחטאתו וילכו והנה והרשע כי ישוב מכל

אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה׃ כל חוביהי דעבד
לא ידכרון ליה בזכותיה דעבד יתקיים׃
החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני ל וחס
יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה׃
המרעא רעינא מותיה דרשיעא
אמר יי אלהים הלא כד יתוב מאורחיה
יתקיים׃ ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ככל התועבות
אשר עשה הרשע יעשה וחי כל
צדקתו אשר עשה לא תזכרנה תיו ג ק וחס
במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר
חטא בם ימות׃ וכד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר ככל תועבתא
דעבד רשיעא יעביד יתקיים כל
זכותיה דעבד לא ידכרן בשקריה
דשקר ובחוביה דחב בהון ימות׃
ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו קרי
נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא
דרכיכם לא יתכנו׃ ואמרתון לא
מפרשן לנא אורחת טובא דיי
שמעו כען בית ישראל האורחת
טובי לא מפרשן לכון הלא אורחתכון
די לכון לא תקנן׃ בשוב צדיק מצדקתו

ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר
עשה ימות׃ כד יתוב זכאה מזכותיה
ויעביד שקר וימות עליהון בשקריה
דעבד ימות׃ ובשוב רשע
מרשעתו אשר עשה ויעש משפט
וצדקה הוא את נפשו יחיה׃ וכד יתוב
רשיעא מחוביהי דעבד ויעביד דין
דקשוט וזכו הוא ית נפשיה יקיים׃
ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה
חיו יחיה לא ימות׃ וחזא ותב מכל
חוביהי דעבד מיחא ייחי לא ימות׃ ואמרו
בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי
לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם
לא יתכן׃ ואמרו בית ישראל לא מפרשן
לנא אורחת טובא דיי האורחת טובי
לא מפרשן לכון בית ישראל הלא
אורחתכון די לכון לא תקנן׃ לכן איש
כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל
נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל
פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון׃
בכין אנש כאורחתיה אתפרע מנכון
בית ישראל אמר יי אלהים תובו לפלחני
ואעדו מנכון פלחן טעותא ולא יהי
לכון לתקלת חובין׃ השליכו מעליכם

צדקתו ג חס וסימנה לא תזכרן לא תזכרנה לא תזכרנה וכול צדקתו כת ס״פ יחיה ז וסימ׳ טהרה סוד ואיש עגלת ויואב אול׳
ובשוב לא יחיה רשע ס״פ

את כל פשעיכם אשר פשעתם בם
ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה
תמותו בית ישראל׃ ארחיקו מנכון ית
כל חוביכון דחבתון בהון ועבידו לכון
לב דחיל ורוח דחלא ולמא תמותון בית
ישראל׃ כי לא אחפץ במות המת נאם
אדני יהוה והשיבו וחיו׃ ארי לא רעוא
במותיה דחייב למימת אמר יי אלהים
תובו לפולחני ואתקיימו׃

יט ג ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל׃ ואת
טול אליא על רברבי ישראל׃ ואמרת
מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך
כפרים רבתה גוריה׃ ותימר מא כנשתא
דישראל דהוות דמיא לליתא בני מלכיא
רבת בני שלטוניא רביאת בנהא׃ ותעל
אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף
טרף אדם אכל׃ ורביאת חד מבנהא
מלכא הוה ואליף למקטל קטול
אנשא קטל׃ וישמעו אליו גוים בשחתם
נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים׃
ושמעו עלוהי עממיא בסריגתהון
אתאחד ואיתיוהי בשישלן לארעא
דמצרים׃ ותרא כי נוחלה אבדה תקותה
ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו׃

ותחזת ארי פסק אבר סבורה ורביאת חד
מבנהא מלכא שויתיה׃ ויתהלך בתוך
אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף
אדם אכל׃ והליך בני מלכיא מלכא
הוה ואליף למקטל קטול אנשא קטל׃
וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם
ארץ ומלאה מקול שאגתו׃ ואצדי
בירניתיה וקרויהון אחריב וצדיאת
ארעא ומלאה מקל אתרגושתיה׃
ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש׃
ואתכנשו עלוהי עממיא סחור סחור
ממדינתא ופרסו עלוהי מצדתהון
בסריגתהון אתאחד׃ ויתנהו בסוגר
בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו
במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל
הרי ישראל׃ ויהבוהי בקולרין בשישלן
ואיתיוהי לות מלכא דבבל איתיוהי
במצדיא בדיל דלא ישתמע קליה
עוד על טורי ישראל׃

אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה
וענפה היתה ממים רבים׃ כנשתא
דישראל כמעבדה אוריתא הדמיא
כגופן דשתילא על מבוע דמיין

ב̇ וצענ — פילג בן אשר קורא מלרע ובן נפתלי קל מלעיל — ב̇ משחת — ב̇ וחס — ומל — פ̇ כות

קינה אל ג̇ וסימנ׳ ויקנן דאבנר שא נה בן אדם ... שמתהו ב̇ וסימנ׳ מגריה כפיר שמתהו על צחיח ... וענפה ו̇ ...

דנופה שפיר וסוכה מטלן והיא שתילא
על מיין סגיאין ויהיו לה מטות עז
אל שבטי משלים ותגבה קומתו על
בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו
והוו בה שלטונין תקיפין מלכין
דגיברין לשעבדא מלכו ורבאים
בתוקפיה על מלכותא ואתנצח
בסמלכותיה בסגי גברוהי ותתש
בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים
הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה
עזה אש אכלתהו ואתעקרת בתקוף
מארע בית שכינתא לארע אוחרי
אתגליאת ומלך דתקיף כרוח קדומא
קטיל עמה ואיטלטלו שרטוני תוקפה
ועממיא דתקיפין כאישתא שיצאונון
ועתה שתולה במדבר בארץ ציה
וצמא וכען למיא לגופן דשתילא
במדברא בארע צדיא וחרבא ותצא
אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא
היה בה מטה עז שבט למשול קינה
היא ותהי לקינה ואתו עממיא דתקיפין
כאישתא מחובי זדונה עמה קטילו
ולא הוו בה שלטונין תקיפין מלכין
דגיברין לשעבדא מלכו אמר נביא

אליא היא נבואתא ותהי לאליא
ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש באו אנשים
מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו
לפני והוה בשתא שביעיתא בחמישאה
בעסרא לירחא אמר נביא אתו גברין
מסבי ישראל למתבע אולפן מן ק יי
ויתיבו קדמי ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר בן אדם דבר את זקני
ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני
יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני
אם אדרש לכם נאם אדני יהוה בר אדם
אתנבי לסבי ישראל ותימר להון כדנן
אמר יי אלהים הלמתבע אולפן מן
קדמי אתון אתן קיים אנא אם אשתאיל
לכון במימרי אמר יי אלהים התשפט
אתם התשפוט בן אדם את תועבת
אבותם הודיעם התוכח יתהון התוכח
בר אדם ית תועבת אבהתהון הודעינון
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע
בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם

בחמשי ג חס וסימנה באו אנשים האבכה פילג ירמיה התשפוט ב מל וסימ בן אדם התנ דמיס את אהלה וחד אשר תשפוט
תועבת ג וסימנה הכה התשפט גם כל שרי

ותימר להון כדנן אמר יי אלהים ביומא
דאתרעיתי בישראל וקיימית במימרי
לזרעא דבית יעקב ואתגליתי למפרקהון
בארעא דמצרים וקיימית במימרי
להון למימר אנא יי אלהכון׃ ביום ההוא
נשאתי ידי להם להוציאם מארץ
מצרים אל ארץ אשר תרתי להם
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃
ביומא ההוא קיימית במימרי להון
לאפקותהון מארעא דמצרים לארעא
דיהבית להון עבדא חלב ודבש
תושבחא היא לכל מדינתא׃ ואמר
אלהם איש שקוצי עיניו השליכו
ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה
אלהיכם׃ ואמרית להון גבר שקוצי
ארחיקון מקביל עינוהי ובפלחן טעות
מצראי לא תסתאבון אנא יי אלהכון׃
וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש
את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת
גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך
ארץ מצרים׃ וסריבו על מימרי
ולא אבו לקבלא לנביי גבר ית
שקוצי עיניהון לא ארחיקון וית

פלחן טעות מצראי לא שבקו ואמרית
למשפך חמתי עליהון דיחול רוגזי
בהון בגו ארעא דמצרים׃ ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
המה בתוכם אשר נודעתי אליהם
לעיניהם להוציאם מארץ מצרים׃
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל
לעיני עממיא דאנון ביניהון דאתגליתי
למפרקהון לעיניהון לאפקותהון מאר׳
דמצרים׃ ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר׃ ואפיקתינון
מארעא דמצרים ואעילתנון למדברא׃
ואתן להם את חקותי ואת משפטי
הודעתי אותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם׃ ויהבית להון ית קימי
וית דיני הודעית יתהון דאם יעביד
יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא׃
וגם את שבתותי נתתי להם להיות
לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה
מקדשם׃ ואף ית יומי שביא דילי
יהבית להון למהוי לאת בין מימרי
וביניהון למידע ארי אנא יי מקדשהון׃
וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר

ל׳ קרי׳ חס איש ב׳ בס׳ שקוצי בתר׳ את שקוצי

ב׳ ועדה וימרו בי קדמ׳

ל׳ חס

סימ׳ דמטע

ב׳ בספ׳ ה׳

אוד׳ ונכ׳ וחי בהם ׃ כתוב׳ אשר יעשה אתם וחיה בהם ׃ אפי בהם ב׳ וסימנ׳ ואמר לשפך חמתי עליהם וימרו בי קדמ׳
בתוך ארץ מצרים ב׳ וסימנ׳ לכלות אפי בהם יהיה מזבח ׃

אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
ואת שבתותי חללו מאד ואמר לשפך
חמתי עליהם במדבר לכלותם׃
וסריבו על מימרי בית ישראל במדברא
בקימי לא הליכו וית דיני קצו דאם
יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי
עלמא וית יומי שביא דילי אחילו
לחדא ואמרית למשפך חמתי עליהון
במדברא לשיציותהון׃ ואעשה
למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתים לעיניהם׃ ועבדית
בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני
עממיא דאפיקתנון לעיניהון׃ וגם
אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי
הביא אתם אל הארץ אשר נתתי
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃
ואף אנא קיימית להון במדברא
בדיל דלא לאעלא יתהון לארעא
דיהבית עבדא חלב ודבש תושבחא
היא לכל מדינתא׃ יען במשפטי
מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת
שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
לבם הלך׃ חלף דבדיני קצו וית קימי
לא הליכו בהון וית יומי שביא דילי

אחילו ארי בתר פולחן טעותהון לבהון
טעי׃ ותחס עיני עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלה במדבר׃ וחס מימרי
עליהון מלחבלותהון ולא עבדית
עמהון גמירא במדברא׃ ואמר אל
בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל
תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו׃ ואמרית
לבניהון במדברא בגזירת אבהתכון
לא תהכון וית נמוסיהון לא תטרון
ובפלחן טעותהון לא תסתאבון׃
אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת
משפטי שמרו ועשו אותם׃ אנא יי
אלהכון בקימי הליכו וית דיני טרו
ועבידו יתהון׃ ואת שבתותי קדשו
והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם׃ וית יומי שביא דילי
קדישו ויהון לאת בין מימרי ובינכון
למדע ארי אנא יי אלהכון׃ וימרו
בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי
לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם את שבתותי
חללו ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בם במדבר׃ וסריבו על

ב̇ תנ׳ דייחזק ואנו דדינא ב̇ מן העמים
ה̇ ד
משפטי ואת חקותי ב̇ יען יען
ב̇ עליך
ומל
ב̇ בספ
חרלין

כל ספרא ואת שבתתי במ״ב את שבתתי וסימנ׳ וגם את שבתותי וימרו בי וכל קרי׳ כוות במא איש אמו ואביו תיראו ואת

מימרי כניא בקימי לא הליכו וית דיני
לא נטרו למעבד יתהון דאם יעביד
יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא
וית יומי שביא דילי אחילו ואמרית
למשפך חמתי עליהון דיחול רוגזי
בהון במדברא׃ והשבתי את ידי
ואעש למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם
לעיניהם׃ ואתיבית ית מחת גבורתי
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל
לעיני עממיא דאפיקית יתהון לעיניהון׃
גם אני נשאתי את ידי להם במדבר
להפיץ אותם בגוים ולזרות אותם
בארצות׃ אף אנא קיימית במימרי
להון במדברא לאגלאה יתהון לבני
עממיא ולבדרא יתהון במדינתא׃
יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי
אבותם היו עיניהם׃ חלף דדיני לא
עבדו ובקימי קצו וית יומי שביא
דילי אחילו ובתר פלחן טעות אבהתהון
הואה עיניהון׃ וגם אני נתתי להם
חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו
בהם׃ ואף אנא מרמרדו במימרי

ולא אבו לקבלא לנביי ארחיקתנון
ומסרתנון ביד יצרהון טפשא אזלו
ועבדו גזירין דלא תקנן ונימוסין דלא
יתקיימון בהון׃ ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר רחם
למען אשמם למען אשר ידעו אשר
אני יהוה׃ וסאיבית יתהון במתנתהון
באעברא כל פתח ולדא בדיל דאצדינון
בדיל דידעון דאנא יי׃
לכן דבר אל בית ישראל בן אדם
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
עוד זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם
בי מעל׃ בכין אתנבי לבית ישראל בר
אדם ותימר להון כדנן אמר יי אלהים
עוד דא ארגיזו קדמי אבהתכון
בדשקרו במימרי שקר׃ ואביאם אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה
להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ
עבת ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו
שם כעס קרבנם וישימו שם ריח
ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם׃
ואעילתנון לארעא דקיימית במימרי
למתן יתה להון וחזו כל רמא מנטלא
וכל אילן עבוף ונכיסו תמן ית נכסיהון

רחם ה̇ פתח וסימנ׳ ימיצאו במתנותם ושמע וחב̇ ועבר רחם וחד שדים ורחם ... וגם ב̇ ריש̇ פיסן בספ̇ וסימנ׳ כלמהך

ויהבו תמן ארגזא ית קורבניהון ושואו
תמן פלחן דכחיהון ונסיכו תמן ית
נסכיהון ויאמר אלהם מה הבמה
אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה
במה עד היום הזה ואמרית להון מא
במתא דאתון אתן לאשתטאה תמן
ואתקרי שמה במתא עד יומא הדין
לכן אמר אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם
אתם נטמאים ואחרי שקוציהם
אתם זנים בכין אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים הבאורח אבהתכון
אתון מסתאבין ובתר שקוציהון
אתון טען ובשאת מתנותיכם
בהעביר בניכם באש אתם נטמאים
לכל גלוליכם עד היום ואני אדרש
לכם בית ישראל חי אני נאם אדני
יהוה אם אדרש לכם ובמטל מתנתכון
באעברא בניכון בנורא אתון מסתאבין
לכל פלחן טעותכון עד יומא הדין
ואנא אשתאיל לכון במימרי בית
ישראל קיים אנא אמר יי אלהים אם
אשתאיל לכון במימרי והעלה על
רוחכם היו לא תהיה אשר אתם

אומרים נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עץ ואבן ודאתון
מהרהרין ודסליקת על לבכון קדמי
גלין דאתון אמרין נהי כעממיא
כזרעית מדינתא לשמשא אעא ואבנא
חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
אמלוך עליכם קיים אנא אמר יי
אלהים אם לא ביד תקיפא ובדרע מרמם
וברגז שפיך אמלוך עליכון והוצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה ואפיק
יתכון מבני עממיא ואכניש יתכון
מן מדינתא דאתבדרתון בהון ביד
תקיפא ובדרע מרמם וברגז שפיך
והבאתי אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים
ואעיל יתכון למדבר עממיא ואתפרע
מנכון תמן אפין באפין כאשר נשפטתי
את אבותיכם במדבר ארץ מצרים
כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה
כמא דאתפרעית מן אבהתכון
במדבר ארעא דמצרים כין אתפרע

ידיחו והקרבתם בשבעי ושלאחריו ... אלהם ז חס בכפ וסי לכן הנני מקבץ בן אדם דבר את זקני ואמר אלהם איש שקוצי מה הבמה על הדם
תאכלו כה תאמר אלהם דבר אלהם לפ ... מתנותיכם ד ג חס וז מל וסימ מלבד ביה ... מכל ובשאת ... בפיכה בם ב וסי והוצאתי ביה
ניחח בקבצי

מנכון אמר יי אלהים והעברתי
אתכם תחת השבט והבאתי אתכם
במסרת הברית ואניח עליכון גזירת
דיני ואעיל יתכון במסרת קימא
וברותי מכם המורדים והפושעים
בי מארץ מגוריהם אוציא אותם
ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם
כי אני יהוה ואפריש מנכון דמרדו
ודשקרו במימרי מארע תותבותהון
אפיק יתהון ולארעא דישראל לא
ייעלון ותדעון ארי אנא יי ואתם
בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש
גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם
שמעים אלי ואת שם קדשי לא
תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם
ואתון בית ישראל כדנן אמר יי אלהים
גבר פולחן טעותיה איזילו פלחו
ובתר דחבתון ליתיכון צבן לקבלא
למימרי וית שמא דקודשי לא תחלון
עוד במתנתכון ובטעותכון כי בהר
קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני
יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש
את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם

בכל קדשיכם ארי בטורא דקודשי
בטור קדשא דישראל אמר יי אלהים
תמן יפלחון קדמי כל בית ישראל
כולהון בארעא היא תמן יתקבל
קורבנהון כפריע ותמן אתבע ית
אפרשותכון וית ריש אצותכון בכל
קודשיכון בריח ניחח ארצה אתכם
בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר נפצתם
בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים קרבן
דרעוא יתקבל קרבנכון כפריע כד
אפיק יתכון מביני עממיא ואכניש
יתכון מן מדינתא דאתבדרתון בהון
ואתקדש בכון לעיני עממיא וידעתם
כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת
ישראל אל הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אותה לאבותיכם ותדעון ארי
אנא יי כד אעיל יתכון לארעא דישראל
לארעא דקיימית במימרי למתן יתה
לאבהתכון וזכרתם שם את דרכיכם
ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם
בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם
אשר עשיתם ותדכרון תמן ית אורחתכון
וית כל עובדיכון דאסתאבתון בהון

ל וחס
ב מל בל"ע והשיבו
ד אהרן אפרים קדשי קדשי
ג מל כה ב בל"ע חד חס וחד מל וראשית מל

משאותיכם ל ומל
ג ומשנ"ן
סי' דמטע בהד"ן ענ"נ בהביאי אתכם בעשו' אתכם

פנים אל פנים ה וסימנ כי ראיתי אל' ודבר יי אל מש' אשר ידעו יי מלאך יי ונשפטתי אתכם שם ׃ נפצותם ג חד כת נפוצתם

ותידכרון ותהון חזן בכל בישתכון
דעבדתון: וידעתם כי אני יהוה בעשותי
אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים
וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה: ותדעון ארי אנא יי
כד אעביד עמכון בדיל שמי לא
כאורחתכון בישתא וכעובדיכון
מחבליא בית ישראל אמר יי אלהים:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף
אל דרום והנבא אל יער השדה נגב:
בר אדם קביל נבואה לאורח דרומא
ואליף על דרומא ואתנבי על חורשא
דחקל דרומא: ואמרת ליער הנגב
שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ
לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת
שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב
צפונה: ותימר לחורשא דדרומא
קביל פתגמא דיי כדנן אמר יי
אלהים האנא מדליק בך אישתא
ותקטיל בך כל אילן רטיב וכל
אילן יביש לא תטפי לשלהביתא

דמשיציא ויתרשמון בה כל אפיא
מדרום לצפונא: וראו כל בשר כי אני
יהוה בערתיה לא תכבה: ויחזון כל
בני בסרא ארי אנא יי אדליקתה
לא תטפי: ואמר אהה אדני יהוה המה
אמרים לי הלא ממשל משלים הוא:
ואמרית קביל בעותי יי אלהים האנון
אמרין לי הלא ממתיל מתלין הוא:

כא ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף
אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל:
בר אדם קביל נבואה על ירושלם ואליף
על מקדשין ואתנבי על ארעא דישראל:
ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה
הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה
והכרתי ממך צדיק ורשע: ותימר
לארעא דישראל כדנן אמר יי האנא
שלח רוגזי עלך ואפיק חרבי מדנה
ואגלי מניך זכאך בדיל לשיצאה
חייבך: יען אשר הכרתי ממך צדיק
ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל
בשר מנגב צפון: חלף דאגלי מניך
זכאך בדיל לשיצאה חייבך בכין תפוק

ג מלין ומל' מן יא אחרין

ונגלה
ו
ג בליש

ד יער השדה מקדשים הרוח ויקחני

ג מלין מן יא אחרין וסימנה וכעלילותיכם ומתועבותיהן והאחשדרפנים ... וכל עץ ה וסימנה והכיתם רנו ליער והערים ואבואם

חרבי מלדנה על כל בסרא מדרום
לצפונא׃ וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב
עוד׃ וידעון כל בני בסרא ארי אנא
יי אפיקית חרבי מלדנה לא תתוב
עוד׃ ואתה בן אדם האנח
בשברון מתנים ובמרירות תאנח
לעיניהם׃ ואת בר אדם אתאנח בזיוע
חרצין ובמרר תתאנח לעיניהון׃ והיה
כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה כי באה ונמס
כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח
וכל ברכים תלכנה מים הנה באה
ונהיתה נאם אדני יהוה׃ ויהי ארי יימרון
לך על מא את מתאנח ותימר על
בסורתא ארי אתיא ויתמסי כל לב
ויתרשלן כל ידין ותעמי כל רוח
וכל רכובין יתאשדן כמיא הא
אתיא ותתקיים אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם הנבא ואמרת כה אמר יהוה
אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה׃
בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי

אימר חרבא דמלכא דבבל תקטיל
וחרבא דבני עמון תתני ותשיצי׃ למען
טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק
מרטה או נשיש שבט בני מאסת
כל עץ׃ בדיל למקטל קטול אשתליפת
בדיל למעבד פורענו אשתנינת על
דחדיאו שבטא דבית יהודה ובנימין
לשבטי ישראל כד גלו על דפלחו
לטעותא תבו אנון למטעי בתר
צלמיא עעיא׃ ויתן אתה למרטה לתפש
בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה
לתת אותה ביד הורג׃ ויהב פורענותהון
לאתמסרא ביד מלכא דבבל היא מחת
חרבא היא תהי פורענותהון למסר
יתהון ביד קטולין׃ זעק והילל בן אדם
כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי
ישראל מגורי אל חרב היו את עמי
לכן ספק אל ירך׃ צוח ואייליל בר אדם
ארי היא הות בעמי היא בכל רברבי
ישראל קטולי חרבא דאתכנשו ואתו
על עמי מסחור סחור בכין טפח על
ירכא׃ כי בחן ומה אם גם שבט מאסת
לא יהיה נאם אדני יהוה׃ ארי אתנביאו
עליהון נביאו ולא תבו ומא יהי בסופהון

הוחדה ג׳ ובעינ׳ וסימנ׳ חרב חרב הוחדה טבח טבח הוחדה למרטה לתפש בכף ... מבורי ב׳ וסימנ׳ וישב יעקב בארץ

אימר אף שבטא דבית יהודה מגלא
יגלון ובעובדיהון בישיא לא יתקיימון
אמר יי אלהים: ואתה בן אדם
הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב
שלישתה חרב חללים היא חרב חלל
הגדול החדרת להם: ואת בר אדם
אתנבי וטפח יד על יד ותתכפיל חרבא
תליתיתא חרב קטולין היא חרב פורענות
קטלא חרבא דמזיעא להון: למען למוג
לב והרבה המכשלים על כל שעריהם
נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח: בדיל למתבר לבהון
ולאסגאה מתקליהון על כל קרויהון
מניתי קטולי חרבא וי חרבא אשתליפת
למקטל אשתנינת לשיצאה: התאחדי
הימני השימי השמילי אנה פניך
מועדות: אשתנני וקטילי מן דרומא
ושיצא מן ציפונא לאן אפך מזמנין:
וגם אני אכה כפי אל כפי והנחתי
חמתי אני יהוה דברתי: ואף אנא איתי
פורענו על פורענו ואניח חמרתי
אנא יי גזרית במימרי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:

ל̇ וכת̇ כן ל̇ ומל̇ ל̇ ל̇ ותס̇ ל̇ ל̇ וחס̇ ל̇ ג̇ ב̇ חס̇ יוד̇ בתר̇ וא̇ימנה מאמינס התאחדי הימני

ג̇ ל̇ ב̇ תפוק ברא למדבחא
ג̇
ב̇ פנים ל̇
ב̇ בעצמותי

ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים
לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד
יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך
עיר ברא: ואת בר אדם אתקין לך תרתין
אורחן דייתון בהון קטולי חרבא
דמלכא דבבל ממדינא חדא יפקון
תרויהון ואתרא אתקין בריש פרשות
אורח קרתא אתרא אתקין: דרך תשים
לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה
בירושלם בצורה: אורחא אתקין
דייתון בה קטולי חרבא מרבת בני
עמון ועל דבית יהודה דנפקו מירושלם
למיתב בקרוין כריכן: כי עמד מלך
בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים
לקסם קסם קלקל בחצים שאל
בתרפים ראה בכבד: ארי קם מלכא
דבבל על אים פרשות אורח בריש
תרתין אורחן למקסם קסם קשית
בגריא שאיל בצלמניא חזא בכבדא:
בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים
לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה
לשום כרים על שערים לשפך סללה
לבנות דיק: בימיניה הוה קסמא נפיל
למהך לירושלם למנאה אפרורון

ואת יהודה ג̇ וסימנ̇ שלח מנה את ישראל בצורה ברא ד̇ בל̇ וסימנ̇ דרכים ב̇ בו וברא אתהן לברי ולבב בתר כו̇ יוד̇

לפתחא תרעין דייעלון בהון קטולין
לארמא קל באצוחות קרנא למנאה
אפורון על תרעין למצבר מליתא
למבני כרקום: והיה להם כקסום
שוא בעיניהם שבעי שבעות להם
והוא מזכיר עון להתפש: והוה להון
קסומיהון כדכין בעיניהון נחשין
דהוה מנחיש להון ואנון לא ידעין
דארבעין ותשע זמנין הוה כמיין
ומתיתב על פתגמא עד דתיתי ליה
שעתא דיתמסרון בידיה:
לכן כה אמר אדני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם
להראות חטאתיכם בכל עלילותיכם
יען הזכרכם בכף תתפשו: בכין כדנן
אמר יי אלהים חלף דאדכרתון חוביכון
באתגלאה מרדיכון לאתחזאה חטאיכון
בכל עובדיכון חלף דאדכרתון ביד
מלכא דבבל תתמסרון:
ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר
בא יומו בעת עון קץ: ואת חייב
קטולא רשיעא רבא דישראל דמטא
יום תבריה עדן תשלמת חובוהי
כד מטא קציה: כה אמר אדני
יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה
זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה
השפיל: כדנן אמר יי אלהים אעדי
מצנפתא משריה כהנא רבא ואבטיל
כתרא מצדקיה מלכא אימר דין ודין
באתריה לא יתקיים מגלא יגלון גדליה
בר אחיקם דלא הות דיליה יסבנה צדקיה
דדיליה היא תעדי מניה: עוה עוה
עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא
אשר לו המשפט ונתתיו: חוביהון דחנו
כחוביהון אתפרע מנהון אף לדין לא
תתקיים ליה עד דאיתי עלוהי פורענו
ישמעאל בר נתניה ואמסרניה בידיה:
ואתה בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל
חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה
לטבח מרוטה להכיל למען ברק:
ואת בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר
יי אלהים על בני עמון ועל חסודיהון
ותימר חרבא חרבא אשתליפת
למקטל אשתנינת לשיצאה בדיל
למהוי לה צחצוחין: בחזות לך שוא
בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי
חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון

חסיד ב חד מל וחד חס וסימנ המצנפת מל חטאתו חס ⁘ פתוחה ג ומל וסימנ ויעזבו את העיר חרב חרב ואגרת

ב
חד מל העמק וחד חס
ל ב
יה
ו
ל
וחס
ל
ל ל
היה דחוי ליה תהיה
ג ומל
דין
חס

קץ׃ באתנבאה לך שקר באלפא לך
כדבין למימסר ית צורך בצורי קטילי
רשיעיא דמטא יום תברהון עידן
סעורן בישתהון כד מטא קצהון׃ השב
אל תערה במקום אשר נבראת בארץ
מכורתיך אשפט אתך׃ אתיב חרבא
לנרתקה באתר דאתבריתון בארע
תותבותכון אתפרע מנכון׃ ושפכתי
עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך
ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי
משחית׃ ואשפוך עלך חמתי באישת
פורענותי אתקיף עלך ואמסרניך ביד
גברין רשיעין דאומנין לחבלא׃ לאש
תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי׃ לעממיא
דתקיפין כאשתא תתמסרין לאשתצאה
חובת קטולך תהי בגו ארעא לא ייעול
דוכרניך ארי אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ כב
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ ואתה בן אדם התשפט
התשפט את עיר הדמים והודעתה
את כל תועבתיה׃ ואת בר אדם התוכח
התוכח ית קרתא דאשדי דם זכי בגוה

וחוי לה ית כל תועבתהא׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם
בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים
עליה לטמאה׃ ותימר כדנן אמר יי
אלהים קרתא דאשדי דם זכי בגוה
מטא עידן תברה ודפלחין לטעותא
בגוה בדיל לסאבותה׃ בדמך אשר
שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית
טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד
שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים
וקלסה לכל הארצות׃ בחובת דם זכי
דאשדת חבת ובפלחן טעותיך דפלחת
אסתאבת וקריבו יום תבריך ומטא עידן
בעותיך על כין יהבתיך חסורין לעממיא
ולעיב לכל מדינתא׃ הקרבות והרחקות
ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת
המהומה׃ דקריבן ודרחיקן מניך
יתלעבן ביך סואבת שמא דסגיאין
אתרגושתהא׃ הנה נשיאי ישראל
איש לזרעו היו בך למען שפך דם׃
הא רברבי ישראל גבר לתקפיה הוו
ביך בדיל למשפך דם זכי׃ אב ואם
הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך
יתום ואלמנה הונו בך׃ אבא ואמא

אקילו ביך לגיורא אנסו אונסא
בגויך יתמין וארמלן אוניאו ביך:
קדשי בזית ואת שבתתי חללת: על
קודשי בסרת וית יומי שביא דילי
אחלת: אנשי רכיל היו בך למען שפך
דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו
בתוכך: גברי אכלי קרצא הוו ביך בדיל
למשפך דם זכי ובטוריא פלחו ביך
לטעותא עיצת חטאין עבדו בגויך:
ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו
בך: ערית אבא גליו ביך אתא טמאה
ענו ביך: ואיש את אשת רעהו עשה
תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה
ואיש את אחתו בת אביו ענה בך:
וגבר ית איתת חבריה עבד תועיבא
וגבר ית כלתיה סאיב בעיצת חטאין
וגבר ית אחתיה בת אבוהי ענו ביך:
שחד לקחו בך למען שפך דם נשך
ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק
ואתי שכחת נאם אדני יהוה: שוחדא
קבילו ביך בדיל למשפך דם זכי
חבוליא ורביתא נסבת ואהנית רחמך
באונסא ופלחני שבקת אמר יי אלהים:
והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית

ועל דמך אשר היו בתוכך: והא איתי
פורענותי עלך בחובי ממון אונסיך
דאנסת ועל דם זכי דאשתפיך בגויך:
היעמד לבך אם תחזקנה ידיך לימים
אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי: היתקף לביך אם יתחסנן ידך
ליומיא דאנא עתיד למעבד עמיך
אנא יי גזרית במימרי ואקיים: והפיצותי
אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי
טמאתך ממך: ואגלי יתיך לביני
עממיא ואבדרניך במדינתא ואסיף
סובתיך מניך: ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי אני יהוה: ואתקדש ביך
לעיני עממיא ותדעין ארי אנא יי:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם היו לי בית ישראל
לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת
בתוך כור סגים כסף היו: בר אדם הוו
קדמי בית ישראל לפסולא כולהון כמא
דמערב נחשא ובעיץ וברזלא ואבר בגו
כורא לפסולת כספא הוו:
לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם
לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך

שבתתי ג̇ חס̇ כולה̇ אורי̇ וימרו בי̇ בית ישראל קדשי בזית ושארא מל̇ ... בעשק ב̇ ובענ̇ וסימנ̇ אב ואם הקלו בך ותבצעי רעיך

ירושלם: בכין כדנן אמר יי אלהים
חלף דהויתון כולכון לפסולא בכין
האנא כניש יתכון לגו ירושלם: קבצת
כסף ונחשת וברזל ועפרת ובדיל
אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך
כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי
והתכתי אתכם: כמכנש כסף ונחש
וברזל ואבר ובעיץ לגו כורא
לאתקפא עלוהי נורא לאמסיותיה
כין אכניש ברגזי ובחמתי ואסיף
ואשיצי יתכון: וכנסתי אתכם ונפחתי
עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה:
ואכניש יתכון ואתקיף עליכון באישת
פורענותי ותתמסון בגוה: כהתוך
כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם
כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם:
כאתמסאה כספא בגו כורא כין
תתמסון בגוה ותדעון ארי אנא יי
שפכית חמתי עליכון:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן
אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה
היא לא גשמה ביום זעם: בר אדם
אימר לה את ארעא דישראל ארעא לא
מדכיא היא לא אתעבידו בה עובדין
טבין דיגנון עלה ביום לוטו: קשר
נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף
נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה
הרבו בתוכה: סיעת ספרהא בגוה
כאריון נהמין למקטל קטולא אנשא
קטלו עותר ויקר נסיבו ארמלתהא
אסגיו בגוה: כהניה חמסו תורתי ויחללו
קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין
הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי
העלימו עיניהם ואחל בתוכם: כהניא
חטפין באוריתי ומפסין קודשי בין
קודשא לחולא לא אפרישו ובין
מסאבא לדכיא לא הודעו ומיומי
שבתיא דילי כבשו עיניהון וחלת רעותי
בינהון: שריה בקרבה כזאבים טרפי
טרף לשפך דם לאבד נפשות למען
בצע בצע: רברבהא בגוה כדיבין חטפי
חטוף למשפך דם זכי לאבדא נפשן
בדיל לקבלא ממון דשקר: ונביאיה
טחו להם תפל חזים שוא וקסמים
להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה
ויהוה לא דבר: ונביי שקרא דבגוה
דמן לדבני מחצא ושיעו ליה פטיר

וחס
ב̇ ונתתי רוחי
וחס
ל̇ ר̇ מל כול ה̇ בנ"ש
קרמ̇ ב̇ הטמא ואת עמי לטהור בתל טמא לטהור
ב̇ ועת חס
ג̇
ג̇

טרף ד̇ וסימנ' קשר נביאיה אריה אריה נפשו ... והפיצותי דוחתמתי מל' דמחראות הפיצותי כל' ושנ' הפיצותי כל' ... והנחתי ב̇ וס'
והתכתי אתכם ונתתי רוחי ...

דלא תכן מתנבן שקר ומלפין להון
כדבין אמרין כדנן אמר יי אלהים ומן
קדם יי לא אתמלל׃ עם הארץ עשקו
עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת
הגר עשקו בלא משפט׃ עמא דארעא
עשקו עשקא וגזלו גזילא ומסכין
וחשיך אוניאו ולגיורא אנסו בדלא
בדחזי׃ ואבקש מהם איש גדר גדר
ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מצאתי׃ ואתבעי מנהון
קדמי גבר דליה עובדין טבין דיקום
בתרעתא קדמי ויבעי רחמין על
עמא דארעא בדיל דלא לחבלותה
ולא אשכחית׃ ואשפך עליהם זעמי
באש עברתי כליתים דרכם בראשם
נתתי נאם אדני יהוה׃ ושפכית עליהון
חמתי באישת פורענותי שיציתינון
פורענות אורחהון ברישהון יהבית
אמר יי אלהים׃ ויהי דבר כג
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שתים
נשים בנות אם אחת היו׃ בר אדם
אתנבי על תרתין מדינן דאנון כתרתין
נשין דבנת אימא חדא הואה׃ ותזנינה

במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו
שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן׃ וטעאה
במצרים בתר פלחן טעותהון טעאה
תמן פלחא לטעותא ותמן קלקילא
עובדיהון׃ ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה
בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה׃ ושמהתהון אהלה
רבתא ואהליבה אחתה והואה משמשן
קדמי ואצלחא בבנין ובבנן ושמהתהון
שמרון אהלה וירושלם אהליבה׃ ותזן
אהלה תחתי ותעגב על מאהביה
אל אשור קרובים׃ וטעת אהלה מבתר
פלחני ואתרעיאת למטעי בתר רחמהא
בתר בני אתור קריבהא׃ לבשי תכלת
פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים
רכבי סוסים׃ לבשי גמר שלטונין
וטורנין עולימי חמרתא כולהון פרשין
רכבי סוסוון׃ ותתן תזנותיה עליהם
מבחר בני אשור כלם ובכל אשר
עגבה בכל גלוליהם נטמאה׃ ואתרעיאת
למטעי בתריהון עולימי בני אתור
כלהון ובכל דאתרעיאת בכל פולחן
טעותהון אסתאבת׃ ואת תזנותיה

ובכל אשר ה̇ וסימנ̇ תשמרון תרמש תשאלך ושאול עגבה ב̇ קרובים ה̇ מל̇ וסימנ̇ שמענו והזן אהלה לשכות וגם הקרובים

ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו
בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה
וישפכו תזנותם עליה: וית פולחן
טעותה דהוה עמה ממצרים לא שבקת
ארי יתה אפלחו לטעותא ואנון אלפוהא
עובדין בישין ושפכו טעותהון עלה:
לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור
אשר עגבה עליהם: בכין מסרתה
ביד רחמהא ביד בני אתור דאתרעיאת
למטעי בתריהון: המה גלו ערותה
בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה:
אנון גליאו קלנה בנהא ובנתהא שבו
ועמה בחרבא קטילו והות שום למדינתא
ופורענות דינין עבדו בה: ותרא אחותה
אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת
תזנותיה מזנוני אחותה: וחזת אחתה
אהליבה וחבילת רחמתה מנה וית
טעותהא מטעות אחתה: אל בני
אשור עגבה פחות וסגנים קרבים
לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים
בחורי חמד כלם: בתר בני אתור
אתרעיאת למטעי שלטונין וטורנין
קריבין לבשי גמר פרשין רכבי סוסון

עולימי חמדתא כולהון: וארא כי
נטמאה דרך אחד לשתיהן: וגלי קדמי
ארי אסתאבת אורח חדא שווא לתרתיהן:
ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה
על הקיר צלמי כשדים חקקים בששר:
ואוסיפת על טעותה וחזת גברין
מצירין על כותלא צלמי כסדאי
מצירין בסממנין: חגורי אזור במתניהם
סרוחי טבולים בראשיהם מראה
שלשים כלם דמות בני בבל כשדים
ארץ מולדתם: אסירין זרזין בחרציהון
מחתין קולסין ברישיהון חיזו גברין
כולהון דמות בני בבל מדינת כסדאי
ארע ילדותהון: ותעגב עליהם למראה
עיניה ותשלח מלאכים אליהם
כשדימה: ואתרעיאת למטעי בתריהון
בתר חיזו עינהא ושלחת אזגדין לותהון
למדינת ארע כסדאי: ויבאו אליה בני
בבל למשכב דדים ויטמאו אותה
בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה
מהם: ואתו לותה בני בבל למעבד
רחמו וסאיבו יתה בטעותהון ואסתאבת
בהון עד דקצת נפשה בהון: ותגל
תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי

ותוסף ג מל וסימנ׳ המלחמה אל תזנותיה ותוסף אסתר לנשים ב וסימנ׳ ותהי שם לנשים אל תתן לנשים חילך

116

מעליה כאשר נקעה נפשי מעל
אחותה׃ ואתגליאת בהתתה ואתחזי
קלנה ורחיק מימרי יתה כמא דרחיק
מימרי ית אחתה׃ ותרבה את תזנותיה
לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה
בארץ מצרים׃ ואסגיאת ית טעותה
לאדכרא ית יומין דמלקדמין דטעת
בהון כד הות בארעא דמצרים׃
ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר
חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם׃
ואתרעיאת למהוי שמשא להון
דבסר חמרין בסרהון וצחנת סוסותא
צחנתהון׃ ותפקדי את זמת נעוריך
בעשות ממצרים דדיך למען שדי
נעוריך׃ ואדכרת ית חובי עיצת חטך
דמלקדמין במעבדיך ממצרים
רחמו בדיל חטאי ינקותיך׃
לכן אהליבה כה אמר אדני
יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך
את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים
עליך מסביב׃ בכין אהליבה כדנן אמר
אלהים האנא מיתי בגלי ית רחמך
עלך ית דקצת נפשיך בהון ואתינון
עלך מסחור סחור׃ בני בבל וכל

כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני
אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים
כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים
כלם׃ בני בבל וכל כסדאי פקודאי
ושועאי וקועאי כל בני אתור עמהון
עולימי חמדתא שלטונין וטורנין
כולהון גברין וזמינין רכבי סוסוון
כולהון׃ ובאו עליך הצן רכב וגלגל
ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו
עליך סביב ונתתי לפניהם משפט
ושפטוך במשפטיהם׃ וייתון עלך
במני זינא ברתכין וגלגלין ומשרית
עממין דמזינין בעגילין וקולסין
ימנון עלך סחור סחור ואתין קדמיהון
פורענות דינין ויתפרעון מניך
בנימוסיהון׃ ונתתי קנאתי בך ועשו
אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך
בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו
ואחריתך תאכל באש׃ ואתין פורענותי
ביך ויתפרעון מניך ברגז רברבך
ויקיריך יגלון ועמיך בחרבא יתקטלון
אנון בנך ובנתך ישבון ושפר ארעיך
תתוקד בנורא׃ והפשיטוך את בגדיך
ולקחו כלי תפארתך׃ וישלחונך לבושי

וקובע ב בליש ומל וסימנ׳ ונתן קובע נחש צנה ומגן וקובע תאכל ט וסימ׳ והנותרת ממנה וכל מנחה המחטא וכל חטאת
ובין החיה ואחריתך יורישנה גם בספס לכן חכן לו

יקריך: ויסבון מני תושבחתיך:
והשבתי זמתך ממך ואת זנותך
מארץ מצרים ולא תשאי עיניך
אליהם ומצרים לא תזכרי עוד:
ואבטיל חובי עיצת חטך מניך
וית פולחן טעותיך דהוה עמיך
כד הוית בארעא דמצרים ולא
תזקפין עינך להון וטעות מצראי
לא תדכרין עוד: כי כה
אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר
שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם:
ארי כדנן אמר יי אלהים הא אנא מסר
ליך ביד דסנית ביד דקצת נפשיך
מהון: ועשו אותך בשנאה ולקחו
כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה
ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך:
ויתפרעון מניך ברגזו ויסבון כל
ליאותיך וישבקונך מטלטלא ושביקא
ותתגלי בהתת טעותיך וחובי עיצת
חטך וזנוניך: עשה אלה לך בזנותך
אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם:
חובך גרמו אלין ליך בדטעית בתר
עממיא ואסתאבת בפלחן טעותהון:
בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה

בידך: באורח אחתיך הליכת ואתין
כס פורענותה בידיך: כה
אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג
מרבה להכיל: כדנן אמר יי אלהים כס
פורענות אחתיך תשתין תקיפתא
וחסינתא תהי לחיך וללעיב מסגי
עקא דתיתי עלך: שכרון ויגון תמלאי
כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון:
הא כרווא דוון תתמלין כס עלו ואשתממו
כס פורענות אחתיך שמרון: ושתית
אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי
ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם
אדני יהוה: ותשתין יתה ותנמרין ית
פורענותה תקבלין ובסריך תתלשין
ארי אנא יי גזרית במימרי אמר יי
אלהים: לכן כה אמר אדני
יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי
ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי
זמתך ואת תזנותיך: בכין כדנן אמר
יי אלהים חלף דשבקת פולחני ואדחיקת
דחלתי מקביל עינך ואף את קבילי
חובי עיצת חטך וטעותיך:
ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט

ושתית שתית ג' בליש' וסימנ' ... ומצית קבעת ומצית ... ומצית ל' ולית כות וחד את קבעת כוס חמתי שתית מצית

את אהלה ואת אהליבה והגד להן
את תועבותיהן׃ ואמר יי׳ ליה בר אדם
התוכח ית אהלה וית אהליבה וחוי
להון ית תועיבתהון׃ כי נאפו ודם
בידיהן ואת גלוליהם נאפו וגם את
בניהן אשר ילדו לי העבירו להם
לאכלה׃ ארי זנאין כהון ודם זכי אשדו
בידיהון ובתר פולחן טעותהון טעו
ואף ית בניהון דעתידין למפק מנהון
תולדת קודשא קדמי אעברו להון
לפלחן׃ עוד זאת עשו לי טמאו את
מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי
חללו׃ עוד דא ארגיזו קדמי סאיבו
ית בית מקדשי ביומא ההוא וית יומי
שביא דילי אחילו׃ ובשחטם את
בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך
ביתי׃ ובנכסותהון ית בניהון לפלחן
טעותהון ועלו לבית מקדשי ביומא
ההוא לאחלותיה והכדין עבדו בגו
בית מקדשי׃ ואף כי תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר מלאך שלוח
אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת
עיניך ועדית עדי׃ ואף ארי שלחא

לגבריא דאתן מרחיק דאזגד שליח
לותהון והא אתו לאתר דזמינת אתקינת
שוקין ומנית פלטורין׃ וישבת על
מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה
וקטרתי ושמני שמת עליה׃ ורמית
דרגשין מפיכין מכבין דיקר ופתורין
מלן כל טוב סדרת קדמיהון וקטורת
בסמי ומשחי שוית עליהון׃ וקול
המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם
מובאים סובאים ממדבר ויתנו
צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת
על ראשיהן׃ וקל אתרגושתהון
דשלן שליוא בגוה ולתקוף גברין
מסגי אנשא אתן סחור סח ממדברא
ויהבו שירין על ידיהון וכתר
תשבחא על רישיהון׃ ואמר לבלה
נאפים עת יזנה תזנותה והיא׃ ואמרית
לכנשתא דישראל דבליאת עמה
בחובין כען תשבוק מטעותה ותתוב
לפלחני ולא תבת׃ ויבא אליה כבוא
אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל
אהליבה אשת הזמה׃ ועלו לותה
כמא דעלין לות אתתא פונדקיתא
כין עלו לאהלה ולאהליבה מרינן

מובאים ג׳ וסימנ׳ להתגלל עלינו לשחת הארץ מובאים סבאים ׳ טמאו ג׳ וסימנ׳ אחתם את מקדשי את היכל

דעיצתהון חטאין׃ ואנשים צדיקם
המה ישפטו אותהם משפט נאפות
ומשפט שפכות דם כי נאפת
הנה ודם בידיהן׃ וגברין זכאין
כקבלהון אנון יתפרעון מנהון
פורענות גייפן ופורענות אשדת
דם ארי זנאין בהון ודם זכי אשדו
בידיהון׃ כי כה אמר
אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן
אתהן לזעוה ולבז׃ ארי כדנן אמר
יי אלהים אתנבי דיסקון עליהון משרין
ואמסר יתהון לתבר ולביזא׃ ורגמו
עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם
בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש
ישרפו׃ וירגמון יתהון באבני קלע
משרין ויבזעון יתהון בסופיהון
בניהון ובנתהון יקטלון ובתיהון בנורא
ייקדון׃ והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו
כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה׃
ואבטיל חובי עיצת חטין מן ארעא
ויתרדין כל מדינתא ולא יעבדן כעיצת
חטיכון׃ ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי
גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני
יהוה׃ ויתיהבון חובי עיצת חטיכון

עליכון וחטאי פלחן טעותכון תקבלן
ותדעון ארי אנא יי אלהים׃
כד ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית
בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי בשתא
תשיעיתא בירחא עסיראה בעסרא
לירחא למימר׃ בן אדם כתוב לך את
שם היום את עצם היום הזה סמך מלך
בבל אל ירושלם בעצם היום הזה׃ בר
אדם כתוב לך ית שם יומא ית כרן יומא
הדין סמך מלכא דבבל על ירושלם
בכרן יומא הדין׃ ומשל אל בית המרי
משל ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים׃
ואתנבי לעמא סרבנא נבואה ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים אתנבי דיסקון
משרין על קרתא ואף אתיהיב לה
ארבא לקבלא מצירא׃ אסף נתחיה
אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר
עצמים מלא׃ כניש רברבהא לגוה
כל גבר גיבר אימתן וגבר עביר קרב
משריית עממין מלי יתה׃ מבחר הצאן
לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח
רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה׃

שפכות ג בליש וסימנ׳ [illegible] ושפטתיך ואנשים וידים קדמו׳ שפכת כת׳ ושנ׳ שפכות כת׳ [illegible] כתוב ומל בליש וסימ׳ וכתוב בספר
כתוב דסמך כתוב דיוסף אכתוב לו בכתוב עמים [illegible] שפת ג וסימנ׳ הסיר הגדולה ומשל אל בית המרי ב בן [illegible]

מרלכי עממיא קריבו ואף טקיס סומכותא
עמהון אכבע זמנה אף יתרמון קטילהא
בגוה׃ לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה
בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל׃
בכין כדנן אמר יי אלהים ווי על קרתא
דאשדי דם זכי בגוה דהיא כדודא
דזיהומתיה ביה וזיהומתיה לא נפקת
מנה גלו על גלו אתפק עמה מדלא
אתעביד בה תיובא׃ כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע שמתהו לא
שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר׃
ארי דם זכי דאתאשיד בגוה בזידון
ובדרע מרמם שפכתיה לא שפכתיה
בשלו למעבד עלוהי תיובא׃ להעלות
חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח
סלע לבלתי הכסות׃ למעבד פורענו
לאתפרעא בתקוף גליתי חוביהון
על דאשדו דם זכי בגלאי בדיל דלא
לאשתבקא׃ לכן כה אמר
אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני
אגדיל המדורה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים ווי על קרתא דאשדי דם זכי בגוה

אף אנא אסגי תכלה׃ הרבה העצים
הדלק האש התם הבשר והרקח
המרקחה והעצמות יחרו׃ אסגי מלכא
כניש משריתא טקיס סומכותא וזמין
עלה עבדי קרבא וגיבריהא ישתכשון׃
והעמידה על גחליה רקה למען תחם
וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה
תתם חלאתה׃ ואשאר ארעה צדיא
בדיל דיצדון ויסופון תרעי קרוהא
ויתמסון בגוה עבדי סובתה יסופון
חובהא׃ תאנים הלאת ולא תצא ממנה
רבת חלאתה באש חלאתה׃ תסקופין
אתמליאת ולא יפקון מנה עבדי בשתה
בנורא תתוקד מסגיאות חובהא׃ בטמאתך
זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך
לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי
בך׃ בראסתאבת בעיצת חטיין חלף
דדכיתיך ולא דכית מסובתיך לא
תדכן עוד עד דאניח ית חמתי ביך׃
אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא
אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה׃
אנא יי גזרית במימרי אתיא ואתקיים
לא אמנע ולא אחוס ולא ארחים

ולא תצא ו׳ וסימנ׳ ולא תצא משם ולא תצא משם רבת ולא תצא ממנה רבת חלאתה ולא תצא בצבאותינו

פאורחתיך כי שתא וכעובדך מקלקליא
אתפרע מנך אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה
ולא תבוא דמעתך׃ בר אדם האנא
נסיב מנך ית רגגא דעינך במותנא
ולא תספוד ולא תבכי ולא תשגר
דמעין׃ האנק דם מתים אבל לא
תעשה פארך חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה על שפם
ולחם אנשים לא תאכל׃ אודנק שתוק
על מיתך אבלא לא תעביר טוטפתך
יהון ברישך ומסנך תשוי ברגלך
ולא תתעטף על שפם ולחים אבילין
לא תיכול׃ ואדבר אל העם בבקר
ותמת אשתי בערב ואעש בבקר
כאשר צויתי׃ ואתנביתי לעמא
בצפרא ומיתת אתתי ברמשא ועבדית
בצפרא כמא דאתפקדית׃ ויאמרו
אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה
לנו כי אתה עשה׃ ואמרו לי עמא
הלא תחוי לנא מא אלין לנא אריא את עביד׃

ג ב מל וחד חס ג
ה כי כן כי כן ואעש ואעש ונבאתי

ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר׃
ואמרית להון פתגם נבואה מן קדם יי
הוה עמי למימר׃ אמר לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם
ומחמל נפשכם ובניכם ובנתיכם אשר
עזבתם בחרב יפלו׃ אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים האנא מפיס ית
בית מקדשי יקר תקפכון רגגא דעיניכון
וחבוב נפשכון ובניכון ובנתיכון דשבקתון
בחרבא יתקטלון׃ ועשיתם כאשר
עשיתי על שפם לא תעטו ולחם
אנשים לא תאכלו׃ ותעבדון כמא
דעבדית על שפם לא תתעטפון ולחם
אבילין לא תיכלון׃ ופארכם על ראשיכם
ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו
ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל
אחיו׃ וטוטפתכון ברישיכון ומסניכון
ברגליכון לא תספדון ולא תבכון ותתמסון
בחוביכון ותתנהמון גבר על אחוהי׃
ס
והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני
אדני יהוה׃ ויהי יחזקאל לכון לאת
ככל דעבד תעבדון במיתה ותידעון

אמ״יה לבית ישר׳ בט ג
ל ו וחס
ל וחס
ב היה ג היה

אמי כה לבית ישראל ג וסימנ׳ הנני מחלל למענכם אני עשה דרשוני ... ואשיכם ז וסימנ׳ תפלעו אתם נגבים ופארכם נק
שאו שערים וחב׳ ... וידעתם כי אני י׳ אלהי׳ ג וסי׳ והיתה ידי זמתכנה והיה יחזקאל ...

ארי אנא יי אלהים׃ ואתה
בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את
מעוזם משוש תפארתם את מחמד
עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם׃
ואת בר אדם הלא ביומא דאעדי מנהון
ית בית מקדשהון יקר תקפהון וחיבוב
ומ״ל נפשהון דטב להון מבניהון ומבנתהון׃
ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות
אזנים׃ ביומא ההוא ייתי משיזבא
לותך לאשמעותך בסורא׃ ביום ההוא
יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם
עוד והיית להם למופת וידעו כי אני
יהוה׃ ביומא ההוא יתפתח פומך במיתי
משיזבא ותתנבי ולא תשתוק עוד
ותהי להון לאת ותידעון ארי אנא יי׃
כה ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם שים פניך אל בני
עמון והנבא עליהם׃ בר אדם קביל
נבואה על בני עמון ואתנבי עליהון׃
ג ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני
ב יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך
לא האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת
חטאתי ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי

הלכו בגולה׃ ותימר לבני עמון קבילו
פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים
חלף דאמרת חדוא על מקדשי ארי
איתחל ועל ארעא דישראל ארי צדיאת
ועל דבית יהודה ארי הליכו בגלותא׃
לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה
ומ״ל וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם
ואנון המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך׃
ג׳ מ״ל בכין הא אנא מסר ליך לבני מדנחא
ב״ל לירותא ויתבון בירניתהון ביך ויגדון
ביך משכניהון ואנון ייכלון טוב
ארעיך ואנון יבזון נכסך׃ ונתתי את
רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה׃ ואתין ית
רבה למדור גמלין וית בני עמון לבית
משרי עדרין דען ותדעון ארי אנא יי׃
כי כה אמר אדני יהוה יען
מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל
שאטך בנפש אל אדמת ישראל׃ ארי
כדנן אמר יי אלהים חלף דטפחתא בידך
ורפסתא ברגלך וחדיתא בכל ניפוח
נפש על ארעא דישראל׃ לכן הנני
לבז נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים
והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן

שמעו דבר אדני יהוה ג׳ וסימנהון הרי קדמו׳ ואמרת לבני עמון הרי בתרא׳ — טירותיהם ג׳ מל׳ בל״נ וסימנהון וישבו ומכשלות ואלה׳

הארצות אשמידך וידעת כי אני
יהוה׃ בכין הא אנא מרים ית מחת גבורתי
עלך ואתנינך לביזא לעממיא ואשיצינך
מבני עממיא ואבדינך מן מדינתא
אשצינך ותידע ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב
ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה׃ וחד כי טוב אמר
כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרו
מואבאי ושעיר מא שנו מכל עממיא
דבית יהודה׃ לכן הנני פתח את כתף
מואב מהערים מעריו מקצהו צבי
ארץ בית הישימות בעל מעון
וקריתמה׃ בכין הא אנא תבר ית תקוף וקריתימה ק
מואב מקרויהון מכרכיהון עד סופיהון
חדות ארעהון בית ישימות בעל
מעון וקריתים׃ לבני קדם על בני
עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר
בני עמון בגוים׃ בני מדנחא איתון על
בני עמון ואמסרינה לירותא בדיל
דלא יהי דוכרן בני עמון בעממיא׃
ובמואב אעשה שפטים וידעו כי
אני יהוה׃ ובמואב אעביד פורענות
דינין וידעון ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום

בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום
ונקמו בהם׃ כדנן אמר יי אלהים חלף
דעבדו אדומאי בתקוף פורענו לבית
יהודה וחבו חובא ואתפרעו מנהון
לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על
אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב
יפלו׃ בכין כדנן אמר יי אלהים וארים
מחת גבורתי על אדום ואשיצי מנה
אנשא ובעירא ואתנינה חרבא מדרומא
ודתבי דדן בחרבא יתקטלון׃ ונתתי
את נקמתי באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידע
וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה׃
ואתין ית פורענותי באדום ביד עמי
ישראל ויתמסרון ויתפרעון מן אדום
כרוגזי וכחמתי וידעון ית פורענותי
אמר יי אלהים׃ כה אמר אדני
יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית
איבת עולם׃ כדנן אמר יי אלהים חלף
דעבדו פלשתאי בדבבו ואתפרעו
פורענו בציפות נפש בדיל לחבלא
דבבות עלם׃ לכן כה אמר

ככל הגוים ד וסימנ׳ ואמרת אשימה עלי מלך שימה לנו מלך והיינו יען אמר מואב ושעיר ... אשום ב חד חס וחד מל
וסימנ׳ אשם הוא אשם ויאשמו אשום קדמ׳ חס

אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי נוֹטֶה יָדִי עַל פְּלִשְׁתִּים
וְהִכְרַתִּי אֶת כְּרֵתִים וְהַאֲבַדְתִּי אֶת שְׁאֵרִית
חוֹף הַיָּם׃ בְּכֵין כִּדְנַן אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים
הָאֲנָא מָרֵים מָחַת גְּבוּרְתִּי עַל פְּלִשְׁתָּאֵי
וְאֵשֵׁיצֵי יָת עַמָּא דְּחַיָּבִין לְאִשְׁתֵּיצָאָה
וְאוֹבֵיד יָת שְׁאָר סְפַר יַמָּא׃ וְעָשִׂיתִי
בָם נְקָמוֹת גְּדֹלוֹת בְּתוֹכְחוֹת חֵמָה
וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי אֶת נִקְמָתִי
בָם׃ וְאַעְבֵּיד בְּהוֹן פּוּרְעָנוּן רַבְרְבִין
בְּתָקוֹף רוּגְזִי וְיִדְּעוּן אֲרֵי אֲנָא יְיָ כַּד
אֶתֵּין יָת פּוּרְעָנוּתִי בְּהוֹן׃

כ״ו
וַיְהִי בְּעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וַהֲוָה
בְּחַדָא עַסְרֵי שְׁנִין בְּחַד לְיַרְחָא הֲוָה
פִּתְגָם נְבוּאָה מִן קֳדָם יְיָ עִמִּי לְמֵימָר׃
בֶּן אָדָם יַעַן אֲשֶׁר אָמְרָה צֹּר עַל יְרוּשָׁלִַם
הֶאָח נִשְׁבְּרָה דַּלְתוֹת הָעַמִּים נָסֵבָּה
אֵלָי אִמָּלְאָה הָחֳרָבָה׃ בַּר אָדָם חֲלַף
דַּאֲמַרַת צוֹר עַל יְרוּשְׁלֵם חֲדוֹא אִתְבְּרַת
דַּהֲוָת מְסַפְּקָא סְחוֹרָא לְעַמְמַיָּא אִסְתְּחַרַת
לְמֵיתֵי לְוָתִי דַּהֲוָת מַלְיָא חֲרוּבַת׃ לָכֵן
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עָלַיִךְ צֹר
וְהַעֲלֵיתִי עָלַיִךְ גּוֹיִם רַבִּים כְּהַעֲלוֹת
הַיָּם לְגַלָּיו׃ בְּכֵין כִּדְנַן אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים
הָאֲנָא שָׁלַח רוּגְזִי עֲלָךְ צוֹר וְאַסֵּיק
עֲלָךְ מַשְׁרְיַת עַמְמִין סַגִּיאִין כְּמִיסַּק
יַמָּא בְּאִתְרְגוּשׁוּת גַּלּוֹהִי׃ וְשִׁחֲתוּ חֹמוֹת
צֹר וְהָרְסוּ מִגְדָּלֶיהָ וְסִחֵיתִי עֲפָרָהּ מִמֶּנָּה
וְנָתַתִּי אוֹתָהּ לִצְחִיחַ סָלַע׃ וִיחַבְּלוּן
שׁוּרֵי צוֹר וִיפַגְּרוּן מִגְדְּלָהָא וְאַעְקַר
עַפְרַהּ מִנַּהּ וְאֶתֵּין יָתַהּ לִשְׁעִיעוּת כֵּיף
גִּלּוֹ׃ מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַיָּם
כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיְתָה
לְבַז לַגּוֹיִם׃ מִשְׁטַח צַיָּדִין תְּהֵי בְּגוֹ
יַמָּא אֲרֵי אֲנָא גְּזָרִית בְּמֵימְרִי אֲמַר
יְיָ אֱלֹהִים וּתְהֵי לְבִזָּא לְעַמְמַיָּא׃ וּבְנוֹתֶיהָ
אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב תֵּהָרַגְנָה וְיָדְעוּ כִּי
אֲנִי יְהוָה׃ וְיָתְבֵי כַּפְרָנָהָא דִּבְחַקְלָא
בְּחַרְבָּא יִתְקַטְּלוּן וְיִדְּעוּן אֲרֵי אֲנָא יְיָ׃
כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי
מֵבִיא אֶל צֹר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
מִצָּפוֹן מֶלֶךְ מְלָכִים בְּסוּס וּבְרֶכֶב
וּבְפָרָשִׁים וְקָהָל וְעַם רָב׃ אֲרֵי כִדְנַן
אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים הָאֲנָא מַיְתֵי עַל צוֹר
נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא דְּבָבֶל מִצִּפּוּנָא מֶלֶךְ
מַלְכַיָּא בְּסוּסָוָן וּבִרְתִכִּין וּבְפָרָשִׁין
וּמַשְׁרְיָן וְעַם סַגִּי׃ בְּנוֹתַיִךְ בַּשָּׂדֶה
בַּחֶרֶב יַהֲרֹג וְנָתַן עָלַיִךְ דָּיֵק וְשָׁפַךְ

לכן כה אמר יי אלהים כ״ט וסימנ׳ נתכת המנכם ושלאח חלליכם דברכם ובקעתי כסתות תכנה הגפן אלתי הזכרכם לסיגים גוף הדמים ודדנה כרתים כהעלות הים בלב אלה חרב שכר זרעתן גבהת בריה אדוס פלא דענפלם ורחמתי יסר עבדי ירדן סביב

עליך סללה והקים עליך צנה׃ יתבי
כפרניך דבחקלא בחרבא יקטיל ויבני
עלך כרקום ויצבר עלך מליתא ויקים
עלך דמזינין בתריסין׃ ומחי קבלו
יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ
בחרבותיו׃ ומחת פגוזוהי יתן בשוריך
ומגדליך יתרע באבני ברזליה׃ משפעת
סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל
ורכב תרעשנה חומותיך בבואו
בשעריך כמבואי עיר מבקעה׃
מרפסת סוסותיה יחפונך אבקהון
מקל פרשין וגלגלין ורתיכין יזועון
שוריך במיעלוהי בתרעיך כמא דעלין
בקרתא דמתרעא משור׃ בפרסות
סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך
בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד׃
בפרסת סוסותיה ידוש ית כל שוקיך
עמיך בחרבא יקטיל וקמת תוקפיך
לארעא ימגר׃ ושללו חילך ובזזו
רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך
יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך
מים ישימו׃ ויבזון נכסך ויעדון
סחורתיך ויפגרון שוריך ובתי חמדתיך
יתרעון ואבנך ואעך ועפריך בגו

מיא ישוון׃ והשבתי המון שיריך
וקול כנוריך לא ישמע עוד׃ ואבטיל
אתרגושת זמריך וקל ניגון כינריך
לא ישתמע עוד׃ ונתתיך לצחיח סלע
משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד
כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה׃
ואתנינך לשעיעות כיף טינרא משטח
מצידין תהין לא תתבנין עוד ארי אנא
יי׳ גזרית במימרי אמר יי׳ אלהים׃

כה אמר אדני יהוה לצור
הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג
הרג בתוכך ירעשו האיים׃ כדנא אמר
יי׳ אלהים לצור הלא מקל מפלתיך
במהום מטעני חרב כד יתרמון קטילין
בגויך יזועון פרורא׃ וירדו מעל
כסאותם כל נשיאי הים והסירו את
מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו
חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו
לרגעים ושממו עליך׃ ויחתון מעל
כורסותהון כל רברבי ימא ויעדון ית
מעיליהון וית לבושי ציוריהון ישלחון
זיע ילבשון על ארעא יתבון ויזועון
מן קדם תברהון ויצדון עלך׃ ונשאו
עליך קינה ואמרו לך איך אבדת

ישבון ג׳ חרדות חילם ועשירים ואת בגדי ז׳ וסימנ׳ השרד ג׳ בן השרד תנ״נ ותליתא׳ וחב׳ משמן המשחה רקמתם
סי׳ דומחי קבלו בחמותיך כת׳ תרעשנה ושלחת בני ארוד בני מל׳ ובנו בני חמתיך כת׳ ושב׳ חומתיך כת׳

נושבת מימים העיר ההללה אשר
היתה חזקה בים היא וישביה אשר
נתנו חתיתם לכל יושביה: ויטלון עלך
אליא ויימרון ליך איכדין אבדת
דהוית יתבא בגו ימיא קרתא משבחתא
דהות יתבא בתקוף ימא היא ויתבהא
איכדין אתמסרו לתבר כל יתבהא:
עתה יחרדו האיין יום מפלתך ונבהלו
האיים אשר בים מצאתך: כען יזועון
פרוריא ביום מפלת קטילך ויתבהלון
נגותא דבימא במיפק גלותיך:
כי כה אמר אדני יהוה בתתי
אתך עיר נחרבת כערים אשר לא
נושבו בהעלות עליך את תהום
וכסוך המים הרבים: ארי כדנן אמר
יי אלהים כד אתין יתיך קריא חרבא
כקרוין דלא אתיתבא באסקותי עלך
משריית עממין סגיאין כמי תהומא
ויחפונך עממין סגיאין: והורדתיך
את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך
בארץ תחתיות כחרבות מעולם את
את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי
צבי בארץ חיים: ואחתניך עם נחתי
גוב בית אבדנא לות עמא דמן

עלמא ואצדיניך בארעא ארעיתא
כחרבתא דמן עלמא עם נחתי גוב
בית אבדנא בדיל דלא תתיתבון
ואתין חדוא בארעא דישראל:
בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא
תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה:
כיד לא הוית אתנניך וכין תהון ותתבעין
ולא תשתכחין עוד לעלם אמר יי
כז אלהים: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר: ואתה בן אדם שא על
המעטירה צר קינה: ואת בר אדם טול על צור
אליא: ואמרת לצור הישבתי על
מבואת ים רכלת העמים אל איים
רבים כה אמר אדני יהוה צור
את אמרת אני כלילת יופי: ותימר לצור
דיתבא על מגרש מחוזי ימא מספקא
סחורא לעממיא לנגוון סגיאין כדנן
אמר יי אלהים צור את אמרת אנא
משכללא בשופריי: בלב ימים גבוליך
בניך כללו יפיך: בגו ימא תחומך
אדריכלך שכלילו בניניך: ברושים
משניר בנו לך את כל לחתים ארז
מלבנון לקחו לעשות תרן עליך:

בהעלות ג׳ וסימנ׳ העלה בסערה תהום וחד ובהעלות אהרן ... ויהי דבר ואתה בן אדם ה׳ וסימנ׳ קץ דרכים התשפוט שא על

בירוון מסניר בנו ליך ית כל גשריך
ארזין מלבנן נסיבו למעבד תורנין
עלך׃ אלונים מבשן עשו משוטיך
קרשך עשו שן בת אשרים מאיי
כתיים׃ בלוטין ממתנן עבדו משוטי
ספינך תירומי תרעך דפין דאשכרעין
מכבשין בשין דפיל בית חופאה
לאתיסרון ממדינת אפוליא׃ שש
ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות
לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה
היה מכסך׃ בוץ וציורין ממצרים
הוה פרסיך למהוי לך לאת תכלא
וארגונא ממדינת איטליא הוות כסותך׃
ישבי צידון וארוד היו שטים לך
חכמיך צור היו בך המה חבליך׃ יתבי
צידון וארוד הוו שיטין ומירתן
סחורא לגויך חכימך צור הוו בך אנון
פרנסך׃ זקני גבל וחכמיה היו בך
מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם
היו בך לערב מערבך׃ סבי גבל וחכימהא
הוו ביך מתקפי צורכך כל נחתי ספינ׳
ימא וספינהון הוו שיטין ומירתן
סחורא לגויך׃ פרס ולוד ופוט היו
בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע

תלו בך המה נתנו הדרך׃ פרסאי ולודאי
ופוטאי הוו במשריתיך גברי עבדי
קרביך עגילין וקולסין תלו ביך אנון
אסגיאו זיויך׃ בני ארוד וחילך על
חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב
המה כללו יפיך׃ בני ארוד ומשריתיך
על שורך סחור סחור ואת קפוטקאי
במגדלך הוו שלטיהון תלו על שורך
סחור סחור אנון שכלילו שופריך׃
תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף
ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך׃
מן ימא מיתן סחורא לגויך מסגי כל
עותר בכסף ברזל בעיץ ואבר יהבו
בבית גנזך׃ יון תבל ומשך המה רכליך
בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך׃
יון תובל ומשך אנון תגרך בנפשא
דאנשא ומני נחשא מיתן סחורא לגויך׃
מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים
נתנו עזבוניך׃ ממדינת גרממיא סוסון
ופרשין וכודנוון מיתן סחורא לגויך׃
בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך
קרנות שן והובנים השיבו אשכרך׃
בני דדן תגרך יתבי נגוון סגיאין מיתן

עזבונך ד׳ וחד בעזבונך וסימנ׳ תלשיש תגרמה רכלי שבא בצאת הונך ועזבונך ד׳ — יתלו ב׳ וסימנ׳ מגן וכובע היו שלטיהם

סחורא לגויך בקרנין דיעלין שין
ופילוטוסין אתיבו קורבנך: ארם
סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה ובוץ וראמות וכדכד נתנו
בעזבוניך: מן ארם מיתן סחורא לגויך
מסגי עותריך בתכריכין דארגון
וציורין ובוץ ואבנין טבן ומרגלין
יהבו בבית גנזך: יהודה וארץ ישראל
המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש
ושמן וצרי נתנו מערבך: יהודה
וארעא דישראל אנון תגרך בחיטי
דיחוש וקולוליא ודבש ומשח ושעיף
יהבו בחנותיך: דמשק סחרתך ברב
מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר
צחר: מן דמשק מיתן סחורא לגויך
בסגי עותריך מסגי כל עותר בחמר
חילת מבשל ועמר מילת בצינא: ודן
ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל
עשות קדה וקנה במערבך היה: ודן
ויון בשירן סחורתיך מיתן בערקין
דברזל קידא וקני בסס בחנותך יהבו:
דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה: מן
דדן מיתן סחורא לגויך בלבוש ריקו
לרתיכין: ערב וכל נשיאי המה סחרי

ידך בכרים ואילים ועתודים בם סחריך:
ערב וכל רברבי נבט אנון תגרך בתורין
ודכרין וגדיין בהון הות סחורתיך: רכלי
שבא ורעמה המה רכליך בראש כל
בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך:
תגרי שבא ורעמה אנון תגרך בריש
כל בוסמין ובכל אבנין טבן ודהבא
יהבו בבית גנזך: חרן וכנה ועדן רכלי
שבא אשור כלמד רכלתך: חרון ונציבין
וחדייב תגרי שבא מדינת אתור ומדי
אנון תגרך: המה רכליך במכללים
בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים
בחבלים חבשים וארזים במרכלתך:
אנון תגרך בגמר מיני כל תשבחא
בגוזגזין דתכלא בכושפין דיורדא
באמרין דזהוריתא מחתין בקמטרון
חפן גלדיין מאסרין באטונין דבוצא
מחתמין בעזקת גלב עבידת ימא
מחתין במגדלי אעי הרסין בהון הות
סחורתיך: אניות תרשיש שרותיך
מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב
ימים: בספיני ימא הוו שיטין ומיתן
סחורא לגויך ועתרת ותקיפת לחדא
בגו ימא: במים רבים הבאוך השטים

קדר

ואילים ג וסימנ׳ רחלים וזה הדבר והקרבתם חמת למלא בכרים פרים ודן ב וסימנ׳ ודן ויון מאוזל ודן למה יגור

אניות

אותך רוח הקדים שברך בלב ימים׃
בפיין סגיאין עלו עלך דבזו יתיך
מלך דתקיף כרוח קידומא תבריך
בגו ימא׃ הונך ועזבוניך מערבך
מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי
מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר
בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו
בלב ימים ביום מפלתך׃ עותריך
ונכסך סחורתיך ספנך ופרנסך
מתקפי צרכך ומיתן סחורת חנותיך
וכל גברי עבדי קרביך דביך ובכל
משריתיך דבגויך יפלון בגו ימא
ביום מפלת קטילך׃ לקול זעקת חבליך
ירעשו מגרשות׃ לקל צוחת פרנסך
יזועון פרוריא׃ וירדו מאניותיהם
כל תפשי משוט מלחים כל חבלי
הים אל הארץ יעמדו׃ ויחתון
מספיניהון כל אחדי משוט ספניך
כל פרנסי ימא על ארעא יקומון׃
והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה
ויעלו עפר על ראשיהם באפר
יתפלשו׃ וישמעון עלך בקלהון
ויצוחון במרר ויסקון עפרא על
רישיהון בקטמא יהון חפיפין׃

והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים
ובכו אליך במר נפש מספד מר׃
וימרטון עלך מרט ויסרון סקין
ויבכון עלך במרר נפש ויעבדין
מספד מריר׃ ונשאו אליך בניהם
קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה
בתוך הים׃ ויטלון עלך בענויהון
אליא ויילון עלך מן כצור לית
דדמי לה בגו ימא׃ בצאת עזבוניך
מימים השבעת עמים רבים ברב
הוניך ומערביך העשרת מלכי ארץ׃
במפק סחורתיך מבני ימא סבעת
עממין סגיאין בסגי עותריך ונכסך
אעתרת מלכי ארעא׃ עת נשברת
מימים במעמקי מים מערבך וכל
קהלך בתוכך נפלו׃ כען אתברת דהוית
יתבא בגו ימא בעומקי מיא סחורתיך
וכל משריתיך בגויך נפלו׃ כל ישבי
האיים שממו עליך ומלכיהם שערו
שער רעמו פנים׃ כל יתבי נגותא
צדיאו עלך ומלכיהון זעו זיע
אתרשימו אפיהון׃ סחרים בעמים
שרקו עליך בלהות היית ואינך עד
עולם׃ תגרין בעממיא צדיאו עלך

ויעלו ג רפי וסימנ׳ צוה את הכהנים והשמיעו יעורו ויע׳ ... במים ז רפי וסימנ׳ נשפת וטהר מדלין הבאון ירדי בקער
ושביליך

כי לא הוית את נינך וכין תהין עד
כ״ח עלמא׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם אמר לנגיד צר
כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר
אל אני מושב אלהים ישבתי בלב
ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך
כלב אלהים׃ בר אדם אימר למלכא
דצור כדנן אמר יי אלהים חלף דרם
לבך ואמרת דחלא אנא מותב תקיפין
יתיבית בגו ימיא ואת אנשא ולית
בך צרוך וחשיבתא בליבך דאת
דחלא׃ הנה חכם אתה מדנאל כל סתום
לא עממוך׃ הא חכים את מדניאל
כל רז לא אתכסא מינך׃ בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב
וכסף באוצרותיך׃ בחכמתך ובסכלתנותך
קניתא לך נכסין וכנשתא דהבא וכספא
באוצרך׃ ברב חכמתך ברכלתך הרבית
חילך ויגבה לבבך בחילך׃ בסגי חכמתך
בסחורתך אסגיתא משריתך ורם
ליבך במשריתך׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך
כלב אלהים׃ בכין כדנן אמר יי אלהים

חלף דחשיבתא בליבך דאת דחלא׃
לכן הנני מביא עליך זרים עריצי
גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך
וחללו יפעתך׃ בכין הא אנא מיתי
עלך נוכראין תקיפי עממיא וישלפון
סיפיהון על תקיפון חוכמתך ויחללון
זיו איקרך׃ לשחת יורדוך ומתה
ממותי חלל בלב ימים׃ לחבלא יחתונך
ותמות ממית קטילי חרב בגו ימיא׃
האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך
ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך׃ המימר
תימר דחלא אנא קדם קטלך ואת אנשא
ולית בך צרוך ביד מחבלך׃ מותי ערלים
תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני
יהוה׃ ממות רשיעין תמות ביד נוכראין
ארי אנא גזרית במימרי אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם שא קינה על מלך צר ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכליל יפי׃ בר אדם טול
אליא על מלכא דצור ותימר ליה
כדנן אמר יי אלהים את דמי למנא
דצורתא דמתקן בחכמתא ומשכלל

ואמרת לו ב׳ וסימנ׳ בן אדם שא קינה על מלך צור הר שעיר ... ומדדו את תבנית חותם תכנית ... יפעתך ב׳ וסימנ׳ וחללו יפעתך

ל ג
וחס והטור השני וסמך וחצ
ל

בשופריה׃ בעדן גן אלהים היית כל אבן
יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם
תרשיש שהם וישפה ספיר נפך
וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך
בך ביום הבראך כוננו׃ כסגי טוב
ותפנוקין את מתפנק כאילו בעדן
גינתא דיי את שרי עותרא גיותא
ויקרא מתיהיב לך כל אבנין טבן
מסדרן על לבושך סמקן ירקן
וסבהלוס כרום ימא בורלא ופנתרין
שבזיז אזמרגדין וברקן משקען
בדהב כלאלין עבידת תקונך בכין
ראיס לבך ברם לא אסתכלתא בפגרך
דאת עביד חללין ונקבין דאינון צורכין
דלא אפשר לך דתתקיים בלא בהון
מיומא דאתבריתא עמך מתקנין׃
את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר
קדש אלהים היית בתוך אבני אש
התהלכת׃ את מלך מרבא למרבו
ויהבית לך רבותא ואת על טור
קודשא דיי כסרתא ובעמא קדישא
סברתא למשלט׃ תמים אתה בדרכיך
מיום הבראך עד נמצא עולתה בך׃
שלים את באורחתך מיומא דאתבריתא

ג ממשח ושלאח והבן דממשח מל
ג בל״נ נקבה ואנון לשון זכר
ג

עד דאשתכח שקרא בך׃ ברב רכלתך
מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך
מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך
מתוך אבני אש׃ כסגיאות סחורתך
אתמליאו אוצרך חטוף וחבלתא
ואפסינך על דכסרתא על טור קודשא
דיי ואבדינך מלכא רברבנא על
דסברתא למשלט בעמא קדישא׃
גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על
יפעתך על ארץ השלכתיך לפני
מלכים נתתיך לראוה בך׃ ראים לבך
בתוקפך אתחבלת חוכמתך על זיו
אימתך על ארעא רמשתך אזהוא
למלכיא יהבתך לאסתכלא בך׃ מרב
עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך
ואוצא אש מתוכך היא אכלתך
ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל
ראיך׃ מסגי חובך בשקר סחורתך
אפיסתא מקדשך ואיתי עממיא
דתקיפין כאישתא מחובי זדונך
אנון ישיצינך ואתנינך כקטם על
ארעא לעיני כל חזך׃ כל יודעיך
בעמים שממו עליך בלהות היית
ואינך עד עולם׃ כל ידעך בעממיא

ל ג
ה ג בל״נ
ט
ל מל בל״נ
ל מל לידעיך חס

את ג לשו נקבה ואנון לשון זכר וסימנ׳ ואת ככה את ואת תדבר את כרוב ׃ עולתה ג וסימנ׳ עד נמצא קצירהם צורי ולא עולתה בו
דצורי עלתה כת׳ וחד בעולתה ידיהם ׃

צדיאו עלך כד לא הוית אתניך וכין
תהי עד עלמא׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם ײ עמי למימר׃ בן אדם שים
פניך אל צידון והנבא עליה׃ בר אדם
קביל נבואה על צידון ואתנבי עלה׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך
צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני
יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי
בה׃ ותימר כדנן אמר ײ אלהים הא אנא
שלח רוגזי עלך צידון ואתיקר
בגויך וידעון ארי אנא ײ כד אעביד
בה פורענות דינין ואתקדש בה׃
ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה
ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב
וידעו כי אני יהוה׃ ואשלח בה מותא
וקטולא בשוקהא כד יתרמון קטילין
בגוה באיתיותי עלה דקטלין בחרבא
מסחור סחור וידעון ארי אנא ײ׃ ולא
יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר
וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים
אותם וידעו כי אני אדני יהוה׃ ולא יהי
עוד לבית ישראל מלך מבאיש ושלטון
מעיק מכל סחרניהון דבזזין יתהון

וידעון ארי אנא ײ אלהים׃ כה
אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל
מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי
בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם
אשר נתתי לעבדי ליעקב׃ כדנן אמר
ײ אלהים כד אכניש ית בית ישראל
מבני עממיא דאתבדרו בהון ואתקדש
בהון לעיני עממיא ויתבון על ארעהון
דיהבית לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה
לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים
אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
אלהיהם׃ ויתבון עלה לרוחצן ויבנון
בתין ויצבון כרמין ויתבון לרחצן כד
אעביד פורענות דינין מכל דבזזין
יתהון מסחרניהון וידעון ארי אנא ײ
כט אלההון׃ בשנה העשירית
בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר׃ בשתא עסיריתא
בעסיראה בתרי עסר לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם ײ עמי למימר׃ בן
אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים
והנבא עליו ועל מצרים כלה׃ בר אדם
קביל נבואה על פרעה מלכא דמצרים

אפטרה ואדא אל אברהם

ד׳ בספ׳ · ב׳ חס לגלותנא · ג׳ ל׳ ב׳ חס בלש׳ · ב׳ חס למבטח וחד מל׳ ואנון בענ׳ · רוי׳ · פי׳

סימ׳ דמט ישרא׳ כלן מצרים כלה אדום כלא

וקוץ ג׳ וסימנה׃ וקוץ ודרדר וקוץ ממאיר וקוץ הוליד בתרג׳ שם בר נש חד בת׳ וחד בנביאים וחד בכתובים ׃ — ׃ ונפלל
סביבתם ב׳ בל׳ חד חס וחד מל׳ וסימנה׃ ולא יהיה עוד השאטים אותם ׃ — ׃ על אדמתם ד׳ בספ׳ וסימ׳ בקבצי ונתן עץ ישבים וכנסתים ׃ — ׃

ואתנבי עלוהי ועל מצראי כולהון
דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני
עליך פרעה מלך מצרים התנים [ושד הנני אליך]
הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר
לי יארי ואני עשיתני: אתנבי ותימר
כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רוגזי
עלך פרעה מלכא דמצרים דאת
דמי לתנינא רבא דשרי בגו נהרותא
דאמר דילי מלכותא ואנא כבשית:
ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי דגת [יתיר יוד]
יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך
יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך [ב ובפיס]
תדבק: ואתין שירין בלסתך ואקטיל
שלטוני תוקפך עם גיברך ואטלנך
ממלכותך וית כל שלטוני תוקפך
עם גיברך יתקטלון: ונטשתיך
המדברה אותך ואת כל דגת יאריך [יב]
על פני השדה תפול לא תאסף ולא [ח מל]
תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה: ואטלשינך למדברא
יתך וית כל שלטוני תוקפך על אפי
ברא תתרמי נבילתך לא תתכנש
ולא תתקבר לחית ארעא ולעופא
דשמיא מסרתך לאשתיצאה: וידעו

כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען
היותם משענת קנה לבית ישראל:
וידעון כל יתבי מצרים ארי אנא יי
חלף דהוו סמך קניא רעיעא לבית
ישראל: בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת [בך ג מל בל ו]
להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר
והעמדת להם כל מתנים: כאתלנעותהון
בך כיד מלך תקיף תתמסר ויי כד בית
רוחצנהון ובאסתמכותהון עלך
תיתבר ולא תהי להון לבית סומכן:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם
ובהמה: בכין כדנן אמר יי אלהים
הא אנא מיתי עלך דקטלין בחרבא
ואשיצי מינך אנשא ובעירא: והיתה
ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו
כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני
עשיתי: ותהי ארעא דמצרים לצדו
וחרבא וידעון ארי אנא יי חלף דאמר
מלכותא דילי ואנא כבשית: לכן הנני
אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים [כל חס]
לחרבות חרב שממה ממגדל סונה [ב ול חס]
ועד גבול כוש: בכין הא אנא שלח
רוגזי עלך ועל מלכותך ואתין ית

קשקשת קשקשים בקשקשתיך כל ל׳ נ׳ כת ש ׳ הקסת קסת וקסת כולה כת ס ׳ לשון ריניצה ג מל בל׳ ו׳ וסי׳ בתפשם בך יככה
לקלים ׳ בלחייך לחייך כל ל׳ נ׳ מל במ״א למין כערוגת הבשם

ארעא דמצרים לחורב צדו ואשתממו
ממגדול סונה ועד תחום כושי׃ לא
תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא
ד תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה׃
לא תעבר בה רגל אנשא ורגל בעירא
לא תעבר בה ולא תתיתב ארבעין שנין׃
ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה בתוך ערים
מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה
חס והפצתי את מצרים בגוים וזריתים
בארצות׃ ואתין ית ארעא דמצרים
לצדו בגו מדינן צדיין וקרוהא בגו
קרוין דהואה חרבן יהוין לצדו ארבעין
שנין ואגלי ית מצראי לביני עממיא
ואבדרינון במדינתא׃ כי כה
נפיצה שמה ב׳ וקבצך מקץ אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה
אקבץ את מצרים מן העמים אשר
נפצו שמה׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
מסוף ארבעין שנין אכניש ית
מצראי מביני עממיא דאתבדרו
לתמן׃ ושבתי את שבות מצרים
ט והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃
ואתיב ית גלות מצרים ואתיב יתהון

לארע פתרוס על ארע תותבותהון
ויהון תמן מלכו חלשא׃ מן הממלכות
ה תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים׃
מן מלכותא תהי חלשא ולא תתרברב
עוד על עממיא ואזעירינון בדיל
ד ר״פ פ״ס דלא יפלחון בעממיא׃ ולא יהיה עוד
לבית ישראל למבטח מזכיר עון
ב בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני
יהוה׃ ולא יהון עוד לבית ישראל
לאתרחצא עליהון לאדכרא חובין
באתפניותהון בתריהון וידעון ארי
אנא יי אלהים׃ ויהי בעשרים
ושבע שנה בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בעסרין
ושבע שנין בקדמאה בחד לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד
ב בתי׳ ל׳ את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא
היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר
חד לשון אגלא עבד עליה׃ בר אדם נבוכדרצר מלכא
וחד לשון גבלא דבבל אפלח ית משריתיה פלחן רב
הרביע׳ ודב על צר כל סער ריש נתר וכל כתף

על הגוים ה׳ וסימנ׳ המקדו׳ך שפך חמתך דירמיה אשר היה וקיף תתנשא ס״ס נפיצה שמה ב׳ וסימנ׳ ושב וקבצך מקץ ארב׳ ס׳ ימ׳

אתמריט ואגר לא הוה ליה ולמשריתיה
מצר על פלחנא דאפלח עלה׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ
מצרים ונשא המנה ושלל שללה
ובזז בזה והיתה שכר לחילו׃ בכין
כדנן אמר יי אלהים הא אנא יהיב
לנבוכדנצר מלכא דבבל ית ארעא
דמצרים וישבי את רגושתה ויבוז
ביזהא ויעדי עדאה ותהי אגר
למשריתיה׃ פעלתו אשר עבד
בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם אדני יהוה׃ אגר דיה
דאפלח בה יהבית ליה ית ארעא
דמצרים דחבו קדמי לאתפרעא
מנהון אמר יי אלהים׃ ביום ההוא
אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן
פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה׃
בעדנא ההוא אקים פרקן לבית
ישראל ולך אתין מפתח פומא
בנבואה בניהון וידעון ארי אנא
יי׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן ק יי
עמי למימר׃ בן אדם הנבא ואמרת

כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום
בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי
אלהים אילילו ואמרו וי מן קדם יומא
כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום
ענן עת גוים יהיה׃ ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי יום ענניא
עדן תבר עממיא יהי׃ ובאה חרב
במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל
חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו
יסודתיה׃ ותחול חרבא במצרים
ויהי זיעא בכוש כד יתרמון קטילין
במצרים וישבון את רגושתה ויפגרון
אושהא׃ כוש ופוט ולוד וכל הערב
וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב
יפלו׃ כושאי ופוטאי ולודאי וכל
סומכותא וכוב ובני ארע קימהון
עמהון בחרבא יתקטלון׃
כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה
בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה׃ כדנן
אמר יי ויתקטלון סעדי מצרים
ויבטל יקר תוקפה ממגדול סונה
בחרבא יתקטלון בה אמר יי אלהים׃
ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו

וקרוב ד׳ וסימנ׳ לבוא יום לשמע שמך ... יסודתיה ב׳ וסימנ׳ ונהרסו יסודתיה כח׳ ותאכל יסודתיה כח׳ ... סונה ב׳ וס׳
ממגדל ממגדל ...

בתוך ערים נחרבות תהיינה׃ ויצדון
בגו מדינן דצדין וקרויהון בגו קרוין
דהואה חרבן יהוין׃ וידעו כי אני
יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל
עזריה׃ וידעון ארי אנא יי כד איתי
עממיא דתקיפין כאישתא על מצר
ויתברון כל סעדהא׃ ביום ההוא יצאו
מלאכים מלפני בצים להחריד את
כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום
מצרים כי הנה באה׃ בעדנא ההוא
יפקון אזגדין מן קדמי בלגיונין לאזעא
ית כוש דשריא לרוחצן ויהי זיעא
בהון ביום פורענות מצרים ארי הא
אתיא׃ כה אמר אדני יהוה
י והשבתי את המון מצרים ביד
נבוכדראצר מלך בבל׃ כדנן אמר
יי אלהים ואבטיל ית אתרגושת מצרים
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל׃ הוא ועמו
אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים ומלאו
את הארץ חלל׃ הוא ועמיה עמיה
תקיפי עממיא אתן לחבלא ארעא
וישלפון סיפיהון על מצרים וימלון
ית ארעא קטילין׃ ונתתי יארים חרבה

ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי
ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי׃
ואתין נהריהון יבשתא ואמסר ית
ארעא ביד מבאשין ואצדי ית ארעא
ומלאה ביד נוכראין אנא יי גזרית
במימרי׃ כה אמר אדני יהוה
יג והאבדתי גלולים והשבתי אלילים
מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה
עוד ונתתי יראה בארץ מצרים׃ כדנן
אמר יי אלהים ואביד דפלחין לטעותא
ואשיצי דפלחין לצלמניא ממפיס
ומלכא מארעא דמצרים לא יהי עוד
ואתין דחלא בארעא דמצרים׃ והשמתי
את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי
שפטים בנא׃ ואצדי ית פתרוס ואיתי
עממיא דתקיפין כאישתא על טאנס
ואעביר פורענות דינין באלכסנדריא׃
ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים
והכרתי את המון נא׃ ואשפוך חמתי
על סין תקוף מצרים ואשיצי ית
אתרגושת אלכסנדריא׃ ונתתי אש
במצרים חול תחיל סין ונא תהיה
להבקע ונף צרי יומם׃ ואיתי עממיא
דתקיפין כאישתא על מצרים מזע

מובאים ג׳ וסימנ׳ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף מובאים סבאים מובאים לשחת הארץ חד בתורה וב׳ בנביאים

תזועסין ואלכסנדריא תהי מטרעא
משור ומפיס בעלי דבביך קפוטה יום
יום: בחורי און ופיבסת בחרב יפלו
והנה בשבי תלכנה: עולימי און ופיבסת
בחרבא יתקטלון ופלחיהון בשביא
יהכון: ובתחפנחס חשך היום בשברי
שם את מטות מצרים ונשבת בה גאון
עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי
תלכנה: ועל תחפנחס איתי חשוך
כימם כד אתבר תמן ית תקוף מצרים
ויבטל בה יקר תוקפה דהיא מלך
במשריתיה יחפינה כעננא דסליק וחפי
ית ארעא ויתבי כפרנהא בשביא יהכון:
ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי
אני יהוה: ואעביד פורענות דינין
במצרים וידעון ארי אנא יי׳:
ויהי באחת עשרה שנה בראשון
בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר: והוה בחדא עסרי שנין בקדמאה
בשבעה לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי׳ עמי למימר: בן אדם את
זרוע פרעה מלך מצרים שברתי
והנה לא חבשה לתת רפאות לשום
חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב:

בר אדם ית תקוף מלכות פרעה מלכא
דמצרים תברית והא לא מתקפא
לאתסאה למתן עיצא למחבש לאתקפא
למיחד מלכו: לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים
ושברתי את זרעתיו את החזקה ואת
הנשברת והפלתי את החרב מידו:
בכין כדנן אמר יי׳ אלהים הא אנא שלח
רוגזי על פרעה מלכא דמצרים ואתבר
ית סעדוהי ית שלטונוהי תקיפיא ודכחן
הוא אתבר ית מלכותא וארמי ית תקפא
מניה: והפצותי את מצרים בגוים
וזריתם בארצות: ואגלי ית מצראי
לביני עממיא ואבדרינון במדינתא:
וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי
את חרבי בידו ושברתי את זרעות
פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: ואתקיף
ית מלכות מלכא דבבל ואתין ית
תוקפי בידיה ואתבר ית תקוף פרעה
ויניהום ניהום מטעני חרב קדמוהי:
והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות
פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי
חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל
ארץ מצרים: ואתקיף ית מלכות

והנה ג׳ וסימנ׳ באון אמרת בחורי און. רפאות ג׳ כת׳ כן וסימנ׳ לשונא הרבית תעלה חבשה. זריתים דמחרבות מל׳ דזרעתו
זריתם כת׳ ושנ׳ זריתים מל׳

מלכא דבבל ומלכות פרעה תתבטל
וידעון ארי אנא יי כד אתין תקפי ביד
מלכא דבבל ויתפרע פורענו מן ארעא
דמצרים והפצותי את מצרים בגוים
וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני
יהוה ואגלי ית מצראי לביני עממיא
ואבדר יתהון במדינתא וידעון ארי
אנא יי ויהי באחת עשרה לא
שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר והוה בחדא עסרי
שנין בתליתאה בחד לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר
בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים
ואל המונו אל מי דמית בגדלך בר
אדם אימר לפרעה מלכא דמצרים
ולאתרגושתיה למן דמיתא בתקפך
הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש
מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה
צמרתו הא אתוראה דמי לארזא
בלבנן דנופיה שפיר וסוכיה מטלין
ורם בקומא ועל נגדין שלח שורשוהי
מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה
הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה
שלחה אל כל עצי השדה בעממיא

סגי בסמכותא תקיף ית מלכא שעביד
לתחות מלכותיה וית שלטונוהי מני
על כל מדינת ארעא על כן גבהא
קמתו מכל עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים
רבים בשלחו על כין ראים בתוקפיה
מכל מלכי עממיא וסגיאה משריתיה
ואתנצחו סומכותיה על עממין סגיאין
באתנצחותיה בסעפתיו קננו כל עוף
השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים
במשריתיה כביש כל כרכין תקיפין
ותחות שלטונוהי שעביד כל מדינת
ארעא ובטלל מלכותיה יתיבו כל
עממין סגיאין ויף בגדלו בארך
דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים
ואתנצח בסמכותיה כסגי גיברוהי
ארי הות אימתיה על עממין סגיאין
ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים
לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו
כפארתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה
אליו ביפיו מלכין תקיפין לא אתנצחו
לקבליה בתקוף גבורא דהוה עמיה
מן קדם יי שלטונין לא קמו קדם

המונו ג מל וסימנ רבכו יבחא עמא דמיתך בגדלך ותארכנה ושלאחרין פארתו כת ושב כלה ריש קדים לאלף

משריתיה וגיברין לא יכילו בסמכותיה
בתקוף גבורא דהוה עמיה מן קדם יי
כל מלך לא דמא ליה בתוקפיה׃ יפה
עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל
עצי עדן אשר בגן האלהים׃ שפיר
עבדתיה בסגי גיברוהי וזעו מן קדמוהי
כל מלכי קדם בתקוף גבורא דהוה
עמיה מן קדם יי׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען אשר גבהת
בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים
ורם לבבו בגבהו׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים חלף דרמית בקומא ויהב
מרותיה על מלכותא ורמים ליביה
בתוקפיה׃ ואתנהו ביד איל גוים עשו
יעשה לו כרשעו גרשתהו׃ ואמסרניה
ביד תקיף עממיא אתפרעא יתפרע
מניה כחוביה תריכתיה׃ ויכרתהו
זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים
ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה
פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו
מצלו כל עמי הארץ ויטשהו׃ ושיצוהי
נוכלאין תקיפי עממיא ורטשוהי
על טוריא ובכל חליא נפלא משריתיה
ואתברו סומכותיה בכל פציד ארעא

ונחתו מיטלל מלכותיה כל עממי ארעא
ורטשוהי׃ על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פראתיו היו כל חית השדה׃
על מפלת קטילוהי שרו כל עופא
דשמיא ועל פגרי משריתיה נחא כל
חית ברא׃ למען אשר לא יגבהו בקומתם
כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל
בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם
כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל
ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי
בור׃ בדיל דלא ירמון בתוקפהון כל
מלכי קדם ולא יתנון ית מרותהון על
מלכותא ולא יתרברבון להון בתוקפהון
כל עבדי מלכו ארי כולהון אתמסרו
למותא לארעא ארעיתא בגו בני אנשא
עם נחתי גוב בית אבדנא׃
כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאלה
האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע
נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר
עליו לבנון וכל עצי השדה עליו
עלפה׃ כדנן אמר יי אלהים ביום אחתות
יתיה לשאול אתאבלו עלוהי חפת
עקא ית עלמא וחרובא מדינתא וזעו
עממין סגיאין וחשוכית עלוהי אפי

יפה ה וסימנה׳ וכאבשלום עשיתיו הנך יפה טוב אשר יפה את הכל עשה ירמ׳ ורם לבבו ב וסימנה׳ בגבהו ההמון בתרי׳ ירום כת׳

מלכיא וכל מלכי עממיא עלוהי טפחו
מקול מפלתו הרעשתי גוים
בהורדי אתו שאולה את יורדי בור
וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן
מבחר וטוב לבנון כל שתי מים מקל
מפלתיה אזעית עממיא באחתותי
יתיה לשאול עם נחתי גוב בית אבדנא
ואתנחמו בארעא ארעיתא כל מלכי
קדם שלטונין ועתירי נכסיא כל
עבדו מרכוי גם הם אתו ירדו שאולה
אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך
גוים אף אנון עמיה איתחתו לשאול
עם קטילי חרבא ושלטונוהי יתבו
מתוקפהון בגו מלכותא אל מי דמית
ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן
והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית
בתוך ערלים תשכב את חללי חרב
הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה
למן דמיתא כדין ביקר ובר בו במלכי
קדם ותיתחת עם מלכי קדם לארעא
ארעיתא בגו חייביא תשכוב עם
קטילי חרבא הוא פרעה וכל אתרגושתה
אמר יי אלהים ויהי בשתי
עשרה שנה בשני עשר חדש

באחד לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר והוה בתרתא עסרי שנין בתרי
עסר ירחין בחד לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר בן
אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים
ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה
כתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלח
מים ברגליך ותרפס נהרותם בר אדם
טול אליא על פרעה מלכא דמצרים
ותימר ליה תקיף בעממיא הויתא
ואת כתנינא בימיא ואגחתא
במשריתך ואזעתא עממיא בסוגי
בסומכותך ואחריבתא מדינתהון
כה אמר אדני יהוה ופרשתי
עליך את רשתי בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי כדנן אמר יי אלהים
ואפרוס עלך ית מצודתי בקהל
עממין סגיאין ותתאחד בסריגתי
ונטשתיך בארץ על פני השדה
אטילך והשכנתי עליך כל עוף
השמים והשבעתי ממך חית כל
הארץ ואטשינך בארעא על אפי
ברא ארמי נבילתך ואשרי עלך כל
עופא דשמיא ואסבע מנך כל חית

ארעא׃ ונתתי את בשרך על ההרים
ומלאתי הגאיות רמותך׃ ואתין ית
בסר קטילך על טוריא ויתמלאון
חיליא פגרי משריתך׃ והשקיתי ארץ
צפתך מדמך אל ההרים ואפקים
ימלאון ממך׃ ואדרי ארעא דהניתא
מדמך על טוריא ופציריא יתמלון
מנך׃ וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי
את כוכביהם שמש בענן אכסנו
וירח לא יאיר אורו׃ ותחפינך עקא
באלהיותי ית זיו יקר מלכותך מן
שמיא ויזעון עם משריתך דהוו
סגיאין ככוכביא מלך במשריתיה
יחפינך פעננא דסליק וחפי ית
שמשא וכסיהרא בימ׳מא לא
מזהר נהוריה׃ כל מאורי אור
בשמים אקדירם עליך ונתתי
חשך על ארצך נאם אדני יהוה׃
כל שבילי אורחתך דמתקנין ונטירין
קדמיהא כמנהרי נהורא בשמיא
אקלקילנון עלך ותחפי עקא
בקבלא ית ארעך אמר יי אלהים׃
והכעסתי לב עמים רבים בהביאי
שברך בגוים על ארצות אשר לא

ידעתם׃ ואזיע לב עממין סגיאין
באיתיותי תבירי קרבך לביני עממיא
למדינן דלא ידעתנין׃ והשמותי עליך
עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך
שער בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום
מפלתך׃ ואצדי עלך עממין סגיאין
ומלכיהון יתמהון עלך תימה באיתיותי
עלך דקטלין בחרבא ואנון חזן ויזועון
מן קדם תברהון גבר על נפשיה ביום
מפלת קטילך׃ כי כה אמר
אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך׃
ארי כדנן אמר יי אלהים קטולי חרבא
דמלכא דבבל ייתון עלך׃ בחרבות
גבורים אפיל המונך עריצי גוים
כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד
כל המונה׃ בחרב גיבריא אמגר
משריתך תקיפי עממיא כולהון
ויבזון ית תקוף מצרים ותשתיצי כל
אתרגושתה׃ והאבדתי את כל בהמתה
מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם
עוד ופרסת בהמה לא תדלחם׃ ואוביד
ית כל בעירה מעל מיין סגיאין ולא
תזיעונון רגלא דאנשא עוד ופרסת

ד האות ארצות ב בעורות מל ונצורות ב חד כה שין וחד כה ס
ד בטע בספ ומל
ב ובפס
ול וכה כן ול
ול חס ובניהם הרבית כככב חס
ס עמים

כי כה אמר ד בטע בספ וסימנ׳ העלה חרב ודרשתי מצרים ... והשמותי ב מל וסימנ׳ את מקדשיכם והשמותי עליך עמים

בעירא לא תזיעונון: אז אשקיע מימיהם
ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה:
בכין אשקיט לעממיא ומלכיהון כנח
אדבר אמר יי אלהים: בתתי את ארץ
מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה
בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי
אני יהוה: כד אתין ית ארעא דמצרים
צדו ותצדי ארעא ממלאה כאיתותי
מחא על כל דיתבין בה וידעון ארי
אנא יי: קינה היא וקוננוה בנות הגוים
תקוננה אותה על מצרים ועל כל
המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה:
אמר נביא אליא היא נלואתא ותהי
לאליא לפרני עממיא ויללון יתה על
מצרים ועל כל אתרגושתה יילילון
יתה אמר יי אלהים: ויהי בשתי
עשרה שנה בחמשה עשר לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר: והוה בתרתא
עסרי שנין בחמשת עסרא לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל
ארץ תחתיות את יורדי בור: בר אדם
אתנבי על אתרגושת מצרים ותבוא

להו ולפרני עממיא תקיפיא אתנבי
דיתמסרון לארעא ארעיתא עם נחתי
גוב בית אבדנא: ממי נעמת רדה
והשכבה את ערלים: ממן את גיבר
חות ושכיב עם חייביא: בתוך חללי
חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל
המוניה: בגו קטילי חרבא יתרמון
לחרבא יתמסרון לשיצאה יתהון וכל
אתרגושתהון: ידברו לו אלי גבורים
מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו
הערלים חללי חרב: ימללון עמיה
תקיפי גיבריא מגו שאול עם סעדוהי
נחתו שכיבו חייביא קטילי חרבא:
שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברותיו
כלם חללים הנפלים בחרב: תמן אתור
וכל משריתיה סחרנותהון קבריהון
כולהון קטיליא דאתקטלו בחרבא:
אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי
קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים
בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים:
דאתמסרו לקבורא בסיפי גוב בית
אבדנא והואה משריתהון סחרנותהון
קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו
בחרבא דאתמסרו לתבר על דשליטו

סימ׳ קברותיו קברותיה קבורתה קבורתה קברותיה קברותיה ס׳ שכיבה את׳ וסימנ׳ ב׳ בבנות לוט כי ימלאו וישכב אוריה והורדה ומנ

בארעא דישראל׃ שם עילם וכל המונה
סביבות קברתה כלם חללים הנפלים
בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ
תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ
חיים וישאו כלמתם את יורדי בור׃
תמן עילם וכל אתרגושתה סחרנותהון
קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו
בחרבא דאיתחתו חייביא לארעא
ארעיתא דאתמסרו לתבר על דשליטו
בארעא דישראל וקבילו את כלמתהון
עם נחתי גוב בית אבדנא׃ בתוך חללים
נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו
ג קברתיה כלם ערלים חללי חרב כי
כא נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם
את יורדי בור בתוך חללים נתן׃ בגו
קטיליא אתמנא בית משכבהון להון
בכל אתרגושתהון סחרנותהון קבריהון
כולהון חייביא קטילי חרבא דאתמסרו
לתבר על דשליטו בארעא דישראל
וקבילו את כלמתהון עם נחתי גוב
בית אבדנא בגו קטיליא אתמסרו׃
ז שם משך תבל וכל המונה סביבותיו
קברותיה כלם ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ חיים׃ תמן משך

ותובל וכל אתרגושתהון סחרנותהון
קבריהון כולהון חייביא קטילי חרבא
דאתמסרו לתבר על דשליטו בארעא
דישראל׃ ולא ישכבו את גבורים נפלים
מערלים אשר ירדו שאול בכלי
מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת
ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ חיים׃ ולא
ישכבון עם גיבריא דאתקטלו מחייביא
דאתחתו לשאול במני קרבהון ויהבו
ית סיפיהון תחות רישיהון והוו חוביהון
על גרמיהון ארי אתמסרו לתבר גבריא
על דשליטו בארעא דישראל׃ ואתה
בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי
חרב׃ ואת בגו חייביא תתבר ותשכוב
עם קטילי חרבא׃ שמה אדום מלכיה
ו וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם
ג את חללי חרב המה את ערלים ישכבו
ג ואת ירדי בור׃ תמן אדום מלכהא
חס וכל רברבהא דאתמסרו בגיברותהון
עם קטילי חרבא אנון עם חייביא
ישכבון ועם נחתי גוב בית אבדנא׃
חס שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני
דחס אשר ירדו את חללים בחתיתם

קברתיה ג וסימנ׳ בירכתי בתוך חללים משך קדמא׳ קברתיה כל תנינ׳ קברתה כל תליתא׳ קברותיה מל׳ ישכבו ג טרס את ערלים
יחד על עפר

מגבורתם בושים וישכבו ערלים את
חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי
בור׃ תמן רברבא צפונא כולהון וכל
צידונאי דאיתחתו עם קטילי חרבא
באיתברותהון מגבורתהון בהתין
ושכיבו חייביא עם קטילי חרבא
וקבילו את כלמתהון עם נחתי גוב
בית אבדנא׃ אותם יראה פרעה ונחם
על כל המונה חללי חרב פרעה וכל
חילו נאם אדני יהוה׃ יתהון יחזי פרעה
ויתנחם על כל אתרגושתיה קטילי
חרבא פרעה וכל משריתיה אמר יי
אלהים׃ כי נתתי את חתיתו בארץ חיים
והשכב בתוך ערלים את חללי חרב
פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה׃ ארי
אתמסרו לתבר גיברייא על דשליטו
בארעא דישראל ושכיבו בגו חייביא
עם קטילי חרבא פרעה וכל אתרגושתיה
אמר יי אלהים׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם דבר
אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי
אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ
איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם

לצפה׃ בר אדם אתנבי לבני עמך
ותימר להון ארעא ארי איתי עלה
דקטלין בחרבא ויבחרון עמא דארעא
גברא חד מביניהון וימנון יתיה להון
למזהרא׃ וראה את החרב באה על
הארץ ותקע בשופר והזהיר את
העם׃ ויחזי ית דקטלין בחרבא דאתן
על ארעא ויתקע בשופרא ויזהר ית
עמא׃ ושמע השמע את קול השופר
ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו
יהיה׃ וישמע דשמע ית קל שופרא
ולא אזדהר ואתו קטולי חרבא ודברוהי
חובת קטוליה ברישיה תהי׃ את קול
השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה
והוא נזהר נפשו מלט׃ ית קל שופרא
שמע ולא אזדהר חובת קטוליה ביה
תהי והוא אזדהר נפשיה שיזיב׃ והצפה
כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר
והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם
נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה
אדרש׃ ומזהרנא ארי יחזי ית דקטלין
בחרבא דאתן ולא יתקע בשופרא
ועמא לא אזדהר ואתו קטולי חרבא
ודברו מנהון נפשא הוא בחוביה איתדבר

דבר המדברים עמך אמר ואמרו עמך וכאשר יאמרו בני עמך

נחס ונחם ו' פתח וסימנ' אמנון פרעה זאת זאת האלהים

ודמיה מיד מזהרנא אתבע: | כ״ד בס׳
ואתה בן אדם צפה נתתיך
לבית ישראל ושמעת מפי דבר
והזהרת אתם ממני: ואת בר אדם
מליף מניתך לבית ישראל ותקביל
מימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי
קדמי: באמרי לרשע רשע מות
תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו
הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש: כד אמרית לרשיעא רשיעא
ממת תמות ולא מלילתא לאזהרא
רשיעא מאורחיה הוא רשיעא
בחוביה ימות ודמיה מן ידך אתבע:
ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב | ל׳
ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשך הצלת: ואת ארי
אזהרתא רשיעא מאורחיה למתב
מנה ולא תב מאורחיה הוא בחוביה
ימות ואת נפשך שיזיבתא:
ואתה בן אדם אמר אל בית | כ״ד בספ׳
ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו | ל׳
וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים
ואיך נחיה: ואת בר אדם אימר לבית
ישראל כין אמרתון למימר ארי

חובנא וחטאנא עלנא מתיהבין
ובהון אנחנא מתמסן ואיכדין
נתקיים: אמר אליהם חי אני נאם אדני
יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו
מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית
ישראל: אימר להון קיים אנא אמר
יי אלהים אם רעינא במותיה דרשיעא
אלהין כד יתוב רשיעא מאורחיה
דייחי תובו תובו מאורחתכון בישתא
ולמא תמותון בית ישראל: ואתה בן
אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק
לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע
לא יכשל בה ביום שובו מרשעו
וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו:
ואת בר אדם אימר לבני עמך זכות
זכאה לא תשיזבניה ביומא דחובתיה
וחובת חייבא לא יתקטיל בה ביומא
דיתוב מחוביה וזדיקא לא יכול
לאתקיימא ביומא דחובתיה: באמרי
לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו
ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה | ת״ו ק׳
ובעולו אשר עשה בו ימות: כד אמרית
לצדיקא מיחא ייחי והוא אתרחיץ

ואתה בן אדם כ״ד בספ׳ וסימנ׳ קרבים ושלאה עבותים לבנם חוזה קץ עשה מלבהן האנח ותכפל דרכים חרפתם השפט
קחתו שא על צור צופה נמקים הצדיק הנדברים הרי בתר הקבצו הגל בתר אתה בכולן

על זכותיה ועביד שקר כל זכותיה
לא ידכרן ובשקריה דעבד ביה ימות׃
ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו
ועשה משפט וצדקה׃ ובד אמר ית
לרשיעא ממת תמות ויתוב מחובוהי
ויעביד דין דקשוט וזכו׃ חבל ישיב
רשע גזלה ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא
ימות׃ משכונא אתיב רשיעא גזילא
ישלים בגזירת חייא הליך בדיל דלא
למעבד שקר מיחא ייחי לא ימות׃ כל
חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו
משפט וצדקה עשה חיו יחיה׃ כל
חובוהי דחב לא ידכרן ליה דין דקשוט
וזכו עבד מיחא ייחי׃ ואמרו בני עמך
לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא
יתכן׃ ואמרו בני עמך לא מפרשן לנא
אורחת טובא דיי ואנון אורחתהון
דילהון לא תקנן׃ בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם׃ כד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר וימות בהון׃
ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט
וצדקה עליהם הוא יחיה׃ וכד יתוב
רשיעא מחובוהי ויעביד דין דקשוט

וזכו עליהון הוא יתקיים׃ ואמרתם
לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט
אתכם בית ישראל׃ ואמרתון לא מפרשן
לנא אורחת טובא דיי אנש כאורחתיה
אתפרע מנכון בית ישראל׃

ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי
בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי
הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר׃
והוה בתרתא עסרי שנין בעסיראה
בחמשא לירחא לגלותנא אתא לותי
משיזבא מירושלם למימר איתרעת
קרתא׃ ויד יהוה היתה אלי בערב לפני
בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא
אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי
עוד׃ ונבואה מן קדם יי הות עמי ברמשא
קדם מיתי משיזבא ופתח ית פומי עד
דאתא לותי בצפרא ואתפתחת פומי
ולא שתיקית עוד׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם ישבי
החרבות האלה על אדמת ישראל
אמרים לאמר אחד היה אברהם
ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו
נתנה הארץ למורשה׃ בר אדם יתבי

העשרי בעשרי ד וחס וסימנ׳ בשנה דנלכדה פרעה לגלותנו לשכניהו ... חין ד כת ו וסימנ׳ הזהלה וירא וישוב חבל

אבג״ד

חרבתא האלין על ארעא דישראל
אמרין למימר חד הוה אברהם יחידאי
בעלמא ויריתית ארעא ואנחנא סגיאין
לנא יהיבא ארעא למירתה׃
לכן אמר אליהם כה אמר ז חס
אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם בספ וכת
תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ כן
תירשו׃ בכין אימר להון כדנן אמר
יי אלהים על דם זכי אתון אכלין ועיניכון
אתון זקפין לפלחן טעותכון ודם
זכי אתון אשדין וארעא אתון מרמן
למירתה׃ עמדתם על חרבכם עשיתן ב מדוע
תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם
והארץ תירשו׃ אתעתדתון על
תוקפכון עבדתון תועיבא וגבר ית
איתת חבריה סאיבתון וארעא אתון
מרמן למירתה׃ כה תאמר
אליהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם ז חס
לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר בספ
על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ב אין
ואשר במצדות ובמערות בדבר שריד
ימתו׃ כדין תימר להון כדנן אמר יי
אלהים קיים אנא אם לא דבחרבתא
בחרבא יתקטלון ודעל אפי ברא

לחיתא מסרתיה לשיצאותיה ודבמצדתא
ובמערתא במותא ימותון׃ ונתתי את
הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון
עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר׃
ואתין ית ארעא לצדו ואשתממו
ויבטל יקר תוקפה ויצדון טורי ישראל
מבלי עדי׃ וידעו כי אני יהוה בתתי
את הארץ שממה ומשמה על כל
תועבתם אשר עשו׃ וידעון ארי אנא
יי כד אתין ית ארעא לצדו ואשתממו
על כל תועיבתהון דעבדו׃
ואתה בן אדם בני עמך הנדברים
בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר
חד את אחד איש את אחיו לאמר
באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת
יהוה׃ ואת בר אדם בני עמך דרגנן
בך בסטר כותליא ובתרעי בתיא
וממללין חד עם חד גבר עם אחוהי
למימר איתו כען ושמעו מא פתגמא
דנפיק מן קדם יי׃ ויבואו אליך כמבוא
עם וישבו לפניך עמי ושמעו את
דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים
בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם
הלך׃ דייתון לותך כמיתי גברין תלמידין

אחד אחד כה׳ וס׳ מכ׳ ויכלו המים קח נא אבימלך ויחלם ילדין שכם מבנון הרעתי מחרב אחים האיש ותאבדנה ומי כמוך הרקים לא
נעדר התהלכתי וחב בנפש לוא אדני יה׳ נא דמלך תשיב תשיב הנעברים ולנשיא מיכאל׳

ויתבון קדמך עמי ושמעין ית פתגמך
ויתהון לא יעבדון ארי יתהון לעגבא
בפומהון אנון עבדין בתר ממון
אונסהון לבהון טעי׃ והנך להם כשיר
עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו
את דבריך ועשים אינם אותם׃ והא
את להון כזמר אבובין דבסים קליה
ומיטיב לנגנא ושמעין ית פתגמך
ולמעבדהון לית אנון צבן׃ ובבאה
הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם׃
ובמיתה הא אתיא וידעון דנביא
הוה ביניהון׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם הנבא
על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם
לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי
ישראל אשר היו רעים אותם הלוא
הצאן ירעו הרעים׃ בר אדם אתנבי
על פרנסי ישראל אתנבי ותימר
להון לפרנסיא כדנן אמר יי אלהים
וי על פרנסי ישראל דהוו מפרנסין
נפשהון הלא לפרנסא עמא אתמנו
פרנסיא׃ את החלב תאכלו ואת
הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן

לא תרעו׃ ית טובא אתון אכלין ועמר
נקיא אתון לבשין פטימיא אתון נכסין
עמא ליתיכון מפרנסין׃ את הנחלות
לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם
ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת
לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם
ובחזקה רדיתם אתם ובפרך׃ ית
כאביא לא תקיפתון ולמרעיא לא
אסיתון ולתביריא לא צמרתון וית
דאיטלטלו לא אתיבתון וית דאבדו
לא בעיתון ובתקפא אפלחתון בהון
ובקשיו׃ ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה
לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה׃
ואתבדרון מבלי פרנס ואתמסרו
לאשתיצאה לכל מלכות עממיא
ואטלטלו׃ ישגו צאני בכל ההרים
ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ
נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש׃
טעו עמי בכל טוריא ועל כל רמא
מנטלא ועל כל אפי ארעא אתבדרו
עמי ולית דתבע ולית דבעי׃ לכן
רעים שמעו את דבר יהוה׃ בכין פרנסיא
קבילו ית פתגמא דיי׃ חי אני נאם
אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז

ותפוצינה דמבלי רועה תרוי מל׳ עוד תפוצנה כת׳ היאן ותפוצין כת׳ ... החולה ב׳ ומל׳ וסימנ׳ את הנחלות לא חזקתם ולנשברת אחבש

ותהיינה צאני לאכלה לכל חית
השדה מאין רעה ולא דרשו רעי
את צאני וירעו הרעים אותם ואת
צאני לא רעו׃ קיים אנא אמר יי
אלהים אם לא חלף דהוו עמי לבזא
ואתמסרו עמי לאשתיצאה לכל
מלכות עממיא מבלי פרנס ודלא
תבעו פרנסי ית עמי ופרנסו פרנסיא
נפשהון וית עמי לא פרנסו׃
לכן הרעים שמעו דבר
יהוה׃ בכין פרנסיא קבילו פתגמא
דיי׃ כה אמר אדני יהוה אל הרעים
ודרשתי את צאני מידם והשבתים
מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים
אותם והצלתי צאני מפיהם ולא
תהיינה להם לאכלה׃ כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח רוגזי על פרנסיא
ואתבע ית עמי מידהון ואבטילנון
מלפרנסא עמא ולא יפרנסון עוד
פרנסיא נפשהון ואשיזיב עמי
מידהון ולא יתמסרון בידהון
לאשתיצאה׃ כי כה אמר
אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני
ובקרתים׃ ארי כדנן אמר יי אלהים

הא אנא מתגלי ואתבע ית עמי ואבקרנון
כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך
צאנו נפרשות כן אבקר את צאני
והצלתי אתהם מכל המקומת אשר
נפצו שם ביום ענן וערפל׃ כמא
דמבקר רעיא עדריה ביומא דהוי
בגו ענה ומפריש להון כין אבקר
ית עמי ואשיזיב יתהון מכל אתריא
דאתבדרו לתמן ביום עננא ואמטתא
והוצאתים מן העמים וקבצתים מן
הארצות והביאותים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים
ובכל מושבי הארץ׃ ואפיקנון מבני
עממיא ואכנישנון מן מדינתא
ואעילנון לארעהון ואפרנסנון על
טורי ישראל בפצידיא ובכל מותבי
ארעא׃ במרעה טוב ארעה אתם
ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם
תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל׃ בפרנוס
טב אפרניס יתהון ובטור קודשא
דישראל יהי בית משריהון תמן ישרון
באתר דיאי ופרנוס טב יתפרנסון
על טורי ישראל׃ אני ארעה צאני

אלהרי ד׳ וסימנ׳ בן אדם קדמ׳ למען לא ישמע ורעיתים ושלאחרין ... אתהם ה׳ וסימנ׳ וישכם לבן והזהרתה אתהם ויחרם
בבקרת אשר יקרא דוד׳ ימ׳ ...

133

ואני ארביצם נאם אדני יהוה׃ אנא
אפרניס עמי ואנא אשרינון לרחצן
אמר יי אלהים׃ את האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת
החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה
אשמיד ארענה במשפט׃ ית דאבדו
אתבע וית דאטרטלו אתיב ולתבירא
אצמוד ולמרעיא אסובר וית חטאיא
וית חייביא אשיצי אפרניס עמי בדינא׃
ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני
שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים׃
ואתון עמי כדנן אמר יי אלהים הא אנא
דאין בין גבר לגבר לחטאיא ולחייביא׃
המעט מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע
מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם
תרפשון׃ הזעיר לכון דפרנוס טב
אתון מתפרנסין ומותר פרנוסכון אכלין
~~ברגליכון~~ ומשתי מתקן אתון שתן
וית מותרא שמשיכון שתן׃ וצאני
מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם
תשתינה׃ ועמי מותר מיכל שמשיכון
אכלין ומותר משתי שמשיכון
שתן׃ לכן כה אמר אדני

יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין
שה בריה ובין שה רזה׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים להון הא אנא מתגלי
ודאין בין גבר עתיר ובין גבר מסכין׃
יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם
תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם
אותנה אל החוצה׃ חלף דבכרשעו ובדרע
דחקתון ובתקפכון תכרתון כל באביא
עד דבדרתון יתהון לבני מדינתא׃
והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז
ושפטתי בין שה לשה׃ ואפרוק לעמי
ולא יתמסרון עוד לבזא ואדון בין
גבר לגבר׃ והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה
אתם והוא יהיה להם לרעה׃ ואקים
עליהון פרנס חד ויפרניס יתהון ית
עבדי דויד הוא יפרניס יתהון והוא
יהי להון לפרנס׃ ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד נשיא
בתוכם אני יהוה דברתי׃ ואנא יי אהוי
להון לאלה ועבדי דויד מלכא בינהון
אנא יי גזרית במימרי׃ וכרתי להם
ברית שלום והשבתי חיה רעה מן
הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו

ב׳ | ב׳ ומל׳ | ג׳ ירעתן אלגביש צאני וחד אתנה מצודות | ס״א שׁיכון | ה׳ בל׳ כת׳ ש׳ ברגליכם תרפשון ומרפש רגליכם מעין נרפש

ב׳ ומל׳ ב׳ י׳ חד מל׳ וחד חס׳ | ט׳ ה׳ ג׳ מל׳ מנה וכל טבין תרי וג׳ עש׳ בישין וחב׳ יח׳ ועז׳ כוו׳

דויד ה׳ מל׳ וס״מ כ״ו והארכתי זקנת ולבנו והקמתי ביחזקאל במגדל וכל תרי עשר כוות וכל דברי ימים ועזרא כוות

ביערים ואגזר להון קים שלם ואבטיל
חיתא בישתא מן ארעא ויתבון במדברא
לרוחצן ויתעתקון בחורשיא ונתתי
אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי
הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו ואשרי
יתהון וסחור סחור לבית מקדשי ויהון
מברכין ואחית להון מטר בכיר
בעדניה מטרין דברכא יהון ונתן עץ
השדה את פריו והארץ תתן יבולה
והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני
יהוה בשברי את מטות עלם והצלתים
מיד העבדים בהם ויתן אילן חקלא
ית אביה וארעא תתין עללתה ויהון
על ארעהון לרוחצן וידעון ארי אנא
יי׳ כד אתבר ית ניר תקפהון ואשיזבנון
מיד דמפלחין בהון ולא יהיו עוד בז
לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו
לבטח ואין מחריד ולא יהון עוד
בזא לעממיא ומלכות ארעא לא
ישיצינון ויתבון לרוחצן ולית
דמניד והקמתי להם מטע לשם
ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ
ולא ישאו עוד כלמת הגוים ואקים
להון נצבא לקיימא ולא יהון עוד

ב׳ בית האלהים

מטלטלי כפנא בארעא ולא יקבלון
עוד את כלמות עממיא וידעו כי
אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי
בית ישראל נאם אדני יהוה וידעון
ארי אנא יי׳ אלההון מימרי בסעדהון
ואנון עמי בית ישראל אמר יי׳ אלהים
ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם
אני אלהיכם נאם אדני יהוה ואתון
עמי עם דאתקרי שמי עלוהי בית
ישראל אתון אנא אלהכון אמר יי׳ אלהים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר
בן אדם שים פניך על הר שעיר
והנבא עליו בר אדם קביל נבואה
על טורא דסעיר ואתנבי עלוהי
ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני
אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך
ונתתיך שממה ומשמה ותימר ליה
כדנן אמר יי׳ אלהים הא אנא שלח רוגזי
עלך טורא דסעיר מחת גבורתי עלך
ואתנינך לצדו ואשתממו עליך
חרבה אשים ואתה שממה תהיה
וידעת כי אני יהוה קרוך חורבא
אשוי ואת לצדו תהי ותדע ארי אנא

ב׳ מלך צור
ואדם

חית הארץ ב׳ בליש׳ וסימנ׳ ויעש אלהים ולכל חית ומוראכם ואת כל נפש ב׳ בן ונתתי פגר ונטשתיך ולא יהין והשבעתי ומחית

אלהים כמחדי כל ארעא צדו אעביד
לך׃ כשמחתך לנחלת בית ישראל
על אשר שממה כן אעשה לך
שממה תהיה הר שעיר וכל אדום
כלה וידעו כי אני יהוה׃ כמא דחדיתא
על אחסנת בית ישראל על דצדיאת
ארעהון כין אעביד לך צדו תהי
טורא דשעיר וכל אדום כולה וידעון
לו ארי אנא יי׃ ואתה בן אדם
הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי
ישראל שמעו דבר יהוה׃ ואת בר
אדם אתנבי על טורי ישראל ותימר
טורי ישראל קבילו פתגמא דיי׃ כה
אמר אדני יהוה יען אמר האויב
עליכם האח ובמות עולם למורשה
היתה לנו׃ כדנן אמר יי אלהים חלף
דאמר סנאה עליכון חדוא ובמת
עלם לירותא הות לנא׃ לכן הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען
שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם
מורשה לשארית הגוים ותעלו על
שפת לשון ודבת עם׃ בכין אתנבי
ותימר כדנן אמר יי אלהים חלף
דאתרבו וחלף דחשיבו לאחרבא

ולאצדאה יתכון מסחור סחור למהוי
ירותא לשארא דעממיא ואתאמרתון
על ספת לישן וורדנת עם׃ לכן הרי
ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות
ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג
לשארית הגוים אשר מסביב׃ בכין
טורי ישראל קבילו פתגמא דיי אלהים
כדנן אמר יי אלהים לטוריא ולרמתא
לפציריא ולחליא ולחרבתא צדיתא
ולקרויא שביקתא דהואה לביז ולחוך
לשארא דעממיא דמסחור סחור׃
לכן כה אמר אדני יהוה אם לא
באש קנאתי דברתי על שארית הגוים
ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי
להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט
נפש למען מגרשה לבז׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים אם לא באישת פורענות
גזרית במימרי על שארא דעממיא
ועל אדומאי כולהון דיהבו ית ארעי
בית שכינתי להון לירותא בחדות כל
לב בציפוח נפש בדיל לתרכותה ולמבזה׃
לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת

שמות ב̇ מל וסימנ׳ יען ביען החרוני דדל ימ׳ ג̇ מלין בארכה ותכרה וביניהון שוא ופתח וסימ׳ ותעלו אל תלחמו וידרש
יחזקיהו על הכהנים

יען היות לך איבת עולם ותגר
את בני ישראל על ידי חרב בעת
אידם בעת עון קץ׃ חלף דהוית לך
דבבות עלם ותכיבתא ית בני ישראל
על ידי קטולי חרבא בעדן תברהון
תושלמת חוביהון כד מטא קצהון׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם
אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת
ודם ירדפך׃ בכין קיים אנא אמר יי
אלהים ארי לקטולא אעבדינך וקטולין
בחרבא ירדפונך אם לא סנאת דמא
סניתנון ואשדי דמא ירדפונך׃ ונתתי
את הר שעיר לשממה ושממה
והכרתי ממנו עבר ושב׃ ואתין ית
טורא דשעיר לצדו ואשתממו ואשיצי
מניה דעדי ודתאיב׃ ומלאתי את הריו
חלליו גבעותיך וגאותיך וכל אפיקיך
חללי חרב יפלו בהם׃ ואמלי ית
טורוהי קטילוהי רמתוהי וחילוהי
וכל פצידוהי קטילי חרבא יתרמון
בהון׃ שממות עולם אתנך ועריך לא
תשבנה וידעתם כי אני יהוה׃ צדות
עלם אתנינך וקרוך לא יתיתבן
ותידעון ארי אנא יי׃ יען אמרך

את שני הגוים ואת שתי הארצות
לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה׃
חלף דאמרת ית תרתין עממין וית
תרתין מדינן דילי יהוין ואחסנינון
וקדם יי גלין מחשבת לבא׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה
ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה
משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר
אשפטך׃ בכין קיים אנא אמר יי אלהים
ואעביד כרוגזך וכחמתך דעבדתא
מדסניתא להון ואתגלי לאיטבא להון
כד אתפרע מנך׃ וידעת כי אני יהוה
שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת
על הרי ישראל לאמר שממה לנו
נתנו לאכלה׃ ותידע ארי אנא יי שמיע
קדמי ית כל ארגזותך דאמרת על
טורי ארעא דישראל למימר צדיאת
ארעהון לנא אתמסרו לאשתיצאה׃
ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי
דבריכם אני שמעתי׃ ואתרברבתון
קדמי במילי פומכון ואסגיתון קדמי
פתגמיכון קדמי שמיע׃
כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ
שממה אעשה לך׃ כדנן אמר יי

ואת שתי ג׳ וסימנ׳ בנותיך הנמצאות ואת שתי שפחתין ואת שתי קצות וחברו נשיו דדוד ואת שתי הארצות וכל שתי הכליות

להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי
דברתי יען כלמת גוים נשאתם: בכין
אתנבי על ארעא דישראל ותימר
לטוריא ולרמתא ולפצידיא ולחליא
כדנן אמר יי אלהים הא אנא ברוגזי ובחמתי
גזרית במימרי חלף דאתכנעות עממיא
קבילתון: לכן כה אמר אדני יהוה אני
נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם
מסביב המה כלמתם ישאו: בכין כדנן
אמר יי אלהים אנא קיימית במימרי
אם לא עממיא דבזו יתכון מסחר סחור
אנון אתכנעותהון יקבלון: ואתם הרי
ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו
לעמי ישראל כי קרבו לבוא: ואתון
טורי ישראל אילניכון תצלחון ופיריכון
תטענון לעמי ישראל ארי קריב פרקני
למיתי: כי הנני אליכם ופניתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם: ארי הא אנא
מתגלי עליכון ואתפני במימרי לאיטבא
לכון ותתפלחון ותזדרעון: והרביתי
עליכם אדם כל בית ישראל כלה
ונשבו הערים והחרבות תבנינה:
ואסגי עליכון אנשא כל בית ישראל

כולהון ויתיתבן קרויא וחרבתא יתבנין:
והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו
והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה: ואסגי
עליכון אנשא ובעירא ויסגון ויפשון
ואותיב יתכון כד מלקדמין ואוטיב
לכון מן אולא ותידעון ארי אנא יי:
והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל
וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף
עוד לשכלם: ואסגי עליכון אנשא ית
עמי ישראל ויחסנונך ותהי להון לאחסנא
ולא תוסיף עוד לתכלותהון:
כה אמר אדני יהוה יען אמרים
לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך
היית: כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרין
ליך מקטלת אנשא את ומתכלת עמיך
הוית: לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך
לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: בכין
אנשא לא תקטלין עוד ועמיך לא
תתכלין עוד אמר יי אלהים: ולא אשמיע
אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים
לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה: ולא אשמע ליך עוד
אתכנעות עממיא לא תקבלין עוד

ואתם ד׳ בטעם וסימנה׳ קמון ישראל וכתבון בשבתא ... תוסף ג׳ דכת׳ תוסף וסימנה׳ לשכלם כי אם הבינו ובוגדים

וחסודי עממיא לא תקבלין עוד ועמיך
לא תתכלין עוד אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם
ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם לפני׃ בר
אדם בית ישראל יתבין על ארעהון
וסאיבו יתה באורחתהון ובעובדיהון
כסואבת איתתא טמאה הות אורחהון
קדמי׃ ואשפך חמתי עליהם על הדם
אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם
טמאוה׃ ושפכית חמתי עליהון על
דם זכי דאשדו על ארעא ובפולחן
טעותהון סאבוהא׃ ואפיץ אותם
בגוים ויזרו בארצות כדרכם
ובעלילותם שפטתים׃ ואגליתי יתהון
לבני עממיא ואתבדרו במדינתא
כאורחתהון בישתא וכעובדיהון
מקלקליא אתפרעית מנהון׃ ויבוא
אל הגוים אשר באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה
ומארצו יצאו׃ ועלו לבני עממיא
דאיתגליאו לתמן על דאחילו ית

שמא דקודשי כד אמרין להון אם
עמיה דיי אלין ואיכדין מארע בית
שכינתיה גלו׃ ואחמל על שם קדשי
אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר
באו שמה׃ וחסית על שמא דקדשי
דאחלוהי בית ישראל בני עממיא
דאתגליאו לתמן׃ לכן אמר
לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית ישראל כי
אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם׃ בכין אימר לבית
ישראל כדנן אמר יי אלהים לא בדילכון
אנא עביד בית ישראל אלהין לשמא
דקודשי דאחילתון בני עממיא
דאיתגליתון לתמן׃ וקדשתי את
שמי הגדול המחלל בגוים אשר
חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני
יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם
לעיניהם׃ ואקדיש ית שמי רבא דאיתחל
בני עממיא דאחילתון ביניהון וידעון
עממיא ארי אנא יי אמר יי אלהים כד
אתקדש בכון לעיניהון׃ ולקחתי אתכם
מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות
והבאתי אתכם אל אדמתכם׃ ואקריב

באמר ג̇ וחס̇ וסימנ̇ הקהל̇ עם יי אלה אלי כל היום חד בנ̇ וחד בנ̇ וחד בכת̇ יצאו ה̇ וס̇ השער שאול אם לשלום ב̇ בן שמעו
וידברו מהאש ומארצו שמה ד̇ סוף פס̇ בספ̇ וסימ̇ מקץ ואחמל בעשרים סביב

יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מכל מדינתא ואעיל יתכון לארעכון׃
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר
אתכם׃ ואשבוק לחוביכון כמא דמדכן
במי אדיותא ובקטם תורתא דחטתא
ותדכון מכל סואבתכון ומכל טעותכון
אדכי יתכון׃ ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב
האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר׃
ואתין לכון לב דחול ורוח דחלא אתין
במעיכון ואתבר לבא דרשעא דהוא
תקיף כאבנא מבסרכון ואתין לכון לב
דחול קדמי למעבד רעותי׃ ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי
תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם׃ וית
רוח קודשי אתין במעיכון ואעביד ית
דבקיימי תהכון ודיני תטרון ותעבדון׃
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם
והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃
ותתבון בארעא דיהבית לאבהתכון
ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה׃ והושעתי אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן

עליכם רעב׃ ואפרוק יתכון מכל
סואבתכון ואבריך ית עבורא ואסגי
יתיה ולא אתין עליכון כפנא׃ והרביתי
את פרי העץ ותנובת השדה למען
אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים׃
ואסגי ית פירי אילנא ועללת חקלא
בדיל דלא תקבלון עוד חסודי כפנא
ביני עממיא׃ וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר לא טובים
ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
תועבתיכם׃ ותדכרון ית אורחתכון
בישתא ועובדיכון דלא תקנין ותידנקון
ותהון חזן על חוביכון ועל תועיבתכון׃
לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם
בית ישראל׃ לא בדילכון אנא עביד
אמר יי אלהים יתידע לכון בהיתו ואתכנעו
מאורחתכון בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם
מכל עונתיכם והושבתי את הערים
ונבנו החרבות׃ כדנן אמר יי אלהים
ביומא דאדכי יתכון מכל חוביכון
ואותיב ית קרויא ויתבנין חרבתא׃
והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה

והארץ ח׳ ר״ש פסוק׳ וסימנה׳ היתה תהו והארץ תעזב מהם והארץ לא תמכר אשר אתם הגבלי חנפה הנשמה תעבד

שממה לעיני כל עובר׃ וארעא
דהות צדיא תתפלח חלף דהות צדן
לעיני כל דעדי׃ ואמרו הארץ הלזו
הנשמה היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות והנהרסות בצורות
ישבו׃ ויימרון ארעא דכין דישראל
דהות צדיא תבת למהוי כגנתא דעדן
וקרויא חרבתא וצדיתא ומפגרתא
כרכין תקיפין יתיבו׃ וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי אני
יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה
אני יהוה דברתי ועשיתי׃ וידעון
עממיא דישתארון סחרניכון ארי
אנא יי בניתי מפגרתא קיימית
צדיתא אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃
כה אמר אדני יהוה עוד
זאת אדרש לבית ישראל לעשות
להם ארבה אתם כצאן אדם׃ כדנן
אמר יי אלהים עוד דא אשתאיל
במימרי לבית ישראל למעבד להון
אסגינון באנשא ואצלחנון בבעירא׃
כצאן קדשים כצאן ירושלם
במועדיה כן תהיינה הערים החרבות
מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה׃
כעמא קדישא כעמא דמדכן ואתן
לירושלם בזמן מועדי פסחיא כין
יהוין קרוי ארעא דישראל דהואה
חרבן מלין אנשא עמא בית ישראל
וידעון ארי אנא יי׃
לז היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה
ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה
עצמות׃ שרת עלי רוח נבואה מן
קדם יי ואפקני ברוח נבואה דשרת
עלי מן קדם יי ואשריני בגו בקעתא
והיא מליא גרמי אנשא׃ והעבירני
עליהם סביב סביב והנה רבות מאד
על פני הבקעה והנה יבשות מאד׃
ואעברני עליהון סחור סחור והא
סגיאין לחדא על אפי בקעתא והא
יבישין לחדא׃ ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת׃ ואמר לי בר
אדם הייחון גרמיא האלין ואמרית
יי אלהים את גלי קדמך׃ ויאמר אלי
הנבא על העצמות האלה ואמרת
אליהם העצמות היבשות שמעו
דבר יהוה׃ ואמר לי אתנבי על גרמיא
האלין ותימר להון גרמיא יבישיא

סביב סביב וסימנהון מחקה והעבירני והנה חומה עד מדד רוח בג׳ בתר דומד קיר והלשכות והקפים בג׳ קדמאי דבהון לארבע רוחות
זאת תורת וטור סביב ודמות בקרים

קבילו פתגמא דיי׳ : כה אמר אדני
יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
בכם רוח וחייתם : כדנן אמר יי׳ אלהים
לגרמיא האלין הא אנא מעיל בכון
רוחא ותיחון : ונתתי עליכם גידים
והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם
עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם
כי אני יהוה : ואתין עליכון גידין
ואסיק עליכון בסרא ואקרום עליכון
משכא ואתין בכון רוחא ותיחון ותדעון
ארי אנא יי׳ : ונבאתי כאשר צויתי ויהי
קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו
עצמות עצם אל עצמו : ואתנביתי
כמא דאתפקדית והוה קל כד אתנביתי
והא זיעא וקריבו גרמיא גרמא לות
חבריה : וראיתי והנה עליהם גדים
ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם : וחזית והא עליהון גידין
ובסרא סליק וקרם עליהון משכא
מלעילא ורוחא לית בהון : ויאמר אלי
הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע
רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים
האלה ויחיו : ואמר לי אתנבי על

רוחא אתנבי בר אדם ותימר לרוחא
כדנן אמר יי׳ אלהים מארבע רוחיא
איתא רוחא ועולי בקטיליא האלין
ויחון : והנבאתי כאשר צוני ותבוא
בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם
חיל גדול מאד מאד : ואתנביתי כמא
דפקדני ועלת בהון רוחא וחיו וקמו
על רגליהון משרין סגיאין לחדא
לחדא : ויאמר אלי בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה הנה
אמרים יבשו עצמותינו ואבדה
תקותינו נגזרנו לנו : ואמר לי בר אדם
גרמיא האלין כל בית ישראל אנון האנון
אמרין יבישו גרמנא פסק סבורנא
אבדנא לנא : לכן הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את
קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל
בכין אתנבי ותימר להון כדנן אמר
יי׳ אלהים הא אנא פתח ית קבריכון ואסיק
יתכון מקבריכון עמי ואעיל יתכון
לארעא דישראל : וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי ותדעון ארי

קברותיכם ד׳ מל׳ בל׳ וסימנ׳ לכן הנבא ושלאחרין ובשר ה׳ וסימנ׳ מבשרי בשדה כי יהיה בו שחין והערבים ב׳ בו עלה חמדות תלבישני

אנא יי כד אפתח ית קבריכון ואסיק
יתכון מגו קבריכון עמי ונתתי רוחי
בכם וחייתם והנחתי אתכם על
אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
ועשיתי נאם יהוה ואתין רוחי בכון
ותיחון ואשרי יתכון על ארעכון
ותדעון ארי אנא יי גזרית במימרי
ואקיים אמר יי ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר ואתה בן אדם קח לך
עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני
ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתב
עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית
ישראל חברו ואת בר אדם סב לך
לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודה
וכל בית ישראל אחיהון וסב לוחא
חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף
דהוא שבטא דאפרים וכל בית ישראל
אחיהון וקרב אתם אחד אל אחד
לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך
וקריב יתהון חד לות חד לך ללוחא
חד ויהון חד בידך וכאשר יאמרו
אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד
לנו מה אלה לך וכד יימרון לך בני

עמך למימר הלא תחוי לנא מא אלין
לך ודבר אלהם כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד
אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי
אתם עליו את עץ יהודה ועשיתם
לעץ אחד והיו אחד בידי אתנבי
להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא מקריב
ית שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים
ושבטי ישראל אחיהון ואחבר יתהון
עלוהי ית שבטא דיהודה ואעבידנון
לעמא חד ויהון חד קדמי והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם
ויהון לוחיא דתכתוב עליהון בידך
לעיניהון ודבר אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח את בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי
אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם
ואתנבי להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא
מקריב ית בני ישראל מבני עממיא
דאתגליו לתמן ואכניש יתהון מסחור
סחור ואעיל יתהון לארעהון ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיו
עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי

למלך כט רפי וסימנ׳ אמרי ויאמר זיעש למלך מקרה ב׳ בו גם אותם וימליכו את אבימלך ניחמתי הייתם מבקשים הכינו וחב׳ בבו
והשתנית נלכדה לשני גוים מנחה והיה יי להשתחות וחב׳ ויבחר יי וישב שלמה ומשך מעשי משפטיך בלהות בליעל משבח הוה להם
וכל משיח מצרים אשור ישראל דכוות׳

ה בספ
סליק
אפטר דוגש
ריו ק
ריו ק
ב רי׳ פס יענו אתו
ה וחד ולקח ריו ק ל וכל כן
ל רי׳ פס ה
ל יהיו כט ק רפ

ממלכות עוד׃ ואעביר יתהון לעמא
חד בארעא בטור קדשא דישראל
ומלכא חד יהי לכולהון למהוי מלכא
ולא יהון עוד לתרין עממין ולא יתפלגון
עוד לתרתין מלכון עוד׃ ולא יטמאו
עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל
פשעיהם והושעתי אותם מכל מוש
מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי
אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ ולא יסתאבון עוד בטעותהון
ובשקוציהון ובכל מרדיהון ואפרוק
יתהון מכל מותבניהון דחבו בהון
ואדכי יתהון ויהון קדמי לעם ואנא
אהוי להון לאלה׃ ועבדי דוד מלך
עליהם ורועה אחד יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו
אותם׃ ועבדי דוד מלכא עליהון ופרנס
חד יהי לכולהון ובדינַי יהכון וקימי
יטרון ויעבדון יתהון׃ וישבו על הארץ
אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו
בה אבותיכם וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד
עבדי נשיא להם לעולם׃ ויתבון על
ארעא דיהבית לעבדי ליעקב דיתיבו

בה אבהתכון ויתבון עלה אנון ובניהון
ובני בניהון עד עלמא ודוד עבדי
מלכא להון לעלם׃ וכרתי להם ברית
שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים
והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם
לעולם׃ ואגזר להון קים שלם קים עלם
יהי עמהון ואבריכנון ואסגי יתהון
ואתין ית מקדשי ביניהון לעלם׃ והיה
משכני עליהם והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם׃ ואשרי שכינתי
ביניהון ואהוי להון לאלה ואנון יהון
קדמי לעם׃ וידעו הגוים כי אני יהוה
מקדש את ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם׃ וידעון עממיא ארי
אנא יי מקדיש ית ישראל במהוי
לח מקדשי ביניהון לעלם׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שים
פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש
משך ותבל והנבא עליו׃ בר אדם
קביל נבואה על גוג ארע מגוג רב
ריש משך ותובל ואתנבי עלוהי׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ותימר

משכני ג׳ וסימנ׳ בטמאם ונתתי משכני והיה משכני ·׳· ברית אותם אותך ד׳ וסימנ׳ ואבוא וזכרתי וכרתי להם ואני זאת

כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רוגזי
עלך גוג רב ריש משך ותובל׃
ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך
והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים
ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חרבות כלם׃ ואתבינך
ואתין שירין בלסתך ואפיק יתך וית
כל משריתך סוסון ופרשין לבושי
גמר כולהון משרין סגיאין דמזינין
בעגילין ותריסין אחדי סיפין כולהון׃
פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע׃
פרסאי כושאי ופוטאי עמהון כלהון
מזינין בעגילין וקולסין׃ גמר וכל
אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת
כל אגפיו עמים רבים אתך׃ גומר וכל
משריתהא מדינת גרממיא סיפי
ציפונא וית כל משריתהון עממין
סגיאין דעמך׃ הכן והכן לך אתה
וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם
למשמר׃ אזדרז ואתקן לך את וכל
משריתך דאתכנישו עלך ותהי להון
למטרא׃ מימים רבים תפקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמים רבים על

הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד
והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח
כלם׃ מיומין סגיאין תמני משריתך
בסוף שניא תיתך על ארעא דתבו
עמה מקטולי חרבא דאתכנשו
מעממין סגיאין על טורי ארעא
דישראל דהוו לחרבא תדירא ואנון
מבני עממיא אתגליין ויתיבו לרחצן
כלהון׃ ועלית כשאה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך
ועמים רבים אתך׃ ותסק כאתרגושא
תיתי כעננא דסליק וחפי ארעא אתי
את וכל משריתך ועממין סגיאין
דעימך׃ כה אמר אדני יהוה
והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך
וחשבת מחשבת רעה׃ כדנן אמר יי
אלהים ויהי בעדנא ההוא ויסקון פתגמין
על לבך ותחשיב מחשבן בישן׃
ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא
השקטים ישבי לבטח כלם ישבים
באין חומה ובריח ודלתים אין להם׃
ותימר אסק על ארעא דיתבא קרוי
פצחיא איתי על עמא דשקטין
יתבין לרוחצן כולהון יתבין בלא

הכון ב̇ חד חס וחד מל̇ וסימנהון הכן והכן לך הכון לקראת אלהיך ישראל קדמאה חס ובתרא מל̇ ... הוצאה ל̇ ומל̇

שורא ועברין ודשין לית להון לשלל
שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות
נושבות ואל עם מאסף מגוים עשה
מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ
למבז בזא ולמעדי עדאה לכנשא
משריתך על חרבתא דאתיתבא
ועל עמא דאתכנשו מבני עממיא
אצלחו בנכסין וקנין יתבין על תקפא
דארעא שבא ודדן וסחרי תרשיש
וכל כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל
אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין
לשלל שלל גדול שבא ודדן ותגרי
ימא וכל מלכהא יימרון לך הלמבז
ביזא את אתי הלמעדי עדאה
כנישתא משריתך למיסב כסף ודהב
למשבי נכסין וקנין למעדי עדי סגי
לכן הנבא בן אדם ואמרת
לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום
ההוא בשבת עמי ישראל לבטח
תדע ובכין אתגלי בר אדם ותימר
לגוג כדנן אמר ש׳ אלהים הלא בעדנא
ההוא כד יתבון עמי ישראל לרחצן
תידע פורענות גבורתי ובאת ממקומך
מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך
רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב
ותהך מאתרך מסיפי צפונא אדת
ועממין סגיאין דעימך רכבי סוסון
כולהון משרין סגיאן ועם סגי ועלית
על עמי ישראל כענן לכסות הארץ
באחרית הימים תהיה והבאותיך על
ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי
בך לעיניהם גוג ותסק על עמי ישראל
כעננא דסליק וחפי ית ארעא בסוף
יומיא תהי ואיתינך על ארע בית
שכינתי בדיל דידעון עממיא פורענות
גבורתי כד אתקדש בך ויהון חזן
פורענותך גוג כה אמר אדני
יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים
קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם שנים להביא
אתך עליהם כדנן אמר ש׳ אלהים האת
הוא דמלילית ביומי קדם ביד עבדי
נביי ישראל דאתנבין ביומיא האנון
מלקדמת דנא שנין לאיתאה יתך
עליהון והיה ביום ההוא
ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם
אדני יהוה תעלה חמתי באפי ויהי

על ארץ ט׳ וסימנ׳ מכורתם והשלכתיך פרזות להמטיר ידין עדות הודו כמלאות אכונה וכל על ארץ מצרים כוות

בעדנא ההוא ביום מיתי גוג על ארעא
דישראל אמר יי אלהים ידלק רוגזי
וחמתי ובקנאתי באש עברתי דברתי
אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על
אדמת ישראל ובאתגלאה פורענותי
במדלק אישת רוגזי גזרית במימרי
אם לא ביומא ההוא יהי זיע סגי על
ארעא דישראל ורעשו מפני דגי הים
ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש
הרמש על האדמה וכל האדם אשר
על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו
המדרגות וכל חומה לארץ תפול
ויזועון מן קדמי נוני ימא ועופא
דשמיא וחית ברא וכל רחשא דרחיש
על ארעא וכל אנשא דעל אפי ארעא
ויתפגרון טוריא ויתלשון מגדליא
וכל שור רם לארעא יתחמר וקראתי
עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה ואזמניה
למפל בחרבא על טורי עמי אמר
יי אלהים חרב גבר באחוהי תהי
ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם
שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית
אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים

רבים אשר אתו ואתפרע מניה במותא
ובקטלא ומטר מגבר ואבני אלגביש
אישתא וגופריתא אמטר עלוהי
ועל משריתיה ועל עממין סגיאין
דעמיה והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי
לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה
ואתרבי ואתקדש ואגלי גבורתי לעיני
עממין סגיאין וידעון ארי אנא יי

ואתה בן אדם הנבא על גוג
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך ותבל ואת בר
אדם אתנבי על גוג ותימר כדנן אמר
יי אלהים האנא שלח רוגזי עלך גוג
רב ריש משך ותובל ושבבתיך
וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון
והבאותך על הרי ישראל ואשדלנך
ואטעינך ואסקינך מסיפי ציפונא
ואיתינך על טורי ישראל והכיתי
קשתך מיד שמאולך וחציך מיד
ימינך אפיל וארמי קשתך מיד סמלך
וגררך מיד ימינך אמגר על הרי
ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים
אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית
השדה נתתיך לאכלה על טורי ארעא

והביאותיך ב׳ וסימנ׳ על ארעי על הרי ׳ קדמאה והבאותיך כת׳ ׳ תנינא והבאותך כת׳ ׳ והתגדלתי ל׳ והתקדשתי ל׳

דישראל תתרמי נבילתך את וכל
משריתך ועממין סגיאין דעימך
לעופא ציפר כל דפרח וחית ברא
מסרתך לאשתיצאה׃ על פני השדה
ה׳ תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה׃
על אפי ברא תתרמי נבילתך ארי אנא
גזרית במימרי אמר יי אלהים׃ ושלחתי
אש במגוג ובישבי האיים לבטח
וידעו כי אני יהוה׃ ואדליק אישתא
במגוג ובית בי נגותא דשרן לרחצן
ד׳ וידעון ארי אנא יי׃ ואת שם קדשי
ב׳ אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל
את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוה קדוש בישראל׃ וית שמא
דקודשי אגלי בגו עמי ישראל ולא
אחיל ית שמא דקודשי עוד וידעון
עממיא ארי אנא יי קדישא אשריתי
שכינתי בישראל׃ הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי׃
הא אתיא ותתקיים אמר יי אלהים הוא
ז׳ יומא דגזרית במימרי׃ ויצאו ישבי
ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק
ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל
יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים׃

ויפקון יתבי קרוי ארעא דישראל ויהון
שגרין ומסתובלין במני זינא בעגילין
ותריסין בקשתן ובגררין ובאעי
מורניין ורומחין וידלקון בהון נורא
שבע שנין׃ ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק
יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו
כ״ת את בוזזיהם נאם אדני יהוה׃ ולא יסבון
כן אעין מן חקלא ולא יקצון מן חורשיא
ארי במני זינא ידלקון נורא ויבזון ית
בזזיהון ויעדון ית עדיהון אמר יי אלהים׃
ב׳ והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם
קבר בישראל גיא העברים קדמת הים
וחס וחסמת היא את העברים וקברו שם
כנ את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון
ק׳ גוג׃ ויהי בעדנא ההוא אתין לגוג אתר
כשר לבית קבורא בישראל בחילת מגזתא
מדנח ים גניסר וסמכא היא לתרין
טוריא ויקברון תמן ית גוג וית כל
אתרגושתיה ויקרון חילת אתרגושת
גוג׃ וקברום בית ישראל למען טהר
את הארץ שבעה חדשים׃ ויקברונון
בית ישראל בדיל לדכאה ית ארעא
שבעה ירחין׃ וקברו כל עם הארץ

המונו דכל המונה ד׳ וסימנכ׳ ארמי דמית אותם יראה חתיתי וחסמות היא את העברים ׃— בקשת ובחצים ל׳ ׃ וחסמת ל׳ וחס

והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני
יהוה׃ ויקברון כל עמא דארעא ויהי
להון לשום יום אתיקרותי אמר יי
אלהים׃ ואנשי תמיד יבדילו עברים ד ריש פס ב ל
בארץ מקברים את העברים את
הנותרים על פני הארץ לטהרה
מקצה שבעה חדשים יחקרו׃ וגברין
ימנון תדירא למהוי עדן בארעא
מקברין עם דעדן ית דאשתארו על
אפי ארעא לדכיותה מסוף שבעה
ירחין ישרון למבדק׃ ועברו העברים
בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ל
ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא
המון גוג׃ ועדי אורחא דעדן בארעא
דאם יחזי גרמא דאנשא ויבני לותיה
צואה עד דיקברון יתיה דמקברין
בחילת אתרגושת גוג׃ וגם שם עיר ו
המונה וטהרו הארץ׃ ואף לתמן ל
יתרמון קטילי רומי קרתא דסגיאן לא מפיק ה
אתרגושתהא וידכון ארעא׃
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה
הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי
אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי

ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם׃
ואת בר אדם כדנן אמר יי אלהים אימר
לעופא צפר כל דפרח ולכל חית ברא
אתכנשו ואיתו אתקרבו מסחור סחור
סחור על קטלי דאנא קטיל לכון קטול
סגי על טורי ישראל ותיכלון בסרא
ותשתון דמא׃ בשר גבורים תאכלו
ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים
ועתודים פרים מריאי בשן כלם׃ ה
בסר גיברין תיכלון ודם רברבי ארעא חמוה ערב בשר חלב ליש ודם
תשתון מלכין שלטונין וטורנין
גיברין עתירי נכסיא כולהון׃ ואכלתם
חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון ל
מזבחי אשר זבחתי לכם׃ ותיכלון תרבא וב שכרון
למסבע ותשתון דמא לרויא מבסר וסי ממלא
קטילין דאנא קטיל לכון׃ ושבעתם ויגון
על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש
מלחמה נאם אדני יהוה׃ ותסבעון על
טורי עמי בסר סוסון ורתכין גיברין
וכל גברי עבדי קרבא אמר יי אלהים׃
ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים טו
את משפטי אשר עשיתי ואת ידי
אשר שמתי בהם׃ ואתין ית יקרי
בעממיא ויחזון כל עממיא ית פורענותי׃

שם ו סגול וסימנ׳ אברם אברהם בוכרא נטר קרתא דבריה ... ואנשי ד ריש פיסוק וסימנ׳ סדם קדש בבל תמיד יבדילו ס

דעבדית וית גבורתי דשויתי בהון וידעו
בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן
היום ההוא והלאה וידעון בית ישראל
ארי אנא יי אלההון מן יומא ההוא
ולהלאה וידעו הגוים כי בעונם גלו
בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר ב̇ חס
פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב ב̇ ותתנם
כלם וידעון עממיא ארי בחוביהון
גלו בית ישראל על דשקרו במימרי
וסליקית שכינתי מנהון ומסרתינון
ביד סנאיהון ואתקטלו בחרבא כולהון
כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם כסואבתהון וכמרדיהון ב̇ חס ובעו̇
אתפרעית מנהון וסליקית שכינתי
מנהון   לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ו̇ ק̇
ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם
קדשי בכין כדנן אמר יי אלהים כען
אתיב ית גלות יעקב וארחים על כל
בית ישראל ואתפרע פורענות גבורתי
מן עממיא על דאחילו ית שמא
דקודשי ונשו את כלמתם ואת כל ל̇ חס
מעלם אשר מעלו בי בשבתם על א̇
אדמתם לבטח ואין מחריד ויקבלון

ית אתפלגעותהון וית כל שקריהון דשקרו
קדמי במיתבהון על ארעהון לרחצן
ולית דמניד בשובבי אותם מן העמים
וקבצתי אותם מארצות איביהם
ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים כד
אתיב יתהון מבני עממיא ואכניש
יתהון ממדינת בעלי דבביהון ואתקדש
ח̇ בהון לעיני עממין סגיאין וידעו כי
אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל
הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר
עוד מהם שם וידעון ארי אנא יי
אלההון על דחבו קדמי אגליתי יתהון
לבני עממיא וכד תבו כנשתינון
לארעהון ולא אשאר עוד מנהון תמן
ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי
את רוחי על בית ישראל נאם אדני
יהוה ולא אסליק עוד שכינתי מנהון
דשפכית ית רוח קדשי על בית ישראל
מ אמר יי אלהים   בעשרים
ב̇ וחמש שנה לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדש בארבע עשרה שנה
אחר אשר הכתה העיר בעצם היום
ד̇ הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי
סו̇ פס̇ בס̇ שמה בעשרין וחמיש שנין לגלותנא

אני יי אלהיהם ה̇ דסמ̇ וסימנ̇ וידעו כי ב̇ בו ואף גם זאת לבטח אתם והלאה ואענס בהגלות ונשו ב̇ בל̇ כלמתם לשוא
בתרג̇ נשוא כת̇

ברישׁ שתא בעסרא לירחא בארבע
עסרי שנין בתר דאיתרעת קרתא
בכרן יומא הדין שרת עלי רוח נבואה
מן קדם יי ואעיל יתי לתמן. במראות
אלהים הביאני אל ארץ ישראל וינחני
אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר
מנגב. בחיזו נבואה דשרת עלי מן
קדם יי אעלני לארעא דישראל ואשרני
על טור רם לחדא ועלוהי כבנין קרתא
מדרומא. ויבוא אתי שמה והנה איש
מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים
בידו וקנה המדה והוא עמד בשער.
ואעיל יתי לתמן והא גברא חזויה
כחיזו נחשא וחוט דכיתנא בידיה
וקני משחתא והוא קאים בתרעא.
וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר
אני מראה אותך כי למען הראותכה
הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה
ראה לבית ישראל. ומליל עמי גברא
בר אדם חזי בעינך ובאדנך שמע
ושוי ליבך לכל דאנא מחזי יתך ארי
בדיל לאחזיותך איתיתא הלכא חוי
ית כל דאת חזי לבית ישראל. והנה

חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד
האיש קנה המדה שש אמות באמה
וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד
וקומה קנה אחד. והא שורא מברא
לביתא סחור סחור וביד גברא קני
משחתא דחד מנהון שית אמין
באמא כאמתא דהיא אמה ופשך
ומשח ית פותיא דבנינא קנא חד
ורומא קנא חד. ויבוא אל שער
אשר פניו דרך הקדימה ויעל
במעלותו וימד את סף השער קנה
אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד
רחב. ועל לתרעא דפתיח לאורח
מדנחא וסליק בדרגוהי ומשח ית
סיפא דתרעא קנא חד פותיא וית
סיפא חד קנא חד פותיא. והתא קנה
אחד ארך וקנה אחד רחב ובין
התאים חמש אמות וסף השער
מאצל אלם השער מהבית קנה
אחד. ותוא קנא חד ארכא וקנא
חד פתיא ובין תויא כותלא חמיש
אמין וסיפא דתרעא מקביל אולמא
דתרעא מלגיו קנא חד. וימד את
אלם השער מהבית קנה אחד. ומשח

ויבא קׄ נא

ת״ו קׄ

מל׳ וחד חס ולמען ספר

מעלותו ב׳ במעלותו ג׳ חס ב׳ וסימנ׳ ויעל במעלותו ומעלות שבעה עלותו הבונה בשמים מעלותו

ית אולמא דתרעא מלגיו קניא חד׃
וימד את אלם השער שמנה אמות
ואילו שתים אמות ואלם השער
מהבית׃ ומשח ית אולמא דתרעא
תמני אמין ואלוהי תרתין אמין ואולמא
דתרעא מלגיו׃ ותאי השער דרך
הקדים שלשה מפה ושלשה מפה
מדה אחת לשלשתם ומדה אחת
לאילם מפה ומפו׃ ותווי תרעא באורח
מדנחא תלתה מכא ותלתה מכא
משחא חד לתלתיהון ומשחא חדא
לאליא מכא ומכא׃ וימד את רחב
פתח השער עשר אמות ארך השער
שלוש עשרה אמות׃ ומשח ית פתיא
דמעלנא דתרעא עסר אמין ארכא
דתרעא תלת עסר אמין׃ וגבול לפני
התאות אמה אחת ואמה אחת גבול
מפה והתא שש אמות מפו ושש
אמות מפו׃ ותחומא דקדם תוויא
אמתא חדא ואמתא חדא תחומא
מכא ותווא שית אמין מכא ושית
אמין מכא׃ וימד את השער מגג
התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות
פתח נגד פתח׃ ומשח ית תרעא מאגר

תווא לאיגריה פותיא עסרין וחמיש
אמין תרע לקביל תרע׃ ויעש את
אילים ששים אמה ואל איל החצר
השער סביב סביב׃ ועבד ית אליא
שתין רומהון אמתא חדא ועל אלא
דדרתא דתרעא סחור סחור׃ ועל פני
השער האיתון על לפני אלם השער
הפנימי חמשים אמה׃ וקדם תרעא
מציעאה דקדם אולמא דתרעא
גואה חמשין אמין׃ וחלנות אטמות
אל התאים ואל איליהמה לפנימה לשער
סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל תמרים׃ וכוין
סתימן לתוויא ולאליהין מגיו לתרעא
סחור סחור וכין לאילמיא וכוין סחור
סחור לגיו ועל אלא כותרתא׃ ויבאני
אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה
עשוי לחצר סביב סביב שלשים
לשכות אל הרצפה׃ ואעלני לדרתא
בריתא והא לשכן ורצפתא עביד
לדרתא סחור סחור תלתין לשכן על
רצפתא׃ והרצפה אל כתף השערים
לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה׃
ורצפתא לעברא דתרעיא לקביל

אמות ו̇ סוף פיסוקי בצורת הבית וסימנ׳ ארך השער ושער להחצר ושלאחריו ושלאחריו ובא לפנימה אל פני ארך ... גגו
ד̇ בל״ש וסימנ׳ ורצפות ויצף וימד את השער ויעשו להם ...

אורכא דתרעא ארצפתא ארעיתא׃
וימד רחב מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה
הקדים והצפון׃ ומשח פתיא מן
קדם תרעא ארעאה דקדם דרתא
גויתא מלברא מאה אמין למדנחא
ולצפונא׃ והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו
ורחבו׃ ותרעא דפתיח לאורח צפונא
לדרתא בריתא משח אורכיה ופתיה׃
ותאו שלושה מפו ושלושה מפו ואלו
ואלמו היה כמדת השער הראשון
חמשים אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה׃ ותווהי תלתא מכא
ותלתא מכא ואלוהי ואולמוהי הוו
כמשחת תרעא קדמאה חמשין
אמין אורכיה ופותיא עסרין וחמיש
אמין׃ וחלנו ואלמו ותימרו כמדת
השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלו בו ואלמו לפניהם׃ וכווהי
ואולמוהי וכותרתיה כמשחת תרעא
דפתיח לאורח מדנחא ובדרגין שבעה
סלקין ביה ואולמוהי קדמיהון׃ ושער
לחצר הפנימי נגד השער לצפון

ולקדים וימד משער אל שער מאה
אמה׃ ותרעא לדרתא גויתא לקביל
תרעא דפתיח לציפונא ולמדנחא
ומשח מתרע לתרע מאה אמין׃
ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך
הדרום ומדד אלו ואלמו כמדות
האלה׃ ואובלני באורח דרומא והא
תרעא חד פתיח לאורח דרומא ומשח
אלוהי ואולמוהי כמשחתא האילין׃
וחלונים לו ולאילמו סביב סביב
כהחלונות האלה חמשים אמה ארך
ורחב חמש ועשרים אמה׃ וכווין ליה
ולאולמוהי סחור סחור ככוויא האילין
חמשין אמין אורכא ופותיא עסרין
וחמיש אמין׃ ומעלות שבעה עלותו
ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו
ואחד מפו אל אילו׃ ודרגין שבעה
דרגוהי ואולמוהי קדמיהון וכותרן
ליה חדא מכא וחדא מיכא על אלוהי׃
ושער לחצר הפנימי דרך הדרום
וימד משער אל השער דרך הדרום
מאה אמות׃ ותרעא דדרתא גויתא
באורח דרומא ומשח מתרע לתרע
באורח דרומא מאה אמין׃ ויביאני

ויולכני ג̇ כת̇ כן וסימנ̇ ... דרך הדרום אל השער ... וחלונו ואילמו ותימרו על כהחלונות האלה ואילמו דדרום ...

אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד
את השער הדרום כמדות האלה׃
ואעלני לדרתא גויתא בתרע דרומא
ומשח ית תרע דרומא כמשחתא
האלין׃ ותאו ואילו ואילמו כמדות
האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב
חמשים אמה ארך ורחב עשרים
וחמש אמות׃ ותווהי ואלוהי ואולמוהי
כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור חמשין אמין אורכא
ופתיא עסרין וחמיש אמין׃ ואלמות
סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה
ורחב חמש אמות׃ ואולמיא סחור
סחור אורכא עסרין וחמיש אמין
ופותיא חמיש אמין׃ ואילמו אל
חצר החיצונה ותמרים אל אילו
ומעלות שמנה מעלו׃ ואולמוהי
לדרתא בריתא וכותרין על אלוהי
ודרגוהי תמניא דרגוהי׃ ויביאני אל
החצר הפנימי דרך הקדים וימד את
השער כמדות האלה׃ ואעלני לדרתא
גויתא באורח מדנחא ומשח ית תרעא
כמשחתא האלין׃ ותאו ואילו ואילמו
כמדות האלה וחלנות לו ולאילמו

סביב סביב ארך חמשים ורחב חמש
ועשרים אמה׃ ותווהי ואלוהי ואולמוהי
כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור אורכא חמשין אמין ופתיא
עסרין וחמיש אמין׃ ואלמו לחצר
החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו
ושמנה מעלות מעלו׃ ואולמוהי לדרתא
בריתא וכותרין על אלוהי מכא ומכא
ותמניא דרגין דרגוהי׃ ויביאני אל
שער הצפון ומדד כמדות האלה׃
ואעלני לתרעא דפתיח לציפונא ומשח
כמשחתא האלין׃ תאו אלו ואלמו
וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים
אמה ורחב חמש ועשרים אמה׃ תווהי
אלוהי ואולמוהי וכוין ליה סחור סחור
אורכא חמשין אמין ופותיא עסרין
וחמיש אמין׃ ואילו לחצר החיצונה
ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמונה
מעלות מעלו׃ ואלוהי לדרתא בריתא
וכותרין על אלוהי מכא ומכא ותמניא
דרגין דרגוהי׃ ולשכה ופתחה באילים
השערים שם ידיחו את העלה׃ ולשכתא
פתיחא באלי תרעיא תמן מתקנין
ית עלתא׃ ובאולם השער שנים שלחנות

כל צורת הבית מפן כ״ה במ״א פת הי וסימנ׳ ותאי השער ג׳ בן קדמא׳ ושלאחרין ובתל׳ דובאולם השער ארבעה שלחנות ב׳ בן קד׳

מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט
אליהם העלה והחטאת והאשם׃
ובאולמא דתרעא תרין פתורין מכא
ותרין פתורין מכא למכס עליהון
עלתא וחטתא ואשמא׃ ואל הכתף
מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואל הכתף האחרת
אשר לאולם השער שנים שלחנות׃
ולעברא דמברא למסקנא כמעלנא
דתרע צפונא תרין פתורין ולעברא
אוחרנא דלאולמא דתרעא תרין
פתורין׃ ארבעה שלחנות מפה וארבעה
שלחנות מפה לכתף השער שמונה
שלחנות אליהם ישחטו׃ ארבעה
פתורין מכא וארבעה פתורין מכא
לעברא דתרעא תמניא פתורין ביניהון
נכסין׃ וארבעה שלחנות לעולה אבני
גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה
אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם
ויניחו את הכלים אשר ישחטו את
העלה בם והזבח׃ וארבעה פתורין
לעלתא דאבני גזית אורכא אמתא
חדא ופלג ופותיא אמתא חדא ופלג
ורומא אמתא חדא עליהון יחתון

ית מניא דיכסון ית עלתא בהון ונכסת
קודשיא׃ והשפתים טפח אחד מוכנים
בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר
הקרבן׃ ועונקלין נפקין פשך חד
קביעין בעמודי בית מטבחין מגיו
לאולמא סחור סחור ועל פתוריא בסר
קורבנא׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות
שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף
שער הצפון ופניהם דרך הדרום
אחד אל כתף שער הקדים פני דרך
הצפן׃ ומברא לתרעא גואה לשכת
ליואי בדרתא גויתא דלעיבר תרע
ציפונא ואפיהון לאורח דרומא חד
לעיבר תרע מדנחא אפי אורח צפונא׃
וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת
הבית׃ ומליל עמי דא לשכתא דפתיחא
לאורח דרומא לכהניא נטרי מטרת
ביתא׃ והלשכה אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת המזבח המה
בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה
לשרתו׃ ולשכתא דפתיחא לאורח
ציפונא לכהניא נטרי מטרת מדבחא
אנון בני צדוק דקריבין מבני לוי

זו יח כת הי וב כתי וסימנ׳ העיר הלשכה לשחן והראה כל עמת ולשמח נקי וגדולה לעגס ועדו׳ דרך הצפן ז וסי׳ והשער
ומחוצה לשער והלשכה ופתח היציע ויניאו ודרך לפניהם

לפלחנא דיי׳ לשמשא קדמוהי׃ וימד
את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה
אמה מרבעת והמזבח לפני הבית׃
ומשח ית דרתא אורכא מאה אמין
ופותיא מאה אמין מרבע ומדבחא
דקדם ביתא׃ ויבאני אל אלם הבית
וימד אל אלם חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה ורחב השער שלש
אמות מפו ושלש אמות מפו׃ ואעלני
לאולמא דביתא ומשח אלא דאולמא
חמש אמין מכא וחמיש אמין מכא
ופותיא דתרעא תלת אמין מיכא
ותלת אמין מכא׃ ארך האלם עשרים
אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות
אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים
אחד מפה ואחד מפה׃ אורכא דאולמא
עסרין אמין ופתיא חדא עסרי אמין
ובדרגין דסלקין ליה ועמודיא על
אליא חד מכא וחד מכא׃ ויביאני אל
ההיכל וימד את האילים שש אמות
רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב
האהל׃ ואעלני להיכלא ומשח ית
אליא שית אמין פותיא מכא ושית
אמין פותיא מכא פותיא דמשכנא׃

ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח
חמש אמות מפו וחמש אמות מפו
וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
אמה׃ ופותיא דתרעא עסר אמין וכתפי
תרעא חמיש אמין מכא וחמיש אמין
מכא ומשח אורכיה ארבעין אמין
ופותיא עסרין אמין׃ ובא לפנימה
וימד איל הפתח שתים אמות והפתח
שש אמות ורחב הפתח שבע אמות׃
ועל לגיו ומשח אלא דתרעא תרתין
אמין ותרעא שית אמין ופתיא דתרעא
שבע אמין׃ וימד את ארכו עשרים
אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל
ויאמר אלי זה קדש הקדשים׃ ומשח
ית אורכיה עסרין אמין ופותיא עסרין
אמין דקדם היכלא ואמר לי דין בית
קודש קודשיא׃ וימד קיר הבית שש
אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב
סביב לבית סביב׃ ומשח כותלא דביתא
שית אמין ופותיא דמחיצתא ארבע
אמין סחור סחור מקף לביתא סחור
סחור׃ והצלעות צלע אל צלע שלש
ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר
לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים

מפה יא כת׳ הי׳ בתורת הבית וסימנ׳ והאי השער ג׳ בן קדמ׳ ושלאחריו ובתר׳ דובאולם השער ארבעה שלחנות ב׳ בן קדמ׳ ועמודים ב׳ בן

ולא יהיו אחוזים בקיר הבית ומחיצא
מחיצא על מחיצא תלתין ותלת חדא
עסרי בסדרא קביען בכותליא דמגיו
למחיצא סחור סחור למהוי רישי
שריתא ניחן על זיזיא ולא יהוין שריתא
מעלן בכותלי ביתא׃ ורחבה ונסבה
למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית
למעלה למעלה סביב סביב לבית על
כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה
יעלה על העליונה לתיכונה׃ ופותיא
מסיבתא וסלקא לעילא לעילא מן
מחיצא ארי מקפא ביתא וסלקא
לעילא לעילא סחור סחור לגיו על כין
פתי ביתא מלעילא וכין במסיבתא
סלקין מן ארעיתא לעליתא באורח
מציעתא׃ וראיתי לבית גבה סביב
סביב מוסדות הצלעות מלו הקנה
שש אמות אצילה׃ וחזית לביתא
רומא סחור סחור משכללין מחיצא
משחת קניא שית אמין רוח׃ רחב
הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש
אמות ואשר מונח בית צלעות אשר
לבית׃ פותיא דכותלא דמחיצתא
דלברא חמיש אמין ואתר שביק

בית מחיצא דלגיו׃ ובין הלשכות
רחב עשרים אמה סביב לבית סביב
סביב׃ ובין לשכתא פותיא עסרין
אמין סחור סחור מקף לביתא סחור
סחור׃ ופתח הצלע למונח פתח אחד
דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב
מקום המונח חמש אמות סביב
סביב׃ ותרעא דמחיצתא לאתר
שביק תרעא חד פתיח לאורח צפונא
ותרעא חד פתיח לדרומא ופותיא
דאתר שביק חמיש אמין סחור סח׳
והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך
הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין
חמש אמות רחב סביב סביב וארכו
תשעים אמה׃ ובניינא דקדם בצורתא
רוח אורח מערבא פותיא שבעין אמין
וכותלא דבניינא חמיש אמין פותיא
סחור סחור ואורכיה תשעין אמין׃
ומדד את הבית ארך מאה אמה
והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה
אמה׃ ומשח ית ביתא אורכא מאה
אמין וביצורתא ובניינא וכותליא
אורכא מאה אמין׃ ורחב פני הבית
והגזרה לקדים מאה אמה׃ ופותיא

וראיתי יב׳ וסימנ׳ ופסחתי והגדתי והנה לבית שיש טוב כשרון מעשה איככה ב׳ בו דניאל דניאל ... על ג׳ בצורת הבית וכו׳
האיתון ב׳ בו ונסבה ב׳ בו ואחריה ושלאחרין נח על ...

145

דקדם ביתא וביצורתא למדנחא
מאה אמין ומדד ארך הבנין אל
פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא
מפו ומפו מאה אמה והחיכל הפנימי
ואלמי החצר ומשח אורכא דבניא
דקדם ביצורתא דלאחורהא וזויתהא
מכא ומכא מאה אמין והיכלא גואה
ואולמי דרתא הספים והחלונים
האטמות והאתיקים סביב לשלשתם
נגד הסף שחיף עץ סביב סביב והארץ
עד החלונות והחלנות מכסות ספיא
וכוין סתימן ואתיקיא סחור סחור
לתלתיהון לקביל ספא דחפי נסרין
דארזא סחור סחור וארעא עד כויא
וכוין סתימן על מעל הפתח ועד
הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר
סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות
עד לעילא מן ארעא ועד ביתא גואה
ולברא ועל כל כותלא סחור סחור
מלגיו ומלברא משחן ועשוי כרובים
ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב
ושנים פנים לכרוב וגליף כרובין
וכותרן וכותרתא בין כרובא לכרובא
ותרין אפין לכרובא ופני אדם אל

התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה
מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב
ואפי אנשא עביד לכותרתא מכא ואפי
אריא עביד לכותרתא מכא גליף על
כל ביתא סחור סחור מהארץ עד
מעל הפתח הכרבים והתמרים
עשוים וקיר ההיכל מארעא עד
לעילא מן תרעא כרובין וכותרן גליפין
ובין לכותלא דהיכלא ההיכל מזוזת
רבעה ופני הקדש המראה כמראה
היכלא דסיפוהי מרבעין ואפי בית
כפורי חזויה כחיזו יקרא המזבח
עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים
אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו
עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני
יהוה כקביל מדבחא פתורא דאעא
תלת אמין רומיה ואורכיה תרתין
אמין וזוין ליה ואורכיה וכותלוהי
דאעא ומליל עמי דין פתורא דקדם
יי ושתים דלתות להיכל ולקדש
ותרתין דשין להיכלא ולבית כפורי
ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות
דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות
לאחרת ותרתין דשין אימהן לדשיא

שלוש ה̇ מל̇ וסימנ̇ על מה פעמים דחג הסכות עריס דכי יכרית והצלעות המזבח עץ וכל כתוב כוו̇ מל̇ ... וקירתיו
ד̇ וסימנ̇ גגו וחב̇ המזבח ויחף בתרג̇ מל̇ ...

תרתין מקפן דשין תרתין לדשא חדא
ותרתין דשין לאוחרנתא: ועשויה
אליהן אל דלתות ההיכל כרובים
ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב
עץ אל פני האולם מהחוץ: וגליף
עליהון על דשי היכלא כרובין וכותרן
כמא דגליף על כותליא וסקופתא
דאעא על אפי אולמא מלברא:
וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו
אל כתפות האולם וצלעות הבית
והעבים: וכוין סתימן וכותרתא מכא
ומכא על כתפי אולמא ומחיצת ביתא
וסקופיא: ויוצאני אל החצר החיצונה
הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה
אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין
אל הצפון: ואפקני לדרתא בריתא
באורח תרעא דפתיח לאורח צפונא
ואעלני ללשכתא דקדם ביצורתא
ודקדם בנינא לציפונא: אל פני ארך
אמות המאה פתח הצפון והרחב
חמשים אמות: לקביל אורכא דאמין
מאה תרעא חד פתיח לציפונא ופתיא
חמשין אמין: נגד העשרים אשר
לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר

לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק
בשלשים: קביל עסרין דלדרתא
גויתא וקביל רצפתא דפתיחא לדרתא
בריתא זוי לקביל זוי מתלתין: ולפני
הלשכות מהלך עשר אמות רחב
אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
לצפון: וקדם לשכתא מהלך עסר
אמין פותיא לגיו אורח אמתא חדא
ותרעיהון פתיחין לציפונא: והלשכות
העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין:
ולשכתא עיליתא דחיקן ארי נפקין
זיזיא מנהון מארעיתא וממציעתא
בנינא: כי משלשות הנה ואין להן
עמודים כעמודי החצרות על כן
נאצל מהתחתונות ומהתיכנות
מהארץ: ארי מתלתן אנין ולית להון
עמודין כעמודי דרתא על כן דחיקן
מארעיתא וממציעתא מארעא:
וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות
דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות
ארכו חמשים אמה: וכותלא דלברא
לקביל לשכתא אורח דרתא בריתא
דקדם לשכתא אורכיה חמשין אמין

ה׳ ד׳ מל׳ וחד חס׳

ו׳ סוף פס׳ בס׳ ג׳

וכת׳ ק׳

כת׳ קרי׳ מהתחתנות כת׳ בתרי׳ מהתחתונות מל׳ קרי׳ ומהתכונות כת׳ בתר׳ ומהתיכונה כת׳

אליהן ה׳ ד׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ … בשלשים ל׳ וכת׳ ק׳

כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצנה
חמשים אמה והנה על פני ההיכל
מאה אמה׃ ארי אורכא דלשכתא
דלדרתא ברייתא חמשין אמין והוין
על אפי היכלא מאה אמין׃ ומתחתה
הלשכות האלה המבוא מהקדים בבאו
להנה מהחצר החצנה׃ ומלרע ללשכתא
האלין מעלנא ממדינחא דעלין להון
מדרתא ברייתא׃ ברחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין
לשכות׃ לפותיא דכותלא דדרתא באורח
מדנחא דקדם ביצורתא ודקדם בנינא
לשכן׃ ודרך לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל
מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן׃
ואורחא קדמיהון כחיזו לשכתא דפתיחן
לאורח צפונא כאורכהון כין פותיהון
וכל מפקניהון וכרחזי להון וכתרעיהון׃
וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום
פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת
הגינה דרך הקדים בבואן׃ וכתרעי
לשכתא דפתיחן לאורח דרומא תרע
בריש אורחא אורח קדם דוכן ליואי
אורח מדנחא במעלניהון׃ ויאמר אלי

ומתחת הלשכות

לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש
אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים
ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו
קדשי הקדשים והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום קדש׃ ואמר לי
לשכת ציפונא לשכת דרומא דקדם
ביצורתא אנין לשכת קודשא דייכלון
תמן כהניא דקריבין לשמשא קדם יי
קודשי קודשיא תמן יחתון קודשי
קודשיא ומנחתא וחטאתא ואשמא
ארי אתרא קדיש׃ בבאם הכהנים ולא
יצאו מהקדש אל החצר החיצנה ושם
יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי
קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו
אל אשר לעם׃ במיעלהון כהניא ולא
יפקון מן קודשא לדרתא ברייתא ותמן
יחתון לבושיהון דישמשון בהון ארי
קודשא אנון וילבשון לבושין אחרנין
ויתערבון עם עמא׃ וכלה את מדות
הבית הפנימי והוציאני דרך השער
אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב
סביב׃ ושיצי ית משחת ביתא גואה
ואפקני באורח תרעא דפתיח לאורח

אשר אל ח׳ וסימנה׃ ועשית שתי ויעשו ויהי בקרא ומחוצה לשכות המה ברוחה ולבשו בגדים וכשלו בגויתם לת׳
וכלה ו׳ וסימ׳ הרעל מכפר אתכם סעיפיה את מדות

מאות
ק

מדנחא ומשחיה סחור סחור׃ מדד
רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות
קנים בקנה המדה סביב׃ משח רוח
מדנחא בקני משחתא חמיש מאה
קנין בקני משחתא סחור סחור׃ מדד
רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה
המדה סביב׃ משח רוח צפונא חמיש
מאה קנין בקני משחתא סחור סחור׃
את רוח הדרום מדד חמש מאות
קנים בקנה המדה׃ ית רוח דרומא משח
חמיש מאה קנין בקני משחתא׃ סבב
אל רוח הים מדד חמש מאות קנים
בקנה המדה׃ אסתחר לרוח מערבא
משח חמיש מאה קנין בקני משחתא׃
לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב
סביב ארך חמש מאות ורחב חמש
מאות להבדיל בין הקדש לחול׃
לארבע רוחיא משחיה שורא ליה
סחור סחור אורכא חמיש מאה
ופותיא חמיש מאה לאפרשא בין
קודשא לחולא׃ ויולכני אל השער
שער אשר פנה דרך הקדים׃ ואובלני
לתרעא תרעא דפתיח לאורח מדנחא׃
והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך

הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ
האירה מכבודו׃ והא יקרא דאלהא
דישראל אתגלי באורח מדנחא וקל
מברכי שמיה כקל מיין סגיאין
וארעא נהרת מזיו יקריה׃ וכמראה
המראה אשר ראיתי כמראה אשר
ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני׃ וכחיזו
חזוא דחזיתי כחזוא דחזיתי באתגליותי
לחבלא ית קרתא וחזוא כחיזו דחזיתי
על נהר כבר ואשתטחית על אפי׃
וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקדים׃ ויקרא דײ
אתגלי בביתא באורח תרעא דפתיח
לאורח מדנחא׃ ותשאני רוח ותביאני
אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית׃ ונטלתני רוחא ואעילתני
לדרתא גויתא והא אתמלי יקרא
דײ ביתא׃ ואשמע מדבר אלי מהבית
ואיש היה עמד אצלי׃ ושמעית
דממליל עמי מלגיו וגברא הוה קאים
לקבלי׃ ויאמר אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר
אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם
ולא יטמאו עוד בית ישראל שם

קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי
מלכיהם במותם׃ ואמר לי בר אדם
דין אתר בית כורסי יקרי ודין אתר
בית אשרי ית שכינתי דאשרי שכינתי
תמן בגו בני ישראל לעלם ולא יסאבון
עוד בית ישראל שמא דקודשי אנון
ומלכיהון בטעותהון ובפגרי מלכיהון
במתהון׃ בתתם ספם את ספי ומזוזתם
אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם
וטמאו את שם קדשי בתועבותם
אשר עשו ואכל אתם באפי׃ במתנהון
ספיהון כקביל ספי בית מקדשי
ובניהון בסטר עזרתי וכותל בית
מקדשי בין מימרי וביניהון וסאיבו
ית שמא דקודשי בתועבתהון
דעבדו ושיציתי יתהון ברוגזי׃ עתה
ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם
ממני ושכנתי בתוכם לעולם׃ כען
ירחקון ית טעותהון ופגרי מלכיהון
מלמחטי קדמי ואשרי שכינתי
ביניהון לעלם׃ אתה בן
אדם הגד את בית ישראל את הבית
ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית׃
את בר אדם חוי ית בית ישראל ית

ביתא ויתכנעון מחוביהון וימשחון
ית טקוסיה׃ ואם נכלמו מכל אשר
עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו
ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו
וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם
וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו
ואת כל חקתיו ועשו אותם׃ ואם
יתכנעון מכל דעבדו במחזיהון צורת
ביתא וטקוסיה ומפקנוהי ומעלנוהי
וכל צורתיה וית כל גזירתיה וכל
צורתיה וכל דחזי ליה הודע יתהון
וכתוב לעיניהון ויטרון ית כל צורתיה
וית כל גזירתיה ויעבדון יתהון׃ זאת
תורת הבית על ראש ההר כל גבלו
סביב סביב קדש קדשים הנה זאת
תורת הבית׃ דא אוריתא דביתא על
ריש טורא כל תחומיה סחור סחור
קודש קודשין הא דא אוריתא דביתא׃
ואלה מדות המזבח באמות אמה
אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב
וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד
וזה גב המזבח׃ ואלין משחת מדבחא
באמיא באמתא דהיא אמה ופשך
ותשויתא אמתא ואמתא פותיא

תורתיו ג׳ וסימנ׳ את חקי האלה׳ ואם נכלמו לכל חקות בית יי׳ ב׳ דיחזק׳ תורתו כת׳ ו׳ ג׳ ותורתיו ינצרו קדמא׳ ודין תורתיו כת׳ ... אל נהל

וגדנפא מקף לה על ספתה סחור סחור
זרתא חדא ודין טקוס מדבחא ומחיק
הארץ עד העזרה התחתונה שתים
אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה
הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע
אמות ורחב האמה ומתשוית ארעא
עד מסמתא ארעיתא תרתין אמין
ופותיא אמתא חדא ומסמתא זעירתא
עד מסמתא רבתא ארבע אמין ופתיא
אמתא וההראל ארבע אמות ומהאראיל
ולמעלה הקרנות ארבע ומדבחא
ארבע אמין ומדבחא ולעילא
קרנתא ארבע והאראיל שתים עשרה
ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל
ארבעת רבעיו ומדבחא תרתא עסרי
אורכא בתרתא עסרי פתיא מרבע
על ארבעה סטרוהי והעזרה ארבע
עשרה ארך בארבע עשרה רחב
אל ארבעת רבעיה והגבול סביב
אותה חצי האמה והחיק לה אמה
סביב ומעלתהו פנות קדים ומסמתא
ארבע עסרי אורכא בארבע עסרי
פותיא על ארבעה סטרהא וגדנפא
מקף לה סחור סחור פלגות אמתא

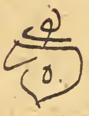
ותשויתא לה אמתא סחור סחור ומסקנא
דסלקין לה מתפנן למדנחא ויאמר
אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה
חקות המזבח ביום העשותו להעלות
עליו עולה ולזרק עליו דם ואמר לי
בר אדם כדנן אמר יי אלהים אלין
גזירת מדבחא ביום אתעבדותיה
לאסקא עלוהי עלתא ולמזרק עלוהי
דם נכסת קודשיא ונתתה אל הכהנים
הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים
אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן
בקר לחטאת ותתין לכהניא ליואי
דאנון מזרעא דצדוק דקריבין לפולחני
אמר יי אלהים לשמשא קדמי תור
בר תורי לחטתא ולקחת מדמו
ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע
פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת
אתו וכפרתהו ותסב מדמיה ותתין
על ארבע קרנתיה ועל ארבע זוית
מסמתא ועל תחומא סחור סחור
ותדכיניה ותכפר עלוהי ולקחת
את הפר החטאת ושרפו במפקד
הבית מחוץ למקדש ותסב ית תורא
דחטאתא ויוקדוניה באתר דחזי לביתא

חקותי ט וסימנ׳ בלבבם העמים עתך בריתי המזבח בית יש מנחה ל״ץ וישתמר הידעת ס״ למקדש ג דגע׳ וסי׳ ושרפו ומקדש
לבנות בית למקדש ס״

מברא למקדשא׃ וביום השני תקריב
שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו
את המזבח כאשר חטאו בפר׃ וביומא
תנינא תקריב צפיר בר עזין שלים
לחטאתא ותדכי ית מדבחא כמא
דדכיאו בתורא׃ בכלותך מחטא
תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן
הצאן תמים׃ כשיציותך מלדכאה
תקריב תור בר תורי שלים ודכר
מן ענא שלים׃ והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו
אותם עלה ליהוה׃ ותקריבנון קדם יי
ויתנון כהניא עליהון מלחא ויסקון
יתהון עלתא קדם יי׃ שבעת ימים
תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן
בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו׃
שבעה יומין תעביד צפירא דחטאתא
ליומא ותור בר תורי ודכר מן ענא
שלמין יעבדון׃ שבעת ימים וכפרו
את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו׃
שבעה יומין יכפרון על מדבחא
וידכון יתיה ויקרבון קורבניה׃ ויכלו
את הימים והיה ביום השמיני והלאה
יעשו הכהנים על המזבח את

עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי
אתכם נאם אדני יהוה׃ וישלמון ית
יומיא ויהי ביומא תמינאה ולהלאה
יעבדון כהניא על מדבחא ית עלותכון
וית נכסת קודשיכון ויתקבל קורבנכון
44 ברעוא קדמי אמר יי אלהים׃ וישב
אתי דרך שער המקדש החיצון
הפנה קדים והוא סגור׃ ואתיב יתי
באורח תרע מקדשא בראה דפתיח
למדנחא והוא אחיד׃ ויאמר אלי יהוה
השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש
לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא
בו והיה סגור׃ ואמר לי יי תרעא הדין
אחיד יהי לא יתפתח ואנש לא ייעול
ביה ארי יי אלהא דישראל אתגלי עלוהי
ויהי אחיד׃ את הנשיא נשיא הוא
ישב בו לאכל לחם לפני יהוה מדרך
אולם השער יבוא ומדרכו יצא׃ לרבא
יהי רבא הוא יתיב ביה למיכל לחמא
קדם יי מאורח אולמא דתרעא ייעול
ומאורחיה יפוק׃ ויביאני דרך שער
הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא
כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני׃
ואעלני באורח תרע צפונא דקדם

ידיו ה̇ חס וסימנ׳ וישלך מידו וישא אהרן את ידו וסמך אהרן ומלאו וידו תרפינה ... יפתח ה̇ וסי׳ השער הזה וביום השבת

ביתא וחזית והא אתמלי יקרא דיי
ית בית מקדשא דיי ואשתטחית
על אפי ויאמר אלי יהוה בן אדם ד׳ בל״ג
שים לבך וראה בעיניך ובאזניך
שמע את כל אשר אני מדבר אתך
לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ט׳ תיו ג׳
ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי
המקדש ואמר לי יי בר אדם שוי
לבך וחזי בעינך ובאודנך שמע ית
כל דאנא ממליל עמך לכל גזירת
בית מקדשא דיי ולכל דחזי ליה
ותשוי לבך למעלני ביתא בכל מפקני
מקדשא ואמרת אל מרי אל בית ד׳
ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם
דסמ׳ מכל תועבתיכם בית ישראל ותימר ח׳
לעמא סרבנא לבית ישראל כדנן בטע׳
אמר יי אלהים סגי לכון מכל תועבתכון מה מב תל וש
בית ישראל בהביאכם בני נכר ערלי
לב וערלי בשר להיות במקדשי
לחללו את ביתי בהקריבכם את
לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי
אל כל תועבתיכם באיתיותכון בני
עממיא רשיעי לבא וערלי בסרא
למהוי במקדשי לאפסא ית עזרתי

בקרוביכון ית קורבני תרב ודם ונכסת
קודשין ואשניאו ית קימי על כל
תועיבתכון ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לשמרי משמרתי
במקדשי לכם ולא נטרתון מטרת
קודשי ומניתון לנטרי מטרת מימרי
במקדשי לכון כה אמר אדני
יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר
לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר
אשר בתוך בני ישראל כדנן אמר
יי אלהים כל בני עממיא רשיעי לבא
וערלי בסרא לא ייעלון למקדשי
לכל בני עממיא דבגו בני ישראל
כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות
ישראל אשר תעו מעלי אחרי
גלוליהם ונשאו עונם אלהין ליואי
דאתרחקו מדחלתי במטעי ישראל
דטעו מבתר פולחני בתר טעותהון
ויקבלון חוביהון והיו במקדשי
משרתים פקדות אל שערי הבית
ומשרתים את הבית המה ישחטו
את העלה ואת הזבח לעם והמה
יעמדו לפניהם לשרתם ויהון בבית
מקדשי משמשין ממנן על תרע

ח בטע׳ מארב׳ וטפחה על חדה מלה וסימנה׳ בכל מושבתיכם את כל ההדותיה מבליגיתי ומכל גלוליכם מכל תועבתיכם
למבראשונה ונבזביתך שהם

ביתא ומשמשין ית ביתא אנון יכסון
ית עלתא וית נכסת קודשיא דעמא
ואנון יקומון קדמיהון לשמשותהון׃
יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם
והיו לבית ישראל למכשול עון על
כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה
ונשאו עונם׃ חלף דהוו משמשין יתהון
קדם טעותהון והוו לבית ישראל
לתקלת חובין על כין קיימית במימרי
עליהון אמר יי אלהים ויקבלון חוביהון׃
ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על
כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו
כלמתם ותועבותם אשר עשו׃ ולא
יתקרבון לפולחני לשמשא קדמי
ולמקרב על כל קודשי לקודשי
קודשיא ויקבלון את כלמותהון
ותועיבתהון דעבדו׃ ונתתי אותם
שמרי משמרת הבית לכל עבדתו
ולכל אשר יעשה בו׃ ומניתי יתהון
נטרי מטרת ביתא לכל פולחניה
ולכל דיתעביד ביה׃
והכהנים הלוים בני צדוק אשר
שמרו את משמרת מקדשי בתעות
בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי

לשרתני ועמדו לפני להקריב לי
חלב ודם נאם אדני יהוה׃ וכהניא ליואי
בני צדוק דנטרו ית מטרת מקדשי
במטעי בני ישראל מבתר פולחני
אנון יתקרבון לפולחני לשמשא
קדמי וישמשון על מדבחי לקרבא
קדמי תרב ודם נכסת קודשין אמר
יי אלהים׃ המה יבאו אל מקדשי והמה
יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את
משמרתי׃ אנון ייעלון למקדשי
ואינון יתקרבון לפתור לחים אפיא
לשמשא קדמי ויטרון ית מטרת
מימרי׃ והיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא
יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי
החצר הפנימית וביתה׃ ויהי במיעלהון
לתרעי דרתא גויתא לבושי בוצא
ילבשון ולא תהי עליהון כסות עמר
בשמשותהון בתרעי דרתא גויתא
ולגיו׃ פארי פשתים יהיו על ראשם
ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם
לא יחגרו ביזע׃ קובעין דבוץ יהון
על רישיהון ומכנסין דבוץ יהון על
חרציהון ולא ייסרון על חרציהון

ב מל
וטמאו
ונשאו
ה ה
ג
אפכו
דאמר
אר

ב
המגבעות

והכהנים הלוים ג וסימנ׳ הסכת ושמע כראותכם דיהושע בני צדוק עשיה בו ה׳ וסימ׳ ולכל אשר יעשה לכלמי ומה
יעשה בה והעם לעשות באיש

על לבהון ייסרון ׃ ובצאתם אל החצר
החיצונה אל החצר החיצונה אל העם
יפשטו את בגדיהם אשר המה
משרתם בם והניחו אותם בלשכת
הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא
יקדשו את העם בבגדיהם ׃ ובמפקהון
מדרתא דקודשא לדרתא בריתא
לאתערבא עם עמא ישלחון ית
לבושיהון דאנון משמשין בהון ויחתון
יתהון בלשכת קודשא וילבשון לבושין
אחרנין ולא יתערבון עם עמא
בלבושיהון ׃ וראשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם ׃
ורישיהון לא יגלחון ופירוע לא ירבון
ספרא יספרון ית סער רישיהון ׃ ויין
לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר
הפנימית ׃ וחמר לא ישתון כל כהין
במיעלהון לדרתא גויתא ׃ ואלמנה
וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם
בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה
אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו ׃
וארמלא ומתרכא לא יסבון להון
לנשין אלהין בתולתא מזרעא
דבית ישראל וארמלתא דתהי

ל
ובת
כן
למשפט
ק
ישפטהו
ק
ל
ל
ב
כל
אכל

ארמלתא שאר כהניא יסבון ׃ ואת עמי
יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור
יודיעם ׃ וית עמי ילפון בין קודשא
לחולא ובין מסאבא לדכיא יהודעונון ׃
ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי
ושפטהו ואת תורתי ואת חקתי בכל
מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו ׃
ועל פלוגת דינא אינון יקומון למדן
בדיני רעותי ידינונון וית אוריתי וית
קימי בכל מועדי יטרון וית יומי
שביא דילי יקדשון ׃ ואל מת אדם
לא יבא לטמאה כי אם לאב ולאם
ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא
היתה לאיש יטמאו ׃ ועל מית
דאנשא לא ייעול לאסתאבא אלהין
לאב ולאם ולבר ולברת לאח ולאחת
דלא הות לגבר יסתאבון ׃ ואחרי
טהרתו שבעת ימים יספרו לו ׃ ובתר
דכותיה שבעה יומין ימנון ליה ׃
וביום באו אל הקדש אל החצר
הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו
נאם אדני יהוה ׃ וביום מיעליה לקודשא
לדרתא גויתא לשמשא בקודשא
יקריב חטאתיה אמר יי אלהים ׃ והיתה

ל ד ג
חס בל״ג חס
בל״ג
ל
ומור

הניחו והניחו ד׳ בליש וסימנה׳ ועברי ובצאתם הרפים ממתים ידך ... וראשית ו וסימ׳ ראובן בכרי דגנך כל בכורי כל ב בן שמנים
בני עמון

להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו ט״ו
להם בישראל אני אחזתם׃ ותהי להון
לוחלק מותר קרבני חולקהון ואחסנא
לא תתנון להון בישראל מתנן דיהבית
להון אנין אחסנתהון׃ המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל
להם יהיה׃ מנחתא וחטתא ואשמא
אנון ייכלונון וכל חרמא בישראל
להון יהי׃ וראשית כל בכורי כל וכל ו׳
תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים ד׳ פ״ס
יהיה וראשית עריסותיכם תתנו לכהן א״ר
להניח ברכה אל ביתך׃ וריש כולא ב״הו
בכורי כולא וכל אפרשות כולא מכל כל
אפרשותכון לכהניא יהי וריש אצותכון כל
תתנון לכהניא לאשראה ברכתא בביתך׃ וכל
כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה כל
לא יאכלו הכהנים׃ כל נבילא ותבירא
מן עופא ומן בעירא לא ייכלון סרו״ק
כהניא׃ ובהפילכם את ל׳ ומ״ר
הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה
קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש
הוא בכל גבולה סביב׃ ובפלגותכון
ית ארעא באחסנא תפרשון אפרשותא

קדם יי קודשא מן ארעא אורכא
עסרין וחמשה אלפין אורכא ופתיא
עסרא אלפין קודשא הוא בכל תחומה
סחור סחור׃ יהיה מזה אל הקדש חמש
מאות בחמש מאות מרבע סביב
וחמשים אמה מגרש לו סביב׃ יהי
מדין לקודשא חמיש מאה בחמיש
מאה מרבע סחור סחור וחמשין אמין
רוחא ליה סחור סחור׃ ומן המדה
הזאת תמוד ארך חמש ועשרים חמשה ק׳
אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה
המקדש קדש קדשים׃ ומן משחתא
הדא תמשח אורכא עסרין וחמשה
אלפין ופותיא וביה יהי מקדשא קודש עשרה אלפין
קודשין׃ קדש מן הארץ הוא לכהנים
משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת ג׳
את יהוה והיה להם מקום לבתים
ומקדש למקדש׃ קודשא מן ארעא ג׳ ד״גש
הוא לכהניא דמשמשין בבית מקדשא
יהי דקריבין לשמשא קדם יי ויהי
להון אתר שביק לבתיא וכבשא
למקדשא׃ וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים והיה ק׳
משרתי הבית להם לאחזה עשרים

למקדש ג׳ וסימנ׳ ושרפו ומקדש לבנות בית ׳׳ רחב וארך ב׳ וסימנ׳ חמשת אלפים רחב וארך ועל גבול יהודה

לשכות: ועשרין וחמשה אלפין אורכא
ועשרא אלפין פותיא ויהי לליואי
משמשי ביתא להון לאחסנא עסרין
לשכן: ואחזת העיר תתנו חמשת
אלפים רחב וארך חמשה ועשרים
אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית
ישראל יהיה: ואחסנת קרתא תיתנון
חמשה אלפין פותיא ואורכא עסרין
וחמשה אלפין לקביל אפרשות קדשא
לכל בית ישראל יהי: ולנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר
אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת
העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה
קדימה וארך לעמות אחד החלקים
מגבול ים אל גבול קדימה: ולרבא
מיכא ומיכא לאפרשות קודשא
ולאחסנת קרתא לקביל אפרשות
קודשא ולקביל אחסנת קרתא מרוח
מערבא מערבא ומרוח מדנחא
מדנחא ואורכא לקביל חד מן חולקא
מתחום מערבא עד תחום מדנחא:
לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא
יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו
לבית ישראל לשבטיהם: ורבא ארעא

תהי לרבא לאחסנא בישראל ולא יונון
עוד רברבי ית עמי וארעא יתנון
לבית ישראל לשבטיהון:
כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי
ישראל חמס ושד הסירו ומשפט
וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל
עמי נאם אדני יהוה: כדנן אמר יי
אלהים סגי לכון רברבי ישראל חטפא
ובזא אעדו ודין דקשוט וזכו עבידו
סליקו תקלתכון מגו עמי אמר יי
אלהים: מאזני צדק ואיפת צדק ובת
צדק יהי לכם: מוזנון דקשוט ומכילן
דקשוט ובתין דקשוט יהון לכון: האיפה
והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר
החמר הבת ועשירת החמר האיפה
אל החמר יהיה מתכנתו: מכילתא
ובתא טיקס חד יהי לכון סכום תלת
סאין למסב מעסר כורא במכילת
רטיבא בתא ועסר כורא יבישא
מכילתא מן כורא הוי טקוסיה: והשקל
עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
ועשרים שקלים עשרה וחמשה
שקל המנה יהיה לכם: וסלעא עסרין
מעין תלתות מנא עסרין סלעין מני

החלקים ג בליש וסימנ׳ ולאחזת ועל גבול יהודה והנותר ואל פני ג וסימ׳ ולנשיא ברחב ואיכה בשער הנא לילה דעזא

כספא עסרין וחמיש סלעין רבעות
מנא חמיש עסרי סלעין כולהון
שתין מנא רבא מני קודשא יהי לכון׃
זאת התרומה אשר תרימו ששית
האיפה מחמר החטים וששיתם
האיפה מחמר השערים׃ דא אפרשותא
דתפרשון חד מן שיתא במכילתא
מכור חטין וחד מן שתא במכילתא
מכור סערין׃ וחק השמן הבת השמן
מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים
חמר כי עשרת הבתים חמר׃ ודחזי
למסב מן משחא במכילת רטיבא
מעסרא ביתא מן כורא חד מן עסרא
הויא ביתא בכורא ארי עסר בתין כורא׃
ושה אחת מן הצאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני
יהוה׃ ואימר חד מן ענא מן מאתן
דחזי למסב מפטמא דישראל
למנחתא ולעלתא ולנכסת קדשיא
לכפרא עליהון׃ אמר יי אלהים׃
כל העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא בישראל׃
כל עמא דארעא יהון עבדין ית

אפרשותא הדא לרבא בישראל׃ ועל
הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך
בחגים ובחדשים ובשבתות בכל
מועדי בית ישראל הוא יעשה את
החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת
השלמים לכפר בעד בית ישראל׃ ועל
רבא תהי עלתא ומנחתא ונסכיא
בחגיא ובירחיא ובשביא בכל מועדי
בית ישראל הוא יעביד ית חטתא
וית מנחתא וית עלתא וית נכסת
קודשיא לכפרא על בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה בראשון
באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים
וחטאת את המקדש׃ כדנן אמר יי
אלהים בקדמאה בחד לירחא תסב תור
בר תורי שלים ותדכי ית מקדשא׃
ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל
מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה
למזבח ועל מזוזת שער החצר
הפנימית׃ ויסב כהנא מדמא דחטתא
ויתין על סקופת ביתא ועל ארבע
זוית מסמתא למדבחא ועל סקופת
תרע דרתא גויתא׃ וכן תעשה בשבעה
בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם

כל העם ג ריש פסו וסימנה הכותר הנותר הארץ ·· עולות ג מל בליש וסימנה ועל הנשיא האקדמנו אבוא ביתך ··

את הבית׃ וכין תעביר בשבעה בירחא
מגבר דמשתלי ומטפש ותכפרון על
ביתא׃ בראשון בארבעה עשר יום
לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ד
ימים מצות יאכל׃ בניסן בארבעת כג
עסרא יומא לירחא יהי לכון פסחא
חגא שבעה יומין פטירא יתאכיל׃
ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת׃ ויעביר רבא
ביומא ההוא חליפוהי וחלף כל עמא
דארעא תורא לחטתא׃ ושבעת ימי
החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים
ושבעת אילים תמימם ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר עזים ליום׃
ושבעה יומי חגא יעביר עלתא ק׳ ײ
שבעה תורין ושבעה דכרין שלמין
ליומא שבעה יומיא וחטתא צפיר
בר עזין ליומא׃ ומנחה איפה לפר
ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה׃
ומנחתא מכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא יעביר ומשחא מלי הינא
למכילתא׃ בשביעי בחמשה עשר
יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת
הימים כחטאת כעלה וכמנחה

ל׳ וחד ופר החטאת תעשה

כ׳ דגש ח בלב׳

ה׳

וכשמן׃ כשביעאה בחמישת עסרא
יומא לירחא בחגא יעביר כאלין
שבעה יומיא כחטתא כעלתא
וכמנחתא וכמשחא׃ כה
אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית
הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי
המעשה וביום השבת יפתח וביום
החדש יפתח׃ כדנן אמר ײ אלהים
תרעא דדרתא גויתא דפתיח למדנחא
יהי אחיד שתא יומי חולא וביומא
דירחא יהי פתיח׃ ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת
השער ועשו הכהנים את עולתו
ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער
ויצא והשער לא יסגר עד הערב׃
וייעול רבא באורח אולמא דתרעא
מלברא ויקום על סקופת תרעא
ויעבדון כהניא ית עלתיה וית נכסת
קודשוהי ויסגוד על סקופת תרעא
ויפוק ותרעא לא יתאחד עד רמשא׃
והשתחוו עם הארץ פתח השער
ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה׃
ויסגדון עמא דארעא במעלנא
דתרעא ההוא בשביא ובירחיא ק׳ ײ׳

ה׳ וכל זהב סגור כו׳

וביומא דשבתא יהי פתיח

ל׳ מל׳

ב׳

סגור ה׳ וסימנה׳ וישב ויאמר אלי ב׳ בו יהיה סגור ששת חותם יעל ... וכן תעשה ה׳ וסימנה׳ לחמרו ג׳ בו בשפת היריעה בשבעה
בחדש ... שבעות ל׳ וסימנה׳ חקות בקסם בראשון על יה תעור ...

והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה
ביום השבת ששה כבשים תמימם
ואיל תמים׃ ועלתא דיקריב רבא
קדם יי ביומא דשבתא שתא אמרין
שלמין ודכר שלים׃ ומנחה איפה
לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו
ושמן הין לאיפה׃ ומנחתא מכילתא
לדכרא ולאמריא מנחתא דתדביק
ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא׃
וביום החדש פר בן בקר
תמימם וששת כבשים ואיל תמימם
יהיו׃ וביומא דירחא תור בר תורי שלים
ושתא אימרין ודכר שלמין יהון׃
ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה
ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן
הין לאיפה׃ ומכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא יעביד מנחתא ולאימריא
כמא דתדביק ידיה ומשחא מלי
הינא למכילתא׃ ובבוא הנשיא דרך
אולם השער יבוא ובדרכו יצא׃
ובמיעל רבא באורח אולמא דתרעא
ייעול ובאורחיה יפוק׃ ובבוא עם
הארץ לפני יהוה במועדים הבא
דרך שער צפון להשתחות יצא דרך
שער נגב והבא דרך שער נגב יצא
דרך שער צפונה לא ישוב דרך
השער אשר בא בו כי נכחו יצאו׃
ובמיעל עמא דארעא למסגד קדם
יי במועדיא דעליל באורח תרע
ציפונא למסגד יפוק באורח תרע
דרומא ודייעול באורח תרע דרומא
יפוק באורח תרע ציפונא לא יתוב
באורח תרעא דעליל ביה ארי לקבליה
יפוק׃ והנשיא בתוכם בבואם יבוא
ובצאתם יצאו׃ ורבא ביניהון במיעלהון
ייעול ובמפקהון יפקון׃ ובחגים
ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר
ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו
ושמן הין לאיפה׃ ובחגיא ובמועדיא
תהי מנחתא מכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא ולאמריא דתדביק ידיה ומשחא
מלי הינא למכילתא׃ וכי
יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים
נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה
קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו
כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר
אחרי צאתו׃ וארי יעביד רבא
נדבתא עלתא או נכסת קודשיא

יצאו ד וסימנ׳ ממך מחלציך מהרסיך והנשיא ׃ ובבואו ד ב חס וב מל וסימנ׳ ד משה משה חס הנשיא עם הארץ מל׳ ׃ נכחו

נדבתא קדם ײ ויפתח ליה ית תרעא
דפתיח למדנחא ויעביד ית עלתיה וית
נכסת קודשוהי כמא דיעביד ביומא
דשבתא ויפוק וייחוד ית תרעא בתר
מפקיה׃ וְכֶבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים תַּעֲשֶׂה
עוֹלָה לַיּוֹם לַיהוָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר תַּעֲשֶׂה יג
אֹתוֹ׃ ואימר בר שתיה שלים תעביד
עלתא ליומא קדם ײ בצפר בצפר
תעביד יתיה׃ וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה עָלָיו
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר שִׁשִּׁית הָאֵיפָה וְשֶׁמֶן
שְׁלִישִׁית הַהִין לָרֹס אֶת הַסֹּלֶת מִנְחָה
לַיהוָה חֻקּוֹת עוֹלָם תָּמִיד׃ ומנחתא
תעביד עלוהי בצפר בצפר חד מן
שיתא במכילתא ומשחא תלתות הינא
לערבא ית סולתא מנחתא קדם ײ קים
עלם תדירא׃ וְעָשׂוּ אֶת הַכֶּבֶשׂ וְאֶת
הַמִּנְחָה וְאֶת הַשֶּׁמֶן בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר עוֹלַת
תָּמִיד׃ יעבדון ית אימרא וית מנחתא
וית משחא בצפר בצפר עלת תדירא׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי יִתֵּן
הַנָּשִׂיא מַתָּנָה לְאִישׁ מִבָּנָיו נַחֲלָתוֹ
הִיא לְבָנָיו תִּהְיֶה אֲחֻזָּתָם הִיא בְּנַחֲלָה׃
כדנן אמר יהוה אלהים ארי יתין רבא
מתנא לחד מבנוהי אחסנתיה היא

דבנוהי תהיא אחודתהון היא באחסנא׃
וְכִי יִתֵּן מַתָּנָה מִנַּחֲלָתוֹ לְאַחַד
מֵעֲבָדָיו וְהָיְתָה לּוֹ עַד שְׁנַת הַדְּרוֹר
וְשָׁבַת לַנָּשִׂיא אַךְ נַחֲלָתוֹ בָּנָיו לָהֶם
תִּהְיֶה׃ וארי יתין מתנא מאחסנתיה
לחד מעבדוהי ותהי ליה עד שתא
דיובילא ותתוב לרבא ברם אחסנתיה
דבנוהי דילהון תהי׃ וְלֹא יִקַּח הַנָּשִׂיא
מִנַּחֲלַת הָעָם לְהוֹנֹתָם מֵאֲחֻזָּתָם
מֵאֲחֻזָּתוֹ יַנְחִל אֶת בָּנָיו לְמַעַן אֲשֶׁר
לֹא יָפֻצוּ עַמִּי אִישׁ מֵאֲחֻזָּתוֹ׃ ולא
יסב רבא מאחסנת עמא למינסהון
מאחסנתהון מאחסנתיה יחסין לבנוהי
בדיל דלא יתבדרון עמי גבר מאחסנתיה׃
וַיְבִיאֵנִי בַמָּבוֹא אֲשֶׁר עַל כֶּתֶף הַשַּׁעַר
אֶל הַלְּשָׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֶל הַכֹּהֲנִים הַפֹּנוֹת
צָפוֹנָה וְהִנֵּה שָׁם מָקוֹם בַּיַּרְכָתָם יָמָּה׃
ואעלני במעלנא דלעיבר תרעא
ללשכת קודשא דכהניא דפתיחן
ליציפונא והא תמן אתרא בסופהון
מערבא׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יְבַשְּׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָשָׁם וְאֶת
הַחַטָּאת אֲשֶׁר יֹאפוּ אֶת הַמִּנְחָה לְבִלְתִּי
הוֹצִיא אֶל הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה לְקַדֵּשׁ

ימלין כת׳ וו בראש תיבה וקרי יוד וסימנהון ישאב ישפטוהן יעשן ירב ירבה יצפן יחכם ישדם יקר יעוף ... הלשכות ב׳ וס׳
ויביאני במבוא בית ...

את העם׃ ואמר לי דין אתר דיבשלון
תמן כהניא ית אשמא וית חטתא
דייפון ית מנחתא בדיל דלא לאפקא
לדרתא בריתא לאתערבא עם עמא׃
ויוציאני אל החצר החיצונה ויעבירני
אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר
במקצע החצר חצר במקצע החצר׃
ואפקני לדרתא בריתא ואעברני על
ארבע זוית דרתא והא דרתא בזוית
דרתא דרתא בזוית דרתא׃ בארבעת
מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים
ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם
מהקצעות׃ בארבע זוית דרתא דרתא
מקטרן ארבעין אורכא ותלתין פתיא
משחתא חדא לארבעתיהון דרתא׃
וטור סביב בהם סביב לארבעתם
ומבשלות עשוי מתחת הטירות
סביב׃ ונדבכין עבידין להון סחור
סחור לארבעתיהון ואתר לבשלא
עביד מלרע לנדבכיא סחור סחור׃
ויאמר אלי אלה בית המבשלים
אשר יבשלו שם משרתי הבית
את זבח העם׃ ואמר לי דין אתר
מתקן לבשלא דיבשלון תמן משמשי

ביתא ית נכסת קודשיא דלעמא׃
וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים
מתחת מפתן הבית קדימה כי פני
הבית קדים והמים ירדים מתחת
מכתף הבית הימנית מנגב למזבח׃
ואתיבני לתרע ביתא והא מיא נפקין
מתחות סקופת ביתא ממדנחא ארי
אפי ביתא למדנחא ומיא נחתין מלרע
מעיבר ביתא לימינא מדרום למדנחא׃
ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני
דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה
קדים והנה מים מפכים מן הכתף
הימנית׃ ואפקני באורח תרע צפונא
ואסחרני באורחא דלברא לתרעא
בראה אורח תרעא דפתיח למדנחא
והא מיא נפקין מן עברא דימינא׃
בצאת האיש קדים וקו בידו וימד
אלף באמה ויעברני במים מי אפסים׃
במפק גברא ממדנחא וחוט דמשחתא
בידיה ומשח אלף אמין באמתא
ואעברני במיא מי קרצולין׃ וימד
אלף ויעברני במים מים ברכים
וימד אלף ויעברני מי מתנים׃ ומשח
אלפא ואעברני במיא מי רכובין

קדימה ח׳ וסימנ׳ ותשא שער ולנשיא ב׳ כו קדמ׳ דוישבני בתרא׳ דחורן ואלה שמות על סוף ספר במ׳ דן דן אפרים ראובן ויהודה ואלה
מלותיה מגמת פניהם ... וקול ושבתי ויזכר החיצנה כת׳ ואילמו דדרום וגדר ושלאח החיצונה כת׳ ומתחת החיצנה כת׳ ושנ׳ מל׳ ם

ומשח אלפא ואעברני מי חרצין וימד
אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי
גאו המים מי שחו נחל אשר לא
יעבר ומשח אלפא נחלא דלא יכילית
למעבר ארי תקיפו מיא מי סחוא נחלא
דלית אפשר לאתעבראו ויאמר אלי
הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת
הנחל ואמר לי החזיתא בר אדם ואובלני
ואתיבני על כיף נחלא בשובני והנה
אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה
במתבי והא על כיף נחלא אילן סגי
לחדא מכא ומכא ויאמר אלי המים
האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה
וירדו על הערבה ובאו הימה אל
הימה המוצאים ונרפאו המים ואמר
לי מיא האלין נפקין בגלילה מדינחא
ונחתין למישרא ועלין בימא לימא
רבא מתפקין ומתסן מיא והיה כל
נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר
יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה
מאד כי באו שמה המים האלה
וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה
הנחל ויהי כל נפשא חיתא דרחשא
לכל אתר דייעלון תמן מי נחלא

ייחון ויהון נוניא סגיאין לחדא ארי
עלין לתמן מיא האלין ומיתסן ומתקן ייחון
לכל אתר דייעלון לתמן מי נחלא
והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי
ועד עין עגלים משטוח לחרמים
יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים
הגדול רבה מאד והוי אתר למקם
עלוהי צידין מעין גדי ועד עין
עגלים משטח לצידין יהי למיניהון
יהון נוניהון כנוני ימא רבא סגי לחדא
בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח
נתנו ביצוהי ופצידוהי לא יתסון
למחפורין דמלח יהון ועל הנחל
יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ
מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו
לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש
המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו
לתרופה ועל נחלא יסק אילן רבע על
כיפיה מכא ומכא כל אילן דמיכל
לא יתלון טרפוהי ולא יפסוק איביה
יירח בירח יהי עביר פירין ארי מוהי
מן מקדשא אנון נפקין ויהון איביה
למיכל וטרפוהי לאסותא
כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר

רבה מאד ה׳ וסימנהון הבשר אשר ישרץ דוגים ומטבחת ויהי מקנהן ־־ עלהו ד׳ בליש וסי׳ והיה והיה ועל הנחל יעלה ב׳ בו׳

תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי
ישראל יוסף חבלים׃ כדנן אמר יי
אלהים דין תחומא דתחסנון ית ארעא
לתרי עסר שבטיא דישראל יוסף יתקבל
תרין חולקין׃ ונחלתם אותה איש כאחיו
אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם
ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה׃ ותחסנון
יתה גבר כאחוהי דקיימית במימרי
למתנה לאבהתכון ותתפלג ארעא הדא
לכון באחסנא׃ וזה גבול הארץ לפאת
צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן
לבוא צדדה׃ ודין תחום ארעא לרוח
צפונא מן ימא רבא אורח חתלון
מעלנא לצדד׃ חמת ברותה סברים
אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת
חצר התיכון אשר אל גבול חורן׃ חמת
בירות סברים דבין תחום דמשק ובין
תחום חמת חצור כריכת עגיבאי דעל
תחום חורן׃ והיה גבול מן הים חצר
עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול
חמת ואת פאת צפון׃ ויהי תחומא
מן ימא חצר עינון תחום דמשק
וציפונא ציפונא ותחום חמת וית
רוח צפונא׃ ופאת קדים מבין חורן

ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין
ארץ ישראל הירדן מגבול על הים
הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה׃ ורוח
קידומא מבין חורן ומבין דמשק ומבין
גלעד ומבין ארעא דישראל ירדנא
מתחומא על ימא מדנחאה תמשחון
וית רוח מדנחא׃ ופאת נגב תימנה
מתמר עד מי מריבות קדש נחלה
אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה׃
ורוח עיבר דרומא מיריחו עד מי
מצות רקם אחסנא לימא רבא וית רוח
דרומא דדרומא׃ ופאת ים הים הגדול
מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת
ים׃ ורוח מערבא ימא רבא מתחומא
עד לקביל מעלנא דחמת דא רוח
מערבא׃ וחלקתם את הארץ הזאת
לכם לשבטי ישראל׃ ותפלגון ית
ארעא הדא לכון לשבטיא דישראל׃
והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים
הגרים בתוככם אשר הולדו בנים
בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל
אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל׃
ויהי דתפלגון יתה באחסנא לכון ולגיוריא
דיתגיירון בניכון דאולידו בנין בניכון

אלהים ג̇ וסימנ̇ מי מריבת וכל תרי עש̇ כל הנחלים ... הגרים ד̇ וסימנ̇ ולתושבך הגרים עמ̇ וגם מבני התושבים והיה תפלו

ויהון לכון כיציבא בבני ישראל עמכון
יתפלגון באחסנא בגו שבטיא דישראל׃
והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם
תתנו נחלתו נאם אדני יהוה׃ ויהי שבטא
דיתגייר גיורא בגויה תמן תיתנון
אחסנתיה אמר יוי אלהים׃
ואלה שמות השבטים מקצה 48
צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת
חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד
חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד׃
ואלין שמהת שבטיא מסיפי ציפונא
על תחום אורח חתלון מעלנא דחמת
חצר עינן תחום דמשק ציפונא על
תחום חמת ויהון ליה רוח קדומא
מערבא דן חד׃ ועל גבול דן מפאת
קדים עד פאת ימה אשר אחד׃ ועל
תחום דן מרוח מדנחא עד רוח מערבא
אשר חד׃ ועל גבול אשר מפאת קדימה
ועד פאת ימה נפתלי אחד׃ ועל תחום
אשר מרוח מדנחא ועד רוח מערבא
נפתלי חד׃ ועל גבול נפתלי מפאת
קדמה עד פאת ימה מנשה אחד׃
ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד
פאת ימה אפרים אחד׃ ועל גבול

אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה
ראובן אחד׃ ועל גבול ראובן מפאת
קדים עד פאת ימה יהודה אחד׃ ועל
גבול יהודה מפאת קדים עד פאת
ימה תהיה התרומה אשר תרימו
חמשה ועשרים אלף רחב וארך
כאחד החלקים מפאת קדימה עד
פאת ימה והיה המקדש בתוכו׃ ועל
תחום יהודה מרוח מדנחא עד רוח
מערבא תהי אפרשותא דתפרשון
עסרין וחמשה אלפין פותיא ואורכא
כחד מן חלקיא מרוח מדנחא עד רוח
מערבא ויהי בית מקדשא בגויה׃
התרומה אשר תרימו ליהוה ארך
חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים׃ אפרשותא דתפרשון קדם יי
אורכא עסרין וחמשה אלפין ופותיא
עסרה אלפין׃ ולאלה תהיה תרומת
הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים
אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה
רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה
ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו׃
ולאלין תהי אפרשות קודשא לכהניא
לציפונא עסרין וחמשה אלפין ולמערבא

ה׳ וכל אסתר כוו במ׳ חד
דן אפרים ראובן יהודה קדים סימ׳ דפר׳
ג׳ חס׳ ג׳ חס׳
ג׳ בלוש׳
ה׳ מלין בתר טעמ׳

אל יד ה׳ וסימנה׳ ויעמד השבטים ב׳ בן בעיני ב׳ בן וכל מגלה כוות במ״א ונתן הלבוש ה׳ מלין בתרי טעמ׳ וסימנה׳
זה ינחמנו שרצו שאו שובו מדרכיכם ולאלה זאת העיר

155

פותיא עסרא אלפין ולמדנחא פותיא
עסרא אלפין ולדרומא אורכא עסרין
וחמשה אלפין ויהי בית מקדשא
דיי בגויה׃ לכהנים המקדש מבני
צדוק אשר שמרו משמרתי אשר
לא תעו בתעות בני ישראל כאשר
תעו הלוים׃ לכהניא דקדישין מבני
צדוק דנטרו מטרת מימרי דלא טעו
במטעי בני ישראל כמא דטעו ליואי׃
והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ
קדש קדשים אל גבול הלוים׃ ותהי
להון אפרשותא מאפרשות ארעא
קודש קודשין על תחום ליואי׃ והלוים
לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל
ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים׃ וליואי לקביל תחום כהניא
עסרין וחמשה אלפין אורכא ופתיא
עסרא אלפין כל אורכא עסרין וחמשה
אלפין ופותיא עסרא אלפין׃ ולא ימכרו
ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית
הארץ כי קדש ליהוה׃ ולא יזבנון
מניה ולא יחליף ולא יעבר רישא דארעא
ארי קודשא קדם יי׃ וחמשת אלפים

הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים
אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש
והיתה העיר בתוכה׃ וחמשה אלפין
דאשתאר בפותיא על אפי עסרין
וחמשה אלפין חולא הוא לקרתא
למותב ולרוח ויהי בית קרתא בגויה׃
ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים ופאת נגב חמש חמש
מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים
חמש מאות וארבעת אלפים ופאת
ימה חמש מאות וארבעת אלפים׃
ואלין משחתהא לרוח צפונא ארבעה
אלפין וחמיש מאה ולרוח דרומא
ארבעה אלפין וחמיש מאה ומרוח
מדנחא ארבעה אלפין וחמיש מאה
ורוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש
מאה׃ והיה מגרש לעיר צפונה חמשים
ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה
חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים׃
ויהי רווחא לקרתא לצפונא מאתן
וחמשין ולמדנחא מאתן וחמשין
ולמערבא מאתן וחמשין׃ והנותר
בארך לעמת תרומת הקדש עשרת
אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה

ולדרומא מאתן וחמשין

קדש קדשים ה בנבי ובכת וסימנ׳ זאת תורת ומן המלה תרומיה בנ עמרם שבעים ... בתוכן דכת בתוכה ב וסימנ׳

והיה לעמת תרומת הקדש והיתה
תבואתה ללחם לעבדי העיר ׃ ודישתאר
באורכא לקביל אפרשות קודשא ותהי
עללתיה למיכל לדמפלחין בקרתא ׃
והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי
ישראל ׃ ודמפלח בקרתא יפלחוניה
מכל שבטיא דישראל ׃ כל התרומה
חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים
אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש
אל אחזת העיר ׃ כל אפרשותא עסרין
וחמשה אלפין בעסרין וחמשה אלפין
מרבעת תפרשון ית אפרשות קודשא
לאחסנת קרתא ׃ והנותר לנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר
אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה
עד גבול קדימה וימה על פני חמשה
ועשרים אלף על גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש
ומקדש הבית בתוכה ׃ ודישתאר לרבא
מיכא ומיכא לאפרשות קודשא
ולאחסנת קרתא לקביל עסרין וחמשה
אלפין אפרשותא עד תחום מדנחא
ולמערבא לקביל עסרין וחמשה
אלפין על תחום מערבא לקביל

חד מן חולקיא לרבא ותהי אפרשות
קודשא וכביש מקדש ביתא בגויה ׃
ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה
ובין גבול בנימן לנשיא יהיה ׃ ומאחסנת
ליואי ומאחסנת קרתא במציען דלרבא
יהי בין תחום יהודה ובין תחום בנימין
לרבא יהי ׃ ויתר השבטים מפאת
קדימה עד פאת ימה בנימן אחד ׃
ושאר שבטיא מרוח מדנחא עד
רוח מערבא בנימן חד ׃ ועל גבול
בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה
שמעון אחד ׃ ועל גבול שמעון מפאת
קדימה עד פאת ימה יששכר אחד ׃
ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד
פאת ימה זבולן אחד ׃ ועל גבול
זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה
גד אחד ׃ ועל גבול גד אל פאת נגב
תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת
קדש נחלה על הים הגדול ׃ ועל תחום
גד לרוח עיבר דרומא והוי תחומא
מיריחו מי מצות רקם אחסנא לימא
רבא ׃ זאת הארץ אשר תפילו מנחלה
לשבטי ישראל ואלה מחלקותם

על פני ד בענ וסימנה האיתון הלשכו והחמשת אלפים והנותר תנינ דפיסו ... פסקתא דספ השמע ב בו החמס ביציאת שפטי מצות תודות
צאני הדם נאצותיך מגרשה וחסמת הקפים ובהפילכם ב בו ישרץ וצפן חתלן והנותר ג בו ברוחה ושם העיר וכל סביב סביב כוות ...

INDEX

נאם אדני יהוה׃ דא ארעא דתפלגון
באחסנא לשבטיא דישראל ואלין
פלגוותהון אמר יי אלהים׃
ואלה תוצאת העיר מפאת
צפון חמש מאות וארבעת אלפים
מדה׃ ואלין מפקני קרתא מרוח
ציפונא ארבעה אלפין וחמיש מאה
משחן׃ ושערי העיר על שמות
שבטי ישראל שערים שלשה צפונה
שער ראובן אחד שער יהודה אחד
שער לוי אחד׃ ותרעי קרתא על
שמהת שבטיא דישראל תרעין תלתא
פתיחין לציפונא תרע ראובן חד תרע
יהודה חד תרע לוי חד׃ ואל פאת קדימה
חמש מאות וארבעת אלפים ושערים
שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן
אחד שער דן אחד׃ ולרוח מדנחא
ארבעה אלפין וחמיש מאה ותרעין
תלתא ותרע יוסף חד תרע בנימין חד
תרע דן חד׃ ופאת נגבה חמש מאות
וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער יששכר
אחד שער זבולן אחד׃ ולרוח דרומא
ארבעה אלפין וחמיש מאה משחן

ותרעין תלתה תרע שמעון חד תרע
יששכר חד תרע זבולן חד׃ פאת ימה
חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם
שלשה שער גד אחד שער אשר אחד
שער נפתלי אחד׃ רוח מערבא ארבעה
אלפין וחמיש מאה תרעיהון תלתה
תרע גד חד תרע אשר חד תרע נפתלי
חד׃ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר
מיום יהוה שמה׃ סחור סחור תמנת עסר
אלפין ושמה דקרתא יתפרש מיומא
דישרי שכינתיה יי תמן׃

סכום הפסוקים שלספר יחזקאל
אלף ומאתים ושלשה ושבעים סימן
ארעג׃

Isaiah 313-524

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על
יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז
יחזקיהו מלכי יהודה׃ נבואת ישעיה
בר אמוץ דאתנבי על אנש יהודה ויתבי
ירושלם ביומי עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכיא דבית יהודה׃ וחי ליה ליי ישעיה
אבן אמוץ דיאוחא איה פי מא בין
יהודה וירושלם ער עהד עוזיה
ויותם ואחז ויחזקיה מלוך יהודה׃
שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה

סביב ג ריש פסו וסימנ׳ שמנה עשר רשעים בעתוהון ... יחזקיהו ג בנביא וסימנ׳ חזון בגלל נקל לנל וכל דבר ימ׳ כוות במה

דבר כי בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו
בי׃ שמעו שמיא דזעו כד יהבית אוריתי
לעמי ואציתי ארעא דאתרגיפת מן
קדם פתגמי ארי יי מליל עמי בית
ישראל קריתי להון בנין חביבתינון
ויקרתנון ואינון מרדו במימרי׃ אסמעו
יא סמאואת ואנצתי יא ארץ מא קאלה
אללה בנין רביתהם ורפעתהם והם כפרו
בי׃ ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ ידע
תורא זבנה וחמרא אוריא דמרוהי
ישראל לא אוליף למידע דחלתי עמי לא
אסתכל למתב לאוריתי׃ קד יערף אלתור
קאניה ואלחמאר מעלף רבה ואסראיל
לם יעלם וקומי לם יפהם׃ הוי גוי חטא
עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל
נזרו אחור׃ וי על דאתקריאו עם קדיש
וחטו כנשא בחירא אסגיאו חובין אתכנו
בזרעא רחימא ואבאישו ואתאמר להון
בנין חביבין וחבילו אורחתהון שבקו
ית פולחנא דיי קצו בדחלת קדישא
דישראל בדיל עובדיהון בישיא אסתחרו
והוו לאחרא׃ יא איהא אלקביל אלכאטי

אלשעב אלתקיל אלדנב ואלנסל אלשריר ואלבנין
אלמפסדון תרכו טאעה אללה ורפצו קדיס
אסראיל ותרגעו אלי ורא׃ על מה תכו עוד
תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי׃
לא מסתכלין למימר על מא לקינא עוד
מוספין למחטי לא אמרין מרין כל ריש
מרע וכל לב דוי׃ ועלי מא תודבון איצא
תזדאדון זוגא פכל ראס ממרץ וכל קלב
מדוי׃ מכף רגל ועד ראש אין בו מתם
פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא
חבשו ולא רככה בשמן׃ משאר עמא
ועד רישיא לית בהון דשלים כדחלתי
כולהון סרבין ומרדין אתגעלו בחובין
כמחא מרססא לא שבקין מזדונהון ולא
מהדרין לתיובא ואף לא זכון להון דאנא
עליהון׃ ומן אלקדם אלי אלראס ליס פיהם
מצחא לא ותם שגה או גראחא או צרבה
מסתקיחה לם תעצר ולם תצמד ולם
תליין בדהן׃ ארצכם שממה עריכם
שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים׃
ארעכון צדיא קרויכון יקידת נורא ארעכון
לקבלכון עממיא מחסנין יתה ובחוביכון
צדיאת מנכון אתחלפת לנוכראין ובלדכם

גדלתי ג וסימנהון והאזינו אליאתה לא חלתי ס׳ שרופות ב׳ חד חס וחד מל וסימנהון עריכם היחין את האבנים מל ... ודוי ג וסי׳ וכל לבב
עלי לבי כי רבות אנחתי

והשה וקראכם חריקאת בנאר וריאצכם
בעצהא חדאכם אגאנביון אכלוהא
ובעצהא כאור כהפך סיול׃ ונותרה בת
ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר
נצורה׃ ואשתארת כנשתא דציון כמטלתא
בכרמא בתר דקטפוהי כערסל מבתותא
במקטיא בתר דאבעוהי כקרתא דצירין
עלה׃ וקד בקי גמע ציון כעריש פי
כרם או כערזל פי מקתאה או כקריה
מלוצה׃ לולי יהוה צבאות הותיר לנו
שריד כמעט כסדם היינו לעמרה
דמינו׃ אילו לא פון מותר טוביה דיי
צבאות אשאר לנא שיזבא ברחמוהי
אית עימנא חובין דכאנש סדום פון
אבדנא ולכתבי עמרה אשתיצינא׃ ולולא
אן אללה רב אלגיוש בקא לנא שרידא
קלילא לכנא כאל סדום ושבהנא קום אל
עמרה׃ שמעו דבר יהוה
קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם
עמרה׃ קבילו פתגמא דיי שלטוניא
דעובדיהון בישין כשלטוני סדום
אציתו לאוריתא דאלהנא עמא דעובדיהון
דמן לעם עמורה׃ אסמעו כלאם אללה
יא שביה אל סדום ואנצתו שריעה רבנא

ומל׳ שחברה

יא נצרא קום אל עמורה׃ למה לי רב
זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי׃ לא רעוא קדמי בסגיאות
נכסת קודשיכון אמר יי מיסת עלוות
דכרין ותרב פטימין ודם תורין ואמרין
וגדין דכאלין לא רעוא קדמי בהון׃
לא אשא כתרה דבאיחכם יקול אללה
קד אסתכתרת מן צואעד אלכבאש ושחום
אלגואמיס ודמא אלבקר ואלחמלאן ואלעתדאן
לא אדידהא׃ כי תבאו לראות פני מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי׃ דאתון אתן
לאתחזאה קדמי מן תבע דא מידכון
למיתי לא תדושון עזרתי׃ ואד תאתון
ללחצור בין ידיי מן טלב דלך מנכם
אד תדוסון צחוני באטלא׃ לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא
לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה׃ לא תוספון לאיתאה מנחא
אניסא קרבן מרחק הוא קדמי ירחין
ושבין כנישא אתון מתכנשין לא
שבקין חוביכון לקבלא צלותכון בעדן
כנישתכון׃ לא תעאנדו אתיאן הדאיא
אלזור ובכורכם כרה הו ענדי ואלשהור

ומכה ב׳ וסימנה׳ טריה חלי ... טריה ב׳ וסימנה׳ לחיטריה ומכה טריה לא זרו ... זרן ב׳ וסימנה׳ זרו רשעים מרחם לא זרו

ולאעיאדאלואתי תסמוהא באסמא לא
אגיז לכם אלגלו ולמכת פי אלקדס חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא ירחיכון ומועדיכון רחיק
מימרי הוו קדמי לריחוק אסגיתי
למשבק שהורכם ואעיאדכם קד
שנתהא נפסי וצארה ענדי כאלתקל
ועגז אלחק אחתמאלהא ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה
אינני שמע ידיכם דמים מלאו וכד
כהניא פרסין ידיהון לצלאה עליכון
מסליקנא אפי שכינתי מנכון אף כד
אתון מסגן לצלאה לא רעוא קדמי
לקבלא צלותכון מדידיכון דם זכי
מלין ועינד בסטכם אכפאפכם אחגב
רחמתי ענכם ואיצא אן כתרתם מן
אלצלוה לא אסמעהא מנד אידיכם
מלאצי ממלווה רחצו הזכו הסירו
רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע
תובו לאוריתא אדכו מחוביכון אעדו
בישות עובדיכון מקביל מימרי
אתמנעו מלאבאשא וארתחצו ותזכו
ואזילו סו שמאילכם מן בין ידיי ואנתהו
ען אלאסאה למדו היטב דרשו משפט
אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה
אילפו לאיטבא תבעו דינא זכו דאניס
דינו דין יתמא עבידו קבילת ארמלתא
ותעלמו אלאחסאן ואלתמסו אלחכם וארשדו
אלמתהוור ואקצו ללאיתים ואלצמו ללא
ארמלה לכו נא ונוכחה יאמר
יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג
ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו
בכין כד תתובון לאוריתא תבעון מן
קדמי ואעביד בעותכון אמר יי אם
יהון חוביכון כתימין כצבענין כתלגא
יחורון אם יסמקון כזהוריתא כעמר
נקי יהון תם תעשו חתי נתקאבל יקול
אללה פאנה אן כאנה כטאיאכם כאלחמרה
אביצת כאלתלג ואן אחמרת כאלקרמז
צארה כאלצוף נקאא אם תאבו ושמעתם
טוב הארץ תאכלו אם תיבון ותקבלון
למימרי טובא דארעא תיכלון אלא
אן שיתם וסמעתם ואטעתם אכלתם
כיר אלדאר ואם תמאנו ומריתם חרב
תאכלו כי פי יהוה דבר ואם תסרבון
ולא תקבלון למימרי בחרב סנאה תתקטלון
ארי במימרא דיי גזיר כין ואן אביתם
דלך וכלפתם אפנתכם באלסיף לאן כדי

כל מלכ׳ וישע׳ ריש׳ פיסו אם ריש׳ פיסו אם ב׳ מ׳ ב׳ ואם תלך בדרכי ואם תמאנו י׳ חדלו ב׳ וסימנ׳ חדלו לכם מן האדם רחצו הזכו הסירו

קול אלהי׃ איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין
בה ועתה מרצחים׃ איכדין תבו עובדהא
למהוי כטעיתא קרתא מהימנתא דהות
מליא עבדי דינא קשטא הוה מתעביד
בה וכען אינון קטולי נפשן׃ כסף צאר
טאגיה לקריה אמינה אתי כאנה ממלווה
חכמא ועדל כאן פיהא מקים ואתן
צארו קתאלין׃ כספך היה לסגים סבאך
מהול במים׃ כספיר הוה לפסולא חמלין
מערב במיא׃ ממאקד צאר ורקך זיפא
וכמרך מגשוש בטמא׃ שריך סררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף
שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה
לא יבא אליהם׃ רברבך מרדין ושותפין
לגנבין כולהון רחמין לקבלא שוחדא
אמרין גבר לחבריה עביד לי בדיני
דאשלים לך בדינך דין יתמא לא דיינין
וקבילת ארמלתא לא עלת לקדמיהון׃
ורויסאך זאילין ואצחאב סארקין
כלה מחב ארשוה וכלב אמכאפאת
איתים לא יחכמון לה ודעוה ארמלה
לא תצל איהם׃ לכן נאם
האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי
אנחם מצרי ואנקמה מאיבי׃ בכין אמר
רבון עלמא יי צבאות תקיפא דישראל
קרתא ירושלם אנא עתיד לנחמותה
ברם וי לרשיעיא כד אתגלי למעבד דין
מסנאי עמא ואתיב נקמא לבעלי דבבא
לדלך קאל אסייד רב אגיוש גליל אסראיל
אשתפי מן אעדאי ואנתקם מן באגצי׃
ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיך
ואסירה כל בדיליך׃ ואתיב מחת גבורתי
עלך ואבריר כמא דמנקן בבוריתא
כל רשיעך ואעדו כל חייבך׃ וארד ידי
עליך ואסבך נקאא זיפך ואזיל גמיע
סתוקך׃ ואשיבה שפטיך כבראשונה
ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא לך
עיר הצדק קריה נאמנה׃ ואמני ביך
דייני קושטא תקנין כיד בקדמיתא
ומלכי מלכך כיד מן אולא בכין יתקרי
ליך קרתא דקושטא קרתא מהימנתא׃
וארד קצאתך כאולי וחכאמך כא
אבתדא בעד דלך תדעין בלד אעדל
אמינה׃ ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה׃ ציון כד יתעביד בה דינא תתפריק
ודעבדו אוריתא יתובון לה בזכו׃ לאן
ציון תפדא בחכם ואגעוהא בעדל׃

וריב ד' וסימנ' וריב אלמנה וריב ליש עם יהוה בלעיש לא ידעתי ... ואנקמה ב' וסימנ' ואנקמה מאיבי נקם אחת מש' עינ'

ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי
יהוה יכלו׃ ויתברון מרודין וחייבין כחדא
דשבקו אוריתא דיי ישתיצון׃ חינ׳ד
יאתי כסר לפאסקין ולכאטיין אגמעין
ותארכי אללה יפנון׃ כי יבשו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר
בחרתם׃ ארי תבהתון מאילני טעותא
דחמידתון ותתכלמון מגנאת טעותא
דאתון מסתייעין בהון׃ כמי קאל אנכם
סתכיבון מן אלבטם אלתי תמניתם עבאדתהא
ותלגלון מן אלגנאין אלתי אכתרתם נזהתהא׃
כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר
מים אין לה׃ ארי תהון כבוטמא ובמתר
טרפוהי וכגינת שקיא דמיין לית לה׃
ותצירו כשגרה סאקט ורקהא וכגנאין
ליס להא מא׃ והיה החסן לנערת ופעלו
לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה׃
ויהי תוקפהון דרשיעיא כנעורת כתנא
ועובדי ידיהון כניצוץ נורא כמא דמקרבן
דין לסטר דין ודלקין תרויהון כחדא
כין יסופון רשיעיא אנון ועובדיהון
בישיא ולא יהי עליהון חיס׃ ויציר
אלתיק כדלך כאלמשאקה ואפעאלה
תלך כאלשראר ישתעלאן גמיעא

פלא להם מן מטפי׃ הדבר
אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על
יהודה וירושלם׃ פתגם נבואה דאתנבי
ישעיה בר אמוץ על אנש יהודה
ויתבי ירושלם׃ אלכטאב אלדי אוחא
בה אלי ישעיה אבן אמוץ פי מא בין
אליהודה ואל ירושלם׃ והיה באחרית
הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל
הגוים׃ ויהי בסוף יומיא מתקן יהי טור
בית מקדשא דיי ברישׁ טוריא ומנטל
מרמתא ויתפנין למפלח עלוהי כל
מלכותא׃ פיכון פי אכר אלזמאן אן
יכון גבל בית אללה מהיא עלי רוס
אלגבאל וסניא מן אליפאע ויקבל אליה
גמיע אלאמם׃ והלכו עמים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי
יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו
וניסק לטור בית מקדשא דיי לבית
שכינת אלהיה דיעקב ויליפיננא
מאורחן דתקנן קדמוהי ונהך באולפן
אוריתיה ארי מציון תיפוק אוריתא
פ

וכהדו ג׳ וסימנ׳ אל טוב יצ׳ הר בית יי׳ וחברו ... וכגנה ב׳ וסימנ׳ אשר מים אין לה זרועיה תצמיח ... ופעלו ב׳ וסי׳ לניצוץ לא יגן

159

ואולפן פתגמא דיי מירושלם וינטלק
אשעוב כתירין יקולון תעאלו נצעד
אלי גבל אללה ואלי בית אלאה יעקוב ירלנא
מן סירה מא נסיר פיה פי טרקה אד
אלתוראת תכרג מן ציון וכלאם אללה
מן ירושלם ושפט בין הגוים והוכיח
לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים
וחניתתיהם למזמרות לא ישא גוי אל
גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה וידין
בין מלכוותא ויוכח לעממין סגיאין
ויעפפון סיפיהון לסיכין ומורניתהון
למגלין לא יטול עם באפי עם זין ולא
יתאלפון עוד מיגח קרבא ויחכם
בין אלאמם ויעט שעובא כתירא
פיחטמון סיופהא יגעלוהא סככא
ומזארקהם מנאגלא לא יחמל קביל
עלי אכר סיפא ולא יתעלמון אבדא
אלחרב בית יעקב לכו ונלכה
באור יהוה דבית יעקב איתו
ונהך באולפן אוריתא דיי יא אל יעקוב
תעאלו נסיר פי נור אללה כי נטשתה עמך
בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים
כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו ארי
שבקתון דחלת תקיפא דהוה פריק

לכון דבית יעקב ארי אתמליאת ארעכון
טעון כיד מלקדמין ועננין כפלשתאי
ובנמוסי עממיא אזלין פאנך קד
תרכת מדהב קומך יא אל יעקוב וקד
אתבעו קומכם סבל אלקדם ומתפאלון
כאלפלסטיניון ובנו אלאגרבא יכתפון
ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה
לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
למרכבתיו ואתמליאת ארעהון כסף
ודהב ולית סוף לגנזוהי ואתמליאת ארעהון
סוסוון ולית סוף לרתכוהי ואמתלת בלדהם
פצה ודהב ולא חד לכזאינה ואמתלי
בלדהם כיול ולא חד למראכבהם ותמלא
ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו
לאשר עשו אצבעתיו ואתמליאת
ארעהון טעוון לעובד ידיהון סגדין
לדאתקינא אצבעתהון ואמתלי בלדהם
אותאן פהם למא עמלת אידיהם יסגדון
כל למא עמלת אצאבעהם וישח אדם
וישפל איש ואל תשא להם ומאך
אנשא ויחלש תקוף גוברין ולא תשבוק
להון ינכצע אלאדמיון ויתצע אלנאס ולא
תסאמח להם בוא בצור והטמן בעפר
מפני פחד יהוה ומהדר גאנו ויעלון

לאתים ג וסימנ׳ חרבותם לאתים חרבותיהם לאתים הארץ ... ופתחו ג וסימנ׳ חרבותם חרבותיהם הארץ ... ישפיקו ל׳ ומל

למערק בטנריא ולאיטמרא בעפרא
מן קדם דחילא יי ומזיו יקריה׃ יקנול
בעצהם לבעץ ארכל פי אצואן מתלא
ואנטמר פי אתראב מן קבל פזע אללה
ומן בהאה ואקתדארה׃ עיני גבהות ל̇
אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב ב̇
יהוה לבדו ביום ההוא׃ עיני רמות אנשא
ימאכון ויחליש תקוף גברין ותקיף יי
בלחודוהי בעידנא ההוא׃ ואדי תתצע
עיון אשמכין מן אלאדמיין וינכצע
ארפע אלנאס יכון אללה אלקאהר וחדה פי
דלך אליום׃ כי יום ליהוה ל̇
צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ו ל̇ ד̇ וכל משנה תורה כון במא ודס לבבך
ושפל׃ ארי יומא עתיד למיתי מן קדם
יי צבאות על כל גיותניא ורמי ליבא
ועל כל תקיפיא וימאכון׃ ואן ללה יום
עלי כל מקתדר ורפיע ועלי כל סני ויתצע
ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים
ועל כל אלוני הבשן׃ ועל כל מלכי
עממיא תקיפיא וחסיניא ועל כל טורני
מדינתא׃ ועלי גמיע ארז אללבנאן
ארפיעה אלסניה וגמיע שגר אלבתניה׃
ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות ל̇
הנשאות׃ ועל כל טוריא רמיא ועל כל

רמתא מנטלתא׃ ועלי גמיע אלגבאל
ארפיעה ואליפאע אלסניה׃ ועל כל מגדל
גבה ועל כל חומה בצורה׃ ועל כל דיתבין ב̇
במגדל רם ועל כל דשרן בשור כריך׃
ועלי כל ברג שאמך וכל סור חצין׃ ועל ל̇
כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה׃
ועל כל נחתי ספיני ימא ועל כל דשרן
בבירנת שפרא׃ ועלי גמיע ספן אלבחר
וגמיע זכרפאת אלמנא׃ ושח גבהות ל̇
האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה ג̇ ב̇
לבדו ביום ההוא׃ ותמאך רמות אנשא
ויחליש תקוף גוברין ותקיף יי בלחודוהי
בעידנא ההוא׃ פינכפץ אשמך אלאדמיין
ויתצע ארפע אלגבאל ויכון אללה אלקאהר
וחדה פי דלך אליום׃ והאלילים כליל יחלף׃ ד̇ חס
וטעותא גמירא יסופון׃ ואלאותאן גמלה
ימציהא׃ ובאו במערות צרים ובמחלות ל̇ כל
עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לינ̇ חס
לערץ הארץ׃ ויעלון במערת טנריא
ובמחילי עפרא מן קדם דחילא יי ומזיו
יקריה באתגליותיה למתבר רשיעי
ארעא׃ פידכלא אהלהא פי מגאיר אלצואן
וסראבאת אלתראב מן קבל פזע אללה
ובהאיה ואקתדארה בקיאמה ליהב

ישעיהו והלכו עמים רבים אל בית תרי עשר ואל בית וחד פסוק׳ סימנ׳ הו ונחתיה נחס יי צבאות ... שכיות ל̇ וחד במשכיות

אהלא לארץ׃ ביום ההוא ישליך האדם
את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר
עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים׃
ביומא ההוא ירחקון בני אנשא ית
טעות כספהון וית טעות דהבהון דעבדו
להון למסגד לטעותא ולצלמניא׃ פי
דלך אליום יטרח אלאנסאן אותאנה אל
פצה ואותאנה אלדהב אלדי צנעת לה
אצאבעה ליסגד להא לאכלי אלתמאר
ואלכפאפיש׃ לבוא בנקרות הצרים ובסעפי
הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו
בקומו לערץ הארץ׃ למיעל במערת
טנריא ובשקיפי כיפיא מן קדם דחילא
דיי ומזיו יקריה באתגליותיה למתבר
רשיעי ארעא׃ לידכלו פי נואקר אלצואין
ופי כהוף אלצכור מן קבל פזע
אללה ובהאיה ואקתדארה בקיאמה
ליהב אלעאלם׃ חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא׃
אתמנעו לכון מלאשתעבדא לאנשא
במעבדיה דחלא דנשמת רוח חיין
באפוהי ארי יומא דין הוא קיים מחר
ליתוהי וכלמא חשיב הוא׃ אנתהו מן
אלאדמי אלדי פי אנפה אלנסמה אנה מא

יחסב׃ כי הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה
כל משען לחם וכל משען מים׃ ארי
הא רבון עלמא יי צבאות מעדי מירוש
ומיהודה סמך וסעיד כל סמך מיכל
וכל סעיד משתי׃ לאן אלסייד רב אלגיוש
מזיל מן ירושלם ומן יהודה מא
הם מתוכלין עליה מן ארגל ואלנסא אל
מתוכל עליה פי אלטעאם ואלמתוכל עליה
מן אלשראב׃ גבור ואיש מלחמה שופט
ונביא וקסם וזקן׃ גיבר וגבר עביד קרב
דיין וספר ומשתאיל וסב׃ אלגבאר ודו
אלחרב ואלחאכם ואלשאער ואלחאתם ואלשיך
אלכביר׃ שר חמשים ונשוא פנים ויועץ
וחכם חרשים ונבון לחש׃ רב חמשין
ונסיב אפין ומליך מילך ואמר ומשתמע
וחכים וסיב וסוכלתן בעיצא׃ ורייס קומה
ואלוגיה ואלמשיר ואסתאד אלצנאע ואלפהם
אללטיף׃ ונתתי נערים שריהם ותעלולים
ימשלו בם׃ ואמני ינקיא פרנסיהון
וחלשיא ישלטון בהון׃ חתי אציר
אלאחדאת רוסאהם ואלצביאן יתסלטון
עליהם׃ ונגש העם איש באיש ואיש
ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה

שופטו׳ מל׳ וסימנ׳ ונביא והכרתי ישבת לכסא ואל זועם כסאו לעד ויותם דדברי ימים ׃ ונבון ב׳ וסי׳ ונבון לחש
לחפר ג׳ וחס׳ וסי׳ את הארץ את כל הארץ לחפר פרות ׃

בנכבד׃ ויתגרון עמא גבר בגבר וגבר
בחבריה ישלטון עולימא בסבא ודשיט
ביקירא׃ ויתשבת אלקום ואפריק באלכר
ואלרגל בצאחבה ויפתנון אלצבי באלשיך
ואלדני באלכרים׃ כי יתפש איש באחיו בית
אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה
הזאת תחת ידך׃ ארי ייחוד גבר באחוהי
מזרעית בית אבוהי למימר כסו אית
לך רב תהי עלנא ומגביתא הדא תהי
תחות ידך׃ חתי יתעלק רגל באכיה
או באחד אהל ביתה בית יקול אד לך
תוב קנענא אן תכון לנא מדברא ותכון
הדה אלאמה אפקירה תחת ידך׃ ישא
ביום ההוא לאמר לא אהיה חובש
ובביתי אין לחם ואין שמלה לא
תשימני קצין עם׃ יתיב בעידנא
ההוא למימר לית אנא כשר למהוי
ריש ובביתי לית מא דאכול ולית מא
דאתכסי לא תמנוני רב על עמא׃ תראה
יחלף להם דלך אלוקת יקול לא אציר
מצמד תאגוליס פי ביתי טעאם ולא
תיאב ולא תגעלוני מדבר קום׃ כי
כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו׃

ארי אתקילו יתבי ירושלם ואנש יהודה
גלו ארי ממלל פומהון ואגר עובדיהון
גלן קדם יי מרגזין קדם יקריה׃ ממא
אפתקרת ירושלם ואל יהודה קד וקעו
ממא לסאנהם ושמאילהם אלי אללה
יכאלפון בה מא קצדה פי גלאלה׃ הכרת
פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו
לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה׃
אשתמודעות אפיהון בדינא אסהיד
בהון וחטאיהון כסדומאי קבלין לא
מנעין וי לנפשהון ארי גרמו דתיתי
להון בישתא׃ פראסה וגוההם תשהד
עליהם וכטאהם כאהל סדום חתי
יכברון בהא לא יגחדון אלויל לנפוסהם
פאנהם קד אולוהא שרא׃ אמרו צדיק
כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו׃ אמרו
לצדיקיא טוביכון ארי פירי עובדיהון
ישתלמון׃ לאנה כמא יגב אן יקאל ען
אלצאלח מא אגודה ואנה סיאכל תמר
שמאילה׃ אוי לרשע רע כי גמול ידיו
יעשה לו׃ וי לרשיעיא דעובדיהון בישין
ארי גמולא דידיהון יתעבד להון׃ כדאך
יגב אן יקאל אלויל ללטאלם ואלרדי ואנה
סיכאפא כמא אולת ידאה׃ עמי נגשיו

משען אלכבז אלדי יטעם אלמחתאג׳ ואלב׳ משען מים והו אלמתצדק מן מאלה יעטי אלמסאכין׳ ואלג׳ גבור והו שדיד אלבדן אלמנע מתל שמשון ויואב
ואבנר ואבישי ועשהאל׳

מְעוֹלֵל וְנָשִׁים מָשְׁלוּ בוֹ עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ
מַתְעִים וְדֶרֶךְ אֹרְחֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ׃ עמי דסרכוהי
בזזוהי כמעללי כרמא וכמרי חובא
שליטו ביה עמי משבחך אטעיוך
ואורח שבילך קלקילו׃ ואדא צאר קומי
ערפאהם לצביאן חתי נסא תסלטון
עליהם וצאר מרשדיה מצלין ולטלכין
סבלה אהלכוהם׃ נִצָּב לָרִיב
יְהוָה וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים׃ עתיד למדן
יי ומתגלי למעבד פורענות דין
עממיא׃ פאן אלה מנתצב לאלא צאמהם
וואקף לדינונה האולא קוס׃ יְהוָה
בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם זִקְנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו
וְאַתֶּם בִּעַרְתֶּם הַכֶּרֶם גְּזֵלַת הֶעָנִי בְּבָתֵּיכֶם׃
יי בדינא ייעול עם סבי עמיה ורברבוהי
ואתון אנסתון ית עמי חטוף מסכינא
בבתיכון׃ כמא אן אלה תבארך פי
אחכם ידכל לאשיאך קומה ורואסהם
כדאך יקול להם אנתם רעיתם אלכרם
צלמא ונצב למסאכין פי ביותכם׃
מַלָּכֶם תְּדַכְּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃ מא לכון דאתון
ממסכנין ית עמי ואפי חשיביא מובלין
אתון ומיתק בדינהון אמר יי אלהים

צְבָאוֹת׃ מא לכם תצעפון קומי ותגזה
למסאכין תמעדון יקול אלה רב אלגנוד׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְּנוֹת
צִיּוֹן וַתֵּלַכְנָה נְטוּיוֹת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינָיִם
הָלוֹךְ וְטָפֹף תֵּלַכְנָה וּבְרַגְלֵיהֶם תְּעַכַּסְנָה׃
ואמר יי חלף דאתרבאה בנת ציון ואזלן
מרימן צואר ומסרבקן עינין אזלן
ובפותהון מקפן ובריגליהון מרגזן וקא
אלה לאגל מא תשמכן בנאת ציון ותאו
ימשון ממדודאת לחלוק ומכרקאת
לעיון ואד ימשין יכטרן ובארגלהן
יעכסן׃ וְשִׂפַּח יְהוָה קָדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן
וַיהוָה פָּתְהֵן יְעָרֶה׃ וישעביד יי יקירת
בנת ציון ויי יקרהון יעדי יסגרד אלה
האמתהן ויערי גהאתהן׃ בַּיּוֹם
הַהוּא יָסִיר אֲדֹנָי אֵת תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים
וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשַּׂהֲרֹנִים׃ בעדנא ההוא
יעדי יי ית תושבחת מסניא ושביסיא
וסבכיא׃ פי דלך אלוקת יזיל אלה אפתכאר
באכפאת ואלאכלאל ואלאהלה׃ הַנְּטִפוֹת
וְהַשֵּׁירוֹת וְהָרְעָלוֹת׃ ענקיא ושירי ידיא
וחנסנסיא׃ ואלקלאיד ואלאשאחאת ואלגלאגל׃
הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים וּבָתֵּי
הַנֶּפֶשׁ וְהַלְּחָשִׁים׃ כלילא ושירי רגליא

ונ׳ איש מלחמה מתל גדעון כמא אתאל פי חרב מדין בשופרות׃ ונ׳ שופטו והו [illegible] ונ׳ נביא והו [illegible]

וקולמזמסיא וקדשיא וחליטתא׃
ולאכאליל ולאסורה ולעקוד ולברעאת
ולדמלג׃ הטבעות ונזמי האף׃ ועזקתא
וטרטורליא׃ ולבואתם ולאשנאף׃ המחלצות
והמעטפות והמטפחות והחריטים׃
כיתוניא ושושיפיא ולבורנסיא ומחפיא׃
ולחררו ולמטארף ולמקאנע ולמכרוטה׃
הגלינים והסדינים והצניפות והרדידים׃
ומחזיתא וקרטיסיא וכתריא וכבינתא׃
ולאזר ולסבאנא ולצנאית ולארדיה׃
והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה
נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה
ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת
יפי׃ ויהי אתר דהואה יהבן בוסמין
יתמסי ואתר דהואה אסרן פסיקיא
יהי רושמין דמחא וחלף אקפות
פתא גיזוז ריש וחלף דהואה מהלכן
בגיזה ייסרן סקין דא פורענותא
תתעביר מנהון ארי טעאה בשפרהון׃
פיציר להם בדל אלטיב אנתן ובדל א
אלזאראת אלקאת ובדלא מן עמר
אלמשט אנתף ובדל אלגלאגל את זאר
אלמסוח אן אתבדל אגמל בהן׃ מתיך
בחרב יפלו וגבורתך במלחמה׃ שפר

גיבריך בחרבא יתקטלון ועבדי נצחנך
בקרבא׃ כמא יקע רהטהן באסיפורו
גברוותהן פי אלמלאחם׃ ואנו ואבלו
פתחיה ונקתה לארץ תשב׃ וייצדון
ויסופון תרעי קרויהא ותתרוקן ארעה
ותחרוב׃ ויצגנון ויחזנון פי מנאזלהן
ופוארג יקעדן עלי אלארץ׃ והחזיקו
שבע נשים באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו ושמלתנו נלבש רק
יקרא שמך עלינו אסף חרפתינו׃
ויתקפן שבע נשין בגברא חד בעדנא
ההוא למימר מדילנא ניכול ומדילנא
נתכסי לחוד יתקרי שמך עלנא
כנוש בהתתנא׃ חתי יתעלק כתיר
מן אלנסא ברגל ואחד פי דלך אליום
יקולון לה טעאמנא נאכל ותיאבנא
נלבס לכן יסמא אסמך עלינא צם
ענא עארנא׃ ביום ההוא
יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי
הארץ לגאון ולתפארת לפליטת
ישראל׃ בעידנא ההוא יהי משיחא
דיי לחדוא וליקר ועבדי אוריתא
לרבו ולתושבחא לשיזבת ישראל׃
פי דלך אליום יכון מא ינבתה אלה

נאכל ג̇ ב̇ כת̇ א̇ וחד כת̇ וו ב̇ לשון אכילה וחד לשו̇ נכילה וסימנ̇ מפרי עץ הגן נאכל לחמינו וארור נוכל ויש בעדרו זכר

לסראה וכרס ותמרו לארץ לאקתאר
ופכר לפלית אל אסראיל׃ והיה הנשאר
בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר
לו כל הכתוב לחיים בירושלם׃ ויהי
דישתאר יתוב לציון ודעבד אוריתא
יתקיים בירושלם קדיש יתאמר ליה
כל דכתיב בחיי עלמא יחזי בנחמת
ירושלם׃ ויכון אלבאקי פי ציון ואלפאצל
פי ירושלם יסמי קדוסא כל מן כתב
לאלחיוה פיהא׃ אם רחץ אדני את צאת
בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח
מקרבה ברוח משפט וברוח בער׃ אם
יעדי יי׳ ית תוגאלת בנת ציון וית אשדי
דם זכי דבירושלם יגלי מגוה במימר
דין ובמימר גמירא׃ אדי גסל אללה וסך
גמע ציון ומעאצי ירושלם ינצפהא
מן בין קומהא אמא בקווה אלחכם או
בקווה אלנפי׃ וברא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן
ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד
חפה׃ ויברי יי׳ על כל מקדש טורא
דציון ועל אתר בית שכינתא ענן יקר
יהי מטל עלוהי בימא ואמיטתא
כאישא שלהובי בליליא׃ ארי יתיר

מן יקרא דאמיר לאיתאה עלוהי
שכינתא תהי מגנא עלוהי כגנון׃ ויכון
אללה עלי גמיע גבל ציון מהיאה ומא
דעי באסמה גמאמא נהארא לה עתאן
וספר נאר להיבא לילא ועלי גמיע
אלכרם יטיף בהא׃ וסכה תהיה לצל יומם
מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר׃
ועל ירושלם תהי מטלת ענני לאטלא
עלה בימם משרב ולבית סתר ולאגנא
מזרמית וממטר׃ ותצלה תכון צלא אל
נהארא מן אלסמום וכנא וסתרא מן סיל
ומטר׃ אשירה נא לידידי
שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי
בקרן בן שמן׃ אמר נביא אשבחיה
כען לישראל דמתיל בכרמא זרעיה
דאברהם רחמי תושבחת רחמי לכרמיה
עמי חביבי ישראל יהבית להון אחסנא
בטור רם בארע שמינא׃ והודי אנשי קולא
לודידי הו מא אנשאה מחבי פי כרמה
ואקול כאן לסיידי כרם פי רכן דו סמן׃
ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן
מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו
לעשות ענבים ויעש באשים׃ וקדישתינון
ויקרתינון וקיימתינון כמיצב גפן בחירא

ובבית מקדשי בניתון ואף מדבחי
יהבית לכפרא על חטאיהון אמרית
דיעבדון עובדין טבין ואינון אבאישו
עובדיהון׃ ויעזקהו בעד מא נגלה וגרסה
סריקא ובנא פי וסטה ברגא ונחת פיה
תגארא רגא בדלך אן ינבת ענבא פאנבת
זואנא׃ ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה
שפטו נא ביני ובין כרמי׃ נביא אמר
להון הא בית ישראל מרדו מן אוריתא
ולא צבן למתב וכען יתבי ירושלם
ואנש יהודה דינו כען דינא קדמי מן
עמי׃ ואן יא אהל ירושלם ואל יהודה
אחכמו ביני ובין כרמי הלא׃ מה לעשות
עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע
קויתי לעשות ענבים ויעש באשים׃ ב׳ וחד וחק ובעג
מא טבא אמרית למעבד עוד לעמי וקויתי לו
ולא עבדית להון מא דין אמרית
דיעבדון עובדין טבין ואינון אבאישו
עובדיהון׃ מא אדי יגב אן יעמל פיה
איצא פלם אעמלה מא באלה רגותה
אן ינבת ענבא פאנבת זואנא׃ ועתה
אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה ב׳ מל׳
לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ דברי׳ ומל׳
גדרו והיה למרמס׃ וכען אחוי כען ושי׳

לכון ית דאנא עתיד למעבד לעמי
אסליק שכינתי מנהון ויהון למיבז
אתרע בית מקדשיהון ויהון לדיש׃
ולכני אן מערפכם מא אדי אצנע
בה אזיל צלתה פיציר רעיא ואתגר
סיאגה פיציר דוסא׃ ואשיתהו בתה
לא יזמר ולא ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו
מטר׃ ואשוינון רטישין לא יסתעדון
ולא יסתמכון ויהון מטלטלין ושביקין
ועל נביא אפקיד דלא יתנבון עליהון
נבואה׃ ואגעלה בוארא לא יזבר ולא
ינכש פיציר חסכא וקיצמא ואמר
אלגיום לא תמטר עליה מטרא׃ כי
כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש
יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט ו׳ ל׳ ל׳ ומל׳
והנה משפח לצדקה והנה צעקה׃ ארי ל׳ ד׳
עמיה דיי צבאות בית ישראל ואנש וכת׳ ש׳
יהודה נצבא דחדותיה אמרית דיעבדון
דינא והא אנוסין דיעבדון זכו והא
אינון מסגן חובין׃ ואעלמו אן כרם
אלה רב אלגיוש אל אסראיל ואל יהודה
גרס קרתה רגי להם אחכם פאדא
בעסף ובעדל פאדי בצראך׃

שכה ג׳ בת׳ שין ברליש ומימנה ושכתי כפי הסר משוכתו הנני שך הלא אתה שכת ובעצמות וגידים תשוככני התמלא בשכות
בגן שכן

הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה
יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם
בקרב הארץ׃ וי דמקפין בתא על בתא חקל
אונסא בחקלתהון מקרבין אמרין עד
דנחסין כל אתר ומדמן דיתבון בלחודיהון
בגוה דארעא׃ אויל למראיין לבית
בבית אלדי יקרבו ציעה לי ציעה אלא
כלת למואצע ואקמתם וחדכם פי אל׳
בלאד׃ באזני יהוה צבאות אם לא בתים
רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין
יושב׃ אמר נביא באודני הויתי שמע
כד את גזרת דא מן קדם יי צבאות אם
לא בתין סגיאין לצדו יהון רברבין
וטבין מבלי יתיב׃ לאנה בסמעי קולב
אגיוש אן לס תציר למנאזל לכתירה
וחשה ולכבאר לגיאד בלא סאכן׃ כי
עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת
וזרע חמר יעשה איפה׃ ארי בחובא
דלא יהבו מעשריא בית עשר אשכלא׳
דכרם יעבדון בתא חדא ובית כור
זרע יעביד תלת סאין׃ ממא עשרה
פדאדין מן לכרם תכיל כילא ואחדא
ובדאר כר יכיל ויבה ואחדה פקט׃
הוי משכימי בבקר שכר

ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם׃ וי
דמקדמין בצפרא למשתי חמר עתיק
רדפין מאחרין למפטר מרמשין על
שויהון חמר אונסא מלהיק להון׃ אויל
למצטבחין בלגראה יטלבון לנביד
ולמגתבקין פי למסא ולכמר ידהקהם׃
והיה כנור ונבל תף וחליל יין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו
לא ראו׃ והוי על ידי כנר ונבל קתרוס
ואבובא וחמרא משתיהון ובאוריתא
דיי לא אסתכלו ועובד גבורתיה לא חזו׃
ולדי יכון בטנבור ועוד ודף ונאי ולכמר
שרבהם ולי פעל אללה לא ילתפתון ומא
צנעת ידאה לא ירונה׃ לכן גלה עמי
מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו
צחה צמא׃ בכין גלו עמי מד לא
ידעו אוריתא ויקיריהון מיתו בכפנא
וסיגוייהון בלוצרתא בצחותא׃ לדלך
גלא כתיר מן קומי בלא מערפה וצאר
כראמהם רהטא לוי גוע וגמהורהם
לאגבין עטאשא׃ לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה
והמונה ושאונה ועלז בה׃ בכין
אפתיאת שאול נפשה ופתחת פומה

צעקה ד׳ וסימנה׳ לצדקה מחרנים מקול נפלם משער הדגים וכל אוריתא דכות ושאר קריה כות זעקה ... באזני ב׳ וסי׳

ודלית סוף ונחתו יקיריהון וסיגוייהון
ואתרגושתהון ודתקיף בהון׃ ולדלך
אוסעאתרי נפסה ופגר פאה סרפא
בגיר חד ונזל פיה דוי בהאיה וגמהוהם
ודוי גלבתהם ודנין מנהם׃ וישח אדם
וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה׃
ויתמאך אנשא ויחלש תקוף גוברין
ועיני רמיא ימאכן׃ ואד אנכפין
האולי אנאס ואתצעת הדה ארגאל
ועיון אשאמכין אתצעת׃ ויגבה יהוה
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
בצדקה׃ ותקיף יי׳ צבאות בדינא וזהא
קדישא קדיש בזכותא׃ פתעלי רב
אגיוש באחכם ואטאיק אקדוס תענם
בעדלה׃ ורעו כבשים כדברם וחרבות
מחים גרים יאכלו׃ ויתפרנסון צדיקיא
כמא דאמיר עליהון ונכסי רשיעיא
צדיקיא יחסנון׃ ועת אנאס פרעת
אכראת כסבילהא ודיאץ ואסאחה
אכלוהא אציאפא׃ הוי
משכי העון בחבלי השוא וכעבות
העגלה חטאה׃ ווי דמשרן למחטי צ׳
חד נגדין חובין בחבלי למא אזלין
וסגן עד דתקפין כגדילת עגלתא
חובין׃ ואויל לגאדבי אדנוב בחבאל
אזור ולכטאהם גליץ כענאן אעגלה׃
האמרים ימהר יחישה מעשהו למען
נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש
ישראל ונדעה׃ דאמרין אימתי יוחי
יגלי פרישתיה בדיל דנחזי ויקרב וייתי
מלכיה דקדישא דישראל ונדעניה׃
אקאילין ליתיוחי ויסרע באפעלה חתי
נרא ויקלב תקדיר קדוס אסראיל פיאתי
חתי נעלם׃ הוי האמרים לרע
טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור
לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר׃
ווי דאמרין לרשיעיא דמצלחין בעלמא
הדין אתון טביא ולענותניא אמרין אתון
רשיעיא הלא במיתי נהורא לצדיקיא
יחשוך לרשיעיא ויבסמון פתגמי
אוריתא לעבדיהון וייתי מרירא לרשיעיא
וידעון דבסופא מריר חטאה לעבדיה׃
ואויל ללקאילין עלי אשר כיר ועלא
אכיר שרא ואמציירי אצלאם נורא ונור
צלאמא ואמציירי אמר חלוא ואחלו
מרא׃ הוי חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבונים׃ ווי דחכימין בעיני
נפשהון וקביל אפיהון סוכלתנין׃ ואויל

לרע ד׳ פתח וסימנ׳ לא יבקר בין טוב לרע הוי האמרים לרע טוב כי רגליהם לרע ירוצו רגליהם ... מיתים ב׳ חד חס וחד
מל׳ וסימ׳ וחרבות מחים עלות מיחים קדמא׳ חס ...

לאמתחכמין ענד אנפסהם ופי וגוההם
הסיתאהלון: הוי גבורים לשתות יין
ואנשי חיל למסך שכר: וי דגיברין
למשתי חמר וגברין מרי נכסין לאתלואה
מן עתיק: וויל ללגבאברה פי שרב
אלכמר ודוי אלחיל פי מזג אלנביד: מצדיקי
רשע עקב שחד וצדקת צדיקים
ב יסירו ממנו: מזכן ליה לחייבא חלף
דמקבלין מניה ממון דשקר וזכות
זכאיא כרשע מעדן מינהון: מזכיי
אלצאלם לאגל אלרשא וזכוה אלזכי יזילוהא
ענה: לכן כאכל קש לשון
וחד אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק
חשש יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו
את תורת יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו: בכין יתאכלון
כקשא באישתא וכעמירא בשלהביתא
מסגי תוקפהון כשבז יהי וממונהון
כאבקא דפרח ארי קצו באוריתא דיי
צבאות וית מימר קדישא דישראל
רחיקו: לדלך כמא יאכל אלקש לסאן
אלנאר ואלחשיש מא יבליה אללהיב
ענאצרהם תכון כאלדק ופרועהם תצער
כאלגבאר אד זהדו פי תוראת רב אלגיוש

וקול קדוס אסראיל רפצוה: על כן
ב טע חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו
ומל ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה
בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה: על כן תקיף רגזא דיי
בעמיה ואריס מחת גבורתיה עליהון
כד מחנון וזעו טוריא והואה נבילתהון
משגרא כסחותא בגו שוקיא בכל דא
לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מינהון:
ולדלך אשתד גצב אללה עלי קומה
ומד ידה עליה פצרבה חתי רגזת אל
גבאל וצארת נבאילהם מכסוחה פי
וסט אלאסואק מע דאך לם ירגע גצבה
ענהם ועאד ידה ממדודה עליהם:
ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה
הארץ והנה מהרה קל יבוא: ויזקוף
את לעממיא מרחיק ויכלי ליה מסיפי
ארעא והא בפריע מלך במשריתיה
כענני קלילין ייתי: כאן ירפע עלמא
לקביל מן בעיד וינאדיה מן אקאצי
אלארץ פאדי בה סריעא בכפה יאתי:
ב דסמ אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא

לא ינום ולא יישן ב̇ דסמ̇ וסימנ̇׳ אין עיף ואין כושל בו הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ... שרוק ב̇ וסימ̇ אם מחוט

יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא
נתק שרוך נעליו׃ לית דמשלהי ודלית
דמיתקיל ביה לא ינוס ולא ירמוך
ולא ישתרי זרז חרציה ולא תתפסיק
ערקת מסניה׃ ליס פיה לגב ולא עאתר
ולא ינאס ולא יוסן ולא ינחל אזאר
חקויה ולא ינתצל שסע מן נעלה׃
אשר חציו שנונים וכל קשתתיו
דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו
וגלגליו כסופה׃ דגררוהי מחרפין
וכל קשתתיה מתיחן פרסת סוסותיה
כטינרת תקיפין וגלגלוהי קלילין הא
כעלעולא׃ אלדי סהאמה מסנונה וקסיה
מותרה ואצלאף כילה כאלצואן תחסב
ובכרה כאלזואבע׃ שאגה לו כלביא
ישאג ככפירים וינהם ויאחז טרף
ויפליט ואין מציל׃ ניהומי ליה כאריה
ינהום כבר אריון ויכלי וייחוד ביזא
וישיזיב ולית דמציל׃ ולה זיראן
כאללבו יזאר כאלצרגאם ינהם ויחוז
אלפריסה ויפלת בהא וליס מכלץ׃
וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים
ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך
בעריפיה׃ ויכלי עלוהי בעידנא ההוא

פאתלגו שתימא ראס יבעון רשיעיא
סעיד מיתבי ארעא עקא איתי עליהון
כרם צדיקיא די יהון בשעתא ההיא
יתכנשון מן קדם בשתא׃ וינהם עליהם
פי דלך אלוקת כצוץ אלבחר וילתפתון
אלי אלארץ פאדי הי צלאמא ולקמר
ואלשמס קד אצלמא פי אקטארהמא׃
בשנת מות המלך עזיהו
ואראה את אדני ישב על כסא רם
ונשא ושוליו מלאים את ההיכל׃ בשתא
דאתנגע בה מלכא עוזיה אמר נביא
חזיתי ית יקרא דיי שרי על כורסי
רם ומנטל בשמי מרומא ומזיו יקריה
אתמלי היכלא׃ פי סנה אברץ פיהא
עוזיה אלמלך ראית נור אלה גאלסא עלי
כרסי רפיע סני ושעאעה מלא אלהיכל׃
שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים
שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו
ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף׃
שמשין קדישין ברומא קדמוהי שיתא
גדפין שיתא גדפין לחד בתרין מכסי
אפוהי דילא חזי ובתרין מכסי גויתיה
דילא מיתחזי ובתרין משמשין׃ לה
מלאיכה וקוף פי אעלו סתה סתה

ואור ב וסימנ׳ והנה חשך צר עד נכון ה׳ חשך ד׳ פתח וסימנ׳ חשך בעריפיה באהלו השמש משחור תאדם ה׳ וכל קשתתיו

ב מחוט
ג
ה חס בספ
ישאג ב ק וחס
ג ב ב ומל בפס כי באחת
אפטרת ושמע יתרו ב ד ומל

אגנחה לכל ואחד באתנין יסתר וגהה
ובאתנין יסתר רגלאה ובאתנין יסעי
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו
ומקבלין דין מדין ואמרין קדיש בשמי
מרומא בית שכינתיה קדיש על ארעא
עובד גבורתיה קדיש בעלם עלמיא
יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה
וינאדי בעצהם בעצהם בעץ ויקולון
קדוס קדוס קדוס רב אגיוש וכרמה
מלא גמיע אלעלם וינעו אמות הספים
מקול הקורא והבית ימלא עשן וזעו
אלות סיפי היכלא מקל מלולא ובית
מקדשא אתמלי אמיטתא פאצטורבת
מלאבן אסכפאת מן צות אלמנאדי
ואמתלא אלבית דכאנא ואמר אוי לי
כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב
כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני
ואמרית וי לי ארי חבית ארי גבר חייב
לאוכחא אנא ובגו עמא דמגעל בחובין
אנא יתיב ארי ית יקר שכינת מלך
עלמיא יי צבאות חזאה עיני פקלת
ויל אלי קצרת ואנא רגל מנקטע אלקול

ופי מא בין קום מנקטעין אלאקאויל
אנא גלס באן ראת עיני נור אלמלך רב
אלגיוש ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו
רצפה במלקחים לקח מעל המזבח
ואשתוי לותי חד מן שמשיא ובפומיה
ממלל דקביל מן קדם דשכינתיה על
כורסי יקרא בשמי מרומא עיל מן
מדבחא פסעי אלי אחד אלמלאיכה
ופי ידה רצפה אכדהא בכלבתין מן
פוק אלמדבח ויגע על פי ויאמר הנה
נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך
תכפר וסדר בפומי ואמר הא שויתי
פתגמי נבואתי בפומך ויעדון חובך
וחטאך יתכפרון פאדנאהא מן פאי
וקאל קד דנת בשפתאך פקד זאל
דנבך וגפרת כטייתך ואשמע את
קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך
לנו ואמר הנני שלחני ושמעית ית
קל מימרא דיי דאמר ית מן אשלח
לאתנבאה ומן ייזיל לאלפא ואמרית
האנא שלח יתי וסמעת צות אלה יקול
מן ארסלה מאמורא ומן ימצי לנא
מתברעא פקלת האנא ארסלני ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע

ויגע ב̇ פת̇ וסימנ̇ ב̇ וישלח יי את ידו דירמיה ויגע על פי ויאמר ה̇ וינעו ב̇ וסימנ̇ ב̇ ויעמדו מרחק וינעו אמות הספים

ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו׃ ואמר
איזיל ותימר לעמא הדין דשמעין משמע
ולא מסתכלין וחזן מחזא ולא ידעין׃
קל אדהב פקל להאולי אלקום אלעצאה
אסמעו סמאעא ולא תפהמונה ואנצרו
ריאא לא תערפונה׃ השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב
ורפא לו׃ טפיש ליבה דעמא הדין
ואודנוהי יקר ועינוהי טמטים דלמא
יחזון בעיניהון ובאודניהון ישמעון
ובליבהון יסתכלון ויתובון וישתביק
להון׃ וטמס קלובהם ותקל אסמאעהם
וגמץ עיונהם כי לא ינצרון בעיונהם
ויסמעון באדאנהם פתפהם קלובהם
וירגעון ען ראי סו מן אמור דניאהם
וישפון מן דלך׃ ואמר עד מתי יהוה
ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין
יושב ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שממה׃ ואמרית עד אימתי
ש ואמר עד דיצדיין קרויא מבלי
יתיב ובתיא מבלי אנשא וארעא
תחרוב ותצדי׃ פקלת אלי מתי יא רב
קאל אלי אן תכוא קראהם מן סאכן

ומנאזלהם מן אדמיין וריאצהם תכוי
ותציר וחשה׃ ורחק יהוה את האדם
ורבה העזובה בקרב הארץ׃ ויריחיק
ית בני אנשא ותסגי צדיותא בגו
דארעא׃ ואלי יבעד אללה האולי אלנאס
ויכתר אתרך ואלכלא פי אלארץ׃ ועוד בה
עשריה ושבה והיתה לבער כאלה
וכאלון אשר בשלכת מצבת בם
זרע קדש מצבתה׃ וישתארון בה
חד מן עסרא ויתובון ויהון לצרבא
כבוטמא וכבלוטא דבמיתר טרפיהון
דמן ליבישין ועד כען אינון רטיבין
לקיימא מינהון זרעא כין גלוותא דישראל
יתכנשון ויתובון לארעהון ארי זרעא
דקודשא נצבתהון׃ ויבקי פיה שביה
בעשר חתי תעוד ותציר רעיא כאלבטם
ואלבלוט אלדי פי שלכת מנתצבין בהא
כדאך אלנסל אלמקדס נצבתהם׃
ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו
מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח
בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה
עליה ולא יכל להלחם עליה׃ והוה ביומי
אחז בר יותם בר עוזיה מלך שבטא
דבית יהודה סליק רצין מלכא דארם

ועוד ח ריש פסוק וסימנ׳ עשיריה בראותי אדומים דברו עבדין מעט ראיתי ועוד אני מדבר וחברון ... בשלכת

ופקח בר רמליה מלכא דישראל לירושלם
לאגחא קרבא עלה ולא יכיל לאגחא
עלה׃ כאן פי איאם אחז אבן יותם אבן
עוזיה מלך אל יהודה אן רצין מלך
ארום ופקח אבן רמליה מלך אל אסראיל
צעדא לירושלם ליחארבא אהלהא
פלם יסתטיעא מחארבתהם׃ ויגד לבית
דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע
לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני
רוח׃ ואתחוה לבית דויד למימר אתחבר
מלכא דארם עם מלכא דישראל למיתי
עלוהי׃ וזע לביה וליבא דעמיה כאשתדיות
אילני חורשא מן קדם רוחא׃ פלמא
אכבר אל דאוד וקיל להם קד נזלת אל
ארמניה עלי אל אפרים אצטרב קלב
אלמלך וקלב קומה כאצטראב שגר
אלשערא מן קבל אלריאח׃
ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא
לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך
אל קצה תעלת הברכה העליונה אל
מסלת שדה כובס׃ ואמר יי לישעיה
פוק כען לקדמות אחז את ושאר דלא
חטו ודתבו מחטאה תלמידך לסיפי
מזיקת בריכתא עליתא די בכיבש

חקל משטח קצריא׃ פקאל אללה לישעיה
אכרג תלקא אחז אנת ושאר ישוב ולדך
אלי טרף קנאה ברכה אלמא אלעליא אלי
מחגה רוצה אלקצארין׃ ואמרת אליו
השמר והשקט אל תירא ולבבך אל
ירך משני זנבות האודים העשנים
האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו׃
ותימר ליה אסתמר ונוח לא תדחל ולבך
לא יזוע מן קדם תרין מלכיא דאינון
כאודיא מתנניא האילין בתקוף רגז
רצין וארם ובר רמליה׃ וקל לה אטמאן
וקר לא תכאף וקלבך לא יסתרכי מן
קבל הדין אלרגלין אלשביהין בטרפי
מחראק מדכנין דלך שדה גצב רצין
וארם ואבן רמליה׃ יען כי יעץ עליך
ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר׃
חלף ארי מלך עליך ארם בישא אפרים
ובר רמליה למימר׃ מן אגלמא תדבר
עליך ארם אלשר ואפרים ואבן רמליה
קאילין׃ נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה
אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל׃
ניסק בארעא דבית יהודה ונחבירינון
ונשוינון עימנא ונמליך מלכא בגוה
ית מן דכשר לנא׃ נצעד אלי בלד יהודה

בחרי אף ב׳ פתח וסימנ׳ בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו גדע בחרי אף כל קרן יש׳ וחד ויצא מעם פרעה בחרי אף

נתטרפהא ונפלהא אינא ונולי מלכא
פיהא הו אבן טבאל׃ כה אמר
אדני יהוה לא תקום ולא תהיה׃ כדנן אמר ח
יי אלהים לא תתקום ולא תהי׃ כדיקז אלה
רבי לא יקום דלך ולא יכון׃ כי ראש ארם
דמשק וראש דמשק רצין ובעוד
ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם׃
ארי ריש ארם דמשק וראש דמשק
רצין ובסוף שתין וחמיש שנין יבטלון
בית ישראל ממלכו׃ בלא אנמי ריאסה
ארם עלי דמשק פקט כמא אן רייס
דמשק רצין ולי כמסה וסתון סנה ינדק
אפרים מן קומהם׃ וראש אפרים ט
שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם
לא תאמינו כי לא תאמנו׃ וריש אפרים
שמרון וריש שמרון בר רמליהו אם
לא תהימנון למילי נביא ארי לא
תתקיימון׃ וריאסה אפרים עלי שמרון
פקט מן קומהם כמא אן רייס שמרון
הו אבן רמליה אן כנתם לא תאמנון
אל לא תומנון׃ ויוסף יהוה י מל
דבר אל אחז לאמר׃ ואוסיף נביא
דיי מליל עם אחז למימר׃ ועאוד
אלה מכאטבתה מע נביה אי אחז

קאילא׃ שאל לך אות מעם יהוה אלהיך
ל ב השפלה העמק שאלה או הגבה למעלה׃ שאל
לך אתא מן קדם יי אלהך שאל דיתעביד
לך נס על ארעא או תיתחזי לך את
בשמיא׃ סל לך איה מן ענד אלה רבך
אדא עמקת מסאלתך או רפעתהא
עלווא׃ ויאמר אחז לא אשאל ולא
אנסה את יהוה׃ ואמר אחז לא אשאיל
ולא אנסי קדם יי׃ קאל אחז לא אסל
ולא אגרב אלה׃ ויאמר שמעו נא
בית דוד המעט מכם הלאות אנשים
כי תלאו גם את אלהי׃ ואמר שמעו
כען בית דויד הזעיר דאתון מהלן ית
נביא ארי תהלון אף ית פתגמי אלהי׃
קאל אנבי אסמעו יא אל דאוד אקליל
ענדכם תעגיז אנאס חתי תעגזון
רבי איצא׃ לכן יתן אדני הוא לכם
ג ב ה וחס אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת
ו שמו עמנו אל׃ בכין יתין יי הוא לכון
אתא הא עולימתא מעדיא ותליד בר
ותקרי שמיה עמנו אל׃ לכן יעטיכם
אלה הו מן ענדה איה הודי לך גאריה
חאמל סתלד אבנא ותסמיה עמנו אל׃
ג ב חס וחד מל חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס

מאוס ג ב חס וחד מל וסימנ׳ ⁖ חמאה ושלאחרין מאסתכון קדמא׳ מל׳ וחד סחי ומאוס ומל׳ ה׳ ההגבה ב׳ וס׳ למעלה השפלה

ברע ובחור בטוב׃ שמן ודבש ייכול
עד לא ידע לרחקא בישא ולקרבא
טבא׃ ויכון אלסמן ואלעסל יאכלה מא
טבעא קבל מערפתה אלזהדה פי אלשר
ואלאכתיאר ללכיר׃ כי בטרם ידע הנער
מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה
אשר אתה קץ מפני שני מלכיה׃ ארי
ארי עד לא יידע עולימא לרחקא בישא
ולקרבא טבא תתרטיש ארעא דאת
מעיק מן קדם תרין מלכהא׃ ועלי אנה
קבל אן יערף אלצבי אלזהדה באלשר ואל
אכתיאר באלכיר תתרך אלבלדה אלדי קד
צגרת מן קבל מלכיהא׃ יביא יהוה
עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים
אשר לא באו למיום סור אפרים מעל
יהודה את מלך אשור׃ ייתי יי עלך
ועל עמך ועל בית אבוך יומין דלא אתו
למיומא דאתפליגו בית ישראל על דבית
יהודה ית מלכא דאתור׃ ויאתי אללה
במלך אלמוצל עליך ועלי אלך ועלא
קומך פי איאם לם יאתיך מתלהא מן
יום זואל אפרים ען אל יהודה׃
והיה ביום ההוא ישרק יהוה
לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים

ולדבורה אשר בארץ אשור׃ ויהי
בעידנא ההוא יכלי יי לעם קטרי משרית
גיבריא דסגיאין כדבביא וייתינון מארעא
דמצרים ולעזיזי משריתא דאינון
תקיפין כדבריתא וייתינון מסיפי ארעא
דאתור׃ ויכון פי דלך אלעצר אן ינאדי
אללה בקום פי אקאצי כלג אן מצר
שביה באלדבאב וקום פי בלד אלמוצל
שביה באלזנאביר׃ ובאו ונחו כלם בנחלי
הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים
ובכל הנהללים׃ וייתון וישרון כולהון
ברחובי קרויא ובשקיפי כיפיא ובכל
מדברי נעצוציא ובכל בתי תושבחתא׃
פיאתון כלהם וינזלון פי אלאודיה אלבאידה
ופי כהוף אלצכור ופי מא בין אלסדר ופי
מא בין אלנכות׃ ביום ההוא יגלח אדני
בתער השכירה בעברי נהר במלך
אשור את הראש ושער הרגלים וגם
את הזקן תספה׃ בעידנא ההוא יקטול
יי בהון כמא דמתקטיל בחרב חריפא
בספייא במגיריא בעברי נהרא
במלכא דאתור ית מלכא ועם משריתיה
ואף ית שלטוניא כחדא ישיצי׃ פי דלך
אלוקת ימסחהם אללה אלמוס אלחאד שער

ברע ג׳ וסימנ׳ פן אראה ברע מאוס מאס ... תעזב ג׳ וסימנ׳ והארץ האדמה הלמענך בתרי׳ מלעל ... הזקן ג׳ וסימ׳ צרעת

אלראס ואלמקדם ואללחיה כדׄאך יהלך
אהל בלד עבר אלנהר וקום אהל אלמוצל׃
והיה ביום ההוא יחיה איש
עגלת בקר ושתי צאן׃ ויהי בעידנא
ההוא יקיים גבר עגלת תורין ותרתין
ען׃ ויכון פי דׄלך אליום יסתבקי אלמר
עגלה מן אלבקר וראסין מן אלגנם אמנא׃
והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר
בקרב הארץ׃ ויהי מסגי טוב ייכול
שמן ארי שמן ודבש יתפרנסון כל
צדיקיא דישתארון בגוה דארעא׃
ויכון מן כתרה צנעת אללבן יאכל
סמנא כדׄאך אלסמן ואלעסל יאכל כל
מן בקי פיהא אלבלד׃ והיה ביום ההוא
יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף
גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה׃
ויהי בעידנא ההוא יהי כל אתר
דיהוון תמן אלף גופנין שוין אלף
מנן כסף להובאי ובור יהי׃ ויכון פי
דׄלך אלוקת תציר מואצע כתירה מא
יכון פיהא כתיר מן אלגפאן תסאוי
כתירא מן אלמאל מצירא לאלחסך
ואלקרטב׃ בחצים ובקשת יבוא שמה

כי שמיר ושית תהיה כל הארץ׃ בגירין
ובקשתן יהכון לתמן ארי הובאי
ובור תהי כל ארעא׃ באלסהאם ואלקסי
ידכׄל הנאך מן אלמוצל כדׄאך חסך
וקרטב יציר גמיע דׄלך אלבלד׃ וכל
ההרים אשר במעדר יעדרון לא
תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה
למשלח שור ולמרמס שה׃ וכל טוריא
דבית יהודה די במעדר יתפלחון לא
תיעול לתמן דחלת הובאי ובור
ויהי לבית ארבעה בקרן דתורין ולבית
משרי עדרין דען׃ וגמיע אלגבאל אלתי
תרפק באלמראפק לא ידכׄלהא כוף
אלחסך ואלקרטב בל תכון עאמרה יטלק
פיהא אלבקר וידוסהא אלגנם אמאנא׃
ויאמר יהוה אלי קח לך
גליון גדול וכתוב עליו בחרט אנוש
למהר שלל חש בז׃ ואמר יי לי סב
לך לוח רב וכתוב עלוהי כתב מפרש
מוחי למיבז ביזא ולמעדי עדאה׃
תם קאל לי כד׳ צחיפה כבירה ואכתב
עליהא בכט אלעאמה לוחא אסלב
וסרעה אלגנימה׃ ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו

למהר ג׳ וסימנה׳ למהר לשלחם מן הארץ למהר שלל חש בז וכצבאים על ההרים ׃ כל מקום ב׳ אשר תדרך אשר יהיה שם

בן יברכיהו ואסהיד קדמי סהדין
מהימנין ית לוטיא דאמרית לאיתאה
בנבואת אוריה כהנא הא אתו ואף כין
כל נחמתא דאמרית לאיתאה בנבואת
זכריה בר יברכיה אנא עתיד לאתאה
ואשהד עליהא שאהדין אמינין
אוריה אמאס וזכריה אבן יברכיה
ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן
ויאמר יהוה אלי קרא שמו
מהר שלל חש בז ועלית לות נביאתא
ועדיאת וילידת בר ואמר יי לי קרי
שמיה מוחי למיבז ביזא ולמעדי
עדאה ית סדנית מן קדמיה פחמלת
וולדת אבנא פקדלה ליאסמה וחי
לסלב וסרעה לגנימה כי בטרם ידע
הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל
דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך
אשור ארי עד לא ידע עולימא
מקרי אבא ואמא ישבי ית נכסי
דמשק וית עדי שמרון קדם מלכא
דאתור לאן לצבי מן קבלאן יערק
אן יקול אבא ואמא יחמל מלך
מוצלא תאת דמשק וסלב שומרון
בין ידיה ויסף יהוה דבר

אלי עוד לאמר ואוסיף מימרא דיי
למללא עמי עוד למימר יתם עאור
אלה מלאטבתני קאילא יען כי מאס
העם הזה את מי השלח ההלכים
לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו
חלף דקץ עמא הדין במלכותא דבית
דויד דמדברא להון בנח כמי שילוחא
דנגדין בניח ואתרעיאו ברצין ובר
רמליה לאגלמא זהד האולי לקום
פימא סלואן לסאיר עלי רויד ואסרו
ברצין ואבן רמליה ולכן הנה אדני
מעלה עליהם את מי הנהר העצומים
והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו
ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו
ובכין הא יי מותי ומסיק עליהון ית
משרית עממיא דסגיאין כמי נהרא
תקיפיא וחסינא ית מלכא דאתור
וית כל משריתיה ויסיק על כל פצידוהי
ויהך על כל כיפוהי ולדלך סיצער
אלה עליהם מא לנהר לעצים לכתיר
והומלך לגזירה וגמיע אגדלאה
פיצער עלי גמיע גדראנה ויסיר
פיגמיע שטוטה וחלף ביהודה
שטף ועבר עד צואר יגיע והיה

עד צואר ג̇ וסימנ̇ עד צואר יגיע יחצה עד צואר סלה וחתו ג̇ וחס̇ וסימנ̇ רעו עמים וחתו התאזרו התאזרו פ

מטות כנפיו מלא רחב ארצך עמנו
אל׃ ויעדי בארעא דבית יהודה כנחל
מגבר עד ירושלם ימטי ויהי עם
משריתיה מלי פתאי ארעך ישראל׃
וימצי פי יהודה וינסאב וימר בער
אן יבלג אמאלי לענק מתלא פיכון
מאיל אקטארה מלא סעה בלדך יא
עמנו אל׃ רעו עמים וחתו
והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו ו
וחתו׃ אתחברו עממיא ואיתברו ואצתו
כל דבסיפי ארעא איתקפו ואיתברו
איתקפו ואיתברו׃ ארתצו יא אמם
ואנדקו ואנצתו דלך יא דוי אבעאד
אארץ אתזרו ואנדקו תם תעאונו
ואנדקו׃ עצו עצה ותפר דברו דבר
ולא יקום כי עמנו אל׃ אתמלכו מילך
ויעדי מלילו פתגמא ולא יתקיים ארי
בסעדנא אלהנא׃ תשאורו משורה
פתפסד ותכלמו כלאמא לא יתכת
לאן אלה מענא׃ כי כה אמר
יהוה אלי כחזקת היד ויסרני מלכת
בדרך העם הזה לאמר׃ ארי כדין אמר
יי לי במתקף נבואתא ואלפני מלמהך
באורח עמא הדין למימר׃ לאן כדי

קאל אלה בשדה קדרה וארכבני מן אמצ׳
פי טריק האולי אקום קאילא׃ לא
תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם
הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא
תעריצו׃ לא תימרון מרוד לכל די ימר
עמא הדין מרוד ולדחלתיה לא תדחלון
ועל תוקפיה לא תימרון תקיף׃ לא
תקולו עקדא לגמיע מא קאלו האולי
אקום אנה עקד ומכופהם לא תכאפו
ומרהבהם לא תרהבו׃ את יהוה צבאות
אתו תקדישו והוא מוראכם והוא
מעריצכם׃ ית יי צבאות יתיה תימרון
קדיש והוא דחלתכון והוא תקיפכון׃
אלה רב אלגיוש קדסוה והו מכופכם
ומרהבכם׃ והיה למקדש ולאבן נגף
ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח
ולמוקש ליושב ירושלם׃ ואם לא
תקבלון ויהי מימריה בכון לפורען
ולאבן מחי ולכיף מתקל לתרין בתי
רברבי ישראל לתבר ולתקלא על דאתפליגו
בית ישראל על דבית יהודה דיתבין
בירושלם׃ פאנה יכון קדסא לאל ירושלם
וכחגר צאדם וצואן מעתר לביתי
מלך אסראיל כפך וזהק׃ וכשלו בם

ולא יקום ד׳ וסימנ׳ עצו עצה ותמר ישען על ביתו לא יעשר ואיש שכב ... מוראו ל׳ ומל׳ ... מוראכם ל׳ מעריצכם ל׳ ...

רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
ויתקלון בהון סגיאין ויפלון ויתברון
ויתצדון ויתאחדון׃ פיעתר בהמא
כתירין פיקעון ויתכסרון ויוהקון ויעלון
צור תעודה חתום תורה בלמדי׃
נביא טר סהדותא לא תסהידו בהון
ארי לא מקבלין חתום וטמר אוריתא
לא צבן דיילפון בה׃ אחפץ ׳שהארה
ואכתס׳ דרלזה לתלאמיד׃ וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו׃
אמר נביא על דא צליתי קדם ײ דאמר
לסלקא שכינתיה מדבית יעקב ובעיתי
מן קדמוהי׃ וקו אנא אנתצר לה דלי
חגבר רחמתה עני יעקוב וארגוה הנה
אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות
ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות
השכן בהר ציון׃ הא עד דאנא קיים
ועולימיא דיהב לי ײ יתקיימון כנא
אתין ומופתין דאמירין למיתי על
ישראל דאם יחזון ויתובון תבטל גזירתא
דגזירא עליהון דיגלון מלאיתחזאה
קדם ײ צבאות דשכינתיה בטורא
דציון׃ והאנא ואולאד דלי רזקניהם
אלה איאת ובראהין פי מא בין אסראיל
מן ענד רב אלג׳יוש אלסאכן פי גבל ציון׃
וכי יאמרו אליכם דרשו אל
האבת ואל הידענים המצפצפים והמהגים
הלא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים
אל המתים׃ וארי יימרון לכון עממיא
דאתון בניהון תבעו מן בדין ומן זכורו
דמנצפין ודמנהמין הלא כין אורח
עממיא פלחי טעותא עמא מן טעותיה
תבעין חייא מן מיתיא׃ ואן קאלו לכם א׳
תמסו אלמשעודין ואלעראפין ואלמוצוצין
ואלהדארין קולו ליס אלשעב אלאהה
ילתמס פכיף יטלב ען אלאחיא מן אלמותי׃
לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר
הזה אשר אין לו שחר׃ כדין תימרון להון
לאוריתא דאתיהיבת לנא לסהדו אנחנא
שמעין אלא תגלון לביני עממיא
ויימרון לכון כפתגמא הדין מבען
לית ליה מן דשחר ויבעוהי׃ דלזה או
שהארה ואן לם יקולו הדא אלקול אלדי
ליס לה טאב׃ ועבר בה נקשה ורעב
והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו
ובאלהיו ופנה למעלה׃ ויעדי תקלא
בארעא ויהי עקא וכפן ויהי ארי יחזי
כפן וסיגוף וילוט ויבזי שום פתכריה

שחר ד׳ וסימנ׳ לתורה ולתעודה איך נפלת אעירה וחברו ׳׳׳ מועף ב׳ וסימנ׳ כי לא מועף בעף דדנאל

וטעותיה ויתפני לעילא למבעי פורקן
בתר דתתחתם גזירתא ולא ייכול ליתמהו
בהם כל עסר וגאיע פיכון אלי הו גאע
תגצב ושתם מלכה ומעבודה ותפת
אלי סמא ואל ארץ יביט והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח
וסעיר מיתכי ארעא יבעי ארי ייתי
עלוהי עקא כפן ושלהוי עקא קבל
וביזור ואלי ארץ ילתפת איצא פאדא
הא בשדה וצלמה ולגבו ציק ואפל
מנתשר פיהא כי לא מועף לאשר
מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה
זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן גליל הגוים
ארי לא ישתלהי כל דייתי לאעקא
להון כעידן קדמי גלו עם ארע זבולון
ועם ארע נפתלי ושארהון מלך תקיף
יגלי על דלא אידכרו גבורת ימא ניסי
ירדנא קרב כרכי עממיא פאנה לא
לגב למא יציק עליהם כוקת אלאוול
אלדי אסרעו בבלד זבולון ונפתלי וכא
אכר אלדי תקל עלי טריק אהל אלבחר
ועבר אלארדן וסואחל אלאמם העם
ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי

בארץ צלמות אור נגה עליהם עמא
בית ישראל דהוו מהלכין במצרים
כיד בקבלא נפקו למחזי נהור סגי
יתבין בארע טולי מותא נהורא אזהר
עליהון ואלקום אלסאלכין פי צלאם ראו
נורא כבירא ואלמקים פי ארץ גבס נור
אספר עליהם הרבית הגוי לא הגדלת
השמחה שמחו לפניך כשמחת
בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל
אסגיתא עמא בית ישראל להון אסגיתא
חדוא חדיאו קדמך כחדות נצחי קרב
כמא דהוו חדן בפלגותהון ביזתא
וקד לקד כתרת הדא אלקביל ועצמת
להם אלפרח פיפרחון בין ידיך כאלפרח
פי אלחצאד וכמא יסרון פי קסמתהם
אלסלב כי את על סבלו ואת מטה שכמו
שבט הנגש בו החתת כיום מדין ארי
אעדיתא ית ניר מרותיה וית שולטן
עקתיה שלטון דהוה מפלח ביה
איתבר כיום מדין ואד אצר נקלהם
ודהק עאתקהם וקציב אלמסתולי עליהם
קד דקקת גמיע דלך כעצר מדין כי
כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה
בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש

מעם יהוה צבאות ג׳ דסמ׳ וסימנה׳ הנה אנכי והילדים יתאה תפקד ◦ לשרפה ב׳ וסימנה׳ הבה נלבנה לבנים והיתה לשרפה

ארי כל מיסבהון ומיתנהון ברשע
אתגעלו בחובין הא כבסו דמלושא
ברס דלא דכן רשמי כתמה מינה כין
כמא דלית בה צרוך אלהין לאתוקדא
בנורא כין ייתון עליהון עממיא דתקיפין
כאישתא ויקטלונונון. ואר׳ כל כיל
מכיול בזלאזל ותוב זמלוות בא׳
מעאצי קד צאר חריקא אכילה לנאר׳
כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה
ו על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל
גבור אבי עד שר שלום. אמר נביא
לבית דויד ארי רבי אתיליד לנא בר
אתיהיב לנא וקביל אוריתא עלוהי
למיטרה ואתקרי שמיה מן קדם
מפלי עיצא אלהא גיברא קיים
עלמיא משיחא דשלמא יסגי עלנא
ביומוהי. אר׳ ולד לנא ולדא ורזקנא
אבנא דכרא וכאנת זריאסה עלי ראסה
סמאה זכפי אחכים זטאיק זגבאר
מלך זאבד רייס זסלאם. למרבה
המשרה ולשלום אין קץ על כסא
דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה
יב׳ במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת. סגי

רבו לעבדי אוריתא ולנטרי שלמא
ליתסוף על כורסי דויד ועל מלכותיה
לאתקנא יתה ולמבנה בדינא ובזכותא
מכען ועד עלמא במימרא דה׳ צ׳
צבאות תתעביד דא. לכתרה זריאסה
וסלאם לאאנקצא לה עלי כרסי דאוד
וממלכתה ליצלחהא ויסעדהא באחכם
ואעדל מן לאן ואלי אלדהר נצרה רב א׳
גיוש תצנע דלך. דבר שלח
אדני ביעקב ונפל בישראל. פתגמא
שלח יי׳ בדבית יעקב ואשתמע בישר׳
ואר׳ בעת אללה כהד׳ יאמר פי יעקוב
ווקע פי אסראיל. וידעו העם כלו
אפרים ויושב שמרון בגאוה ובגדל
לבב לאמר. ואתרברבו עמא הדין
כולהון אפרים ויתבי שמרון ברבו
ובתקוף לבב למימר. ותם צאהר זקום
מן אפרים ואהל שמרון אגמעין
באקתדאר ועצם קלב קאילין. לבנים
נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים
נחליף. רישיא גלו ודטבין מנהון נמני
נכסיא אתבזיזו ודשפירין מנהון נקני
אן וקעו אללבן בנינא חגארה מהנדמה
ואן גדע כשב זגמיז בדלנאהא בארז׳

למרבה ם׳

ועד עולם יב׳ וסימנ׳ למרבה המשרה ימושו ושכני לאמר ושמר׳ דבלך ואנחנו יהי שם בבכה יחל ירושלם וישמר ׳— ויושב ב׳ חד
מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ויושב שמרון וישב קדם יקדמ׳ מל׳ ובתר׳ חס׳ —

וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת ב̇ אביו ל̇
איביו יסכסך׃ ותקיף יי ית סנאיה דישראל
רצין עלוהי וית בעלי דבבוהי יערר׃
נצר אלהא ארעא רצין עליה והייג
באגציה׃ ארם מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃ ארם כג
ממדנחא ופלשתאי ממערבא ובזו
ית נכסי ישראל בכל אתר בכל דא
לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון׃ אן
יכון לארמניון מן למשרק ופלסטינון
מן למגרב יאכלון לאסראיל בכל פא
מתלא ומע דלך לא ירגע גצבה ועאד
ידה ממדודה עליהם׃ והעם לא שב
עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו׃
ועמא לא תבו לפולחן מן דאיתי עליהון
מחא ואולפן מן קדם יי צבאות לא
תבעו׃ ואן לקום לא ירגעון לי צאובהם
בדלך ולא ילתמסו רב אלגיוש׃
ויכרת יהוה מישראל ראש ב̇
וזנב כפה ואגמון יום אחד׃ ושיצי יי
מישראל ריש והגמון שלטון ואטרון

יום אחד׃ ויקטע אלה מנהם אלראס
ואלדנב אלבה ואלסעפה פי יום ואחד׃
זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא ג̇
מורה שקר הוא הזנב׃ סבו ונסיב אפין
הוא רישא וספר מלית שקר הוא חלשא׃
ושרח דלך אן אלשיך ואלוגיה מנהם
הו אלממתל באלראס ומנביהם ודלהם
באלבאטל הו אלשביה באלדנב׃ ויהיו ל̇ ל̇
מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו ב̇
מבלעים׃ והוו משבחיה דעמא הדין
מטען ודמקבלוהי מסלעמין׃ וקד צאר
מרשדיהו לאי לקום מצלון ומרשדוה
מהלכון׃ על כן על בחוריו לא ישמח מ̇ה
אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא פס̇
ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר דאית בהון ב̇ ואת ואת
נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה׃ על כין ית עולימוהי לא יחדי
יי ועל יתמוהי ועל ארמלתיה לא
ירחים ארי כולהון חנפין ובישין וכל
פומהון ממללין שקר בכל דא לא
תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מינדהון׃
לדלך שבאבה לא יפרחהם אלה

מתעים ב̇ וסימנ̇ מאשריך מתעים מאשרי העם הזה ׀ ומרע ב̇ וסימנ̇ כי כלו חנף ומרע מקשיב ׀ ומאשריו

ואיתאמה וארמלה לא ירחמהם
אד כלהם דנסין אשראר וכל פאמנהם
יתכלם בסאפה מע דלך לא ירגע גצבה
מנהם ועאד ידה ממדודה עליהם׃ כי
בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות
עשן׃ אד יתדלק כאשתא פורענות
חוביהון חטאיא וחייביא תשיצי
ותשלוט בשאר עמא ותשיצי סגי
משריתא׃ לאן צלמהם אשתעל
כאנאר פהו יאכל מנהם כל חסך וקיצום
חתי יתאגג פי שעב אשערי ויתכאתף
אקתדאר אלכאן׃ בעברת יהוה צבאות
נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש
איש אל אחיו לא יחמלו׃ בתעבור
מן קדם יי צבאות חרובת ארעא והוה
עמא כיקידת נור גבר על אחוהי לא
חייסין׃ ובעברה רב אלגיוש קד אצטרב
אלבלאד צאר אלקום כשעלה מן נאר
ולא ישפק אמר מנהם עלי צאחבה
ואכיה׃ ויגזר על ימין ורעב ויאכל
על שמאול ולא שבעו איש בשר
זרעו יאכלו׃ ובז מן דרומא וכפין
ושיצי מן ציפונא ולא סבען גבר

נכסי קריביה ייבזון יקטע מן אלימין
ועאדה גאיע ואכל מן אליסאר ולא
ישבעו ולא יעלם אלרגל מנהם אנה
אנמי יאכל מן לחם דראעה׃ מנשה
את אפרים ואפרים את מנשה יחדו
המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה׃ דבית מנשה עם דבית
אפרים ודבית אפרים עם דבית מנשה
כחדא יתחברון למיתי על דבית יהודה
בכל דא לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה
מינהון ועד כען מתקפין מרדיהון
ועוד מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון׃
דלך מנשה מע אפרים ואפרים מע
אלמנשה הם גמיע עלי יהודה מע
דלך לא ירגע גצבה ענהם ועאד ידה
ממדודה עליהם׃ הוי החקקים
חקקי און ומכתבים עמל כתבו׃ ויי
דרשמין רשמין דמינס וכתבן דליאו
כתבין׃ ואויל לראסמי רסום אלגור
וכאתבי כתב אלגור׃ להטות מדין דלים
ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות
שללם ואת יתומים יבזו׃ לאסטאה
מדין מסכינין ולמינס מא דדין
מחשיכי עמי בדינא למהוי ארמלן

חקקי ב̇ וסימנה גדולים חקקי לב הוי החקקים חקקי און ... מדין ג̇ וסימנה מדין וסככה ישבי על מדין להטות מדין

עליהון וית נכסי יתמיא יבזון׃ לימלו
אלצעפי מן אלדין ויגצבון חכם באיסי
קומי ויצירון אלאראמל סלבהם ואל
איתאם יגנמון׃ ומה תעשו ליום פקדה
ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו
לעזרה ואנה תעזבו כבודכם׃ ומא
תעבדון ליומא דיסערון עליכון
חוביכון ולריגוש עקא דמירחיק
ייתי לאן תערקון לסעיד ואיכא
תשבקון יקרכון׃ מא תצנעון פי יום
אלעקאב ועגד דוי יאתי מן בעד אין
תפרון לעון לכם ואין תתרכון כרמכם׃
בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים
יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה׃ בלין בר מן ארעכון אסירין
תתאסרון ובר מקרויכון קטילין תתרמון
בכל דא לא תבו מחוביהון די יתוב רוגזיה
מינהון ועד כען מתקפין מרדיהון
ועוד מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון׃
לא אלבתה דון אלאסארי ודון אלקתלא
תקעון ומע דאך לא ירגע גצבה מנכם
ועאד ידה ממדודה עליכם באקאמכם
עלי חאלכטא׃ הוי אשור
שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי׃

ייא אתוראה שולטן רוגזי ומלאך שליח
מן קדמי עליהון בלווטי ויל לאשור
קציב גצבי אלדי עצא פי אידיהם הו
סכטי׃ בגוי חנף אשלחנו ועל עם
עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז
ולשימו מרמס כחמר חוצות׃ בכנשא
חנפא אשלחיניה ועל עמא דעברו
על אוריתי אפקדיניה למיבז ביזא
ולמעדי עדאה ולשויותיה לדיש
כטין שוקין׃ אמא אבעת בה פי אמה
דנסה ואווכלה עלי קום עברתי ליגנב
נהבהם ויגנם גנימתהם ויציירהם דוסא
כטין אלאסואק׃ והוא לא כן ידמה
ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו
ולהכרית גוים לא מעט׃ והוא לא כין
מדמי ובלביה לא כין מחשיב ארי
לשיצאה אמר בליביה ולאספא
עממין לא בחיס׃ והו מא כדאך יטן
וקלבה לא יחסב דלך בל פי קלבה אנה
וקטע אמם גיר קליל׃ כי יאמר הלא
שרי יחדו מלכים׃ ארי יימר הלא כל
שלטוני כחדא כמלכין חשיבין קדמי׃
בל יקול אן קואדי אגמעין מלוכא׃
הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד

ב׳ וחד
במו ב׳ ימי מל הפקוד
ו׳ ק
יט
ב׳ חד מל וחד חס לבש
ב
ו׳ חס בספ

הלא ו׳ חס בספרא וסימנה׳ הלא שרי הלא ככרכמיש ושלאחרין על האנשים מאז אני מחשה ... כרכמיש וכלנה טלה שוס

חמת אם לא כדמשק שמרון׃ הלא כמא
דכרכמיש כבישא קדמי כין כלנו אם
לא כמא דארפד מסירא בידי כין חמת
כמא דעבדית לדמשק כין אעביד
לשמרון׃ ואן ארקה מתל קרקסיא
ואן חמאה מתל ארפאד וסבסטיה
מתל דמשק׃ כאשר מצאה ידי לממלכת
האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון׃
כמא דאשכחת ידי מלכוון די פלחא
לטעותא וצלמניהון מא שנו מירושלם
ומשומרון׃ וכמא נסת ידי ממלך ואותא
מן כאנת פסולהם אכתר מן ירושלם
ושומרון׃ הלא כאשר עשיתי לשמרון
ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה׃
הלא כמא דעבדית לשמרון ולטעותהא
כין אעביד לירושלם ולצלמנא דבה׃
אא אני כמא צנעת בשומרון ואותאנהא
כדאך אצנע בירושלם ואזלאמהא׃
והיה כי יבצע אדני את כל
מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד
על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת
רום עיניו׃ ויהי ארי ישיצי יי למעבד
ית כל דאמר בטורא דציון ובירושלם
אסער על עובדי רם ליבא דמלכא
דאתור ועל תושבחת רמות עינוהי׃
פיכון ארי תמם אלה גמיע מא יצנעה
פי גבל ציון וירושלם קו אטאלב מלך
אשור עלי תמר עצם קלבה ופכר
ארתפאע עיניה׃ כי אמר בכח ידי עשיתי
ובחכמתי נבנותי ואסיר גבלת עמים
ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר
יושבים׃ ארי אמר בתקוף ידי עבדית
ובחכמתי ארי סוכלתן אנא ואגליתי
עממיא ממדינא למדינא ובזיזוי
תושבחתהון בזית ואחיתית בתקוף
ית יתבי כרכין תקיפין׃ לאנה קאל בקווה
ידי צנעת דלך ובחכמתי אד להנת
לה פאזלת תכום אלשעוב ומא אסתעדוה
אטטלמתה וחטטות כתירא מן אלע
מארה׃ ותמצא כקן ידי לחיל העמים
וכאסף בצים עזבות כל הארץ אני
אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה
ומצפצף׃ ואשכחת כקינא ידי נכסי
עממיא וכמכנש ביעין שביקן כל
דיירי ארעא אנא כנשית ולא הוה נטיר
מיכא ושריכא ופתח פומיה וממליל
מלא׃ ונאלת ידי אתאת אלאמם כעש טיר
מבאח וכגמע ביץ מתרוכה קד גמעת

פסר יבצע תמם ואשתקאקהא מן קו ידי זרובבל יסדו הבית הזה וידין תבצענה פסר פיה תמאמא ס״ס עזבות כולה כב כן חס ו ראשון

כלהא אלארץ חתי ליס טאיר יחרך
גנאחה פי מאנע ולא יפתח פאה
פיה ויצוץ׃ היתפאר הגרזן על החצב
בו אם יתגדל המשור על מניפו
כהניף שבט ואת מרימיו כהרים
מטה לא עץ׃ האפשר דישתבח
חולילא על דחליל ביה למימר הלא
אנא חלילית אם יתרברב מסרא על
דנגיד ביה למימר הלא אנא נגדית
כארמא חוטרא למחי לא חוטרא
מחי אלהין מן דמחי ביה׃ הל יפתכר
אלפאס עלי אלנאחת בה או יתכבר אל
מנשאר עלי מחרכה וכחרכה אלקציב
מן ראפעה ורפע אלעצא ליס מנה׃
לכן ישלח האדון אדני
צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו
יקד יקד כיקוד אש׃ חלף דאתרברב
מלכא דאתור בכין ישלח רבון עלמא
י׳ צבאות ברברבוהי מחא ותחות
יקרהון מיקד ייקדון כיקידת אישא׃
לדאך יבעת אלה אלסייד רב אלגיוש פי
סמנה אלהזאל ופי כרמה יתוקד וקיד
כוקיד אלנאר׃ והיה אור ישראל לאש
וקדושו ללהבה ובערה ואכלה

שיתו ושמירו ביום אחד׃ ויהי מרי
נהוריה דישראל וקדישיה מימריה
תקיף כאישתא ופתגמוהי כשלהביתא
ויקטיל וישיצי שלטונוהי וטורנוהי
ביומא חד׃ ויציר נור אסראיל לה
כאלנאר וקדוס אסראיל לה כאללהיב
ישתעל פיאכל אלמתל באלחסך ואל
קיצום מן קומה פי יום ואחד׃ וכבוד
יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה
והיה כמסס נסס׃ ויקר סגי משריתיה
דעבדי קרביה נפשהון עם פגריהון
ישיצי ויהי תביר ועריק׃ ואלמשבהון
בגליל אלשערא ואלכרמל מן אלשגר
מן נפוסהם אלי אגסאמהם יפנון פיציר
עלמא מעלומא׃ ושאר עץ יערו
מספר יהיו ונער יכתבם׃ ושאר עם
משריתיה יסופון למהוי עם דמנין
ומלכו חלשא יתחשבון׃ ואלבאקיון
אלממתלון בשגר אלשערי דוי אחצא
יכונו חתי ימכן גלאמא ואחד אן
יכתבהם מן קלתה׃ והיה
ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל
ופליטת בית יעקב להשען על מכהו
ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת׃

וחד גוזל ישע

קדושו ותרויהון מל׳ ואוריד ב׳ ומל׳ וסימנה כאביר לארץ לאש ג׳ וסימנה והיה דברכם פחס ונשען ב׳ וסימנה לגבול מואב על י״

ויהי ביומא ההוא לא יוספון עוד שארא
דישראל ושיזבת בית יעקב לאסתמכא
על עממיא דהוו מפלחין להון ויסתמכון
על מימרא דיי קדישא דישראל בקשוט׃
ויכון פי דלך אלוקת לא יעוד איצא באקי
אסראיל ופלית אל יעקוב אן יתוכלו
עלי קאתלה בל יתוכלו עלי אללה קדוס
ר״פ פס אסראיל בחק׃ שאר ישוב שאר יעקב
אל אל גבור׃ שארא דלא חטו ודתבו
מחטאה שארא דבית יעקב יתובון
למפלח קדם אלהא גיברא׃ וירגע אלבאקין
מן בקייה אל יעקוב אלי אלטאיק אלגבאר׃
כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים
ומל שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף
צדקה׃ ארי אם יהי עמך ישראל סגי
כחלא דימא שאר דלא חטו ודתבו
מחטאה יתעבדן להון גבורן דמתגברן
ומידברן בזכו׃ פאנה לו כאן קומך
יא אל אסראיל כרמל אלבחר לרגע מנהם
בקייה מא בעד פנא קארץ גאר
ג בעדל׃ כי כלה ונחרצה אדני יהוה
צבאות עשה בקרב כל הארץ׃ ארי
גמירא ושיצאה יי אלהים צבאות
עביד עם כל רשיעי ארעא׃ אד פנא

וקרץ יצנעה אללה רב אלגיוש פי גמיע
יא הדה אלבלד׃ לכן כה אמר
בטע אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב
בסף ציון מאשור בשבט יככה ומטהו
ג ישא עליך בדרך מצרים׃ בכין כדנן
ג אמר יי אלהים צבאות לא תדחל עמי
יתיב ציון מאתוראה בשולטניה
ימחינך ומרותיה ירמי עלך כדבאורח
מצרים׃ ולדלך הכדי קאל אללה רב אלגיוש
לא תכאף יא קומי יא סאכן ציון מן
אשור ואן צרבך בקציב ושאל עליך
עצאה עלי סביל אלמצריון׃ כי עוד
מעט מזער וכלה זעם ואפי על
ומל תבליתם׃ ארי עוד זעיר חד כזעיר
ויסופון לוטיא מינכון דבית יעקב
ורגזי על עממיא עבדי תבלא לשיצ
לשיצאותהון׃ פאנה אנמא בקי קליל
יסיר חתי יכמל סלטי וגצבי פאבליהם
ואפניהם׃ ועורר עליו יהוה צבאות
מל שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו
ג על הים ונשאו בדרך מצרים׃ וייתי
עלוהי יי צבאות מחא כמחת מדין
בשקיף עורב ומחתיה תעדי מינכון
כמא דעדת מינכון מרות פרעה על

ונחרצה ג וסימנהון יעשה בקרב שמעתי ועד כלה ... בדרך מצרים ג וסימנהון ומטהו ונשאו ושלחתי ... יככה ג וס׳ בשבט

יַמָּא וִיתְעַבְּדָן לְכוֹן גְּבוּרָן כְּדִי בְּאוֹרַח
מִצְרַיִם: וְיִצְהַר עָלָיו רַבּ אָגִיוֹשׁ סוֹטָא
כְּצַרְבָּה מִדְיָן פִּי צוֹאָן עוֹרֵב וּכְעַצָּאָה
אָתִי עָלָי אַבְחַר וְיַחְמֵלְהָא עָלֵיהּ כְּסְכִיר
מִצְרַיִם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבֳּלוֹ
מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְחֻבַּל
עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן: וִיהִי בְּעִידָּנָא הַהוּא
תְּעַדֵּי מַחְתֵּיהּ מִינָּךְ וְנִירֵיהּ מֵעַל
צַוְּרָךְ וְיִתַּבְּרוּן עַמְמַיָּא מִן קֳדָם מְשִׁיחָא:
וְאֲרָא יִכוֹן דִּלְךָ אוֹקַת יִזּוֹל נִקְלֵהּ עַן
עַאתְקַר וְאִצְרָהּ עַן עַנְקַר וְיִפְסַר אִצְרָהּ
מִן קֳבָל אַגְלָאָה: בָּא עַל עַיַּת עָבַר בְּמִגְרוֹן
לְמִכְמָשׂ יַפְקִיד כֵּלָיו: אָתָא עַל עַיַּת
עֲבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָשׁ יְמַנֵּי רַבָּנֵי
מַשְׁרִיָּתֵיהּ: אֲרֵי אֲתָא עַיַּת וַעֲבַר בְּמִגְרוֹן
וְאוֹרַעְסָלְאָחָה מִכְמָשׁ: עָבְרוּ מַעְבָּרָה
גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ חָרְדָה הָרָמָה גִּבְעַת
שָׁאוּל נָסָה: גָּזוּ עַבְרוּ יַרְדְּנָא בְּגִבְע
בָּתוּ לְהוֹן אִתְבְּרוּ יָתְבֵי רָמְתָא אֱנָשׁ
גִּבְעַת שָׁאוּל עֲרַקוּ: וְעָבַר קוּמָה
מַעְבָּרָה וּבָאתוּ פִּי אַגְבְּעָה וְזָעַג לָהֶם
אַהַל רָמָה וּפָרָא אַהַל גִּבְעַת שָׁאוּל:
צַהֲלִי קוֹלֵךְ בַּת גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לַיְשָׁה
עֲנִיָּה עֲנָתוֹת: אָרִימוּ קָלְכוֹן אֱנָשׁ בַּת

אֲצִיתוּ דְּיָתְבִין בְּלַיִשׁ דְּדָיְרִין בַּעֲנִיָּה
עֲנָתוֹת: וְצַהַל צוּת גַּמְעַ גַּלִּים וְאַסְגֵּי
אַהַל לַיִשׁ וְצַעַף אַהַל עֲנָתוֹת: נָדְדָה
מַדְמֵנָה יֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעִיזוּ: אִתְטַלְּלוּ
אֱנָשׁ מַדְמֵנָה יָתְבֵי גֵּבִים גְּלוֹ: וְנָאר
אַהַל מַדְמֵנָה וְסָכָאן גֵּבִים אַנְצָאנוּ:
עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יְנֹפֵף יָדוֹ הַר
בֵּית צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלִָם: עַד כְּעַן
יוֹמָא רַב וְסַגִּי עִידָּן לֵיהּ לְמֵיעַל וְהָא
סַנְחֵרִיב מַלְכָּא דְּאַתּוּר אָתָא וְקָם בְּנוֹב
קִרְיַת כָּהֲנַיָּא לָקֳבֵיל שׁוּרָא דִּירוּשְׁלֵם
עָנֵי וַאֲמַר לְחֵילוֹתֵיהּ הֲלָא דָּא הִיא
יְרוּשְׁלֵם דִּי עֲלַהּ אַרְגֵּישִׁית כָּל מַשְׁרְיָתִי
הָא הִיא חַלָּשָׁא מִכָּל כְּרַכֵּי עַמְמַיָּא
דְּכַבֵּישִׁית בְּתוֹקַף יְדִי עֲלַהּ קָם מָנִיד
בְּרֵישֵׁיהּ מוֹבֵיל וּמוֹתֵי בִּידֵיהּ עַל טוּר
בֵּית מַקְדְּשָׁא דִּבְצִיּוֹן וְעַל עֲזָרָתָא
דִּבִירוּשְׁלֵם: וּבְכֵי יוֹם יִקָּף פִּי נוֹב יַחַן
יְדֵהּ דְּאֵימָא גְּבַל גַּמְעַ צִיּוֹן וְיִפְאַע
יְרוּשְׁלֵם: הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה
צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי
הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ: הָא
רִבּוֹן עָלְמָא יְיָ צְבָאוֹת רָמֵי קְטוֹל
בְּמַשְׁרְיָתֵיהּ כִּבְעִיטוֹ דְּמִתְבְּעֵיט בְּמַעְצְרָא

נטל ועבר תלת אונין ודבר עמיה ארבעין אלפין גספנין דדהב רבנ מלכין קטירי תגא יתבין בהון ודבר עמיה מאתן ושתין אלפין אחדי סיפין ודמחין מאתן אלפין מחתני גרין דדהטין קרמוהי מאה אלפין חמין חורבא דמשריתיה ארבע מאה פרסין צוארי סוסותיה ארבעין פרסין מני משריתיה מאתן ושתין אלפין לבוא חסר חד וכן אתו על אברהם אבונא כד רמו יתיה לגו אתון נורא יקדתא וכן עתידין למיתי עם גוג ומגוג כד ישלים עלמא קציה למתפלקא משריתא קמיתא כד עברו בירדנא שתו מאדהון בירדנא משריתא תניתא דלו עקבי סוסותא ושתו מיא משריתא תליתיתא לא השכחו מיא למשתי חפרו בירין ושתו כמיא אתא וקם

ורמי קומא יתקטפון ותקיפיא ימאכון׃
הודיאלסייד רבאגיוש האדה כפרמה
פירהבה ורפיעי אלקאמה יגדעון וא׳
שואמך יתצעון׃ ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר יפול׃ ויקטיל
גיברי משריתיה דמתגברין בברזלא
ועבדי קרביה על ארעא דישראל
יתרמון׃ ויחרק באלמשבהין בשעב
שגר אלשערי מנהם באלחדיד ואלמתלין
באללבנאן באגליל מנה יקטעון׃

ויצא חטר מגזע ישי ונצר
משרשיו יפרה׃ ויפוק מלכא מבנוהי
דישי ומשיחא מבני בנוהי יתרבי׃
יכרג קציב מן ענצר ישי וסנך מן
אצולה ינמו׃ ונחה עליו רוח יהוה רוח
חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יהוה׃ ותשרי עלוהי רוח
מן קדם יי רוח חכמא וסכלתנו רוח
מילך וגבורא רוח מדע ודחלתא דיי׃
ותחל עליה נור אלה והי רוח אלחכמה
ואלפהם ואלראי ואלגברוה אלמערפה ותקוי
אלה׃ והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו
יוכיח׃ ויקרביניה לדחלתיה דיי ולא

לחיזו עינוהי יהי דאין ולא למשמע
אודנוהי יהי מוכח׃ ויל(ה)מה אלה
טאעתה ויכון לא יחכם עלי רויא עין
פקט וכדלך סמאע אלאדן׃ ושפט
בצדק דלים והוכיח במישור לענוי
ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח
שפתיו ימית רשע׃ וידין בקושטא
מסכינין ויוכח בהימנותא לחשיכי
עמא וימחי חייבי ארעא במימר
פומיה ובממלל ספותיה יהי מאית — *ארמילוס*
רשיעא׃ ויחכם באלעדל לאלצעפי ויעט
באסתקאמה ען עואם אלבלאד ויצרב
אהלהא באלקציב ען קולה ובאלדן מנה
יקתל אלמסתחק׃ והיה צדק אזור
מתניו והאמונה אזור חלציו׃ ויהון
צדיקיא סחור סחור ליה ועבדי
הימנותא מקרבין ליה׃ ויכון לה אלחק
כאלאזאר אלחקוין ואלאמאנה כשדאד
אלצלב׃ וגר זאב עם כבש ונמר עם
גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם׃ ביומוהי דמשיחא
דישראל יסגי שלמא בארעא וידור
דיבא עם אימרא ונמרא עם גדיא
ישרי ועגל ואריה ופטים כחדא

וברוח ד׳ וסימנ׳ אפיך בער שפתין בדבר יי שמים נעשו ... ישפוט ג ומ״ל וסימנ׳ והריחו ביראת והוא למיש ישפוט הבעד

וינק זעיר מדבר להון׃ ויסכן אלדיב
מע אלחמל ואלנמר מע אלגדי ירבץ
ויגתמע אלעגל ואלצרגאם ואלגאמוס
וצבי צגיר יסוקהם׃ ופרה ודב
תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה
כבקר יאכל תבן׃ ותורתא ודובא ירען
כחדא ישרון בניהון ואריא כתורא
ייכול תבנא׃ ואלבקרה ואלדב ירעין
ואולאדהם ירבצון אגמעין ואלאסד
יאכל אלתבן כאלבקר׃ ושעשע יונק
על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול
ידו הדה׃ ויחייך ינקא על חור חיוי
פתן ועל חיזו גלגלי עיני חוי חרמן
חסילא ידוהי יושיט׃ ויתלאהא אחתי
אלצבי בתקבעון אלשגאע מן אלחיאת
ופי חרק אלרקש מנהא חתי אלמפטום
ילקי ידה׃ לא ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את
יהוה כמים לים מכסים׃ לא יבאשון
ולא יחבלון בכל טורא דקודשי ארי
תתמלי ארעא מדע ית דחלתא דיי
כמיא דלימא חפן׃ לא תסי ולא תפסד
פי גמיע בלד קדסי אד אמתלת אל
ארץ מן אלמערפה באללה עז וגל

וטאעתה כאלמא אלמגטי ללבחר׃
והיה ביום ההוא שרש ישי
אשר עמד לנס עמים אליו גוים
ידרשו והיתה מנחתו כבוד׃ ויהי
בעידנא ההוא בר בריה דישי דעתיד
דיקום את לעממיא ליה מלכון ישתמען
ויהי אתר בית משרוהי ביקר׃ ויכון
פי דלך אלוקת ענצר ישי אלדי הו ואקף
עלמא ללאמם פילתמסונה ויכון מחלה
מכרמא׃ והיה ביום ההוא
יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער
ומחמת ומאיי הים׃ ויהי בעידנא ההוא
יוסיף יי תנינות גבורתיה למפרק ית
שארא דעמיה דישתאר מאתור
וממצרים ומפתרוס ומהדו ומעילם
ומבבל ומחמת ומנגוות ימא׃ ויכון
פי דלך אלוקת איצא יעיד אללה תאניה
אמרה פי גמע באקי שעבה אלדי
יתבקא פי אלגזירה ומצר ואלבימא ואל
חבשה וכוזסתאן ואלשינור ואנטאכיה
וגזאיר אלבחר׃ ונשא נס לגוים ואסף
נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ

צפעוני ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ מאורת צפעוני ב̇ י̇ צפעוני יפריש בתלז̇ חס̇ מנחתו ב̇ חס̇ וסימ̇ והיתה מנחתו ודמשק

מארבע כנפות הארץ׃ ויזקוף את
לעממיא ויכניש מבדרי ישראל וגלות
יהודה יקריב מארבע רוחי ארעא׃
וירפע עלמא לאמם פיגמע מדחיי
לאסראיל ומבדדי יהודה יחשרהם מן
אקטאר אלארץ׃ וסרה קנאת אפרים
וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא
את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים׃
ותעדי קנאתא מדבית אפרים ודמעיקין
לדבית יהודה ישתיצון דבית אפרים
לא יקנון בדבית יהודה ודבית יהודה
לא יעיקון בדבית אפרים׃ ויזול חסד
אל אפרים ואעדא אל יהודה ינקטעון פלא
יחסד אל אפרים יהודה ולא יהודה לא
יעאדונהם׃ ועפו בכתף פלשתים ימה
יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב
משלוח ידם ובני עמון משמעתם׃
ויתחברון כתף חד למימחי פלשתאי
דבמערבא כחדא יבזון ית בני מדנחא
באדום ומואב יושטון ידהון ובני
עמון ישתמעון להון׃ ויסירון עלי
אטראף פלסטיניין גרבא ויגנמון
גמיעא אהל אלשרק ופי אדום ומואב
ימדון אידיהם ויכון בני עמון פי

טאעתהם׃ והחרים יהוה את לשון
ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים
רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך
בנעלים׃ וייביש ית לישן ימא
דמצרים ויריס מחת גבורתיה על פרת
במימר נביוהי וימחיניה לשבעה נחלין
ויהכון ביה בסנדלין׃ ויתלף אללה לסאן
בחירה מצר ויشיר באמרה עלי אלפראת
בסכון מן ריאחה ויקסמה עלי סבעה
אוריה ויסלך פיה באלנעל׃ והיתה מסלה
לשאר עמו אשר ישאר מאשור
כאשר היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃ ותהי אורח כבישא
לשארא דעמיה דישתאר מאתוראה
כמא דהות לישראל ביום מיסקהון
מארעא דמצרים׃ פתציר מחגה לבאקי
שעבה אלדי יתבקא פי אלגזירה כמא
כאנת לאסראיל חין צעד מן מצר׃
ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי
אנפת בי ישב אפך ותנחמני׃ ותימרון
בעידנא ההוא אודי קדמך יי ארי על
דחבית קדמך הוה רוגזך עלי כדון
יתוב רוגזך מני ותרחים עלי׃ ותקול
פי דלך אלוקת אשכרך יא רב עלי מא

ב׳ פעמיך · ג׳ בטע׳ · ג׳ חס׳ · וחס׳ · ב׳ ובטע׳ · חס׳ · ה׳ וחס׳

וסרה ג׳ בטע׳ וסימנ׳ מעלין קנאות קנאתי ... וצררי ג׳ חס׳ וסימנ׳ וצררי יהודה יכרתו צדיק נפשי ... משלוח ל׳

וגרת עליי ואסאל אן ירגע גצבך ענ
ותעאזיני׃ הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה
ויהי לי לישועה׃ הא על מימר אלה
פורקני אנא רחיץ ולא אזדעזע ארי
תוקפי ותושבחתי דחילא יי אמר
במימריה והוה לי לפריק׃ ואקול
הו ולי רבי אתקבה ולא אפזע
כמא כאן עזי ומגדי אלה ולי וצאר
לי גותא׃ ושאבתם מים בששון
ממעיני הישועה׃ ותקבלון אלפן
חדת בחדוא מבחירי צדקא׃ ואדי
תסתקון מאא כפרח מן עיון אלגות׃
ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו
הזכירו כי נשגב שמו׃ ותימרון בעידנא
ההוא אודו קדם יי צלו בשמיה
חוו בעממיא עובדוהי אדכרו ארי
תקיף שמיה׃ תקולון פי דלך אליום
אשכרו אללה ואדעו באסמה ואלבתו
פי אלאמם בשמאילה ואדכרו אן
אסמה אלמניע׃ זמרו יהוה כי גאות
עשה מודעת זאת בכל הארץ׃ שבחו
קדם יי ארי גבורן עביד גליא דא

בכל ארעא׃ ומגדו ללה אד צנע קדרה
הי מעלומה פי גמיע אלעאלם׃ צהלי ורני
יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל׃ בועי ושבחי כנשתא דציון
ארי רבא אמר לאשראה שכינתיה
בגויך קדישא דישראל׃ אנטקי בדלך
ורנני יא סאכנה ציון אן קדוס אסראיל
כביר פימא בין קומך׃

משא בבל אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ׃ מטל כס דלוט לאשקאה
ית בבל דאתנבי ישעיה בר אמוץ׃
קצה באבל אלתי אוחי בהא אלי ישעיה
אבן אמוץ׃ על הר נשפה שאו נס
הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי
נדיבים׃ על כרכא יתיב שליוא זקופו
אתא ארימו קלא להון אניפו יד
ויעלון בתרעוהי מנדבין׃ עלי גבל
אלגלם ארפעו אלעלם ואעלנו אלצות להם
ואשירו באליד חתי ידכלון אלאבואב
אלנבל׃ אני צויתי למקדשי גם קראתי
גבורי לאפי עליזי גאותי׃ אנא פקידית
למזמני אף ערעית גיברי ויתפרעון
מנהון רוגזי תקיפי תושבחתי׃ אנא
אמרת בדלך לאלמסתעדיי ודעות בה

נשגב ד̇ וסימנ׳ הזכירו נשגב ליי יהללו את שם מגדל עז י׳ ויבאו ז̇ רפ׳ וס׳ הרם מחזק למסע הבו לכם נשפה בימים ההמה כמבוא
עם דיחזק מל׳ ושנ׳ חס

גבאברתי בג׳צבי ואבטאל קדרתי׃
קול המון בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאספים יהוה
צבאות מפקד צבא מלחמה׃ קל המון
בטוריא דמות עם סגי קל אתרגושת
מלכון עממין דמתכנשין יי צבאות
ממני משרין בקרבא׃ צות גמהור הם
פי אגבאל שבה שעב כתיר וצות צגה
ממאלך אמם מגתמעה אד רב אג׳יוש
וכל גישא לאחרב׃ באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל ג
כל הארץ׃ אתן מארע רחיקא מסיפי
שמיא יי ומני כס דלוט קדמוהי לחבלא
כל רשיעי ארעא׃ והם מקבלין מן בלד
בעיד אנה מן אקצא אלסמא רסל אללה
באאת סכטה ליהלך גמיע בלדהם׃

הילילו כי קרוב יום יהוה כשד
משדי יבוא׃ אילילו ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי כביזא מן
קדם שדי ייתי׃ יקולון ולולו פמא
אקרב פרג׳יום אללה הו כנהב מן ענד
אלכאפי יאתי׃ על כן כל ידים תרפינה
וכל לבב אנוש ימס׃ על כין כל ידיא ג
יתרשלן וכל ליבא דאנשא יתמסי׃

לדלך גמיע אידיהם תסתרכי וגמיע
קלוב אנאסהם תתמאסא׃ ונבהלו
צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון ג
איש אל רעהו יתמהו פני להבים
פניהם׃ ויתבהלון עקא וחבלין ייחדונון
זיע כילידתא יזועון גבר בחבריה
יתמהון אפי שלהובין אפיהון׃ וידהשון
חתי אן מתל אלמצאיק ואלמכאץ יאכדהם
כאלואלדה יטלקון וכל אמרי צאחבה
יבהתון ווג׳והם ראת להיב וג׳וההם׃ הנה
יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף ג
לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד
ממנה׃ הא יומא מן קדם יי אתי אכזרי
ותעבור ותקוף רגז לשואה ארעא
לצדו וחייבהא ישיצי מינה׃ הוד׳י יום
אללה יאתיהם יום קאסי ועברה ושדה
גצב יציר ארצהם וחשה וכטאיהא
ינפיהם מנהא׃ כי כוכבי השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו ג
וירח לא יגיה אורו׃ ארי כוכבי שמיא
ונפיליהון לא יזהרון נהוריהון יקבל
שמשא במיפקיה וסיהרא לא יזהר
נהוריה׃ חתי כואכב סמאהם ונג׳ומהם
לא ילמע נורהא ואצלמת שמסהם

להבים ג׳ וסימנהון ומצרים ילד את לודים פני להבים נפתחים חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים וחטאיה
לבב אנוש ג׳ וסימנהון על כן ויין בבן

פי אשראקהא וקמרהם לא יספר צוהי׃
ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים
עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים
אשפיל׃ ואסער על דדיירין בתבל
בישא ועל רשיעיא חוביהון ואבטיל
רבות רשיעין ותקוף תקיפין אמאיך׃
ואטלב עמארתכם בשראהא ואלצלמין
בדנובהם ואעטל קדרה אלוקחין ואקת
דאר אלאבטאל אצעי אוקיר אנוש מפז
ואדם מכתם אופיר׃ אחביב דחלי
מדהבא דמתיקרין מניה בני אנשא
ועבדי אוריתא ממסננא דאופיר׃
ואעז נאסהם מן אלפז ואלאדמיין מנהם
מן פצוץ אופיר׃ על כן שמים ארגיז
ותרעש הארץ ממקומה בעברת
יהוה צבאות וביום חרון אפו׃ על כין
שמיא אזיע ותזוע ארעא מאתרה
בתעבור מן קדם יי צבאות וביום
תקוף רוגזיה׃ לדלך ארגז אלסמא עליהם
ותתזלזל ארצהם מן מוצעהא בעברה
רב אלגיוש ופי יום שדה גצבה׃ והיה
כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש
אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו׃
ויהי כטבי מפריד וכען ולית דמכניש

גבר לעמיה יתפנון וגבר לארעיה
יערקון׃ פיכונו כאלצבא אלמנדחין
וכגנם ליס להא חאשר כל אמר אלי
אמתה יולון וכל פריק אלי בלדה יהרבון׃
כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול
בחרב׃ כל דישתכח בה יתקטיל וכל
דייעול לכרכי צירא יתקטיל בחרבא׃
וכל מן וגד בעג ומן אהין וקע באלסיף׃
ועולליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם
ונשיהם תשגלנה׃ ועולימיהון יטרפון
לעיניהון יתבזזון בתיהון ונשיהון
ישתכבן׃ וצביאנהם יודרון בחצרתהם
וביותהם תצטלם ונסאהם תצאגען׃
הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף
לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו׃ האנא
מיתי עליהון ית מדאי די בכספא לא
מטפסין ודדהבא לא מתרעין ביה׃ והאנא
מצהר עליהם אלמדאניין אלדין לא
יחסבון אלורק שיא ואלדהב לא ירידונה׃
וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן
לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם׃
וקשתתהון עולימין יבזען ועל ולדי
מעיין לא ירחמון ועל בניא לא
תחוס עיניהון׃ בל קסייהם תטרח אל

אורם ג וסימנ׳ לא יהלו ואל השמים ויכנע רע׳ [illegible] קשתות ב מל בריש וסימנ׳ וקשתות נערים והקשתות והשרינים

אשבאב ותמרה ולבטן לא ירחמון ועלי
ובנין לא תרק עיונהם׃ והיתה בבל צבי
ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת
אלהים את סדם ואת עמרה׃ ותהי בבל
דהות מלק דמין חדות מלכון תושבחת
רבות כסדאי כהפיכתא דהפך יי׳ ית
סדם וית עמרה׃ פתציר באבל סראה
אלממלך ופכר קדרה אלכסדאניון כמקלב
אלה סדם ועמרה׃ לא תשב לנצח ולא
תשכון עד דור ודור ולא יהל שם ערבי
ורעים לא ירבצו שם׃ לא תתיתב לעלם
ולא תשרי עד דר ודר ולא יפרוס תמן
ערבי משכניה ורעיין לא ישרון תמן׃
לא תעמר אלי אלגאיה ולא תסכן אלי גיל
ואגיאל לא יכיים הנאך אעראבי ול׳
רעאה לא ירבצון פיהא׃ ורבצו שם
ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם
בנות יענה ושעירים ירקדו שם׃
וישרון תמן תמוון ויתמלון בתיהון
אוחין וישריין תמן בנת נעמיין ושידין
יחייכון תמן׃ וירבץ תם אלצדי ותמתלי
ביותהם נמוס ויסכן הנאך אלנעאם ואלענוז
אלברית תלעב פיה׃ וענה איים באלמנותיו
ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה

וימיה לא ימשכו׃ ויתנצפון חתולין
בבירניתהון ויירורין בבית משרי
תפנוקיהון וקריב למיתי עידן תברה
דבבל ויומהא לא יתרחקון׃ ויעוי בני
אוא פי ארוקתהם ואלערבד פי אלהיאכל
אלמדללה וקריבא יאתי וקתהא הדא
ומדתהא לא תמתד׃ כי ירחם יהוה את
יעקב ובחר עוד בישראל והניחם
על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו
על בית יעקב׃ ארי ירחים יי׳ על בית
יעקב ויתרעי עוד בישראל וישרינון
על ארעהון ויתוספון גיורין עליהון
ויסתמכון על בית יעקב׃ וירחם אללה
אל יעקוב ויכתאר איצא אל אסראיל
וינזלהם פי בלדהם וינעטף אלגריב
עליהם וינצאפון אלי בית יעקוב׃ ולקחום
עמים והביאום אל מקומם והתנחלום
בית ישראל [על אדמת יהוה] לעבדים ולשפחות והיו
שבים לשביהם ורדו בנגשיהם׃
וידברונונון עממין ויובלונונון
לאתרהון ויחסנונון בית ישראל על
ארע שכינתא דיי׳ לעבדין ולאמהן
ויהון שבן לשביהון ויפלחון במשעבדיהון׃
ויאכדוהם אלאמם פיאתון בהם אלי

בהיכלי ב׳ וסימנ׳ ענב מלך ושעירים ב׳ וסי׳ ירקדו שם לבמות וקרוב ד׳ וסימנ׳ לבוא עתה כי קרוב וקרוב שמך וקרוב

מוצעהם ויחוזונהם בני אסראיל פי
בלד אללה עבידא ואמאא פיצירון
סאביין סאביהם ויסתולון עלי מקתניהם
והיה ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה
אשר עבד בך ויהי ביומא דיניח יי
לך מצערך וממרותך ומן פולחנא
קשיא די אתפלח בך פאדי יכון יום
יריחך אללה מן משקתך ורגזך וכדך
אלצעב אלדי אסתכדך ונשאת המשל
הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת
נגש שבתה מדהבה ותיטול מתלא
הדין על מלכא דבבל ותימר איכדין
בטילת מרות משעבדנא סף תקוף
חייבא אצרב הדא אלמתל פי מלך באבל
וקל כיף עטל אלמקתצ׳ין ועטלת אל
גבאיאת שבר יהוה מטה רשעים שבט
משלים תבר יי תקוף רשיעין שלטן
חייבין לאן אללה כסר עצא אלצאלמין
וקציב אלמתסלטין כדאך מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים
מרדף בלי חשך דהוה מחי עממין
בתקוף מחן דלא פסקן מפלח בתקוף
עממין מפלח ולא מנע לאנה צ׳רב

האולי אלאמם בעברה צ׳רבה גיר זאילה
ומסתולי עליהם בגצ׳ב יכלבהם בה
לא יצדה נחה שקטה כל הארץ
פצחו רנה נחת שרוכת כל ארעא
יבעו תושבחא אלאן אסתראח גמיע
אהל אלבלאד וקד אנטקו ברנה גם
ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז
שכבת לא יעלה הכרת עלינו אף
שלטונין חדיאו עלך עתירי נכסיא
אמרין מעידן די שכיבתא לא סליק
מחבלא עלנא חתי אלברותא מן ארז
אללבנאן פאנהם פרחו בך וקאלו מנד
מתמא צ׳ער קאטע עלינא שאול
מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר
לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם
כל מלכי גוים שאול מלרע זעת לך
לקדמות מיתך אערת לך גיברין כל
עתירי נכסיא אקימו מכרסותהון כל
מלכי עממיא חתי אלתרי כאנה ירגז
לך פי תלקא מגייך ואתאר לך אלשגעא
מן אגלא אלארץ׳ ואקאם כתירא מן
מלוך אלאמם מן כראסיהם כלם יענו
ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו
אלינו נמשלת כולהון יתובון ויימרון

כמונו ד׳ ג׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ אם תהיו כי מי כל בשר כי עתה כמנו וחלית כמונו בתרג׳ מל׳ באף ב׳ וסימ׳ רדה באף קבורה

לך אף את מרעתא כותנא לנא דמיתא׃
פכלהם יגיבונך ויקולון לך אנת איצא
קד אצרעת מתלנא ומאתלתנא׃ הורד
שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע
רמה ומכסיך תולעה׃ איתחת לשאול
יקרך תושבחת זמרך תחותך ישוון
רימה ועילמינך רחשא׃ ואנזל אלי תרי
אקתדארך וצגיג עידאנך פצארת
ארמה תפרש תחתך ודוד יגטיך׃ איך
נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת
לארץ חולש על גוים׃ איכדין אתרמיתא
מן רומא דהויתא זיותן בגו בני אנשא
ככוכב נגהא בין כוכביא אתקטישתא
לארעא דהויתא קטול בעממיא׃
וכיף כאנך וקעת מן אלסמא יא לאיח
פי אלסחר וגדעת אלי אלארץ יא מסאהם
פי אלאמם׃ ואתה אמרת בלבבך השמים
אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי
ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃ ואת
אמרת בליבך לרומא איסק עיל מן
עמיה דאלהא אשוי כורסי מלכותי
ואתיב בטור זמן בסיפי ציפונא׃ ואנך
קלת פי נפסך אצעד אלי אלסמא פוק
כואכב אלטאיק ארפע כרסיי מתלאוהו

אן אגלס פי גבל אלמחצ'ר וארכאן אלשמ׳׃
אעלה על במתי עב אדמה לעליון׃
איסק עילוי כל עמא איהי עלאי מכולהון׃
ואצעד אלי קמאקם אלגים ואשבה אלעלי׃
אך אל שאול תורד אל ירכתי בור׃ ברם
לשאול תיתחת לסיפי גוב בית אבדנא׃
אלי אתרי תנזל בל אלי ארכאן אלביר׃ ראיך
אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃ חזך
עלך ידיקון בך יסתכלון יימרון הדין
גוברא אזיע ארעא אזדי מלכוותא׃
נאצ'רוך פיך יתפרסון ויתפהמון יקולון
אהדא ארגל אלמרגז אלבלדאן אלמזלזל
אלממאלך׃ שם תבל כמדבר ועריו הרס
אסיריו לא פתח ביתה׃ שוי תבל כמדברא
וקרווהי פגר לאסירוהי לא פתח תרעא׃
אלדי צייר אלדניא כאלבר וקראהא איצא
הדם ואסראהא לם יפתח ביותהם׃ כל
מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש
בביתו׃ כל מלכי עממיא כולהון
שכבין ביקר גבר בבית עלמיה׃ אן
כל מלוך אלארץ אגמעין אנצ'געו פי
כראמה כל אמר פי מנזלה׃ ואתה
השלכת מקברך כנצר נתעב לבש

הזה ד̇ רפ̇י וסימנ̇ אחוכון גברא ייתי בצפרא ס̇ תולעה ב̇ וסימנ̇ ומכסיך תולעה ובן אדם תולעה ס̇ תורד ל̇ ק̇

הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור
כפגר מובס׃ ואת אתרמיתא מקברך
כיחט טמיר חפי קטילין מטעני חרב
נחתי לגוב בית אבדנא כפגר מדשדש׃
ואנת טרחת מן קברך כסקט מכרוה
אותוב מקטולין מטעונין בסיפא
ואדרי לגוב כגפר מדהוש׃ לא תחד
אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך
הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים׃
לא תהי כחד מינהון בקבורא ארי
ארעך חבילתא עמך קטילתא לא
יתקיים לעלם זרע מבאשין׃ לא
תגאמעהם פיקבר אר אפסדת ארעך
וקטלת קומך ולא ידעא רייסא אבוא
נסלא אשרארי הכינו לבניו מטבח
בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ
ומלאו פני תבל ערים׃ אתקינו לבניהון
קטול בחובי אבהתהון דלמא יקומון
ויחסנון ארעא וימלון אפי תבל בעלי
דבבי פהיו לבניה מקצבא לתמסכהם
בדנוב אבאיהם ללא יקומון וירתון
אבלאר וימלון וגה אדניא קראא׃
וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות
והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד

נאם יהוה׃ ואתגלי לאתפרעא מנהון
אמר יי צבאות ואשיצי לבבל שום
ושאר ובר ובר בר אמר יי׃ בלאקים
עליהם קל רב אגיוש באן אהלך לבאנל
אאסס ולבקא ולנסל ולעקב קל אלהי׃
ושמתיה למורש קפד ואגמי מים
וטאטאתיה במטאטא השמד נאם
יהוה צבאות׃ ואשוינה לירותת קופדין
בית צדו ביצין דמיין ואהממנה כמא
דמהממין במבינא ואתבכינה לשיצאה
אמר יי צבאות׃ ואצייראהא מאוא
קנאפיר ואגאם מא ואכנסהא כמכנסה
אנפאר קל רב אגיוש׃ נשבע
יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר
דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא
תקום׃ קיים יי צבאות למימר אם לא
כמא דחשיבית כין תהי וכמא דיעצית
היא תקום׃ ואקסס אלה רב אגיוש
קאילא ליכון אאמר כמא קדרת
וליתבתך כמא חכמת׃ לשבר אשור
בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם
עלו וסבלו מעל שכמו יסור׃ למתבר
אתוראה בארעי ועל טורי עמי
אדושינה ותעדי מנהון מרותיה

היתה ד̇ קמ̇ וסימנ̇ דמיתי ומלחמה יצון לנדה ׃ וירשו ב̇ וסימ̇ בל יקמו וירשו ושמתיה ׃ דמיתי ב̇ וסי̇ לעשות לה̇ס
אם לא כאשר דמיתי ׃

179

ונריה מעל צוריהון יתפסיק׃ אן אכסר
אשור פי ארצי ואדהצה עלי גבאלי פאזול
ענהם אצרה ונקלה ען עאתקהם׃ זאת
העצה היעוצה על כל הארץ וזאת
היד הנטויה על כל הגוים׃ דין מלכא
דימליך על כל ארעא ודא גבורתא אדי
מרממא דשליט על כל מלכותא׃ הדא
אלמקדור עלי גמיע בלדהם והדה אליד
אלממדודה עלי גמיע אמתהם׃ כי
יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה
ומי ישיבנה׃ ארי יי צבאות מלך ומן
יעדי וגבורתיה מרממא ולית דיתיבנה׃
אד רב אלגיוש קדרהא פמן יפסכהא
וידה אלממדודה מן דא ירדהא׃

בשנת מות המלך אחז היה
המשא הזה׃ בשתא דמית מלכא אחז
הוה מטל נבואתא הדא׃ פי סנת מאת
פיהא אחז אלמלך נזלת הדה אלקצה׃
אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר
שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע
ופריו שרף מעופף׃ לא תחדון פלשתאי
כולכון ארי איתבר שלטון דהוה מפלח
בכון ארי מבני בנוהי דישי יפוק
משיחא ויהון עובדוהי בכון כחיוי

מפליתי לאתפרחין יא פלסטין גמיעא
אד אנכסר קציב צארבך פאן סיכרג
מן אצל תעבאן ארקש ויציר תמרה
מחרקא טיארא׃ ורעו בכורי דלים
ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב
שרשך ושאריתך יהרג׃ ויתפרנסון
חשיכי עמא וענותניא ביומוהי לרחצן
ישרון וימות בכפנא בנך ושאר עמך
יקטיל׃ ומעה ירעי בני אלצעפי כאלבכור
ואלמסאכין ירבצון ואתקין ואמית
אצלך באלגוע והו יקתל בקייתך׃ הילילי
שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי
מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו׃
אילילי על תרעך צוחי על קרוך
איתברתון פלשתאי כולכון ארי
מציפונא פורענא אתי ולית דמאחר
בזמנוהי׃ ולולי פי אלמחל אצרכי פי
אלקרי וקד מאגת פלסטין גמיעא אד
אקבל אלחרב מן אלשמאל כאלדכאן וליס
מן מסתעדיה מנפרד׃ ומה יענה מלאכי
גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי
עמו׃ ומא יבסרון אזגדי עממיא
ארי יי שכליל ציון ובה יתרחצון
ויחדון חשיכי עמיה׃ ומא יגיב רסל

יעץ ג וסימנ׳ כי יי צבאות הוא זמות נדיבות ׃ בודד ג ומל וסימנ׳ ואין בודד פרא בודד כצפור בודד ׃ יסד ד וסי׳ ציון

אמם אן אללה עז וגל יעמר ציון ופיהא
יסתכן צעפי קומה׃ משא
מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה
כי בליל שדד קיר מואב נדמה׃ מטל ב׳ בפ״ס
כס דלוט לאשקאה ית מואב ארי
בליליא אתבזיזת להיית מואב ואינון
דמיכין ובליליא אתבליש כרכא דמואב
ואינון דמיכין׃ ונזל פי קצה מואב
ממא אנה פי ליל נהב עאר מן מואב
ארדם כדאך פי ליל נהבת חיטאנהם
ארדמת׃ עלה הבית ודיבון הבמות
לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל
בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה׃ סליקו
לבתיא ודיבון לבמתא למבכי על ראשין ק׳
נבו ועל מידבא מואבאי מיללין בכל
רישיהון מרט כל דקן גילוח׃ וקד צאר
מואב עלי ביותה ועלי ביעה וכדלך
אדיבון ליבכון ועלי נבו ומידבא
יולולון ופי רווסהם אנתף ופי לחאהם
אחדוף׃ בחוצתיו חגרו שק על גגותיה כת
וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי׃ כן ג׳ ב׳
בשוקיהון ייסרון שקין על איגריהון כת הי
וברחובתיהון כלהון מיללין מצוחין
ובכן׃ ופי אסואקהם תאזרו באמסח

ועלי סטוחהם ורחאבהם כלה יולול
מנחדר בבכא׃ ותזעק חשבון ואלעלה
עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי
מואב יריעו נפשו ירעה לו׃ וצוחו
יתבי חשבון ואלעלא עד יהץ אשתמע
קלהון על כין מזרזי מואב מצוחין
על נפשהון מיללין׃ ואד צרך אהל
חשבון ואלעלא סמע צותהם אלי יהץ
ועלי דאך מגרדי מואב יגלבון ממא
נפוסהם קד תרוועת׃ לבי למואב יזעק
בריחיה עד צער עגלת שלשיה כי
מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך
חורנים זעקת שבר יעערו׃ בליבהון
מואבאי יימרון למערק עד צער
עגלת תלתום רבתא ארי מסיקית לוחית
ביר בכן יסקון ביה ארי במחורנית
חורונים צוחת תבירי קרב יבסרון׃ יקול
כל ואחד קלבי עלי מואב יצרך אתי
צאר מהרבא אלי צוער עגלת שלישיה
וצארה עקבה לוחית בבכא יצעדון
פיהא ומנחדר חורונים בצראך אנכסר
יפזעון׃ כי מי נמרים משמות יהיו
כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה׃
ארי מי נמרים לצדו יהון ארי יביש

כלה ג׳ כת הי וסימנה׃ ועל ישראל ייליל וחב׳ וכל ירמיה ויחזקאל ותרי עש׳ כות׳ במ״ג כי מקטנם ב׳ בו הגוי׳ ׳ זעקת ג׳ וסי׳ סדם לקול

עסבא ספרתאה ירוק לא הוה׃ ומא
נמריסקר צאר כזאא ממא כלא זכוא
ופניא חשיש ולכצר לס תכון אצלא׃
על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל
הערבים ישאום׃ עלכין שאר נכסיהון
דקנו יתבזזון ותחומהון על ימא מערבא
יתנסיב מינהון׃ ומעראך באקי אדי
נכבת ומא אסתודעה עלי ואדי ערבים
קד חמלה עדוהם׃ כי הקיפה הזעקה
את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר
אלים יללתה׃ ארי אקיפת צוחתא ית
תחום מואב עד אגלים מיללין ובאר
אילים מצוחין׃ ואחדק צראך תכוס
מואב בלגת ולולתהא אגלים וציבר
אילים׃ כי מי דימון מלאו דם כי אשית
על דימון נוספות לפליטת מואב אריה
ולשארית אדמה׃ ארי מי דימון אתמליין
דם קטילין ארי אמני על דימון כנישת
משריין לשיזבת מואב מלך במשריתיה
יסק ולמיבז שארא דארעהון׃ ומא
דימון קד אמתלא מן דמאיהם ממא
אסלט עלי אהלהא אסאפאת ועלי
פליטי מואביין אסד ובקייה אהל
בלדהם׃ שלחו כר מושל ארץ מסלע

מדברה אל הר בת ציון׃ יהון מסקין מסין
למשיחא דישראל דתקיף על דהוה
כמדברא טור כנשתא דציון׃ יבעתון
פי אמרג סלטאן בלדהם ומן אגבאל ואבר
אי בלד גמע ציון׃ והיה כעוף נודד קן
משלח תהיינה בנות מואב מעברות
לארנון׃ ויהי כעופא דאפרחוהי מקיניה
ואיטלטל יתפקן יהוין בנת מואב
מגיזין להון לארנון׃ ויצירון כטאיר
נאיר או כעש מנה מכלא ותציר
איצא אהל רסאתיק מואב יעברון
אי ארנון׃ הביאו עצה עשו פלילה
שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי
נדחים נודד אל תגלי׃ אתמלכי מלך
עבידי עיצא שוי כליליא טולך
כימא בגו טיהרא טמרי מטלטליא
ומבדריא לא תקרבין׃ יסלונהם אעטונא
משורה אצנעו לנא חילה ואגעלו
צלכם עלינא פי צהירה יסתרנא בגליל
ואסתרו מדחיינא ולא תכשפו נאידנא׃
יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני
שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס
מן הארץ׃ יתיתבון ביך מטלטליא
מלכות מואב הוי סתרא להון מן קדם

שיתי ג̇ ב̇ חס וחד מל וסימנ̇ אתתי לבך כליל ׃ הביאו ב̇ דכת הביאו עצה לצפון ׃ משלח ג̇ וסימנ̇ קנה שבק טליא ׃

בזוזין ארי סף מעיקא אשתיצי בזזא
ספו כל דהוו דישין ארעא ׃ יסכנו פימא
בינכם גלאתנא אלמואביין כונו להם
סתרא מן קבל אלנאהב כמא קד פני
אלמנאצי ופני אלנאהב ומן כאן ידוס
אלארץ ענפא ׃ והוכן בחסד
כסא וישב עליו באמת באהל דוד
שפט ודרש משפט ומהר צדק ׃ בכין
משיחא דישראל יתקן בטוב כורסוהי
ויתיב עלוהי בקשוט בקרתא דדויד
דאין ותבע דין ועביד קשוט ׃ והייא
אלכרסי באחסאן ויגלס פוקה בחק פי
כבא דאוד חאכם טאלב אלחכם מאהר
פי אלעדל ׃ שמענו גאון מואב גא מאד
גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו ׃
שמענא רברבי מואב דמתגאן לחדא
יקיריהון ומפנקיהון וגיותנותהון לקביל
פורענותהון לא שוי להון ׃ אר׳ סמענא
אקתדאר מואב מקתדרא גדא ואקת
דארה וקדרתה ועברתה ליס דלך מן
קדרה ׃ לכן ייליל מואב למואב כלה
ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך
נכאים ׃ בכין מיללין מואבאי ומואבאי
כולהון מצוחין על אנש כרך תוקפהון

יימרון כרס כבישין ׃ פלדלך יולול
מואב עלי נפסה כלה ואלממתלון מנה
בקנאני אלכמר מן אהל חרשת תראהם
יהדרון והם מכתאבין ׃ כי שדמות חשבון
אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו
שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר
שלחותיה נטשו עברו ים ׃ ארי אתבזיזא
משריית חשבון אתקטלא סיעת שבמה
מלכי עממיא קטילו שלטוניהון עד
יעזר מטו טעו למדברא מטלטליהון
גזו עברו ימא ׃ ממא אסתביח מן
חשבון אלשביה אקטאף אלענב ומן
שבמה אלממתלין כאלגפן מן אלכרס ומלוך
דוי אלאמם קד הבגו אסריק מנהא פבלג
אלגמיע אלי יעזר תם צלו פי אלבריה וא׳
מטלקון מנהא אנכתו פעברו אלבחר ׃
על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה
אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על
קיצך ועל קצירך הידד נפל ׃ בכין כמא
דאיתיתי משריין על יעזר כן איתי
קטולין על סבמה ארי אינון דמעתא
חשבון ואלעלא ארי על חצדיך ועל
קטפיך בזוזין נפלו ׃ יקול גמיעהם
לדלך אבכי פי בכא יעזר עלי שביה

הלמו ב׳ וסימנ׳ אז הלמו עקבי סוס בעלי גוים הלמו שרוקיה ׃ נטשו ב׳ וסימנ׳ שלחותיה נטשו ... חבליך

גפן שבמה ארויך מן דמעיא חשבון
ויאזעלא אד וקעזמסתן עלי קומך
זרי הם מקאס זפואכה וזזרועך ונאסף
שמחה וגיל מהכרמל ובכרמים לא
ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הידד
הידד השבתי ויתכניש כיעזחדוא מן
כרמלא ובכרמיא לא ידוצון ולא
יחייכון חמר במעצריא לא יעצרון
עיצורין עיצור אבטילית חתי אנצס
אפרח וזסרור מן גבלך ופי כרומך לא
ירנן ולא יגלב ולא יטא זעצאר זלמר
פיתגארך ממא עטלזאסתנאן על
כן מעי למואב כבנור יהמו וקרבי
לקיר חרש על כין מעיהון דמואבאי
כבינרא המן וליבהון [illegible] כרך
תוקפהון דוון פלדלן אמעאי תה יג
כחרכה זעור עלי מואב וכדלך אחשאי
עלי אהל קיר חרש והיה כי נראה כי
נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו
להתפלל ולא יוכל ויהי ארי יהלי ארי
ילאי מואב על במתא ויעור לבית
טעותיה למבעי ולא יכול פיכון מואב
אלא ראא אנה קד לגא אי ביעתה ירום
דבולהא ליצלי פלא יטיק

זה הדבר אשר דבר יהוה אל
מואב מאז דין פתגמא דמליל יי
על מואב מבכין יהדי קול נזלה אלה
פי מואב מד חין ועתה דבר יהוה
לאמר בשלש שנים כשני שכיר
ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב
ושאר מעט מזער לוא כביר וכען
גזר יי למימר בתלת שנין כשני אגירא
ויסוף יקרהון דמואבאי בכל המון
סוגיא ושאר ציבחר כזעיר יסוף כל
יקרהון ואלאן קאל אלה אי תלאת סנין
מעדודה כסני אגיר יכף עצם מואב
מן הדא אגמהור אכתיר ויבקא קלילא
יסיר לא כביר משא דמשק
הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי
מפלה מטל כס דלוט לאשקאה ית
דמשק הא דמשק מתעדיא ממלכו
ותהי לכרך מחמרא וקצה דמשק
סתזול דמשק מן אן תכון מדינה ותציר
בלקעא ואקעה עזובת ערי ערער
לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד
שביקן קרויהון וחרבן לבית משרי
עדרין דען יהוויין וישרון ולית דמניד
ותתרך קראהא מתל ערער ותציר

לקטועא אגנס ירבצון פיהא וליס להם
מזעג׃ ונשבת מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל
יהיו נאם יהוה צבאות׃ ויבטל שלטן
מאפרים ומלכו מדמשק ושאר
יחידאין מארם ויקרהון כיקר בני
ישראל יהון אמר יי צבאות׃ ותעטל
אלחצון מן אפרים ואלממלכה מן
דמשק ובאקי ארם מתל עז בני
אסראיל קאל רב אלגיוש׃ והיה
ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן
בשרו ירזה׃ ויהי בעידנא ההוא ימאך
יקר יעקב ועותר יקריה יגלי׃ ויכון פי
דלך אלוקת יצעף אל יעקוב וסמן גסמה
יהזל׃ והיה כאסף קציר קמה וזרעו
שבלים יקצר והיה כמלקט שבלים
בעמק רפאים׃ ויהי כמכנש חצד
קמא וכד דרעיה שובלין יחצוד ויהי
כמלקיט שובלין במישר גיבריא׃
פיציר כגמע זרע אלסנבל אלקאים וכמן
בדראעה יחצד אלסנבל ויציר כלאקט
סנבל פי עמק אלשגעא׃ ונשאר בו
עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים
בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה

פריה נאם יהוה אלהי ישראל׃ וישתארון
ביה עוללין כביעור זיתא תרין תלתא
גרגרין בריש צנפא ארבעה חמשה
בסוכא מרדא כין ישתארון יחידין
צדיקיא בגו עלמא בני מלכותא
אמר יי אלהא דישראל׃ ויבקא פיה כעאראת
כלרט אלזיתון אלדי יבקא גרגורין או
תלאת פי ראס אלגצן או ארבע או כמס
פי אפנאן אלשגרה אלמתמרה קאל אללה
אלאה אסראיל׃ ביום ההוא ישעה האדם
על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל
תראינה׃ בעידנא ההוא יסתמיך
אנשא על פלחן עבדיה ועינוהי על
מימר קדישא דישראל יסברן׃ ופי דלך
אלוקת [illegible] אנסאן מנהם עלי צאנעה
ותני[illegible] עינאה אלי קדוס אסראיל נצר
אעתמאדא׃ ולא ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו
לא יראה והאשרים והחמנים׃ ולא
יסתמיך על איגורא עובד ידוהי
ודאתקינא אצבעתיה לא יתקיים
ואשיריא וחנסניא׃ ולא יתקבל עלי
אלמדאבח אלתי צנעתהא ידאה ולא ינטר
אלי מא צנעת אצאבעה מן אלסוארי

וסימנ׳ גרגרים בראש אמיר כבודם אמיר וחד החרש והאמיר ... יקצור ג׳ מל׳ וסימנ׳ וזרעו שבלים יקצור זורע וזרעו ... גרגרים

182

ולאנדאדי׃ ביום ההוא יהיו
ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר
אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה
שממה׃ בעידנא ההוא יהוין קרוי
תוקפהון ככרך דחרוב ואתחמר
ואשתביק מן קדם בני ישראל ותהי
לצדו׃ פי דלך אוקת תציר קרי עזה
כאמתרוך מן קרי חורש ואמיר ארי
תרכהא אהלהא מן קבל בני אסראיל
פכאנת וחשה׃ כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי
נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו׃ ארי
שבקת אלה פורקנך ודחלת תקיפא
דמימריה בסעדיך לא אידכרת בדיל
דאת נציבא נצבא בחירא ועובדין
מקלקלין אסגית׃ אד נסיתיא אלה רב
גיאתך ומעתמד עזך לא תדכרי לדלך
תגרסין גרוס נעמאניה ותגרסיהא
חבלה גריבה׃ ביום נטעך תשגשגי
ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום
נחלה וכאב אנוש׃ באתר דאתקדשתון
למהוי עם תמן קלקילתון עובדיכון
ואף כד עלתון לארע בית שכינתי
תמן הוה חזי לכון למפלח שבקתון

פולחני ופלחתון לטעותא ארחיקתון
יום תיובא עד דימטא יום תברכון בכין
הוה כיבכון למפחת נפש׃ ופי יום
גרסך תעלקין ופי גדאתה זרעך תפלעין
פיכון מא פרעת מנה חרכה חצאד ויום
מנחל ווגע מדנף׃ הוי המון
עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון
לאמים כשאון מים כבירים ישאון׃ וי
המון עממין סגיאין דכמהמי ימא המן
ואתרגושת מלכון די כאתרגושת מיין
תקיפין מתרגשין׃ יא גמהור לאמם
אכתירין אלדין כהיאם אבחר יהימון ויא
דוי אמלאל אלדי כדוי אמא אכתיר ידוון׃
לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער
בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני
רוח וכגלגל לפני סופה׃ מלכוון די
כאתרגושת מיין סגיאין מתרגשין
ויזוף ביה ויערוק מרחיק ויתרדיף כמוץ
טוריא מן קדם רוחא וכגלגלא קדם
עלעולא׃ אנהם כדאך כדוי אמא סידוון
פיזגרהם ויפרון מן בעיד ויכלבון כמוץ
אגבאל בין ידי אריאח וכאגרבאלה בין
ידי אזובעה׃ לעת ערב והנה בלהה בטרם
בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזזינו׃

ובבקר ו וסימנ׳ תשבעו לחם שכבת נטעך תפלו׳ בערב אמר למלך ... יהמיון ג וסימנ׳ הוי המון הבל כי הנה איביך ... תטעי ב וס׳

לעידן דמשא והא כיד לא הוה עד לא
הוה צפרא כד ליתוהי דין חולק לאנסנא
ועדב לבזוזנא׃ פיצירון ענד לעשא
נכלא וקבל לצבחי עדמון הוא נניב
מצטלמינא וסהם נאהבינא׃
הוי ארץ צלצל כנפים אשר
מעבר לנהרי כוש׃ וי ארעא דאתן
לה בספינן מארע רחיקא וקלעיהון
פריסין כנשרא דטאיס בכנפוהי
דמעבר לנהרי הודו׃ יא איהא לבלד
למצללה אקטארה לרימן גאנב
אקטאר לחבשה׃ השלח בים צירים
ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים
קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם
נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה
אשר בזאו נהרים ארצו׃ דימשלח בימא
אזגדין ובדגוגין על אפי מיא איזילו
אזגדין קלילין לות עמא אניסא
ובזיזא לות עמא דיתקף מבכין
ולהלאה עמא אניסא ובזיזא דבזו
עממיא ארעיה׃ יקו לראסל פי לבחר
ספרא ופי אנא מן כרדי עלי וגה למא
אמצויא רסל מסרעין לי לקביל לא
מגרב למנתף לדי יציר מכווסא מן

לאן והלם לקביל למוחוס ולמרהוץ
לדי גנס כלדה קום שביה לאנהאר׃
כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס
הרים תראו וכתקע שופר תשמעו׃ כל
דיתבין בתבל ודשרן בארעא כמזקפת
את על טוריא תחזון אתא וכמתקע
שופרא תשמעון פורקן׃ יא גמיעסכאן
לעמארה מן גמיע לארץ כרפע עלם
עלי לגבל תרון דלך וכצרב לבוק תס
תסמעונה׃ כי כה אמר יהוה
אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם
צח עלי אור כעב טל בחם קציר׃ ארי
כדנן אמר יי לי אניח לעמי ישראל
ואשקיט להון ואתרעי ממדור קדשי
לאטבא להון כרבן ונחמן איתי להון
בפריע כשחין פציח על שמש כענן
טל בשחין חצדי׃ לאן כדא קל אלה לי
אנא וקומי סאכר קרארא ולתפת אלי
מתואי פאגדה כדפא מחץ בעד מטר
וכגים דון נדא פי חמא לחצאד׃ כי לפני
קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה
וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות
הסיר התז׃ ארי עד דלא ימטי זמן חצדא
אילנא לא פרחא ובוסרא מיניה סמדר

גמא ג׳ וסימנ׳ תבת גמא ובכלי גמא היגאה גמא וחד לקנה וגמא — כי כה אמר יי׳ אלי וסימנ׳ כחזקת הי״ד אשקטה בעוד יהגה

ויקטיל שלטוני עממיא בחרבא וית
תקיפיהון יעדי ויעבר ואנה קבל
לחאק את צאר ותאתיר אפרע וקבל
אן יציר את מר חצרמא ולא עאקרא
ולא נוארא יקטע אלקצבאן מנהם
באלמנאגל ואלמודורה יזילהא באלנקיז׃
יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת
הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת
הארץ עליו תחרף׃ ישתבקון כחדא
לעופא די בטוריא ולבעירא דארעא
בקיטא יהי שרי עלוהי על כל עופא
דשמיא וכל בעירא דארעא עלוהי
יעבדון סתוא׃ יתרך גמיעהם לטאיר
ויצייף עליהא לטאיר ובהאים אלארץ עלי
אלגבאל ובהאים אלארץ עליהא תשתי׃
בעת ההיא יובל שי ליהוה
צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא
מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר
בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה
צבאות הר ציון׃ בעידנא ההוא ייתיניה
בתוקרבא לקדם יי צבאות לעמא
אניסא ובזיזא ולעמא דיתקף מבכין
ולהלאה עמא אניסא ובזיזא דבזו
עממיא ארעיה לארעא דאתקרי
שמא יי צבאות די שכינתיה בטורא

דציון׃ פי דלך אלוקת יגלב באהדייה לרב
אלגיוש אלקום אלמגלב אלמנתוף אלדי יציר
מכווף מן אן והלם אלקביל אלמחוס
אלמדהוש אלדי גנס בלדה קום שביה
באלאנהאר אלי מוצע אסם רב אלגיוש מן
גבל ציון׃ משא מצרים הנה
יהוה רכב על עב קל ובא מצרים
מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו
ולבב מצרים ימס בקרבו׃ מטל כס
דלוט לאשקאה ית מצרים הא יי מתגלי
בענן יקריה לאתפרעא ממצרים ויתברון
טעות מצראי מן קדמוהי ולבא דמצראי
יתמסי במעיהון׃ וחי צה אלדי נזלת פי
אלמצריון הו אלה מצמן אמרה סחאב
מסרע פיצל אלי מצר פתנצרב אותאן
מצר מן בין ידיה וקלוב אלמצריון
תתמאסא פי אגואפהם׃ וסכסכתי
מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו
ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
בממלכה׃ ואגרי מצראי במצראי
ויגיחון קרב גבר באחוהי וגבר
בחבריה קרי בקרי מלכו במלכו׃
ויהייג בעץ אלמצריון עלי בעץ חתי
יחארב ארגל מנהם אכאה פכיף

העיט ב׳ קמ׳ וסימנ׳ ויירד העיט וקץ עליו העיט ומבוסה ג׳ ומל׳ וסימנ׳ גוי קו קו ומבוסה וחברון כי יום מהומה

צאחבה ואהל קריה לאכריא וממלכה
באכרי׃ ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע
ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבת ואל
הידענים׃ ותתמסי רוחא דמצראי
במעיהון וחכימיהון אסלעים ויתבעון
מן טעון ומן חרשין ומן בדין ומן
זכורו׃ ותתהרי ארואחהם פי אגואפהם
ואהלך ראיהם פיטלבון אלי אלאותאן
ואלי אלמנגמין ואלי אלמשעודין ואלעראפין׃
וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה
ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה
צבאות׃ ואמסר ית מצראי ביד ריבון
קשי ומלך תקיף ישלוט בהון אמר
רבון עלמא יי צבאות׃ ואסלם אלמצריין
פי יד מולא צעב ומלך עזיז יתסלט
עליהם קאל דלך רב אלגיוש׃ ונשתו מים
מהים ונהר יחרב ויבש׃ ויצדון מיא
מימא ונהרהון יחרוב וייבש׃ וינצב
אלמא מן בחרהם ונהרהם יגף וייבס׃
והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי
מצור קנה וסוף קמלו׃ ויצדון נהרוותא
וייבשון ויחרבון נהריהון עמיקיא
קני וגומא לא יסקון׃ ותכדל אנהארהם
ותרק ותגף אלכלגאן אלמחצורה ואלקצב

ואלריס תתעטל׃ ערות על יאור על
פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף
ואיננו׃ ויבש רוביה דנהרא ויהי
בכיפיה וכל בית מזרע נהרהון ייבש
יחרוב ולא יצמח׃ וכדלך אלתראע
אלואתי עלי אלכליג עלי שטה וגמיע
וגמיע זרעה ייבס חתי ינדפע פלא
יוגד׃ ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי
ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני
מים אמללו׃ ויצדון ציידי נוניא
ויתאבלון כל דהוו רמן בנהרא חכתא
ופרסי מצדין על אפי מיא יצדון׃ ויגתם
אלסמאכין ויחזן כל טארחי פי אלכליג
שצא ובאסטי אלשראך עלי וגה אלמא
יסתבאחון׃ ובשו עבדי פשתים שריקות
וארגים חורי׃ ויכיב צאנעי לבתאן אמ
אשטה׃ ויבהתון פלחי כיתנא דסרקין
ומחן מניה מצדין׃ ויכיב צאנעי אלכתאן
ומאשטוה ונאסגי אלקראטיס׃ והיו
שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי
נפש׃ ויהון אתר בית שתי מהא כנישין
אתר דהוו עבדין סיכרא וכנשין מיא
גבר לנפשיה׃ פתציר רואצעהא
צעיפה וגמיע צנעה אלסכור אגמה

ונהר ד׳ וסימנה׳ מעדן יחרב יסבבני אזלו מים ה׳ כל לשון סכרא כת׳ סמך בנ״א עשי שכר וכל לשון אגרא כת׳ שין בנ״א
וסכרים עליהם ה׳

184

כלאמר לנפסה: אך אוילים שרי צען
חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך
תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי
קדם: ברם איטפשו רברבי טאניס
חכימיא דמלכוהי לפרעה מילך דטעו
איכדין תימרון לפרעה בני חכימין אנחנא
ואת בר מלכין דמילקדמין: אי גהלו
רויסא בלד צאן אחכמא אדין אשאלו
עלי פרעון משורה מגהולה כיף
תקולון לה נחן בנו אחכמא ואבן מלוך
אזמאן אקדים: איים אפוא חכמיך ויגידו
נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות
על מצרים: אן אינון חכימך ויחוון כען
לך וידעון מא מלך יי צבאות על מצרי:
אין חכמאוך אן יכלרונך הלי יעלמון
מא קד ברב אגיוש עלי מצר: נואלו
שרי צען נשאו שרי נף התעו את
מצרים פנת שבטיה: איטפשו רברבי
טאניס טעו אנש מפיס אטעיאו ית
מצרים רבני פלכהא: קד עגזו רויסא
צאן ואגתר רויסא נוף ואצל אמצריון
ארכאן אפכאדהא: יהוה מסך בקרבה
רוח עועים והתעו את מצרים בכל
מעשהו כהתעות שכור בקיאו: יי

דמא בינהון רוח דטעו ואטעיאו ית
מצראי בכל עובדיהון כמא דטעי רוא
ומידשדש בתוביה: אלה מזג פי מא
בינהם ראי אתשויש חתי אצלו אמצריין
פי גמיע אעמאלהם כצלאל אסכראן פי
קייה: ולא יהיה למצרים מעשה אשר
יעשה ראש וזנב כפה ואגמון: ולא
יהי למצראי מלכא דימלוך ריש והגמון
שלטון ואיטרון: ולא יכון להם עמל
ממא יצנעה אמשבה בראס ודנב
ולא בכלבה ולסעפה: ביום ההוא יהיה
מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת
יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו:
בעידנא ההוא יהון מצראי חלשין
כנשיא ויזועון ויתברון מן קדם ארמות
גבורתא דיי צבאות דהוא מרים עליהון:
ופי דלך אלוקת יכון אמצריון כאלנסא
פיזעגון ויפזעון מן קבל חרכה קדרה
רב אגיוש אלדי יחרכהא עליהם: והיתה
אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר
יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה
צבאות אשר הוא יועץ עליו: ותהי
ארעא דבית יהודה למצרים לדחלא
כל דידכר יתה ליה יזועמן קדם מלכא

ויגידו ד וסימנה נעריך חכמיך יגישו בולד — כנשים ג וסימנה ארח כנשים כי לא כנשים המצריות ביום ההוא

דיי צבאות דהוא מליך עליהון ותציר
בלד יהודה למצריון גולאנא כל מן
דכרת לה יפזע מן קבל תקדיר רב אלגיוש
אלדי יקדר עליהם׃ ביום ההוא
יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות
שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות ג
עיר ההרס יאמר לאחת׃ בעידנא ההוא
יהוין חמיש קרוין בארעא דמצרים
ממללן ממלל כנענאה ומקיימן בשמא
דיי צבאות קרתא בית שמש דעתידא
למחרב יתאמר היא חדא מנהון׃ ופי דלך
אליום תכון כמס קרי פי בלד מצר
תתכלם בלגה אלכנעניין ותחלף
באסם רב אלגיוש יקאל לואחדה מנהם
קריה אלהרס׃ ביום ההוא נא אהרס
יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים
ומצבה אצל גבולה ליהוה׃ בעידנא ב
ההוא יהי מדבחא מתקן קדם יי בגו
ארעא דמצרים וקמתא בסטר תחומה
קדם יי׃ ופי דלך אלוקת יכון מדבח ללה
פי וסט בלד מצר ודכה פי תכמהא
ללה׃ והיה לאות ולעד ליהוה צבאות
בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני ג
לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם׃ ב ה

ויהי לאת ולסהיד קדם יי צבאות בארעא
דמצרים ארי יצלון קדם יי מן קדם
דחקיהון וישלח להון פריק ודיין וישיזבנון׃
פיכונאן איה ושהאדה לרב אלגיוש פי
בלד אלמצריין פאדא הם צרכו אליה מן
קבל צאגטין בעת להם במגית ומנאצר
ונגאהם׃ ונודע יהוה למצרים וידעו
מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח
ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו׃ ותתגלי ה
גבורתא דיי לאיטבא למצראי וידעון
מצראי למדחל מן קדם יי בעידנא
ההוא ויפלחון בנכסת קודשין ובקורבנין
וינדרון נדרין קדם יי וישלמון׃ וכדלך
יתערף אללה בהם פיערפונה פי דלך
אלוקת ויטיעונה בדבח והדאיא וינדרון
ללה נדרא פיסלמונהא׃ ונגף יהוה את
מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר ה ומאו
להם ורפאם׃ וימחי יי ית מצראי מחא
ויסינון ויתובון לפולחנא דיי ויקביל
צלותהון ויסי יתהון׃ וישפי אללה חינד
אלמצריין בעד מא צדמהם אד ירגעון
אליה ישפעהם ויעאפיהם׃ ביום ההוא
תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא ו
אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו

שבועה לית ג וסימנ׳ ונשבעות המשבעים וישבען ... וישלח ב וסימ׳ להם מושיע ידון בארצות ... יצעקו ג וסי׳ יצעקו אל יי שם יצעקו
ובעת צרתם ...

185

מצרים את אשור: בעידנא ההוא תהי
אורח כבישא ממצרים לאתור ויגיחון
אתוראי במצראי ומצראי באתוראי
ויפלחון מצראי ית אתוראי: ופי דלך
אלוקת תכון מחגה מן מצר אלגזירה
פידכל בעצהם אלי בעץ ויטיעון אל
מצריון אלגזריון: ביום ההוא
יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור
ברכה בקרב הארץ: בעידנא ההוא יהי
ישראל תליתאי למצראי ולאתוראי
ברכא בגוה דארעא: פי דלך אלוקת יכון
אלאסראיל תותא למצריון ואלגזריון
ותכון בהם אלברכה פי אלארץ: אשר
ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי
ישראל: דברכיה יי צבאות למימר
בריך עמי דאפיקית ממצרים דעל
דחבו קדמי אגליתי יתהון לאתור
וכדו דתבו מתקרן עמי ואחסנתי
ישראל: כמא בארך פיהם רב אלגיוש
קאילא מבארך מן הוא שעבי מן
אלמצריון ומן אעתרף באנה כלקי מן
אלגזריון וצפותי נחלה אלאסראיליון:
בשנת בא תרתן אשדודה

בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם
באשדוד וילכדה: בשתא דאתא תרתן
לאשדוד כד שלח יתיה סרגון מלכא
דאתור ואגיח קרבא באשדוד וכבשה:
פי סנה אלדי דכל תרתן אלי אשדוד אד
בעת בה סרגון מלך אלגזירה פאחרבהא
ופתחהא: בעת ההיא דבר יהוה ביד
ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת
השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל
רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף: בעידנא
ההוא גזר יי ביד ישעיה בר אמוץ
למימר איזיל ותיסר שקא בחרצך
ומסנך תשלוף מעל רגלך ועבד כין
אזיל פחח ויחיף: פי דלך אלוקת קאל אללה
לישעיה אבן אמוץ קאילא אמץ פחל
אלמסח חינא ען חקויך ואכלע כפיך
וקתא ען רגליך פצנע כדאך ומשא
עאריא חאפיא: ויאמר יהוה
כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף
שלש שנים אות ומופת על מצרים
ועל כוש: ואמר יי כמא דהליך עבדי
ישעיה פחח ויחיף תלת שנין את
ומופת על מצראי ועל כושאי: וקאל
אללה כמא משא עבדי ישעיה חינא

ברכו ד׳ וסימנ׳ ויגש וישטם אשר עמיאל עד יי ה׳ וסימנ׳ בצר לך ושבת ריני מ״סו ונגף שובה נחמשה משה ויחזקאל נעליך
רגליך יהושע וישעיה נעלך רגלך במ״א בישעיה ונעלך תחלץ מעל רגליך מ״ל

עאריא חאפיא כדאך יכון תלאתה
סנין איאת ובראהין פי אלמצריין ואל
חבשיין: כן ינהג מלך אשור את שבי
מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים
ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים:
כין ידבר מלכא דאתור ית שבי מצרים
וית גלות כוש עולימין וסבין פחחין
ויחפין וגלן עריא קלן מצרים: כדאך
יסוק מלך אלגזירה סביהם וגלאתהם
שבאבא ושיוך עראה חפאה ומכאשף
אלסואה ואלעורה: וחתו ובשו מכוש
מבטם וממצרים תפארתם: ויתברון
ויבהתון מכוש בית רוחצנהון ומן
מצראי תושבחתהון: וינדם ויכיב
מן כאן אלחבש תכלאנהם ואלמצריין
פכרהם: ואמר ישב האי הזה ביום
ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם
לעזרה להנצל מפני מלך אשור
ואיך נמלט אנחנו: ויימר יתיב ניסא
הדין בעידנא ההוא הכדין הוה אתר
בית רוחצננא דהוינא סבירין למערק
לתמן לסעיד לאשתיזבא מן קדם
מלכא דאתור עד כדן נפשהון לא
שיזיבו ואיכדין נשתיזב אנחנא:

ויקול אהל הדה אלגזירה פי דלך אלוקת
הודי קד צאר תכלאננא הכדא אלדי
הרבנא אליה ללמעונה לנכלץ מן יד
מלך אלגזירה פכיף נפלת נחן:
משא מדבר ים כסופות
בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה:
מטלן משריין דאתין מן מדברא כמי
ימא דנגדין בעלעולין אתן באורח
דרומא מיהברין ואתן ממדברא
מארעא דאתעבידא בה חסינן: קצה
סאחל אלבחר אמר כאלזואבע פי אלצחרי
תמצי יאתי מן אלבר מן בלדה מכופה:
חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד
והשודד שודד עלי עילם צורי מדי
כל אנחתה השבתי: אמר נביא נבואה
קשיא אתחוה לי אנוסיא מתאנסין
ובזוזיא מתבזזין סקו עולמאי תקיפי
מדאי כל דהוו מתאנחין מן קדם מלכא
דבבל אניחית להון: יקול אהלה קד
אכברונא בנבא צעב והו אן אלגאדר
סיגדר ואלנאהב סינהב אצעדו יא
כוזיין וחאצרו יא מדאיין ואן גמיע
חדרי קד עטלתה: על כן מלאו מתני
חלחלה צירים אחזוני כציר יולדה

ובשוב' וסימנ' וחתו ובשו קיצרי ידי דיישע' משמע ד' וחס וסימנ' חלחלה הולך צלקות מסיר אזנו כל הדברים

נעויתי משמע נבהלתי מראות: על כן
אתמליאו חרציהון זיעא דחלא אחדתנון
היא כחבלין ליולידתא איטפשו מלמשמע
טעו מלמחזי: לדלך קד עס חקוי
אקלק ואכרני מגץ כמא תמגץ אלוולדה
ותשווש סמעי ודהש מנצרי: תעה
לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי
שם לי לחרדה: טעא ליבהון עקא
וביעותין אחדונון אתר בית רוחצנהון
הוה להון לתבר: וצל ראיי ואעתאני
ארעש אד סתר שעפי צאר ליאזעאג׳:
ערך השלחן צפה הצפית אכל שתה
קומו השרים משחו מגן: סדרו פתורין
אקימו סכואין אכולו שתו קומו
רברביא מריקו וצחצחו זינא: קום
מואידהם מנצורה ומנאצרהם מצפופה
והם יאכלון וישרבון וקד קאם
רויסאהם ומסחו אלמלך מנהם:
כי כה אמר אלי אדני לך
העמד המצפה אשר יראה יגיד: ארי
כדנן אמר לי יי איזיל אקים סכואה
דיחזי יחוי: הכדא קאל אלה ענא אמצ׳ו
אוקפו לנא דידבאנא יכברכם במא
יראי: וראה רכב צמד פרשים רכב
חמור רכב גמל והקשיב קשב רב
קשב: ויחזי רתך אנש ועמיה זוג פרשין
רכיב על חמר רכיב על גמל אמר
נביא אציתית אצתא וחזית: והא
משרין סגיאן אתין: פאוקפנאה וראי
כ׳ולא ואזואגא מן אלפרסאן וקום רכאב
חמיר ורכאב גמל ואצגא אצגא שדידא:
ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי
עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי
נצב כל הלילות: אמר נביא קל משרין
דאתין בסיטונהון מארעא על סכותא
קדם יי אנא קאים תדירא בימאמא ועל
מטרתי אנא מעתד כל ליליא: פנאדאה
אסד יקול עלי מטלעה אלה אנא
ואקף דאימא טול אלנהאר ופי מחרסי
אנא מנתצב טול אללילי: והנה זה בא
רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר
נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה
שבר לארץ: והא דין אתא רתך אנש
ועמיה זוג פרשין ואתיב ואמר נפלת
ואף עתידא למיפל בבל וכל צלמי
טעותהא ירקדקון לארעא: פאדא
ברג׳ל ראכב קד אקבל וראה זוג מן
אלכ׳יל פאג׳אבני וקאל קד וקעת באבל

אמירה אלי יצ׳ ד׳ וסימנ׳ השער הזה ושלאחרין העמד ויקחני ושארא אמירה שנ׳ אלי צפה ל׳ וכת הי ולית דכות׳

כמא וקעתו גמיע מעבורא את אהלהא
למנחותה כסרהא ולקאהא עלי לארץ׃
מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת
יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם׃ וחס
מלכין דאומנין לאגחא קרבא ייתון
עלה למיבזה הא כאיברא דאומן
למדש ית אידרא אמר נביא דשמעת
מן קדם יי צבאות אלהא דישראל חויתי
לכון׃ פצארת כמדאסי או כדאת לגרן
ולדי סמעתה מן ענד רב לגיוש לאה
אסראיל אכברתכם בה׃ משא
דומה אלי קרא משעיר שמר מה
מלילה שמר מה מליל׃ מטל כס ב
דלוט לאשקאה ית דומה עלי אכלי חד מל וחד חס
מן שמיא נביא פריש להון ית נבואתא
נביא פריש להון מא דעתיד למיתי׃
וקצה לדומה יקולון יקל ענא מן גבל
שעיר יא חארס אכברנא כם מצי מן
לליל וכם בקי מנה׃ אמר שמר אתא וחד ואתה מרבבת
בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו ג
אתיו׃ אמר נביא אית אגר לצדיקיא
ואית פורענו לרשיעיא אם תיבין אתון
תובו עד דאתון יכלין למתב׃ פקל
לחארס קד תקצי נהארכם ולילכם

אגמעין פאי מטלב טלבתמוה ארגעו
ענה ואקבלו׃ משא בערב
ביער בערב תלינו ארחות דדנים׃ מטל
כס דלוט לאשקאה ית ערבאי בחורשא
ברמשא יביתון שירת בני דדן׃ וקצה
פי לאערב אחסן אן יכון פי לשערי
תביתון אציאפכם יא בני דדן׃ לקראת
צמא התיו מים ישבי ארץ תימא ג
בלחמו קדמו נדד׃ לאפי צדיא פוקו ג
גידונין למיא דיתבין בארע דרומא
ממא דאתון אכלין זמינו למערקיא׃ מן דון
אן תתלקו לעטשאן בלמא אנתם יא
סכאן בלד תימא טעאמכם תקדמון
לשאיד׃ כי מפני חרבות נדדו מפני חרב
נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד
מלחמה׃ ארי מן קדם קיטול עלקו מן
קדם חרב שליפא ומן קדם קשת
מתיחא ומן קדם תקוף קרבא׃ אמא
תעלמון אנהם אנמי מן קבל לסיף נאדו
מן קבל סיף מסקול וקוס מותרה ותקל
אחרב׃ כי כה אמר אדני אלי
בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד
קדר׃ ארי כדנן אמר יי לי בסוף שנא
כשני אגירא ויסוף כל יקרהון דערבאי׃

מליל ב חד חס וחד מל וסימנ׳ מי מלל לאברהם שמר מה מליל ׃ אתיו ג וסימנ׳ שבו אתיו כל חיתו ושלאחרין ׃ בלחמו ג וסי
ויליד קדמו נשחיתה ׃

הכדי קלולה ליא סנין מעדורה כסני
אגיר יפנא גמיע אגלא קדר: ושאר
מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי
יהוה אלהי ישראל דבר: ושאר תקוף
עלדי קרב גיברי ערבאי יזערון ארי
במימרא דיי אלהא דישראל גזיר כין:
ויבקי קומא דוי אחצא מן רמאתהס
וגבאברתהס יקלון כדא קלולה ואה
אסראיל: משא גיא חזיון מה
לך אפוא כי עלית כלך לגגות: מטל ג
נבואתא על קרתא דיתבא בחילתא
דאתנביאו עלה נביא מא לכון כדין
ארי סליקתון כולכון לאיגריא: וקצה
פי ואדי אוחי יקול לאהלה מא לכס הונא
אל צעד גמיעכס אי אסטוח: תשאות ד
מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך ג חד
לא חללי חרב ולא מתי מלחמה: מן חס מל
קדם אתרגושא דאתמליאת קרתא וב חס
משבחתא כרכא חדאה קטילך לא
אתקטילו בחרבא ואף בקרבא לא מיתו:
וכיף צארה אמדינה אגזלה כקריה
האימה ממלווה דוי וקתלאכס ליס
צרעי סיף ולא מותי חרבי: כל קציניך
נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך

אסרו יחדו מרחוק ברחו: כל שלטונך
איטלטלו כחדא מן קדם מתח קשתא
גלו כל דאשתכח בך אתקטלו כחדא
מירחיק ערקו: וגמיע מדבריך נאדו
אגמעין חתי אנהס מן קוס ואחדה
אסרו אגמעין וכל מגאוריך אסרו
אגמעין ומן בעיר הרבו: על כן אמרתי
שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני
על שד בת עמי: על כין אמרית שבוקו
מני אבכי במרר לא תתבעיתו לנחמותי
על תבר כנשתא דעמי ולדלך קלת
כפו עני חתי אמר בבכאי ולא תלחו
פיאן תעאזוני עלי מציבה גמע קומי:
ג כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני
וחס יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר
ושוע אל ההר: ארי יום ריגוש ואתדשא
וקיטול קדם יי אלהים צבאות בקרתא
דיתבא בחילתא דאתנביאו עלה נביא
מבלשין בתיא מקפין מגדליא בריש
טוריא: לאן יום הימאן ורהץ וחירה
ללה רב אגיוש פי ואדי אוחי תזלזל
חיטאנה ותוכא עלי אגבאי: ועילם נשא
ב תרנה ב ארזה אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה
מגן: ועילמאי נטלו זין ברתך אנש

הומיה ג וסימנ׳ תשאות אשת וסוררת קדמא׳ מל׳ [illegible] תשאות ד וסימנ׳ מלאה חן חן נובש סכתו [illegible] עליזה ג וסימנ׳ כלך גס

ועימיה זוג פרשין ועל שור רבקו
תריסין ולבזתיין חמלו פיה געאבהם
וכול קומהם ופרסאנהם ועלי חיטאנה
אצהרו תראסהם: ויהי מבחר עמקיך
מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה:
והוה שפר מישרך אתמליאו רתיכין
ופרשין ממנן על תרעין: ואכיל ואז
פרסאן מלו אכיר מואצעך וצארו
מוכלין עלי אבואבי: ויגל את מסך
יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית
היער: וגלי ית מטמורית בית יהודה
ואסתכי בעידנא ההוא על זין בית
גנזי מקדשא: ולמא כשף סתר יהודה
אתפתו ^ אי סלאח דאר אמארה: ואת
בקיעי עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו
את מי הברכה התחתונה: וית פלוגת
קרתא דדויד חזיתון ארי סגיאת וכנשתון
ית עמי למי בריכתא ארעיתא: ולמי
ראיתם שקוק קריה דאוד אד כתרת
גמעתם מא אברכה אספלי לתצלחוהא:
ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
לבצר החומה: וית בתי ירושלם מניתון
ותרעתון בתיא לתקפא שורא:
ואחציתם מנאזל ירושלם ונקצתם

בעצהא לתחצנו אסור בחגארתהא:
ומקוה עשיתם בין החמתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה
ויצרה מרחוק לא ראיתם: ומקוא עבדתון
בין שוריא למי בריכתא עתיקתא ולא
אסתכלתון בד עבדה ודברה מלקדמין
לא חזיתון: וצנעתם מלאמאבין אסורין
מן מא אברכה אעתיקה ולם תלתפתון
אי צאנעהא ומצוורהא לם תרון מן
בעיד: ויקרא אדני יהוה צבאות ביום
ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר
שק: וקרי נבייא דיי אלהים צבאות
ביומא ההוא למבכי ולמספד ולגיזוז
ריש ולמיסר שקין: פדעאך נאדא אלה
רב אגיוש פי דלך אליום לאלבכא ואלנדב
ונתף אלשעור ואלאתזאר באלמסוח: והנה
ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן
אכול בשר ושתות יין אכול ושתו כי
מחר נמות: והא בוע וחדוא אמרין
נקטיל תורין ונכליס ען ניכול בשר
ונשתי חמר ניכול ונשתי מדנמות ולא
ניחי: ואדי לבעצהם סרורא פיה ופרח
דבוח אלבקר ואגנם אכל אלחם ושרב
אלכמר יקולון אכלא ושרבא אנא גדא

הרג ג׳ וחס וסימנ׳ כי הרג ותהרגנ׳ הרגני בא הרג והנה ששון ושמחה הרג בקר וחד והרוג בשנאיהם ... ושתות ל׳ ומל׳

מאיתין׃ ונגלה באזני יהוה צבאות
אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון
אמר אדני יהוה צבאות׃ אמר נביא
באודני הויתי שמע כד אתגזרת דא
מן קדם יי צבאות אם ישתביק חובא
הדין לכון עד דתמותון מותא תנינא
אמר יי אלהים צבאות׃ פקד אטלעני
רבגיוש אנה לא יגפר לכם הוא ודנב-
אי אן תמותון קטלה רבגיוש׃

כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר
על הבית׃ כדנן אמר יי אלהים צבאות
איתא איזיל לות פרנסא הדין לות
שבנא דממנא על ביתא׃ כדא קטל
אלה רבגיוש תעש אמץ אי הדא
אוכילהו שבנא אדי עלי בית אמלך׃
מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה
קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע
משכן לו׃ ותימר ליה מא לך כא ומא
לך כדין אדי אתקינת לך כא אתר
אתקין ברומא אתריה שוי בכיפא
בית מדוריה׃ וקל לה מא לך ההני ומן
לך ההני אד לזמתה כאנך קד נחתלך
פיה קבראיא נאחת פי ארפע קברה

יארא סספי אסכר מסכנה׃ הנה יהוה
מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה׃
הא יי מטלטיל לך טלטול דגיבר
ותחפינך בהתא׃ פיקלקך אלה קלקלת
גבאר וישתמלך שמלא׃ צנוף יצנפך
צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושמה מרכבות כבודך קלון
בית אדניך׃ יעדי מינך ית מצנפתא
ויקפינך בעלי דבב כשור מקף ויגלינך
לארע פתיות ידין תמן תמות ולתמן
רתיכי יקרך יתובן בקלן על דלא נטרתא
יקר בית רבונך׃ ויקלבך תקלבא ככרה
פי ארץ ואסעה אמכאן פיהא תמות
וקבל דלך תציר פיהא מראכב כרמך
כאהון פי בית מולאך׃ והדפתיך ממצבך
וממעמדך יהרסך׃ ואדחינך ממקמך
ומשימושך אמגרינך׃ ואדפעך מן
מנצבך ומן מוקפך אהדמך׃ והיה ביום
ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן
חלקיהו׃ ויהי בעידנא ההוא ואירבי
לעבדי לאליקים בר חלקיה׃ ואדעא
כאן דלך אוקת דעות בעבדי אליקים
אבן חלקיה׃ והלבשתיו כתנתך ואבנטך
אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה

יכפר ד׳ וסימנ׳ ולארץ לא יכפר אם יכפר לכן בזאת בחסד ואמת ... וממשלתך ב׳ וסימנ׳ וממשלתך אתן בידו בכל דור ודר

לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה׃
ואלבשיניה כיתונך והמינך אזרזנה
ושלטנך אתין בידיה ויהי לאב ליתבי
ירושלם ולבית יהודה׃ ואלבסה תונתך
וקלדתה זנארך וגעלת פי ידה סלטאנך
פיציר אסתאדא לסאכן ירושלם וסאיר
אל יהודה׃ ונתתי מפתח בית דוד על
שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח׃ ואתין מפתח בית מקדשא ושלטן
בית דוד בידיה ויפתח ולית דאחיד
ויחוד ולית דפתח׃ פאגעל מפתאח
בית דאוד פי ידה פאן הו פתח פליס
גאלק סואה ואן הו אגלק פליס פאתח
גירה׃ ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
לכסא כבוד אביו׃ ואמניניה אמרכל
מהימן משמיש באתר קיים ויהי
לכורסי יקר לבית אבוהי׃ ויכון כאותד
אמצרוב פי מוצע רכין ויכון ככרסי
כרם לבית אביה׃ ותלו עליו כל כבוד
בית אביו הצאצאים והצפיעות כל
כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל
כלי הנבלים׃ ויסתמכון עלוהי כל
יקירי בית אבוהי בניא ובני בניא
מרברביא ועד דעדקיא מכהניא

ולבשי איפודא ועד בני לוי אחדי נבליא׃
ויתנה אגלא בית אביה מן חלי אדק
ואגל מן חלי אעאמה אלי חלי אימה
דוי אלאגאגין וחלי אלאואניה דוי אלתסביח׃
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש
היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי
יהוה דבר׃ בעידנא ההוא אמר יי
צבאות יעדי אמרכל מהימן משמיש
באתר קיים ויתקטיף ויפול ותתבטל
מטל נבואתא דעלוהי ארי במימרא
דיי גזיר כין׃ דלך אלוקת יקול רב אלגיוש
יזול פיה אלותד אלאול אלדי כאן מצרובא
פי מוצע רכין פינהד ויקע וינקטע
אלחמל אלדי פוקה כמא קאל אללה׃
משא צר הילילו אניות
תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ
כתים נגלה למו׃ מטלכס דלוט לאשקאה
ית צור אילילו נחתי ספיני ימא ארי
אתבזיזו מחוזיהון מלמיתי מארע
כיתאי אתו עליהון׃ ואד תלית קצה
צור קיל ולולי יא אהל ספן אבחר אד
נהבת מנאזלהא מן אן תדכלוהא ומן
בלד קברס צהר לכם דלך׃ דמו ישבי

ובמ״ס ג׳ רפי וסימנ׳ כה אמר יי הנותן בים דרך ובמ״ס עזים נתיבה ובמ״ס רבים זרע שחר ובמ״ס לא רחצת למשעי

אי סחר צידון עבר ים מלאוך׃ איתבו
יתבי ניסא תגרי צידון דהוו עדן בימא
מלוך׃ פקפו יא אהל גזאירהא יא תגאר
צידא ועאברו לבחר אדי קד עמורהא׃
ובמים רבים זרע שחר קציר יאור
תבואתה ותהי סחר גוים׃ דהות מספקא
סחורא לעממין סגיאין דבחצד כנשת
נהרא עללתה והות סחורא לעממיא׃
ופי אלמא אלעצים כאן יגמע איהא מן
נבאת אלניל וזרע כל גאנה וגלתה פצאר
בה מתגר אלאמם׃ בושי צידון כי אמר
ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא
ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי
בתולות׃ בהיתו צידונאי ארי אמר
מערבאה דיתיב בתקוף ימא למימר
הוי לא מרעית ולא אעדיתי ולא רביתי
עולימין פניקית בתולן׃ וכאב אהל
צידא מן אלבחר כאנה קאל להם אלעזיז
מנה מא טלקת ולא ולדת ולא רבית
מנהם שבאבא ולא רפעת אבכארא׃
כאשר שמע למצרים יחילו כשמע
צר׃ כמא די שמעו למחתא די לקו
מצראי זעו כד שמעו צוראי׃ וכאן
אכבר מציבה ללמצריון כלאך יתעלון

ענד כבר צור׃ עברו תרשישה הילילו
ישבי אי׃ גלו למדינת ימא אילילו
יתבי ניסא׃ אעברו פי אלבחר ולולוא
סכאן אלגזאיר׃ הזאת לכם עליזה מימי
קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור׃
ההדא לכון תקיפתא צור מיומי קדם
מלקדמין הוו מיתן לה קרבנין מארע
רחיקא כדו לאתותלא הא גליא׃ יקולון
יא קריה גזלה הל כאנת הדה לכם
עאדה מן אלזמאן אלקדים אן תודיהם
אלבעד לתסכנו פיה׃ מי יעץ זאת
על צר המעטירה אשר סחריה שרים
כנעניה נכבדי ארץ׃ מן מלך דא על
צור דהות ממרבא מלכין דתגריה
רברבין שלטונהא יקירי ארעא׃
ואדא סאלו מן קדר דלך עלא צור
אלמצפרה אלתי תגארהא ריסא ומגהזורא
אגלא אלארץ׃ יהוה צבאות יעצה לחלל
גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ׃ יי
צבאות מלכה לאפסא יקר כל חדותה
לאקלא כל יקירי ארעא׃ אגאבו כאן
רב אלגיוש קדרה ליבדל אפתכאר כל
סראתהא ויהין כל אגלאהא׃ עברי
ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד׃

גלא מארעיך כמי נהרא עיד וקיי
למרינת ימא לית תקוף עוד: וקצ
אעברי בלדך כבליג מא בסרעה
פאנה יא גמע אבחר לא מנטקה בעד
תתקלדיהא: ידו נטה על הים הרגיז
ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד
מעזניה: גבורתיה מרממא על ימא
לאזעא מלכוותא יי פקיד על כנען
לשיצאה תוקפהא: אלמד ידה עלי
אבחר ארגז ממלכה ואמר אלה פי בלד
כנעאן לינפד אעזאהא: ויאמר לא
תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת
בת צידון כתים קומי עברי גם שם
לא ינוח לך: ואמר לא תיספון עוד
למתקף דהויתון אנסין לעמא דבצידון
לכתים קומו גלו אף תמן לא יהי לכון
ניח: וקל לא תעודין בעד אן תעזפין
יא מגשומה יא גמע צידא קומי
אעברי אלי קברס ותם איצא לא
תסתריחין: הן ארץ כשדים זה העם
לא היה אשור יסדה לציים הקימו
בחיניו עררו ארמנותיה שמה למפלה:
הא ארע כסדאין עמא כיד לא
הוה אתוראה שכללה לנגוון אקימו
חזיתהא פגרו בירניתהא שויוהא
לדמחמרא: ותעאזי כאן הולי בלד
אלכסדאניון אתאה הדא אלקום אלדי
לם יכון אלאשור געלוהא מפאזאת
ואקאמו צנאמהא ועדו דיארהא
וגעלוהא ואקעה: הילילו אניות
תרשיש כי שדד מעזכן: אילילו
נחתי ספיני ימא ארי אתבזיז מחוזי
תקפכון: ולולו יא אהל ספן אלבחר אלד
נהב בלד עזכם: והיה ביום
ההוא ונשכחת צר שבעים שנה
כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה
יהיה לצר כשירת הזונה: ויהי בעדנא
ההוא ותתרחק צור שבעין שנין כיומי
מלכא חד מסוף שבעין שנין יהי
לצור כתושבחת נפקת ברא: ואדא
כאן דלך אלוקת תכרב צור סבעין סנה
כעמר אחד אלמלוך בעד סבעין סנה
יכון להא עודה כאמראה סואקה
קד נפית: קחי כנור סבי עיר זונה
נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען
תזכרי: אתחלף יקריך איטלטלי למדינא
קרתא דהוות כנפקת ברא אתרחקת
הפוכי כינריך לאבלא וזמריך לאליא

למפלה ב וסימנ עררו ארמנותיה שמה למפלה כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ... מעזכן ל בילדכן ל

מא אס ייעול דוכרניך ותציר כמן יקול
להא אחמלי לעוד וטופי לקריה וגוורי
אלחאן וכתרי מן לגנא לכי תדכרי׃ והיה
מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר
ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות
הארץ על פני האדמה׃ ויהי מסוף
שבעין שנין ייעול דוכרנה דצור
לקדם יי ותתוב לאתרה ותהי מספקא
סחורא לכל מלכוות עממיא דעל אפי
ארעא׃ ובעד סבעין סנה יזכר אללה
אהל צור ויראדהם אלי מתגרהם וימירון
גמיע ממאלך אלארץ אלדין קבאלה בלדהם׃
והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא
יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה
יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה
עתיק׃ ותהי סחורתה ואגרה קדישא
קדם יי לא יתאצר ולא יתגניז ארי
לדמשמשין קדם יי יהי אגרה למיכל
למסבע ולכסו דיקר׃ ויכון מתגרהם
וארבאחהם קד סאלרב אלג'יוש לא תכ'זן
ולא תותק לאן תכון ללמקימין בין ידי
אללה יאכלון מנהא וישבעון ויתגטון
גטאא נסימא׃ הנה יהוה בוקק
הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישביה׃

הא יי מבזיז ית ארעא ומסר לה לסנאה
ותחפי בהתא אפי רברבהא על דעברו
על אוריתא ויבדר ית דיתבין בה׃ אן
אללה סיביח הדא אלבלד ויבלקה ויגייר
וגהה ויבדד אהלה׃ והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה כגברתה
כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה
כאשר נשה בו׃ ויהי חילונאה ככהנא
עבדא כריבוניה אמתא כמרתה זבנא
כמזבנא יזפא כמוזפא רשיא כמן
דרשי ביה׃ ויתסאוי אלעאמי ואלכאצי
אלעבד ומולאה אלאמה וסיידתהא אל
משתרי ואלבאיע אלמקרץ ואלמקתרץ
אלגרים ואלמדאין לה׃ הבוק תבוק הארץ
והבוז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה׃
אתבזזא תתבזיז ארעא ואיתדשא
תתדש ארי יי מליל ית פתגמא הדין׃
ממא יבאח אלבלד אבאחה ויגנם גנימה
קד אללה הדא אלקול׃ אבלה נבלה הארץ
אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם
הארץ׃ אתאבלת חרובת ארעא צדיאת
חרובת תבל ספו תקוף עמא דארעא׃
וקד חזן אהלהא וסקטו ואסתביח אהל
עמארתה וכזו ואנקצף ארפאע קומהם׃

סחרה ד' וסימנ' והיה סחרה ואתננה ב' בו כי טוב טעמה ... בוקק ב' ומל' וסימנ' גפן בוקק הנה יי בוקק הארץ ובולקה

והארץ חנפה תחת ישביה כי עברו
תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: וארעא
חבת תחות יתבהא ארי עברו על אוריתא
אבטילו מועדיא אשניאו קימא דמן
עלמא: ממא תרנס בלרהס תחתהס
ותגאוזו לשראיע ובדלו ארסוס ופסכו
עהד אלדהר: על כן אלה אכלה ארץ
ויאשמו ישבי בה על כן חרו ישבי
ארץ ונשאר אנוש מזער: על כין
מן קדם מימר דשקר חרובת ארעא
וצדיאו דיתבין בה על כין ספו יתבי
ארעא ואשתאר אנשא כזעיר: ולדלך
אחרג אכלא אהלה חתי כוי סכנאה
ולדלך נכר אלמקימין בה ומא בקי מן
אנאסהם אלא קלילא: אבל תירוש
אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב: אתאבלו
כל שתי חמר ארי אתפריכו גופניא
אתאנחו כל חדי ליבא: וחזן דוי אלעציר
ואנקצף דוי אלגפאן ותנהד גמיע אפרחי
אלקלוב: שבת משוש תפים חדל שאון
עליזים שבת משוש כנור: בטילת
חדות תופין אתמנעת אתלגושת
תקיפין פסקת חדות כינרא: ועטל
סרור אלדפאף ואנתהא דוי אלעזאף
ובטל סרור אלקיתאר: בשיר לא ישתו
יין ימר שכר לשתיו: על ידי זמר לא
ישתון חמר יימר עתיקא לשתוהי:
ולא ישרב למרא בגנא וצאר אלנביד
ימר שארבה: נשברה קרית תהו סגר
כל בית מבוא: איתברת קרתהון צדיאת
אתאחידו כל בתיא למיעל: ואנכסר
אהל קריה אלעבת וגלקת מנאזלהא
מן אלדכול: צוחה על היין בחוצות
ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ:
מצוחין על חמרא בשוקיא שלימת
כל חדותא גלא ביע מן ארעא: וצאר
עלי אלכמור צראך פי אלאסואק וגאב
כל פרח וגלא סרור אלבלאד: נשאר בעיר
שמה ושאיה יכת שער: אשתאר
בקרתא צדו ואתרגושא בפיגור תרעין:
ובקי פי אלקריה אלוחשה ואלבוא יחטם
מחאלהא: כי כה יהיה בקרב הארץ
בתוך העמים כנקף זית כעוללת אם
כלה בציר: ארי כדין ישתארון יחידאין
צדיקיא בגו עלמא ביני מלכוותא
כביעור זיתא כעוללן בתר קטף: ואנמי
בקי הכדי פי וסט הדי אלבלד פי מא בין
האולי אלקום כנפץ אלזיתון או כבצל

אבל ג וסימנ׳ תירוש אמללה עלין עמון וא ואבל כל יושב ... בשיר ג וסימנ׳ ישתו יין זיהין משרותם כל אלה על ידי ...

ארא פרג׳ לקטאף׃ המה ישאו קולם
ירנו בגאון יהוה צהלו מים׃ אנון ירימון
קלהון ישבחון בשמא דיי יבועון
כמא דיבעו על גבורן דאתעבידא
להון על ימא׃ והם אדא ירפעו אצואתהם
ירננון בקדרה אללה יצהלון מן אלבחאר׃
על כן באורים כבדו יהוה באיי הים
שם יהוה אלהי ישראל׃ על כין במיתי
נהורא לצדיקיא ייקרון קדם יי בניסי
ימא יהון מודן ומברכין שמא דיי
אלהא דישראל׃ לדלך אכרמו אללה אד׳
אנתם פי אלנואר מהמא פי גזאיר אלבחר
אסם אללה אלה ולי אסראיל׃

מכנף הארץ זמרת שמענו צבי
לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים
בגדו ובגד בוגדים בגדו׃ מבית מקדשא
דמיתמן עתיד למיפק חדוא לכל יתבי
ארעא תושבחא שמענא לצדיקיא
אמר נביא רז אגר לצדיקיא איתחזי
לי רז פורענו לרשיעיא אתגלי לי ווי
לאנוסיא דמתאנסין ולבזוז בזוזין דהא
מתבזיז׃ מן אקטאר אלארץ סמענא
תסאביחא מנא אלצאלחין פקלנא יא
צעפאה ויא ויאלאה וקת יגדר באלגאדרין

וימכר באלמכארין׃ פחד ופחת ופח
עליך יושב הארץ׃ דחלא וכומצא
ומצדא עלך יתיב ארעא׃ ויכון אלפזע
ואלפכות ואלפכאך עלי אהל אלארץ׃ והיה
הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה
מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום
נפתחו וירעשו מוסדי ארץ׃ ויהי דיעלוק
מן קדם דחלא יפול לגו כומצא ודיסק
מגו כומצא יתאחד בסריגתא ארי
גבורן בשמיא אתעבידא וזעו יסודי
ארעא׃ פיכון מן הרב מן צות אלפזעה
וקע פי פכה פאן הו צעד מן פכה עלק
באלפך אד אנפתחת רואזן אלסמא ותזלזלת
אסאסאת אלארץ׃ רעה התרועעה הארץ
פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה
ארץ׃ מזעתזעא ארעא מגד תגור ארעא
פירוק תתפריק ארעא׃ פתרצץ בעצהא
ותמזק בעצהא ותמייל בעצהא׃ נוע
תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה
וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תסיף
קום׃ אשתדאה תשתדי ארעא כרויא
ותהי אזלא ואתיא כערסלא ויתקפון
עלה חובהא ותיפול ולא תוסיף למקם׃
ומן אהלהא מן אצטרב כאלסכראן

ולא תוסיף ד׳ וסימנהון נוע תנוע לשכלם שזפתו על פה תבוא ס׳ ירעע התרועעה להתרעע כולה חס ס׳ רזי ב׳ וסימ׳ ואמר רזי

ומנהם מן נאד כאלעריש ומנהם מן תקל
עליה דנבה פיקע ולא יעאוד אלקיאם׃
והיה ביום ההוא יפקד יהוה
על צבא המרום במרום ועל מלכי
האדמה על האדמה׃ ויהי ביעדנא
ההוא יסער יי על חילות תוקפא
דיתבין בתוקפא ועל מלכי בני אנשא
דדירין על ארעא׃ ואך וקתא יטאלב
אללה גיוש אלסמא פי אלרפע ומלוך
אלארץ פי אלהבוט׃ ואספו אספה אסיר
על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים
יפקדו׃ ויכנשונון מכנש לבית
אסירי ויגלונון לבית עגנא ומסגי
יומין ייעול דוכרנכון׃ פיגמע גמיעהם
אסארי אלי אלחבס ותגלק דונהם
אלמגלק ואלי זמאן טויל ידכרון׃ וחפרה
הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה
צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד
זקניו כבוד׃ ויבהתון דפלחין לסיהרא
ויתכנעון דסגדין לשמשא ארי
תתגלי מלכותא דיי צבאות בטורא
דציון ובירושלם וקדם סבי עמיה
ביקר׃ ויכזי אלקמריון ויכיב אלשמסיון
אדי צהר מלך רב אלגיוש פי בלד ציון

וירושלם פי ציר חדא עלמאיה אלכרם׃
יהוה אלהי אתה ארוממך
אודה שמך כי עשית פלא עצות
מרחק אמונה אמן׃ יי אלהי את ארוממנך
אודי שמך ארי עבדתא פרישן מלין
דאמרתא לאיתאה מלקדמין בכין
איתיתא וקיימתא׃ תקול אלאמה אלהם
אנת רבי ארפע אסמך ואשכרך אד
צנעת אלאעגובאת ואלתקדיר אלדי
סבקת בה מן זמאן בעיד צאר חקא
מחקקא׃ כי שמת מעיר לגל קריה
בצורה למפלה ארמון זרים מעיר
לעולם לא יבנה׃ ארי שויתא קרוי
פצחין לגלין כרך תקיף לדמחמרא
בית דחלת עממיא בקרתא ירושלם
לעלם לא יתבני׃ אד צירת מן קרי
אלכפאר רדומא ואלחצינה מנהא ואקעה
ואמא קצורהם פהי מן קראהם לא
תבנא אבדא׃ על כן יכבדוך עם עז
קרית גוים עריצים ייראוך׃ על כין
ייקרון קדמך עם תקיף קרית עממין
חסינין ידחלון מן קדמך׃ ועלא דאך
יכרמך אגלא אעזא אלשעוב ואהל
בלד אלאמם אלאהבין יכאפונך׃ כי

יראוך ד׳ וסימנ׳ למען למען יראוך עם שמש יכבדוך ... ואספו ב׳ וסימנ׳ אספה אסיר על בור עמים ... וסגרו ב׳ וס׳
על מסגר דלתים ...

היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח
עריצים כזרם קיר ארי הויתא תקוף
למסכין סעיד לחשיך בעדן עקא
כמא דמטמרן מן קדם זרמית כטלל
משרב כין מלי רשיעיא לצדיקיא
כזרמית דשקפא בכתול׃ אד כנת
עזא ללפקיר ומעזא ללמסכין פי
צרה וכנכן מן אהטל וצל מן אסמום
ומא ראי אצאמין אא כסיל מן סטח
ה חאיט׃ כחרב בציון שאון זרים
תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים
יענה׃ כשרב בארע צהיא אתלגושת
תקיפין תמאיך כטלל כית מקרר
בארע משלהיא כין ניח רוחא לצדיקיא
כד ימאכון רשיעיא׃ ובאיזא דלך
כסמום פי מפאזאה כואך דוי אגנין
תהזם וכצמר פי צל גים קטע אצאמין
ו יצהר׃ ועשה יהוה צבאות
לכל העמים בהר הזה משתה שמנים
משתה שמרים שמנים ממחים
שמרים מזקקים׃ ויעביד יי צבאות
לכל עממיא בטורא הדין שירון
וזמן מדמן דהיא דיקר ותהי להון

לקלן מחן דילא ישתיזבון מנהון
מחן דיסופון בהון׃ סיצנע רב אגיוש
לגמיע אאמם אמקבל איהרא אגבל
שראב מן אדהאן ודראדי תלך אדהאן
מדפאה ודראדי מצפאה׃ ובלע בהר
הזה פני הלוט הלוט על כל העמים
והמסכה הנסוכה על כל הגוים׃ ויסתלעמון
בטורא הדין אפי רבא דרב על כל
עממיא ואפי מלכא דשליט על כל
מלכותא׃ יהלך פיהא אוגוה אמלתפה
אמחתגבה ען גמיע אשעוב ואמסתור
דונהא סתורא ען גמיע אאמם׃ בלע
ח המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה
מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל
כל הארץ כי יהוה דבר׃ יתנשון מותא
לעלמין וימחי יי אלהים דמעתא מעל
כל אפיא וחסודי עמיה יעדי מעל כל
ארעא ארי במימרא דיי גזיר כין׃ ויזיל
אקצף גאיה אזואל וימחו אלה תלך
אדמוע ען גמיע אוגוה ואעאר ען
שעבה יזילה מן גמיע אארץ כדא
קאלה׃ ואמר ביום ההוא
ט הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה
יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃

ונשמחה לקוינו לו ונרננה זה היום משכבי ו׳א שם נשמחה בו

ויימר בעדנא ההוא הא אלהנא דין
דסברנא ליה ויפרקיננא דין יי דהוינא
מסברין למימריה נבוע ונחדי בפורקנה׃
ויקול אקוס פי דלך אליום הודא רבנא
אלדי רגונאה קד אגאתנא הדי רב יגב
אן נרגוה איצא חתי נסר ונפרח בגותה׃
כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב
תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה׃
ארי תתגלי גבורתא דיי בטורא הדין
וידרשון מואבאי באתרהון כמא
דמדרש תבנא בטינא׃ ואדא יחל
אמר אללה פי הדא אלגבל ינדק אלאמם
תחתה כאנדקאק אלתבן פי דארת אל
מדר׃ ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל גאותו עם
ארבות ידיו׃ ויפרש מחת גבורתיה
ביניהון כמא דמפריש שייטא למישט
וימאיך יקריה עם אשיות ידוהי׃
ויבסט קדרתה פי מא בינהם כמא
יבסט אלסאבח ידה פיסבח ויצע
אקתדארהם מע מכאתלה אידיהם׃
ומבצר משגב חומתיך השח השפיל
הגיע לארץ עד עפר׃ וכרך תקוף
כרכי עממיא ימגר ירמי ימטי לארע
עד עפרא׃ וחצונהם ומניע מדן
אסוארהם יכפנה ויצעה ויבלגה
אלי אלארץ אלי אלתראב׃ ביום
ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה
עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל׃
בעדנא ההוא ישבחון תושבחא הדא
בארעא דבית יהודה קרית תוקפא
לנא פורקן יתסם על שורהא ורחמין׃
פי דלך אלוקת יסבח בהדי אלתסביח
ופי בלד יהודה יקולון אן לנא קריה
עז געל אללה עלא אסוארהא ופצולהא
אלגיאת׃ פתחו שערים ויבא גוי צדיק
שמר אמנים׃ פתחו תרעיא וייעול
עמא זכאה דנטרו אוריתא בלבב
שלים׃ אפתחו אלאבואב ידכל אלקביל
אלצאלח חאפט אלאמאנה׃ יצר סמוך
תצר שלום שלום כי בך בטוח׃ בלבב
שלים נטרו שלמא שלמא יתעביד
להון ארי במימרך אתרחיצו׃ לכלק
מסנור אליך תחפט אלסלאם יא סלאם
אד ותקו בך׃ בטחו ביהוה עדי עד
כי ביה יהוה צור עולמים׃ אתרחיצו
על מימרא דיי לעלמא ולעלמי
עלמיא ארי בכין תתפרקון במימר

ויבא יא רפי וסימנ׳ המחנה שו״ד הערותי פתחו שערים וגדעה ועמד ב׳ בן שאו ושאו ה׳

דחילא יי תקיף עלמיא: פיקולון כדאך
תקובלה אלי אלדהר כמא אן באלה
אלאזלי אעתמאד אלעואלם: כי השח
ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה
ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר:
ארי אמאיך יתבי רומא קריא תקיפא
ימאכינה ירמינה עד ארעא ימטינה
עד עפרא: אד כפת אהל אלארתפאע
ואלקרא אלמניעה פחטהא וו צעהא
עלא אלארץ ובלגהא אלי אלתראב:
תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים:
ידושינה רגלין רגלי צדיקיא פרסת
ענותניא חשיכי עמא: פצארת
אלארגל תדוסהא כל ארגל אלמסאכין
ואקדאמהם: ארח לצדיק מישרים
ישר מעגל צדיק תפלס: אורחת
צדיקיא כיונן אף עובדי אורחת
צדיקיא תתקין: טריק אלצאלח מסתקי
מא קד סקמת כדאך מסלך אלצאלחין:
אף ארח משפטיך יהוה קוינוך
לשמך ולזכרך תאות נפש: אף
לאורח דינך יי סברנא לשמך ולדוכרנך
חמידת נפשנא: ואיצא עלי סביל
אחכאמך יא רב רגונאך ואסמך

רמה ג׳ בטעמ׳ מלעל וס׳ ימ׳ כן יאמרו ותתפלל חנה יי׳ רמה ידך ׳

ו׳ ודכרך שהוה נפוסנא: נפשי אויתך
זכו׳ מן צ׳ בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי
אהים כאשר משפטיך לארץ צדק למדו
ישבי תבל: נפשי מחמדא לצלאה
קדמך בליליא אף רוחי במעי מקדמא
לך ארי כמא דדינך תקנין לארעא
קושטא יתאלפון למעבד דדירין
בתבל: יקול כלואחד נפסי משתאקה
אליך ליליא ורוחי פי גסמי תטלבך
נהארא לאן אחכאמך כמא הי פי
אלארץ תעלם תעדילהא לסאיר אהל
צ׳ אלדניא: יחן רשע בל למד צדק
וחס׳ בעינין בארץ נכחות יעול ובל יראה
גאות יהוה: יהבתא להון ארכא
לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך
ולא תבו כל יומין דהוו קיימין יעבדון
קשוט על ארעא הוו שקרין אף
אנון לא יחזון בתושבחת יקרך יי:
ואמא אלטאלם פאנה יראף פלא יתעלם
אלתעדיל ופי מכאן אלצואב יגור
אלקצא ולא ירא קדרה אללה בחקהא:
ג׳ בטע׳ מלע׳ יהוה רמה ידך בל יחזיון
יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך
תאכלם: יי כד תתגלי בגבורתך

לא איטבא לרחלך לא ינהר לסנאי עמך
יחזון רשיעיא ויבהתון פורענות עמא
תחפינון אף אשתא לבעלי דבבך
תשיצי׃ פיארב אלי לא ירון ארתפאע
קדרתך פינצרון ויכזון מן חסד אקום
אבואץ ואנאר איצא תאכל אעדאך׃
יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו
פעלת לנו׃ יי׳ תתקין שלמא לנא ארי
בכל עידן חסור מחובנא אתעביר
עמנא׃ ותנצב אסלאם לנא כמא
מא קצית גמיע חואיגנא׃ יהוה
אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד
בך נזכיר שמך׃ יי׳ אלהנא שליטו בנא
עממיא למהוי עלנא רבונין בר מנך
ברם במימרך אנחנא רחיצין בשמך
אנחנא מודין׃ אלהם אנך רבנא אד
מלכנא סאדאת סואך לם נזאל נדכר
אסמך וחדך׃ מתים בל יחיו רפאים
בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד
כל זכר למו׃ אינון פלחין למיתין דלא
ייחון לגיבריהון דלא יקומון בכין
כד תסער עליהון חוביהון ותשיצינון
ותוביד כל דכרנהון׃ והם אמואת
לא יחיון והלכא לא יקומון ולדלך

עאקבתהם פאנפדתהם ואבדת כל
דכר להם׃ יספת לגוי יהוה יספת לגוי
נכבדת רחקת כל קצוי ארץ׃ אתגליתא
לכנשא מבדרי עמך יי׳ אף עתיד
את לקרבא גלותהון לאתגלאה בגבורתך
לרחקא כל רשיעיא לגיהנם׃ ועאודת
אלאמם יארב כמא עאודתהא כמא
תעצמת בה ואבעדת אכבר אקאצי
אלארץ׃ יהוה בצר פקדוך
צקון לחש מוסרך למו׃ יי׳ בעקא
הוו דכירין לרחלתך בעקתהון הוו
מלפין אלפן אוריתך בוחשי׃ אלהם
קומא דכרוך פי אלצר וצבו אלנתצבא
ענד תאדיבך להם׃ כמו הרה תקריב
ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו
מפניך יהוה׃ כמעדיא דבעדן מילדה
זיעא ומצוחא בחבלהא כין הוינא מן
קדם רחבנא קדמך יי׳׃ פקלו כחאמל
קד קרב ולאדהא פהי תטלק ותציח
מן מכאצהא כדאך כנא בין ידיך יא
רב׃ הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועות
בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל׃
אוחיתנא עקא כמעדיא דעדן מילדה
קליל כרוחא פורקן לא איתיאו ארעא

לא עבדו אף פרישן לא יכלון למעבד
דדיירין בתבל׃ כאנא רחמלנא וטלקנא
וכאנא ולדנא ריחא ומע דאף לסנצנע
אהלא ארץ דוי גותנא ולא וקע לנא
סכאן ארניא כדלך׃ יחיו מתיך נבלתי
יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי
טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל׃
את הוא מחי מיתין גרמי נבילתהון
את מקים יחון וישבחון קדמך כל
דהוו רמן בעפרא ארי טל נהור טלך
לעבדי אוריתך ורשיעיא די יהבתא
להון גבורא ואנון עברו על מימרך
לגיהנם תמסר׃ בלנסך אן יחיא אמואת
קומך ותקים גתתהם בקולך תקייצו
ורננו יא סכאן אתראב ואד יכון נדא
אנואר נדאוך ולי ארץ תוקע אהלכין
לך עמי בא בחדריך
וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע
עד יעבר זעם׃ איזיל עמי עביד לך
עובדין טבין דיגנון עלך בעדן עקא
איטמר כזעיר זמן עד דיעדי לוט׃
אמץ יא קומי אדכל פי כדרך ואגלק
באבך דונך אכתבי קליל כטרפה חתי
יגוזך אסכט׃ כי הנה יהוה יצא ממקמו

לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה
הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על
הרוגיה׃ ארי הא יי מתגלי מאתר
בית שכינתיה לאסערא חובי יתבי ארעא
עלוהי ותגלי ארעא על דם זכאי
דאתאשיד בה ולא תכסי עוד על
קטילהא׃ אן אלה סיכרג אמרא מן
סמאה ליעאקב בעץ אהל אארץ
בדנובהם פתכשף אארץ מעאציהם
ולא תגטי איצא מקתוליהם׃
ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו
הקשה והגדולה והחזקה על לויתן
נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון
והרג את התנין אשר בים׃ בעדנא
ההוא יסער יי בחרביה רבתא ותקיפתא
וחסינתא על מלכא דאתרבי כפרעה
מלכא קדמאה ועל מלכא דאתגאי
כסנחריב מלכא תנינא ויקטיל ית
מלכא דתקיף כתנינא די בימא׃ ואך
וקתא יעאקב אלה בסיפה אצעב אלכביר
אשדיד מן כאן ישבה אמתחד
מן אחיאת אעארצה ואמלתוי מנהא
אמעוג ויקתל אמשאכל לאתנין אלדי
פי אבחר׃ ביום ההוא כרם

וארץ ג׳ כי טל כי הנני בורא שמים לרוס וכל שמים וארץ כוו ... ברח ג׳ חס׳ בל׳ מברח מן המקנה לויתן נחש ברח חללה ידו ...

חמר ענולה׃ בעדנא ההוא כנשתא
דישראל דהיא ככרם נסב בארע טבא
שבחו לה׃ ופי דלך אלוקת ינבגי אן
תגיבון אלאמה אלשביהה בכרמה אלכמר
ותערפונהא׃ אני יהוה נצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום
אצרנה׃ אנא יי נטר להון קים אבהתהון
ולא אשיצינון אלא בזמן דאנון מרגזין
קדמי אנא משקי להון כס פורענותהון
אלא חוביהון גרמין לאתפרעא
מנהון כבר ליליו יימם מימרי מגין
עליהון׃ אנא אללה חאפצהא ופי כל
טרפה אסקיהא שרבא ואחפצהא
אלליל ואלנהאר לילא יתוכל עליהא׃
חמה אין לי מי יתנני שמיר שית
במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד׃
הא גבורן סגי קדמי הלא אם ישוון
בית ישראל אפיהון למעבד אוריתא
אשלח רוגזי וחמתי בעממא דמתגרן
בהון ואשיצינון כמא דמשיציא
אשתא הובאי ובור כחדא׃ מן יגעלני
בכטאיה כאלחסך ואלקיצום פי מלחמה
אנאר בעד מא לם תכון לי חמיה עליהא
פנמקדאר כטוה אאגג גמיעהא׃ או

יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום
יעשה לי׃ או אם יתקפון בפתגמי
אוריתי יתעביד שלמא להון מכען
שלמא יתעביד להון׃ או יעוד פימסך
בעזי באן יעמל מעי בסלאמה תם
יסתעמלהא מעי בסלאמה, תם
יסתעמלהא מעי בסלאמה׃ הבאים
ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל
ומלאו פני תבל תנובה׃ יתכנשון
מביני גלותהון ויתובון לארעהון תמן
יתילדון דבית יעקב יפשון ויסגון דבית
ישראל וימלון אפי תבל בני בנין׃ פיכון
אלאתיון יענצרון מן אל יעקוב וינוורון
ויפרעון מן אל אסראיל וימלון צאהר
אלארץ נמוא׃ הכמכת מכהו
הכהו אם כהרג הרגיו הרג׃ הכמחתא
דהוה מחי מחוהי אם כקטול קטילוהי
אתקטיל׃ ויעתרפון באנה לם יצרבהם
כצרבה צארביהם ולם יקתלהם כקתל
מקתוליהם׃ בסאסאה בשלחה תריבנה
הגה ברוחו הקשה ביום קדים׃ בסאתא
דהויתא כאילא בה יכילון לך דהויתא
שלח ומעיק להון מיגי עליהון במילא
ומתקיף עליהון כיום לוט׃ ואנמא בכילה

בסקאה

195

תלאצמהא פי מיראנהא נחאהא
בריאחהא אלצעבה פי יום גנוב: לכן בזאת
יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו
בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות
לא יקמו אשרים וחמנים: בכין ברא
ישתבקון חובי בית יעקב ודין כל עובדי
אסטיות חובוהי בשויותיה כל אבני
איגורא כאבני גיר מנפצן לא יתקיימון
אשיריא וחנסניא: ולדלך בהדה אלכלה
יגפר דנב אל יעקוב והדי מן תמרה זואל
כטאיאהם באן יציירו גמיע חגארה
אלמדאבח כחגארה אלגיר מצדעה
ולא תתבת אלסוארי ואלאנדאד: כי עיר
בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר
שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה
סעפיה: ארי קרתא דהות כריכא
בלחודהא תיתיב תהא מטלטלא ושביקא
כמדברא בה יגיחון צדיקיא ויבזון
נכסהא ויסופן משריתהא מלמפק:
אן תציר אלקרי אלחצינה לאעדאהם
מנפרדה ומאויהם מכלאה מתרוכה
כאלבר תרעא פיהא אלבהאים ותרבץ
חתי תפנא אגצאנהם: ביבש קצירה
תשברנה נשים באות מאירות

כמדבר ו וק׳ ימכ׳ ׃ משלח שם הבל עלמה אפשיטנה פרשתי

אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא
ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: יתקצר
חילהון יבהתון בעובדיהון יתברון
נשיא עלן לבית דחלתהון ומלפן יתהון
ארי לא עם סכלתן אנון על כין לא
ירחים עליהון דעבדנון ודברנון לא
לא יחוס עליהון: ואדא יבסת זרועהם
תכסרת חתי תדכלהא אלנסא ותגניהא
ולאנהם שעב לא פהם להם לדאך לא
ירחמהם צאנעהם וכאלקהם לא ירופהם:
והיה ביום ההוא יחבט יהוה
משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם
תלקטו לאחד אחד בני ישראל: ויהי
בעדנא ההוא יתרמון קטילין קדם יי
מכיף נהרא פרת עד נחלא דמצרים
ואתון תתקרבון חד לסטר חד בית ישראל:
ופי דלך אלוקת יכבטהם אללה מן תיאר
אלפראת אלי ואדי אלעריש ואנתם תלקטו
ואחדא ואחדא יא בני אסראיל:
והיה ביום ההוא יתקע בשופר
גדול ובאו האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו
ליהוה בהר הקדש בירושלם: ויהי
בעדנא ההוא יתקע בשופרא רבא

ויתון דגלו לארעא דאתור ודאטלטלו
לארעא דמצרים ויסגדון קדם יי בטורא
דקודשא בירושלם׃ ואף וקתא יצוב
פיה בבוק עצים חתי יאתי אלהאלכין
פי בלד אלגזירה ואלמדחוין פי בלד
מצר פיסגדון ללה פי גבל אלקדס פי
ירושלם׃ הוי עטרת גאות
שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא שמנים הלומי
יין׃ ווי דיהיב כתרא לגיותנא טפשא
רבא דישראל ויהיב מצנפתא לרשיעא
דבית מקדשא תושבחתיה דעל ריש
חילא שמינא כתישי חמר׃ ואויל
אלדי תאג אלאקתדאר סכארי אלאפרים
ואלעצאבה אלסאקטה וסראה פכרהם
אלדי עלי רוס אלמקתדרין באלדהן אל
ממענין באלכמר׃ הנה חזק ואמץ
לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם
מים כבירים שטפים הניח לארץ
ביד׃ הא מחן תקיפן וחסינן אתין מן
קדם יי כזרמית ברד בעלעול רוח
כזרמית מיין תקיפין שטפין כין ייתון
עליהון עממיא ויגלונון מארעהון
לארעא אוחרי בחוביא דבידיהון׃ סיכון

אללה עליהם שדה אמר ותאייד כהאטל
אלברד ועאצף אלחתף וכסיל מא גזיר
גארף יורדה אלי אלארץ בקדרה׃ ברגלים
תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים׃
ברגלין יתדש כתרא דגיותנא טפש
טפשא רבא בישראל׃ חתי תציר
באלארגלין תדאס תיגאן אלמקתדרין
סכארי אלאפרים׃ והיתה ציצת נבל
צבי תפארתו אשר על ראש גיא
שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר
יראה הראה אותה בעודה בכפו
יבלענה׃ ויהי דיהיב מצנפתא לרשיעא
דבית מקדשא תשבחתיה דעל ריש
חילא שמינא כבכרא עד לא קיטא
דאם יחזי דחזי יתה כאילו היא בידיה
יבלעינה׃ ותציר אלעצאבה אלסאקטה
וסראה אלפכר אללואתי עלי רוס אלמק
תדרין באלאדהאן כתמרה הרפה קבל
אלציף אלדי יאדי נצרהא אלנאצר פמן
אן תבקי פי כפה יבלעהא סריעה׃
ביום ההוא יהיה יהוה צבאות
לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר
עמו׃ בעדנא ההוא יהי משיחא דיי
צבאות לכליל דחדוא ולכתר

דתשבחא לשארא דעמיה: פי דלך
אוקתיכון אמר אלה תאגא סריו ועמאני
פכר לבקאיא שעבה: ולרוח משפט
ליושב על המשפט ולגבורה משיבי
מלחמה שערה: ולמימר קשוט דדין
לדתיבין בבית דינא למדן דין דקשוט
ולמתן נצחנא לדנפקין בקרבא לאתבותהון
בשלם לבתיהון: וראי חכם למן יגלס
פי אחכם וגברווה למן ירד אחרב ען
אמחא: וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר
נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו
בראה פקו פליליה: ואף אלין בחמרא
רוו ובעתיקא אסתלעמו מן חמר
טעו מן עתיק אתפניאו בתר מיכל
בסים טעו דיינהא: והאולי איצא זלו
פי אלכמור וצלו פי אלמסכר אימה
ומפתיין סהו מן קבל אלנביד והלכו מן
אלשראב וצלו מן סאיר אלמסכראת
חתי גלטו פי אלמשאהד פצלא עלי
תסיוף אלפתוא: כי כל שלחנות מלאו
קיא צאה בלי מקום: ארי כל פתורהון
מלן מיכל מגעל ומשקץ לית להון
אתר דנקי מן אונס: וגמיע מואידהם

ממלווה קייא וקדרא ליס מוצע כלאף
דאך: את מי יורה דעה ואת
מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי
משדים: למן דאתיהיבת אוריתא
ומן אתפקד למסבר חוכמא הלא לבית
ישראל דרחימין מכל עממיא וחביבין
מכל מלכוותא: אי יריד למנהם במערפה
או יפהם אלכבאר והם כאנהם מפטומין
מן אללבן ומנקולין מן אלתדאיא: כי צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם: אנון אתפקדו למעבד
אוריתא ומא דאתפקדו לא צביאו
למעבד אתנביאו עליהון נבייא
דאם יתובון ולמילי נבייא לא קבילו
הליכו ברעות נפשהון ולא חמידו
למעבד רעותי סברו דיתקיים להון
פולחן טעותא ולא סברו לפלחן בית
מקדשי כזעיר הוה בעיניהון בית
מקדשי למפלח תמן כזעיר הוה
בעיניהון שכינתי תמן: יצעון שרעא
באיזא שרעא וחכמא נציר חכם
וקליל מן הדא כקליל מן הדא: כי
בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר
אל העם הזה: ארי בשנוי ממלל

ובלישן תולעבא הוו מלעגין לקביל
נביא דמתנבן להון עמא הדין פאנס
בלגה אעגמייה אובלסאן אבר
יכאטבון הדה לאמה׃ אשר אמר
אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף
וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע׃ דאמרין מל
להון נביאין בית מקדשא פלחו
ביה ודא אחסנת בית ניחא ולא אבו
לקבלא אולפן׃ אדין קיל להם אריחו
אתעב בהדה לראחה והדה לרעה ולם
ישוא לקבול׃ והיה להם דבר יהוה צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור
ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ ודין יהי כס
פורענותהון על דעברו על פתגמא
דיי ועל דאתפקדו למעבד אוריתא
ומא דאתפקדו לא צביאו למעבד
בכין יתמסרון לעממיא דלא ידעו
אוריתא ועל דהליכו ברעות נפשהון
ולא חמידו למעבד רעותי בכין יסבלון
לסעיד בעדן דאיתי עליהון עקא
ולא יהי להון סעיד וסמיך ועל דהוה
זעיר בעיניהון בית מקדשי למפלח
תמן בכין ישתארון כזעיר בינ
עממיא דיגלון לתמן בדיל דיהכון
ויתקלון לאחרא ויתברון ויתצדון
ויתאחדון׃ וצאר ענדהם כלאם אלה
לאמר לא אמר ולנהי לא נהי ולוועד
לא וועד ולוועיד לא וועיד הלא מסתסגר
והדי מסתסגר לכי יהרבו ויעתרו
ויקעו לי וראהם ויוהקו ויעלקו׃
לכן שמעו דבר יהוה אנשי
לצון משלי העם הזה אשר בירושלם׃ ג
בכין קבילו פתגמא דיי גברין רשיעין
שלטוני עמא הדין דבירושלם׃
לדלך אסמעו כלאם אלה יא דוי הזא
סימא סלאטין האולי לקום אלדי פי
ירושלם׃ כי אמרתם כרתנו ברית את
מות ועם שאול עשינו חזה שיט שוט
שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמנו יעבור ק
כזב מחסנו ובשקר נסתרנו׃ ארי
אמרתון גזרנא קים עם קטלא ועם
מחבלא עבדנא שלמא מחת סנאה
ארי תיתי עליכון כנחל מגבר דאתון
אמרין לא תיתי עלנא ארי שוינא
בכדב לוח צננא ובגין שקרין איטמרנא׃
פאן קלתם אנא קד עהדנא עהדא
מע למות וצנענא מיתאקא מן אלדי

שמוע ד מל וסימנהון פשחור המרגעה כי עם מרי הוא וסור לבלתי שמוע׃ שער ב כת שין בנלעולא וסימנהון ושער קטב אחזו שער׃

ואלסוט אלגאר אדא ימר לא יאתינא
אד׳ צײרנא אלכדב מכננא ואלבאטל
אנסתארנא׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן
בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין
לא יחיש׃ לכן כדלך אמר יי אלאהים
האנא ממני בציון מלך מלך תקיף
גיבר ואימתן אתקפינה ואחסנינה
אמר נביא וצדיקיא דהימינו באלין
במיתי עקא לא יזדעזעון׃ לאן הכדי
יקול אללה האנא ראסס פי ציון חגרא
הו חגר צנאס פי זאויה עזיזה פי
אואן מבני חית יכון אלמומן לא יסרע
אליה׃ ושמתי משפט לקו וצדקה
למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר
מים ישטפו׃ ואשוי דינא תקין כחוט
בנינא וזכותא כאבן משקולתא וידלק
רוגזי ברוחצן כדביכון ועל דאיטמרתון
מן קדם מעיקא יתכון עממין יגלון׃
ואצייר אלחכם כאלכט קאיסא ואלעדל
כאלשאקול ואזנא פיגרף אלברד מכנא
מן אלכדב וסתרה יגרה אלמא׃ וכפר בריתכם
את מות וחזותכם את שאול לא תקום
שוט שוטף כי יעבר והייתם לו

למרמס׃ ויבטל קימכון דעם קטולא
ושלמכון דעם מחבלא לא יתקיים
מחת סנאה ארי תיתי עליכון כנחל
מגבר ותהון ליה לדיש׃ פיבטל עהדכם
אלדי מע אלמות ומיתאקכם אלדי מע אלתרי
לא יתבת פאלסוט אלגאר אדי ימר בכם
תצירו לה דוסא׃ מדי עברו יקח אתכם
כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה
והיה רק זועה הבין שמועה׃ בזמן
מעדוהי יגלי יתכון ארי בצפר בצפר
יעדי בימם ובלילי ויהי עד לא ימטי
זמן לוטא תסתכלון במלי נביא׃
פאולחין מן מרה יאכדכם תם ימר
בכם יומא בעד יום נהארא ולילא
פיכון אלתזעזע אלמחץ למפהמי אלאנבאר
בדלך׃ כי קצר המצע מהשתרע והמסכה
צרה כהתכנס׃ ארי יתקצר חילהון
משעבוד תקיף ושלטון מעיק יסגי
מרוא׃ פאן קד קצר אלבסאט מן אלאס
תרכא ואלסתר קד צאק מן אלאגתמאע׃
כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון
ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד
עבדתו נכריה עבדתו׃ ארי כמא דזעו
טוריא כד אתגלי יקרא דיי ביומי עזיה

הבין ה׳ וסימנה׳ הוון כלביא שאלין חכמתא לבוקיא

מלכא ובנסין דעבד ליהושע במישר
גבעון לאתפרעא מרשיעיא דעברו
על מימריה כין יתגלי לאתפרעא
מדעבדין עובדין נוכראין עובדיהון
ומדפלחין פולחן טעותא פולחנהון לא
כמא כאן פי גבל פרצים יקום בהם אלה
וכמא כאן פי עמק גבעון ירגזהם ויצנע
בהם צנאיעא מגאנבא עאדתה ויעמל
בהם אעמאלא גריבא מן אעמאלה: ועתה
אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי
כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה
צבאות על כל הארץ: וכען לא תתלעשון
דלמא יתקפון יסוריכון ארי גמירא
ושיצאה שמעית מן קדם יי אלהים
צבאות על כל יתבי ארעא: ואן לא
תתדאהו כי לא תשתד אראבכם פאני
סמעת מן ענד אלה רב אלגיוש פנאא
ובתרא לגמיע אהל הדא אלבלד: האזינו
ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי:
אמר נביא אציתו ושמעו קלי אתפנו
וקבילו למימרי: בלאנצתו ואסמעו
צותי ואצגו ואסמעו מקאלתי: הכל
היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד
אדמתו: בכל עדן מתנבן נביא לאלפא

וישדד ג׳ בל׳ ונ׳ וס׳ מכ׳ הא כל׳ ומא עגלתא קטירא

מא אם יתפתחון אודני חייביא ויקבלון
אולפן: אכל אלנהאר יחרת אלפלאח ליזרע
יפתח רוצתה ויכרבהא: הלא אם שוה
פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם
חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו:
הלא אם ישוון בית ישר׳ אפיהון
למעבד אוריתא יתוב ויכניש יתהון
מביני עממיא דאנון מבדרין ביניהון
הא כקצחא וככמונא דמזדריק
ויקריב יתהון זרעין זרעין לשבטיהון
הא כזרעי חטין על לוגנין וסערין על
סימנין וכונתין על תחומין: לא אנה
לא בדאן יסוי וגההא ויבדר פיהא מן
אלקצח ואלכמון ויציר אלחנטה עזלא
ואלשעיר עלאמאת ואלכרסנה פי תכום:
ויסרו למשפט אלהיו יורנו: הא כל
אלין להון אולפן דדין דידעון דאלהא
מחוי להון אורחא דתקנא דיהכון בה:
כמא ארבהה דוי אלסירה ודלה רבה: כי
לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה
על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח
וכמון בשבט: ארי לא במורגי ברזלא
מדרכין קצחא וגלגלי עגלא על
כמונא מחזרין ארי בחוטרא חבטין

קצחא וכמונא במחבוטא ומן אלחבוב
מא לא ידוס באלגראר ולא ידור עליה
לולב אלעגל מתל אלקצח ואלכמון בל
יכבטאן בעצא או קציב׃ לחם יודק
כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם
גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו׃ ית
עיבורא מדרכין אף יתיה ארי לא
לעלמא אדרכא ידרכוניה ומבלביל
בגלגלי עגלתיה ומפריש ית עיבורא
ומפלח ית דוקא׃ ואלבר ועלי אנה ידק
פאנה ליס אלי אלגאיה ידוסה בל יהים
לולב אלעגלה ומרכבה פלא תדקה׃
גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה
הפליא עצה הגדיל תושיה׃ אף דא
מן קדם י״י צבאות נפקת דאתקין
עלמא במחשבת דעתיה רבתא
אסגי עובדי ברישית בסגי חכמתיה׃
והדה אלמקאלה מן ענד רב אלגיוש כרגת
ממא בין אלחכמה וכתר אלפקה׃
הוי אריאל אריאל קרית
חנה דוד ספו שנה על שנה חגים
ינקפו׃ וי מדבחא מדבחא דבנו
בקרתא דשרא בה דויד מן קדם
כנישת משרין דמתכנשין עלה

כנשא ביך חגין יבטלון׃ יא איה
אלמוסס מוסס אלקריה אלתי נזלהא
דאוד באצאפה סנה אלי סנה יחדק
בהא אלחאג׃ והציקותי לאריאל והיתה
תאניה ואניה והיתה לי כאריאל׃
ואעיק לקרתא דמדבחא בה ותהי
צדיא ורוקניא ותהי מקפא קדמי דם
קטילין כאקפות מדבחא דם נכסת
קודשיא ביומא דחגא סחור סחור׃
לאצייקן עלי דאת אלמואסס פינאלהא
אלתרחה ואלצגנה פתציר כאלמוסס אלדי
תקדמהא׃ וחניתי כדור עליך וצרתי
עליך מצב והקימתי עליך מצרות׃
ואשרי עלך משרין ואבני עלך
כרקום ואצבר עלך מליתא׃ ואנזל
קומא עליך כאסכאן פיחאצרונך
כאלמנתצב ויוקפן עליך אלמחאפץ׃
ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח
אמרתך והיה כאוב מארץ קולך
ומעפר אמרתך תצפצף׃ ותמאכין
מארעא תמללין ומעפרא ינצפן
מילך ויהי כאוב מארעא קליך
ומעפרא מילך ינצפן׃ ותתצעין חתי
תתכלמין מן אלארץ ולי אלתראב ינפץ

מצב ג וסימנה׳ קלס אשר בשכם ונרתי ׳ ומעפר ג וסימנה׳ ושפלת ב׳ בן אחר יצמחו

קולך פיציר חאלה כתנגים אלמשעוד
או כתצויץ אלמוצוץ: והיה כאבק
דק המון זריך וכמץ עבר המון
עריצים והיה לפתע פתאם: ויהי כאבק
דקיק המון מבדרך וכמוץ דעדי
אתרגושת תקיפין ויהי בתכית אתרגושא:
תם יציר כאלדקאק מן אלגבאר גמהור
אלאגנביין אלגאיזין וכמוץ מאר גמהור
מרהביך פמא תכון אלא בגתה אלא
גפלה: מעם יהוה צבאות תפקד
ברעם וברעש וקול גדול סופה
וסערה ולהב אש אוכלה: מן קדם
יי צבאות תתפקיד ברעם ובזיע
וקל סגי בעלעול וברוח ושלהובי
אשא דמשיציא: תדכר מן ענד רב
אלגיוש ברעוד וזלאזל ואצואת
עצימה וזואבע ועואצף ולהיב
נאר אכלה: והיה כחלום חזון לילה
המון כל הגוים הצבאים על אריאל
וכל צביה ומצדתה והמציקים לה:
ויהי כמחלם הרהור לילי המון כל
עממיא דמתכנשין על קרתא
דמרבחא בה וכל חיליהון ומשריתהון
ודמעיקין להון: ויציר כחלם ראי פי

אלליל גמהור גמיע אלאמם אלמתגיישין
עלי דאת אלמוסס וגמיע מרידיהא
לאשר ומעתמדיהא ואלמציקין עליהא:
והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף
ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל
הגוים הצבאים על הר ציון: ויהי
כמא דיחלום כפנא והא אכיל ומיתער
וחסירא נפשיה וכמא דיחלום צהיא
והא שתי ומיתער והוא משלהי
ונפשיה משלהיא כין יהי המון כל
עממיא דמתכנשין על טורא דציון
פיכון כמא ירא אלגאיע פי חלמה
כאנה יאכל פיסתיקץ פאדי בנפסה
פארגה וכמא ירא אלעטשאן פי חלמה
כאנה ישרב פיסתיקץ פאדא בה לגב
ונפסה מתלציה כדאך יכון גמהור
גמיע אלאמם אלמתגיישין עלי גבל
ציון: התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו
ולא שכר: אתלפו שהו אשתגישו
ואשתמימו רוו ולא מן חמר טעו ולא
מן עתיק: תלבת אלקום ואבהתו ואתגנו

כחלום ג וסימנ׳ [illegible] חזיון לילה מהקיץ יעוף [illegible] הצבאים ג וחס׳ מן האנשים על אריאל על הר ציון [illegible]

תם אקוסכארא מן גיר כמר אצטולו
בלא נביד׃ כי נסך עליכם יהוה רוח
תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים
ואת ראשיכם החזים כסה׃ ארי רמא
בינכון יי רוח דטעו ואטמר מנכון
ית נביא ית ספריא וית מלפיא דהוו
מלפין לכון אולפן אוריתא טמר׃
כאן אלה קד אפרג עליכם מן ריח
סבאת מא גמץ בה עיונכם אי אנביא
ואהל אלוחי אי רויסאכם קד חגבהם
ענכם׃ ותהי לכם חזות הכל כדברי
הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע
הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא
אוכל כי חתום הוא׃ והות לכון נבואת
כולא כפתגמי ספרא דחתים דאם
יתנון יתיה לדידע ספרא למימר
קרי כען דין ויימר לית אנא יכיל ארי
חתים הוא׃ פצאר לכם גמיע אלוחי
מגהולא כאלכבאר כתאב מכתום
אדיאן דפע אלי מן יחסן אלכתאבה
וקיל לה אקרא הדה פאנה יקול לא
אטיק לאנה מכתום׃ ונתן הספר על
אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא
זה ואמר לא ידעתי ספר׃ ויתיהיב
ספרא לדלא ידע ספרא למימר
קרי כען דין ויימר לית אנא ידע
ספרא׃ פכיף אן הו דפע אלי מן לא
יחסן אלכתאבה וקיל לה אקרא הדא
פאנה יקול לא אערף אלכט בתה׃ ויאמר
יהוה יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי
יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׃
ואמר יי חלף דאתרבעמא הדין
בפומהון ובספותהון מיקרין קדמי
וליבהון אתרחק מדחלתי והות דחלתהון
קדמי כתפקידת גברין מלפין׃ פקאל
אלה לאגל מא קדם עלי האולי אלקום
פהם יכרמוני באפואההם ושפתיהם
וקלובהם מבעדה עני וצארה תקואהם
לי כפרץ אנאס אמכלף׃ לכן הנני
יוסף להפלא את העם הזה הפלא
ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת
נבניו תסתתר׃ בכין הא אנא מוסיף
למימחי ית עמא הדין מחן מפרשן
ותיבד חכמתא מחכימיהון וסכלתנותא
מסכלתנותהון תטמר׃ לדלך הא אנא
מזידהם מן אלאכפא ואלאגבא פי מצאח
דניאהם חתי תציע בה חכמה חכמאיהם

ואבדה ג׳ וסימנהון חכמין שארית יהודה יבשו עצמותינו

וינסתר ענדה פהם פהמאיהם׃

הוי המעמיקים מיהוה
לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי ידענו׃ וי דמדמן
לאטמרא עיצא מן קדם יי והון כד
בקבלא עובדיהון ואמרין לית דחזי
לנא ולית דידע בעובדנא׃ ואויל
למעמקין אמורהם מן רבהם
ויסתרון משורתהם ותכון פי אלצלאם
אעמאלהם ויקולון מן יראנא ומן יערפנא׃
הפככם אם כחמר היצר יחשב כי
יאמר מעשה לעשהו לא עשני
ויצר אמר ליצרו לא הבין׃ הלמהפך
עובדיכון אתון בען הא כמא
דטינא ביד פחרא כין אתון חשיבין
קדמי האפשר דיימר טינא לעבדיה
לא עבדתני וברייתא דתימר לבורהא
לא חכימת ליי אעלמו אנמא יחסב
תקלבכם כטין אלפכראני וכמא יקול
אלמצנוע ען צאנעה אנה לם יצנעני
כזאך יקול אלמכלוק ען כאלקה אנה
לם יפהמני׃ הלא עוד מעט מזער
ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער
יחשב׃ הלא עוד זעיר כזעיר

ויתוב לבנן למהוי ככרמלא וכרמלא
לקרוין סגיאין יתיב׃ אלא אנמא בקי
קלילא יסירא חתי יעוד אלבנאן
פיציר כאלכרמל ויחסב כאלכרמל
מקאם אלשערי׃ ושמעו ביום ההוא
החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך
עיני עורים תראינה׃ וישמעון בעדנא
ההוא דכחרשין מלי ספר ומקבל
ומחשוך עיני סמן יחזיין׃ פיסמע
דלך ליום אלמתצאממין אלדי פי אל-
כתאב ומן אלאפל ואלצלאם עיון אלעמי
ינצרון׃ ויספו ענוים ביהוה שמחה
ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃
ויוספון מקבלי עולבן במימרא
דיי חדוא וחשיכי בני אנשא במימר
קדישא דישראל יבועון׃ ויזדאד
אלכאשעין בללה פרחא ואלמתואצעין
מן אלנאס בקדוס אסראיל יסרון׃ כי
אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי
און׃ ארי סף מעיקא ואשתיצי בוזא
וספו כל דהוו משחרין למינס׃ אד
כלי אלראהבין ופני אלהאזי ואנקטע
כל אלמראבטין עלי אלגור׃ מחטיאי
אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון

ויטובתהו צדיקי מחייבין בני אנשא
במליהון ולדמוכח להון בית דינא
פתגמי אוריתא בען ליה תקלא
ואסטיאו בשקר דין זכאין: אלדי נאנו
יכטון אלנאס פי אלכלאם ועלי אלואעט
פי אלמחאל יתצאעבון וקד מיילו אלזכי
פי אלמחאל מן אלקול: לכן כה
אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה
את אברהם לא עתה יבוש יעקב
ולא עתה פניו יחורו: בכין כדנן אמר
יי על בית יעקב דפרק ית אברהם
לא מכען יבהתון דבית יעקב לא
מכען אפיהון ישתנין: ולדלך הכדי
קאל אללה ען סאיר אל יעקוב כמא פדא
אבראהים אנהם לא יכזון ולאן
ולא תכין וגוההם כגלא: כי בראתו
ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי
והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל יעריצו: ארי במחזוהי גבורן
דאתעביד לבנוהי טבות אברהם
לזרעיה בתרוהי על ארעהון בינהון
יקדשון שמי ויימרון קדיש קדישא
דיעקב ועל אלהא דישראל יימרון
תקיף: בל אדא ראת נאשיתהם

צנעי פימא בינהם יקדסון אסמי
פיקדסון כדאך קדוס יעקוב ויהבון
לאלאה אסראיל: וידעו תעי רוח בינה
ורוגנים ילמדו לקח: וידעון דלא
אליפו רוח דסוכלתנו ודהוו אמרין
לית כלא אלין יקבלון אולפן: ויעדפו
צאלי אראי לפהם ואלמתדרסין יתעלמון
אלבתה: הוי בנים סוררים
נאם יהוה לעשות עצה ולא מני
ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות
חטאת על חטאת: וי בניא מרודיא
אמר יי למעבד עיצא ולא ממימרי
ולאתמלכא מלך ולא שאלין בנביי
בדיל לאוספא חובין על חובי נפשהון
וויל לבנין זאילין יקול אללה אד יצנעון
משורה וליס מני ויכתצון באצה
בגיר ראיי לקבלאן יזידון כטאיא
עלי כטאיאהם: ההלכים לרדת מצרים
ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה
ולחסות בצל מצרים: דאזלין למיחת
למצרים ובפתגמי נביי לא שאילו
לאיתקפא בתקוף פרעה ולאתרחצא
בטלל מצרים: אלמאצין לינזלון מצר
ולם יסאלון ען אמרי ליעתזון בעז

ילדיו ג וסימנ' בראתו אחד עשר ילדיו לערב בתה חק

פרעון ויסתכנון פי מצר: והיה לכם
מעוז פרעה לבשת והחסות בצל
מצרים לכלמה: ויהי לכון תקוף פרעה
לבהתא ולאתרחצא בטלל מצרים
לאתכנעו: סיכון לכם עז פרעון כיבה
וכן צל מצר כזיא: כי היו בצען שריו
ומלאכיו חנס יגיעו: ארי הוו בטאניס
רברבוהי ואזגדוהי עד תחפנחס מטו:
כמא כאן פי צאן חארו יסאהם ורסלהם
אדי יבלגון אלי חנסא: כל הבאיש על
עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל
כי לבשת וגם לחרפה: כולהון אזלין
למיבהת לות עמא דלא יהנון להון
לא לסעיד ולא להנאה ארי לבהתא
ואף לחיסודין: ובאיזא מא עצוני לחאל
קומא לא ינפעוהם אד לא לעון ולא
לנפע בל לכיבה ועארא יצא:
משא בהמות נגב בארץ
צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה
ושרף מעופף ישאו על כתף עירים
חיליהם ועל דבשת גמלים אוצרותם
על עם לא יועילו: נטלין על בעיריהון
באורח דרומא בארע עקא ועיק
אתר דאריי בראין וחיוון חרמנין
מפרחין נטלין על כתף עלין נכסיהון
ועל חטורית גמלין מא דבאוצריהון
מובלין לעם דלא יהנון להון: אד
תחמל אלדואב פי צחאריהם ופי ארץ
ציקה שדידה יאתי אלשביה באללבו
ואלליות מנהם ואלממתל באפעא
ואלמחרק אלטיאר פיחמלון עלי צהור
אלגחאש אתאתהם ועלי סנאם אלאבל
כזאינהם אלי קום לא ינפעוהם: ומצרים
הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת
רהב הם שבת: ומצראי למא וריקנו
סעדהון בכין ערעית מנהון קטילין
זמנין איתי עליהון: ואלמצריון הבא
ומחאל יעאונוהם ולדלך אסמיתהם
אן אלמקאם ענדהם פתנה: עתה בוא
כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה
ותהי ליום אחרון לעד עד עולם: כען
עול כתוב על לוח ביניהון ועל שטין
דספר רשום ותהי ליום דין לסהדו
קדמי עד עלמא: אלאן אמץ אכתבהא
עלי לוח ענדהם וארסמהא פי כתאב
תכון אלי גיל אלאכיר אלדהר ואלאבד: כי
עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא
אבו שמוע תורת יהוה: ארי עם סרבן

לזאת ג וסימנה ולזו שת לבו לכן קראתי אי לזאת

אנון בניא כדביא בניא דלא אבו לקבלא
אולפן אוריתא דיי׳ אנהם שעב מכאלף
ובנין גאחדין בנין לם ישוקבו לתוראת
אלה׳ אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים
לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו
מהתלות׳ דאמרין לנביא לא תתנבון
ולמלפיא לא תלפון לנא אוריתא כסימן
מלילו עמנא אשתעו לנא שניין׳ אלדין
קאלו לאנביא צרין לא תנצרו לנא ולדוי אוחי
לא תאתונא בוחי צואב כלמונא באלין
ובוחי דו סכריה׳ סורו מני דרך הטו מני
ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל׳
אסטונא מאורחא דתקנא אבטלונא
ממסרתא ארחיקו מן קדמנא ית
מימר קדישא דישראל׳ אזילו מן אלסביל
ומילונא מן אלטריק ועטלו מן תגאהנא
דכר קדוס אסראיל׳ לכן כה
אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר
הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו׳
בכין כדנן אמר קדישא דישראל חלף
דקצתון בפתגמא הדין ואתרחיצתון
בשקרא ובאונסא ואסתמכתון עלוהי׳
לדלך קאל קדוס אסראיל לאגל מא
זהדתם בהדי אלאמר וותקתם באלגשם
ואלרואג ותוכלתם עליה׳ לכן יהיה לכם
העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה
נשגבה אשר פתאם לפתע יבא שברה׳
בכין יהי לכון חובא הדין ככרך דחלוב
ואתחמר כשור מתקף דבתכיף שלו
ייתי תברה׳ לדלך יכון לכם הדא אלדנב
כתלמה ואהיה ואקעה מן סור מניע
יאתי בגתה או גפלה יאתי כסרה׳ וא
ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא
יחמל ולא ימצא במכתתו חרש לחתות
אש מיקוד ולחשף מים מגבא׳ ותבריה
כתיבור מן דחסף דמידקק לא בחיס
דלא ישתכח בדיקוקיה חסף למחתי
נור ממבעור ולמזלח מיין מפציד׳
פתכסרהם ככסר צרף פכאר מדקוק
בגיר שפקה ולא יגד מן דקיקה כזפה
נאפעה ליחתא בהא נאר מן מוקד או
ינזח בהא מאא מן גאביה׳
כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל
בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה
תהיה גבורתכם ולא אביתם׳ ארי כדנן
אמר יי׳ אלהים קדישא דישראל אמרית
דתתובון לאוריתי תנוחון תתפרקון
תשקטון תשרון לרוחצן תהון גיברין

חלקות גו׳ ומם׳ דברו לנו שפת חלקות יכרת יי׳ כל ...

ולא אביתון: לאן כדי קאל אלה ארב
קדוס אסראיל בתובה וראחה תגאתון
בקראר ומיתאק תכון גברותכם
פלם תשוו דלך: ותאמרו לא כי על
סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב
על כן יקלו רדפיכם: ואמרתון לא אהין
על סוסון נערוק על כין תערקון ועל
קלילין נרכוב על כין יהון קלילין דרדפינכון:
בל קלתם לא אלא עלי אכיל נהרב
פלדלך תהרבון ועלי כף נרכב פלדון
יכף כאבוכם: אלף אחד מפני גערת
אחד מפני גערת חמשה תנסו עד
אם נותרתם כתרן על ראש ההר
וכנס על הגבעה: אלפא חדא מן קדם
מזופית חד מן קדם מזופית חמשה
תערקון עד אם דתשארון כבועורא
על ריש טורא וכאתא על רמתא:
חתי ינהזם מנכם אלף מן קבל זגרה
ואחד וכלכם תפרון מן זגרה כמס
וחתי תבקון כדקל עלי ראס גבל או
כעלם עלי ראביה: ולכן יחכה יהוה
לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי
משפט יהוה אשרי כל חוכי לו: ובכן
עתיד יי למחס עליהון ותקיף הוא

דירחים עליכון ארי אלהא עביד
דינא יי טובי צדיקיא דמסברין
לפרקניה: ואנמא יפעל אלה דלך
בכם לינצרכם ראפתה ויתעצם פיכם
לירחמכם לאן אלה רב חכם טובא
מן ינתצרה: כי עם בציון
ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון
יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך:
ארי עמא בציון יתיב בירושלם
מבכא לא תבכי רחמא ירחים עלך
קל צלותך יקביל ויעביד בעותך:
ואנך יא קום מסתקים פי ציון ופי
ירושלם ובכא לא תבכי אד יחן עליך
ענד צראכך ואדא סמע מנך אגאבך:
ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא
יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות את
מוריך: ויתין לכון יי ית נכסי סנאה
וביזת מעיקא ולא יסליק עוד שכינתיה
מבית מקדשא ויהוויין עינך חזיין
ית שכינתא בבית מקדשא: ויעטיך
טעאמא וקותא ומאא מקתרא ולא
יצם ענך דאך בל תכון עינאך תנצר
מהאריך: ואזניך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי

תאמינו וכי תשמאילו׃ ואדניך ישמעון
פתגמא מבתרך למימר הדא אורחא
דתקנא הליכו בה לא תסטון מניה
לימינא ולסמלא׃ ואדנך תסמען קול
מן יקול לך מן וראך הדא טריקך
אסלכו פיה אמא ימנה או יסרה׃
וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת
אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה
צא תאמר לו׃ ותסאבון ית חיפוי
צלמי כספכון וית תקון מתכת דהבכון
תרחקונונון כמא דמרחקין ית
טומאתא כין תרחקונונון׃ פאן אנתם
נגסתם פסול פצֹכם וגשאהם ומסבוכאת דהבכם וושיהם וגאנבתמוהא
כאלחאיץ וקלתם אכרגוהא ענא׃ ונתן
מטר זרעך אשר תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה והיה דשן
ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר
נרחב׃ ויתין מטר ארעך דתזרע
ית ארעא ועיבור ועללא יסגי בארעא
ויהי פרנוס וטב יתפרנסון צדיקיא
מגיתיהון בעדנא ההוא שמן רפיכין
ופטימין׃ נזלת מטר גיתכם כמא
תזרעון ארץ פיכון טעאם גלתהא

דסמה סמינה ותרעא מאשיתכם
דלך אלוקת פי מרג ואסע׃ והאלפים
והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ
יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה׃
ותוריא וחמריא דמפלחין בהון ית
ארעא בליל מפטם ייכלון דיידרא
ברחתא ובמדריא׃ ואלבקר ואלחאש
פלחוהא יאכלון עלפא מכמרא
ממא דרי בלראח ואלמדרא׃ והיה על
כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים
יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃
ויהי על כל טור רם ועל כל רמא
מנטלא פצידין נגדין מיין תקלא
למלכין ולמשריתהון ביום קיטול
רב במיפל רברבין׃ פיציר עלי כל
גבל שאמך ועלי כל ראבייה סניה
אקסאם מא וגדאולה פי וקת קתל
כביר ווקוע אלמגאדל׃
והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים ביום חבש יהוה את
שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ ויהי
ויהי ניהור סיהרא כניהור שמשא
ונהור שמשא יהי עתיד לאזהלא

דוה ג וסימנה׃ ואיש כי ישכב הגרם כל היום׃ מטר ד וסימנה׃ יפתח ונתתי אבין ונתן מטר ארצך׃

יחגז אלי אלענק פיחרך בעץ אלאמם
חרכה זור ויצע רסנא מצללה עלי
כדודהם: השיר יהיה לכם כליל
התקדש חג ושמחת לבב כהולך ל ומל
בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ג
ישראל: תושבחא תהי לכון כליליא
דאתקדש ביה חגא וחדות ליבא
כמא דמנגדין בתורתא ובאבובא
למיעל בטור מקדשא דיי לאתחזאה
קדם תקיפא דישראל: ויכון לכם אלתסביח
כלילה תקדיס אלחג וסרור אלקלב כמן
יסר בצות מלהאה ליגי אלי גבל אללה
מעתמד אסראיל: והשמיע יהוה
את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף ל מל
אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן חטב על
ברד: וישמע יי ית זיו קל מימריה
ותקוף דרע גבורתיה יגלי בתקוף
רגז ושלהובי אישתא דמשיציא
פסילן וזרמית ואבנין דברד: פיסמע
כם אללה בהא צותה ויוריכם נזל קדרתה
כזבר מן סכט ולהיב נאר אכלה ותבדיד
וסיול וחגארה ברד: כי מקול יהוה
יחת אשור בשבט יכה: ארי מקל
מימרא דיי מתבר אתוראה דבשלטן

על חד תלת מאה ארבעין ותלתה
כנהור שבעה יומא ביומא דיתיב
יי ית גלות עמיה ומרע מחתיה
יסי: ויתבאשרון באן יציר נור אלבינא
לכם כנור אלחארה ונור אלשמס יכון
אצעאפא עלי נור אלסבעה אלאיאם
פי יום יגבר אללה כסר קומה וישפי
והנה וצרבתה: הנה שם
יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד
משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו ל ח
כאש אכלת: הא שמא דיי מתגלי
כמא דאתנביאו עלוהי נביא דמלק
דמין תקיף רוגזיה וקשי מלסוברא
מן קדמוהי על רשיעיא נפיק לוט
ומימריה כאשא אכלא: הודי מלך
אללה מקבל מן בעד משתעל גצבה
ועצים הולה שפתאה ממלווה זגרא
ולסאנה כנאר אכלה: ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים ל
בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי ב תוכחות
גוים: ומימריה כנחל מגבר עד צואר
תקיפין יקטיל לארמא עממיא
ברמות דיקנון זמם דטעו בליסת
עממיא: ורוחה תגרק כואד גארי

בהר יי׳ ג׳ וסימנ׳ יראה לבוא מי יעלה

מחי: אנה אן צותה יד׳ ער׳ אשור אל׳ דין
בקציב יצרבון: והיה כל מעבר מטה
מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם
בה: ויהי כל מעבר רברביהון ותקיפיהון
דינח יי׳ פורענות גבורתיה בינהון
בתופין ובכנרין ישבחון בית ישר׳
על קרבא תקיפא דיתעביד להון
בעממיא: פיכון מגאז אארב אל׳ די
יחלה אלה פיהם כרפאף ועיראן
ובמלאחם חרכה ילאחמהם: כי ערוך
מאתמול תפתה גם היא למלך הוכן
העמיק הרחב מדרתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה
בה: ארי מסדרא מן עלמין לקביל חוביהון
גיהנם אף היא מלך עלמיא אתקנה
לעמקא ולאפתאה מדורה אשתא
דלקא בה כיר באעין סגיאין מימרא
דיי׳ כנחל מגבר גפרית דלקא בה יאן
אלהאויה מערה מן אמס והי איצא
ללמלך אצלחת עמקהא פאוסעהא
מאוהא נאר וחטבא כתירא ואמר
אלה כואר מן כברית משתעל פיהא:
הוי הירדים מצרים
לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו
מאד ולא שעו על קדוש ישראל
ואת יהוה לא דרשו: דנחתין למצרים
לסעיד על סוסון ותא מסתמכין ומתרחצין
על רתיכיא ארי סגיאן ועל פרשיא
ארי תקיפין לחדא ולא אסתמיכו
על מימר קדישא דישר׳ ואלפן
מן קדם יי׳ לא תבעו: ויל לאלד׳ין
מצרא לאסתעאנה ועלי אלכיל
יתוכלון פותקו באלמראכב לכתרתהא
ובאלפרסאן לעצמתהא ולא יתוכלו
עלי קדוס אסראיל ולא יטלבו אלה:
וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית מרעים ועל
עזרת פעלי און: ואף הוא בחכמתיה
איתי בישתא על דעבדה וית פתגמוהי
לא בטיל ואקים על בית מבאשין
ועל דסעדין ליאות שקר: ואנה
לחכים סאתיהם במן יסיבהם ולא
יזיל כלאמה פיקום עלי בית אלאשראר
ופי מעונה פעלה אלגור: ומצרים אדם
ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה
יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר

בס״ד דמטעין וקימכ׳ השמרים בשלכם משלת ובמלחמות וחלופ ויכו יכחש

ג׳ וחס׳ ויהיו תואמס וחס׳ כלם יכלון

ויחדו כלם יכליון׃ ומצראי אנש ולא
רב וסוסוותהון בסר ולא רוח ויי ירים
מחת גבורתיה ויתקיל סעיד ויפול
סעיד ופחדא כולהון ישתיצון׃ ואל
מצריון ארמיון גיר טאיקין וכיולהם
בשר גיר רוחאניה ואללה ימד קדרתה
פי עתר אלמעין ויקע אלמעאן ויפנון
כלהם אגמעין׃ כי כה
אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה
והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו
מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם
לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא
על הר ציון ועל גבעתה׃ ארי כדנן
אמר יי לי כמא דמכלי ארי׳ וכר
אריון על ציד יה דמזמנין עלוהי
דיר רעין מקלהון לא מתבר ומאת
רגושתהון לא מתעכב כין תתגלי
מלכותא דיי צבאות למשרי על
טורא דציון ועל רמתה׃ והכדא
קאלה לי אנה כמא יזאר אלאסד
או אלצרגאם עלי פריסתה אלדי ילתאם
עליה מלא מן אלרעאה והו מן צותהם
לא ידער ומן גמהורהם לא יצעף
כדאך יתגלי רב אלגיוש פיחמי עלי

גבל ציון ועין רואביהא׃ כצפרים
עפות כן יגן יהוה צבאות על
ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃
כעופא דטאיס כין תתגלי גבורתא
דיי צבאות על ירושלם יגין וישיזיב
יציל ויעדי׃ וכמא יצלל אלטאיר
כדאך יגן רב אלגיוש עלי ירושלם
גנה ונגא ארתא וכלאץ׃ שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל׃ תובו לאוריתא
ארי אסגיתון למחטי בני ישראל׃
ויקולון תובו יא בני אסראיל אלדין
אסתגרקו פי זואלהם׃ כי ביום ההוא
ימאסון איש אלילי כספו ואלילי
זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׃
ארי בעדנא ההוא ירחקון גבר טעות
כספהון וטעות דהבהון דעבדא לכון
ידיכון חובא׃ ואנהם פי דלך אלוקת
יזהד כל אמר פי אותאן פצתה ואותאן
דהבה אלכטאיא אלדי צנעתהא לכם
אידיכם׃ ונפל אשור בחרב לא איש
וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני
חרב ובחוריו למס יהיו׃ ויפול אתוראה
בחרב לא אנש וחרב לא אנש תשיצניה
ויערוק ליה מן קדם דקטלין בחרבא

והי נל׳ ב׳ וקי׳ מכ׳ עינינו גבון מאשור

וגיברוהי יתברון: אלד שאהה לאשור
קד וקע לא בסיף אנסאן וגיר בסיף
אדמי אפנאה פהרב מן קבלה ותצאר
מכתאריה מתלאשיין: וסלעו ממגור
יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר
אור לו בציון ותנור לו בירושלם:
ושלטונוהי מן קדם דחלא יעדון
ויתברון מן קדם עממא רברבוהי אמר
אמר יי דזיהור ליה בציון לעבדי
אוריתיה ותנור בער ליה דאישא
בירושלם לדעברו על מימריה:
וגאז מן כאן מעה כאצבר מן חדר
דלך ואנדק רויסאה מן ראך אעלם
קאלה אלדי אעד לה אתונא פי ציון
ותנורא פי ירושלם מחרקא:
הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו: הא לקשטא
ימלוך מלכא וצדיקיא למעבד
ענות דין מן עממיא יתרבון:
אנמא ימלך אלמלך לעדל ותרווס
ארויסא לחכם: והיה איש כמחבא
רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל
סלע כבד בארץ עיפה: ויהון צדיקיא
דמיטמרין מן קדם רשיעיא כמא

בציון ב׳ וסימנ׳ בחרב בציון כפלגי מים בצ׳

דמיטמרין מן קדם זרמית יתובון
ויתרבון ויתקבל אולפנהון כפריע
כפציריא מיא דנגדין בארע צחיא
כטליל כיף תקף בארע משלהיא:
ויציר אלמר מנהם כאלמכבאה מן
אלריאח ואלמנסתר מן אלסיל וכאקסאם
מא פי מפאזאה וכצל סכרה עטימה
פי ארץ צאמיה: ולא תשעינה עיני
ראים ואזני שמעים תקשבנה: ולא
יטמטמן עיני צדיקיא ואדני מקבלי
אולפן יציתן: ולא תגמץ עיון אלנאטרין
מנהם ואדאן אלסאמעין יסגון: ולבב
נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות: ולבב מהרהרין
יסבר למידע ולישנהון דהוה כלים
יוחי למללא בצחצחן: וקלוב אלבלדין
תפהם אלמערפה ואלסן אלעגם תסרע
לסאן אלפצאחה: לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר שוע: לא
יתאמר עוד לרשיעיא צדיקיא
ולדעברו על מימריה לא יתאמר
תקיפין: ולא ידעא איצא אלספיה
נבילא ואלבכיל לא יקאל לה סכיא: כי
נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות

חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק
נפש רעב ומשקה צמא יחסיר׃
ארי רשיעיא רשעא ממללין ובלבהון
מתעשתין אונוס למעבד שקר
ולמללא קדם יי סטיא לשלהאה
נפש צדיקיא דמחמדין לאולפנא
הא ככפנא ללחמא ופתגמי אוריתא
דאנון כצהיא למיא מדמן לבטלא׃
כליסמי ספיהא מן כאן בספה יתכלם
וקלבה יעתקד אלפיצנע אלדנס
ויתקוול עלי אללה אלמחאל ויכלי נפס
אלגאיע וסקי אלעטשאן יעוזה׃ וכלי
כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל
ענוים באמרי שקר ובדבר אביון
משפט׃ ורשיעיא דעובדיהון בישין
ואינון על עיצת חטין מתמלכין
לחבלא ענותניא במלי שקר ופתגמי
חשיכיא בדינא׃ ויסמי מגתלא מן
כאן אלתה רדייה ומן הו באלפואחש
ישיר ויהלך אלצעפי בכלאם אלבאטל
ופי מנאצרה אלמסכין ענד אלחכם׃
ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות
יקום׃ וצדיקיא קושטא מתמלכין
ואנון על קושטיהון יתקיימון׃ ויסמי

נבילא מן ישיר באלנבל ומן הו עלא
בראעתה יתבת׃ נשים
שאננות קמנה שמענה קולי בנות
בטחות האזנה אמרתי׃ מדינן דיתבן
שליוא קומא שמעא קלי כרכין
דשרן לרוחצן אציתא למימרי׃
יא איהא אלמדן אלשביהה באלנסא
אלמטמאנאת קמן פאסמען צותי
ויא אלממתלה בבנאת ואתקאת אנצתן
מקאלתי׃ ימים על שנה תרגזנה בטחות
כי כלה בציר אסף בלי יבוא׃ יומין
עם שנין יזועון דשרן לרוחצן ארי
סף עבורא עללא לית למכנש׃ אי
אחואל וסנין סתרגז אלואתקאת אד פני
אלקטאף ולא ידכל אלגמע׃ חרדו שאננות
רגזה בטחות פשטה וערה וחגרה על
חלצים׃ איתברו דיתבין שליוא זעו
דשרן לרוחצן שלחו ואתערטלו
ואסרו על חרציין׃ וזעג אלמטמאנאת
וירגז אלואתקאת יסלכן תיאבהן
ויתערון ויתזרון עלי אצלאבהן׃ על
שדים ספדים על שדי חמד על גפן
פריה׃ על תדיין ספדין על חקלי
חמדתא על גופנין טענין׃ פתראהם

205

ירקון עלי אלתדיין כאלנאדבאת עלי
ציאע אלמנא וגנאן מתמרה: על אדמת
עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי
משוש קריה עליזה: על ארע עמי
דהובאי ובור תסיק ארי על כל בתי
דיץ קריא תקיפא: עלי בלד קומי
אלדי ינבת חסך וקיצום פאנה יכון
עלי גמיע ביות אלסרור ואלקריה אלגזילה:
כי ארמון נטש המון עיר עזב עפל
ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש
פראים מרעה עדרים: ארי בית מקדשא
חרוב המון קריא דהואה פלחין ביה
צדיאה בית תוקפנא ומטמורנא
אתכליש כדו חרוב וצדי עד זמן
אתר דהוה בית חדוא חידו למלכיא
כדו הוה מיבז למשרין: אדי ודרות
אלקצור ותרך גמהור אלקריה ואלדהליז
ואלצנאם צאר פי עדאד אלמגאיר דהרא
אקאם סרור אלוחש רעי אלקטוע: עד
יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר
לכרמל וכרמל ליער יחשב: כל
דנא עד דייתי לנא רוח מן קדם
דשכינתיה בשמי מרומא ויהי
מדברא לכרמלא וכרמלא קרוין

סגיאין יתיבי: אלי אן תנפרג עלינא
רחמה מן אלסמא פירגע אלבר יציר
כאלכרמל ואלכרמל כשערי אלבנאן
יחסב: ושכן במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשב: וישרון במדברא עבדי
דינא ועבדי צדקתא ית כרמלא יתבון:
ויסכן דוי אלחכם פי אלברודוי אלעדל
יקימון פי אלכרמל: והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח
עד עולם: ויהון עבדי צדקתא שלם
ומפלחי צדקתא ישקטון וישרון
לרוחצן עד עלמא: פתכון צנאעה
דוי אלעדל סלאם וכסב דוי אלנצאף
אלקראר ואלותאק אלי אלדהר: וישב עמי
בנוה שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחת שאננות: ויתבון עמי במדורין
שלם ועל ארעהון לרחצן ובקרויהון
שלווא: ויקים קומי פי מאוא סלאם
ומסאכן אלמותק ומנאזל אלדעאת:
וברד ברדת היער ובשפלה תשפל
העיר: ויחות ברדא ויקטיל משריית
עממיא ויצדון ויסופון דיריהון:
ופי אואן אלברד תברד שעראהם
ופי נזול אלדפאת דפא קראהם: אשריכם

והכרמל ק

משוש ד׳ וסימנ׳ על כל בתי גילה ועמה ש׳ישו אתה לכל הארץ

זרעי על כל מים משלחי רגל השור
והחמור טוביכון צדיקיא עבדתון
לכון עובדין טבין דאתחזמן לדזרעין
על שקיא משלחין לארבא כתוריא
ולמכנש בחמריא פטובא מן יזרע
עליהדא ימא פאנהם לא יזאון יטלקון
ארגל לבקר ולחמיר פינקל לכיראת
הוי שודד ואתה לא
שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודד
תושד כנלתך לבגד יבגדו בך וי דאתי
למבז ויתך לא יבזון ודאתי למינס
ויתך לא יינסון כד תיתי למיבז יבזונך
כד תלאי למינס יינסונך יא איה
לנאהב ואנת לא מנהובויא גאדר לם
יגדר בה אעלם אנק אדיאפנית לנהאני
נהבת ואריאעגזת לגדארין גדרובך
יהוה חננו לך קוינו
היה זרעם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה יי רחים עלנא למימרך
סברנא הוי תוקפנא בכל יוס אף פרקנא
בעדן עקא ילהס רפנא פאנא נרגון
וכן קואנא עלי מר לנהאר ומגיתנא
פי וקת לשדה מקול המון נדדו
עמים מרוממתך נפצו גוים מקל

המון איתבדרו עממיא מיפני גבורן
אתבדרא מלכוותא כמיאן מן צות
גמהורך נאר לשעוב ומן תרפעך
תבדרת לאמם ואסף שללכם אסף
החסיל כמשק גבים שקק בו
ויכנשון בית ישראל נכסי עממיא
סנאיהון כמא דכנשין ית זחלא אזן
כמני זינא כמא דאזן בזריקתא חתי
גמע סלבכם כגמע לקיצאם וכקור
לגראד כראך יקאד נשגב יהוה כי
שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה
תקיף יי דאשרי שכינתיה בשמי
מרומא דאמר למלי ציון עבדי
דין דקשוט וזכו וכמא אן ללה למנע
לאנה סאכן לסמא כראך מלא ציון
מן לחכם ולעדל והיה אמונת עתיך
חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה
היא אוצרו ויהי מא דאמרתא לאיטנא
לדחלך איתיתא וקיימתא בעדניה
תקוף ופורקן חוכמא ומדע לדחלא
דיי אוצר טוביה עתיד מא צארת
אוקאתהם מצמנה לתאק ולגות
ולחכמה ולמערפה ותקוי ללה הי
לבירתה הן אראלם

לבקרים ד׳ זרעם ותוכחתי אצמית חדשים

צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון
הא כד תתגלי להון יצוחון במרא אזגדי
עממיא דאזלו לבסרא שלם דתבו
למהוי בכין במרר נפש ואד נגבהם
תצרך פי אסואקהם ורסל סלאמתהם
יבכון בכא מרא נשמו מסלות שבת
עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא
חשב אנוש צדיאו כבשיא פסקון
עדי אורחן על דאשניאו קיימא
אתרחקו מקרויהון לא חשיבו בני
אנשא דבשתא אתיא עליהון ותוחש
מחאגהם ותעטלת זמארה פי
טרקהם ופסכת עהודהם וזהד פי
קראהם ולא יחסבהם לנאס אבל
אמללה ארץ החפיר לבנון קמל
היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל
אתאבלת חרובת ארעא יביש לבנן
נתר הוה שרונא כמישרא וצדיין מתנן
וכרמלא וחזן אהל בלדהם ואסתביחו
ולבזו אמשבהין מנהם כאלבנאן
ועטלו וצאר אסהל מן בלדהם
כאלבידא ונפץ מנה אלנציר אלבתניה
ואלכרמלי עתה אקום
יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא

כען אתגלי אמר יי כען אתרמם
כען אתנטל אלאן אקום בהם יקול
אללה ואלאן ארתפע פיהם ואתעטם
תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש
תאכלכם אתעשתון לכון עממיא
עשתונין דרשע עבדתון לכון עובדין
בישין בדיל עובדיכון בישיא מימרי
כעלעולא לקשא ישיצי יתכון באן
יקול להם קד צרתם כמן חמל אלדק
וולד קשא וארואחכם כנאר תאכלכם
והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים
באש יצתו ויהון עממיא יקידת נור
כובין מפסכין בנורא יתוקדון פתציר
אלאמם כמחרקאת אלכלס וכשוך
מכסוח יאגגון באלנאר
שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודעו קרובים גברתי שמעו
צדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין
מא דעבדית ודעו תביא דתבו לא
לאוריתא קריב גבורתי אסמעוא
בעידין מא צנעתה ואעלמו יא
קריבין גברותי פחדו בציון חטאים
אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש
אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם אתלוו

בציון חייבין דחלא אחדתנון לרשיעיא
דהוו מגנבין אורחתהון אמרין מן
ידור לנא בציון דבה זיהור שכינתא
כאישא אכלא מן יתותב לנא בירושלם
דבה עתידין רשיעיא לאתדנא
לאתמסרא לגיהנם יקידות עלם:
לקד פזע מנהא פי ציון אלאטיין
ואכדת אלרעדה אלמראיין יקולון מן
דא יגאור הדה אלנאר אלאכלה אן
יגאור מואקיד אלדהר: הלך צדקות
ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות
נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו
משמע דמים ועצם עיניו מראות
ברע: אמר נביא יתותבון בה צדיקיא
כל דמהליך בזכו וממליל כיונן
מתרחק מממון דשקר מרחיק נפשיה
מן אנוסין מנע ידוהי מלקבלא
שוחדא מטמטים אודנוהי מלמשמע
באשדי דם זכי וכלי עינוהי מלמחזי
בעבדי ביש: פיגאכון אלסאלך פי
אלעדל ואלמתכלם מסתקימא ואלזאהד
פי טמע אלמגאשם ואלנאפץ כפיה
מן אדעאם אלרשא ואלצאם אדניה
מן סמאע אלמעאצי ואלגאץ טרפה

מן ראי אלשר: הוא מרומים ישכן
מצדות סלעים משגבו לחמו נתן
מימיו נאמנים: הוא באתר רם ומנטל
יהי בית משרוהי בית מקדשא תסתבע
נפשיה מזוניה מספק מוהי קיימין
כמבוע דמיין דלא פסקין מוהי: הו
יסכן ארפע אלמנאזל ושביה בקלל
אלצכור מנעתה וטעאמה מרזוק ומאה
דארה: מלך ביפיו תחזינה עיניך
תראינה ארץ מרחקים: ית יקר
שכינת מלך עלמיא בתשבחתיה
יחזין עינך תסתכל ותחזי בנחתי
ארע גיהנם: ויקול לה נור אלמלך
וגמאלה תרא עיניך כמי תרא אלבעיד:
לבך יהגה אימה איה ספר איה שקל
איה ספר את המגדלים: לבך יחשיב
רברבן איכא ספריא איכא חשביא
ייתון אם יכלון לחשבא מנין קטילי
רישי משרית גיבריא: פיציר קלבך
ידרס אמורא מהיבה אין אלכאתב
ואין אלואזן ואין מחצי אלמנאזל:
את עם נועז לא תראה עם עמקי
שפה משמוע נלעג לשון אין בינה:
ית מרות עם תקיף לא תוסיף למחזי

נתן ד׳ קמצ׳ וסימנ׳ הבן מרומים משכבו ותנהו • ודבר ה׳ וסימנ׳ הולך יב׳ שנאו בשער הולך תמים ישרים שלום •

עמא דהוה עמיק ממללהון מלמשמע
מלעגין בלישנהון מדלית בהון סכלתנו׃
ואקום אלגט לא תראהם אבדא קומא
עמיקי אללגה מן אן תסמעו ועגם אל
יסאן מן אן יפהם׃ חזה ציון קרית
מועדנו עיניך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע
יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו׃
תחזי במפלתהון ציון קרית זמננא
עינך יחזין בנחמת ירושלם באצלחותה
בשליותה במשכנא דלא מתפרק
ולא משתלפין סיכוהי לעלם וכל
אטונוהי לא יתפסקון׃ בל אנצר
ציון קרית אעוארנא עינאך תרי
ירושלם מאוא מטמאנא כבאא
לא יצען ולא תקלע אותאדה אלי
אלגאיה וגמיע חבאלה לא תנבתר׃ כי
אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יארים רחבי ידים בל תלך בו אני
שיט וצי אדיר לא יעברנו׃ אלהין
מתמן תתגלי גבורתא דיי׳ לא יטבא
לנא מאתר נפקין נהרין שטפין
פתיות ידין דלא תיזיל ביה ספינת
צירין ובורני רבתא לא תגוזיניה׃

לא אן תם אללה אלגליל לנא פי מוצע אנהאר
וכלגאן ואסעה אלשטוט מא לא תסיר
פיהא ספינה מקדאף ודרמין גליל
לא יגוזהא׃ כי יהוה שפטינו יהוה
מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃
ארי יי׳ דיננא דאפקנא בגבורתיה
ממצרים יי׳ מלפנא דיהב לנא אלפן
אוריתיה מסיני יי׳ מלכנא הוא יפרקננא
ויעביד לנא פורענות דין ממשרית
גוג׃ בל אללה חאכמנא אללה ראסמנא
אללה מלכנא הו יגיתנא׃ נטשו חבליך
בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז
חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו בז׃
בעדנא ההוא יתברון עממיא מתקפהון
ויהון דמן לספינא דאתפסיקון חבלהא
דלית לה תקוף על תרנהון דאתפסיק ולא
אפשר למפרס עלוהי קלע בכין יפלגון
בית ישראל נכסי עממיא סגיות עדי ובז
ואפלו אית בהון עורין וחגירין אף אנון
יפלגון סגיות עדי ובז׃ ואעדאונא ודות
חבאלהם מתלא פלא ישדון דקלהם ולא
יבסטו שראעהם חינ׳ יקסם נהבהם
וגנימתהם בכתרה חתי אלזמני גנמו מן
גנאימהם׃ ובל יאמר שכן חליתי

העם הישב בה נשא עון׃ ולא יימרון
מכען לעמא דשרן לרוחצן סחור
סחור לשכינתא מרע תכון אתת עלנא
מחת מרע עמא בית ישראל יתכנשון
ויתובון לאתרהון שביק לחוביהון׃
ולן יקול אחד גיראנהם קד מרצ׳ת
וקום אלמקימין בהא מגפורא לה
ד׳נובי׃ קרבו גוים לשמע 34
ולאמים הקשיבו תשמע הארץ
ומלאה תבל וכל צאצאיה׃ אתקרבו
עממיא למשמע ומלכותא אציתא
תשמע ארעא ומלאה תבל וכל דדיירין
בה׃ תקדמו יא אמם ואסמעו יא מלל
אנצתו תם יסמע אהל אלארץ באסרהא
אתי הי אלעמארה בכל חיואן פיהא׃
כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה
על כל הגוים וחמה על כל צבאם
החרימם נתנם לטבח׃ ארי רגז מן
קי׳ על כל עממיא וקטלא על כל
משריתהון חייבנון מסרנון לקטלא׃
אן ללה סכטא עלי הדה אלאמם וחמה
עלי גמיע גיושהם חכם בתלפהם
ותסלימהם לאלתקציב׃ וחלליהם ישלכו
ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים

מרמס׃ וקטיליהון יתרמון ופגריהון
יסק תנניהון ויתמסון טוריא מדמהון׃
פצרעאהם תטרח ואגסאדהם תצעד
ראיחה נתנהם ותתסאיל אלגבאל מן
דמאהם׃ ונמקו כל צבא השמים
ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול
כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה׃
ויתמסון משחניב כל חילי שמיא
ויתמחון מתחות שמיא כמא דאמיר
עליהון בספרא וכל משריתהון יסופן
כמיתר טרף מיגפן וכנבלא מתינא׃
וכאן נגום אלסמא תגור ענהם או קד
דרגה אלסמא כאלכתאב מנהם או קד
סקטת נגומהא כאלורק אלסאקט מן
אלגפן או אלתמרה מן אלתין׃ כי רותה
בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל
עם חרמי למשפט׃ ארי תתגלי בשמיא
חרבי הא על אדום תתגלי ועל עמא
דחייבית לדינא׃ ממא ארהף סיפי
כאנה פי אלסמא פיסתרד עלי אדום
ועלי שעבהו מתלופי בחכם׃ חרב
ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב כליות אילים
כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול

וכל צבאם וקימנה׳ ויכלו ונמקו צ׳ותי אתה הוא יי׳ לבדך

בארץ אדום׃ חרבא מן קדם יי אתמליאת
דמא איתהנית מתרב מדם מלכין ושלטונין
מתרב כולית דכרין ארי קטלא קדם יי
בבצרה ונכסא סגיאה בארעא דאדום׃
הוסיף אללה ממלו רמא מדסם מן דם
אשביה כראף ועתראן ומן שחום כלי
אממתלין באלכבאש אן ללה דבחא
פי בצרה ותקציב כביר פי בלד אדום׃
וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים
ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב
ידשן׃ ויתקטלון גיברין עמהון
ושלטונין עם טורנין ותרוי ארעהון
מדמהון ועפרהון מתרבהון ידהן׃
ונזלפיה מעהם קומא שביהא גואמיס
ממתלין בארתות מן אבקר פתרוי
ארצהם מן דמאהם ותראבהם מן
שחומהם ידסם׃ כי יום נקם ליהוה
שנת שלומים לריב ציון׃ ארי יום
פורענותא קדם יי שנת תושלמא
למעבד פורענות דין עולבנה דציון׃
ראן יום נקמה ללה פיהם ותלך סנה
ואפיה מטאלבה ען ציון׃ ונהפכו נחליה
לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה
לזפת בערה׃ ויתהפכון נחלה דרומי

לזיפא ועפרה לגופריתא ותהי ארעה
לזפא בערא׃ תם תנקלב אודיתהא
זפתא ותראבהא כבריתא ותציר
ארצהא זפתא משתעלא׃ לילה ויומם
לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור
לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה׃
לילי ויימם לא תטפי לעלם יסק תננה
מדר לדר תחרוב לעלם עלמיא לית
דעדי בה׃ לילא ונהארא לא תטפי ואבדא
יצעד דכאנהא מן גיל אלי גיל תכרב
ולי גאית אלגאיאת לא יכון בהא מאר
מן אלנאס׃ וירשוה קאת וקפוד וינשוף
וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו׃ ויחסנונה קתין וקפדין
וקפופין ועורבין ישרון בה ויתנגיד
עלה חוט דחורבנא ומשקולתא דצדיותא׃
בל יחוזהא מן גנס אלקוק ואלקנפד ומן
נוע אלשואהין ואלגראב יסכנוהא פיכון
מחיטהא אלממדוד עליהא כאלתר
תראבא כאליא ומרכזהא חגארה כאויה׃
חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה
יהיו אפס׃ דהוו אמרין בני חורין אנחנא
ולא צבן לקבלא עליהון מלכו וכל
רברבהא יהון ללמא׃ ליס פיהא מן

ויהדו ז׳ וסימנ׳ עבדיך חיים רחמים מעל כקאותם מאני ותיהם הערבה קוקים

אחראר הא אחדא פכיף ידעא להם
באלמלך וגמיע רויסאהא יצירון כלואׄ
ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח
במבצריה והיתה נוה תנים חציר
לבנות יענה׃ ויסקן בירניתהא סירין
וקרסולין וחוחין בתקוף כרכהא
ותהי מדור ילורין אתרא לבנת נעמין׃
ותנבת דיארהא אלסנאריה ויציר
אלקריץ ואלשוך פי חצונהא ומעאן
אויהא אלעראבד וירעאהא אלנעאם׃
ופגשו ציים את איים ושעיר על
רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית
ומצאה לה מנוח׃ ויערעון תמוון
בחתולין ושידין חד עם חבריה
יהיכון ברם תמן ישריין לילין
וישכחן להון ניח׃ ויפאגי פיהא אלצוא
ובני אוא ואלענוז אלבריה בעצהא
בעצא והנאך תטמאן אלגילאן פתגד
ראחה׃ שמה קננה קפוז ותמלט
ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו
דיות אשה רעותה׃ תמן תקנן קופדא
ותשיזיב וקוריהון ינצפון בטולה
ברם לתמן יתכנשן דיאתא חדא לות
חברתה׃ והנאך תעשש אלקנאפיד

ותלד ותפקס דואת אלביץ ותחצנהם
ותגמעהם פי צלהא והנאך ינחשר
אלחדיאן בעץ אלי בעץ׃ דרשו מעל
ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה
אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה
ורוחו הוא קבצן׃ תבעו מעל ספרא
דיי וקרו חדא מנהון לא שגת אתתא
לחברתה לא עכיבת ארי במימריה
יתכנשן וברעותיה יתקרבן׃ אטלבו
הדה אלאנואע פי כתאב אלה ואקרוהא
פאן ואחדה מנהם לא תעדם ולא
יפתקד בעצהן בעצא אד בקול אמר
כהן ומלכה הוא חשרהן׃ והוא הפיל
להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד
עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה׃
והוא במימריה רמא להון עדבא
וברעותיה פליג להון בחוטא עד עלמא
יחסנונה לדר ודר ישרון בה׃ וכאן
אלמלך אוקע להם פיהא אלסהאם או
קסמהא בינהם בחבל פצארו יקסמונהא
אלי אלדהר ויסכנוהא אלי גיל ואגיל׃
ישושום מדבר וציה ותגל
ערבה ותפרח כחבצלת׃ יחדון דיתבין
במדברא בארע צהיא ויבועון דשרן

על רעהו ה׳ וקימכ׳ וכי יזד יקום ושעיר כה האמרו גבר מחליק ׳ מהכה ג׳ וקימכ׳ מאחת טרף ושמרון והלשכות בעזרה

במישרא ויזהרון כשושניא׃ יסר בואדי
אלקוס ומפאזהם ותגדל בואדיהם ותפרע
ריאחינא כאלנרגס׃ פרח תפרח ותגל אף
גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר
הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה
הדר אלהינו׃ מדע ידוצון ויחדון אף
בדע וחדוא יקר לבנן יתיהיב להון
כרמלא ושרונא בית ישראל דילהון
אמירן אלין אנון יחזון יקרא דיי
זיו תשבחתיה דאלהנא׃ ויזדאד בלדהם
תפרעא מן אלסרור ואלרנין אלאעטי
כרם אללבנאן ובהא אלכרמל ואלסהל
אולאיך ירון כרם אללה ובהא רבנא׃
חזקו ידים רפות וברכים
כשלות אמצו׃ אמר נביא תקיפו ידין
דרשלן ורכובין דרעלן חסינו׃ פאשדדו
אלאידי אלמסתרכיה ואיידו אלרכבתאן
אלעאתרה׃ אמרו לנמהרי לב חזקו אל
תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול
אלהים הוא יבא וישעכם׃ אימרו
לדמוחן בליבהון למעבד אוריתא
תקפו לא תדחלון הא אלהכון למעבד
פורענות דין מתגלי מרי גמליא יי
הוא יתגלי ויפרקינכון׃ וקולו לבליד
אלקלוב אשתדו לא תכאפו אן רבכם
כמא סיאתי בנקמה עלי אעדאיכם
כדאך יאתיכם אללה ויגיתכם׃ אז תפקחנה
עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה׃
בכין יתפתחן עיני בית ישראל דאנון
כסמן מן אוריתא ואודניהון דכחרשין
לקבלא למלי נבייא יציתן׃ וחינייד
תנפתח עיון אלעמי ותנפתח אדאן
אלצם׃ אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון
אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים
בערבה׃ בכין כמחזיהון גלותא
דישראל דמתכנשין וסלקן לארעהון
הא כאילין קלילין ולא לא תעכבא
וישבח לישנהון דהוה כלים ארי
אתבזעו במדברא מיא ונחלין במישרא׃
וחיניד יטפר אלזמן כאלאיל ויון לסאן
אלאכרס ואדא תפגר אלמא פי אלבר ואל
אודייה פי אלבראי׃ והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים בנוה
רבצה חציר לקנה וגמא׃ ויהי שרבא
לאגמין דמיין ובית צהונא למבועי
מיא אתר דהואה ירורין שריין תמן
יסגון קני וגומא׃ יציר מכאן אלסרב
אגאם מא ודו אלעטש ינאבע מא

ופי מאוא אלערבד מרבץ מואשי ודואת
אלחשיש קצבא וברדיא׃ והיה שם מסלול
דרך ודרך הקדש יקרא לה לא
יעברנו טמא והוא למו הלך דרך
ואוילים לא יתעו׃ ויהי תמן כבש
אורח ותיקון אורחא דקודשא יתקרי
לה לא יעדון בה מסאבין ולא יפסקון
עדי אורחא ודלא אליפו לא יטעון׃
ויציר הנאך מחאג וטרק ותסמי
טרק אלקדס לא ימר בהא נגס ולא מן
הו מן נאחיתה ומע דאך מאלה אלטריק
ואלגהאל בהא לא יצלון׃ לא יהיה שם
אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא
שם והלכו גאולים׃ לא יהי תמן מלך
מבאיש ושלטון מעיק לא יגוזינה
לא ישתכחון תמן ויהכון פריקין׃ ולא
יכון פיהא מן גנס אלאסד וסאיר מתגלי
אלחיואן לא יצעדון פיהא בללא יוגדון
תם פי סירהא אלאוליא פקט׃ ופדויי
יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת ס
עולם על ראשם ששון ושמחה
ישיגו ונסו יגון ואנחה׃ ופריקיא דיי קדמ׳ ישיבו וכמו בתל׳ ישיבון נכון
יתכנשון מבני גלותהון וייעלון
לציון בתשבחא וחדות עלם תהי

להון דלא פסקא וענן יקר יהי מטל
על רישיהון בביע וחדוא ישלחון ויסוף
מנהון מבית ישראל דונא ותנחתא׃
ואולי יפדיהם אלה ירגעון וידכלון ציון
ברנין ופרח אלדהר פי קלובהם אלסרור
ואלפרח ילחקאנהם ואלחסרה ואלתנהד
יהרבאן ענהם׃ ויהי בארבע
עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב
מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם׃ והוה בארבע עסרי שנין
למלכא חזקיה סליק סנחריב מלכא
דאתור על כל קרויא דבית יהודה
כריכתא ואחדינון׃ כאן פי סנה ארבעה
עשר מן מלך חזקיה אן סנחריב מלך
אלגזירה צעד אלי גמיע קרי יהודה
אלחצינה פחאצרהא׃ וישלח מלך אשור
את רבשקה מלכיש ירושלמה אל ה׳
המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד צ׳
בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס׃ ג׳
ושלח מלכא דאתור ית רב שקה צ׳ מל׳
מלכיש לירושלם לות מלכא חזקיה וא׳
במשריין סגיאין וקם במזקת בריכתא חס׳
עליתא דבכיבש חקל משטח קצריא
ובעת ברב שקי מן לכיש אלי ירושלם

ירושלימה ה׳ ד׳ חס׳ וא׳ מל׳ וקימכ״ ותבוא וירכיבו רבשקה ד׳ ישעיהו

ואחזקיה אלמלך בגנד עט'ים פוקף ענד
קנאה אלברכה אלעליא פי מחגה רוצ'ה
אלקצארין׃ ויצא אליו אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר
ויואח בן אסף המזכיר׃ ונפק לותיה
אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא
ושבנא ספרא ויואח בר אסף דממנא
על דוכרניא׃ פנאדא פכרג אליה אליקים
אבן חלקיה אלחאגב ושבנא אלכאתב
ויואח אבן אסף אלמדכר׃ ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה
אמר המלך הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת׃ ואמר להון
רבשקי אמרו כען לחזקיה כדנן אמר
מלכא דרבתנא מלכא דאתור מא
רוחצנא הדין דאתרחיצתא׃ פקאל
להם קולו לחזקיה כדא קאל אלמלך
אלכביר מלך אלגזירה מא הדא אלתאק
אלדי ותקת בה׃ אמרתי אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי
בטחת כי מרדת בי׃ אמרית ברם
במימלל ספון במילך וגבורא אעביד
קרבא כען על מן אתרחיצתא ארי
מרדתא בי׃ אקול לעל מנטק או
משורה או אלגברווה פלחרב פלאן
באיהם ותקת אד עציתני׃ הנה בטחת
על משענת הקנה הרצוץ הזה על
מצרים אשר יסמך איש עליו ובא
בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו׃ הא אתרחיצתא על
סמך קניא רעיעא הדין על פרעה
מלכא דמצרים דאם יסתמיך גברא
עלוהי וייעול בידיה ויבזעינה כין
פרעה מלכא דמצרים לכל דמתרחצין
עלוהי׃ פאן לם יכון מן דלך שיא פאנמא
ותקת במצר עלי אלשביה בוכאזה מן
קצב מרצוץ אלדי אדא אסתנד אלמר
עליה תדכל פי כפה פתתקבהא כדאך
פרעון מלך מצר לכל מן ותק בה׃ וכי
תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את
במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו׃
וארי תימרון לי על מימרא דיי אלהנא
אתרחיצנא הלא הוא דאעדי חזקיה
ית במתוהי וית איגורוהי ואמר לאנש
יהודה וליתבי ירושלם קדם מדבחא
הדין תסגדון׃ ואן קלת אנא ותקנא

באלה רבנא איסהו חזקיה אלדי אזאל
ביעה ומד'אבחה וקאל ליהודה וסכאן
ירושלם אסגדו קבאלה מד'בח ואחד׃
ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ב̇ אחד
ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת השמעו
לך רכבים עליהם׃ וכען אתערב כען
עם רבוני מלכא דאתור ואתין לך תרין
אלפין סוסון אם תכול למיתן לך
רכבין עליהון׃ ואן פלא ראהנת
סיידי מלך אלג'זירה אעטיתך אלפי דאבה
פתנט'ר אן אסתטעת אן תעטיני מן
יטיק אן ירכבהא׃ ואיך תשיב את ג̇ רפי
פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃
ואיכדין את מדמי לאתבא ית אפי חד
משלטוני רבוני זעירא ואתרחיצת
לך על מצראי לרתכין ולפרשין׃ פכיף
תסתכ'ף בבעץ' אמרא אלסג'אר עביד
סיידי ותתכל במצר למראכבהם וכ'יולהם׃
ועתה המבלעדי יהוה עליתי על ג̇
הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר ג̇ בקפ
אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה׃ ב̇
וכען הבר ממימרא דיי סליקית על
ארעא הדא לחבלותה יי אמר לי סק

על ארעא הדא וחבלה׃ ואן אתי
מן גיר אמר אללה צעדת אלי הד'א אלבלד
לאכ'רבה אללה אלדי קאל לי אצעד אליה
פאכ'רבה׃ ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל
עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו
ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם
אשר על החומה׃ ואמר אליקים
ושבנא ויואח לרבשקי מליל כען
עם עבדך ארמית ארי שמעין אנחנא
ולא תמליל עמנא יהודית קדם עמא
דעל שורא׃ פקאל אליקים ושבנא ויואח
לרבשקי כלם עבידך באלנבטיה
פאנא נפהמהא ולא תכלמנא באל
עבראניה פיסמעהא אלקום אלדי פוק
אלסור׃ ויאמר רבשקה האל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים ג̇
האלה הלא על האנשים הישבים ו̇ חס ה
על החומה לאכל את חוריהם ולשתות צואתם ק̇
את שיניהם עמכם׃ ואמר רבשקי מימי רגליהם ק̇
העל רבונך ועלך שלחני רבוני למללא
ית פתגמיא האלין הלא על גבריא
דיתבין על שורא למיכל ית מפקתהון
ולמשתי ית מימי רגליהון בצירא

ואיך ג̇ רפי וק̇ סימנ׳ התשיב תשיב תנחמוני ׳ תשיב י̇ וק̇ סימנ׳ השמר העבוט חכמות ואיך וחב̇ משבת חרבו וימיכך אל אלגמול׳

עמכון: קאל רבשקי אתרי בעית בי
מולאיך וצי מולאך פקטא אכלמכם
בהדי אלכלאם בל אלי אלקום אלדין הם
פוק אלסור אכשרהם באנהם סיאכלון
רגיעהם וישרבון בולהם מעכם:
ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך
הגדול מלך אשור: וקם רבשקי ואכלי
בקל רב יהודית ואמר שמעו ית
פתגמי מלכא רבא מלכא דאתור:
פוקף רבשקי ונאדא בצות עאל בא
עבראניה וקאל אסמעו כלאם אלמלך
אלכביר מלך אלגזירה: כה אמר המלך
אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל (ה)
להציל אתכם: כדנן אמר מלכא לא
יטעי לכון חזקיה ארי לא יכול
לשיזבא יתכון: כדי קאל אלמלך לא
יגרכם חזקיה פאנה לא יטיק אן
יכלצכם: ואל יבטח אתכם חזקיהו (ב וחד)
אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא (והבטח)
תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור:
ולא ירחיץ יתכון חזקיה על מימרא
דיי למימר שיזבא ישיזבננא יי
לא תתמסר קרתא הדא ביד מלכא

דאתור: ולא יוכלכם עלי אללה קאילא
אן אללה יכלצנא ולא תסלם הדה אלמדינה
פי יד מלך אלגזירה: אל תשמעו אל
חזקיהו: כי כה אמר המלך (ב)
אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו
איש מי בורו: ולא תקבלון מן חזקיה (ב חד)
ארי כדנן אמר מלכא דאתור עבידו (מל וחד)
עמי שלמא ופוקו לותי ואכולו גבר (חס)
פירי גפנוהי וגבר פירי תינוהי ושתו
גבר מי גוביה: ולא תקבלו מנה פאנה
כדי קאל מלך אלמוצל צאלחוני ואכרגו
אלי ויאכל כל ואחד מנכם תמרה
גפנה ותינה וישרב מן בירה: עד באי
ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים:
עד מיתאי ואדבר יתכון לארע טבא
כארעכון ארע עיבור וחמר ארע
חקלין וכרמין: אלי אן אגי ואכרגכם
אלי בלד מתל בלדכם בלד בר ועציר
בלד טעאם וכרום: פן יסית אתכם
חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו
אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך
אשור: דלמא יטעי יתכון חזקיה למימר

יי ישיזבננא השיזיבא דחלת
עממיא גבר ית ארעיה מיד מלכא
דאתור׃ כילא יגרכם חזקיה קאילא
אן אלה יכלצכם פהל כלצת מעבודאת
אלאמם כל ואחד בלדה מן יד מלך
אגזירה׃ איה אלהי חמת וארפד איה
אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון
מידי׃ אן דחלת חמת וארפד אן דחלת
ספרוים ואריי שיזיבא ית שומרון
מן ידי׃ אין מעבודאת אהל חמאה
וארפד אין מעבודאת אהל ספרוים
הל כלצו סבסטיה מן ידי׃ מי בכל
אלהי הארצות האלה אשר הצילו
את ארצם מידי כי יציל יהוה את
ירושלם מידי׃ מן בכל דחלת מדינתא
האלין דשיזיבא ית ארעהון מן ידי
ארי ישיזיב יי ית ירושלם מן ידי׃
מן פי גמיע מעבודאת הדה אלבלד
כלץ בלדה מן ידי חתי יכלץ אלה
ירושלם מן ידי׃ ויחרישו ולא ענו
אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר
לא תענהו׃ ושתיקו ולא אתיבו יתיה
פתגמא ארי תפקידת מלכא היא
למימר לא תתיבוניה׃ פאמסכו ולם

יגאובוה בשי אד אמרהם אלמלך
בדלך וקאל לא תגאובוה׃ ויבא אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא
הספר ויואח בן אסף המזכיר אל
חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את
דברי רבשקה׃ ואתא אליקים בר חלקיה
דממנא על ביתא ושבנא ספרא
ויואח בר אסף דממנא על דוכרניא
לות חזקיה כד מבזעין לבושיהון
וחויאו ליה ית פתגמי רבשקה׃ פדכל
אליקים אבן חלקיה אלחאגב ושבנא
אלכאתב ויואח אבן אסף אלמדכר אלי
חזקיהו מכרקין תיאבו ואכברוה
בכלאם רבשקי׃ ויהי כשמע
המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס
בשק ויבא בית יהוה׃ והוה כד שמע
מלכא חזקיה ובזע ית לבושוהי ואתכסי
סקא ועל לבית מקדשא דיי׃ פלמא
סמע דלך חזקיה אלמלך כרק תיאבה
ותגטי במסח ודכל בית אלה׃ וישלח
את אליקים אשר על הבית ואת
שבנא הספר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל ישעיהו בן
אמוץ הנביא׃ ושלח ית אליקים

את ג׳ בטע מט וקי מכ״ל פקח רבשקה יהושע המגלה ויהפכו

ומממנא על ביתא וית שבנא ספרא
וית סבי כהניא כד מכסן סקיא לות
ישעיה בר אמוץ נביא׃ ובעת אליקים
אחאגב ושבנא אלכאתב ומשאיך
אלאימה מתגטיין במסח אלי ישעיה
אבן אמוץ אלנבי׃ ויאמרו אליו כה
ג אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה
היום הזה כי באו בנים עד משבר
וכח אין ללדה׃ ואמרו ליה כדנן
אמר חזקיה יום עקא וחיסודין
וניאוצא יומא הדין ארי אקיפתנא
עקא כאתא דיתבא על מתברא
וחיל לית לה למילד׃ קאלו לה כדא
קאל חזקיה הדא יום שדה ועקובה
ומציבה ישבה וקת ידנו אלולד מן אל
מתבר וליס קווה לאולאד׃ אולי ישמע
יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר
שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים
חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית
ד הנמצאה׃ מא אם שמיע קדם יי אלהך
ית פתגמי רבשקי דשלחיה מלכא
דאתור רבוניה לחסדא עמא דיי
קיימא ויעביד פורענותא על כל

פתגמיא דשמיען קדמוהי יי אלהך
ותתחנן בצלו על שארא הדין דאשתארי׃
לעל יסמע אלה רבך כלאם רבשקי
אלדי בעת בה מלך אלגזירה מולאה
ליקדף אלה אלחי פיעאקבה עלי אלכלאם
אלדי סמעה פקדם צלוה עלי אלבקייה
אלמוגודה׃ ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו׃ ואתו עבדי מלכא חזקיה
לות ישעיה׃ וגאו עביד חזקיה אלמלך
אלי ישעיה אלנבי׃ ויאמר אליהם
ו ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה
אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור
ה מו בספ אתי׃ ואמר להון ישעיה כדין תימרון
לרבונכון כדנן אמר יי לא תדחל מן
קדם פתגמיא דשמעתא דחסידו
עולימי מלכא דאתור קדמי׃ קאל להם
ישעיה כדי קולו למולאכם הכדא
קאל אלה לא תכאף מן קבל אלכלאם אלדי
סמעתה אלדי קדפני בה גלמאן מלך
ז מו אלגזירה׃ הנני נתן בו רוח ושמע שמועה
ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃
האנא יהיב ביה רוחא וישמע בסורא
ויתוב לארעיה ואפלניה בחרבא

כותן ו מל וסימנה׃ הנני כותן די ישע חונך ישברו לבהמה לח לרש כמ יל׃

בארעיה הא אנא מחל בה אמוא כאן
יסמע כברא וירגע אלי בלדה ואוקעה
באלסיף פי בלדה׃ וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה
וַיִּמְצָא אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר נִלְחָם עַל
לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ׃ ותב
רבשקי ואשכח ית מלכא דאתור
מגיח קרבא על לבנה ארי שמע ארי
נטל מלכיש׃ ורגע רבשקי פוגד
מלך אלגזירה יחארב אהל לבנה
לאנה סמע אנה קד רחל ען לכיש׃
וַיִּשְׁמַע אֶל תִּרְהָקָה מֶלֶךְ כּוּשׁ לֵאמֹר
יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃ ושמיע
על תרהק מלכא דכוש למימר נפק
לאגחא קרבא עמך ושמע ושלח
אזגדין לות חזקיה למימר׃ וסמע
ען תרהקה מלך כוש מן קאל לה
אנה קד כרג יחארבך פלמא סמע
דלך בעת ברסל אלי חזקיה קאילא׃
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה ט
לֵאמֹר אַל יַשִּׁאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה ב̇ חס
בּוֹטֵחַ בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַםִ בְּיַד ב̇ מל
מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ כדין תימרון לחזקיה מלך
שבטא דבית יהודה למימר לא יטעינך

אלהך דאת רחיץ ביה למימר לא
תתמסר ירושלם ביד מלכא דאתור׃
כדי קולו לחזקיה מלך יהודה לא יגרך
מעבודך אלדי אנת ואתק בה וקאיל
לא תסלם הדה אלמדינה פי יד מלך
אלגזירה׃ הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ
מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל הָאֲרָצוֹת לְהַחֲרִימָם
וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃ הא את שמעתא דעבדו
מלכי אתור לכל מדינתא לגמרותהון
ואת מדמי לאשתיזבא׃ יהודא קד
סמעת מא צנע מלך אלגזירה בגמיע
אלבלדאן פאתלפוהא ואנת תתכלץ׃
הַהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת גּוֹזָן וְאֶת חָרָן וְרֶצֶף
וּבְנֵי עֶדֶן אֲשֶׁר בִּתְלַשָּׂר׃ השיזיבא
יתהון דחלת עממיא דחבילו אבהתי
ית גוזן וית חרן ורצף ובני עדן דבתלסר׃
הל כלצת מעבודאת אלאמם אלתי אהלך
כוהא אבאי מן כלדך אלי חרן ואלי רצף
ובני עדן בארמיניה׃ אַיֵּה מֶלֶךְ חֲמָת
וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ לָעִיר סְפַרְוָיִם הֵנַע
וְעִוָּה׃ אן מלכא דחמת ומלכא דארפד
ומלכא דלקרתא ספרוים הלא טלטילונון
ואגליאונון׃ אין מלך חמת וארפד

עדן ד̇ ההיצילו ההיצילו ושברתי תרן

וספרוים הנע ועוה׃ ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל
בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה׃
ונסיב חזקיה ית איגרתא מידא זגדיא
וקרא חדא מנהון וסליק לבית מקדשא
דיי ופרסיה חזקיה קדם יי׃ פאכד
חזקיה אלכתב מן יד אלרסל פקראהא ת'ם
צעד אלי בית אללה ובסטהא בין ידי אללה׃
ויתפלל חזקיהו אל יהוה
לאמר׃ וצלי חזקיה קדם יי למימר׃
פצלי חזקיה ללה וקאל׃ יהוה צבאות
אלהי ישראל ישב הכרובים אתה
הוא האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את השמים ואת
הארץ׃ יי צבאות אלהא דישראל
דשכינתיה שריא עיל מן כרוביא
את הוא יי לית בר מנך לכל מלכוות
ארעא את עבדתא ית שמיא וית
ארעא׃ יא רב אלגיוש ואלאה אסראיל
יא סאכן אלכרובין אנת הו אללה וחדך
לגמיע ממאלך אלעאלם אנת צנעת אל
סמאואת ואלארץ׃ הטה יהוה אזנך
ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע
את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף
אלהים חי׃ גלי קדמך יי ודין ושמיע
קדמך יי ואתפרע ועביד פורענו על
כל פתגמי סנחריב דשלח לחסדא עמא
דיי קיימא׃ אלהם טאלב מטאלבה סמיע
ועאקב מעאקבה בציר אלי סמעת
כלאם סנחריב אלדי בעת בה ליקדף
אללה אלחי׃ אמנם יהוה החריבו מלכי
אשור את כל הארצות ואת ארצם׃
בקושטא יי אחריבו מלכי אתור
ית כל מדינתא וית ארעהון׃ חקא יא
רב אן מלוך אלמוצל אתלפו גמיע אל
בלדאן ובלדאנהם׃ ונתן את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה
ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃ ומוקדין
ית טעותהון בנורא ארי לא טעון דאית
בהון צרוך אנין אלהין עובד ידי
אנשא אעא ואבנא ואבידונון׃ ואלקו
מעבודאתהם באלנאר לאנהם גיר אלאהה
אלא צנעה אידי אלנאס מן כשב וחגארה
פלדלך אבאדוהא׃ ועתה יהוה אלהינו
הושיענו מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה לבדך׃ וכען יי
אלהנא פרוקנא מן ידיה וידעון כל
מלכות ארעא ארי את יי לית בר מנך׃

ונתן ז׳ וסימנה׳ אברך הערלה אלהיהם דישע כבר לחם אתכל זה תמרוקיהן

ואן יא אלה יא רבנא אגתנא מן ידה
ויערף גמיע ממאלך אלארץ אנך אלה
וחדך: וישלח ישעיהו בן אמוץ אל
חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב
מלך אשור: ושלח ישעיה בר אמוץ
לות חזקיה למימר כדנן אמר יי
אלהא דישראל דבעיתא מן קדמי על
סנחריב מלכא דאתור: ובעת ישעיה
אבן אמוץ אלי חזקיה קאילא הכדא
קאל אלה אלאה אסראיל אלדי צלית ודעית
אליי פי סנחריב מלך אלגזירה קד סמעתה
זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה ג ח
לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ידעתין
ראש הניעה בת ירושלם: דין פתגמא זה
דגזר יי עלוהי מבסרא עלך מעיקא הדבר
עלך מלכות כנשתא דציון בתר לך וחב
רישהון מנדין עמא דבירושלם:
הדא אלקול אלדי קאלה אלה פיה לקד
אזראתך והזאת בך גמע ציון וחרכו
רוסהם וראך אל ירושלם: את מי חרפת ל
וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא ד מל
מרום עיניך אל קדוש ישראל: ית
מן חסידתא ועל מן את רברבתא

וקדם מן ארימתא קלא וזקפתא
לרומא עינך ואמרתא מלין דלא
כשרין לקדם קדישא דישראל:
אתראך מן עירתה וקדפתה ועלי
מן רפעת צותך או שלת עינאך אלי
אלסמא אלי קדוס אסראיל: ביד עבדיך
חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ב ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו
ואבא מרום קצו יער כרמלו: ביד
עבדך חסידתא עמא דיי ואמרתא
בסגיאות רתיכי אנא סליקית לתקוף
כרכיהון ואף איחור בית מקדשיהון
ואקטיל שפר גיבריהון מבחר
שלטוניהון ואכביש קרית תוקפהון
ואשיצי סגי משריתהון: פביד
עבידך קדפת אלה וקלת אני בכתרה
כילי צעדת אלי ארפע אלגבאל וזואיא
אללבנאן פקטעת קאמה ארזה וכיאר
אברותיה מנה וצלת אלי אקצא רפעה
ואלי שערי אלכרמל: אני קרתי ושתיתי
ב מים ואחרב בכף פעמי כל יארי
מצור: אנא הויתי חפר גובין ושתי
מיין וטפחית בפרסת רגלי עמא

214

דעמי כל מי נהרין עמיקין: אנא
ואפית אנהאר פשרבת מאהא
כלגפפת באקדאם ארגל מן מעי
גמיע אלבלגאן אלמחצורה: הלא שמעת
למרחוק אותה עשיתי מימי קדם
ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות
גלים נצים ערים בצרות: הלא שמעתא
מלקדמין מא דעבדית לפרעה מלכא
דמצרים על דשליט בהון ואף עלך
אתנביאו נביי ישראל ולא תבתא ודא
הוה לך חזיא קדמי מיומי קדם
למעבד לך ואף אתקינתה כען
איתיתה והא הות לך לתקלא על
דהואה קדמך כאתלגושת גלין
דשחו קרוין כריכן: אלם תסמע מא
צנעתה פי אלזמאן אלבעיד ומא
כלקתה מן אלאיאם אלמתקדמה ואן
אתי במתלה פתציר אלקרי אלחצינה
כואא רדומא ומפאוזא: וישביהן
קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה
וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני
קמה: ויתביהון אתקצר חילהון איתברו
ובהיתו הוו כעשב חקלא וכירוק
דתאה וכעסב איגריא דשלוק עד

לא מטא למהוי שובלין: סכאנהא
תקצר אידיהם פינדקו ויכבון ויצירון
כעשב אלצחרי וכבצרה אלבלא וכחשיש
אלסטוח או אלכאפור קבלאן יציר
סנבלא קאימא: ושבתך וצאתך ובואך
ידעתי ואת התרגזך אלי: ומיתבך
בעיצא ומפקך לאגחא קרבא ומיתך
לארעא דישראל גלי קדמי וית דארגיזתא
קדמי גלי: וגלוסך וכרוגך ודכולך אנא
עלם בה פכיף אחתראדך אליי: יען
התרגזך אלי ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך
והשבתיך בדרך אשר באת בה:
חלף דארגיזתא על מימרי ואתלגושתך
סליקת לקדמי ואשוי שירין בלסתך
וזמם בספותך ואתיבינך באורחא
דאתיתא בה: פלאגלמא אחתרדת
נחוי וגלבתך אלי צעדת בין ידיי
לאציירנך כמן יגעל אלזנאק פי אנפה
ואללגאם פי פמה וארדך פי אלטריק
אלדי גית פיה: וזה לך האות אכול השנה
ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה
השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים
ואכל פרים: ודין לך אתא איכול בשתא

והשיבותיך ג' וסימנ' ... אל האדמה יען התרגזך וחב' ב' קדמ' והשבתיך ט' ...

הדא לתין ובשתא תנייתא פת כתין
ובשתא תליתיתא זרועו וחצודו ונצובו
ואכולו איבהון׃ והדה לך עלאמה יא
חזקיה אנך תאכל הדה אלסנה אלכלף
ופי אלעאם אלקאבל נתיר אלכלף ופי אל
סנה אלתאלתה אזרעו ואחצדו ואגרסו
כרומא וכלו אתמארהא׃ ויספה
פליטת בית יהודה הנשארה שרש
למטה ועשה פרי למעלה׃ ויוספון
משיזביא דבית יהודה וישתארון
כאילן דמשלח שרשוהי לרע ומרים
נופיה לעילא׃ פתזתאד פליתה אל
יהודה אלבאקיה אצולא פי אלארץ תלבג
אתמארהא פי אלעלו׃ כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר ציון
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃ ארי
מירושלם יפקון שאר צדיקיא ושיזבת
מקיימי אוריתא מטורא דציון במימרא
דיי צבאות תתעביד דא׃ עליאן מן
ירושלם סתכרג באקיה ופליתה מן
גבל ציון בקדרה רב אלגיוש יכון דלך׃
לכן כה אמר יהוה אל
מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת
ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן

יא ט
בתוע פא
בקפ דאיה
בהו
לא
ולא
ולא ולא
ולא

ולא ישפך עליה סללה׃ בכין כדנן
אמר יי על מלכא דאתור לא ייעול
לקרתא הדא ולא יקשית תמן גיר
ולא יקדמנה בתריסין ולא יצבור
עלה מליתא׃ ולדלך כדי קאל אללה ען
מלך אלגזירה אנה לא ידכל הדה
אלמדינה ולא ינשב פיהא סהמא ולא
יקדם אליהא תרסא ולא יטרח עליהא
חסכא׃ בדרך אשר בא בה ישוב ואל
העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה׃ באורחא
דאתא בה יתוב ולקרתא הדא לא
ייעול אמר יי׃ בל פי אלטריק אלדי אגא
ירגע ואלי הדה אלמדינה לא ידכל קאל
אללה׃ וגנותי על העיר הזאת להושיעה
למעני ולמען דוד עבדי׃ ואגין על
קרתא הדא למפרקה בדיל מימרי ובדיל
דוד עבדי׃ ואגן עלי הדה אלמדינה
ואגיתהא כמא אנא אהלה ולקבל
דאוד עבדי׃ ויצא מלאך
יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמנים
וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה
כלם פגרים מתים׃ ונפק מלאכא דיי
וקטל במשרית אתוראה מאה ותמנן
וחמשה אלפין ואקדימו בצפרא והא

כולהון פגרין מיתין׃ פכרג מלך אללה
וקתל מן עסכר אלגזריון מאיה וכמסה
ותמאנון אלפא פאדלגו באלגדאה ואדא
באכתרהם אגסאד מותי׃
ויסע וילך וישב סנחריב מלך
אשור וישב בנינוה׃ ונטל ואזל ותב
סנחריב מלכא דאתור ויתיב בנינוה׃
פרחל סנחריב מלך אלמוצל ומצא
ורגע ואקאם בנינוה׃ ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר
בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ
אררט וימלך אסרחדן בנו תחתיו׃
והוה הוא סגיד בית נסרוך טעותיה
ואדרמלך ושראצר בנוהי קטלוהי
בחרבא ואנון אשתיזבו לארע קרדו
ומלך אסרחדן בריה תחותוהי׃ פבינא
יסגד פי נסרך מעבודה אד קתלה
אדרמלך ושראצר אבנאה באלסיף תם
אפלתא אלי בלד קרדא ומלך אסרחדן
אבנה מכאנה׃ בימים ההם
חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו
בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר
יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃
ביומיא האינון מרע חזקיה לממת

ד
ג
ד
זג
על
הרי
נמלטו
וחב׳
ממלבור
ארדט

יג
מל׳

ואתא לותיה ישעיה בר אמוץ נביא
ואמר ליה כדנן אמר יי פקיד לביתך
ארי מאית את ולא תיחי מן מרעך׃ פפי
תלך אלאיאם מרץ חזקיה ובלג אלמות
ודכל אליה ישעיה אבן אמוץ אלנבי
וקאל לה כדא קאל אללה אן אוצית עלי
אלך פאנך מאית לא תברא׃ ויסב חזקיהו
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃ ואסחר
חזקיה אפוהי לכותל בית מקדשא
וצלי קדם יי׃ פאדאר חזקיה וגהה אלי
אלקבלה וצלא ללה׃ ויאמר אנה יהוה
זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת
ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך
חזקיהו בכי גדול׃ ואמר קביל בעותי
יי אדכר כען ית דפלחית קדמך
בקשוט ובלבב שלים ודתקין קדמך
עבדית ובכא חזקיה בכי סגיאה׃ וקאל
יא רב אדכר לי מא סרת פי טאעתך
בחק וקלב סלים וצנעת אלמסתקים
בין ידיך ובכי חזקיה בכאא כתירא׃
ויהי דבר יהוה אל ישעיהו
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ישעיה למימר׃ פאוחי אללה אלי
ישעיה קאילא׃ הלוך ואמרת אל חזקיהו

צא

ג ד
ועשית
מפי
עלון
אנה
יי
וחב׳

דמלכים ובלבב שלם ישעיהו ובלב שלם וסימנה׃ רישי ספרי יהון׃ בלב שלם ג׳ אנה דיש׳ דע את אלהי אביך התנדבס׃ —

כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני
יוסף על ימיך חמש עשרה שנה׃
איזיל ותימר לחזקיה כדנן אמר יי
אלהיה דדויד אבוך שמיעא קדמי
צלותך גליא קדמי דמעתך האנא
מוסיף על יומך חמיש עסרי שנין׃
אמץ קל לחזקיה כדי קאל אלה אבאך
דאוד אביך קד סמעת צלותך ואית
דמעתך והאנא מזיד עלי עמרך
כמסה עשר סנה׃ ומכף מלך אשור
אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על
העיר הזאת׃ ומיד מלכא דאתור
אשיזבינך וית קרתא הדא ואגין
על קרתא הדא׃ ומן יד מלך אגזירה
אכלצך אנת והדה אלמדינה ואגן עליהא׃
וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה
יהוה את הדבר הזה אשר דבר׃ ודין
לך אתא מן קדם יי דיעביד יי ית פתגמא
הדין דמליל׃ והדה עלאמה לך איה
מן ענד אלה אנה סיצנע הדי אלקול
אלדי קאלה׃ הנני משיב את צל המעלות
אשר ירדה במעלות אחז בשמש
אחרנית עשר מעלות ותשב השמש

עשר מעלות במעלות אשר ירדה׃
האנא מתיב ית טול אבן שעיא
דנחתת במסקנא דאחז שמשא
לאחורוהי עסר שעין ותב שמשא
עסר שעין בצורת אבן שעיא דנחתת׃
האנא ראד צל אלדרג אלדי אנחדרתה
אלשמס פי מראקי אחז אלי ורא עשר
דרגאת פי אלמראקי אלדי כאנת קד
אנחדרת׃ מכתב לחזקיהו
מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו׃ כתב
אודאה על נסא דאתעביד לחזקיה
מלך שבטא דבית יהודה כד מרע
ואתסי ממרעיה׃ והדא אלקול לחזקיה
מלך אל יהודה אד מרץ פברי מן מרצה׃
אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי
שאול פקדתי יתר שנותי׃ אנא אמרית
בדוון יומי אהך בתרעי שאול על
דוכרני לטב איתוסף על שני׃ לקד
קלת פי נפסי אני בטראת איאמי
אמצי אלי אבואב אלתרי ואני קד עדמת
באקי סניי׃ אמרתי לא אראה יה יה
בארץ החיים לא אביט אדם עוד
עם יושבי חדל׃ אמרית לא איתחזי
עוד קדם דחילא דיי בארע בית

216

שכינתא דכה אריכות חייא לא אפלח
קדמוהי עוד בבית מקדשא דמתמן
עתיד למפק חדוא לכל יתבי ארעא
מלמדר בירושלם קרתא דקושטא
מדורי פסק׃ וקלת אני לא ארי עלי
אזלי אנה אלאזלי פי בלד אלאחיא
ולא אנטר אלי אלנאס אבדא מע סכאן
ארניא׃ דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי
קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום
עד לילה תשלימני׃ מבני דריא אתנטילו
יומי אתקציצו וגלו מני אתקפילו
כמשכן דרעי אתקפלו כנחל גידורין
חיי מיקר מלכותי אנא גלי יממי
ולילותי שלימו׃ ואן מאואי קד
רחל ואנכשף ענני כלבי ארעאה וקד
טוית כאחאיך חיאתי מן אלנאס אלתי
כאד אן תנפדני ומן אלנהאר אלי אלליל
תסלמני׃ שויתי עד בקר כארי כן
ישבר כל עצמותי מיום עד לילה
תשלימני׃ נהימית עד צפרא כאריא
דנהים ותבר כל גרמי חיותא כין מתבריין
מן קדם דונא כל גרמי יממי ולילותי
שלימו׃ וסאוית אלאסד פי זיארה אלי
אגראה וכדאך יכסר גמיע אעצאי

ומן אלליל אלי אלנהאר תסלמני׃ כסוס עגור
כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום
יהוה עשקה לי ערבני׃ כסוסיא דאחיד
ומנציף כין נציפית ונהימית כיונה
זקפית עיני דייתי לי רוח מן קדם
דשכינתיה בשמי מרומא יי קביל
צלותי עבד בעותי׃ וכאלסנוניה או
אלכרכי כדאך אצוץ ואהדר כאלחמאם
ואשיל עיני אלי אלסמא ואקול יא רב
קד צלמת נפסי פאקבלני׃ מה אדבר
ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי
על מר נפשי׃ מא אמליל תשבחא
ואימר קדמוהי והוא אסגי טבוון
למעבד עמי מא אפלח ואשלים
קדמוהי כל שניא דאוסיף על חיי
דשיזיב ממרר נפשי׃ מא אתכלם
ויועדני והו יצנע דלך ואנא אנפר
גמיע נומי עלי מר נפסי׃ אדני עליהם
יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני
והחיני׃ יי על כל מיתיא אמרת
לאחאה וקדם כולהון אחייתא רוחי
ואחייתני וקיימתני׃ אללהם כמא עלי
דלך יחיון כדאך פי גמלתהם אחיי רוחי
ואנקדני ואברני׃ הנה לשלום מר לי

מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי
כי השלכת אחרי גוך כל חטאי׃ הא
לעבדי אוריתא סגי שלמא קדמך
ואתמיתי מררא לרשיעיא כבין כד
ידעית יום מותי שפכית דמעתי בצלו
קדמך מר ליסגי ואת אתרעיתא
בחיי בדיל דלא לחבלא נפשי ארי
ארחיקתא מן קדמך כל חטאי׃ הוא
מן דא אסלאס נלני אמר ואנת צדות
נפסי מן אהלאך ואבלא וגפרדת
כטאיי כמן יטרחהא ורא צהלה׃
כי לא שאול תודך מות יהללך לא
ישברו יורדי בור אל אמתך׃ ארי
לא דבשאול מודן קדמך מיתיא לא
משבחין לך לא מסברין נחתי גוב
בית אבדנא לפרקנך׃ לאן אתרי לא
ישכרך ולא מות לא יחמדך ולא ירגו
ואדרי אלהאך פצלך׃ חי חי הוא יודך
כמוני היום אב לבנים יודיע אל
אמתך׃ דחי חי הוא יודי קדמך כותי
יומא דין אבהן לבניהון יחוון גבורתך
ויידון למימר דכל אלין קשוט׃ אל
מכרא ואלמחיא המא ישכראנך מתלי
אליום ואב לבניה יערפהם חקך׃ יהוה

ג כל · פיש כן · ריש · וסוף · ד

להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו
על בית יהוה׃ יי׳ למפרקנא אמר ונגון
תושבחתיה ננגן כל יומי חיינא על
בית מקדשא דיי׳׃ אלהם כלאך פאנתנא
לכי נלחן בלחוננא טול איאם חיותנא
פי בית אלה׃ ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי׃
ואמר ישעיה יסבון דבילת תינין
וישטרון על שטרא ויתסי׃ וקאל
ישעיה יוכד לבן אתין וידלך עלי
אלקרח ויברא׃ ויאמר חזקיהו מה אות
כי אעלה בית יהוה׃ ואמר חזקיה
מא את ארי אסק לבית מקדשא דיי׳׃
למא קאל חזקיה מא אלאיה אני אצעד
אלי בית אלה׃ בעת ההיא
שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע
כי חלה ויחזק׃ בעדנא ההוא שלח
מרודך בלאדן בר בלאדן מלכא דבבל
איגרן וקורבנין לות חזקיה כד שמע
ארי מרע ואתסי׃ ודלך אלוקת ארסל
מרדך בלאדן אבן בלאדן מלך באבל
כתבא והדאיא אלי חזקיה למא סמע
אנה מרץ וברי׃ וישמח עליהם חזקיהו

תודך ב׳ שאול כי חמת ג׳ פיסקן ד״ש וסן אדכרה וקימכה׳ יצ׳ ל׳ה הוא עמדו יצ׳ ישיב לאיש יצ׳ להושיעני

ב ויראם את בית נכתה את הכסף ואת
כת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב
כן ט ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא
באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃ וחדי
עליהון חזקיה ואחזינון בית גנזוהי
ית כספא וית דהבא וית בסמיא וית
משחא טבא וית כל בית מנוהי וית כל
דאשתכח בגנזוהי לא הוה מדעם דלא
אחזינון חזקיה בביתיה ובכל ארע
שלטניה׃ פפרח בהם חזקיה ואוראהם
בית דכאירה מן פצה ודהב ואטיאב
ואדהאן וגמיע אלאתה וסאיר מא וגד
פי כזאינה ולם יבק שי לם יוריהם
חזקיה פי ביתה ופי סאיר סלטאנה׃
ויבא ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
ג האנשים האלה ומאין יבאו אליך
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו
אלי מבבל׃ ואתא ישעיה נביא לות
חזקיה מלכא ואמר ליה מא אמרו
גבריא האלין ומנן אתו לותך ואמר
חזקיה מארע רחיקא אתו לותי מבבל׃
פדכל ישעיה אלנבי עלי חזקיה אלמלך

וקאל לה מא קאלו הולאי אלקום ומנין גאו
אליך פקאל חזקיה מן בלד בעיד גאו
אלי מן באבל׃ ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו
ד לא היה דבר אשר לא הראיתים באצרתי׃
ואמר מא חזו בביתך ואמר חזקיה ית
כל דבביתי חזו לא הוה מדעם דלא
אחזיתנון בגנזיי׃ קאל מא ראו פי מנזלך
קאל חזקיה גמיע מא פי מנזלה קד ראוה
לם יבק שי לם אוריהם פי כזאיני׃
ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר
ה יהוה צבאות׃ ואמר ישעיה לחזקיה
קביל פתגמא דיי צבאות׃ פקאל ישעיה
לחזקיה אסמע כלאם רב אלגיוש׃
ו הנה ימים באים ונשא כל
אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה׃
הא יומיא אתן ויתנטיל כל דבביתך
ודגנזו אבהתך עד יומא הדין ויתובל
לבבל לא ישתאר מדעם אמר יי׃
סיאתי איאם יחמל גמיע מא פי מנזלך
ומא כזנה אבאיך אלי אליום אלי באבל
לם יבק שי קאל אללה׃ ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו

סריסים בהיכל מלך בבל ומבנך דיפקון
מנך דתוליד יתדברון ויהון רבנין בהיכלא
דמלכא דבבל ומן בניך אלדי יכרגון
מן צלבך וממן תולדהם יוכדון ויצירון
כדמא פי היכל מלך באבל ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום
ואמת בימי ואמר חזקיה לישעיה
תקין פתגמא דיי דמלילתא ואמר
ארי יהי שלם וקשוט ביומי פקאל
חזקיה לישעיה מא אחסן כלאם אללה
אלדי קלתאה תם קאל ואסאלה אן יכון
אלצלח ואלסלאמה פי איאמי
נחמו נחמו עמי יאמר אפטרתא
אלהיכם נביא אתנבו תנחומין על דואתחנן
עמי אמר אלהכון יא עזו קומי תם
עאזוהם יקול רבכם דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה החרימון
כפלים בכל חטאתיה מלו על ליבה
דירושלם ואתנבו עלה ארי עתידא
דתתמלי מעם גלותהא ארי אשתביקו
לה חובהא ארי קבילת כס תנחומין
מן קדם יי כאלו לקת על חד תרין

בכל חטאהא ודארו גמאעה מדינה
אלסלאם ונאדו האבאנהא קד אמתלת
מן גיושהא וקד גפר דנבהא וקד קבלת
מן ענד אללה צעף עקובה כטאיאהא
קול קורא במדבר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו
קל דמכלי במדברא פנו אורחא קדם
עמא דיי כבישו במישרא כבשין
קדם כנשתא דאלהנא צות מנאדי
ינאדי פי אלבראי נגלו טריק אללה
ואצלחו פי אלבואדי מחגה לרבנא
כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו
והיה העקב למישור והרכסים לבקעה
כל חיליא יראמון וכל טור ורמא ימאכון
ויהי כפלא למישרא ובית גידודין
לבקעא אן ירתפע כל ואדי ויתצע
כל גבל ותציר כל עקבה סהלא ואלכשנה
בקיעא ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר
יחדו כי פי יהוה דבר ויתגלי יקרא
דיי ויחזון כל בני בסרא כחדא ארי
במימרא דיי גזיר כין חתי יתגלי נור
אללה ויראו גמיע אלנאס אן אללה אלדי יקול
הדא אלקול קול אמר קרא
ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל

חסדו כציץ השדה׃ קל דאמר אתנבי
ומתיב ואמר מא אתנבי כל רשיעיא
כעסבא וכל תקפהון כמוצא דחקלא׃
וצות מן יקול נאדי פאדא סאלה ומא אמור
במא דא אנאדי יקול באן גמיע אלנאס
כאלחשיש וגמיע מערופהם כנואר
אלצחרי׃ יבש חציר נבל ציץ כי רוח
יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃ יביש
עסבא נתר נציה ארי רוחא מן קדם יי
נשבת ביה בכין כעסבא חשיבין רשיעיא
בעמא׃ פכמא ייבס אלחשיש ויסקט
אלנואר אדא ריאח אללה הבת בה כדאך
אלקום אלממתלין בה׃ יבש חציר נבל
ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃ מית
רשיעא אבדו עשתונוהי ופתגמא
דאלהנא קיים לעלמין׃ תיבס אגסאמהם
ותסקט מואעידהם וכלאם רבנא
יתבת אלי אלדהר׃ על הר
גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי
בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי
אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה
אלהיכם׃ על טור רם סקו לכון נביא
דמבסרין לציון ארימו בחילא קלכון
דמבסרין לירושלם ארימו לא תדחלון

אמורו לקרויא דבית יהודה אתגליאת
מלכותא דאלהכון׃ יא צעדי עלי גבל
שאמך יא מבשרה ציון וארפעי
צותך בקווה יא מבשרה ירושלם
ארפעיה ולא תכאפיה וקולי לאהל
קרי יהודה הודי רבכם׃ הנה אדני יהוה
בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ הא יי אלהים
בתקוף מתגלי ותקוף דרע גבורתיה
שלטא קדמוהי הא אגר עבדי מימריה
עמיה דכל עובדיהון גלן קדמוהי׃
הו אללה רבנא אלעאלמין יאתיכם בשדה
אמר וקדרתה בסלטאן הודי אגרכם
ענדה ותואבכם בין ידיה׃ כרעה עדרו
ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא
עלות ינהל׃ כרעיא דעדריה רעי
בדרעיה מכניש אימרין ובחניה
מסובר לכיכין מינקתא בניח מדבר׃
וירעי אלשביה יאקטוע מנכם ברפק
כראעי ובקדרתה יגמע אלממתלין
כאלחמלאן ואלמחמולין פי אלחגר ויסוק
נצאיר אלשואיל מן אלגנם׃
מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת
תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל

בכח ד׳ דגש׳ וסימנ׳ נאדרי הרימי קול׳ יצ׳ איש חיל בכח כי פי׳ יצ׳ דבר ד׳ בק וסימנ׳ תמאנו ובכלה התענג וישבו — עלותה וקימ׳
ודפקום פרות פרות מאחר ברעה

בפלס הרים וגבעות במאזנים׃ מן
אמר אלין קיים אמר ועביד דכל מי
עלמא חשיבין קדמוהי כטיפא בשעולא
ומשחת שמיא כאלו בזרתא מתקנן
ועפרא דארעא כאילו במכילא
איתכל וטוריא כאילו מתקלתקלין
ורמתא הא כיד במוזניא׃ מן אלמא
ענדה כמסאחה ראחה ואלסמא טהיה
שבר ותראב אלארץ בכיל מכיול
ואלגבאל במוזונה בקבאן ואלאטראב
במיזאן׃ מי תכן את רוח יהוה ואיש
עצתו יודיענו׃ מן תקין ית רוח
קודשא בפום כל נביא הלא יי
וצדיקיא עבדי מימריה פתגמי
רעותיה הודענון׃ ומן חיא אלרוח
הואללה ואי אמר ערפה משורתה׃
את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח
משפט וילמדהו בארח משפט
וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו׃
להון דבעו מן קדמוהי אסבר חוכמא
ואליפנון אורח דדין ויהב לבניהון
אוריתא ואורח דסכלתנו לבני בניהון
הודעינון׃ פטובאה מן שאור ופהמה
ועלמה סבל אלחכם ועלפה אלמערפה

וטריק אלפהם ערפה׃ הן גוים כמר
מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן
איים כדק יטול׃ הא עממיא כטיפא
מדול וכעיול מאזניא חשיבין הא
נגוותא כרוקא דפרח׃ והודי אלאמם
ענדה כנקטה מן דלו וכעין אלמיזאן
מחסובין ואהל אלגזאיר כטרק אלמחמול׃
ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה׃
ואילני לבנן לא יספקון לאדלקא
וחיותא דביה לית היא כמסת לעלא׃
ושגר אלשערי לא יכפון שעלה לה
וחיואנה לא יכפון קרבאן לה׃

כל הגוים כאין נגדו מאפס
ותהו נחשבו לו׃ כל עממיא כלמא
עובדיהון גמירא ושיצאה אינון
חשיבין קדמוהי׃ וגמיע אלאמם כלא
שי חדאה כאלכלו ואליה חסבו ענדה׃
ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו
לו׃ ולמא אתון מדמן למדן קדם אל
ומא דמות דאתון מסדרין קדמוהי׃
פבמן תשבהון אלטאיק ואי שבה
תצאפפה בה׃ הפסל נסך חרש וצרף
בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף׃
הא צלמא נגלא עביר וקינאה בדהב

ד חס בלנ נבער וכת בתר הפקו נקף ויחזק ויצא

ואלמי ד וסימנ׃ יעלה מעליכן תדמיון תדמיוני מקדושים׃ ויצא גבי במאזנים כת׳ כתיבי במאוזנים כת׳ מל׳

מחפי ליה ושישלן דכסף קינאה
מאחיד ליה׃ אלפסל אלדי אנתכבה
אלנגאר ואלצאיג באלדהב רקעה וסלאסל
מן פצה צאג לה׃ המסכן תרומה עץ
לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו
להכין פסל לא ימוט׃ אורן בריאעא
דלא אחיד רקבא בחר נגר אומן בעי
ליה לאתקנא צילם דלא יטלטל׃ וסנדאן
ופעלה ועוד לא ינכר אלתאר לה
ונגאר חכים טלב ליצלח לה פסלא
לא ימיל׃ הלא תדעו הלא
תשמעו הלוא הגד מראש לכם
הלא הבינתם מוסדות הארץ׃ הלא
ידעתון הלא שמעתון הלא אתחוה
מן אולא עובד סדרי ברישית לכון
הלא תסתכלון למרחל קדם מן דבנא
יסודי ארעא׃ אמא עלמתם ולא
סמעתם ולא אכברתם מן אוול ולא
תפהמתם אסאסאת אלארץ׃ הישב
על חוג הארץ וישביה כחגבים
הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל
לשבת׃ דאשרי בתקוף רומא שכינת
יקריה וכל יתבי ארעא חשיבין קדמוהי
כקמצין דמתח כזעיר שמיא ופרסינון

כמשכן יקרא לבית שכינתיה׃ אנה
אלתאבת עלי חגאב אלארץ וסכאנהא
ענדה כאלגראד אלמאד אלסמא כאלפאזה
ומתחהא כאלכבא לאלתבאת׃ הנתן רזנים
לאין שפטי ארץ כתהו עשה׃ דמסר
שלטונין לחולשא דייני ארעא כלמא
עביד׃ וצנע אלוזרא כלא שי וקצאה
אלארץ כאלתיה צנעהם׃ אף בל נטעו
אף בל זרעו אף בל שרש בארץ
גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה
כקש תשאם׃ אפלו יפשון אפילו
יסגון אפילו יתרבון בארעא בניהון
ואף רוגזיה ישלח בהון ויבהתון
ומימריה כעלעולא לקשא יבדר
יתהון׃ וכאנהם לם יגרסו ולם יזרעו
ולם יענצר פי אלארץ סנכהם ולו נפך
פיהם ליבסו וכאן אלעאצף יחמלהם
כאלקש׃ ואל מי תדמיוני
ואשוה יאמר קדוש׃ ולמן תדמון
קדמי ותשוון יאמר קדישא׃ ובמן
תשבהוני ואסאויה יקול אלקדוס׃
שאו מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה המוציא במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח

איש לא נעדר׃ זקופו לרומא עיניכון
וחזו למרחל קדם מן דברא אלין
דאפיק במנין חילי שמיא לכולהון
בשמהן קרי מסגי גבורן ותקיף
חיל חד מסדריה לא מתעכב׃ ארפעו
אי אסמא עיונכס ואנצרו מן כלך
הדה לכו ואכב למכרג גיו שהא כאחצא
וידעו גמיעהא באסמא מן כתרה
אנילו ואיד אקווה ואחד מנהא לא
יעדם׃ למה תאמר יעקב
ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה
ומאלהי משפטי יעבור׃ למא תימר
יעקב ותמלל ישראל מטמרא אורחי
מן קדם יי ומן קדם אלהי דיני יעדי׃
ולא תקול יא יעקוב ותתכלם יא
אסראיל באן קד אנסתר חאלי מן
ענד אלה ומרת סירתי ענד רבי׃
הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי
עולם יהוה בורא קצות הארץ לא
ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו׃
הלא ידעתא אם לא שמעתא אלה
עלמא יי דברא יסודי ארעא לא
בעמל ולא בליאו לית סוף לסכלתנותיה׃
אמא עלמת או מא אסמעת אן אלה
רב אלעאלמין כלק אקאצי אלארץ לא
ילגב ולא יתעב ולא נהאיה לעלמה׃
נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה׃ יהיב לצדיקיא דמשלהן לפתגמי
אוריתיה חוכמא ולית להון תקוף
נכסין מסגי מעטי אלגב אקווה ולגיר
דוני ליכתר אלעצם׃ ויעפו נערים
ויגעו ובחורים כשול יכשלו׃ וישתלהון
עולימין חייבין וילאון והדוקי רשיעיא
אתקלא יתקלון׃ חתי ילגב אלאחדאת
ויתעבו ויעתר אלשבאב ויצעפון׃
וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא
ייעפו׃ ודסברו לפרקנא דיי יתכנשון
מבינ גלוותהון ויוספון חיל ויתחדתון
לעולימותהון כצימוח דסליק על
גדפי נשרין ירהטון ולא ילאון יהכון
ולא ישתלהון׃ וראגיי אלה תתבדל
להם אקווה וכמא יצעד אריש עלי
אנסור יחאצרון ולא יתעבון וימשון
ולא ילגבון׃ החרישו אלי איים
ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו
יחדו למשפט נקרבה׃ אציתו למימרי
נגוון ומלכון יוספן חיל יתקרבון כבין

ותדבר ג וסימנ׳ ... אמתך לאה האמ׳ ולא תהולסי

ימללון כחדא לדינא נתקרב׃ אנצתו
אליי יא אהל אלגזאיר ותתבדל אלאחזאב
קווה ואסתמאע יתקדמון חינאיד יתכלמון
נתקדם אלי אלחכם אגמעין׃ מי העיר
ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן
לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר
חרבו כקש נדף קשתו׃ מן איתי
בגלי ממדנחא אברהם בחיר צדקא
בקשוט קרביה לאתריה מסר קדמוהי
עממין ומלכין תבר רמא כעפרא
קטילין קדם חרביה כקשא רדפנון
קדם קשתיה׃ מן דא אצהר מן אלמשרק
עדלא ותבעה אלי טאעתה יסלם בין
ידיה אלאמם ועלי אלמלוך יסתולי יגעל
כאלתראב סיפה וכקש מנדפע קוסה׃
ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו
לא יבא׃ רדפינון עדא שלם חילת
אורח ברגלוהי לא עלת׃ פיטלבהם
וימר סאלמא ופי טריק ברגליה לא
ידכל׃ מי פעל ועשה קרא הדורות
מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים
אני הוא׃ מן אמר אלין קיים אמר
ועביד דסדר דריא מלקדמין אנא
יי׳ בריית עלמא מברישית אף עלמי
עלמיא דיליא אנון ובר מני לית אלה׃
אלדי כלק פצנע מנאדי אלאגיאל מן
אואילהם אנא אללה אלאול ואנא מע
אלאכרון׃ ראו איים וייראו קצות הארץ
יחרדו קרבו ויאתיון׃ חזו נגותא וידחלון
דבסיפי ארעא יזועון יתקרבון ויתון׃
ראי דלך אהל אלגזאיר פכאפוה וכדלך
אקאצי אלארץ יזעגון לה פתקרבו
ואתו׃ איש את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק׃ גבר ית חבריה יסעדון
ולאחוהי יימר תקוף׃ כל אמר מנהם
יעאון צאחבה ויקול לאכיה תשדד׃
ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש
את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא
ויחזקהו במסמרים לא ימוט׃ הלא
יכהתון בעובדיהון דמתקיף נגרא
עם קינאה מחי בפטישא עם דמטפח
בקרנסא זמנא אמר על דבקא תקין
הוא ומתקיף ליה במסמרין דלא יצטלי׃
כמא יתעאון אלנגאר ואלצאיג יצרב
אלפטיס מע אלמטארק מראת חתי יקול
ללחאם מא אצלחה וכמא ישדד
באלמסאמיר לא ימיל׃
ואתה ישראל עבדי יעקב

ויראו וחש וקימנה׳ וכל העם והנשארים וכל׳ של׳ ראו איים עד״ קים

אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי
ואת ישראל עבדי יעקב דאתרעיתי
בך זרעיה דאברהם רחמי׃ אנת יא
אסראיל עבדי יא יעקוב אלדי אכתרתך
נסל אברהים מחבי׃ אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא
מאסתיך׃ דקריבתך מזרעית ארעא
וממלכותא בחרתך ואמרית לך
עבדי את אתרעיתי בך ולא ארחקינך׃
אלדי אמסכת בידך מן אקאצי אלארץ
ומן אקטארהא דעות בך וקלת לך
אנת עבדי אכתרתך לא אזהד פיך׃
אל תירא כי עמך אני אל תשתע
כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי׃ לא תדחל
ארי בסעדך מימרי לא תיתבר ארי
אנא אלהך אתקפינך אף אסעדינך
אף אחדינך בימין קושטי׃ לא תכאף
פאני מעך ולא תרתבג אנא רבך
איידך כמא טאלמא אענתך ואדעמתך
איצא בימין עדלי׃ הן יבשו ויכלמו
כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך׃ הא יבהתון ויתכנעון כל

עממיא דהוו מתגרן בך יהון כלמא
ויבדון אנש דינך׃ וסיכיב ויבזא
גמיע מן תולעבך ויציר לא כשי ויביד
דוי כצומתך׃ תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי
מלחמתך׃ תבעינון ולא תשכחינון
לאנש מצותך יהון כלמא וכלא מדעם
גוברין דהוו מתגרן למעבד עמך
קרב׃ ודוי מנאצאתך תטלבהם ולא
תגדהם ויצירון כמן ליס וכמן כלא
דוי מחארבתך׃ כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל תירא
אני עזרתיך׃ ארי אנא יי אלהך מתקיף
ימינך דאמרית לך לא תדחל מימרי
בסעדך׃ אד אנא אלה רבך מאסך ימינך
אלקאיל לך לא תכאף אנא מעינך׃
אל תיראי תולעת יעקב
מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה
וגאלך קדוש ישראל׃ לא תדחלון
שבטיא דבית יעקב זרעיתא דבית
ישראל מימרי בסעדכון אמר יי
ופריקכון קדישא דישראל׃ לא תכאפי
יא שיעה יעקוב ויא רהט אסראיל
אנא מעינך יקול אלה ווליך קדוס

סימ׳ דויחזק כי אתך אנכי ׃ דישעיה כי עמך אני ׃ ושא׳ קל אתך אני

אסראיל׃ הנה שמתיך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק
וגבעות כמץ תשים׃ הא אשויתך למורג
תקיף חדת מלי סמפורין תקטיל עממיא
ותשיצי ומלכוותא כמוצא תשוי׃
סאציירך כמורג בתאר גדיד ד׳ו אפואה
ותדוס אלגבאל ותדקהם ואליפאע כאלמוץ
תציירהא׃ תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל׃ תדרינון ורוחא
תטילנון ומימריה כעלעולא לקשא
יבדר יתהון ואת תבוע במימרא דיי
בקדישא דישראל תשתבח׃ כדאך
תדריהם ואלריח יחמלהם ואלעאצף
יבדדהם ואנת תסר באללה ובקדוס
אסראיל תמתדח׃ העניים
והאביונים מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם׃ ענותניא וחשיכיא
דמחמדין לאולפנא הא כצהיא למיא
ולא משכחין רוחהון בסגופא משלהיא
אנא יי אקביל צלותהון אלהא דישראל
לא ארחיקנון׃ ואלצעפי ואלמסאכין אד׳י
יטלבון מאא וליס אלסנתהם בלעטש

קד נשפת אנא אללה אגיבהם קדוס
אסראיל לא אתרכהם׃ אפתח על שפיים
נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי
מים׃ אקריב גלוותהון מבני עממיא
ואדברינון באורח תקנא ואפתח להון
על נגדין נהרין ובגו מישרין מבועין
אשוי מדברא לאגמין דמיין וארע בית
צהוונא למבועי מיא׃ אפתח להם עלי
אלברי אנהאר ופי וסט אלבקאע עיון
אציר אלבראריאגאם מא ואלמפאוז
מכארג מא׃ אתן במדבר ארז שטה
והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחדו׃ אתין במדברא
ארזין שטין והדסין ואעין דמשח
אדבי במישרא ברוון מורנין ואשכעין
כחדא׃ ואנבת פי אלברייה מן אלארז ואל
סנט ואלאס ו[illegible]ר אדהן ואציר פי
אלבירא אלברותי ואלסאג ואלשרבין אגמעין
למען יראו וידעו וישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה׃ בדיל דיחזון וידעון
וישוון וחלתי על ליבהון ויסתכלון
כחדא ארי גבורתא דיי עבדת דא

וישימו ג׳ וסימנ׳ העזים וישימו וישכילו באלהים בקרבם׃

וקדישא דישראל ברא יתה׃ לקבל אן
ינצרו ויעלמו וירדו באלהם ויעקלו
אגמעין אן קדרה אלה צנעת הדה
וקדוס אסראיל בראה׃
קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו
עצמתיכם יאמר מלך יעקב׃ קריבו
דינכון אמר יי אעילו חזיתכון אמר
יי אעילו חזיתכון אמר מלכיה
דיעקב׃ קרבו דוי לצומתכם יקול
אלה וקדמו דוי משאגרתכם יקול
מלך אל יעקוב׃ יגישו ויגידו לנו את
אשר תקרינה הראשנות מה הנה
הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן
או הבאות השמיענו׃ יתקרבון ויחוון
לנא ית דיערענא קדמיתא מא
אנין חוו ונשוי לבנא ונידע סופהון
או דעתידן למיתי בסרונא׃ יתקדמו
פיכברונא במא ואפו מן אחואדת
ומא הי אואיל אכברונא חתי נרד
בלנא ונעלם עאקבתהא או אתיאת
אסמעונאהא׃ הגידו האתיות לאחור
ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו
ותרעו ונשתעה ונרא יחדו׃ חוו
דאתין לסופא ונידע אם לטעוון

דאית בהון צרוך אתון פלחין אם יפלון
אינון לא טבא ולא באשא ונסתכל
ונדין כחדא׃ פאלא תכברון באגאית
אי ורא נעלם אנכם אשראף ואיצא
אן אחסנתם או אסאתם נתגאדל
וננצר דלך גמיעא׃ הן אתם מאין
ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם
הא אתון למא ועובדיכון לא מדעם
תועיבא דאתרעיתון לכון׃ פכמא
אנתם לא כשי וממא אפעאלכם
מתלאשיה מכרוה אלמתיאר יקע
עליכם׃ העירותי מצפון
ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי
ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר
ירמס טיט׃ איתי בגלאי מלך דתקיף
ברוח ציפונא וייתי כמפק שמשא
בגבורתיה ממדנחא אגברניה בשמי
וייתי וידוש שלטוני עממיא כמא
דדיישין ית עפרא וכפחרא דעריך
ית טינא׃ לכני אצהר מן מהב אלשמאל
פיאתי ומן משרק אלשמס ידעו
באסמי יתוסט אלכלפא כדבור אל
מצוור פי אלטין וכמא ידוס אלפכראני
אלחמאה׃ מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים

ונראה ד׳ וסימנה׳ מה יהיו ונשתעה ונשלחה בשמחתכם

ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין
משמיע אף אין שמע אמריכם׃ מן
חוי מן אולא ונידע ומלקדמין ונימר
קשוט אף לית דמחוי אף לית דמבסר
אף לית דשמע למליכון׃ מן אולא
אכבר בשיי מן אול על מנאה ומן
קבל דלך נקול הו עדל ואיצא בלא
מכבר ואיצא בלא מסמע בל מן
גיר אן יסמע אקואלכם׃ ראשון לציון
הנה הנם ולירושלם מבשר אתן׃
פתגמי נחמתא דאתנביאו נביא
מלקדמין על ציון הא אתו ולירושלם
מבשר אתן׃ הו אול לציון הודאה
והודאהם ובה אגעל לאל ירושלם
מבשרא בה׃ וארא ואין איש ומאלה
ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר׃
וגלי קדמי ולית גבר דליה עובדין
טבין ומאלין ולית דמליך מלך
ושאילתינון אם יתיבון פתגם׃ חתי
אנצר פאלי ליס רגל מנאזע ומן
האולי ליס משיר בשי ואן אסאלהם
פירדון גואבא׃ הן כלם און אפס
מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃ הא
כולהון למא ולא מדעם עובדיהון

בזא ותבלא עשתונהון׃ פאן כלהם
לבאטל ולבלו אעמאלהם כריח ותיה
בזאהם׃ הן עבדי אתמך
אפטרתא דבראשית
בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא׃ הא עבדי אקרבנה
בחירי דאתרעי ביה מימרי אתין
רוח קודשי עלוהי דיני לעממין
יגלי׃ הודא עבדי אדעמה מכתארי
רצית בה נפסי אגעל נבוותי פיה
יכרג בהא אחכאמי ללאמם׃ לא
יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ
קולו׃ לא יצוח ולא יכלי ולא ירים
בברא קליה׃ מן חית לא יצרך ולא
יסמע ולא יעלן פי לאסואק צותה׃
קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה
לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃ ענותניא
דכקני רעיע לא יתבר וחשיכיא דכבוצין
עמי לא יטפי לקושטיה יפיק דינא׃
חתי קצבה מרצוצה לא יכסרהא
ופתילה כאמדה לא יטפיהא יכרג
אחכם עלי חקה׃ לא יכהה ולא ירוץ
עד ישים בארץ משפט ולתורתו
איים ייחלו׃ לא יהלי ולא ילאי עד
דיתקין בארעא דינא ולאוריתיה

ישבור ד׳ מל׳ בל׳ וק׳ ימ׳ חנניה קנה רצוץ קשת ואכלי פתבגו

נגוון יכתלון כל לא יכמר ולא יתרצץ
אד יצייר אחכם פי אלבלאד ולשריעתה
אאמם ירגון · כה אמר האל
יהוה בורא השמים ונוטיהם רוקע
הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה · כדנן אמר
אלה עלמא יי דברא שמיא ותלנון
שכליל ארעא ודירהא יהיב נשמתא
לעם דעלה ורוחא לדמהלכין בה ·
כדא קאל טאיק אלה בארי אסמאות
ומאדהא באסט ארץ ואסאסתהא
מעטי אנסמה לאקום אדין עליהא
וארוח לאמארין פיהא · אני יהוה
קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך
ואתנך לברית עם לאור גוים · אנא יי
רביתך בקשוט ואתקיפית בידך
ואתקנינך ואתנינך לקים עם לניהור
עממין · אנא אלה שרפתך בעדל
ואמסך בידך ואקויך ואגעלך לעהד
אקום וציא אאמם · לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אסיר מבית כלא
ישבי חשך · לפתחא עיני בית ישראל
דאנון כסמן מן אוריתא לאפקא
גלוותהון מבני עממיא דאנון דמן

לאסירין ולמפרקהון משעבוד מלכותא
דאנון עגינין כאסירי קבל · ופך עיון
אעמי ואכראג אאסיר מן אמגלק
ואגלוס פי אצלאם מן אחבוס · אני יהוה
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי
לפסילים · אנא יי הוא שמי ויקרי
דאתגליתי עליכון לעם אחרן לא אתן
ותושבחתי לפלחי צלמיא · ומע דלך
אנא אלה הו אסמי וכרמי לא אעטיה
לאכר ומדחתי ללפסול · הראשנות
הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם
תצמחנה אשמיע אתכם · קדמיתא
הא אתאה וחדתן אנא מחוי עד לא
ייתון אבסר יתכון · כמא אן אלאואיל
קד אתת כדאך אנא אכברכם באחואת
קבל אן תאתי אבשרכם בהא ·

שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו
איים וישביהם · שבחו קדם יי תשבחא
חדתא אמרי תושבחתיה מסיפי ארעא
נחתי ימא ומלאיה נגוון ויתביהון ·
סבחו אלה תסביחא גדידא וקולו
מדחתה מן אקאצי אלארץ יא נאזלי
אלבחר באסרה ואלגזאיר וסכאנהא ·

ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו׃
ישבחון מדברא וקרוין דיתבן ביה פצחן
יתבון מדבר ערבאי ישבחון מיתיא
כד יפקון מבתי עלמיהון מריש טוריא
ירימון קלהון׃ יעלן צותה בדלך אלבר
וקראהא ורבע אלדי יסכנה קדר וירן
כהאן אהל אלצכור ומן רוס אלגבאל יציחון׃
ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים
יגידו׃ ישוון קדם יי יקרא ותשבחתיה
בנגוון יחוון׃ באן יגעלו ללה וקארא
ומדאיחה פי אלגזאיר יכברון׃ יהוה כגבור
יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע
אף יצריח על איביו יתגבר׃ יי למעבד
גבורן מתגלי למעבד גבורן מתגלי
ברגז במילוליה אף בזיע על בעלי
דבבוהי מתגלי בגבורתיה׃ אללה יטהר
אלה כאלגבאר וכאלרגל אלמלאחם יתיר
אלגירה פיגלב ויצרך ועלי אעדאה
יתגבר׃ החשיתי מעולם
אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם
ואשאף יחד׃ יהבית להון ארכא מעלמא
דאם יתובון לאוריתא ולא תבו כחבלין
על יולדא יתגלי דיני עליהון יצדון

ויסופון כחדא׃ ויקול מהלתהם דהרא
פאמסכת ורפקת בהם לאן כאלואלדה
אגארהם ואכויהם ואשופהם אגמעין׃
אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש
ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃
אחריב טורין ורמן וכל עסבהון איביש
ואשוי נהרין לנגוון ואגמין איביש׃
ואגפף גבאלהם ויפאעהם וגמיע עשבה
איבסה ואציר אנהארהם גזאירא
ואגאמהם איבסהא׃ והולכתי עורים
בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים
למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עזבתים׃ ואדבר דכסמן באורח דלא
ידעו בשבילין דלא אליפו אדריכינון
אשוי קבל קדמיהון לנהור ודכפלא
למישרא אלין פתגמיא אעבדינון
ולא ארחקינון׃ ואסייר קומי פי טריק
לא יערפונה ופי סכך לא יעלמוהא
אסלכהם ואציר אלצלאם בין ידיהם
ציאא ואלעסראת סהלה כמא אן הדה
אלאמור קד צנעתהא להם ולא אתרכהם׃
נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו׃ יסתחרון

לאור ג׳ ומל׳ וסימנה׳ ויקרא והולכתי צדיק נקוה זעף מגלה
עשיתם ה׳ כת׳ כן כי נחמתי אלה הדברים וחד׳ ועשיתם לעיני׳

לאחורא יבהתון בהתא פלחי צלמיא
דאמרין לצילם מתכא אתון טעותנא:
פירתדו אלי ורא ויכזו כזיא אלואתקין
באלאפסלאל אלקאילין ללמפרג אנת רבנא:
החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות: רשיעיא דאנון כחרשין
הלא אודנין לכון שמעו וחייביא
דאנון כסמן הלא עינין לכון אסתכלו
וחזו: יאמתצאממין אסמעו ויא
מתעאמיין אלתפתו ואנצרו: מי עור
כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח
מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: וחס
הלא אם יתובון רשיעיא יתקרון
עבדי וחייביא דנביי שלחית עליהון
יא רשיעיא עתידין לאשתלמא
פורענות חוביהון ברם אם יתובון
יתקרון עבדיא דיי: מן אלמתעאמי
אלא פי אנה עבדי ואלמתצאמם אלא
בעתה בה ברסולי ולא מתעאמי אלא
ענד אלעקובה ולא מתצאמם אלא פי
גזא אללה: ראית רבות ולא תשמר
פקח אזנים ולא ישמע: חזיתון סגיאן ומל
ולא נטרתון אתפתחא אדניכון ולא
קבילתון אלפן: רואיאת כתירה לם

תחפטהא ואסמאע מפתוחה פלא יסמע
להא: יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר: יי רעי בדיל לזכאותיה ומל
דישראל יר' רבי לעבדי אוריתיה ויתקיף
בהון: ואללה מריד לכי יצלחה פעטם
לה אלפקה וגוודה: והוא עם בזוז ושסוי
הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו
היו לבז ואין מציל משסה ואין אמר
השב: והוא עם בזיז ואניס אתחפיאו סוף פס
בהתא עולימין כולהון ובבתי יסורין
עגנהון הוו לעדי ולית דמשיזיב לבזא
ולית דאמר אתיבו: והם קום מגנומין
מצטלמין כאלגמיע שבאכהם ופי
אלחבוס כבו וצארו גנימה ולא מכלץ
להם ואצטלאם לא קאיל רד עליה:
מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע ג חס
לאחור: מן בכון יצית דא יקביל
ויסבר לסופא: מן פיכם ינצת הדה
אלמקאלה ויסגי אליהא ויסמע עקבתהא:
מי נתן למשסה יעקב וישראל
לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא
אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו:
מן מסר לעדי יעקב וישראל לבזוזין
הלא יי מן קדם דחבו קדמוהי ולא

וישמע ג' וסימנ' אליכם יאזין דברו

ולא אבו למהך באורחן דתקנן קדמוהי
ולא קבילו אולפן אוריתיה׃ ויעלם מן
געל יעקוב אצטלאמא ואסראיל
ללגאנמין אליס הו אללה אלדי אכטאנא
לה ולם ישא קומנא אלמסיר בסירה
ולם יקבלו תוראתה׃ וישפך עליו חמה
אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב
ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב׃
ושפך עלוהי חימת רוגזיה ותקוף
עבדי קרביה איתי עליהון וקטלו
בהון מסחור בהון ולא ידעו ושליטו
בהון ולא שויאו דחלתיה על לב׃
פספך עליהם מן חמיה גצבה ועזה
מלאחמתה מא סטעת חואליהם ולם
יעלמו ואשתעלת פיהם ולם ירדו
באלהם׃ ועתה כה אמר
יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל
אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך
לי אתה׃ וכען כדנן אמר יי דברך
יעקב ודאתקנך ישראל לא תדחל ארי
פרקתך רביתך בשמך דילי את׃ ואלאן
כדי קאל אללה באריך יא יעקוב וכאלקך
יא אסראיל לא תכאף אני מתוליך
ושרפת אסמך ואנת לי כאצה׃ כי

תעבר במים אתך אני ובנהרות לא
ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה
ולהבה לא תבער בך׃ בקדמיתא כד
עברתון בימא דסוף מימרי הוה
בסעדכון פרעה ומצראי דסגיאין
כמי נהרא לא יכילו לכון אף בתניתא
כד תהכון לביני עממיא דתקיפין
כאשתא לא יכילו לכון ומלכון דחסינן
כשלהביתא לא ישיצון יתכון׃ ולו
גזת פי אלמא פאנא מעך ואנהאר
לא תגרקך ולו סרת פי אלנאר לא תנכוי
ואללהיב לא ישתעל פיך׃ כי אני יהוה
אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי
כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך׃
ארי אנא יי אלהך קדישא דישראל
פרקך יהבית חלופך מצרים כוש
וסבא תחותך׃ לאני אללה רבך וקדוס
אסראיל מגיתך כמא געלת פדאך
מן אלמצריין ומן אלחבשה ובני סבא
דונך׃ מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך׃ מדאת חביב
קדמי אתיקרתא ואנא רחימתך
ומסרית עממיא תחותך ומלכותא

226
ג
ושמתי
בס

ג
נוראוזיך
א

חלף נפשך׃ ואכתר ממא עזזת ענדי
אכרמך לאני אחבבתך ואגעל אסאיר
אנאס דונך ובאקי אלמלל דון נפסך׃
אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא
זרעך וממערב אקבצך׃ לא תדחל
ארי בסעדך מימרי ממדנחא איתי
בנך וממערבא אקריב גלותך׃ לא
תכאף איצא פאני אנא מעך
פמן אלמשרק אתי בנסלך ומן אלמגרב
אגמע שמלך׃ אמר לצפון תני ולתימן
אל תכלאי הביאו בני מרחוק ובנותי
מקצה הארץ׃ אימר לצפונא איתא
ולדרומא לא תעכיב איתו בניא
מרחיק וגלות עמי מסיפי ארעא׃
ואקול לגהה אלשמאל האתיהם ולגהה
אלגנוב לא תחבסיהם איתי באוליאי
מן אלבעד וולאתי מן אקאצי אלארץ׃
כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו׃ כל דא בדיל
אבהתכון דאתקרי שמי עליהון
וליקרי בריתינון אתקינית גלותהון
אף עבדית להון נסין׃ הם גמיע מן
סמי באסמי ולכרמי בראתהם כלאך
בעד מא כלקתהם וצנעתהם׃ הוציא

עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים
למו׃ דאפיק עמא ממצרים דאנון
כסמן ועינין להון וכחרשין ואדנין
להון׃ פיכרג אלקום אלמתעאמיין ומוגודה
עיונהם ואלמתצאממין ולהם אסמאע׃
כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו
אמת׃ כל עממיא יתכנשון כחדא
ויתקרבן מלכון מן בהון יחוי דא
וקדמיתא יבסרוננא יתנון סהדיהון
ויזכון וישמעון ויימרון קשוטא׃
אנחשר אלאמם אגמעין ואגתמעת
אלאחזאב מן פיהם יכבר בהלה ואמור
אן יסמענא אלאואיל אן ידעון שהודהם
פיצאדקון או יסמעון ויקולון אלחק׃ אתם
עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני
הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה׃
אתון סהדין קדמי אמר יי ועבדי
משיחא דאתרעיתי ביה בדיל דתדעון
ותהימנון קדמי ותסתכלון ארי
אנא הוא אנא הוא דמלקדמין אף
עלמי עלמיא דילי אנון ובר מני

ויאמרו ט רפי וסימנ׳ זקניך נחלו חוקה כלם אמת תמיד

לית אלה׃ לכנכם אנתם שהודי יקול
אללה ועבדי אלדי אכתרתה לכי תעלמו
ותומנו בי ותפהמו אני אנא הו קבל
פעלי לם יציר אלאהא ובעדי לם יכון׃
אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי
מושיע׃ אנא אנא יי ולית בר מני פריק׃
ואני אנא אללה וליס גירי מגית׃ אנכי
הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם
זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל׃ אנא
חויתי לאברהם אבוכון מא דעתיד
למיתי אנא פרקית יתכון ממצרים
כמא דקיימית ליה בין בתריא אנא
אשמעית יתכון אולפן אוריתי מסיני
ועד דאתון קיימין ולית בכון נוכרי
ואתון סהדין קדמי אמר יי ואנא אלהא׃
כמא אנא אכברתכם ואסמעתכם
ואגתתכם וליס פיכם אגנבי כדאך
אנתם שהודי יקול אללה ואנא אלטאיק׃
גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיבנה׃ אף מן עלמא
אנא הוא ולית דמן ידי משיזיב אעבידנה
ולא אתיבינה׃ ואיצא מן וקת אנא הו
כדאך וליס מן ידי מכלץ אפעל מא
שית ומן ירדה׃ כה אמר

יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם
שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם
וכשדים באניות רנתם׃ כדנן אמר יי
פריקכון קדישא דישראל בדיל חוביכון
איתגליתון לבבל ואחיתית במשוטין
כלהון וכסדאי בספני תושבחתהון׃
וכדי קאל אללה ולייכם קדוס אסראיל
מן אגלכם כלית אלבאבליין ואחדרת
גמיעהם הארבין ואלכסדאניון פי אל
ספן רנינהם׃ אני יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם׃ אנא יי קדישכון
דברהי לישראל מלככון׃ אעלמו אני
אללה קדוסכם ובארי אסראיל מלככם׃
כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים
עזים נתיבה׃ כדנן אמר יי דאתקין
בימא אורח ובמיין תקיפין שבילא׃
כדא קאל אללה אלגאעל פי אלבחר טריק
ופי מא עזיז סכה׃ המוציא רכב וסוס
חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו
דעכו כפשתה כבו׃ דאפיק רתיכין
וסוסוון משריין ועם סגי כחדא
אתבלעו ולא קמו דעיכו כביצין עמי
טפו׃ אלמכרג אלכיל ואלפרסאן ואלגנד
ואלעזא פגמיעהא ולם יקומו

כל כמדו ואנטפו כאלפתילה׃ אל
תזכרו ראשנות וקדמניות אל
תתבננו׃ לא תדכרון קדמייתא ודמ
אולא לא תסתכלון׃ לא תדכרו אל
אואיל ולא תתפהמו אלקדימאת׃
הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא
תדעוה אף אשים במדבר דרך
בישמון נהרות׃ האנא עביד חדתא
וכען תתגלי הלא תידעונה אף אשוי
במדברא אורח בצדיותא נהרון׃
האנא צאנע מגותאת גדידה אלאן
תצהר אלא תעלמוהא ואציר פי
אלבריה טרקא ופי אלסמאוא אנהארא׃
תכבדני חית השדה תנים ובנות
יענה כי נתתי במדבר מים נהרות
בישימן להשקות עמי בחירי׃
ייקרון קדמי כד איתיב מדינן
דצדין אתר דהואה שרין ירורין ובנת
נעמין ארי יהבית במדברא מיא נהרין
בצדיותא לאשקאה גלות עמי
דאתרעיתי ביה׃ ויכרמני וחש
אלצחרי חתי אלערבר ואלנעאם אד
געלת פי אלבראר מאא ופי אלסמאוא
אנהארא לאסקי שעבי מכתארי׃

אפטרתא דויקרא

עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃ עמא
דין אתקינית לפולחני בתושבחתי
יהון משתען׃ ויכון אלשעב אלדי
כלקתה לי יקצון מדאיחי׃
ולא אתי קראת יעקב כי
יגעת בי ישראל׃ אמיר על ידי נביא
דלא בפולחני ערעתון דבית יעקב
ארי לאיתון באלפן אוריתי ישראל׃
ומע מא לם תדעוני יא אל יעקוב ולם
תתעב פי טאעתי יא אלאסראיל׃
לא הבאת לי שה עלתיך וזבחיך לא
כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה׃ לא איתיתא קדמי
אימרין לעלא ונכסת קודשך לא יקרתא
קדמי לא אסגיתי עלך בקורבנין ולא
אתקיפית עלך בלבונתא׃ ולא תאתני
מן שאה צואערך ולם תכרמני
בדבאיחך עלי אני לם אסתכדך
בהדאיא ולא ענפתך בבכור׃ לא
קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא
הרויתני אך העבדתני בחטאותיך
הוגעתני בעונתיך׃ לא זבינתא קדמי
בכספך קני בסם ותרב נכסת קודשך
לא דהינתא על מדבחי ברם אסגיתא

עם זו ג׳ בתלה קנית יצרתי לי והורדתי בריחים דלתים ובריחים ל׳ מל׳

קדאמי בחובך אתקיפתא קדאמי בעונתך׃
ולם תשתרי לי בורקך קסטא ולא מן
שחם דבאיחך כתרת ענדי לכנך
אסתכדאת נפסך לי פי כטאיאך ועניתה
בדנובך׃ אנכי אנכי הוא
מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא
אזכר׃ אנא אנא הוא שביק לחובך
בדיל שמי וחטאך לא ידכרון׃ אעלם
אניהו אלמאחי דנובך כמא אנא אהלה
וכטאיאך לא אדכרהא׃ הזכירני נשפטה
צ
שמי
יחד ספר אתה למען תצדק׃ אמר
פאני נידון כחדא אשתעי את אם תגול
ותזכי׃ אד תדכרני פנתחאכם גמיעא
ותקץ מא אנת בה תנצלח׃ אביך
הראשון חטא ומליציך פשעו בי׃
אבוך קדמאה חטא ומלפך מרדו
במימרי׃ ותעתרף באן אבאך אלאולין
צ
אכטו ועלמאך ארנבו לי׃ ואחלל שרי
כי
היו
קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל
לגדופים׃ ואפיס רברבי קדשא ואמסר
לקטלא יעקב וישראל לחיסודין׃ ואנא
בחכם בדלת רויסא אלקדס וגעלת מן
אל יעקוב מתלופין ומן אל אסראיל מקלופין׃
ועתה שמע יעקב עבדי

וישראל בחרתי בו׃ וכען שמע יעקב
עבדי וישראל דאתרעיתי ביה׃ פאסמע
אלאן יא אל יעקוב עבדי ויא אל אסראיל
אלדי אצטפיתה׃ כה אמר יהוה עשך ויצרך
צ
וחס
ותשבח
ש
עשך
מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב
וישרון בחרתי בו׃ כדנן אמר יי
דעבדך ודאתקנך ממעין יסעדינך
לא תדחל עבדי יעקב וישורון דאתרעיתי
ביה׃ כדי קאל אללה צאנעך וכאלקך פי
אלבטן אנה יעינך פלא תכאף יא אל
יעקוב עבדי ויא אל אסראיל אלדי אכתרתה׃
כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה
אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך׃
ארי כמא דמתיהבין מיא על ארע
בית צהונא ומתנגדין על יבשתא כין
אתין רוח קודשי על בנך וברכתי על
בני בנך׃ פאנה כמא יצב אלמא עלי
אלעטשאן ואלהואטל עלי אליבס אצב
נבוותי צבא עלי נסלך וברכתי עלי
דראריך׃ וצמחו בבין חציר כערבים
על יבלי מים׃ ויתרבון צדיקיא רכיכין
ומפנקין כלבלבי עסב כאילן דמשלח
שורשוהי על נגדין דמיין׃ פינבתו מן
בין אלחשיש כאלגרב עלי גדראן אלמא׃

זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם
יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל
יכנה: דין יימר מדחלא דיי אנא ודין
יצלי בשום יעקב ודין יקריב קורבניה
קדם יי ובשמא דישראל יתקרב: ומן הדין
יקול אנא ללה והדא יתסמא באסם
יעקוב והדי יכתב נפסה ללה ובאסם
אסראיל יתלקב: כה אמר יהוה
מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני
ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
אלהים: כדנן אמר יי מלכיה דישראל
ופרקיה יי צבאות אנא הוא אנא הוא
דמלקדמין אף עלמי עלמיא דילי
אנון ובר מני לית אלה: כדי קאל אלה
מלך אסראיל וולייה רב אלגיוש אנא
אאול ואנא אאכר ולא אלאה גירי: ומי
כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי
עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו
למו: ומן כותי דיערעיה ויחוייניה
ויסדרינה קדמי משויותי עמא
דמן עלמא ודאתיין ודעתידין למיתי
יחוון לנא: ומן מתלי ידעו באשיא
ויכבר בהא ויקימהא לי מנד ציירת
אמה פי אלעאלם ואלאתיאת ומן יגי

יכברונהם בהא: אל תפחדו ואל תרהו
הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם
עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור
בל ידעתי: לא תדחלון ולא תיתברון
הלא מלכין בשרתך וחויתי ואתון
סהדין קדמי האית אלה בר מני ולית
דתקיף אלהין דמן קדמי מתיהיב לכון
תקוף: לא תפזעו ולא תבלשו אליס מן
דהרכם אסמעתכם ואכברתכם ואנתם
שהודי פהל מוגוד אלאה גירי והל יגוז
אן יכון מעתמד לא אערפה: יצרי פסל
כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם
המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו:
עבדי צלמא כולהון למא ופלחיהון
דלא יהנון להון וסהדין אינון בנפשתהון
דלא חזן ולא ידעין בדיל דיבהתון:
ואנמא כלהם מצווירי אלפסול אלתי הי
תיה ופי מנאהם לא תנפעהם ושהודהם
אנהם לא ירון ולא יעלמון לכי יכזון:
מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל:
מן עבד דחלא וצלמא אתיך בדיל
דלא להנאה: מן צוור אלמעבוד ואפרג
אלפסל אלדי לא ינפע: הן כל חבריו יבשו
וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם

חבריו ד׳ וסימנ׳ קח לך ב בן ושלשת תלתיה חברו כת הן כל חבריו כת ׃ חרש ג פת וסימנ׳ אצן ברזל עצים ׃ פ

יעמדו יפחדו יבשו יחד׃ הא כל פלחיהון
יבהתון ואומנין עבדו נון מבני אנשא
יתכנשון כולהון יקומון יתברון ויבהתון
כחדא׃ פסי כזא גמיע אצחאבה וגמע
צנאעהם מן בין אלנאס פיקפון ויפזעון
ויכזו אגמעין׃ חרש ברזל מעצד ופעל
בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרע
כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים
ויעף׃ נפחא מברזלא חצינא עביד
ונפח נור בשיחורין ובמקובין מתקין
ליה ועביד ליה בתקוף חיליה דאם יכפן
עבדיה ולא ייכול לא יהי ביה חיל ואם
יצהי ולא ישתי מיא יהי משלהי׃ מן
דלך אלחדאד באלקרנאס ופעלה לה
באלפחם ואלמראזב יצוורה ויצנעה בקווה
דראעה ולו גאע לם יכון לה קווה ולו
לם ישרב ללגב׃ חרש עצים נטה קו
יתארהו בשרד יעשהו במקצעות
ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית
איש כתפארת אדם לשבת בית׃ נגרא
אעין נפיץ בחוטא מסר ליה במשקולתא
מגזי ליה באוזמילא ובנצורין מאחיד
ליה ועביד ליה כדמות גבר כתשבחת
איתתא יתכלת ביתא׃ ואלנגאר אלדי ימד

אלתר ויחליה באלרקאן ויצנעה באלרנג
תם יחליה באלברכאר ויצנעה כשכל
רגל או שכל אמראה חסני גלסה פי
אלבית׃ לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון
ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם
יגדל׃ למקץ ליה ארזין ונסיב תורז
ובלוט ומתקין ליה באעי חרשא נצב
אורנא ומטרא מרבי׃ ואלקאטע לה ארוז
אד יאכד אלצנובר ואלבלוט ומא יאידה
מן סאיר שגר אלשערי ואלדי יגרס אלסנדיאן
ואלמטר ירביהא׃ והיה אדם לבער ויקח
מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף
יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד
למו׃ ויהוי לאנשא לאדלקא ונסיב מנהון
ושחין אף אזא ואפא לחים אף עבדיה
דחלא וסגיד אתביה צלמא ובעא מניה׃
חתי תציר ללאנסאן משעלא יאכד
מנהא שיא פיסטלי בה וקד יסגר
מנה ויכתבז כבזא וקד יפעל מעבודא
פיסגד לה או יצנע פסלא וירכע לה׃
חציו שרף במו אש על חציו בשר
יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר
האח חמותי ראיתי אור׃ פלגיה אוקיד
בנורא על פלגיה בסרא אכל טוא טוא

וספע אף שחין ואמר אח שחינות
חזיתי נורא׃ בעד מא אחרק בעצהא
בא֗לנאר ואכל אללחם טביכא על א
בעצהא או ישוי שואא פשבע מנה
ואצטלי בעצהא וקאל הדא אתאלי אל
דפיתו שעלת באלנאר׃ ושאריתו לאל
עשה לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל
אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה׃
ושאריה לדחלא עבד לצלמא סגיד
ואשתעבד ליה ובעא מניה ואמר
שיזבני ארי דחלתי את׃ ובאקיהא
צנעה מעבודא ופסלא לה תראה
ירכע לה ויסגד ויצלי לה ויקול כלצני
לאנך רבי׃ לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל לבתם׃ לא
ידעין ולא מסתכלין ארי מטמטמן
מלמחזי עיניהון מלאסתכלא בלבהון׃
ולא יעלמון בגהלהם ולא יפהמון
כאן עיונהם קד טמסת מן אלנצר
וקלובהם מן אלעקל׃ ולא ישיב אל
לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו
שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו
לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה
אעשה לבול עץ אסגוד׃ ולא מתיב
לליביה ולא מדע ולא סוכלתנו למימר
פלגיה אוקידית בנורא ואף אפיתי על
גמרוהי לחים טוית בסרא ואכלית
ושאריה לתועיבא אעביד לכליא ע
אסגוד׃ ולא ירגע אלי נפסה ולא מערפה
לה ולא פהם פיקול בעד מא אחרקת
בעצהא באלנאר וכבזת עלי גמרהא
כבזא ושוית שואא ושבעת מנהא
אצנע באקיהא מא יכרהה אללה ואסגד
לכשבה באליה׃ רעה אפר לב הותל
הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר
הלא שקר בימיני׃ הא דחלתיה פלגה
קטמא לביה שטיא אטעייה ולא ישיזיב
ית נפשיה ולא יימר הלא שקרא עבדת
ימיני׃ תראה יראעי אלרמאד וראי
אסכריה קד מיילה ולא יכלץ נפסה
ולא יקול אלא אן אלבאטל פי קבצתי׃
זכר אלה יעקב וישראל כי
עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל
לא תנשני׃ אידכרא אלין יעקב וישראל
ארי עבדי את אתקינתך למהוי עבד
פלח קדמי את ישראל לא תתנשי דחלתי׃
אדכר הדא יא אל יעקוב ויא אל אסראיל
לאנך עבדי וכמא כלקתך עבדא לי

ולא יציכו ג וקימנב לא ידעו וחב כל רשעים ׃ נטע ארן וגשם ירבה ונוגה וארן תרוי חס ג

כדאך אנת איצא יא אסראיל לא
תנסאני מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחית
פעיבא חובך וכענן עדי כל חטאך תוב
לפלחני ארי פרקתך: פאני אמחו דנובך
כאגים אמאר ואתגאוז כטאיאך כאסחאב
אלא תרגע אליי ואתולאך: רנו שמים כי
עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו
הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה
יעקב ובישראל יתפאר: שבחו שמיא
ארי עבד יי פורקן לעמיה יבבו
יסודי ארעא בועו טוריא תשבחא
חורשא וכל אילניא דביה ארי פרק
יי יעקב ובישראל ישתבח: ויזין אהל
אלסמא אד צנע אללה דלך ויגלב אהל
אלארץ מן אספל וינטק אהל אלגבאל
ברנין ואהל אלשעארי פי מא בין אלתי
פיהא אד תולא אללה אל יעקוב ואפתכר
באסראיל: כה אמר יהוה
גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה
כל נטה שמים לבדי רקע הארץ
מאתי: כדנן אמר יי דפרקך ודאתקנך
ממעיין אנא יי עביד כולא תליתי
שמיא במימרי שכלילית ארעא

בגבורתי: כדי קאל אללה ולייך וכאלקך
פי אלבטן אנא אללה צאנע אלכל מאד
אלסמא וחדי באסט אלארץ מן ענדי:
מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם יסכל: מבטיל
אתות בדין וקסומין משגיש מתיב
חכימיא לאחרא ודעתהון מקלקיל:
אלפאסך איאת אלמשעודין ואלקאסמין
יהגן כדאך ירד אלמתחכמין אלי ורא
ומערפתהם יגהל: מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם
תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה
אקומם: מקים פתגם עבדוהי צדיקיא
ומילך שליחוהי משלים דאמר
לירושלם תתיתב ולקרויא דבית
יהודה יתבנין וחרבתהא אקמים:
אלמקים כלאם עבדה ואלי רסלאה יתממה
אלקאיל ען ירושלם תעמר וען קרי
יהודה תבנא ומקים כראבתהא: האמר
לצולה חרבי ונהרתיך אוביש: דאמר
על בבל תחרוב ונהרהא איביש אלקאיל
ללעמק גף ומיבס אנהארה: האמר
לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר
לירושלם תבנה והיכל תוסד: דאמר

יהולל ג וסימנ׳ וקוסמים ושפטים כי העשק · ישלים ד ב מל וב חס וסימנ׳ ועצת מלאכיו וכל חפצי ברצות יי כי ישלים

על כורש למיתן ליה מלכו וכל
רעותי יקיים ולדאמר לירושלם
תתבני והיכלא ישתכלל׃ ולקאיל ען
כורש אנה מלכי וכל מראדי יתממה
ויקול ען ירושלם תבנא ואלהיכל יאסס׃
כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי בימינו לרד
לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח
לפניו דלתים ושערים לא יסגרו׃ כדנן
אמר יי למשיחיה לכורש דאתקיפית
בימיניה למימסר קדמוהי עממין
וחרצי מלכין אשרי לפתחא קדמוהי
דשין ותרעין לא יתאחדון׃ לאן כדא
קאל אללה למסיחה ען כורש אלדי אמסך
ימינה אדלל בין ידיה אלאמם ואחקא
אלמלוך אחללהא ואפתח בין ידיה
מצארעהם ואבואבהם לא תנגלק׃
אני לפניך אלך והדורים אישר
דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל
אגדע׃ מימרי קדמך יהך ושוריא
אכביש דשין דנחש אתבר ועברין
דפרזלא אקציץ׃ ואסייר קדרתי בין
ידיה ואסהל לה אלעטוף ואכסר מצארע
אלנחאס ואגדע עוארץ אלחדיד׃ ונתתי

לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים
למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך
אלהי ישראל׃ ואתין לך אוצרין דחשוך
וסימן דמיטמרן בדיל דתידע ארי
אנא יי דרביתך בשמך אלהא דישראל׃
ואעטיך כנוז מלפיה ודפאין
מסתורה לכי תעלם אני אללה אלדי
שרפת אסמך אלאה אסראיל׃ למען
עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא
לך בשמך אכנך ולא ידעתני׃ בדיל
עבדי יעקב וישראל בחירי וקריתך
בשמך אתקינתך ולא ידעתא למפלח
קדמי׃ ודלך לקבל עבדי יעקוב
ואסראיל מכתארי סמיתך באסמך
וכניתך קבלאן תערפני׃ אני יהוה
ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך
ולא ידעתני׃ אנא יי ולית עוד ובר מני
לית אלה סעדתך ולא ידעתא למפלח
קדמי׃ ולאני אלה לא סואי ולא אלאה
גירי אוזרך באלקווה קבלאן תערפני׃
למען ידעו ממזרח שמש וממערבה
כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד׃
בדיל דידעון ממדנח שמשא וממערבא
ארי לית בר מני אנא יי ולית עוד׃ לכי

יעלם אלנאס מן משרק אלשמס ומגרבהא
אנה ליס גירי כמא אנא אללה לא סואי׃
יוצר אור ובורא חשך עשה שלום
ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃
דאתקין נהור וברי חשוך עביד שלם
וברי ביש אנא יי עביד כל אלין׃ כאלק
אלנור ואלצלאם צאנע אלסלאמה ואלבלא
אנא אללה צאנע גמיע דלך׃
הרעיפו שמים ממעל ושחקים
יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה
תצמיח יחד אני יהוה בראתיו׃ ישמשון
שמיא מלעילא ועננא יגרון טובא
תפתח ארעא ויחון מיתיא וזכותא
תתגלי כחדא אנא יי בריתינון׃ תדר
אלסמאואת מן אלעלו ואלשואהק תהטל
אלעדל פתפתח בה אלארץ וינמו אלגות
ואלצלאח ינבת מעה אנא אללה כלקת
דלך׃ הוי רב את יצרו חרש
את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו
מה תעשה ופעלך אין ידים לו׃ ודמרי
למקם לקביל פתגמי ברוהי ורחיץ
דיטבון ליה צלמי פחרא דעבידין
מעפר אדמתא האפשר דיימר טינא
לעבדיה לא עבדתני ועובדך לית

ידין ליה׃ פאלויל לאלמכאצם כאלקה והו
כאלכזף מן אכזאף אלארץ הל יקול אלטין
למפכרה מא תצנע פכית תקול אן
צאנעך לא קדרה לה׃ הוי
אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין׃
ייד אמר לאב מא תוליד ולאיתתא
מא תעדין׃ חתי אן אלויל ללקאיל
לאביה מא תולד ולאמה במא תטלקין׃
כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו האתיות שאלוני על
בני ועל פעל ידי תצוני׃ כדנן אמר
יי קדישא דישראל ודאתקניה דעתידן
למיתי אתון שאלין מן קדמי על עמי
ועל עובד גבורתי תפקדונני׃ כדי קאל
אללה קדוס אסראיל וכאלקה סלוני ען
אלאתיאת ועלי מא אחדתה ומא תצנעה
ידיי תאמרו לי׃ אנכי עשיתי ארץ
ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים
וכל צבאם צויתי׃ אנא במימרי עבדית
ארעא ואנשא עלה בריתי אנא בגבורתי
תלית שמיא וכל חיליהון שכלילית׃
לאני צנעת אלארץ וכלקת אלנאס עליהא
ולאני ידיי מדת אלסמאואת ואמרת
גמיע גיושהא׃ אנכי העירתיהו בצדק

ישעה וק׳ מנ״ב הרעיפו שמים כי הל״ב שני וכהביה וקדרים ירחקן בכ״ן

וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי
ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר
יהוה צבאות׃ אנא איתיניה בגבראי
בקשוט וכל אורחתיה אתקין הוא יבני
קרתי וגלות עמי ישלח לא בדמין
ולא בממון אמר יי צבאות׃ פאני
אצחרה בערלו גמי עטרקה אסהלהא
והו יבני קריתי ויטלק גאליתי לא
בתמן ולא ברשא קול רב וגיוש׃
כה אמר יהוה יגיע מצרים
וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך
יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזקים
יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו
אך בך אל ואין עוד אפס אלהים׃ כדנן
אמר יי ליאות מצראי ותגרי כוש
וסבא גברין דסחורא עלך יעדון
ודיליך יהון בתר פתגמך יהכון
בשישלן יעדון ולך יסגדון מניך
יבעון ויודון למימר בקושטא ביך
אלהא ולית עוד אלה בר מניה׃ כדי קי
אלה מן כסב למצריון ותגארה אי
חבשיון ובני סבא אנאס דוי מסאחה
עליך יעברון תם לך יכונון ווראך
יסירון אר בזאגלא יעברון ורך
יסגדון ואליך יצלון ויקולון יקינא אן
פיך צאה לא סואה ולא צאה גירה׃ אכן
אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע׃
בקושטא את אלהא אשריתא בתקוף
רומא שכינתך אלהא דישראל פריק׃
ויקינא אנך לרב מחתגב וצאה אסראיל
מגיתך׃ בשו וגם נכלמו כלם יחדו
הלכו בכלמה חרשי צירים׃ בהיתו
ואף אתכנעו כולהון בחדא הליכו
באתכנעו פלחי צלמיא׃ אדי אסתחו
תם כזו גמיעהם וסארו בכזיהם חדאק
צספרא אגמעין׃ ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו
עד עולמי עד׃ ישראל אתפריק במימרא
דיי פורקן עלמין לא תיבהתון ולא
תתכנעון לעלמא ולעלמי עלמיא׃
כדאך אסראיל מגאת ללה גות דהור
פאנתם לא תסתחו ולא תכזו אי עואם
אדהר׃ כי כה אמר יהוה
בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ
ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת
יצרה אני יהוה ואין עוד׃ ארי כדנן
אמר יי דברא שמיא הוא אלהים
דשכליל ארעא ועבדה הוא אתקנה

במתיר ג׳ וס׳ מכ׳ אנכי ראשיה מימיכו

לאלריקנו ברה אלהין לאסגאה עלה
בני אנשא אתקנה אנא יי ולית עוד
כדי קאל רב אלבארי אלסמא והו אלאלה
כאלק אלארץ וצאנעהא הו אצלחהא
פלם יברהא תיהא בל לאלתבאת כלקהא
אנא אלה וליס גירי: לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע
ומל יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק
מגיד מישרים: לא בסתרא מלילית
באתר ארע קבל לא אמרית לזרעא
דבית יעקב לריקנו תבעו דחלתי אנא
יי ממליל קשוט מחוי כיונן: כדאך
לם אכאטבכם פי אלסתר ולא פי מוצע
מצלם ולם אקול לאל יעקוב אטלבוני
תיהא בל אנא אלה מכלמכם באלעדל
ג ריש פס׳ מכברכם באלמסתקים: הקבצו ובאו
התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם ומתפללים
אל אל לא יושיע: אתכנשו ואתו
אתקרבו כחדא משיזבי עממיא
לא ידעין דנטלין ית אע צלמהון ובען
מן דחלא דלא יפרוק: אגתמעו ותעאלו
ותקדמו אגמעין יא פלתא אלאמם
תלו אלחאמלין כשב פסלהם לא

יעלמון ויצלון אלי מעבוד לא יגיתהם:
הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי
השמיע זאת מקדם מאז הגידה
הלא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי
אל צדיק ומושיע אין זולתי: חוו
ואתקרבו אף אתמליכו כחדא מן בשר
דא מלקדמין מבכין חויה הלא אנא יי
ולית עוד אלה בר מני אלה דזכי ופריק
לית אלא אנא: פאכברוהם ותקדמו
אליהם תם תשאורו אגמעין וקולו מן
אסמע הדה אלאמור מן קדים ואכבר
בהא מן חין אליס אנא אלאלה ולא אלאה
גירי אלטאיק אלעדל אלמגית וליס סואי:
פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני
אל ואין עוד: אתפנו למימרי ואתפרקו
כל דבסיפי ארעא ארי אנא אלהא ולית
עוד: פולו אלי תגאתו יא אהל גמיע
אקטאר אלארץ לאני אלטאיק ליס גירי:
בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר
ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון: במימרי קיימית נפק מן
קדמי בזכו פתגם ולא יבטל ארי קדמי
תכרע כל ברך תקיים כל לישן: וקד
אקסמת באסמי וכרג מן קולי אמר

צ׳
מי
השמיע
מחשה
למנות
דדצ
ימ׳

הקבצו ג׳ ריש׳ פסוקים וק׳ ימנ׳ ושמעו בני יעקב התנגשו כלכם ושמעו ה׳ ולא ישוב ו׳ וק׳ ימנ׳ תורא אשתבע ונפל אריה אדכר

בזכוה לא ירגע לכל רכבה תגתו לי
ולסאן תחלת כדי באסמי אך ביהוה
לי אמר צדקות ועז עדיו יבא ויבשו
כל הנחרים בו׃ ברם במימרא דיי
עלי אמר לאיתאה זכוון ותקיף במימר׳
יידון ויבהתון בטעותהון כל עממיא
דהוו מתגרן בעמיה׃ ומן יקול עני
יקינא באלה זכותי ועזי יבלג איה
פיבזא כל מן יתול עבה׃ ביהוה יצדקו
ויתהללו כל זרע ישראל׃ במימרא
דיי יזכון וישתבחון כל זרעא דישרא׳
ובאלה יזכון וימתדחון גמיע נסל
לאסראיל׃ כרע בל קרס נבו היו
עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם
עמסות משא לעיפה׃ חמיט בל
אתקטיף נבו הוו צלמניהון דמות
חיון ובעיר מטולי טעו[...]ירין
על נטליהון ואינון משלהן׃ ואדי
גתאבל ותשצא נבו וצארת אזלאמ
הם דוסא ללחוש ולבהאים ומשר
פאתהם למזלומה חמלא עלי לגבין
קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא
ונפשם בשבי הלכה׃ אתקציצו
אתקטיפו בחדא לא יכילו לשיזבא

נטליהון ופלחיהון בשביא אזלו׃
תשצו הס איצא וגתו אגמעין ואחר
אן לא יטיקו לאץ חמלהם ואנפשהם
דהבת פי אסבי׃ שמעו
אלי בית יעקב וכל שארית בית
ישראל העמסים מני בטן הנשאים
מני רחם׃ קבילו למימרי דבית יעקב
וכל שארא דבית ישראל דרחימין מכל
עממיא חביבין מכל מלכותא׃ אסמעו
ליא יא יעקוב וגמיע בקייה אסראיל
אממתלין בבנין מזלומין מן אבטן
ומחמולין מן ארחם׃ ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי
ואני אשא ואני אסבל ואמלט׃ ועד
עלמא אנא הוא ועד עלם עלמיא
מימרי קיים אנא ברית כל אנשא אנא
בדרית יתהון לבני עממיא אף אנא
אשבוק לחוביהון ואסלח׃ ואעלמו
אנכם אי מתל אשיבולה אנא הו לכם
ואי שביה בזוו אשיבה אנא אשילכם
וכמא צנעת אנא אחמלכם ואנא אנקדכם
ואכלצכם׃ למי תדמיוני
ותשוו ותמשלוני ונדמה׃ למן תדמון
קדמי ותשוון ותביזון קדמי בקשוט׃

ולבהמה ג וקימנב׳ וכלדם ולא היה מים הין עצביהם

במן תשבהוני פתסאווני ותמתלוני
ואשבההי הזלים זהב מכיס וכסף
בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל
יסגדו אף ישתחוו דא עממיא דגבן דהב
מכיס וכסף במאזניא תקלין אגרין
קינאה ועביד ליה דחלא סגדין אף
משתעבדין כאלדין יצבון אלדהב מן
אכיאסהם ואלורק באלשאהין יזנונה
ויסתאגרון סבאכא פיצנעו מעבודא
ורכעו לה ואיצא יסגדון ישאהו על
כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד
ה ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא
יעננו מצרתו לא יושיענו נטלין ליה
על כתפיהון סבלין ליה ומחתין ליה
באתריה וקאים מאתריה לא אפשר
ליה דינוד אף יבעי מניה ולא יתיבניה
מעקתיה לא יפרקניה ויחמלונה עלי
אכתאפהם יזרמילונה ידעונה מכאנה
פיקף ומן מוצעה לא יברח ויצרך אליה
אחדהם איצא פלא יגיבה ומן שדתה
לא יגיתה זכרו זאת
והתאששו השיבו פושעים על לב
אדכרו דא ואיתקפו ואתיבו מרודין
על לב ואדכרו הדה ואיסו מנהא

וררוהא מגרמין עלי קלובכם
זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין
עוד אלהים ואפס כמוני אדכרו קדמיתא
דמן עלמא ארי אנא אלהא ולית עוד
אלה בר מני ואדכרו אלאוילמן אלדהר
פאני אלכאלק ליס גירי אנא אלה וליס
ה מתלי מגיד מראשית אחרית ומקדם
וחד ומראשית
אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל
חפצי אעשה מחוי מן אולא לסופא
ומלקדמין דלא אתעבידא אמר מלכי
יתקיים וכל רעותי אעביד אלמכבר
מן אלאול באלאכר ומן אלמקדם מא לא
יצנע בעד אלקאיל תדבירי יתבת וכל
מראדי אצנעה קרא ממזרח עיט
מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי
אף אביאנה יצרתי אף אעשנה דאמר
לכנשא גלותא ממדנחא לאיתאה
בגלי כעוף קליל מארע רחיקא בני
אברהם בחירי אף מלילית אף איתינה
אתקינתה אף אעבדינה אנא אלדאעי
בה מן אלמשרק כאלטאיר ומן אלבלד
אלבעיד ראי תדבירי וכמא קלת אתי
בהא כלקתהא אצנעהא איצא
שמעו אלי אבירי לב

הרחוקים מצדקה׃ קבילו למימרי
תקיפי לבא דרחיקין מן זכותא׃ אסמעו
לי יא צעאב אלקלוב אלבעידין מן אלזכוה׃
קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא
תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל
תפארתי׃ קריבא זכותי לא תתרחק
ופורקני לא יתעכב ואתין בציון פריק
לישראל תשבחתי׃ אד׳ קרבת לכם
זכותי לא תבעד וגותי לא יתאכר אגעל
פי ציון מגותתי ולאסראיל פכרי׃
47 רדי ושבי על עפר בתולת
בת בבל שבי לארץ אין כסא בת
כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה
וענגה׃ חותי ותיבי על עפרא מלכות
כנשתא דבבל תיבי לארעא לית כורסי
יקר מלכות כסדאי ארי לא תיספון
דיקרון ליך רכיכא ומפנקא׃ אנחדרי
ואגלסי עלי אלתראב יא גמאעה אהל
באבל אגלסי עלי אלארץ בלא כרסי יא
גמע אלכסדאניון פאנך לא תעודין אן
תסמיה ארכצה ואמדללה׃ קחי רחים
וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל
גלי שוק עברי נהרות׃ קבילי מרועא
ועולי בשעבוד גלא יקר מלכותיך

איתפלין שלטונך אתפדרו עם משריתין
גלו כמו נהרא׃ וצירי כמן יקול להאלדי
ארחא תם אטחני דקיקא ואכשפי נקאבך
ואחסרי עצדך ואכשפי סאקך לתעברין
אלאנהאר׃ תגל ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע אדם׃ תתגלי בהתתך
אף יתחזי קלנך פורענות גמירא
אתפרע מניך ואשני דיניך מבני אנשא׃
תם תנכשף סואתך ותבדי איצא עורתך
כדאך אכד מנך אלתאר לא אשפע מנך
אנסאן׃ גאלינו יהוה צבאות
שמו קדוש ישראל׃ פרקנא יי׳ צבאות
שמיה קדישא דישראל׃ קול דלך וליינא
רב אלגיוש אסמה קדוס אסראיל׃ שבי
דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא
תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות׃ תיבי
שתקא ועולי בקבלא מלכות כנשתא
דכסדאי ארי לא תיספין יקרון ליך
תקיפת מלכון׃ ואגלסי סאכתה ואדכלי
פי אלצלאם יא גמע אלכסדאניון פאנך
לא תעודין אן תסמיך סיידה אלמלוך׃
קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם
בידך לא שמת להם רחמים על זקן
הכבדת עלך מאד׃ רגיזית על עמי

תאחר ג׳ וסימנ׳ מלאתך כי תדר נדר קרבתי כאשר תדר

אפיסית אחסנתי ומסרתינון בידיך
לא אתמלית עליהון רחמין על סבא
אתקיפת מרותיך לחדא׃ לאני אדא
סלטת עלי אמתי ובדלת צפותי ואסל
מתהם פי ידך לם תצירי רחמה להם
בל חתי עלי אלשיך תקלת אצרך גדא׃
ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא
שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה׃
ואמרת לעלם אהי תקיפת מלכוון עד
לא שוית אלין על לבך לא אדכרת
לסופא׃ וקלת אני אדהר אכון סידה
אד לם תצירי הדה פי קלבך ולם
תדכרי עאקבתהא׃ ועתה
שמעי זאת עדינה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא
אשב אלמנה ולא אדע שכול׃ וכען
שמעי דא מפנקתא דיתבא לרחצן
דאמרא בליבה אנא ולית בר מני עוד
לא איתיב ארמלו ולא אדע תכלו׃ ואן
אסמעיהא יא מנעמה יא גאלסה
ואתקה יא קאילה פי נפסהא אנא
וליס גירי לא אגלס ארמלה ולא אערף
אתכל׃ ותבאנה לך שתי אלה רגע
ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו

ב׳ חד כת׳ הי׳ וחד כת׳ א׳ בן ש׳ יא ג׳

ב׳ ואל החכמים

ולא אדע ג׳ וסימנ׳ לא אשב אלמ׳ ואכי בער נפלאות ממני ׃

עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך
מאד׃ ויתיין עליך תרתין אלין זמן
ביומא חד תכלו וארמלו כד שלמן
ייתין עליך בסגיאות חרשך בתקוף
קסמך לחדא׃ פיאתיך כליהמא פי
טרפה מן יום ואחד אתכל ואתרמל
פי אצח מא המא יאתיאנך מע כתרה
סחרך ועצם רקאך גדא׃ ותבטחי ברעתך
אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי
עוד׃ ואתרחיצת בבשתיך אמרת
לית דחזי לי חכמתיך ודעתיך היא
קלקילתיך ואמרת בלביך אנא ולית
בר מני עוד׃ ולמא ותקת בשרך וקלת
ליס מן יראני וחכמתך ומערפתך המא
אעתיאנך פקלת פי נפסך אנא וליס גירי׃
ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל
עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך
פתאם שאה לא תדעי׃ ותיתי עלך
בשתא לא תידעין למבעי עלה ותפול
עלך עקא לא תיפלין לאעדיותה ותיתי
עלך בתכיף אתרגושא לא תידעין׃
סיאתיך שר לא תערפין תלאפיה
ותקע עליך אפה ליס תטיקין דפאעהא

ז״ל ית׳ ג׳ וחס ומל׳ וחס וחס

ותאתי עליך גפלה כאבה לא תערפינה׃
עמדי נא בחבריך וברב כשפיך באשר
יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי
תערוצי׃ יקומון כען בקסמך ובסגיאות
חרשך דהוית מתעסקא בהון מינקותיך
מא אם תיכלין להנאה תיכלין למתקף
ויקטל לך קף׳ לאן ברקאיך ובטרה׳
סחרך כמא תעבת פיה מן אואילך
לעלך תטיקין לנפע ולעלך תרהבין׳
נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך
הברו שמים החזים בכוכבים מודעים
לחדשים מאשר יבאו עליך׃ לאית
בסגיאות מלכך יקומון כען ויפלקונך
דהוית מסכן למזלת שמיא דחזן
בכוכביא מהודעין זמניא מטען
ליך למימר כין עתיד למיתי עלך
ירח בירח יסתעגזין מן כתריה
משוראתך ואן וקפו ליגיתונך מלתאי
היאה לסמא לנאצריך פי אחואל אל
כואכב מערפין פי אלאוקאת ממא
יאתי עליך׃ הנה היו כקש אש שרפתם
לא יצילו את נפשם מיד להבה אין
גחלת לחמם אור לשבת נגדו׃ הא
הוו חלשין כקשא עממיא דתקיפין

כאישתא שיציאונון לא ישיזבון ית
נפשהון מיד קטולין לית להון שאר
ומשיזיב אף לא אתר לאשתיזבא פיה׃
ואלא הם יצירון כקש ולנאר תחרקהם
ולא יכלצון אנפסהם מן להיב וליס
לאך מן גמר לבזהם ולא וקיד יגלסון
חדאה׃ כן היו לך אשר יגעת סחריך
מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך׃
כין הוו ביך עובדי שקריך דהוית
מתעסקא בהון מינקותיך שלטוני
תקפך גבר לקבילא פוהי גלו לית
דפריק ליך׃ כדאך צאר לך גמיעמא
תעבת פיה ותגארך מן אואילך כל
אמר אי גהתה צלו וליס מגיתך׃

שמעו זאת בית יעקב

הנקראים בשם ישראל וממי יהודה
יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי
ישראל יזכירו לא באמת ולא
בצדקה׃ שמעו דא בית יעקב דמתקרן
בשמא דישראל ומזרעית יהודה
נפקו דגזיר להון קים בשמא דיי
אלהא דישראל לא יפסוק דוכרנכון
הלא קיים מימריה בקשוט ובזכו׃
אסמעו הדה יא בעץ׳ יעקוב אלמסמיין

באסם אסראייל ואנמא כרגו מן יהודה
כרגו לחאלפין באסם אללה וידכרון אלאה
אסראייל לא בחק ולא בעדל׃ כי מעיר
הקדש נקראו ועל אלהי ישראל
נסמכו יהוה צבאות שמו׃ אי פקיתא
דקודשא חולקהון ועל אלהא דישראל
רוחצנהון יי צבאות שמיה׃ ואנמא
סמו באסם קריה אלקדס פקט ואסתנדו
עלי אלאה אסראייל אלדי אסמה רב
אלגיוש׃ הראשנות מאז
הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם
עשיתי ותבאנה׃ קדמיתא מלקדמין
חויתי ומן מימרי נפקא ובסרתינון
בתכיף עבדתינון ואתאה׃ ואלאואיל
אכברתכם בהא מן חין ואכרגת מן
קולי ואסמעתכמוהא פמא כאנת
אלא גפלה חתי צנעתהא פאתת׃ מדעתי
כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך
ומצחך נחושה׃ גלי קדמי דאת
סרבן וקשי כברזלא קדלך ובית
עינך חסין כנחשא׃ לעלמי אנך
שעב צעב מתל אלחדיד קדאלך
וגבהתך שביהה באלנחאס׃ ואגיד
לך מאז בטרם תבוא השמעתיך
פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי
צום׃ וחויתי לך מלקדמין עד לא יתין
בסרתך דלמא תימר דחלתי עבדתנון
וצלמי ומתכי אתיכונון׃ לדאלך
אכברתך בהא מן חין וקבל אן תאתי
אסמעתך כי לא תקול דלמי צנעהא
ופסלי ומסבוכי אמר בהא׃ שמעת
חזה כלה ואתם הלא תגידו השמעתיך
חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם׃
שמעתא הא אתגליאת לכל עם מא
דאתגליאת לכון ואתון הלא תחוון
בסרתך חדתן מכען ונטירן דלא
ידעתנון׃ פכמא סמעתהא ואנצר
גמיעהא ואנתם איצא אן תכברון
כדלך אד אסמעתך אלחואדת מן אלאן
ומחפוצאת לך תערפהא׃ עתה נבראו
ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן
תאמר הנה ידעתין׃ כען אתבריאה
ולא מלקדמין וקדם יום מיתיהון ולא
בסרתינון דלמא תימר אנין ידעתינין׃
ומא קד כלקן ולם תעלם מן חין וקבל
יום כונה לם תסמע כי לא תקול אני
קד ערפתה׃ גם לא שמעת גם לא
ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי

ותבאנה ה׳ וקימנה׃ אלקרבנה רעואל פתאם עשיתי נערות אסתר בתר מל׳ ועל אלהי ב׳ וסימנה׃ כי מעיר אלהי אביהן לאו

ידעתי כי בגוד תבגוד ופשע מבטן
קרא לך׃ אף לא שמעתא אלמוי נבייא
אף לא קבילתא אולפן אוריתא אף
לפתגמי ברכן ולוטין קימי דאקימית
עמכון בחורב לא ארכינתא אודנך
לקבלא ארי גלי קדמי דתשקרא
תשקר ומרוד ממעיין יתקרי לך׃ בל
לם תסמע בלם תעלם ותקדם אלי
סמעך כהא מן חין לאני עלמת אנך
סתגדר ובאפר מן חא לבטן סמית׃
למען שמי אאריך אפי ותהלתי
אחטם לך לבלתי הכריתך׃ בדיל
שמי ארחיק רוגזי ותשבחתי לך
בדיל דלא לשיצאותך׃ ולמא אנא
אהלה אטול מהלי ופכריא אמהלך
ללא אקטעך׃ הנה צרפתיך ולא
בכסף בחרתיך בכור עני׃ הא צרפתך
ולא בכסף בחרתך בדחוק מסכינו׃
כלא סבכך לא במתל אלפצה ואכלין
פי כור אלעדאב׃ למעני למעני אעשה
כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן׃
בדיל שמי בדיל מימרי אעביד
דלא יתחל ויקרי דאתגליתי עליכון
לעם אחרן לא אתין׃ וכמא אנא

אהלה אצנע מעך ואקול כיף יבתדל
כרמי לא אעטיה לאכר׃
שמע אלי יעקב וישראל
מקראי אני הוא אני ראשון אף אני
אחרון׃ קבילו למימרי דבית יעקב
וישראל מזמני אנא הוא אנא הוא
דמלקדמין אף עלמי עלמיא דילי
אנון ובר מני לית אלה׃ אסמעו יא
יעקוב ויא אסראיל מסמאיי אני
אנא הו אלאול ואנא איצא אלאכר׃ אף
ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים
קרא אני אליהם יעמדו יחדו׃ אף
במימרי שכלילית ארעא בגבורתי
תליתי שמיא קרית אנא להון קמו
כחדא׃ ואיצא ידי אססת אלארץ וימיני
אכתרעת אלסמא דעות בהם וחאצרו
אגמעין׃ הקבצו כלכם ושמעו מי
בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה
חפצו בבבל וזרעו כשדים׃ אתכנשו
כולכון ושמעו מן בהון חוי ית אלין
יי מרחים ליה לישראל יעביד רעותיה
בבבל ותקוף דרע גבורתיה יגלי
בכסדאי׃ אגתמעו כלכם ואסמעו
מן בכם יכבר בהדה אלאמור פאן

אהבו ד׳ וקימכה׳ ואבין באהבת נפשו ויש׳ אהבו

אלה יחכה ויערפה כאנה צנע מוארה
מתל מאקל פי באבל וקדרתה כמא
וצף פי אלכסדאניין אני אני דברתי
אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו
אנא אנא במימרי גזרית קים עם
אברהם אבוכון אף רביתה אעליתה
לארע בית שכינתי ואצלחית אורחיה
ויעתרף לי באני אנא אלי דעותהתם
נאטבתה ואתית בה ואנגחת טריקה
קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר
דברתי מעת היותה שם אני ועתה
אדני יהוה שלחני ורוחו אתקרבו
למימרי שמעו דא לא מן אולא בסתלא
מלילית מעדן דאתפרשו עממיא
מוחלתי מתמן אברהם קריבתיה
לפלחני אמר נביא וכען יי אלהים
שלחני ומימריה פיקול תקדמו אלי
אסמעו פאני מן אזלי ליס פי
אסתר תכלמת בהא ולא מן וקת כונהא
אנא תם ואן אלה רבי בעתני בנבותי

כה אמר יהוה גאלך
קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך
להועיל מדריכך בדרך תלך כדנן
אמר יי פרקך קדישא דישראל אנא
יי אלהך מאליף לך להנאה מחוי לך
באורח דתהך כדי קאל אלה ולייך קדוס
אסראיל אנא אלה אלמעלמך מא
ינפעך אלמסלכך פי אלטריק אלואגב
אן תמצי פיה לוא הקשבת למצותי
ויהי כנהר שלמך וצדקתך כגלי הים
אילו אציתתא לפקודי והוה פון כשפע
נהר פרת שלמך וזכותך כגלי ימא
לו אצגית אלי וצאיאי לכאן סלאמך
גאריא כאלנהר וחסנאתך כמוג אלבחר
ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך
כמעותיו לא יכרת ולא ישמד שמו
מלפני והוה פון סגי כחלא דימא בנך
ובני בנך כפרידוהי לא יפסוק ולא
ישתיצי שמיה דישראל מן קדמי
לעלם ויכון נסלך כארמל ודראריך
כלוא אלבחר לא ינקטע ולא ינפי אסמה
מן בין ידיי צאו מבבל ברחו מכשדים
ג בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה
עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו
יעקב פוקו מבבל ערוקו ממדינת
ארע כסדאי בקל תשבחא חוו
ובסרו דא אפקוהא עד סיפי ארעא
אימרו פרק יי עבדוהי דבית יעקב

הוציאוה ג׳ וסימנה׳ ותשרף עד קצה הארץ השדודות

לא פאלרגו מן באבל ואהרבו מן
אלכסדאניין ובצות רנה אכברו הדה
ואסמעוהא ואכרגוהא אלי אקצא
אלארץ יקולון קד פך אללה עבדה
יעקוב: ולא צמאו בחרבות הוליכם
מים מצור הזיל למו ויבקע צור
ויזובו מים: ולא אצהינון בחרבתא
דברינון מיא מטנרא אפיק להון
ובזע טינרא ונבעו מיא ולם יעטשו
אד פי אלגפאת סיירהם אלמא מן
אלצואן אהטלה להם כמא שק אלצואן
והטל מנה אלמא: אין שלום אמר
יהוה לרשעים: לית שלמא אמר יי
לרשיעיא: כדאך לא סלאם קאל אללה
ללפאסקין: שמעו איים
אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה
מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי:
קבילו נגוון למימרי ואציתו מלכון
מרחיק יי עד לא הויתי זמנני ממעי
אמי אדכר שמי: אסמעו יא אהל אל
גזאיר ואנצתו יא אחזאב מן בעד
אן אללה סמאני נביא מן חין אלבטן
ומן אמעא אמי דכר בה אסמי: וישם
פי כחרב חדה בצל ידו החביאני

וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני:
ושוי פתגמוהי בפומי כחרב חריפא
בטלל גבורתיה אגין עלי דשוינני
כגיר בחיר דבבית אזנין מסתר: וציר
פאי כסיף חאד ופי צל ידה אכנני
וציירני כסהם מנתקי ופי געבתה
סתרני: ויאמר לי עבדי אתה ישראל
אשר בך אתפאר: ואמר לי עבדי את
ישראל דבך אשתבח: וקאל לי אנת רסולי
יא אסראיל אלדי בה אפתכר: ואני אמרתי
לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי
אכן משפטי את יהוה ופעלתי את
אלהי: ואנא אמרית לריקנו לאיתי
ללמא ולא מדעם חילי שיציתי ברם
דיני גלי קדם יי ואגר עובדי קדם
אלהי: פאן קלת ללפראג תעבת וללתיה
ולהבא אפנית קוותי אלא חכמי ענד
אללה ואגרי ענד רבי: ועתה
אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו
לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף
ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי:
וכען אמר יי דאתקנני ממעין למהוי
עבד פלח קדמוהי לאתבא דבית יעקב
לפלחניה וישראל לרחלתיה יתקרב

ויקירנא קדם יי ומימר אלהי הוה
בסעדי׃ ואן קא אלה כלקי מן אבטן
רסולא לה לארד יעקוב איה ואסראיל
איה יגתמעון פאכרם בדלך ענדה ויציר
אלהי מעזי׃ ויאמר נקל מהיותך לי עבד
להקים את שבטי יעקב ונצורי ישראל
להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי
עד קצה הארץ׃ ואמר הזעיר לכון דאתון
מתקרן עבדי לאקמא ית שבטי יעקב
וגלות ישראל לאתבא ואתנינך לניהור
עממין למהוי פורקני עד סיפי ארעא׃
קאל הינא ענדי אן תכון לי רסולא לתתבת
איעקוב ועלוק אאסראיל תרדהם כל
אגעלך נורא ללאמם לתכון מגותתי
אי אקטאר אארץ׃ כה אמר
יהוה גאל ישראל קדשו לבזה נפש
למתעב גוי לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וישתחוו למען
יהוה אשר נאמן קדש ישראל
ויבחרך׃ כדנן אמר יי פרקיה דישראל
קדישיה לדבסירין בני עממיא לד
לדמטלטלין בני מלכוותא לדהוו
עבדין לשלטונין להון מלכין יחזון
ויקומון רברבין ויסגדון בדיל יי

ו רפ׳ ג חס׳ מלכים נאר אשר

דמהימן קדישא דישראל ואתרעי בך׃
וכדי קאל אלה ולי אסראיל וקדוסיה
למבזא אנפס ומכרוה אאמם ועבד
אסלאטין ירוה אמלוך פיקומו לה
וארויסא פיסגדו לה לקבל קול אלה
חתי יתחקק וקדוס אסראיל אלדי אלתאך׃
כה אמר יהוה בעת רצון
עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך
ב ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל
נחלות שממות׃ כדנן אמר יי בעדן
דאתון עבדין רעותי אנא מקביל
צלותכון וביום עקא אנא מקים פורקן
וסעיד לכון ואתקנינך ואתנינך לקיים
עם לאקמא צדיקיא דשכבין עפרא
לאחסנא ירותן דצדיין׃ וכדא קאל אלה
פי וקת ארצא אגיבך ופי יום אגות
אעינך ואקויך ואגעלך עהד אמאנה
ללקום ותבאת אבלאד ותנחל צאעא
ב ט רינ׳ פס׳ כאנת וחשה׃ לאמר לאסורים צאו
לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו
ג מל׳ ובכל שפיים מרעיתם׃ למימר לדאסירין
בני עממיא פוקו לדעגינין בני מלכוותא
כד בקבלא אתגלו לניהור על אורחן
ישרון ובכל נגדין בית משריהון ותקול

לאמר ט׳ רינ׳ פיסו וסימנ׳ לאסורים הן ישלח לא כי ארץ לך אתן
וחב׳ אל הכהנים מתי יעבר שבנו נא אלהים עזבן

לא אסארי אכרגו וללדיין פי צלמאת
אצהרו פירעון פי אלטריק ועלי גמיע
אכרי׃ לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם
שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל
מבועי מים ינהלם׃ לא יכפנון ולא יצהון
לא ילקינון שרבא ושמשא ארי
דעתיד לרחמא עליהון ידברינון ועל
מבועי מיא ישרינון׃ לא יגועון ולא
יעטשון ולא יצרבהם אלסמום ולא
אלשמס אד׳ ראחמהם יסוקהם ואלי
אנאביע אלמא יקודהם׃ ושמתי כל
הרי לדרך ומסלתי ירמון׃ ואשוי
טוריא כבישין קדמיהון כאורח
וכבשיא יראמון׃ ויקול אציר גמיע
גבאלי טרקא ומחגאתי תרתפע׃ הנה
אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון
ומים ואלה מארץ סינים׃ הא אלין
מרחיק ייתון והא אלין מציפונא
וממערבא ואלין מארע דרומא׃
והוא הולאי יקום מן בעיד יאתון
והולאי איצא מן אלשמאל ומן אלגרב
והולאי מן בלד סין׃ רנו שמים וגילי
ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה
עמו ועניו ירחם׃ שבחו שמיא

ובועי ארעא ורוצו טוריא תשבחא
ארי עתיד יי׳ לנחמא עמיה ועל
ענותנוהי ירחים׃ פיסר אהל אלסמא
ויגדל אהל אלארץ וינטק אהל אלגבאל
ברנה אד׳ עאזא אללה קומה ורחם
צעפהם׃ ותאמר ציון

אפטרתא דהיה עקב

עזבני יהוה ואדני שכחני׃ על דאמרת
ציון סליק יי׳ שכינתיה מני ושרחקני׃
וקד קאלת ציון אן אללה תרכני וכאנה
נסאני׃ התשכח אשה עולה מרחם
בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי
לא אשכחך׃ האפשר דתתנשי אתתא
ברה מלרחמא על בר מעהא אף אם
אלין יתנשיין מימרי לא ירחקניך׃
הל תנסא אמראה צביהא מן אן
תרחם אבנהא והולאי איצא לו נסין
אנא לא אנסאך׃ הן על כפים חקתיך
חומתיך נגדי תמיד׃ הא כד על ידיין
את ציירא קדמי שורך לקבלי תדירא׃
וכאנך עלי אלכפין רסמתך ואסוארך
חדאי ראימא׃ מהרו בניך מהרסיך
ומחריביך ממך יצאו׃ ייתון יבנון
חרבתיך מפגרך ומחרבך מניך יגלון׃
ויסרעון באנוך והאדמוך ומכרבוך

יי ויי ג וסימנהי׳ נירי דשמו׳ ותאמר ציון חזן שוא
מהרו ג׳ וסימנהי׳ וקי׳ בניהוק ד״ל ואי אבשין

מנך יכרגון: שאי סביב עיניך וראי
כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה
כי כלם כעדי תלבשי ותקשרם ככלה:
זקופי ירושלם סחור סחור עינך וחזא
כל בני עם גלותיך דמתכנשין ואתן
לגויך קיים אנא אמר יי ארי כולהון
ליך כלבוש דיקר ועובדיהון בגויך
כקשוט כלתא: ארפעי עינך חואליך
ואנצריהם כלהם קד אגתמעו גאו
אליך ובקאי אראיס יקול אלה לתלבסי
גמיעהם כאלתיגאן ותעקדיהם כאלערוס:
כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך
כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך: ל׳ מל׳
ארי חרבתיך וצדיותיך וארעא מפגלותיך
ארי כען תדחקין מיתיב ויתרחקון מסלעמיך:
ואן כראבאתך וחשאתך ובלדך אלמהדום
ליציקון מן אלעמארה ויבעדון מהלכוך:
עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר ל׳ וחס
לי המקום גשה לי ואשבה: מבען
יימרון חד חד בגויך בני עם גלותיך
עק לי אתרא רוח לי ואתיב: וליקולון
איצא בחצרתך אהלך אלדי תוהמת
אנך תתכליהם בעץ לבעץ קד
צאק בי אלמוצע תקדם לי חתי אגלס:

ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ג׳
ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ל׳ חס
ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי ל׳
אלה איפה הם: ותימרין בלביך מן רבי
לי ית אלין ואנא תכלא ויחידא גליא
ומטלטלא ואלין מן רבי הא אנא
אשתארית בלחודי אלין איכא הוו:
ותקולין פי נפסך מן ולד לי האולי
ואנא תכלא מישומא ואני כנת גליה
זאילה האולי מן רבאהם ואני כנת
קד בקית וחדי והאולי אין כאנו:
כה אמר אדני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים ב׳ המורדים
נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על ב׳ ל׳ ש׳
כתף תנשאנה: כדנן אמר יי אלהים
הא אגלי בעממיא גבורתי ועל
מלכוותא ארים נסי ויתון בנך בכנין
ובנתך על פירון יתנטלן: כדא קאל
אלה לאשירן עלי אלאמם בידי ואלי
אלשעוב ארפע עלמי פיאתוך בבניך
פי חצונהם ובנאתך עלי אכתאפהם
תחמל: והיו מלכים אמניך ושרותיהם ל׳ ומל׳
מניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר ל׳ ב׳ וכת׳
רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר כן

והביאו ד׳ ונודעה ולקחו בחיצן את כל אחיכם

לא יבשו קוי׃ ויהון מלכיא תורבינך
ומלכותהון ישמשונך על אפיהון
על ארעא ישתטחון למבעי מנך
ועפר רגליך ילחכון ותדעין ארי אנא
יי דלא יבהתון צדיקיא דמסברין
לפרקני׃ ויכון מן מלוכהם חאצנוך
ומן רייסאתהם מרצעאתך עלא
וגוההם עלי אלארץ יסגדון לך ותראב
רגליך ילחסונה ותעלמין אני אללה
אלדי לא יכיב ראגיי׃ היקח מגבור ב̇ מימין
מלקוח ואם שבי צדיק ימלט׃ יג̇
האפשר דיתנסיב מגיברא עדי
ואם דשבו זכאין ישתיזב׃ והל
יוכד מן אלגבאר פי או סבי אלפלג
יפלת׃ כי כה אמר יהוה
גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ב̇ בזיל מעבר
ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת יג̇
בניך אנכי אושיע׃ ארי כדנן אמר
יי אף דשבו גיברין אתיב ודעדו
תקיפין אשיזיב וית פורענותיך
אנא אתפרע וית בנך אנא אפרוק׃
הכדא קאל אללה חתי סבי אלגבארה
אכלה ופי אלראהבין אפלתה ולכאצמך
אנא אכצמה ובניך אנא אגיתהם׃

והאכלתי את מוניך את בשרם
וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר
כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר
יעקב׃ ואיכיל ית בסר דהוו מונן ליך
מיכל לכל עופא דשמיא וכמא דמתרון
מיחמר מרית כין חית כלא מדמהון
תתרוי וידעון כל בני בסרא ארי אנא
יי פרקיך ומשיזביך תקיפא דיעקב׃
ואטעם גאבניך לחומהם וכאלרב
יסכרון מן דמאהם ויעלם גמיע אל
בשריון אני אללה מגיתך ווליך גליל
יעקוב׃ כה אמר יהוה איזה
ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה
או מי מנושי אשר מכרתי אתכם
לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם׃ כדנן אמר יי אידא
היא איגרת פיטורין דיהבית לכנשתכון
ארי אתרחקת או מן דליה חובא
קדמי דזבינית יתכון ליה הא בחוביכון
אזדבנתון ובמרדיכון אתרחקת
כנישתכון׃ כדא קאל אללה אירא כתאב
טלאק אמכם אן כאן טלקתהא או
מן גרמאי בעתכם לה אנמא אבתעתם
בדנובכם וטלקת אמכם בגרומכם׃

כריתות ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ וסימנהון ושנאה וכתב לה איזה ספר

מדוע באתי ואין איש קראתי ואין
עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם
אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב
ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם
מאין מים ותמת בצמא׃ מדין שלחית
נביי ולא תבו אתנביאו ולא קבילו
האתקפרא אתקפדת גבורתי מלמפרק
ואם לית קדמי חיל לשיזבא הא
במזופיתי אחריב ימא אשוי נהרין
מדברא יסרון נוניהון מבלי מיא
וימותון בצהותא׃ מא באלכם לאטבתכם
פלם יכון אנסאן נאצתא בעד מא
דעותכם פלם יכון מגיבא אהו לקצור
קצרה ידי ען פראכם או ליס פיי
קוה אנגיכם הודי בזגרתי אגפף
אבחאר ואציר אלאנהאר בראריא
חתי ינתן סמכהם ממא ליס מא בעד
מא ימות באלעטש׃ אלביש שמים
קדרות ושק אשים כסותם׃ אכסי
שמיא ליר בקבלא וכסקא אשוי
כסותהון׃ ואלבס עליהם אלסמא סואדא
ואגעל כסותהא כאלמסח׃ אדני יהוה
נתן לי לשון למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי
אזן לשמע כלמדים׃ יי אלהים יהב לי
לישן דמלפין לחודעא לאלפא לצדיקיא
דמשלהן לפתגמי אוריתיה חוכמא
בכין כצפר בצפר מקדים לשלחא
נביוהי מא אם יתפתחן אדני חייביא
ויקבלון אולפן׃ אלה רזקני לגה אל
תעלים אעלם אמרא אלקנה אלגב
יצהר לי פי כל גדאה ויתיר לי אסתמאע
לתסמע בתעלימי בהא׃ אדני יהוה
פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור
לא נסוגתי׃ יי אלהים שלחני לאתנבאה
ואנא לא סריבית לאחרא לא אסתליתי
וקד תקדם אלה אליי באשיא לם אכאלפה
עליהא ולם אתדחא אלי ורא׃ גוי נתתי
למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי
מכלמות ורק׃ גבי יהבית למחן ולסתי
למרטין אפי לא טמרית מאתכנעו
ורוק׃ בדל געלת צהרי לאלצארבין וכדיי
לאלנאתפין ולם אחגב וגהי ען אלכזא
ואלבצאק׃ ואדני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש׃ ויי אלהים סעיד
לי על כין לא אתכנעית על כין שויתי
אפי תקיפין כטינרא וידענא ארי לא

איבהת ואלה יעינני ולדלך לס אבזא
וקר געלת וגהי כאחגר אצלד ועלמת
אני לא אסתחי בקולי: קרוב מצדיקי
מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל
משפטי יגש אלי: קריבא זכותי מן
ידין עמי נקום כחדא מן בעיל דיני
יתקרב לותי: ומא אקרב אפלא אגי
פמן יטאצמני נתואקף גמיעא ומן
הו מחאכמתי יתקרס אלי: הן אדני
יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עש יאכלם: הא יי
אלהים סעיר לי מן הוא דיחייבנני
הא כולהון כלבושא דבלי דעשא
אכיל ליה: ואדא כאן אלה יעינני
פמן יגלבני בל כלהם כאתוב יבלון
ואעת יאכלהם: מי בכם
ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם
יהוה וישען באלהיו: מן בכון מדחלא
דיי דשמע בקל עבדוהי נביא
דעבד אוריתא בעקא כגבר דמהליך
בקבלא ודיתזיהור ליה מתרחיץ
בשמא דיי ומסתמיך על פורקנא
דאלהיה: ומן כאן פיכם יכאף אללה

ויסמע קול רסולה פלו סאר פי אלצלמאת
ולא יכון לה ספר ליתק באסם אללה
ויתוכל עלי רבה: הן כלכם
קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור
אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה
זאת לכם למעצבה תשכבון: הא
כולכון מגרין באשא מתקפי חרב
איזילו פילו באשא דגריתון ובחרב
דתקיפתון ממימרי הות דא לכון
לתקלתכון תתובון: ואן כאן גמיעכם
קאדחי אנאר מדרי אלשראר לסרתם
פי שהב נארכם ופי שרארא אשעלתמוהא
ומן קדרתי יחל הדי בכם וכמא
כסבתם תנצגעון: שמעו
אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו
אל צור חצבתם ואל מקבת בור
נקרתם: קבילו למימרי רדפי קושטא
דבען אלפן מן קדם יי אסתכלו
דכח ציבא מטינרא אתחציבתון
וכפסולא מגוב ריקן אתפסילתון:
אסמעו לי יא טאלבי אלעדל מלתמסי
אלעדל אתפתו אלי צו ואן מנה נחתתם
ואלי מחפר ביר מנהא נקרתם: הביטו
אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם

כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃
אסתכלו באברהם אבוכון ובשרה
דעדיאתכון ארי יחיד הוה אברהם
יחידאי בעלמא קריבתיה לפלחני
ובריכתיה ואסגיתיה׃ שרח דלך
אתפתו אלי אברהים אביכם ואלי סרה
חאמלתכם פאני דעותה ואחדא
ובארכת פיה וכתרתה׃ כי נחם יהוה
ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה
כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה׃ ארי
עתיד יי לנחמא ציון לנחמא כל
חרבתהא וישוי מדברה כעדן
ומישרה כגינתא דיי ביע וחדוא
ישתכח בה מעלי תודתא וקל
דמשבחין׃ ואעלמו אן כדאך יעזי
אללה ציון ויעזי גמיע כראבאתהא
ויגעל בריתהא כעדן ובידאתהא
כגנאן אללה אלסרור ואלפרח יוגד פיה
אלשכר וצות אלתסביח׃
הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי
האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע׃ קבילו למימרי
עמי ולנשתי לפולחני אציתא ארי

אוריתא מן קדמי תיפוק ודיני כנהור
ליה עממין יזדמנון׃ אסגו לי יא קומי
ויא אמתי אנצתו לי פאן שריעה
תכרג מן ענדי יכון בהא נורא ללאמם
יסכנהא׃ קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי
עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל
זרעי ייחלון׃ קריבא זכותי נפק
פורקני ובתקוף דרע גבורתי עממיא
ידינון למימרי נגוון יסברון ולתקוף
דרע גבורתי יכתרון׃ וכמא עדלי
יקרב ויכרג בה גותי כדאך אפאתי
תחכם פי אלאמם פהם ירגון רחמתי
ויצברון לאפאתי׃ שאו לשמים עיניכם
והביטו אל הארץ מתחת כי שמים
כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה
וישביה כמו כן ימותון וישועתי
לעולם תהיה וצדקתי לא תחת׃ זקופו
לשמיא עיניכון ואסתכלו בארעא
מלרע ארי שמיא כתננא דעדי כין
יעדון וארעא ככסותא דבליא כין
תבלי ויתבהא אף אינון הכין ימותון
ופורקני לעלם תהי וזכותי לא תתעכב׃
ארפעו אלי אלסמא עיונכם ואלתפתו אלי
אלארץ מן דונהא ואעלמו אן אלסמואת

כד כאן תצמחל וארץ כאתוב תבלא
ואהלהא כדאך ימותון וגותי יכון אלי
אלדהר ואהל זכותי לא ידערון׃
שמעו אלי ידעי צדק עם
תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש
ומגדפתם אל תחתו׃ קבילו למימרי
ידעי קושטא עמא דאולפן אוריתי
בליבהון לא תדחלון מחסודי בני
אנשא ומאתרברבותהון לא תתבלון׃
אסמעו ליא עארפי אלעדל קום תוראתי
פי קלובהם לא תכאפו מן עאר סאיר
אלנאס ומן קדאיפהם לא תדערו׃ כי
כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס
וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור
דורים׃ ארי כלבושא דאכיל ליה עשא
וכעמרא דאחיד ביה רקבא וזכותי
לעלם תהי ופורקני לדר דרין׃ אנהם
כאתוב יאכלהם אלעת וכאלצוף יאכלהם
אלסוס ועדלי יתבת אלי אלדהר וגותי אלי
גיל ואגיאל׃ עורי עורי לבשי
עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות
עולמים הלוא את היא המחצבת רהב
מחוללת תנין׃ אתגלא אתגלא לבשי
תקוף גבורא מן קדם יי אתגלא כיומי

קדם דריא דמלקדמין הלא בדיליך
כנשתא דישראל תברית גיבריא
שיציתי פרעה ומשריתיה דהוו
תקיפין כתנינא׃ ואקולי יא אנצהרי
אלבסי עזא יא קדרה אללה אנצהרי
כאיאם אלקדימה ואגיאל אלדהריה
אליס הי אלנאחתה אלמפתן אלמרדעה
אלתנין׃ הלא את היא המחרבת ים מי
תהום רבה השמה מעמקי ים דרך
לעבר גאולים׃ הלא בדיליך כנשתא
דישראל אחריבית ימא מי תהום רבא
שויתי עומקי ימא אורח למגז
משיזביא׃ אוליס הי אלמגפפה מן
אלבחר מא אלגמר אלכביר אלמציירה
אעמאק אלבחר טריקא ימר פיהא
אלמפכוכין׃ ופדויי יהוה ישובון ובאו
ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה׃
ופריקיא דיי יתכנשון מביני גלותהון
ויעלון לציון בתשבחא וחדות עלם
תהי להון דלא פסקא ועננ יקר יהי
מטל על רישיהון בעו וחדוא ישכחון
ויסוף מנהון מדבית ישראל דוונא
ותינחתא׃ פכואך מן יפדיהם אללה

אלין מלין מן ב אתין לית כות אט אט בל בל גב גב גל גש גז גע רש הה זע זב זן חף חס חח חל חק טול טחיך כף לן מך מר מט מן
נס נב קך סס עי פס צן צן צו צב קש רר רד שר שן של שת תן ׃

ירגעון וירכלון ציון ברנה ופרחו להר
פיקלו בהם לסרור ולפרח ילחקונהמא
ותהרב ענהם ולחסרה ולתנהד׃
ג ב אנכי אנכי הוא מנחמכם
מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם
חציר ינתן׃ אנא אנא הוא מנחמכון ממן
אתון דחלין מאנשא דמאית ומבר
אנשא דכעסבא חשיב׃ אנא הו
מעאזיכם פי מא אנתם תכאפו מן
אנסאן ימות או אבן אדם אלדי יציר
ד מ כאלחשיש׃ ותשכח יהוה עשך נוטה
שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל
ב מט היום מפני חמת המציק כאשר כונן
להשחית ואיה חמת המציק׃ ואתנשיתא
פולחנא דיי דעבדך דתלא שמיא
ושכליל ארעא ודחילתא תדירא
כל יומא מן קדם חמת מעיקא כמא
דמתקנין לחבלא וכען אן היא חמת
מעיקא׃ ותנסא אלה רבך אלמאד אל
סמא ומאסס אלארץ ותפזעת דאימא
טול אלזמאן מן קבל חמיה אלמצאיק
כמא היאהא ליפסד בהא פאין הי
ב והאיש אלאן חמיה אלמצאיק׃ מהר צעה
להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר

לחמו׃ מוחי פורענא לאתגלאה ולא
ימותון צדיקיא לחבלא ולא יחסרון
מזונהון׃ אלסארע שפאאן יחלהא
פלא ימות אלקום הלאכא ולא יעוזהם
ט טעאמהם׃ ואנכי יהוה אלהיך רגע
ריש הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃
פסק ואנא יי אלהך דנזיף בימא והמן גלוהי
וכל יי צבאות שמיה׃ ואנא אלה רבך
תרי זאגר אלבחר פתהיג אמואגה רב אלגיוש
עש כון אסמה׃ ואשם דברי בפיך ובצל ידי
ג כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ
ל וחס ולאמר לציון עמי אתה׃ ושויתי פתגמי
ג נבואתי בפומך ובטלל גבורתי אגינית
לירושלם לציון עלן עלך לקיימא עמא דאמיר עליהון
דיסגון ככוכבי שמיא ולשכללא
כנשתא דאמיר עליהון יסגון כעפרא
דארעא ולמימר לדדיירין בציון עמי
אתון׃ ולקנתך כלאמי ופי צלי גטיתך
וכמא נצבת אלסמא ואססת אלארץ כדאך
אקול לאל ציון אנתם קומי׃
התעוררי התעוררי קומי ירושלם
ל אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו
וחד את קבעת כוס התרעלה שתית מצית
ומצית אתרבא את רבא קומי ירושלם דקבילת

כאשר ב מט וקי מכ מסת השמר בכבע והשער קברו דברו להם ובתר דעמו בגורל החושבים ותשכח יי אפרוש עליהם חפצת עשית

מן קדם יי׳ ית כסא דחמתיה ית פיילי
כסא דלוטא שתית מצית׳ אתנבהי
אתנבהי קומי יא ירושלם אתי שרבתי
מן עננ אלה כאס חמייתה חתי תפל
וכאס אלמסדר שרבתיה ונשפתיה׃
אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין
מחזיק בידה מכל בנים גדלה׃ לית
דמנחים לה מכל בנין דילידת ולית
דמתקיף בידה מכל בנין דרביאת׃
וקיל לך ליס להא סאיק מן גמיע
בנין אלדי ולדתהם ולא אכד בידהא
מן כל בנין רבתהם׃ שתים הנה
קראתיך מי ינוד לך השד והשבר
והרעב והחרב מי אנחמך׃ תרתין
עקן אתאה עלך ירושלם לא יכילת
למקם כיד ארבע ייתין עלך בזא
ותברא וכפנא וחרבא לית דינחמנך
אלהין אנא׃ ועלי כלתאן מבזא
ואפאך מן ינוד לך עלי אלנהב ואלכסר
ואלגוע ואלסיף מן יעאזיך׃ בניך עלפו
שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת אלהיך׃
בנך יהון מטרפין רמן בריש כל
שוקיא כמזרקי מצדין מלן חמתא

מן קדם יי׳ מזופיתא מן קדם אלהיך׃
ובנוך קד תצורו ואנצגעו פי טרף
כל סוק כאלתיתל פי אלשבכה אלממלוין
מן חמיה אללה ומן זגרה רבך׃ לכן
שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא
מיין׃ בכין שמעי כען דא מטלטלתא
דרויא מן עקא ולא מן חמר׃ לדאלך
אסמעי הדא יא צעיפה יא סכרא
לא מן כמר׃ כה אמר אדניך
יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד׃
כדנן אמר רבוניך יי׳ ואלהיך דעתיד
למעבד פורענות דין עמיה הא קבילית
מן ידיך ית כסא דלוטא ית פיילי כסא
דחמתי לא תיספין למשתיה עוד׃
כדי קאל אללה סיידך ורבך יכצם לקומה
האנא אכד מן ידך אלכאס אלמסדר
ואך תפל כאס חמייתי פלא תעודין
אן תשרביהא אבדא׃ ושמתיה ביד
מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי
ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ
לעוברים׃ ואמסרינה ביד דהוו מונן
ליך דהוו אמרין לנפשיך אמאיכי

ונעדי ואמאיכת פארעא יקריך והוית
פשוק לעדן ואצ׳יירהא פי ידמחסניך
אדי קאו לנפסך אנכפצ׳י חתי נגוז
פצ׳יירת צ׳הרך כאלארץ׳ וכאלסוק לל
מארה׃ עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף
יבאך עוד ערל וטמא׃ אתגלא
אתגלא לבשי תוקפיך ציון לבשי
לבושי תושבחתיך ירושלם קרתא
דקודשא ארי לא ייספון יעדון ביך
עוד ערלין ומסאבין׃ אצ׳הרי אלבסי
עזך יא ציון אלבסי תיאב פכרך יא
ירושלם בית אלמקדס פאנה לא יעוד
ידכלך אבדא אקלף ולא נגס׃ התנערי
מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי
מוסרי צוארך שביה בת ציון׃ אתנפצי
מעפרא קומי תיבי על כורסי יקרא
ירושלם אתפסקו חנקי צוריכון שבויי
כנשתא דציון׃ ואנתפצ׳י מן אלתראב
וקומי אגלסי יא ירושלם וחללי
אלכנאק ענקך יא מסביה גמע ציון׃
כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו׳ ארי

כדנן אמר יי׳ מגן אזדבנתון ולא בכסף
תתפרקון׃ הכדא קאל אללה כמא אבעתם
מגאנא כדאך בלא תמן תפתכון׃
כי כה אמר אדני יהוה מצרים
ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור
באפס עשקו׳ ארי כדנן אמר יי׳ אלהים
למצרים נחת עמי בקדמיתא לאתותבא
תמן ואתוראה בלמא אנסיה׃ וקאל אללה
איצ׳א כמא צנעת במצר אד ורדהא
אולא קומי ליסכנהא כדאך אצנע
באשור אלדי גשמהם אלירא׃ ועתה
מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם
משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל
היום שמי מנאץ׃ וכען עתדנא
למפרק אמר יי׳ ארי אזדבן עמי מגן
עממיא דשליטו ביה משתבחין אמר
יי׳ ותדירא כל יומא על פלחן שמי
מרגזין׃ ואן יקול אללה ליס ההנא
יסאק שעבי מגאנא וצאר סלאטינהם
יולולון יקול אללה ואסמי טול הדא
אלזמאן ירפץ׳ ואימא׃ לכן
ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי
אני הוא המדבר הנני׃ בכין יתגלא
בעממיא שמי בכין בעידנא ההוא

תידעין ארי אנא הוא ממליל ית ומימרי
קיים לכן סיערף קומי אסמי ויעלמון
איצא אני הו מלאטבכם במא כנת׃
מה נאוו על ההרים רגלי ב׳ לה״יך
מבשר משמיע שלום מבשר טוב
משמיע ישועה אמר לציון מלך
אלהיך׃ מא יאין על טורי ארעא
דישראל רגלי מבסר משמע שלם
מבסר טב משמע פורקן אמר לכנשתא
דציון אתגליאת מלכותא דאלהיך׃
מא אחסן עלי לגבאל ארגל למבשר
מסמע לסלאם מבשר בלכיר מסמע
למגותה יקול לציון קד צהר מלך
רבך׃ קול צפיך נשאו קול א׳
יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב ג׳ ולא
יהוה ציון׃ קל פרנסך דמרימין קלהון תחוס
כחדא משבחין ארי בעיניהון יחזון אשר
גבורן דיעבד יי כד יתיב שכינתיה עין
לציון׃ וצות מתטלעיך קד רפעו יראו
אצואתהם והם ירננו אגמעין אד
ינצרו עינא לעין רגוע אלה אלי ציון׃
פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי
נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃ בועו
ושבחו כחדא חרבת ירושלם ארי

עתיד יי לנחמא עמיה פרק ירושלם׃
פאנטקו ורננו אגמעין יא אחלא כראב
את ירושלם אד עזא אלה קומה
ותולי ירושלם׃ חשף יהוה את זרוע
ב׳ וינשא קדשו לעיני כל הגוים וראו כל
ה׳ ב׳ זכר אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃
חסדו גלא יי ית דרע קודשיה לעיני כל
עממיא ויחזון כל דבסיפי ארעא
ית פורקנא דאלהנא׃ ואצהר קדרתה
אלמקדסה בחצרה גמיע אלאמם וראי
גמיע אקטאר אלארץ מגותה ובנא
סורו סורו צאו משם
טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו
נשאי כלי יהוה׃ אתפרשו אתפרשו
פוקו מתמן במסאב לא תקרבון פוקו
מגוה אתבחרו נטרי מני בית מקדשא
דש׃ זולו זולו אכרגו מן תם ולא תדנו
בנגאסה ואלא כרגתם מנהא תנקו
ג׳ יא חאמלי כתב אלה׃ כי לא בחפזון
תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך
ומה לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל׃
ארי לא בבהילו תפקון מביני עממיא
ובערוקא לא תתובלון לארעכון
ארי מדבר קדמיכון יי ועתיד לכנשא

ישועתה וסימנ׳ הריצבו חשף כל אפסי ארץ מי יתן קדמאי בזאת׃ בחפזון ג׳ ואכלתם כי בחפזון כי לא בחפזון

גלותכון אלהא דישראל׃ פאנכם לא
בחפז תכרגון ובהרב לא תסירו בל
אללה עלי מקדמתכם הו אלאה אסראיל
עלי סאקתכם׃ הנה ישכיל
עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃ הא
יצלח עבדי משיחא יראם ויסגי
ויתקף לחדא׃ הא סיעקל רסולי וירתפע
ויתסאמא וישמך גדא׃ כאשר שממו
עליך רבים כן משחת מאיש מראהו
ותארו מבני אדם׃ כמא דסברו ליה
בית ישראל יומין סגיאין דהוו חשוך
בני עממיא חזויהון וזיוהון מבני
אנשא׃ וכמא יסתוחש מנה אלכתירין
כדאך ינפסד כלאמר מנהם מנצרתה
וחליתה מן בני אדם׃ כן יזה גוים רבים
עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃
כין יבדר עממין סגיאין עלוהי ישתקון
מלכין ישוון ידיהון על פומהון ארי
דלא אשתעיאו להון חזו ודלא שמעו
אסתכלו׃ וכדאך יבדד אלאמם כתירא
ותצם אלמלוך אפואהם לאנהם
ראו מאלם יקץ עליהם מתלה
ושאהדו מאלם יסמעו נצירה׃

מי האמין לשמעתנו וזרוע
יהוה על מי נגלתה׃ מן הימין לבסורתנא
דא ותקוף דרע גבורתא דיי כדיין
על מן אתגליאת׃ מן צדק באלכבארנא
הדה וקדרה אללה עלי מן תצהר׃ ויעל
כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא
מראה ונחמדהו׃ ויתרבא צדיקיא
קדמוהי הא כלבלבין דפרחין וכאילן
דמשלח שורשוהי על נגדין דמיין
כין יסגין תולדת קודשא בארעא
דהות צריכה ליה לא חיזו חולא חזוה
ולא אימתיה אימת הדיוט ויהי זיו
קודשא זיויה דכל דיחזיניה יסתכל
ביה׃ מן נבת כאלזראעה קבל דלך
וכאצל מנפרד פי בלד מפאזה
אלדי לא רועה לה ולא בהגה ואלא
נצרנא לא מנצר פנתמנאה׃ נבזה
וחדל אישים איש מכאבות וידוע
חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא
חשבנהו׃ בכין יהי לבוסרין ויפסיק
יקר כל מלכותא יהון חלשין ודוון
הא כאנש כיבין ומזמן למרעין
וכמא דהוית מסלקא אפי שכינתא

אישים ג ומל וס׳ מכ׳ נבזה וחדל אישים את אישים אליכם אישים

מננא בסירין ולא חשיבין׃ כדלך
הו זרי ומנקטע מן אלנאס דו אוגאע
ומעדות באמראץ וכמן תחגב
וגוה ענה כדלך הו זרי פמא נחסבה׃
אכן חליינו הוא נשא ומכאבינו סבלם
ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה׃ בכין על חובנא הוא יבעי
ועויתנא בדיליה ישתבקן ואנחנא
חשיבין כתישין מחן מן קדם יי ומענן
אלא אמראצנא הו אחתמלהא
ואוגאענא אזדלמהא ונחן חסבנאה
מבתלא מצרובא מן ענד אלה
ומעדבא׃ והוא מחלל מפשעינו
מדכא מעונתינו מוסר שלומנו
עליו ובחברתו נרפא לנו׃ והוא
יבני בית מקדשא דאתחל בחובנא
אתמסר בעויתנא ובאלפנה שלמיה
יסגי עלנא ובדנתנהי לפתגמוהי
חובנא ישתבקון לנא׃ והו ממרץ
מן גרומנא מדוך מן דנובנא מן
אגל מכאפאתנא ובגראחתה עופינא׃
כלנו כצאן תעינו איש לדרכו
פנינו ויהוה הפגיע בו את עון
כלנו׃ כולנא כענא אתבדרנא

גבר לקביל אורחיה גלינא ומן קדם יי
הות רעוא למשבק חובי כולנא
בדיליה׃ ואל כלנא כאלגנם צללנא
וכל אמר עלי וגהה תוגהנא פאן
אלה לקאה הו דנוב גמיענא׃ נגש
והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח
יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה
ולא יפתח פיו׃ בעי והוא מיתותב
ועד לא פתח פומיה מתקבל תקיפי
עממיא כאימרא לנכסתא ימסר
וכרחלא דקדם גזזהא שתקא ולית
לקבליה פתח פומיה וממליל מלא׃
תלתל והו מערב פמא יפתח פאה
כאלחמל אלדי יודי ללדבח וכרכלה
בין ידי גאזהא סאכתה פמא יפתח
פאה׃ מעצר וממשפט לקח ואת
דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי נגע למו׃ מיסורין
ומפורענו יקריב גלותנא פרישן
דיתעבדן לנא בזמוהי מן יכול
לאשתעאה אריי יעדי שולטן
עממיא מארעא דישראל חובין
דחבו עמי עד להתהון ימטי׃ ומן
אלחבס ואלמחאכמה יוכד ומא פי

נגזר ג׳ וסימנה׃ כי נגזר כי נגזר ואת אשר נגזר ישוחח במעשה ידיך אשוחח מל׳ בעל׳

גילה מן ינתשיא חתי קטעמן בלר
אחיזה ומן גרם קומי אברא עליהם׃
ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו
על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃
וימסר ית רשיעיא לגיהנם וית עתירי
נכסיא דאנסו במותא דאבדנא בדיל
דלא יתקיימון עבדי חטאה ולא ימללון
נכסין בפומהון׃ וגער מע אצלמין קבלה
אסתקלא ומע אמסתגניין בקת לה
צלמא מע מאלם יצנע צלמא ולא
מכר פי פאה׃ ויהוה חפץ דכאו החלי
אם תשים אשם נפשו יראה זרע
יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃
ומן קדם יי הות רעוא למצרף ולדכאה
ית שארא דעמיה בדיל לנקאה מחובין
נפשהון יחזון במלכות משיחהון
יסגון בנין ובנן ייראכון יומין ועבדי
אוריתא דיי ברעותיה יצלחון׃ ואלה
ארא רבת דויכה ואמרא צהא תציר
נפסה אתם אתמא וירא אנסלאצאץ
תטול מרתה ומראר אלה יתכת פ
ירה׃ מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו
יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונותם
הוא יסבל׃ משעבוד עממיא ישיזיב

נפשהון יחזון בפורענות סנאיהון
יסבעון מבזת מלכיהון בחכמתיה
יזכי זכאין בדיל לשעבדא סגיאין
לאוריתא ועל חוביהון הוא יבעי׃ ומן
שקאיה נפסה ירא תואבא וישבע
מנה ומן עקלה יזכי אזכי כאן רסולי
לאכתירין ולנובהם יחתמלהא׃ לכן
אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק
שלל תחת אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים
נשא ולפשעים יפגיע׃ בכין אפליג
ליה ביזת עממין סגיאין וית נכסי
כרכין תקיפין יפליג עדאה חלף
דמסר למותא נפשיה וית מרודיא
שעביד לאוריתא והוא על חובין
סגיאין יבעי ולמרודיא ישתביק ליה׃
לדאך אנצבה מעאגלא ומע אעצמא
יקתסם אסלב בד למא גרד ללמות
נפסה ומע אפאסקין אנעד והו קד
אחתמל דנב אכתירין ועלי אפאסקין
יסתקבל׃

הפטרת אלה תולדת נח

רני עקרה
לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה
כי רבים בני שוממה מבני בעולה
אמר יהוה׃ שבחי ירושלם דהות
כאתתא עקרא דלא ילידת בועי תשבחא ורוצי
חדוא

פאיתא דלא עדיאת ארי סגיאין
יהון בני ירושלם צדיתא מבני רומי
יתיבתא אמר יי׃ רני יא גמאעה
הי כעאקר לם תלד ואנטקי ברנין
ואצהלי יא אמה הי כמן לם תטלק
פאן אהל אלוחשה סיכונו אכתר
מן אלמסכונה קאל אללה׃ הרחיבי מקום
אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל
תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך
חזקי׃ אפתא אתר בית משרך וקרוי
ארעיך יתיבי לא תמנעין אסגא
עם משריתיך ושלטונך תקיפי׃
אוסעי מוצע כבאך ושקאק מסאכנך
ימתדו לם תצריהם וטוולי אטנאבך
ושדדי אותאדך׃ כי ימין ושמאל
תפרצי וזרעך גוים יירש וערים
נשמות יושיבו׃ ארי לדרומא ולצפונא
תתקפין ובנך עממין ייר[ת]ון וקרוין
דצדיין ייתבון׃ פאנך סתנבסטין
ימנה ויסרה ונסלך ירת אממא
וקרי וחשה יעמרונהא׃ אל תיראי
כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא
תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃

לא תרחלין ארי לא תיבהתין ולא
תתכנעין ארי לא תתכלמין ארי בהתת
עולימותיך תתנשין וחסודי ארמלותיך
לא תדכרין עוד׃ ולא תכאפי פאנך לא
תכיבין ולא תכגלי פאנך לא תכזיין
כל תנסין חיא צבאיך ועאר תרמלך
לא תדכרינה אבדא׃ כי בעליך עשיך
יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃
ארי מריך דעבדיך יי צבאות
שמיה ופרקיך קדישא דישראל
אלה כל ארעא יתקרי׃ אן כאלקך
אסמה רב אלגיוש ווליך קדוס אסרא
איל אלה גמיע אלעאלם ידעא׃ כי כאשה
עזובה ועצובת רוח קראך יהוה
ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃
ארי כאיתא שביקא ועיקת רוח
ערעת שכינתא דיי וכאיתת עולימין
דאתרחקת אמר אלהיך׃ ואנמא אמתאה
תרכת חינא פאגתמת רוחהא סמאך
אללה או אמראה אלשבאב איזהד
בהא וקתא קאל רבך׃ ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך׃
ברגז זעיר רחיקתיך וברחמין סגיאין

יריעות ה׳ מל׳ בל׳ ג׳ הרחיבי יגדון כיריעות שלמה וכלב וארון ושג׳ יריעת כת׳ ׃—׃

אקריב גלותיך׃ פאן כנת טרפה יסיחה
תרכתך פאני ברחמה ואסעה אגמע
שמלך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר
גאלך יהוה׃ בשעא זעירא סליקית אפי
שכינתי זמן מנך ובטבות עלם דלא
פסקן ארחים עלך אמר פרקיך יי׃
ואן כאן בזבר מן סכט חגבת רצאי
כטרפה ענך פבפצל מוכד ארחמך
קאוליך אלה׃ כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ
כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׃
כיומי נח הא קדמי דקיימית במימרי
דלא יעדון מי טופנא דהוו ביומי נח
עוד על ארעא כין קיימית דלא יחול
רוגזי עלך ולא איזוף בך׃ והדי ענדי
כעצר נוח אנה כמא אקסמת אן לא
ימר מתלמא עינר נוח אבדא על
ארץ כדאך אקסמת אן לא אסכט
עליך ולא אזגרך׃ כי ההרים ימושו
והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך
לא ימוש וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה׃ ארי טוריא יעדון
ורמתא יתפרקן וטובי מניך ילושלם

ימושו ג׳ וס׳ מנ׳ ב׳ כי ההרים ימ׳ לא ימוש אם ימושו

לא יעדי וקים שלמי לא יתרחק אמר
דעתיד לרחמא עלך יי׃ [illegible] שיחתי אן
אלגבאל תזול ולי יפאע תמיל ופצלי לא
יזול ענך ועהד סלאמי לא ימיל קאל
ראחמך אלה׃ עניה סערה
לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך
ויסדתיך בספירים׃ חשיכתא מקבלת
עולבן קרתא דאמרין עלה עממיא
לא תתנחם האנא כביש בצריא אבני
רצפתיך ואשכללינך באבנין טבן׃
יא צעיפה מנקולה לם תעזא האנא
משקע חגארתך באלתמד ואססך
באלמהא׃ ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך
לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ׃
ואשוי כמרגולין אעך ותרעך לאבני
גמר וכל תחומך לאבני צרוך׃ ואציר
כואך מן כרכנד ואבואבך מן חגארה
גוהר וסאיר תכומך מן חגארה מראדה׃
וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃
וכל בנך יהון אלפין באוריתא דיי
וסגי יהי שלם בנך׃ וגמיע אהלך
תלאמיד אלה ומא אכתר סלאמתהם׃
בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא
תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃

בזכותא תתקנין אתרחקי מעושקא
ארי לא תדחלין ומתברא ארי לא ייעול
עלך׃ ובאלעדל תתבתין תבעדין מן
אלגשם בל לא תכאפיה ומן אלאנדקאק
פאנה לא יקרבך׃ הן גור יגור אפס
מאותי מי גר אתך עליך יפול׃ הא
אתכנשא יתכנשון ליך גלות עמיך
לסופא מלכי עממיא דמתכנשין
לאעקא ליך ירושלם בגויך יתרמון׃
לעל סאכן יסכן אלארץ דוני פמן
קדר אן יסכנך פיך יקעי׃ הן אנכי
בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא
כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית
לחבל׃ הא אנא בריית נפחא נפח נור
בשיחורין ומפיק מנא לצורכיה
ואנא בריית מחבלא לחבלא׃ פאני
אלדי כלקת אלצנאע מנהם מן ינפך
אלנאר פי אלפחם ויכרג אניה לצנאעתה
ואנא כלקת אלמהלך ליהלך׃ כל כלי
יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם
יהוה׃ כל זין דיתקן עלך ירושלם לא
יצלח וכל לישן דיקום עמיך לדינא

תתחייבינה דא אחסנת עבדיא דייי
וזכותהון מן קדמי אמר ייי׃ פכל
סלאח יצוור עליך לא ינגח וכל לסאן
יקאומך פי אלחכם תפלגין עליה הדי
מן נחלה אוליאי וחסנאתהם ענדי
יקול אללה׃ הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין לו כסף לכו
שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף
ובלוא מחיר יין וחלב׃ ויי כל דצחי
למילף ייתי ויילף ודלית ליה כסף
איתו שמעו ואילפו איתו שמעו ואילפו
בלא בדמין ולא בממון אלפן דטב
מיחמר ומיחלב׃ יא מעאשר אלעטאש
תעאלו אלי מא ליס לה עליכם תמן תם
תעאלו אמתארו וכלו מגאנא תם תעאלו
אמתארו בלא פצה ולא גירהא כמרא
ולבנא׃ למה תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע
אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם׃
למא תתקלון כספכון בלא למיכל
וליאותכון בלא למסבע קבילו קבלא
למימרי ואכולו דטב ותתפנק בדהין
נפשכון׃ לם תזנו ורקכם בגיר טעאם
ותצרפו מכאסבכם פי גיר משבע

אסמעו מני סמאעא וכלו אלכיר ותתדלל
באלדסם אנפסכם הטו אזנכם ולכו אלי
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי דוד הנאמנים׃
ארכינו אדנכון וקבילו למימרי שמעו
ותתקיים נפשכון ואגזר לכון קים
עלם טבות דויד דמהימנין בל מיילו
אסמאעכם תם אקבלו אלי ואסמעו
מא תחיא בה נפוסכם פאני עאהד
לכם עהד אלדהר מתל פצאיל דאוד
אלדאימה הן עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים הא רב לעממיא מניתיה
מלך ושליט על כל מלכותא כדאך
געלתה שאהדא ללאמם ומדברא
ואמרא הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא
ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך הא עם דלא
תדע יפלחונך ועם דלא ידעוך יהטון
לאסקא לך מסין בדיל יי אלהך ולקדישא
דישראל ארי שבחך אמה לם תערפהא
תדעו בהא ואמה לם תערפך תחאצר
אליך לאמר אללה רבך ולקדוס אסראיל
אלדי הו פכרך׃ דרשו
יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב׃

תבעו דחלתא דיי עד דאתון קיימין בעו
מן קדמוהי עד דאתון קיימין אטלבו
אללה כמא הו מוגוד לכם ואדעוה
כמא יכון קריבא מנכם יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבתיו וישב
אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח ישבוק רשיעא אורח יה
דרשעא וגבר אניס עשתונוהי
ויתוב לפלחנא דיי וירחים עלוהי
ולדחלתיה דאלהנא ארי מסגי לסלחא׃
וליתרך אלטאלח טריקה ורגל אלאפכארה
וירגע אלי אללה ירחמה ואלי רבנא פאנה
כתיר אלגפראן כי לא מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה ארי לא
כמחשבתי מחשבתכון ולא אורחתכון
תקנן כאורחת טובי אמר יי פאנה
ליס תקדירי כתקדירכם ולא סירכם
כסירי יקול אללה כי גבהו שמים
מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבתי ממחשבתיכם ארי כמא
דרמין שמיא מן ארעא כין תקנן
אורחת טובי מאורחתכון ומחשבתי
יתקנן ממחשבתכון בל אן כמא
אסמאואת אשמך מן אלארץ כדאך

ולקדוש ג וסימנהון פארך פארך ישראל וז׳ לקדוש יי מכבד מחשבותיכם ב׳ מל וסימנהון כי לא מחשבותי הן ידעתי

סירי אשמך מן סירכם ותקדירי
מן תקדירכם׃ כי כאשר ירד הגשם
והשלג מן השמים ושמה לא ישוב
כי אם הרוה את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃
ארי כמא דנחית מטרא ותלגא מן
שמיא ולתמן לא אפשר ליה דיתוב
אלהין מרוי ית ארעא ומרבי לה ומועי
לה ויהיב בר זרעא כמיסת לזרע ולחמא
כמסת לאכיל׃ וכמא ינזל אלמטר
ואלתלג מן אלסמא ולא יתם לא ירגע בל
ירוי אלארץ וינמיהא וינבתהא ויעטי
חבא ללבאדר וטעאמא ללאכל׃ כן
יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב
אלי ריקם כי אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ כין הוי
פתגם טובי דנפיק מן קדמי לא אפשר
דיתוב לקדמי ריקן אלהין עביד ית
דרעינא ומצלח לדשלחנא ליה׃
כדאך יכון אמרי אלדי יכרג עקולי
לא ירגע אלי פארגא בל יצנע מא
ארידה וינגח מא אבעת בה׃ כי
בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה

וכל עצי השדה ימחאו כף׃ ארי בחדוא
תיפקון מביני עממיא ובשלמא תתובלון
לארעכון טוריא ורמתא יבועון קדמיכון
תשבחא וכל אילני חקלא ישעכון
בענפיהון׃ וכדאך סתכרגון בפרח
ותודון בסלאם ואלגבאל ואליפאע
ינטקון בין ידיכם ברנין וכל שגר
אלצחרי יספקון באכפאפהם׃ תחת
הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד
יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות
עולם לא יכרת׃ חלף רשיעיא יתקיימון
צדיקיא וחלף חייביא יתקיימון דחלי
חטאה ויהי קדם יי׳ לשום לאת עלם
דלא יפסוק׃ בדל אלסדר ינבת לכם ברותי
ובדל אלסואס אסא פיציר דלך ללה
אסמא ואיה אלדהר לא תנקטע׃

כה אמר יהוה שמרו משפט
ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא
וצדקתי להגלות׃ כדנן אמר יי׳ טרו
דינא ועבדו צדקתא ארי קריב פורקני
למיתי וזכותי לאתגלאה׃ כדי קאל
אללה אחפצו אלחכם ואעמלו אלעדל
פאן גותי קריב אלמגי ותזכיתי לכם
תצהר׃ אשרי אנוש יעשה זאת ובן

משמים ל׳ ישע כול בר מן כי כאשר ירד ותה יתא במ׳ הללו קינות עזרא הן אני ל׳ ערל שפתים נשארה עין יבש כפיך לאל׳

245

אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל רע׃ טובי אנשא
דיעביד דא ובר אנש דיתקף בה יטר
שבתא מאחלותה ויטר ידוהי מלמעבד
כל ביש׃ וטובא אנסאן יצנע הדה
אשראיע וארמי יתמסך פיהא אן
יחפץ אלסבת מן בדלה ויחפץ ידה מן
עמל אלשר׃ ואל יאמר
בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר
הסריס הן אני עץ יבש׃ ולא יימר
בר עממין דמתוסף על עמיה דיי׳
למימר אפרשא יפרשינני יי׳ מעל
עמיה ולא יימר סריסא הא אנא כאע
יביש׃ ולא יקול אלגריב אלמנעטף עלי
אללה קאילא סיפרזני אללה מן קומה
ולא יקול אלכאדם אנמא אנא כעוד
יאבס׃ כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי
טו ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים
בבריתי׃ ארי כדנן אמר יי׳ לסריסיא
דיטרון ית יומי שביא דילי ומתרען
בדצבינא ומתקפין בקימי׃ לאן כדי
קאל אללה ען אלכדם אלדי יחפצו סבותי

ויכתארו מא ארדתה ויתמסכו בעהדי׃
כה ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם
כן טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן
לו אשר לא יכרת׃ ואתין להון בבית
מקדשי ובארע בית שכינתי אתר
ושום טב מבנין ובנן שום עלם אתין
להון דלא יפסוק׃ סאעטיהם פי ביתי
ואסוארי אתארא ואסמא אכייר מן
אבנין ואבנאת אעטיהם אסם אלדהר
מא לם ינקטע׃ ובני הנכר הנלוים על
ב יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה
להיות לו לעבדים כל שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי׃ ובני עממיא
דמתוספין על עמיה דיי׳ לשמשותיה
ולמרחם ית שמא דיי׳ למהוי ליה
לעבדין כל דיטר שבתא מאחלותה
ומתקפין בקימי׃ ואלגרבא אלמנעטפין
אלי אללה יכדמו ויחבו אסמה ויכונו
לה עבידא כל מן יחפץ אלסבת מן
בדלה ואלמתמסכין בעהדי׃ והביאותים
יו וכל אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
ה אל עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי
הר כא הכרמל כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃
בוות ואיתינון לטורא דקודשא ואחדינון

בבית צלותי עלותהון ונכסת קודשיהון
יתסקון לרעוא על מדבחי ארי בית
מקדשי בית צלו לכל עממיא׃ סאד׳ מתקרי׳
כלהם אלי גבל קדסי ואפרחהם פי בית
צלותי ותכון צואעדהם ודבאיחהם
לרצא עלי מדבחי לאן ביתי יסמא
לגמיע אלאמם בית צלוה׃ נאם אדני ה׳
יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד ר״ש פס׳
אקבץ עליו לנקבציו׃ אמר אלהים
דעתיד לכנשא מבדרי ישראל עוד
אקריב גלותהון לכנשא יתהון׃ יקול
אללה אלגאמע מנדחיי אסראיל
פאצם אליהם איצא מן מגתמעיהם׃
כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו יער
ביער׃ כל מלכי עממיא דמתכנשין
לאעקא ליך ירושלם בגויך יתרמון
יהון מיכל לחית ברא תסבע מנהון
חית חורשא׃ גמיע וחש אלצחרי אתי
תאתי לתאכל גמיע וחש אלשערי׃
צפו עורים כלם לא ידעו צפיו
כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח ל׳ וחק
הזים שכבים אהבי לנום׃ סכואיהון
סמן כלהון לא ידעין כלהון מדעם
כלבין חרשין לא יכלין למיבח נימין

שכבין רחמין למדמך׃ ומתטלעין
מנהם כלהם עמי לא יעלמון שיא
וכלהם ככלאב כרס לא תסתטיע
נבאחא בל תלהו ותנצגע ותחב אלנום׃
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם ה׳
פנו איש לבצעו מקצהו׃ וכלביא
תקיפי נפשן לא ידעין למסבע ואנון
מבאשין לא ידעין לאסתכלא כלהון
גבר לקבל אורחיה גלו גבר למיבז
ממוניה דישראל׃ ונפוסהא וקחה לא
תערף אלשבע כדאך רעאתהם לא
יערפון אלפהם וכלהם פי טרקהם קד
ולו כל רגל עלי טמיעה פי נאחיתה׃
אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה ג׳
כזה יום מחר גדול יתר מאד׃ אמרין
איתו ונסבי חמר ונתרוי מן עתיק
ותהי שירותנא דמחר טבא מדיומא
דין סגיאה לחדא׃ יקולון תעאלו נאכד
אלכמר ונחתכר מן אלמסכר פיציר לנא
גדא מתל יומנא הדא בל אכבר
מנה ואפצל גדא׃ הצדיק אבד ואין ב׳
איש שם על לב ואנשי חסד נאספים
באין מבין כי מפני הרעה נאסף ב׳ אחרן

הבין ה׳ וסימנ׳ הוון כלביא שאלין חכמתא לסוסיא׳ נאם ה׳ ר״ש פיס׳ וסימנ׳ שמע שמע נאם יי מקבץ פשע לרשע׳

הצדיק׃ צדיקיא מיתין ולית אנש
דמשוי דחלתי על לב וגוברי גמלי
חסדא מתכנשין לא מסתכלין ארי
מן קדם בישתא דעתידא למיתי
מתכנשין צדיקיא׃ וקד באד מנהם
אלצאלחין וליס אחד יגר באלה אלי כיר
ודוי אלפצל ינצמון וליס מן יפהם
ואנמא אנצמאמהם מן קבל אלשרור׃
יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך
נכחו׃ יהכון שלם ינוחון על אתר
בית משכבהון עבדי אוריתיה׃
ואנמא הם באלסלאם ילקאהם ויסתקרון
פי מצׄאגעהם כל מן סאר חיאלה׃
ואתם קרבו הנה בני
עננה זרע מנאף ותזנה׃ ואתון אתקרבו
הלכא עם דרא דעובדיהון בישין
דמנצבת קדשא נצבתהון ואינון
מנאפין ומזנן׃ ואנתם פתקדמו אלי
תם יא ולד אלפאלאת ונסל אלפגור ואלזנא׃
על מי תתענגו על מי תרחיבו פה
תאריכו לשון הלא אתם ילדי פשע
זרע שקר׃ על מן אתון מתפנקין
וקדם מן תפתחון פומכון תסגון
למללא רברבן הלא אתון ילדי מרוד

זרעא שקרא׃ עלי מן תתדללון ועלי
מן תוסעון אפואהכם ותטילו אלסנתכם
אליס אנתם אולאד אלגרם נסל אלבאטל׃
הנחמים באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי
הסלעים׃ דפלחין לטעותא תחות
כל אילן עבוף נכסי ינקיא בנחליא
תחות שקיפי כיפיא׃ אלמתסכנין
באלכבאש בדל אלשגר אלמתמר ודבחו
אלאולאד פי אלאודיה תחת כהוף
צכורהא׃ בחלקי נחל חלקך הם הם
גורלך גם להם שפכת נסך העלית
מנחה העל אלה אנחם׃ בשעיעות
כיף נחלא חולקיך אף תמן אנון
עדבך אף להון נסכת נסכין אסיקת
קרבנין העל אלין יתוב מימרי ופי
מדר אלכדור קסמכם ופי מהמאהם
כדאך חצתכם להם איצא תצבון
אלמזאג ותקדמון אלהדאיא אפעלי
הדי אצפח לכם׃ על הר גבה ונשא
שמת משכבך גם שם עלית לזבח
זבח׃ על טור רם ומנטל שוית אתר
בית משרך אף תמן סלקת לדבחא
דיבח׃ ועלי כל גבל שאמך סנימהם

קד צייׄרתם מצגעלם וצעדיתם
הנאך לתקתלון קתלא׃ ואחר הדלת
והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית
ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך
מהם אהבת משכבם יד חזית׃
ואחורי דשא ומזוזתא שוית דוכרן
טעותיך הוית דמיא לאתתא דרחימתא
על בעלה וטעת בתר נוכראין אפתית
אתר בית משרך וגזרת ליך מנהון
קים רחמת אתר בית משכבהון אתר
בחרת׃ וורא אמצראע ואמלבך
מנהם ציירתם דכורכם אדאנכשפתם
עני פצעדתם ואוסעתם מצאגעתכם
ועאהדתם בעצהם מן אחבכרתם
מצאגעתהם ואנצר אי אידיהם׃ ותשרי
למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי
ציריך עד מרחק ותשפילי עד
שאול׃ כד עבדת ליך אוריתא אצלחת
במלכותא וכד אסגית ליך עובדין
סגיאה משריתיך ושלחת אזגדיך
עד מרחיק ואמאיכת תקיפי עממיא
עד לשאול׃ אמא אנת פאטרפת
אמלוך באדהאן וכתרת לדהם
עטריך וארסלת איהם בפיוגך אי

בעד והכבטת איהם אי אגחים׃ ברב
דרכך יגעת לא אמרת נואש חית
ידך מצאת על כן לא חלית׃ בסגיאות
אורחתך אמרת למתב נכסין סגיאין
אסגית על כין לא סברת למתב ובכנתה
סעיך קד תעבת ולם תקולי כם ואחיות
אדי טלבתה ידך וגרתיה ולדלך לם
תרתעדי׃ ואת מי דאגת ותיראי כי
תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על
לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי
לא תיראי׃ וית מן יציפת וקדם מן
דחילת אדי אסגית למללא כדבין
ופלחני לא אדכרת לא שוית דחלתי
על לביך הלא אנא יהיבת ליך ארכא
מעלמא דאם תתובון ולקדמי לא
תבת׃ ומן דא אדי אחתרמת כה אן
כפתיה אד תכדבין ואיאי פלא תדכרין
ולא תרדין אי בואך אא אני אממהל
וכאצה מן דהרך ואיאי לא תכאפין׃
אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא
יועילוך׃ אנא חויתי לך עובדין טבין
דאינון זכון ליך ואת אסגית ליך עובדין
בישין דלא יהנון ליך׃ אנא אדי אפלג
בחגתך ואמא אעמאך הדה פלא תנפען׃

הלא אני ב̇ וסימנ׳ הלא אני מחשה הלא אני יי אני אמרתי ׃ ומעולם ג̇ ב̇ מל׳ וא׳ חס׳ וסימנ׳ שמעו בפרס ואגת חס

בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם
ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל
ארץ ויירש הר קדשי: אצוחי כען
אם יפרקונך עבדי שקריך דהוית
מתעסקא בהון מינקותיך וית כולהון
יטול רוחא איהון לעלמא ודרחיץ על
מימרי יחסין ארעא ויירת טורא
דקודשי: ואן צרכת ליכלצוך מגמעין
פאן גמיעהם יחמלהם אלריח מתלא
ויאכדהם אלהבא ואלמסתכן בי ינחל
אלבלאד ויחוז גבל קדסי: ואמר סלו
סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך
עמי: ויימר אליפו ואזהרו אפנו לב
עמא לאורח תקנא סליקו תקלת
רשיעיא מאורח כנשתא דעמי:
ויקול אכלצוהא אכלצוהא ונגלו
טרקהא וארפעו אלמעאתר מן טריק
קומי: כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות
רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים:
ארי כדנן אמר רמא ומנטלא דשרי
בשמיא וקדיש שמיה ברומא שרי
וקדישא שכינתיה אמר למפרק תבירי

לבא ולמקימי רוחא לקיימא רוח
מכיכין ולמסעד לב תבירין: ואעלמו
אן כדי קאל ארפיע אלסני אלתאבת אלאבד
אלקדוס אסמה אנא סאכן אלסמא ואלקדס
ומע אלצעיף ואלכאשע אלרוח לאחיי
רוח אלכאשעין ואקוי קלב אלצעפא:
כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף
כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני
עשיתי: ארי לא לעלמא אתפרע
כדין ולא לאפרש יהי רוגזי ארי
רוחי מיתיא אנא עתיד לאתבא
ונשמתא אנא עבדית: ואנא לא אלי
אלדהר אכאצמכם ולא אלי אלגאיה אסכט
עליכם לאן ארואחכם מן בין ידיי
שמלתכם ונסמתכם אנא צנעתהא:
בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר
ואקצף וילך שובב בדרך לבו: בחובי
ממונהון דאנסו הוה רוגזי עליהון
ואלקיתינון סליקית שכינתי מנהון
וטלטילתינון בדרית גלותהון על
דטעו בתר הרהור ליבהון: ולפריק
מנהם בדנב טמעה סכטת עליה
פצרבתה סרא וצאהרא ומא דאם
עאתיא פי ראי נפסה: דרכיו ראיתי

וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו
ולאבליו׃ אורח תיובתהון גלי קדמי
ואשבוק להון וארחים עליהון ואשלים
תנחומין להון ולדמתאבלין עליהון׃
תם למא ראית מואכבה אוגבת אן
אשפיה ואסירה אנא וארד עזא
עליה וללמתחזנין לה׃ בורא נוב
שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהוה ורפאתיו׃ דברא ממלל ספון
בפום כל אנשא אמר שלמא יתעביד
לצדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין
ושלמא יתעביד לתביא דתבו
לאוריתי בקריב אמר יי ואשבוק
להון׃ קאל אללה כאלק נטק אלשפתין
סלאמא סלאמא ללבעיד ואלקריב
ואנא אשפיהם׃ והרשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו
מימיו רפש וטיט׃ ורשיעיא כימא
דטריד דבעי למנח ולא יכיל ועכרין
מוהי סין וטין׃ ואמא אלטאלחין פהם
כאלבחר אלמנטרד אלדי לא יסתטיע
אלקראר פתכדר אמיאה באלחמאה
ואלטין׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃
לית שלמא אמר אלהי לרשיעיא׃ וליס

סלאם קאל רבי ללכפאר׃
קרא בגרון אל תחשך כשופר
הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם׃ נביא אכלי בגרונך
לא תמנע כקל שופרא ארים קלך
וחוי לעמי מרדיהון ולבית יעקב
חוביהון׃ וקאל לי נאד בחלקך ולא
תצד דלך וארפע צותך באלבוק ואכברהם
מן קומי בגרמהם ומן אל יעקוב בכטא
יאהם׃ ואותי יום יום ידרשון ודעת
דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי
צדק קרבת אלהים יחפצון׃ וקדמי יום
יום אלפן תבעין כאילו למידע אורחן
דתקנן קדמי צבן כעמא דזכו עבד
ומדין טהיה לא אתרחק שאלין מן
קדמי דין דקשוט כאילו לאתקרבא
לדחלתא דיי צבן׃ ואנהם יטלבוני
יום יום ויודון תעריף סירי כקביל
קד צנע אלזכוה ולם יתרך חכם רבה
כדאך יסאלוני אחכאם אלעדל ויודון
אלתקרב אלי חכם אללה׃ למה צמנו ולא
ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום
צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם

יום יום ז׳ וסימנ׳ ויהי כדברה על אשר ילקטו ואתי לשלמי נדרי ברוך יי ואהיה אילן אשרי אדם

תנגשון׃ אמרין למא אנחנא צימין
וקדמך גלי מסגפין נפשתנא וקדמך
ידיע נביא אימר להון הא ביום תעניתכון
אתון תבעין צורכיכון וכל תקלתכון
אתון מקרבין׃ ויקולון לם צמנא ולם
תר לנא ואגוענא נפוסנא ולם
תערפה לנא אנמא פי יום צומכם תטלבון
מראדכם וגמיע משקאתכם תקתצונהא׃
הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף
רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום
קולכם׃ הא לתחרו ולמצו אתון צימין
ולממחי בכורמיזא דרשעא לא
תתענון תעניין כאלין לאשמעא
במרומא קלהון׃ ואנמא ללכצומה ולמ
מנאצאה תצומון ולתצארב בשארך
אלטלם פלא תצומון כלאקאן תסמעון
כרפע צותכם׃ הכזה יהיה צום אבחרהו
יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן
ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא
צום ויום רצון ליהוה׃ ההדא היא תעניתא
דרעינא בה יומא דמסגיף אנשא נפשיה
הלכיף רישיה כאגמון כפיף ועל
סקא וקטמא באית הלהדא אתון קרן
תעני ויומא דרעוא ביה מן קדם יי׃

הכדי יכון צום אכתארה כאן יכון יומן
יגיע אלאנסאן נפסה וינכס ראסה כאלפא
פיר ויפתרש אלמסח ואלרמאד אהדא
ינבגי אן תסמוה צומא או יום רצא
ללה׃ הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות
רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים
חפשים וכל מוטה תנתקו׃ הלא דא
היא תעניתא דרעינא בה פרו כנשת
רשעא שרי קטרי כתבי דין מסטי
ופטרו דהוו אניסין בני חורין וכל דין
מסטי תסלקון׃ אלא הדא אלצום אלדי
אכתארה תחליל לאעקאד אלטלם
ואטלאק רבאטאת אלטלם ואטלאק
אלמעסופין אחראר וכלחית פאנצלוה׃
הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים
תביא בית כי תראה ערום וכסיתו ומבשרך
לא תתעלם׃ הלא תפרניס לכפנא מלחמך
וחשיכין מטלטלין תעיל לגו ביתך
ארי תחזי ערטילאה ותכסיניה ומקריב
בסרך לא תכבוש עינך׃ תם ואס אלגאיע
מן טעאמך ואלצעפ׳ אלאדלא אדכלהם
אלי ביתך ואן ראית עריאנא פאכסה
ולא תגפל ען דוי בשר מתלך׃ אז
יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה

תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה
יאספך · בכין יתגלי כשפרפרא נהורך
ואסות מחתך בפריע תסק ויהכון
קדמך זכותך ביקר מן קדם יי תתכניש׃
חיניד ינשק כאלפגר נורך ועאפיתך
תטלע סריעא ותסיר בין ידיך חסנאתך
ונור אללה יצמך · אז תקרא ויהוה
יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר
און · בכין תצלי ויי יקביל צלותך
תבעי מן קדמוהי ויעביד בעותך
אם תעדי מבינך אסטיות דין מרמז
באצבע ומלמללא מלין דאונס׃
חיניד תדעו פיגיבך אללה תגוות ויקול
לך לביך אן אזלת מן בינך אלמיל וגמז
אלאצאבע וכלאם אלגל · ותפק לרעב
נפשך ונפש נענה תשביע וזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים · ותתפח
קדם לכפנא נפשך ונפש מסגפא תסבע
וידנח בחשוכא נהורך וקבלך יהי
כטיהרא · ת׳ תסנח לאלגאיע נפסך
ואלנפס אלגאיעה תשבעהא פישרק
פי אלצלאם נורך ויציר אפלך כאלצהירה׃
ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן
רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו · וידברינך יי תדירא ויסבע
בשני בצורתא נפשך וגופך ייחי
בחיי עלמא ותהי נפשך מליא תפנוקין
כגינת שקיא דמרויא וכמבוע דמיין
דלא פסקין מוהי · ויסיירך אללה דאימא
וישבעך פי זקת אלקחט ויקוי עצאמך
ותציר כגנאן ריאן וכעין מא לא
יקצר מאהא · ובנו ממך חרבות עולם
מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך
גדר פרץ משובב נתיבות לשבת · ויבנון
מנך חרבת עלם יסודי דר ודר תקמים
ויקרון לך מקיים אורחא דתקנא מתיב
רשיעיא לאוריתא · ואבני מנך כראבאת
מזמנה ונצבת אסאסאת גיל וגיל
וסמית גאדר אלתגר וראד אלסכך · אי
עמארה · אם תשיב משבת רגלך
עשות חפציך ביום קדשי וקראת
לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא
חפצך ודבר דבר · אם תתיב משבתא
רגלך למעבד צרכך ביומא דקודשי
ותערעה לשבתא בתפנוקין לקדישא

וזרח ג׳ משעיר בחשך השמש׳ חפציך ב׳ עשות יקרה היא

ויי׳ תיקר ותיקר קדמוהי מלמעבד
אורחך ומלסופקא צורכך ומלמללא
מלין דאונס׃ ואן רדדת פי אלסבת קדמך
מן צנע מראדך פי יום קדסי ותלתקיהא
בדלאלא וסמית קדס אללה מכרמא פאכ׳
רמתה מן קצא חאגתך ווגוד מראדך
ואכלאם פיהא׃ אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃
בכין תתפנק קדם יי׳ וישרינך על
תקפי ארעא ויוכילנך פירי אחסנת
יעקב אבוך ארי במימרא דיי׳ גזיר
כין׃ חינה׳ תתדלל עלי אללה פארכבך
עלי קמאקם אלבלאד ואטעמך נחלת
יעקוב אביך כמא קאל אללה באמרה׃
הן לא קצרה יד יהוה
מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע׃
הא לא מקפידות ידא מן קדם יי׳ לית
אתון מתפרקין ולא מדיקיר קדמוהי
מלמשמע לא מתקבלא צלותכון ואנה
לם תקצר יד אללה ען אלמגותה ולא עצם
ענדה אסתמאע אלדעא׃ כי אם עונתיכם
היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם
וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמע׃

אלהין חוביכון הוו מפרשין ביניכון
לבין אלהכון וחטאיכון גרמו לסלקא
אפי שכינתי מנכון מלקבלא צלותכון
לאן דנובכם צארה פאצלה בינכם
ובין רבכם וכטאיאכם חגבת רחמתה
ענכם מן אן יסמע לכם׃ כי כפיכם
נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברו שקר לשונכם עולה תהגה׃
ארי ידיכון שותפן בדם זכי ואצבעתכון
בחובין שפותכון ממללן שקר לישנכון
נכלין מחשיב׃ ממא אכפאפכם קד
תלותת באלמעאצי ואצאבעכם באלדנוב
ושפאתכם תכלמת באלבאטל ואלסנכם
תדרס אלגור׃ אין קורא בצדק ואין
נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר
שוא הרו עמל והוליד און׃ לית דמצלי
בקשוט ולית דמתדין בהימנותא
מתרחצין על למא וממללין שקר
מוחן ומפקין מלבהון מלין דאונס׃
פליס מדעי בעדל ולא מחאכם
באמאנה אתכלאן עלי אלתיה וכלאם
אלזור ובאנהם יחמלון אלגול ויולדון
אלגל׃ ביצי צפעוני בקעו וקורי
עכביש יארגו האכל מביציהם ימות

ג מלין דמ׳ בטוח על תהו מבטוח באדם מבטח בנדיבים תרין קדמ׳ מלא ח׳

והזורה תבקע אפעה׃ הא כביעי חיוון ומל
חרמנין וכקוין דעכוביתא מחיא דמן
דאכיל מביעיהון מאית ומשחנן ומפקן
חיוון חרמנין מפרתין׃ ויפקסון ביץ
ארקש מן אחיאת וינסגון סגאיא ענכ
בות פמן אכל מן ביצהא ימות ומדרה
מנהא תפקס אפעא׃ קוריהם לא יהיו
לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם
מעשיאון ופעל חמס בכפיהם׃ הא יא
כקוין דעכוביתא דלא כשרין לאתלבשא כת
כין לית הנאה בעובדיהון דרשיעיא כן
עובדיהון עובדי אונס ועליאות שקר
בידיהון׃ וסחאיאתהם לא תצירתובא
להם ולא יתגטון בשי מן אעמאלהם
פאעמאלהם אעמאל אגור ופעל אצלם
פי אכפאפהם׃ רגליהם לרע ירצו חס
וימהרו לשפך דם נקי מחשבתיהם יבקר האמרים רגליהם רגליהם
מחשבות און שד ושבר במסלותם׃
רגליהון למעבד דביש רהטן ומוחין
למשפך דם זכי עשתוניהון עשתוני
אונס ביזא ותברא בכבשיהון׃ ואגלהם
תחאצר לשר ותסארע לספך דמא
אברי ואפכארהם אפכאר אגלו ונהב
ואכסר פי סככהם׃ דרך שלום לא ידעו

ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום׃
אורח שלמא לא ידעין ולית דינא
במהלכהון שבילהון עקימו להון כל
דדריך בהון לא ידע שלמא׃ טריק
אסלאמה כאנהם לא יערפוהא ולא
חכם פי מסאלכהם וקד עסרו סככא
להם חתי צאר כל מן סלכהא לא
יערף אסלאם׃ על כן רחק משפט
ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור
והנה חשך לנגהות באפלות נהלך׃ כת כן
על כין אתרחק דינא מננא ולא
מערען לנא זכון סברנא לניהור
והא חשוך לזיהור והא כד בקבלא
אנחנא מהלכין׃ וצאר אמעתרפין מן
בינהם יקולון לדלך בעד אחכם מנא
פליס ילחקנא אעדל נרגו אנור פאדא
בצלאם ונתוקע אספר פנסיר אי
אתפל׃ נגששה כעורים קיר וכאין
עינים נגששה כשלנו בצהרים
כנשף באשמנים כמתים׃ נמשיש
כסמן כתלין וכדלית להון עינין
נמשיש אתקילנא בטיהלא כמא
דמתקלין בקבלא אתאחד עלמא

פאפנא כמא דאחידין קבריא באפי
מיתיא׃ ונגסס אלחיטאן כאלעמי בלא
כמן ליס לה עינין נגססהא ונעתר
פי אלטהירה כאלגלס וצרנא כאלמותי
פי אלחור׃ נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה
רחקה ממנו׃ עמינא מן קדם בעלי
דבבנא דמתכנשין עלנא כדובין
כלנא כיונין נהמא נהימנא סברנא
לדינא ולית לפרקנא אתרחק מננא׃
ונהים כאלארבאב כלנא תם נהדר
כאלחמאם ונרגו אלסירה פלם נגדהא
ואלגותה קד בעדת ענא׃ כי רבו
פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃
ארי סגיאין חובנא לקבלך וחטאנא
אסהידו בנא ארי חובנא גלן לנא
ועויתנא ידענא להון׃ ממא כתרה
גרומנא ענדך וכטאיאנא שהדת
עלינא גרומנא מענא ודנובנא נעתרפ
הא׃ פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר
אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו
מלב דברי שקר׃ מרדנא וכדיבנא
במימרא דיי׳ ואסתחרנא לאחרא

בתר פולחנא דאלהנא והוינא ממללין
שקר וסטיא מוחן ומפקין מליבהון
פתגמי שקר׃ והו אלכפר באללה וגחודה
ואלתרח מן טאעה רבנא ואלכלאם
פי אלגשם ואלמחאל ואפתי מן תלקא
אנפס בכלאם באטל ודרסה׃ והסג
אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד
כי כשלה ברחוב אמת ונכחה לא
תוכל לבוא׃ ואסתחר לאחרא דינא
וזכותא מרחיק קמת ארי איתקילו
ברחובא עבדי קשטא ועבדי הימנותא
לא יכלין לאתגלאה׃ ואזייג דוי אלחכם
אי זורא ודוי אלעדל מן בעיד יקפון
ועתר אהל אלחק פי אלרחאב ואלמציבין
לא יקדרון עלי אלדכול׃ ותהי האמת
נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע
בעיניו כי אין משפט׃ והוו עבדי
קשטא מטמרין ודסטן מביש
מתבזזין וגלי קדם יי׳ ובאיש קדמוהי
ארי לית דינא׃ פלמא צאר אלחק
מעדומא ואזאיל ען אלשר מסלובא
ראי דלך אלה וסא ענדה אד ליס חכם׃
וירא כי אין איש וישתומם כי אין
מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא

ברחוב ד׳ נליץ תלין כי כשלה אכין מושבי

סמכתהו׃ וגלי קדמוהי ולית גבר
דליה עובדין טבין וידיע קדמוהי
ולית אנש דיקום ויבעי עליהון
ופרקנון בדרע תוקפיה ובמימר
רעותיה סעדינון׃ ולמא ראאן ליס
רגל ואטרקהם ולם יכון מפאג אגאת
בקדרתה ואסנד בעדלה׃ וילבש
צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו
וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט
כמעיל קנאה׃ ויתגלי למעבד זכון
לעמיה תקוף ופרקן ייתי במימריה
לדחלוהי למעבד לאתפרעא בתקוף
מסנאי עמיה ויתיב נקמא לבעלי
דבבוהי׃ פאצהר עדלה כלבאס דרע
ואעלי גותה כאתריך עלי אלראס
ובמן ילבס תיאב אנקמה לבסא
ויתשמל באלגירה כאלממטר׃ כעל
גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול
לאיביו לאיים גמול ישלם׃ מרי ב
גמליא הוא גמליא ישלים פורענותא
לסנאוהי גמלא לבעלי דבבוהי לנגותא
גמלא ישלים׃ וכמא עלי אלאילא
כאן יכאפי בחמיה לאעדאיה
ומכאפאה לבאגציה כדאך לאהל
ה אלגזאיר יכאפיהי׃ וייראו ממערב את
שם יהוה וממזרח שמש את כבודו
ב כי יבא כנהר צר רוח יהוה נססה
בו׃ וידחלון ממערבא ית שמא דיי
וממדנח שמשא ית יקריה ארי ייתון
כשפע נהר פרת מעיקין במימרא
דיי יתבזזון׃ כמא יכאפון מן אלמגרב
אסמה ומן אלמשרק כרמה באן
יאתיהם בעדו כנהר גאר ואמר אללה
ב עלמה׃ ובא לציון גואל ולשבי פשע
מל הגואל ביעקב נאם יהוה׃ וייתי לציון פריק
משחק ולאתבא מרוד יא דבית יעקב לאוריתא
אמר יי׃ תם יאתי לציון אלפאך ולתאיבין
מן אלדנוב מן אל יעקוב קאל אללה׃ ואני
זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר
ב עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא
ג ג ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע
יב זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם׃
ואנא דין קימי עמהון אמר יי רוח
קדשי דעלך ופתגמי נבואתי דשויתי
בפומך לא יעדון מפומך ומפום בנך
ומפום בני בנך אמר יי מכען ועד
עלמא׃ ואמא אנא פהדא עהדי
מעהם קאל אללה נבואתי אלתי עליך

וייראו ה׳ וקימ׳ ב׳ ונשמרהו ממערב ממך גוים יברכנו אלהים דממך חס ופי לב׳ ומפי ג׳ ימאו ואני זאת ב׳ בו

וכלמאתי אתי לקנתכהא לא יזולו מן
פאך ומן בניך ומן בני בניך מן אלאן
אלי אלדהר׃ קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃ קומי
אנהרי ירושלם ארי מטא זמן פרקניך
ויקרא דיי עלך יתגלי׃ יא פקומי פאצ׳י
לאן נורך קד אקבל ונור אללה עליך
קד אשרק׃ כי הנה החשך יכסה ארץ
וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה
וכבודו עליך יראה׃ ארי הא חשוכא
יחפי ארעא וקבלא למלכותא וביך
ישרי שכינתיה דיי ויקריה עלך
יתגלי׃ ואן אלצ׳לאם סיגטי אלבלדאן
ואלצ׳באב ללאמם ועליך ישרק אללה
ונורה עליך יצ׳הר׃ והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך׃ ויהכון עממיא
לנהוריך ומלכיא לקביל זיהוריך׃
חתי תסעי אלאמם עלי צ׳יאך
ואלמלוך עלי ספר נורך׃ שאי סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך
מרחק יבאו ובנתיך על צד תאמנה׃
זקופי ירושלם סחור סחור עיניך וחזא
כל בני עם גלוותיך דמתכנשין ואתן
לגויך בנך מרחיק ייתון ובנתיך על

גססין יתנסבן׃ ויקול לך ארפעי טרפך
חואליך ואנצ׳ריהם קד אגתמעו גאו
אליך ובניך מן אלבעד יאתון ובנאתך
עלי אלגנוב תחצ׳ן׃ אז תראי ונהרת
ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון
ים חיל גוים יבאו לך׃ בכין תחזין
ותתנהרין ותדחלין ויפתי לביך בדחלת
חטאין ארי יתהפך ליך עותר מערבא
נכסי עממיא יתעלון לגויך׃ חיניד
תנצ׳ריהם פתסתנירי וכמא כאן פזע
יתסע קלבך אד׳א אנקלב אליך גמהור
אלבחר וגנוד אלאמם יגוז אליך׃ שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם
משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת
יהוה יבשרו׃ שירת ערבאי תחפי
סחרנך הוגני מדין וחולד כלהון
משבא ייתון דהב ולבונה יהון טעינין
ודאתן עמהון בתשבחתא דיי יהון
משתעין׃ וקטאר אלגמאל תגטיך אקתאב
מדין ועיפה וכתיר מנהם מן אלשחר
יאתון אלדהב ואללבאן יחמלון ומדאיח
אללה יבשרון׃ כל צאן קדר יקבצו
לך אילי נביות ישרתונך יעלו על
רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר׃

כל ען ערבאי יתכנשון לגויך דכרי
נבט ישמשונך יתסקון לרעוא על
מדבחי ובית תושבחתי אשבח׃ וגמ׳ע
גנס קידר תחשר ואגלא נכיות ילדמונך
פיקרבון לרצא עלי מדבחי ובית פכרי
אפכרהם בהם׃ מי אלה כעב תעופינה
וכיונים אל ארבתיהם׃ מן אלין דאתן
בגלי כעננין קלילין ולא לא תעכבא
גלותא דישראל מתכנשין ואתן
לארעהון הא כיונין דתיבן לגו
שובכיהון׃ מן הולאי כלגיום יטירון
וכלחמאס לירואזנהא׃ כי לי איים
יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בניך מרחק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך׃ ארי למימרי נגוון
יסכרון ונחתי ספיני ימא אידא
פרסא קלעהא בקדמיתא לאיתאה
בנך מרחיק כספהון ודהבהון עמהון
לשמא דיי אלהך ולקדישא דישראל
ארי שבחך׃ פאן לגזאיר ליתרגו
וספן לבחר פיאוול לאמר לתגיב
בניך מן בעיד וורקהם ודהבהם
מעהם לאסם אלה רבהם וקדוס

אסראיל אדי פכרהם׃ ובנו בני נכר
חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי
בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃
ויבנון בני עממיא שורך ומלכיהון
ישמשונך ארי ברוגזי אלקיתיך
וברעותי ארחים עלך׃ ויבני אגרבא
אסוארך ומלוכהם יכדמונך לאני
צרבתך בסכטי ורחמתך ברצאיי
ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה
לא יסגרו להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים׃ ויתפתחן תרעך
תדירא יימם ולילי לא יתאחדון
לאעלא לגויך נכסי עממיא ומלכיהון
זקיקין׃ ותפתח אבואבך דאימא
נהארא ולילא לאתגלק לידכל איך
פיהא גנור לאמם ומלוכהם מסאקין׃
כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך
יאבדו והגוים חרב יחרבו׃ ארי עם
ומלכו דלא יפלחוניך ירושלם ייבדון
ועממיא אשתיצאה ישתיצון׃ ואי
אמה וממלכה לא יטיעוך יבידון
ובעצהם יגפון גפאפא׃ כבוד הלבנון
אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור
יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום

יי אלהיך ו בנבי׳ וסימנ׳ כי לי הלא זאת תיסרך אויבתי דעי בקרבך וכל קוף פיקו דכוותה במ׳ ונטעתים

252

רגלי אכבד יקר לבנן לגויך יתעל
ביזון מורנין ואשכרעין כחדא לשבחא
אתר בית מקדשי ואתר בית אשריות
שכינתי איקר ואכרם מא פי אלבנאן
יגאבה מן אלברותי ואלסאג ואלשרבין
אגמעין לאפכר בה מוצע קדסי ואכרם
מחל סכינתי והלכו אליך שחוח בני
מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל
מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל ויהכון לגויך כפיפין
בני משעבדך וישתטחון למבעי
מנך על פרסת רגלך כל דהוו מרגזין
ליך ויקרון ליך קרתא דיי ציון דאתרעי
בה קדישא דישראל ויסיר אליך מעדבין
מנכפצין ויסגדו ענד קדמיך גמיע
ראפציך ויסמוך מדינה אללה וציון
קדוס אסראיל תחת היותך עזובה
ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון
עולם משוש דור ודור חלף דהוית
שביקא ומטלטלא ולית דעדי ואשוינך
ליקר עלם בית דיץ דר ודר בדלמא
כנת מתרוכה ומשניה ולא מאר
בך לאצירנך אקתדאר אלדהר וסרור
גיל בעד גיל וינקת חלב גוים ושד

ח
מלל
וכל
יחז
דכו
במ
א

ג
עזים
וא

מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה
מושיעך וגאלך אביר יעקב ותסבעין
נכסי עממיא ובביזת מלכיהון תתפנקין
ותידעין ארי אנא יי פרקיך ומשיזבך
תקיפא דיעקב ותרצעין לבן אלאמם
מתלא אחתי תדאיא אלמלוך תרצעיהם
ותעלמי אני אללה מגיתך ווליך גליל
יעקוב תחת הנחשת אביא זהב
ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים
נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך צדקה חלף
נחשא דבזו מניך ירושלם איתי דהבא
וחלף ברזלא איתי כספא וחלף אעיא
נחשא וחלף אבניא ברזלא ואשוי
פרנסך שלם ושלטונך בזכו ולאעוצן
בדל אלנחאס דהבא ובדל אלחדיד ורקא
ובדל אלכשב נחאסא ובדל אלחגארה
חדידא ואציר וכלאך דוי אסלאמה
ואעואנך דוי עדל לא ישמע עוד
חמס בארצך שד ושבר בגבוליך
וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה
לא ישתמע עוד חטפא בארעיך בזא
ותברא בתחומך ויערעון פרקן על
שוריך ועל תרעיך יהון משבחין ולא

ישמע אבדא אלטלם פי בלדך ולא אל
נהב ולא אלכסר פי תכומך ותסמי אסוארך
אלגיאת ואבואבך אלמדחה: לא יהיה לך
עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם
ואלהיך לתפארתך: לא תצטרכין
עוד לנהור שמשא ביממא ואף
לזיהור סיהרא בליליא ויהי ליך יי
לנהור עלם ואלהיך לתשבחתיך: ולא
יכון לך אבדא אלשמס פקט נור אלנהאר
ואלקמר פקט לא יצי לציא אלליל בל יכון
אללה לך נור אלדהר ורבך פכרך: לא יבא
עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה
יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך:
לא תבטל עוד מלכותיך ויקריך לא
יעדי ארי יי יהי ליך לנהור עלם
וישלמון יומי אבליך: מן חית לא תגיב
שמסך אבדא ולא קמרך לכן אפצל
מנהא יכון אללה לך נור אלדהר ותפנא
איאם חזנך: ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר: ועמיך כולהון זכאין
לעלם יחסנון ארעא נצבא דחדותי
עובד גבורתי לאשתבחא: וקומך

כלהם צאלחין ירתון אלבלאד אלכאץ
אלי אלדהר ויצירון פיה סנך גרוסי
וצנעה קדרתי ללאפתכאר: הקטן
יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני
יהוה בעתה אחישנה: דזעיר בהון יהי
לאלפא ודחלש לעם תקיף אנא יי
בזמנה איתינה: אלצגיר מנהם יכון
כתירא ואלקליל אמה עצימה ואנא
אללה אסרע בדלך פי וקתה:
רוח אדני יהוה עלי יען משח 61
יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש
לנשברי לב לקרא לשבוים דרור
ולאסורים פקח קוח: אמר נביא רוח
נבואה מן קדם יי אלהים עלי חלף דרבי
יי יתי לבסרא ענותניא שלחני לתקפא
לתבירי לבא למקרי לדשבן חירו
לדאסירין אתגלו לנהור: נבוה אללה
רבי עלי לאנה מסחני לאבשר אלכאשעין
ובעתני אגבר מכסורי אלקלוב ואדעו
ללמסביין בעתק וללאסארי באנפצאץ
לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו
לנחם כל אבלים: למקרי שנת רעוא
קדם יי ויום פורענותא קדם אלהנא
לנחמא כל אבליא: ובזמאן רצא

לאוליא אלהא וכעצר נקמה לאעדא
בנא ואעא אזי גמיע אחזאנא׃ לשום
לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר
שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק
מטע יהוה להתפאר׃ ליאשא לאבילי
ציון למיתן להון כליל חלף קטם משח
חדוא חלף אבלא רוח משבחא חלף
רוחהון דהות עמיא ויקרון להון רברבי
קשטא עמיה דיי לאשתבחא׃ ואציר
לחזאנא ציון ליעטון אפבר בדל
אחזן ושמל אמדיה בדל ארוח אכאיב
ויסמון אגלא אעדל וגרס אלה ללאפתכאר׃
ובנו חרבות עולם שממות ראשנים
יקוממו וחדשו ערי חרב שממות
דר ודור׃ ויבנון חרבת עלם צדית
קדמאי יקממון ויתחדתון קרוין
דהואה חרבן צדית דר ודרי׃ ויבנו
כראבאת דהריה ווחשאת אאוולין
ינצבון ויגדרון קרי כראב ווחשאת
גיל בעד גיל׃ ועמדו זרים ורעו צאנכם
ובני נכר אכריכם וכרמיכם׃ ויקומון
נוכראין וירעון ענכון ובני עממיא
אכריכון ומפלחי כרמיכון׃ ויקף

אגנביון ירעו גנמכם ויציר אגרנא
אכארינכם ופלאחינכם׃ ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר
לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו׃
ואתון כהניא דיי תתקרון דמשמשין
קדם אלהנא יתאמר לכון נכסי עממיא
תיכלון וביקרהון תתפנקון׃ ואנתם אמה
אלה תסמון וכדם רבנא יקאל לכם קווה
אאמם תאכלון ופי כרמהם תתבדלון׃ תחת
בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם
לכן בארצם משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם׃ חלף דבהיתתון ואתכנעתון
על חד תרין בטבון דאמרית לכון איתי
לכון ויבהתון עממיא דהוו משתבחין
בחולקהון בכין בארעהון על חד תרין
יחסנון חדות עלם תהי להון׃ ובדל
מא אסתחיתם צעפי וכזיתם ממן
כאנו ירנן בקסמהם פי בלאדהם תלתין
צעפי בדאך אצלחין פרח אדהר יכון
לכם׃ כי אני יהוה אהב משפט שנא
גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת
וברית עולם אכרות להם׃ ארי אנא יי
רחימנא דינא מרחק קדמי שקרא
ואונסא ואתין אגר עובדיהון בקשוט

חרב יו בל״נ וחס וסימנ׳ אכלני ושלשה בבזה משלכה בירה מימיה ונתתי את הארץ וקכה תהיה על מחרב ושל״ה ב בן וחדשו ישורר
אכרות ב מל וסימנ׳ ואחך אכרות לך ב׳ ית וברית עולם אכרות להם

וקים עלם אגזר להון׃ לאני אללה מחב
אלחכם שאני אלטמע מע אלגרם אעטיהם
אגרתהם בחק ועהדא דהרא אעהדה
מעהם׃ ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם
בתוך העמים כל ראיהם יכירום כי
הם זרע ברך יהוה׃ ויתרבון בעממיא
בניהון ובני בניהון בגו מלכותא כל
חזואיהון ישתמודעונון ארי
אנון זרעא דבריך יי׃ ויערף בהם פי
אלאמם נסלהם ודראריהם פי מא בין
אלשעוב וכל מן ראהם יתבינהם אנה
נסל באדרך אללה פיה׃

שוש אשיש ביהוה תגל
נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע
מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה׃ אמרת ירושלם
מחדא אחדי במימרא דיי תבוע
נפשי בפורקנא דאלהי ארי אלבשני
לבושין דפרקן מעיל דזכו עטפני
כחתנא דמצלח בגנוניה וככהנא
רבא דמתקן בלבושוהי וככלתא
דמתקשטא בתקונהא׃ והם יקולון
נסר באללה סרורא ותפרח נפוסנא
ברבנא אד אלבסנא תיאב אלגות

וכממטר אלעדל שמלנא ככתן יזווס
בפכר וכערוס תתזיין בלאתהא׃ כי
כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה
תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל הגוים׃ ארי כארעא
דמפקא צמחה וכגינת שקיא דזירועהא
מרביא כין יי אלהים יגלי זכותה
ותשבחתה דירושלם לקביל כל
עממיא׃ וכמא תכרג אלארץ נבאתהא
ותנבת אלגנה חבובהא כדאך אללה ינבת
חסנאתהם ומדיחהם חדא גמיע אל
אמם׃ למען ציון לא אחשה ולמען
ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה
צדקה וישועתה כלפיד יבער׃ עד
דאעביר פורקן לציון לא אניח לעממיא
ועד דאיתי נחמא לירושלם לא אשקיט
למלכותא עד דיתגלי כשפר צפרא
נהורה ופרקנה כבעור יבער׃ ויקול מן
אגל ציון לא אמסך ומן אגל ירושלם
לא אקר חתי יצהר חסנאתהא כאספר
וגיאתהא כפליל ישתעל׃ וראו גוים
צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך
שם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃ ויחזון
כל עממיא זכותיך וכל מלכיא יקריך

צמחה ד׳ וסימנ׳ כי כארץ על ערגות טרפי ברביבים

ויקרון ליך שמא חדתא דבמימריה
יי יפרשניה׃ פאדא ראי אלאמם חסנאתך
וגמיע אלמלוך כראמתך סמוך באסם
גדיד מא ישרחה אללה בקולה׃ והיית
עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה
בכף אלהיך׃ ותהין כליל דחדוא קדם
יי וכתר דתשבחא קדם אלהיך׃ ותכון
תאג פכר ענד אללה וכצניף מלך
ענד רבך׃ לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד שממה כי
לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה
כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל׃ לא
יתאמר ליך עוד שביקא ולארעיך
לא יתאמר עוד צדיא ארי ליך יתקרי
עבדי רעותי בה ולארעיך יתבא
ארי תהי רעוא מן קדם יי ביך וארעיך
תתיתב׃ לא יקאל לך אבדא יא מתרוכה
ולא לבלדך יא וחשה בל יקאל לך יא
מן מראדי פיהא ולבלדך יא מרכובה
אד ירידך אללה ותרכב בלדך׃ כי יבעל
בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש
חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃
ארי כמא דמתיתב עולים עם בתולה
כין יתיתבון בגויך בנכי וכמא דחדי

חתנא עם כלתא יחדי עלך אלהיך׃
וכמא ירגב אלשאב אלגאריה יתרגבון
אהלך וכמא יסתר אלכתן באלערוס
יסרך רבך בנפסך׃ על חומתיך ירושלם
הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה
תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה
אל דמי לכם׃ הא עובדי אבהתיך
צדיקיא קרתא ירושלם מתקנין ונטירין
קדמי כל יממא וכל ליליא תדירא
לא פסקין מתאמר דכרן טבותיך
קדם יי לא פסיק׃ עלי אסוארך יא
ירושלם קד וכלת חראסא טול אלנהאר
ואלליל דאימא מא יסכתו יקאל להם
יא מדכרי אללה לא סכות להם׃ ואל
תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את
ירושלם תהלה בארץ׃ ולא יפסוק
דכרניהון מן קדמוהי עד דיתקין ועד
דישוי ית ירושלם תשבחא בארעא׃
ולא תדעוה מן אלשפע אן ימסך חתי
יצלח לכם וחתי תציר ירושלם מדיחה
פי אלארץ׃ נשבע יהוה בימינו ובזרוע
עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל
לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו׃ קיים יי בימיניה

ובדרע תוקפיה אם אתין ית עבוריך
עוד מיכל לבעלי דבביך ואם ישתון
בני עממיא חמריך דלאיתביה וקד
אקסם אלה בקדרתה וקוה עזה אן
ידר דגנכם אבדא לאעדאכם ואן שרב
אגרבא עצירכם אלדי תעבתם פיה׃ כי
מאספיו יאכלהו והללו את יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי׃
ארי דכנשוהי לעבורא ייכלוניה
וישבחון קדם יי ודעצרוהי לחמרא
ישתוניה בדרת קדשי׃ אן גאמעוה
יאכלוה ויחמדו אלה עליה וואעיה
ישרבונה פי צחן קדסי׃

עברו עברו בשערים פנו
דרך העם סלו סלו המסלה סקלו
מאבן הרימו נס על העמים׃ נביא
עיברו ותובו בתרעיא אפנו לבעמא
לאורח תקנא כבשו בסורן טובך
ונחמן לצדיקיא דסליקו הרהור
יצרא דהוא כאבן תקלא ארימו את
על עממיא׃ אעברו וארגעו פי
מחאלקום ונגלו טרקהם ואעזלו
מחגאתהם ואחצבו חגארתהא
וארפעו עלמא עלי אלאמם׃ הנה

יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו
לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו׃ הא יי אשמע
לסיפי ארעא אימרו לכנשתא
דציון הא פרקיך מתגלי הא אגר
עבדי מימריה עמיה וכל עובדיהון
גלן קדמוהי׃ וקולו אן אלה קד כשר
אלי אקאצי אלארץ קולו לציון הודי
גותך אקבל והודי גזא טאיעיה
ענדה ואגרתהם בין ידיה׃ וקראו
להם עם הקדש גאולי יהוה ולך
יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃ ויקרון
להון עמא דקודשא פריקיא דיי
ולך יתקרי תביעתא קרתא דלא
אתרחקת׃ ויסמוהם שעב אלקדס
אוליא אלה ויסמונך אלמטלובה
אלמדינה אלתי לא תתרך׃

מי זה בא מאדום חמוץ בגדים
מבצרה זה הדור בלבושו צעה
ברב כחו אני מדבר בצדקה רב
להושיע׃ עתיד לאיתאה מחא על
אדום פורענא תקיפא על בצרה
למעבד פורענות דין עמיה כמא
דקיים להון במימריה אמר הא אנא

יאכלהו ד׳ וחס׳ מררים וחב׳ אהרן ובניו מאספיו׃

מתגלי כמא דמליליתבזכו סגי קדמי
חיל למפרק׃ ואדי יקול מן דא אלמקבל
מן אדום ממצר אלתיאב מן בצרה מן
הדי אלבהי בלבאסה והו בכתרה קוותה
אקול אנא אלמתכלם באלעדל כתיר
ב אלגאתה׃ מדוע אדם ללבושך ובגדיך
כדרך בגת׃ מדין יסמקון טורין מדם
קטילין ומישרין יפיקון כחמר
במעצרא׃ ואדי יסטמא בל אחמרה
עלי לבאסך ותיאבך כלואטי פי מעצרה׃
ג פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש
אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי
ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי
אגאלתי׃ הא כבעיט דמתבעיט
במעצרא כין יסגי קטול במשרית
עממיא ולא יהי להון תקוף קדמי
ואקטילנון ברוגזי ואדושינון
בחמתי ואתבר תקוף תקיפיהון קדמי
וכל חכימיהון אסלעים׃ יקול והו
ממתלא לאני עצרת פרמה וחדי וליס
רגל מעי מן אלאמם פאעצרהם בגצבי
ואדוסהם בחמייתי וינצח גאיתהם
עלי תיאבי וגמיע לבאסי לותתהו׃ כי
יום נקם בלבי ושנת גאלי באה׃ ארי

יום פורענותא קדמי ושנת פורקן
עמי מטת׃ אממא להם יום נקמה פי
קלבי וקד חצר ענדי תוליידלך׃ ואביט
ה ומ״ל ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע
לי זרעי וחמתי היא סמכתני׃ וגלי
קדמי ולית גבר דליה עובדין טבין
וידיע קדמי ולית אנש דיקום ויבעי
עליהון ופרקתינון בדרע תקפי ובמימר
רעותי סעדתינון׃ ואלתפת וליס מעין
ואטרקתהם וליס סאנד פאסתגתת
ו וא בקותי וחמיתי תסנדהם׃ ואבוס
ב משור אבוק עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד
לארץ נצחם׃ ואקטיל עממיא ברוגזי
ואדושינון בחמתי וארמי לארעא
ארעיתא קטילי גיבריהון׃ ואדהץ
אלאמם בגצבי ואסכרהם בחמייתי
ואנזל אלי אלארץ גאיתהם׃

ס ז חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה
כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב
ח לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו
וכרב חסדיו׃ אמר נביא טבותא דיי
אנא מדכר תושבחתא דיי כעל כל
דגמלנא יי וסגי טוביה לבית ישראל
דגמלינון ברחמוהי וכסגיאות טבותיה׃

תהלת ד׳ וסימנה׃ נורא תהלת חסדי יי׳ ואתה קדוש מספרים וז׳ ותהלות יי׳ דתלים מל׳ דאורי׳ ודישעי׳ כול חס

אלכר פצאיל אללה ומדאיחה כמא
עלי גמיע מא אולאנאה וכתרת כירה
עלי אל אסראיל אלדי אולאהם ברחמתה
וכתרה פצלה׃ ויאמר אך עמי המה
בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע׃
ואמר ברם עמי אינון בניא דלא
ישקרון והוה מימריה להון לפריק׃
וקאל אנהם אמתי ואוליאי לא יגדרון
פכאן להם מגיתא׃ בכל צרתם לא
צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם׃ בכל עדן דחבו קדמוהי
לאתאה עליהון עקא לא אעיק להון
ומלאך שליח מן קדמוהי פרקינון
ברחמתיה ובמחסיה עליהון הוא
ישיזיבינון ונטילנון וסוברינון כל
יומי עלמא׃ ופי כל שדה לם יצרבהם
ובמלך מן כאצתה אגאתהם ומחבתה
להם ושפקתה הו תולאהם פרפעהם
ושרפהם לגמיע איאם אלדהר׃ והמה
מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך
להם לאויב הוא נלחם בם׃ ואינון
סריבו וארגיזו על מימר נביי קדשיה
ואתהפיך מימריה לבעיל דבב הוא

אגיח בהון׃ פכאלפו ושאקו נבוותה
אלמקדסה פאנקלב עליהם כעדו והו
חארבהם׃ ויזכר ימי עולם משה
עמו איה המעלם מים את רעי צאנו
איה השם בקרבו את רוח קדשו׃ וחס
על יקר שמיה בדיל דכרן טבותיה
דמן עלמא גבורן דעבד על ידי משה
לעמיה דלמא יימרון אן דאסיקנון
מימא אן דדבר יתהון במדברא כרעיא
לעניה אן דאשרי בינהון ית מימר
נביי קודשיה׃ וצאר קומה ידכראיאם
דהר מוסי ויקולאן אלמצעדכם מן אל
בחר מע ראעי גנמה ואין אלמציר פי
מא בינהם רוח אלקדס׃ מוליך לימין
משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם
לעשות לו שם עולם׃ דדבר לימינא
דמשה דרע תושבחתיה בזע מיא
דסוף מן קדמיהון למעבד ליה שום
עלם׃ אלמסייר מן ימין מוסי קדרה
פכרה ושאק אלמא מן בין ידיהם
ליצנע להם אסם אלדהר׃ מוליכם
בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו׃
דדברינון בין תהומיא כסוסיא דבמדברא
לא מיתקילין כין אף אינון לא איתקילו׃

בוקע ג׳ בל״ש ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ בוקע מים בוקע ענים מל׳ כמו פלח

אלמסיירהם פי אלגמור כאלכיל פי אלברייה
לא יעתרון: כבהמה בבקעה תרד רוח
יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות
לך שם תפארת: כבעירא דבמישרא
מדברא מימרא דיי דברינון כין
דברתהי לעמך למעבד לך שום
תשבחא: וכאלבהימה תנזל פי בקיע
אמר אללה יסיירהם פיא מן כדאך סיית
קומך לתצנע לך אסם פכר: הבט
משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך
איה קנאתך וגבורתך המון מעיך
ורחמיך אלי התאפקו: אסתכי מן
שמיא ואתגלי ממדור קדשך
ותשבחתך אן פורענותך וגבורתך
המון טבותך וסגיאות רחמך עלנא
יתחסנון: אלתפת מן אלסמא ואנצר
לנא מן מתוא קדסך ופכרך אין מוצע
גירתך וגברותך וגמהור רקתך ורחמתך
אן תתחרך אלינא: כי אתה אבינו כי
אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו
אתה יהוה אבינו גואלנו מעולם
שמך: ארי את הוא דרחמך עלנא
סגיאין מאב על בנין ארי אברהם
לא אסקנא ממצרים וישראל לא

עבד לנא פרישן במדברא את יי
דרחמך עלנא סגיאין מאב על בנין
פריקנא מעלמא שמך: פאנך מנשינא
אד אברהים לא יערפנא ואסראיל
לם יתבתנא ואנת יא רב חקא מנשינא
ואסמך ולינא לם תזל: למה תתענו
יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך
שוב למען עבדיך שבטי נחלתך:
למא תרחקיננא יי למטעי מאורחן
דתקנן קדמך כעממיא דלית להון
חולק באלפן אוריתך לא יתפני לבנא
מדחלתך אתיב שכינתך לעמך בדיל
עבדך צדיקיא דקיימתא להון
במימרך למעבד בינהון שבטי
אחסנתך: ולא תצלנא יא רב מן טרקך
ותסקי קלובנא מן תקואך אסתתבתנא
לקבל עבידך אסבאט צפותך: למצער
ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך:
זעיר דיריתו עמא דקודשך בעלי
דבבנא דושישו מקדשך: פאן ען
קליל ירתו אמה קדסך אעדאנא
דהצו מקדסך: היינו מעולם לא
משלת בם לא נקרא שמך עליהם
לוא קרעת שמים ירדת מפניך

בוססו ב׳ חד מל׳ וא׳ חס׳ וסימנה׳ רעים רבים חס׳ מקדשך

הרים נזלו׃ הא אנחנא עמך דמן
עלמא לא לעממיא יהבת אוריתך
לא אתקרי שמך עליהון לא להון
ארכינתא שמיא אתגליתא מן קדמך
טוריא זעו׃ וצרנא כקום לם תכון
קט סלטאנהם ולא יסם אסמך עליהם
ולא פתחת אלסמא פאוררת נורך
עליהם ומן בין ידיך אנחלת אלגבאל׃
כקדח אש המסים מים תבעה אש
להודיע שמך לצריך מפניך גוים
ירגזו׃ כד שלחת רגזך כאשתא
אתמסיאת ימא מיא מלחכא אשתא
להודעא שמך לסנאי עמך מן
קדמך עממיא זעו׃ וכמא תקדח
אלנאר אלהמם וכמא תנפט אלנאר אלמא
לתערף אסמך לאעדאך ומן בין ידיך
ירגזון אלאמם׃ בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נזלו׃ במעבדך
פרישן לא סברנא להון אתגליתא
מן קדמך טוריא זעו׃ וחין צנעת
אלכפיאת אלתי לם נרגוהא ונזלת
כלאמך ומן בין ידיך הטלת אלגבאל׃
ומעולם לא שמעו לא האזינו עין
לא ראתה אלהים זולתך יעשה

למחכה לו׃ ומעלמא לא שמעת
אודן קל גבורא לא אציתת למלול
זיע עין לא חזת מא דחזו עמך
שכינת יקרך יי ארי לית בר מנך
דעתיד למעבד לעמך צדיקיא
דמסברין לפורקנך׃ וכלאך גירנא
לם יסמעו במתל דלך ולא ינצתו
ולא תר עין מעבודא סואך צנע
מתל דלך למן ירגוה׃ פגעת את
שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך
הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם
ונושע׃ מתרעין קדמך עובדי
אבהתנא צדיקיא דהדריאו למעבד
רעותך בקשוט ובזכו באורח טובך
ורחמך הוו דכירין לדחלתך הא כל
עדן דהוה רגז מן קדמך עלנא על
דחבנא בהון בעובדי אבהתנא
צדיקיא דמן עלמא אנחנא מתפרקין׃
וטלמא שפעת אלסאר בעמל אלצאלחאת
אד כאנו ידכרונך בסירך אדי כנת
תסכט לחלמא כנא נכטי בהם דהוא
נגאת׃ ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל צדקתינו ונבל כעלה
כלנו ועונינו כרוח ישאנו׃ והוינא

במסאב כולנא וכלבוש מרחק כל זכותנא
ונתרנא כמיתר טרף כולנא ומן קדם
חובנא כרוחא אתנטילנא׃ ואן צרנא
כלנא כאלנגאס וכתוב דנס גמיע חסנאתנא
ותסאקט גמיענא כאלורק וצארת דנובנא
כאלריח תחמלנא׃ ואין קורא בשמך מתעורר
להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו
ותמוגנו ביד עוננו׃ ולית דמצלי בשמך
מתרעי לאיתקפא ברחלתך ארי סליקתא
אפי שכינתך מיננא ומסרתנא ביד
חובנא׃ וליס דאעי באסמך ולא מנתבה
יתמסך בך וקד חגבת רחמתך ענא
ואסלמתנא ביד דנובנא׃ ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו׃ וכען יי דרחמך
עלנא סגיאין מאב על בנין אנחנא
טינא ואת ברנא ועובד גבורתך כלנא׃
ואן אנת רבנא אנת מנשינא ונחן
כאלטינה ואנת כאלקנא וצניעתך גמיענא׃
אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר
עון הן הבט נא עמך כלנו׃ לא יהי רגז
מן קדמך יי בנא עד לחדא ולא לעלמא
תדכר חובין הא גלי קדמך דעמך
אנחנא כולנא׃ אללהם לא תסכט גדא ולא

תדכר אלדנוב אלי אלאבד ואנטר אלי גמאעתנא
שעבך כלנא נחן׃ ערי קדשך היו מדבר
ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃ קרוי
קודשך הואה מדברא ציון מדברא הות
ירושלם צדיא׃ וקרי קדסך קד צארת
כאלבריה וירושלם וחשה׃ בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היה
לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃
בית קדשנא ותשבחתנא אתר דפלחו
קדמך אבהתנא הוה ליקידת נור וכל
רגגנא הוה לחרבא׃ ובית קדסנא
ופכרנא אלדי אהללך פיה אבאינא צאר
חריק נאר וסאיר מנאנא צארה כראבא׃
העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו
עד מאד׃ העל אלין תתחסן יי ואת
יהיב ארכא לרשיעיא ומשעבדין בנא
עד לחדא׃ אעלי הדה אלאמור תמהל
יא רב אן תמסך פתעדבנא גדא׃
נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי
ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל
גוי לא קרא בשמי׃ אשתאילית
במימרי לדלא שאילו מן קדמי
תבעית אולפן אוריתי לדלא תבעו
דחלתי אמרית האנא משתאיל

תדירא כל יומא לעם דלא מצלי
בשמי׳ אנטלבת לקום לם יסאלו ענ׳
ואנוגדת למן לא ילתמסני וקלת
האנא דא מרה בעד אכרי לאמה
לם תסם באסמי׳ פרשתי ידי כל כב
היום אל עם סורר ההלכים הדרך
לא טוב אחר מחשבתיהם׳ שלחית
נביי כל יומא לות עמא סרבנא
דאזלין באורח לא תקנא בתר
עשתוניהון׳ ובסטת ידי דאימא
לקום זאיל לסאלכין פי טריק גיר
גייד פי תבע אפכארהם׳ העם
המכעסים אתי על פני תמיד זבחים
בגנות ומקטרים על הלבנים׳ עמא
דמרגזין על מימרי קדמי תדירא
דבחין בגנאך טעותא ומסקין בסמין
על לבניא׳ ואקום אלדי יגיצוני בחצרתי
דאימא ידבחון פי אלגנאין פיקתרון
עלי אללבן׳ הישבים בקברים
ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר
ומרק פגלים כליהם׳ דיתבין בבתיא וחס
דבנן מעפר קבריא ועם פגרי בני
אנשא דיירין אכלין בסר חזירא
ורטף פיגול במניהון׳ אלגאלסין פי

אלמקאבר ויביתון פי אלצואמע ואלאכלין
שבה לחם אלכנזיר ואניתהם מתל
אמראק אלזפר׳ האמרים קרב אליך
אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן
באפי אש יקדת כל היום׳ דאמרין
רחק להלאה לא תקרב בי ארי אנא
דכינא מנך אלין רגזהון כתננא קדמי
פורענותהון בגיהנם דאשתא דלקא
בה כל יומא׳ והם מעדלך יקולון לך
אליאר תקרס איך ולא תדן מני לאני
אקדס מנך האולי ידכנון גצבי ותציר
נארא מתוקדה טול אלזמאן׳ הנה כתובה
לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי
על חיקם׳ הא כתיבא קדמי לא אתין
להון ארכא בחייא אלהין להון פורענות
חוביהון ואמסר למותא תנינא ית
גויתהון׳ והודי הי מכתובה בין ידיי
לא אמהל להם ואכאפי במתלה כלפהם׳
עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר
יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם
ראשנה על חיקם׳ חוביכון וחובי
אבהתכון גלן קדמי כחדא אמר יי
דאסיקו בוסמין על טוריא ועל

ידי כב וכי מכר׳ ואפן ואתפש ימלני מלמד וחב המלמד ברכן בראתו אצילי פעל נשו מטעי פרשתי וחב בארי בנשאי
ופניתי והנה יד מיראים קמתי׳

דמתא חסירו קדמי ואתין על אגר
עובדיהון בקדמיתא חנהון׃ פאנתמעת
דנובכם ודנוב אבאיכם גמיעא קאל
אללה אלדי קתרו עלי אלגבאל ואכאדוני
עלי אליפאע פכלת גזאיהם אוולא
עלי כלפהם׃ כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש באשכל ואמר
אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה
למען עבדי לבלתי השחית הכל׃
כדנן אמר יי׳ כמא דאשתכח נח זכי
בדרא דטופנא ואמרית דלא לחבלותיה
בדיל לקיימא עלמא מניה כין אעביד
בדיל עבדי צדיקיא בדיל דלא לחבלא
כולא׃ כדי קאל אללה כמא יגד אלאנסאן
אלסלאפה פי אלענקוד פיקול לצאחבה
לא תפסדה לאן פיה אלברכה כדאך
אצנע בכם לקבל אוליאי ללא אהלך
אלכל׃ והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה
יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו
שמה׃ ואפיקית מיעקב זרעא ומיהודה
ירית טורי ויחסנונה בחירי ועבדי
צדיקיא ישרון תמן׃ ואכרג מן אל
יעקוב נסלא ומן יהודה מן ירת גבאלי
פירתהא מכתארי ואוליאי יסכנוהא׃

והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני׃ ויהי
שרונא לבית משרי עדרין דען ומישר
עכור לבית ארבעה בקרן דתורין
לעמי דתבעו דחלתי׃ פיציר אלסהל
מנהא חציר אלגנם ואעמאק מראבץ
בקר לקומי אלדי אלתמסוני׃ ואתם עזבי
יהוה השכחים את הר קדשי הערכים
לגד שלחן והממלאים למני ממסך׃
ואתון בית ישראל שבקתון פלחנא
דיי׳ אתנשיתון ית פלחן טורא דקדשי
דמסדרין לטעון פתורין וממזגן
לדחלתהון אגנין׃ ואנתם יא תארכי
יא נאסיי גבל קדסי אלנאצדי ללותן
אלמאידה ואלמאליי לאצנאפה אלמזאג׃
ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח
תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי
ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר
לא חפצתי בחרתם׃ ואמסר יתכון
לחרבא וכלכון לקטלא תתמסרון
חלף דשלחית נביי ולא תבתון אתנביאו
ולא קבילתון ועבדתון דביש קדמי
ובדלא צבינא אתרעיתון׃ לאעדן
גמיעכם לאלסיף וכלכם לאקתלתגתון

ובאשר ד׳ וק׳ ימג׳ ומניתי אתכם גם אני ואפרתו יעלעו ובאשר

מן אגל מא דעותכם פלם יכון מגיב
וכלמתכם פלם תסמעו ותנעתם אלשי
הו שר ענדי ומא לא אריד אכתרתמוה׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה
עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי
ישמחו ואתם תבשו׃ בכין כדנן אמר
יי אלהים הא עבדי צדיקיא ייכלון
ואתון רשיעיא תכפנון הא עבדי
צדיקיא ישתון ואתון רשיעיא תצהון
הא עבדי צדיקיא יחדון ואתון תיבהתון׃
לדלך כדא קאל אללה סיאכלון אוליאי
ואנתם תגועון וסישרבון ואנתם
תעטשון וסיפרחון ואנתם תכיבון׃
הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃
הא עבדי צדיקיא ישבחון מטוב לב
ואתון תצוחון מכאב לב ומתבר רוח
תילילון׃ וסירננון אוליאי מן טיב
אנפסהם ואנתם תצרכון מן וגע אלק
לוב ומן אנכסאר אלארואח תולולון׃
והנחתם שמכם לשבועה לבחירי
והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר׃ ותשבקון שומכון לקימא

לבחירי וימיתנכון יי אלהים מותא תנינא
ולעבדוהי צדיקיא יקרי שמא אוחרנא׃
פתדעון אסמאיכם חלפא למכתארי
ויהלככם אללה אלרב ופי כל וקת יסמי
אוליאה באסם אכר׃ אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע
בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו
הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני׃
דמברך בארעא יברך באלהא
קיימא ודמקיים בארעא יקיים באלהא
קיימא ארי יתנשיין עקתא קדמיתא
וארי מסתרן מן קדמי׃ וקת יציר פיה
מן יתבארך פי אלעאלם פבאללה אלחק
יתבארך ומן חלף פי אלעאלם פבאללה
אלחק יחלף יקול ואלדי נסאני אלשדאיד
אלאולי וסתרהא ען עיני׃ כי הנני בורא
שמים חדשים וארץ חדשה ולא
תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על
לב׃ ארי הא אנא ברי שמיא חדתין
וארעא חדתא ולא ידכרן קדמיתא
ולא יתסקן על לב׃ פאני סאכלק אל
סמא כאנהא גדידה ואלארץ כגדידה
ולא תדכר אלאואיל ולא תכטר עלי
באל׃ כי אם שישו וגילו עדי עד

ומשבר ג׳ וסימנ׳ כשבר נבל ומשבר רוח על שבר יוסף׃ ולעבדיו ב׳ וסימנ׳ ונתן לקריסין יקרא שם׃ וארץ ג׳ וסימנ׳
רפאים חדשה שמים לרום וכל שמים וז׳ כוות׃

אשר אני בורא כי הנני בורא את
ירושלם גילה ועמה משוש׃ אלהין
ויבועון בעלם עלמיא דאנא בריא ארי
האנא ברי ית ירושלם ביעא ועמה חדי׃
בל סרו ואפרחו אלי אבד במא אנא כאלקה
פאני סאכלק ירושלם מן פרח וקומהא
מן סרור׃ וגלתי בירושלם וששתי בעמי
ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול
זעקה׃ ואבוע בירושלם ויחדון בה
עמי ולא ישתמעה בה קל דבכן וקל
דמצוחין׃ פאסרהם בירושלם ואפרחהם
בקומי ולא יסמע פיהא אבדא צות
בכא וצות צראך׃ לא יהיה משם עוד
עול ימים וזקן אשר לא ימלא את
ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות
והחוטא בן מאה שנה יקלל׃ ולא יהי
מיתמן עוד יניק יומין וסבא דלא ישלים
יומוהי ארי דחאיב עולים בר מאה
שנין יהי מאית ודחטי בר מאה שנין
יתלט׃ ולא יכון הנאך אבדא צבי פי
עמר ולא יקצר שיכא למן לא יכמל
אי אמה כל מן מאת אבן מאיה סנה
קיל צביא ומן אכטא אבן מאיה
סנה יסתלף בה׃ ובנו בתים וישבו

ונטעו כרמים ואכלו פרים׃ ויבנון
בתין ויתבון ויצבון כרמין וייכלון
איביהון׃ ויבנו ביותא ויסכנוהא ויגרסון
כרומא ויאכלון תמרהא׃ לא יבנו ואחר
ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי
העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו
בחירי׃ לא יבנון ואוחרנין יתבון לא
יצבון ואחרנין ייכלון ארי כיומי אילן
חייא יומי עמי ועובד ידיהון יבלון
בחירי׃ לא יבנון פי סכנה אכר ולא
יגרסון פיאכלה אכר לאן עמר קומי
כעמר אשגר ומכתארי יבלון מא תנעה
אידיהם׃ לא יגעו לריק ולא ילדו
לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם
אתם׃ לא יהלון לריקנו ולא ירבון
למותא ארי זרעא דבריכיה יי אנון ובני
בניהון עמהון׃ ולא יתעבון ללפראג
ולא יולדון לאנכלא לאנהם נסל ברכה
אלה ודראריהם מעהם׃ והיה טרם
יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע׃ ויהי עד לא יצלון קדמי
אקביל צלותהון ועד לא יבעון מן
קדמי אעביד בעותהון׃ ויכון קבל אן
ידעון אגיבהם וביניאהם יתכלמו קד

סמעת להם׃ זאב וטלה ירעו כאחד
ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר
לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר
קדשי אמר יהוה׃ דיבא ואימרא
ירעון כחדא ואריא כתורא ייכול
תבנא וחויא עפרא מזונה לא יבאשון
ולא יחבלון בכל טורא דקודשי אמר
יי׃ ולדיב ולחמל ירעיאן גמיעא
ולאסד יאכל לתבן כלבקר ולחיאת
טעאמהא לתראב לא יודון ולא יפסדון
פי עמל גבל קדסי קאל אללה׃

כה אמר יהוה השמים
כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית — לראש חדש ד׳ שחל להיות בשבת
אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי׃
כדנן אמר יי שמיא כורסי יקרי
וארעא כיבש קדמי אידין ביתא
דתבנון קדמי ואידין אתר בית
אשריות שכינתי׃ כדי קאל אללה
אלסמא כרסיי ואלארץ מחל סכינתי
אי דא בית תבנו לי ואי דא מכאן
מסתקר נורי׃ ואת כל אלה ידי
עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל
זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד
על דברי׃ ודת כל אלין גבורתי עבדת

כבקר ג׳ וסימנ׳ ואריה ותב׳ חיר׳

הלא הוא הא כל אלין אמר יי ובדיין
דעוא קדמי לאסתכלא ביה בדענותן
ומכיך רוח ומשתוי לקביל פתגמי
וגמיע הדה ידי צנעתהא חתי צאר
גמיע דלך קאל אללה ואנמא אתפת אלי
אלצעיף ואלכאב אלרוח ואלנשט אלי
כלאמי׃ שוחט השור מכה איש
זובח השה ערף כלב מעלה מנחה
דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם
המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה׃ נכיס תור כקטיל גבר
דבח אמר כנקיף כלב מסקי קרבן
דם חזירא קרבן מתנתהון מתנת
אונס אף אנון אתרעיאו באורחתהון
ובשקוציהון נפשהון אתרעיאת׃
וקום ענדהם דאבח אלתור כקאתל
אנסאן ודאבח אלשאה כמן יקפי כלבא
ומצעד אלהדייה כדם אלכנזיר ומפיח
אללבאן כעאבד אותן בל הם קד
אכתארו מדאהבהם ונפוסהם מרידה
ארגאסהם׃ גם אני אבחר בתעלליהם
ומגורתם אביא להם יען קראתי
ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו
הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃

מכל ובאשר ויראו

אף אנא אצבי בתבריהון ומא דיצפו
לא אישתיזבון חלף דשלחית נביי
ולא תבו אתנביאו ולא קבילו ועבדו
דביש קדמי ובדלא צבינא אתרעיאו:
אנא איצא אכתאר מכאט שתהם
ומחאדרתהם אחלהא בהם מן אגל
מא דעותהם ולם יכון מגיב וכלמתהם
פלם יסמעו ועמלו אשר בין ידיי ומא
לם ארידה אכתארוה:
שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו
אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם
והם יבשו: קבילו פתגמא דיי
צדיקיא דמשתון לקביל פתגמי
רעותיה אמרין אחיכון סנאיכון
מרחקיכון בדיל שמי יסגי יקרא
דיי ונחזי בחדותכון ואנון יבהתון:
אסמעו כלאם אלה יא איהא אלנשיטין
לכלאמה קולו לסאעה אכותכם
שאניכם מבעדיכם ען אסמי יתעצם
אלה ויצהר פרחכם והם יכזון: קול
שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאויביו: קל אתרגושא
מקרתא ירושלם קלא מהיכלא קל

מימרא דיי דמשלים גמלא לבעלי
דבבוהי: ויסמע צות אצגה מן קריה
אלקדס וצות מן אלהיכל וצות אלה
יכאפי אילא אעדאיה: בטרם תחיל
ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה
זכר: עד לא מיתי עקא לה תתפריק
ועד לא ייתי לה זיע כחבלין עלילא
יתגלי מלכה: והי כאמרה ולדת קבל
אן תטלק והי כמן וצעת דכרא קבל
אן יציבהא מכאץ: מי שמע כזאת
מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד
אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם
ילדה ציון את בניה: מן שמע כהדא
מן חזא כאלין האפשר דתתעביד
ארעא ביומא חד אם יתברי עמה
זמן חדא ארי עתידא דתתנחם ציון
ותתמלי מעם גלותהא: מן סמע באתל
הדה ומן ראי מתל האולי הל יבתדא
בבלד במאהו פי יום ואחד או תולד
אמה במרה ואחדה אד אבתדת ציון
וולדת אהלהא דפעה: האני אשביר
ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך: אנא אלהא
ברית עלמא מבראשית אמר שאנא

אמר יי דחזי להו אמר יי ו וסימנהון למה לי רב לכו נא קרבו ריבכם עתה אקום האני אשביר משד עניים

ברית כל אנשא אנא בדרית יתהון
לביני עממיא אף אנא עתיד לכנשא
גלותיך אמר אלהיך: ויקול אללה הל
אנא אלדי אמית ולא אנשי כל אנא
אלמולד ואחאבס יקול רבכם:
שמחו את ירושלם וגילו בה
כל אהביה שישו אתה משוש כל
המתאבלים עליה: חדו בירושלם
ובועו בה כל רחמהא דוצו עימה
דיצין כל דהוו מתאבלין עלה: אפרחו
פי ירושלם ואגדלו בהא יא מעאשר
מחביהא וסרו בהא סרורא גמיע
אלמתחזנין עליהא: למען תינקו
ושבעתם משד תנחמיה למען
תמצו והתענגתם מזיז כבודה:
בדיל דתתפנקון ותסבעון מביזת
תנחומהא בדיל דתשתון ותרוון
מחמר יקרה: לכי תרצעון ותשבעון
מן תדאיא ודידהא ולכי תשרבון
ותתדללון מן לדיד כרמהא:
כי כה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו
ועל ברכים תשעשעו: אדי כדנן

אמר יי האנא מיתי לה כשפע נהר
פרת שלם וכנחל מגבר יקר עממיא
ותתפנקון על גססין תתנטלון ועל
רכובין תתרבון: לאן כדי קאל אללה
האנא ממיל אליהא מן אלסלאם כאלנהר
ומן כראמה אלאמם כואד גאר ולאן
מא תרצעונה ועלי אלגנוב תחמלון
ועלי אלרכב תלהון: כאיש אשר
אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
ובירושלם תנחמו: כגבר דאמיה
מנחמא ליה כין מימרי ינחים
יתכון ובירושלם תתנחמון: וכאנסאן
אמה תעאזיה כדאך אנא אעאזיכם
ובירושלם תעאזון: וראיתם ושש
לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה
ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את
איביו: ותחזון ויחדי לבכון וגויתכון
כדתאין יזהרן ותתגלי גבורתא
דיי לאיטבא לעבדוהי צדיקיא
ויתי לוט לבעלי דבבוהי: פאדא
ראיתם דלך וסר קלובכם ועטאמכם
תפרע כאלבקלא ערפה נעמה אללה
עלי אוליאה וזגמה עלי אעדאיה:
כי הנה יהוה באש יבוא

וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו
וגערתו בלהבי אש׳ ארי הא יי באשתא
מתגלי ובעלעולא רתכוהי לאתבא
תקוף רוגזיה ומזופיתיה בשלהובית
אשתא׳ אן אללה סיאתי בנאר לה מראכב
כזובעה ויתרדד גצבה בחמיה וזגרתה
טז כלהיב נאר׳ כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׳
ארי באשתא עתיד יי למדן ובחרביה
ית כל בסרא וסגיאין קטיליא קדם יי׳
אן אללה סיעאקב בנאר כמא יהלך
בסיפה כתיר מן אלנאס ומא אכתר
צרעי באמרה׳ המתקדשים והמטהרים
יז אחת אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר
החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו
נאם יהוה׳ דמזדמנין ודמדכן לגנאך
טעותא סיעא בתר סיעא אכלי בסר
חזירא ושקצא ועכברא כחדא יסופון
אמר יי׳ אלמסתעדין ואלמתצנעין ללגנאן
ויטופון ורא שגרה ואחדה והי פי אלוסט
ויאכלון לחם אלכנזיר ואלפאר וסאיר אלרגס
יח אלי ינסאפון אגמעין קאל אללה׳ ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ
את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את

בתוך ו׳ ויבחר ומדתם ואלה הזנבות המתקדשים ומאחזת׳

כבודי׳ וקדמי גלן עובדיהון ועשתוניהון
עתידא לכנשא ית כל עממיא אומיא
ולישניא וייתון ויחזון ית יקרי׳ ואנא
בציר באעמאלהם ואפכארהם פי אתיה
סאחשר גמיע אלאמם ואהל אללגאת פיקבלון
יט וינצרון עצמתי׳ ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש
פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים
הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא
ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׳ אשר
ואשוי בהון אתא ואשלח מנהון משיזבין שנים
לבני עממיא למדינת ימא פולאי ולוואי
דנגדין ושדן בקשתא למדינת תובלאין
נגוותא רחיקיא דלא שמעו ית שימע
גבורתי ולא חזו ית יקרי ויחוון ית יקרי
בעממיא׳ ואציר להם איה באן אבעת
מנהם פלתא לי אלאמם אלדי פי אלבחר
ובלד פול ולוד רמאה אלקוס בלד אליונאן
ואליונאניה ואהל אלגזאיר אלבעידה מן
אלקדס אלדי לא יסמעו באכבארי ולא
כ ירו תעצימי ויכברון בה אלאמם׳ והביאו
את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה
בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים
ובכרכרות על הר קדשי ירושלים

ט

אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את
המנחה בכלי טהור בית יהוה׃ וייתון
ית כל אחיכון מכל עממיא קורבנא קדם
יי בסוסון וברתכין ובריחילון ובכודנון
ובתשבחן על טורא דקודשי לירושלם
אמר יי כמא דייתון בני ישראל ית קורבנא
במן דכי לבית מקדשא דיי׃ ויאתון
באכותכם מן בין גמיע אלאמם הדייה
ללה באלכיל ואלפרסאן ואלמחאמל
ואלבגאל ואלעמאריאת אלי גבל קדסי
ירושלם קאל אללה כמא יאתי בני
אסראיל באלהדאיא פי אניה טאהרה
אלי בית אללה׃ וגם מהם אקח לכהנים
ללוים אמר יהוה׃ ואף מנהון אקריב
למהוי כהניא ליואי אמר יי׃ ואקדם
מנהם איצא אלי מרתבה אלאימה ואללוין
אניין קאל אללה׃ כי כאשר השמים
החדשים והארץ החדשה אשר אני
עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד
זרעכם ושמכם׃ ארי כמא דשמיא
חדתין וארעא חדתא דאנא עביד
קימין קדמי אמר יי כין יתקיימם
זרעכון ושומכון׃ ואן מתל אלסמאואת
אלגדד ואלארץ אלגדידה אלתי אכלקהא

תאבתה בין ידיי קאל אללה כדאך יתבת
נסלכם ואסמכם׃ והיה מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃
ויהי כזמן יירח בירח וכזמן שבא
בשבא ייתון כל בני בסרא למסגד קדמי
אמר יי׃ ותכון אוקאת שביה שהר בשהר
וסבת בסבת יגי פיהא כל בשרי ללסג׳
וד בין ידיי יקול אללה׃ ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים בי כי
תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה
והיו דראון לכל בשר׃ ויפקון ויחזון
בפגרי גבריא חייביא דמרדו במימרי
ארי נשמתהון לא ימותן ואשתהון
לא תטפי ויהון מידנין רשיעיא
בגיהנם עד דיימרון עליהון צדיקיא
מיסת חזינא׃ ויכרגו וינצרון אלי
אגסאם אלקום אלדין כפרו בי בל אן
דודהם לא ימות ונארהם לא תטפא
פיצירון עברה לבאקי אלבשריון׃
ברוך יי לעולם אמן ואמן׳

סכום הפסוקים שלספר ישעיהו אלף ומאתים ותשעים
ואחד סימן ארצא

ויצאו ז רפי וסימנ׳ הצור יצצו זקניך אחריכו וראו והכו ישבי לא תכבה ו וסימנ׳ והאש אש ואמרת וראו בפגרי האנשים

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן
בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל׃ פתגם נבואה מן קדם י״י
דהוה עם הושע בר בארי ביומי עוזיה
יותם אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה
וביומי ירבעם בר יואש מלכא
דישר׳׃ תחלת דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך
אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה
הארץ מאחרי יהוה׃ שרות פתגמא
די״י בהושע ואמר י״י להושע איזיל
אתנבי נבואה על יתבי קרתא טעיתא
דאנון מוספין למחטי ארי מטעא
יטעון דיירי ארעא מבתר פולחנא
די״י׃ וילך ויקח את גמר בת דבלים
ותהר ותלד לו בן׃ ואזל ואתנבי עליהון
דאם יתובון ישתביק להון אם לא
כמיתר עלי תינין יתרון ואוסיפו
ועבדו עובדין בישין׃ ויאמר יהוה
אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא
והשבתי ממלכות בית ישראל׃ ואמר
י״י ליה קרי שומהון מבדריא ארי עוד

ציבחר כזעיר ואסער דם פלחי
טעותא דאשדי יהוא ביזרעאל וקטילנון
על דפלחו לבעלא תבו אנון למטעי
בתר עגליא בבית אל בכין אחשבינה
דם זכי על בית יהוא ואבטיל מלכותא
מבית ישראל׃ והיה ביום ההוא ושברתי
את קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ ויהי
בעדנא ההוא ואתבר ית תקוף עבדי
קרב ישר׳ במישר יזרעאל׃ ותהר עוד
ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה
כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל
כי נשא אשא להם׃ ואוסיפו ועבדו
עובדין בישין ואמר ליה קרי שומהון
דלא רחימין בעובדיהון ארי לא אוסיף
עוד לרחמא על בית ישר׳ ברם אם
יתובון משבק אשבוק להון׃ ואת בית
יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה
בסוסים ובפרשים׃ ועל דבית יהודה
ארחים ואפרוקינון במימרא די״י אלההון
ולא יתפרקון בקשתא ובחרבא ובעבדי
קרבא בסוסון ובפרשין׃ ותגמל את
לא רחמה ותהר ותלד בן׃ ודריהון
דאיתגליאו לביני עממיא אשתכחו

ממלכות ד׳ וסימנה׳ קרע ציבת בראשית קדמא׳ יזרעאל וכל יהוש׳ כווה׳ תחלת ג׳ רינ׳ פיסוק׳ וסימנה׳ תחלת דבר יא דברי פיהן

דלא הוו רחימין בעובדיהון ואוסיפו
ועבדו עובדין בישין׃ ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי
לא אהיה לכם׃ ואמר קרי שומהון לא
עמי ארי אתון לא עמי בדלית אתון
מקיימין פתגמי אוריתי מימרי לא
הוה בסעדכון׃ והיה מספר
בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא
יספר והיה במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי׃
ויהי מנין בני ישראל סגי כחלא דימא
דלא מיתכל ולא מתמני ויהי באתרא
דאיתגליאו לביני עממיא כד עברו
על אוריתא ואתאמר להון לא עמי
אתון יתובון ויתרבון ויתאמר להון
עמיה דאלהא קיימא׃ ונקבצו בני
יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם
ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול
יום יזרעאל׃ ויתכנשון בני יהודה
ובני ישראל כחדא וימנון להון רישא
חד מדבית דוד ויסקון מארע גלותהון
ארי רב יום כנושהון׃ אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה׃ נביא אמרו
לאחיכון עמי תובו לאוריתי ועל

ב
אפטר
במדבר
סיני

כנישתכון ארחים׃ ריבו באמכם ריבו
כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה
ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין
שדיה׃ אוכחו לכנשתא דישראל
ואמרו לה ארי היא לא מתעניא בפלחני
ומימרי לא מקביל צלותה עד דתעדי
עובדהא בישיא מקבילא אפהא ופלחן
טעותהא מבין קרוהא׃ פן אפשיטנה
ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה
כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה
בצמא׃ דלמא אסליק שכינתי מנה
ואעדי יקרה ואשוינה רטישא
כיומא קדמאי עד לא אתקרבת
לפלחני ויחול רוגזי עלו׃ כמא דחל
על עם דרא דעברו על אוריתי
במדברא ואשוי ארעה צדיא
ואקטלינה בבוצרתא׃ ואת בניה לא
ארחם כי בני זנונים המה׃ ועל בנהא
לא ארחים ארי בנין דטען אנון׃ כי
זנתה אמם הובישה הורתם כי אמרה
אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי
צמרי ופשתי שמני ושקויי׃ ארי טעת
כנישתהון בתר נביי שקרא בהיתו
מלפיהון דהות אמרא אהך בתר

כארעה וסימנה כגן יש כארץ מצרים לא כארץ מצרים היא וזבן פן אפשיטנה ערמה פרשתי [illegible] ולאחותיכם [illegible]

עממיא רחמי מספקי מיכלי ומשתי
כסות מילא ובוץ משח וכל פרנוסי׃
לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי
את גדרה ונתיבותיה לא תמצא׃ בכין
האנא מקלקיל ית אורחתיך כמא
דסיגין בכוביא ואפסיק כמא דמפסקין
בכתליא ושבילהא לא תשכח׃ ורדפה
את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם
ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי טוב לי אז
מעתה׃ ותרדוף שלם עם עממיא
רחמהא ולא תדביק ותבעי סעיד ולא
תשכח ותימר אהך ואתוב לפולחן
רבוני קדמאה ארי טב לי כד הויתי
פלחא קדמוהי מכען לא אפלח לטעותא׃
ג והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן
ג והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה
וזהב עשו לבעל׃ ואינון לא ידעין
ארי אנא בריכית להון עבורא וחמרא
ומשחא וכספא אסגיתי להון ודהבא
מניה עבדו לטעותא׃ לכן אשוב
ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו
ב והצלתי צמרי ופשתי לכסות את
ערותה׃ בכין יתוב מימרי למלט

עבורא בעדן אידריה וחמרא בזמן
מעצרתיה ואציל כסות מילא ובוץ
דיהבית לה לכסאה ית קלנה׃ ועתה
וחס אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש
לא יצילנה מידי׃ וכען אגלי ית קלנה
לעיני עממיא רחמהא ואנש לא
ישיזבנה מן ידי׃ והשבתי כל משושה
ומל חגה חדשה ושבתה וכל מועדה׃
ואבטיל כל חדותה חגהא ירחהא
ושבהא וכל מועדהא׃ והשמתי גפנה
ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי
אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער
ב עינים ואכלתם חית השדה׃ ואצדי פירי
גופנה ותינה דהות אמרא יקר אינון
לי דיהבו לי עממיא רחמי ואשוינון
לחורשא ותיכלינון חית ברא׃ ופקדתי
עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר
להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי
נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה
ואתי שכחה נאם יהוה׃ ואסער עלה
ית יומיא דהות פלחא לטעותא ומסקא
להון בוסמין הות דמיא לאיתתא
דשבקת ית בעלה ואיתקנת בקדשהא
ובחליטת מרגליתהא וטעת בתר

והתירוש ג וסימנ׳ וכל יהודה הביאו והיא לא ידעה ויען יש ויאמר לעמו קדמא׳ לא תמינה בתרא׳ ולא תמינה לו סימן

רחמהא כין כנשתא דישראל רחימת
למפלח לטעותא ופלחני שבקת אמר
יי׳ לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי על לבה
בכין הא אנא משעביד לה לאורייתא
ואעביד לה נסין וגבורן כמא דעבדית
לה במדברא וביד עבדי נבייא אמליל
תנחומין על לבה ונתתי לה את כרמיה
משם ואת עמק עכור לפתח תקוה
וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
מארץ מצרים ואמני לה ית פרנסהא
מתמן וית מישר עכור לתחמודי
נפש ויתנהון תמן למימרי כיומי קדם
ואף אנא אעביד להון נסין וגבורן
כיום מסקהון מארעא דמצרים והיה
ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי
ולא תקראי לי עוד בעלי ויהי בעדנא
ההוא אמר יי׳ תתנהון לפולחני ולא
תפלחון עוד לטעותא והסרתי את
שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו
עוד בשמם ואעדי ית שום טעות
עממיא מפומהון ולא יהי דוכרן
משומהון עוד וכרתי להם ברית
ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף

השמים ורמש האדמה וקשת וחרב
ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים
לבטח ואגזר להון קים בעדנא ההוא
דיהון שלם עם חית ברא ועם עופא
דשמיא ורחשא דארעא וקשתא
וחרבא ועבדי קרבא אבטיל מן
ג ארעא ואשרינון לרוחצן וארשתיך
לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים ואקיימנכון קדמי
לעלם ואקיימנכון קדמי בקשטא
ובדינא ובחסדא וברחמי וארשתיך
לי באמונה וידעת את יהוה ואקיימנכון
קדמי בהימנותא ותדעון למדחל מן
ו קדם יי׳ והיה ביום ההוא
אענה נאם יהוה אענה את השמים
ג והם יענו את הארץ ויהי בעדנא
ההוא אקביל צלותכון אמר יי׳ אפקיד
ית שמיא ואנון יחתון מטרא על
ח ארעא והארץ תענה את הדגן ואת
התירוש ואת היצהר והם יענו את
יזרעאל וארעא תרבי עבורא וחמרא
ומשחא ואנון יספקון לגלות עמי
וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא
י״א רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה

וענתה ד׳ וסימנהון צדקתי ובמתו השירה כימי נעוריה ג פ״ס סו פ״ס הארץ ודבתריה והארץ וסי׳ בראשית אבלה נבלה הארץ והארץ חנפה
והם יענו את הארץ והארץ

והוא יאמר אלהי ואקימנכון קדמי
בארע בית שכינתי וארחים עליהון
דלא רחימין בעובדיהון ואימר
לדהויתי אימר להון לא עמי ברם עמי
אתון והוא יימר אלהי׃
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה ג
אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה
את בני ישראל והם פנים אל אלהים
אחרים ואהבי אשישי ענבים׃ ואמר
יי לי עוד איזיל אתנבי נבואה על בית
ישראל דאינון דמן לאתתא דרחימא
על בעלה ומזניא עלוהי וכל כדין
רחים לה ולא צבי למפטרה כין רחמת
יי על בני ישראל ואנון מתפנן בתר
טעות עממיא ברם אם יתובון ישתבקן
להון ויהון דמן לגבר דאשתלי ואמר
מילא בחמריה׃ ואכרה לי בחמשה
עשר כסף וחמר שערים ולתך
שערים׃ ופרקתינון במימרי ביום
חמישת עשר לירח ניסן ויהבית
כסף תקליא כיפור נפשהון ואמרית
דיקרבון קדמי עומר ארמותא
מעללת סערין׃ ואמר אליה ימים
רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי
לאיש וגם אני אליך׃ נביא אימר לה
כנשתא דישראל חוביכון גרמו לכון
דתגלון יומין סגיאין תתנהון לפלחני
לא תטעון ולא תפלחון לטעותא ואף
אנא עתיד לרחמא עליכון׃ כי ימים
רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין
שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד
ותרפים׃ ארי יומין סגיאין יתבון בני
ישראל לית מלכא מבית דויד ולית
דעביד שולטן על ישראל ולית דדבח
לרעוא בירושלם ולית קמתא בשומרון
ולית אפוד ומחוי׃ אחר ישבו בני ישראל
ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד
מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו
באחרית הימים׃ בתר כין יתובון בני
ישראל ויתבעון ית דחלתא דיי אלההון
וישתמעון למשיחא בר דויד מלכהון
ויתנהון לפולחנא דיי וסגי טוביה דייתי
להון בסוף יומיא׃ שמעו ד
דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה
עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין
חסד ואין דעת אלהים בארץ׃ קבילו
פתגמא דיי בני ישראל ארי דינא קדם יי
עם יתבי ארעא ארי לית עבדי קשטא

טובו ומל וסימנ׳ ופחדו אל יי ואל טובו כי מה טובו על כן לא ... ויאמר לא ב׳ וסימנ׳ יאמר אלהי מיכה דדב׳ ימ׳ס

ולית גמלי חסדא ולית דמהלכין בדחלתא
דיי בארעא׃ אלה וכחש ורצח וגנב
ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו׃ ימן
לשקר וכדבין וקטולי נפשן וגנבין
וגיפין מולדין בנין מנשי חבריהון
וחובין על חובין מוספין׃ על כן תאבל
הארץ ואמלל כל יושב בה בחית
השדה ובעוף השמים וגם דגי הים
יאספו׃ על כין תחרוב ארעא ויצדי
כל דיתיב בה בחית ברא ובעופא דשמיא
ואף נוני ימא יזערון מן קדם חוביהון׃
אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך
כמריבי כהן׃ על דאמרין ספר לא
יליף ולא יוכח נבי ועמך נצן עם
מלפיהון׃ וכשלת היום וכשל גם
נביא עמך לילה ודמיתי אמך׃
ותתקלון ביממא ויתקלון אף נביי
שקרא דעמכון כיד בליליא ואבהית
כנישתהון׃ נדמו עמי מבלי הדעת
כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח
בניך גם אני׃ אטפשו עמי מבלי
דעתא אריאת במידע דחלתי קצתא
וארחקינך מלשמשא קדמי ועל
דאתנשיתא אוריתא דאלהך ארחיק
בנך אף אנא׃ כרבם כן חטאו לי כבודם
בקלון אמיר׃ כמא דאסגיתי להון עלא
כין אסגיתו למחטי קדמי יקרהון בקלנא
חליפו׃ חטאת עמי יאכלו ואל עונם
ישאו נפשו׃ כהניא פסו למיכל חטוות
עמי בדיל לאוספא חובין על חובי
נפשהון׃ והיה כעם ככהן ופקדתי
עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו׃ ויהי
כמא דאשוי חילונאה ככהנא לאפסא
קודשי כין אפיס ית יקרהון ואשוי
דיקיר לדבסיר בדיל לאתפרעא
מנהון כאורחתהון בישתא וכעובדיהון
מקלקליא אתיב להון׃ ואכלו ולא
ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה
עזבו לשמר׃ ויכלון ולא יסבעון יסבון
נשין ולא יילדון בנין ארי ית פולחנא
דיי שבקו ולא נטרו׃ זנות ויין ותירוש
יקח לב׃ זנותא וחמרא ורויתא שליף
ומטעי ית ליבהון׃ עמי בעצו ישאל
ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם׃ עמי דבצלים
אעיה שאיל ומדמי דחטריה מחוי
ליה ארי רוח דטעו אטעיתנון וטעו

דעת אלהים ג̇ בל̇ יש̇ וסימנ̇ ... ואין דעת מעולות תמניא ... אמיר ב̇ בתר ל̇ יש̇ וסימנ̇ כבודם בקלון אמיר גדגריס בראש

מבתר פולחנא דאלההון׃ על ראשי
ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו
תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה
על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם
תנאפנה׃ על רישי טוריא מדבחין
ועל רמתא מסקין בוסמין ותחות
בלוט ולבן ובוטמא ארי מעפי טוליה
על כין מזנין בנתכון דהואה לכון
מבנת עממיא וכלתכון דנסיבתון
לבניכון מן עממיא גיפן׃ לא אפקוד
על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם
כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו
ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין
ילבט׃ לא אסער על בנתכון ארי
מזנין ועל כלתכון ארי גיפן ארי
אנון עם זניתא מסתיען ועם נפקת
ברא אכלין ושתן עם דרא דלא
אסתכל באוריתא הלא אתרטיש׃
אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה
ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית
און ואל תשבעו חי יהוה׃ אם טען
אתון דבית ישראל לא יתחייבון
דבית יהודה ולא תיתון לגלגלא ולא
תסקון לבית אל ולא תשתבעון לשקר

קיים הוא יי׃ כי כפרה סררה סרר
ישראל עתה ירעם יהוה ככבש
במרחב׃ ארי כתורא דאתפטים ובעט
כין מריד בסגי טובא ישראל כען
ידברינון יי כאימר בבקעא׃ חבור
עצבים אפרים הנח לו׃ אתחברו
לטעותא בית ישראל שבקו להון
ית פולחני׃ סר סבאם הזנה הזנו אהבו
הבו קלון מגניה׃ שלטוניהון אסגיאו
שירואן מן אונס בכין טעו אתפניאו
בתר זנותא רחימו דייתי להון קלנא
לברביהון׃ צרר רוח אותה בכנפיה
ויבשו מזבחותם׃ עובדי רברביהון לא אתקנן
כמא דלית אפשר למצר רוח בכנף
כען איתי עליהון סנאה ויבדר יתהון
מאוגרי טעותהון׃ שמעו
זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל
ובית המלך האזינו כי לכם המשפט
כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה
על תבור׃ שמעו דא כהניא וקבילו
בית ישראל ובית מלכא אציתו הלא
לכון למידע דינא ארי תקלא הויתון
למלפיכון כמצלא דפריסא על טור
רם׃ ושחטה שטים העמיקו ואני

ועם ג̇ וסימנ׳ כחול לא יבין לא יחרדון ◦ אפקוד ב̇ מל̇ וסימנ׳ על הרעים על בנותיכם ◦ שטים ב̇ חד כת ש וחד כת ס וסי׳ ושחטה
שטים עשה סטים בתרג׳ כת ס ◦ ירעם ג̇ וסי׳ כימין לשאול גדן כפרה סוררה וחד וירעם ◦ פרושה ג̇ מל̇ ורשת רשתי רשתי ◦

מוסר לכלם׃ ורבחין לטעון מסגן
ואנא מיתי יסורין על כולהון׃ אני
ידעתי אפרים וישראל לא נכחד
ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא
ישראל׃ קדמי גלן עובדי בית אפרים
ודבית ישראל לא מטמרין מן קדמי
ארי כען טעו דבית אפרים אסתאבו
דבית ישראל׃ לא יתנו מעלליהם לשוב
אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת
יהוה לא ידעו׃ לא שבקין עובדיהון ו׳ דסמ׳
למתב לפלחנא דאלההון ארי רוח
דטעו אטעיתנון ואולפן מן קדם ייי לא
תבעו׃ וענה גאון ישראל בפניו
וישראל ואפרים יכשלו בעונם ל׳ וכל מנשה ואפרים כוו
כשל גם יהודה עמם׃ וימאך יקר
ישראל ואנון חזן ודבית ישראל ודבית
אפרים יתקלון בחוביהון יתקלון אף
דבית יהודה עמהון׃ בצאנם ובבקרם
ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ ל׳
מהם׃ בענהון ובתוריהון יהכון למתבע
אולפן מן קדם ייי ולא ישכחון יסליק
שכינתיה מנהון׃ ביהוה בגדו כי בנים
זרים ילדו עתה יאכלם חדש את
חלקיהם׃ במימרא דייי שקרו ארי

בנין מבנת עממיא קיימו להון כען
איתי עליהון עממיא ירח בירח
ויבזון ית פירי ארעהון׃
ל׳ וחס׳ תקעו שופר בגבעה חצצרה
ל׳ ומל׳ ברמה הריעו בית און אחריך בנימין׃
נביא ארימו קלכון כיד בשופרא
אתנבו דייתון עליהון עממין קטולין
על דאמליכו עליהון ית שאול
דמגבעתא אצוחו כיד בחצוצרתא
אימרו דייתון עליהון מלכין ומשריתהון
על דלא קבילו לפתגמי שמואל נביא
דמירמתא בסרו עליהון יבבות עדי
קרבא על דשקרו במימרי ואסתחרו
לאחרא מבתר פולחני ולא פלחו קדמי
בבית מקדשא דבארע שיבט בנימין׃
אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה
בשבטי ישראל הודעתי נאמנה׃
דבית אפרים לצדו יהון ביום תושלמת
חוביהון בשבטיא דישראל הודעית
ל׳ ומל׳ אוריתא׃ היו שרי יהודה כמסיגי
גבול עליהם אשפוך כמים עברתי׃
הוו רברבי יהודה כמשני תחום עליהון
ד׳ ג׳ אשפוך כמיא חמתי׃ עשוק אפרים
ל׳ ג׳ וחד חס׳ רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי

הואיל ג׳ וסימנה׳ הואיל משה באר כי הואיל כי הואיל הלך אחרי צו ... חצצרה ל׳ וחס׳ כמסיגי ל׳ ומל׳ חלק ל׳ ...

צו׃ אניסין דבית אפרים לכבישין
בדיניהון ארי אתפניאו דייניהון למטעי
בתר ממון דשקר׃ ואני כעש לאפרים
וכרקב לבית יהודה׃ ומימרי כעשא
לדבית אפרים וכרקבא לדבית יהודה׃
וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו
וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך
ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה
מכם מזור׃ וחזא אפרים ית מרעיה
ויהודה ית מכאוביה ואזלו דבית אפרים
לאתור ושלח למלכא דייתי לאתפרעא
להון נביא אימר להון והוא לא יכול
לאסאה לכון ולא יניח מנכון מכאובי׃
כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית
יהודה אני אני אטרף ואלך אשא
ואין מציל׃ ארי במימרי כליתא
לדבית אפרים וכבר אריון לדבית
יהודה אנא במימרי אקטול ואעדי
ארים גבורתי ולית דמשיזיב׃ אלך
אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו
ובקשו פני בצר להם ישחרנני׃ אסליק
שכינתי אתיב למדור קדשי דבשמיא
עד דידעון דחבו ויבעון מן קדמי
כד תיעוק להון ויתבעון דחלתי׃ לכו

ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו
יך ויחבשנו׃ יימרון איתו ונתוב לפלחנא
דיי׳ ארי הוא דמחנא יסינא ודאיתי
עלנא תבר ינוח לנא׃ יחינו מימים ביום
השלישי יקמנו ונחיה לפניו׃ יחיננא
ליומי נחמתא דעתידין למיתי ביום
אחיות מיתיא יקימיננא וניחי קדמוהי׃
ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר
נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש
יורה ארץ׃ ונילף נרדוף למידע ית
דחלתא דיי׳ כניהור צפרא דמקשט
במפקיה וייתי ברכן לנא כמטר מגבר
וכלקישא דמרוי ארעא׃ מה אעשה
לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם
כענן בקר וכטל משכים הלך׃ מן קדם
דין דקשוט מא אעביד לכון דבית
אפרים מא אעביד לכון דבית יהודה
וטבותכון כענן צפרא וכטלא דמוחי
פסיק׃ על כן חצבתי בנביאים הרגתים
באמרי פי ומשפטיך אור יצא׃ על כין
על דאזהרתינון בשליחות נביי ולא
תבו איתיתי עליהון קטולין על
דעברו על מימר דעותי ודיני כניהור
נפיק׃ כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת

לרפא ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ והוא לא יוכל לרפא עת לרפוא ׃ מצאו ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ כשחר נכון מצאו מקצה השמים

אלהים מעלות׃ ארי בעבדי חסדא
רעוא קדמי מדבח ועבדי אוריתא
דיי׳ ממסקי עלון׃ והמה כאדם עברו
ברית שם בגדו בי׃ ואינון כדריא
קדמאי עברו על קימי בארע טבא
דיהבית להון למעבד רעותי תמן
שקרו במימרי׃ גלעד קרית פעלי
און עקבה מדם׃ גלעד קרית אנוסין
בנכלין אשדין דם זכי׃ וכחכי איש
גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה
כי זמה עשו׃ אתחברו אנון וכהניהון
באורח חדא קטלין נפשן כחת חד
ארי עיצת חטין עברו׃ בבית ישראל
ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים
נטמא ישראל׃ בבית ישראל חזיתי
שנו אשניאו קימא דיגזיר עמהון
דלא למפלח לטעותא תבו אנון למטעי
בתר עגליא בבית אל תמן טעו בית
אפרים אסתאבו בית ישראל׃ גם
יהודה שת קציר לך בשובי שבות
עמי׃ אף דבית יהודה שריאו לאסגאה
חובין אף להון ימטי קיצא באתגלותי
גלות עמי׃ כרפאי לישראל
ונגלה עון אפרים ורעות שמרון

כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד
בחוץ׃ כמתגלי חובי ישראל ויתגלין
עוית אפרים וחישת שומרון ארי
עבדו שקר בליליא בבתיא גנבין
בדברא ביממא קפחין׃ ובל יאמרו
ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום
מעלליהם נגד פני היו׃ ולא מחשבין
בליבהון דכל בישתהון גלין קדמי
כען יקפונון עובדיהון בישיא דקדמי
הוו גלן׃ ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם
שרים׃ בסריקתהון מחדין מלכא
ובכדביהון רברבין׃ כלם מנאפים כמו
תנור בערה מאפה ישבות מעיר
מלוש בצק עד חמצתו׃ כולהון מחמדין
למגף נשי חבריהון דלקין כתנורא
דאזי ליה נחתומא בכין יגלון בפריע
מקרויהון כמא דמוחן לקימא מחשבת
רשעא ועל דלא אידכרו נסין וגבורן
דאתעבידו להון ביום מסקהון ממצרים
מעידן מלש לישא עד לא חמע׃ יום
מלכנו החלו שרים חמת מיין משך
ידו את לצצים׃ יומא דמניאו עליהון
מלכהון שריאו רברביא למשתי עמיה
חמר נגד לידיה סיעת שקרין׃ כי קרבו

כאדם ג׳ וסימנ׳ ... והמה אכן כאדם אם כסיתי ... ורעות ג׳ וסימ׳ דלות שמרון הראיתני חד בה׳ וחד בנב׳ וחד בכת׳ ... יום ז׳ ריש פס׳ וס׳ אשר עמדת מלכנו משך הוא לבנות הוא ועדך ביע אירא ...

כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן
אפהם בקר הוא בער כאש להבה:
ארי אתקרבו לעיצת חטאין ולא עכבו
כתנורא בער ליבהון באתכמוניהון
כל ליליא מוריך רגזהון עד צפרא
הוא דליק כאישא שלהובי: כלם יחמו
כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קורא בהם אלי: כולהון
מחממין כתנורא ובלישן שקרהון
מחייבין ית דייניהון כל מלכיהון
אתקטלו לית דמצלי מנהון קדמי:
אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים
היה עגה בלי הפוכה: בית ישראל
בעממיא אנון אתערבו בית ישר׳
דמן לחררא דעד לא אתאכלת
אתהפכת: אכלו זרים כחו והוא לא
ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע:
בזו עממיא נכסיהון ואנון לא ידעין
אף חלשותא מטיתנון ואינון לא
מסתכלין: וענה גאון ישראל בפניו
ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא
בקשהו בכל זאת: ומאך יקר ישר׳
ואנון חזן על דלא תבו לפלחנא דש
אלההון ולא בעו מן קדמוהי בכל דא:

ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים
קראו אשור הלכו: והוו בית ישראל
דמן כיונה שריהתא דאתנסיבו בנהא
ולית לה לב למצרים אתקרבו לאתור
גלו: כאשר ילכו אפרוש עליהם
רשתי כעוף השמים אורידם איסירם
כשמע לעדתם: באתר דיהכון אפרוס
עליהון מצדתי כעופא דשמיא
אטלטילנון יסורין איתי עליהון
על דשמעו לעיצתהון:
אוי להם כי נדדו ממני שד להם
כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו
עלי כזבים: וי להון ארי אתרחקו מדחלתי
בזוזין איתי עליהון ארי מרדו במימרי
ואנא הויתי פריק להון ואנון ממללין
קדמי כדבין: ולא זעקו אלי בלבם כי
יילילו על משכבותם על דגן ותירוש
יתגוררו יסורו בי: ולא מצלן קדמי
בליבהון בכין מיללין על ערסתהון
בסגי עבורא וחמרא דהוו כנשין מרדו
במימרי: ואני יסרתי חזקתי זרועתם
ואלי יחשבו רע: וכמא דאנא מיתי
יסורין ומתקיף על דרעיהון כין אף
אנון מוספין לחשבא קדמי בישן: ישובו

בקשהו ב׳ וחס וסימנ׳ ולא בקשהו בכל זאת ובכל רצונם ׳ אפדם ב׳ וסימנ׳ ואנכי אפדם מיד שאול ׳ פילג לבן נפתלי יילילו לבם

לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב
שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ
מצרים׃ תבו למהדר מן אוריתא לא
על דאבאישית להון דמן אנון כקשת
נכילא יתקטלון בחרבא רברביהון
מיעמקות לישנהון אלין עובדיהון
עד דאנון בארעא דמצרים׃ אל חכך
שפר כנשר על בית יהוה יען עברו
בריתי ועל תורתי פשעו׃ נביא כחכך
אכלי כד בשופרא אימר הא כנשרא
דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה
וישרי על בית מקדשא דיי חלף
דעברו על קימי ועל אוריתי מרדו׃
לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל׃ בכל
עידן דאנא מיתי עליהון עקא קדמי
מצלן ואמרין כען ידענא ארי לית
לנא אלה בר מנך פרוקנא ארי אנחנא
עמך ישראל׃ זנח ישראל טוב אויב
ירדפו׃ טעו בית ישראל מבתר פלחני
דבדיליה אנא מיתי עליהון טובא
מכען סנאה ירדופינון׃ הם המליכו
ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת׃
אנון אמליכו ולא ממימרי דביאו ולא

מירעותי כספהון ודהבהון דאסיקו
להון ממצרים עבדו להון טעון בדיל
דישתיצון׃ זנח עגלך שמרון חרה
אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין׃ טעו
בתר עגלא דשומרון תקיף רוגזי
בהון עד אימתי לא יכלון למזכי׃ כי
מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים
הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון׃ ארי
מישראל והוא גברא אומן הוא עבדיה
דחלא דלית ביה צרוך הוא ארי לנסרי
לוחין יהי עגלא דשומרון׃ כי רוח
יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו
צמח בלי יעשה קמח אולי זרים
יבלעהו׃ בית ישראל דמן לדרוח
זרע ועל עור חציר קמא לית ליה
נוב לא יעביד מא אם יקנון נכסין
עממיא יבזונון׃ נבלע ישראל
עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו׃
אתבזיז ישראל כען הון בעממיא
כמנא דלית צרוך ביה׃ כי המה עלו
אשור פרא בודד לו אפרים התנו
אהבים׃ ארי אנון גלו לאתור על דהלינו
ברעות נפשהון כעדר מרוד בית
ישראל אתמסרו ביד עממיא דרחימו׃

יוכלו י̇א̇ וסימנה׃ לקוס אמתים ויהונתן צפן ונלחמו ונלחמו ודבורה זנח מבוא מים נעו ... נקיון ג̇ בלי׳ לא יוכלו ארחץ וארחץ קרי

גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו
מעט ממשא מלך שרים׃ אית אם
ישוון בית ישראל דחלתי על לבהון
מבינו עממיא אקריב גלותהון ואפילו
יחכמון כזעיר אערי מנהון מרות
מלכין שלטונין׃ כי הרבה אפרים
מזבחות לחטא היו לו מזבחות לחטא׃
ארי אסגיאו דבית אפרים איגורין
למחטי הוו להון איגורי טעותהון
לתקלא׃ אכתוב לו רבו תורתי כמו
זר נחשבו׃ כתבית להון סגיות ואנון
כעממיא אתחשיבו׃ זבחי הבהבי
יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם
עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם המה
מצרים ישובו׃ דבחין דמגבן מן אונס
דבחין בסר ואכלין וקדם יי לא רעוא
בהון כען יסער חוביהון ויתפרע
עויתהון אנון למצרים יתובון׃ וישכח
ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה
הרבה ערים בצורות ושלחתי אש
בעריו ואכלה ארמנותיה׃ ושבק
ישראל ית פולחן עבדיה ובנא היכלין
לטעותא ודבית יהודה אסגיאו קרוין
כריכן ואשלח אישתא בקרווהי

ותשיצי בירניתיה׃ אל תשמח ט
ישראל אל גיל בעמים כי זנית מעל
אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן׃
לא תחדון דבית ישראל לא תבועון
כנמוסי עממיא ארי טעיתון מבתר
פלחנא דאלהכון רחימתון למפלח
לטעותא על כל אידרי עבור׃ גרן
ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה׃
מאידרא וממעצרא לא יתזנון וחמרא
לא יסופיק להון׃ לא ישבו בארץ
יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור
טמא יאכלו׃ לא יתבון בארע שכינתא
דיי ויתובון דבית אפרים למצרים
לאתור יגלון מסאב ייכלון׃ לא יסכו
ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם
אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם
לנפשם לא יבוא בית יהוה׃ לא ינסכון
קדם יי נסכין דחמר לא יתקבלון לרעוא
קורבניהון ודבחיהון כלחים מרחק
להון כל דייכלניה יסתאב ארי קרבנהון
על נפשהון לא מכפר עליהון בית
מקדשא דיי׃ מה תעשו ליום מועד
וליום חג יהוה׃ מא תעבדון ליום
מועדא וליום חגא דיי׃ כי הנה הלכו

אהבים ג׳ בליש׳ וסימנה׳ התכו אילת נתעלסה ... חג יי ד׳ וסימנה׳ בנעריכן באספכם בשילו מועד ... בה ד׳ דמט וסי׳ ויכן יכחש

משוד מצרים תקבצם מף תקברם
מחמד לכספם קמוש יירשם חוח
באהליהם׃ ארי הא יגלון מן קדם
בזוזין למצרים יתכנשון למפיס
יתקברון בית חמדת כספהון קרסולין
ישרון חתולין בבירניתהון׃ באו ימי
הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל
אויל הנביא משגע איש הרוח על
רב עונך ורבה משטמה׃ אתו יומי
סועדנא אתו יומי תשלמת חוביך
ידעון דבית ישראל דהוו מתנבן
להון נביי קשטא ומשעממין להון
נביי שקרא על דסגיאו חוביך תקיפו
חטאך׃ צפה אפרים עם אלהי נביא
פח יקוש על כל דרכיו משטמה
בבית אלהיו׃ מסכן בית ישראל
דיתקיים להון פולחן טעותא לנבייהון
קולין צלן על כל אורחתהון מסגן
תקלא בבית מקדשא דאלההון׃
העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור
עונם יפקוד חטאותם׃ אסגיו לחבלא
כיומי גבעתא כען יסער חוביהון
ויתפרע עויתהון׃ כענבים במדבר
מצאתי ישראל כבכורה בתאנה

בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו
בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים
כאהבם׃ כגופן רשתיל על מבועי מין
כין במדברא ערע מימרי לישראל
כבכרא בתינתא דבאול מאבכרד
חביבית אבהתכון אנון אתחברו לבעלא
פעור וטעו לבהתא והוו שקוצין
כד רחימו׃ אפרים כעוף יתעופף
כבודם מלדה ומבטן ומהריון׃ בית
ישראל כעופא דאפרחו הי מקניה
ואיטלטל כין גלא ית יקרהון ולד לא
יסגון ומפירי מעיהון לא יחדון על
דמנעו רגליהון מלאיתחזאה בבית
מקדשי׃ כי אם יגדלו את בניהם
ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי
מהם׃ ארי אם ירבון ית בניהון ואתכלינון
מלמהוי גברין ארי אף וי להון בסלקותי
שכינתי מנהון׃ אפרים כאשר ראיתי
לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא
אל הורג בניו׃ כנשתא דישראל במעבדה
אוריתא דמיא לצור באצלחותה
בשליותה חבו דבית אפרים לקטלא
לפלחן טעותא בניהון׃ תן להם יהוה
מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים

יעשון ה̇ וסימנ׳ והזהרתה אתהם את החקים ...

צמקים׃ הב להון יי תושלמת עובדיהון
הב להון רחם מתכיל ותדין יבישין׃
כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על
רע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף
אהבתם כל שריהם סררים׃ כל בישתהון
גלין קדמי בגלגלא ארי תמן רחיקתנון
על בישות עובדיהון מבית מקדשי
אתריכנון לא אוסיף לרחמא עליהון
כל רברביהון מרדין׃ הכה אפרים
שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי
ילדון והמתי מחמדי בטנם׃ בית
ישראל דמן לאילנא דלקא שורשיה
מלרע יביש נופיה מלעילא נוב לא
יעביד אף אם ירבון בנין ואקטיל
שפר מעיהון׃ ימאסם אלהי כי לא
שמעו לו ויהיו נדדים בגוים׃ ירחיקנון
אלהי ארי לא קבילו למימריה ויהון
מטלטלין בעממיא׃ גפן
בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו
הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו
מצבות׃ גפן בזיזא ישראל דהוה גפן
נסב במעבדיה אוריתא פירי עובדיהון
גרמו להון דיגלון כד אסגיתי להון
עללא אסגיאו פולחן לאיגוריהון כד

אתיתי טובא לארעהון אוטיבו לקמתהון׃
חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף
מזבחותם ישדד מצבותם׃ אתפליג
לבהון על אוריתא כען יחובון כען
איתי עליהון סנאה יהדר קדלהון
דאיגוריהון יבוז קמתהון׃ כי עתה
יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את
יהוה והמלך מה יעשה לנו׃ ארי כען
יימרון לית מלכא לנא ארי לא דחילנא
מן קדם יי ומלכא מא יעביד לנא׃
דברו דברים אלות שוא כרת ברית
ופרח כראש משפט על תלמי שדי׃
ממללין מלין דאונס ימן לשקר לממא
גזרין קים כען איתי עליהון כריש
חוין בישין דין שקרהון על תחומי
חקלין׃ לעגלות בית און יגורו שכן
שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו
עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו׃
על דפלחו לעגליא בבית אל מלך
במשריתיה יסק עליהון ויגלי יתהון
יסבון מנהון עגלא דשומרון ארי
אתאבלו עלוהי עמיה ופלחוהי עלוהי
יבועון על יקריה ארי גלא מניה׃ גם
אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב

הכה ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנ׳ ושם איש ישראל אפרים כעשב בתרא׳ מל׳ וחד והכה ומת ס׳ יכרת ב׳ בפ׳ע׳ חד חס וחד מל׳ ברית

בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל
מעצתו׃ אף יתיה לאתור יובלון
קורבנא למלכא דייתי לאתפרעא להון
נביא אימר להון בהתא דבית אפרים
יקבלון ויבהתון בית ישראל ממלכי
עצתהון׃ נדמה שמרון מלכה כקצף
על פני מים׃ בהיתת שומרון במלכה
כרתחא על אפי מיא׃ ונשמדו במות
און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה
על מזבחותם ואמרו להרים כסונו
ולגבעות נפלו עלינו׃ ויצדיין במת
בית אל חובי ישראל גרמו להון דיגלון
לנבין ואטטין יסקון על איגוריהון
כען איתי עליהון עקא דיהון דמין
כאילו טוריא להון ורמתא נפלן עליהון׃
מימי הגבעה חטאת ישראל
שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה
על בני עלוה׃ מיומי גבעתא חטיתון
דבית ישראל תמן קמו מרדו במימרי
למנאה עליהון מלכא ואף לא זכיאו
דתתקיים להון מלכותא בגבעתא
לתמן אתו עליהון עבדי קרבא
לקטלא אבהן עם בנין סליקון׃ באותי
ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם

לשתי עינתם׃ במימרי איתי עליהון
יסורין וכנשית עליהון עממיא ושליטו
בהון במיסר פדנא על תרתין עונתיהון׃
ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש
ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב׃
כנשתא דישראל דמיא לעגלתא דמלפין
לה למדרי ולא אלפא רחמא להלכא
ברעות נפשה ואנא פרקית יתהון
משעבוד מצראי אעדיתי ניר תקוף
מצוריהון אשריתי בית ישראל על
תקוף ארעא דאמוראה מכבשין קדמיהון
דבית יהודה אחסינית יתהון אחסנא
דקיימית לאבוהון יעקב׃ זרעו לכם
לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר
ועת לדרוש את יהוה עד יבוא ויורה
צדק לכם׃ בית ישראל עבידו לכון
עובדין טבין הליכו באורחא דזכו
קיימו לכון אלפין אוריתא הא בכל עדן
נביא אמרין לכון תובו לפלחנא דיי
כען יתגלי וייתי זכוון לכון׃ חרשתם
רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי
כחש כי בטחת בדרכך ברוב גבוריך׃
אתעשתון אונס רשע עבדתון

יחרוש ג׳ וסימנ׳ הכל היום חס ארכיב בבקרים ב׳ מל׳ לענין יחרוש ׃ טמאותם ערותם ומגורתם עונותם פל״ב מעונותם ירבצון
חידותם הלין א״א וכת׳ כן

270

אתקפלתון תושלמת עובדיכון ארי
אתרחיצתא באורחתך בסגי גיברך׃
וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד
כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה
אם על בנים רטשה׃ ויקום אתרגושא
בעמך וכל כרכך יתבזזון כביזת שלמא
בכמנא ביומא דקרבא אם על בנין
קטילת׃ ככה עשה לכם בית אל מפני
רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך
ישראל׃ כדין גרמו לכון חובין דחבתון
בבית אל מן קדם בישות עובדיכון
בסופא בצפרא כהית אתמנע מלכא
יא דישראל׃ כי נער ישראל ואהבהו
וממצרים קראתי לבני׃ ארי רביה הוה
ישראל ורחימתיה וקריבתיה לפלחני
וממצרים קריתי להון בנין׃ קראו
להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו
ולפסלים יקטרון׃ שלחית נביי לאלפא
להון ואנון טעו מקבילאפיהון לבעלא
מדבחין ולצלמניא מסקין בוסמין׃
ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על
זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים׃ ואנא
כמלאך שליח מן קדמי דבריתבאורח
תקנא ישראל נטילתנון כיר על

דרעין ולא ידעין דמן קדמי מתרחם
עליהון׃ בחבלי אדם אמשכם בעבתות
אהבה ואהיה להם כמרימי על על
לחיהם ואט אליו אוכיל׃ במגדת בנין
רחימין נגדתינון בתקוף רחמא והוה
מימרי להון כאיכרא טבא דמקיל בתקף
תוריא ומוריך בלחותא ואף כד הוו
במדברא אסגיתי להון טובא למיכל׃
לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא
מלכו כי מאנו לשוב׃ לא יתובון לארעא
דמצרים כרם אתוראה ישלוט בהון
ארי מסרבין למתב׃ וחלה חרב בעריו
וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם׃
ותחול חרבא בקרווהי ותקטיל גיברוהי
ותשיצי רברבוהי ממלכי עצתהון׃
ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו
יחד לא ירומם׃ ועמי פליגין למתב
לאוריתי במרועא קשיא יתערעון
כחדא לא יהכון בקומא זקופא׃ איך
אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך
כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי
לבי יחד נכמרו נחומי׃ איכדין אמסרינך
אפרים אשיצינך ישראל איכדין
אעבדינך כאדמה אשוינך כצבואים

ממעצותיהם ב̇ כת̇ כן וחד ממעצותיהם כת̇ וסימנ̇ וחלה חרב ואשימס זהים ממעצותיהם כת̇ ויאכלו ממעצותיהם כת̇ ילכו

מתערע מימר קימי לקבלי כחדא
מתגוללא רחמת אבהתכון׃ לא אעשה
חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי
אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא
אבוא בעיר׃ לא אעביר תקוף רגזי לא
יתוב מימרי לחבלא בית ישראל ארי
אלהא אנא ומימרי לעלם קיים ולית
עובדי כבני בסרא דדיירין על ארעא
כין גזרית דבינכון שכינתי קדישא
ולא אחליף בקריא אוחרי עוד ית
ירושלם׃ אחרי יהוה ילכו כאריה
ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים׃
בתר פולחנא דיי׳ יהכון מימריה כאריא
דמכלי ארי הוא יכלי ויתכנשן גלותא
ממערבא׃ יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור והושבתים על
בתיהם נאם יהוה׃ כעופא דאתי בגלאי
כין ייתון דגלו לארעא דמצרים וכיונא
דתיבא לגו שובכה כין יתובון דאיטלטלו
לארעא דאתור ואתיבינון בשלם
לבתיהון ומימרי יהי בסעדהון אמר
יי׳׃ סבבני בכחש אפרים
ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד
עם אל ועם קדושים נאמן׃ אסגיאו

קדמי בכדבין בית אפרים ובנכלין בית
ישראל ודבית יהודה הוו מיתקפין בפלחנא
עד דגלא עמא דאלהא מארעהון
ואנון דהוו פלחין קדמי בבית מקדשא
מתקרן עמא קדישא בכין הוו קיימין
אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום
כזב ושד ירבה וברית עם אשור
יכרתו ושמן למצרים יובל׃ בית ישראל
דמין לדרווח זרע ועלעול חציד כל
יומא כדבין וביזא מסגן וקיים עם
אתוראה אקימו וקורבנא למצרים
מובלין׃ וריב ליהוה עם יהודה ולפקד
על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו׃
ודינא קדם יי׳ עם דבית יהודה ולאסעא
על יעקב כאורחתיה כעובדוהי תקניא
יתיב ליה׃ בבטן עקב את אחיו ובאונו
שרה את אלהים׃ נביא אימר להון הלא
יעקב עד לא אתיליד אמיר דיסגי מן
אחוהי ובתוקפיה אתרב עם מלאכא
וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו
בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו׃
ואתרב עם מלאכא ויכיל בכא ובעא
מניה בבית אל אתגלי עלוהי ותמן
ימליל עמנא׃ ויהוה אלהי הצבאות

ושמן ג׳ וסימנ׳ ימינו על ראשך ... וישר ג׳ בה״ש וסימנ׳ אבימלך אל מלאך במברה ... יהוה צבאות ד׳ זכרו שמעו מקום הנוגע

יהוה זכרו׃ והוא יי אלהי צבאות דאתגלי
על אברהם יצחק ויעקב וכמא דאמיר
על ידי משה יי דוכרניה לכל דר ודר׃
ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט
שמר וקוה אל אלהיך תמיד׃ ואת
בפולחנא דאלהך תתקף חסדא ודינא
טר וסבר לפורקנא דאלהך תדירא׃ כנען
בידו מאזני מרמה לעשק אהב׃ לא תהון
כתגרין דביד יהון מוזנוון דנכל למינס
דחמין׃ ויאמר אפרים אך עשרתי
מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי
עון אשר חטא׃ ואמרו דבית אפרים
ברם עתרנא אשכחנא אונס לנא נביא
אימר להון הא כל עותריכון לא יתקים
לכון ביום תושלמת חובין׃ ואנכי יהוה
אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך
באהלים כימי מועד׃ ואנא יי אלהך
דאפיקתך מארעא דמצרים עוד
אותיבנך במשכנין כיומי קדם׃ ודברתי
על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד
הנביאים אדמה׃ ומלילית עם נביא
ואנא נבואן אסגיתי וביד עבדי נביא
שלחית׃ אם גלעד און אך שוא היו
בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם

כגלים על תלמי שדי׃ אם בגלעד הוו
אנוסין ברם בבית גלגלא תורין לטעון
דבחו אף איגוריהון אסגיאו כיגרין
על תחומי חקלין׃ ויברח יעקב שדה
ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה
שמר׃ נביא אימר להון הלא יעקב
אבוכון אזל לחקלי ארם ופלח ישראל
באיתתא ובאיתתא נטר ענא׃ ובנביא
העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא
נשמר׃ ואף כד נחתו אבהתכון למצרים
נביא שלח יי ואסיק ית ישראל ממצרים
ועל ידי נביא אתנטר׃ הכעיס אפרים
תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו
ישיב לו אדניו׃ מרגזין דבית אפרים
מוספין למחטי וחובת דם זכי דאשד
עלוהי יתוב וחיסודיה יתיב ליה רבוניה׃
כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל
ויאשם בבעל וימת׃ כד ממליל חד
מדבית אפרים רתיתא אחיד להון
לעממיא מדרברבין הוו בישראל
וכדו דחבו על דפלחו לטעותא מתקטלין׃
ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים
כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים

ישקון: וכען מוספין למחטי ועבדו
להון מתכא מכספהון כדמותהון צלמנין
עובד אומנין כולהון להון אינון מטען
נביי שקרא דבחין לעובד ידי אנשא
תוריא לעגליא נכסין: לכן יהיו כענן
בקר וכטל משכים הלך כמץ יסער
מגרן וכעשן מארבה: בכין יהון כענן
צפרא וכטלא דמוחי פסיק כמוצא
דנסבא רוחא מאידרא וכתננא דעדי
מכוות נורא: ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע
אין בלתי: ואנא שאלהך דאסיקתך
מארעא דמצרים ואלה בר מני לא
תידע ופריק לית אלה אנא: אני ידעתיך
במדבר בארץ תלאבות: אנא סופיקית
צורכיכון במדברא בארעא דהויתון
צריכין בה לכל מדעם: כמרעיתם
וישבעו שבעו וירם לבם על כן
שכחוני: כד זנתינון סבעו מסבע
ורמים לבהון על כין שבקו להון ית
פולחני: ואהי להם כמו שחל כנמר
על דרך אשור: והוה מימרי להון
כליתא כנמרא דכמין על שבילא:
אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם

ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם:
ערע מימרי בהון כדוב מתכיל ותבר ית
רשע ליבהון וקטילתנון תמן כבני
אריון כחית שינא דמבזעא שיצתינון:
שחתך ישראל כי בי בעזרך: כד
מחבלין אתון עובדיכון דבית ישראל
שלטין בכון עממיא וכד תיבין אתון
לאוריתי מימרי הוי בסעדכון: אהי
מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך
ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך
ושרים: אן מלכך כען ויפרקינך בכל
קרוך ודינך דאת אמר מני עלי מלך
ושלטונין: אתן לך מלך באפי ואקח
בעברתי: מניתי עלך מלכא ברוגזי
ואעדיתי בחמתי: צרור עון אפרים
צפונה חטאתו: גניזין חובי בית אפרים
נטירין לאתפרעא כל חטאיהון: חבלי
יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת
לא יעמד במשבר בנים: עקא וזיע
כחבלין על ילדא ייתון עלוהי הוא כבר
דאתחכי ולא חכים למידע דחלתי
כען אתי עלוהי עקא כאיתא דיתבא
על מתברא וחיל לית לה למילד: מיד
שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך

ואלהים ה̇ וסימנ̇ פקד יפקד קל מעלי זולתי אמר לבהלכי מלכי מקדש ... על דרך ד̇ וסימנ̇ ותסר רכבי וישרנה בנמר

מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני׃
בית ישראל מימרי קטול פרקתנון וממחבלא
שיזיבתנון כען יהי מימרי בהון לקטול
ומפתגמי למחבלא ועל דעברו על
אורייתי אסליק שכינתי מנהון׃ כי הוא
בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה
ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב
מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה׃
ארי אנון מתקרן בנין ועובדין מקלקלין
אסגיאו כען איתי עלוהי מלך דתקיף
כרוח קדומא במימרא דיי מאורח
מדברא יסק ויחריב בית גנזוהי ויצדי
קרית מלכותיה הוא יבוז אוצרין כל
מני חמדתא׃ תאשם שמרון כי מרתה
באלהיה בחרב יפלו עולליהם ירטשו
והריותיו יבקעו׃ תחוב שומרון ארי
סריבת על מימר אלההא בחרבא
יתקטלון עולימיהון יטרפון ומעדיתהון
יתבזען׃ שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך׃
תובי ישראל לדחלתא דיי אלהך ארי
אתקילתא בחובך׃ קחו עמכם דברים
ושובו אל יהוה ואמרו אליו כל תשא
עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו׃

קריבו עמכון פתגמין דאתודאה
ותובו לפולחנא דיי אמרו קדמוהי
קריב קדמך למשבק על עוין ונתקבל
האכטבין דיהוין מלי ספותנא מתקבלין
קדמך כתורין לרעוא על מדבחך׃
אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר בך ירחם יתום׃ מלכי אתור
לא יפרקוננא על רכבי סוסון לא
נתרחיץ ולא נימר עוד אלהנא לעובדי
ידנא דמן קדמך אתרחם על אבהתנא
דהוו במצרים האכיתמין׃ ארפא
משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו׃
אקבילינון כתיובתהון אשבוק לחוביהון
ארחימנון כד יתובון בנדבא ארי תב
רוגזי מנהון׃ אהיה כטל לישראל יפרח
כשושנה ויך שרשיו כלבנון׃ יהי
מימרי כטלא לישראל יזהרון כשושנתא
ויתבון על תקוף ארעהון כאילן לבנן
דמשלח עובדתיה׃ ילכו ינקותיו ויהי
כזית הודו וריח לו כלבנון׃ יסגון בנין
ובנן ויהי כזיו מנרת קודשא זיוהון
וריחהון כריח קטורת בסמא׃ ישבו
ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן

זכרו כיין לבנון יתכנשון מביני
גלותהון יתבון בטלל משיחהון
ייחון מיתיא ויסגי טובא בארעא
יהי דוכרן טבותהון עליל ולא פסיק
כדכרן יבבות חצוצרתא על חמר
עתיק דמתנסך בבית מקדשא אפרים
מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני
פריך נמצא יימרון בית ישראל מא
לנא עוד למפלח לטעותא אנא במימרי
אקביל צלותיה דישראל וארחים עלוהי
במימרי אעבדיניה כבירון שפיר
דמן קדמי סליח לתובתהון משתכחא
מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים
דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים
יכשלו בם מן חכים ויסבר אלין
סוכלתן וידעינון ארי תקנן אורחתא
דיי וצדיקיא דהליכו בהון ייחון בהון
בחיי עלמא ורשיעיא יתמסרון
לגיהנם על דלא הליכו בהון

קנ״ג

Joel 546-553

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל

פתגם נבואה מן קדם יי דהוה עם יואל
בר פתואל שמעו זאת הזקנים
והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה
זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם
שמעו דא סביא ואציתו כל יתבי
ארעא ההות דא ביומיכון ואם ביומי
אבהתכון עליה לבניכם ספרו ובניכם
לבניהם ובניהם לדור אחר עלה
לבניכון אשתעו ובניכון לבניהון
ובניהון לדרא אחרן יתר הגזם אכל
הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר
הילק אכל החסיל מותר זחלא אכל
גובא ומותר גובא אכל פרחא ומותר
פרחא אכל שמוטא הקיצו שכרים
ובכו והילילו כל שתי יין על עסיס
כי נכרת מפיכם אתערו רויא ובכו
ואילילו כל שתי חמר על חמר מרית
ארי אתמנע מפומכון כי גוי עלה
על ארצי עצום ואין מספר שניו
שני אריה ומתלעות לביא לו ארי
עמא סליק על ארעי תקיף ולית
דמנין שינוהי שני אריה וניבוהי
כבר אריון שם גפני לשמה ותאנתי
לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו

ויבן ג וסימנה מי האיש החכם מי חכם ושב ויבן ... ואין מספר ד וסימנה כי גוי באלף ומאתים אמר ויבא שם רמש ואין מספר

שריגיה׃ שוי פירי גופני עמי לצדו
ותיניהון למפחת נפש מקלית קלית
ורמא חורו שבשהא׃ אלי כבתולה
חגרת שק על בעל נעוריה׃ כנשתא
דישרי עבידיא אליא כבתולא ואסיוא
סקא למספד על בעל עולימותהא׃
הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו
הכהנים משרתי יהוה׃ פסקו קורבנין
ונסכין מבית מקדשא דיי׳ ואתאבלו
כהניא דמשמשין בית מקדשא דיי׳׃
שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן
הוביש תירוש אמלל יצהר׃ אתבזיזו
חקליא חרובת ארעא ארי סף עיבורא
יבישו גופניא נתרו זיתיא׃ הבישו
אכרים הילילו כרמים על חטה ועל
שעורה כי אבד קציר שדה׃ בהיתו
אכריא אילילו מפלחי כרמיא על
חטין ועל סערין ארי סף חצד חקלא׃
הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון
גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו
כי הביש ששון מן בני אדם׃ גופניא
יבישו ותיניא נתרא רמונין אף דקלין
וחזורין כל אילני חקלא יבישו ארי
פסקת חדותא מבני אנשא׃ חגרו

וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח
באו לינו בשקים משרתי אלהי כי
נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך׃
אסרו וספודו כהניא אילילו דמשמשין
קדם אלהי ארי אתמנע מבית מקדשא
דאלהכון קורבנין ונסכין׃ קדשו צום
קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי
הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל
יהוה׃ גזרו תעני ערעו כנישא כנושו
סביא כל יתבי ארעא ועולו לבית
מקדשא דיי׳ אלהכון וצלו קדם יי׳׃
אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד
משדי יבוא׃ וי מן קדם יומא ארי קריב
יומא דעתיד למיתי מן קדם יי׳ וכביזא
מן קדם שדי ייתי׃ הלוא נגד עינינו
אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל׃
הא עד דאנחנא חזן עיבורא סף פסק
מבית מקדשא דאלהנא חדוא ובועי׳
עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו
אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן׃
אתמסיאו גרבי חמר תחות מגופתהון
צדיאו אוצריא אתפגרו חוסניא ארי
סף עיבורא׃ מה נאנחה בהמה נבכו
עדרי בקר כי אין מרעה להם גם

ותפוח ג׳ וסימנ׳ אל גבול רמון גם תמר ובני חברון חד לשו׳ קריה וחד לשון תפוחים וחד לשו׳ בר נש ... וזעקון ג׳ וסי׳ אדלו דעיה

עדרי הצאן נאשמו׃ לחוד מתאנחא
בעירא מתערבלין בקרין דתורין ארי
לית רעיא להון אף עדרי ענא צדיאו׃
אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות
מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה׃
קדמך יי אנא מצלי ארי קדום תקיף
כאישא אסיף דירות מדברא ושלהוביתא
שיציאת כל אילני חקלא׃ גם בהמות
שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
מים ואש אכלה נאות המדבר׃ אף
חיות ברא מסכיא קדמך ארי יבישו
פצידי מיא וקידום תקיף כאישא
אסיף דירות מדברא׃
תקעו שופר בציון והריעו בהר
קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא
יום יהוה כי קרוב׃ תקעו שופרא
בציון ויביבו בטורא דקודשי יזועון
כל יתבי ארעא ארי מטא יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי ארי קריב׃
יום חשך ואפלה יום ענן וערפל
כשחר פרש על ההרים עם רב
ועצום כמהו לא נהיה מן העולם
ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור׃
יום חשוך וקבל יום עננא ואמטתא

כנהור צפרא דפריס על טוריא עם
רב ותקיף דכותיה לא הוה מן עלמא
ובתרוהי לא יוסיף עד שני דר ודר׃
לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה
כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר
שממה וגם פליטה לא היתה לו׃
קדמוהי אכלא אישתא ובתרוהי
משיציא שלהוביתא כגינתא דעדן
ארעא קדמוהי ובתרוהי מדבר צדי
ואף שיזבא לית ביה לרשיעיא׃ כמראה
סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון׃
כחיזו סוסותא חזויהון וכפרשיא
כין רהטין׃ כקול מרכבות על ראשי
ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה
קש כעם עצום ערוך מלחמה׃ כקל
רתיכיא על רישי טוריא מקפצין
כקל שלהובי אישא דמשיציא
בקשא יבישא כעמא תקיפא דידע
סדרי קרבא׃ מפניו יחילו עמים כל
פנים קבצו פארור׃ מן קדמוהי יזועון
עממיא כל אפיא אתחפאה אכרום
אוכמין כקדרא׃ כגבורים ירוצון
כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש
בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחתם׃

ותפוח ג וסימנה׳ אל גבול רמון גם תמר ובני חברון ... חד לשון קריה וחד לשון תפוחים וחד לשון בר נש ... וזעקו ג אזלו
רעיה קדשו ... נהיה ח קמ׳ וסימנה׳ אם מאת כי מאתי וחב׳ כמהו שכר ונהה תאוה כדברים וחד הנהיה כדבר הגדול הזה

כגיבריא רהטין כגוברי עבדי קרבא
סלקין לשורא וגבר באורחיה אזלין
ולא מעכבין אורחתהון׃ ואיש אחיו
לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד
השלח יפלו לא יבצעו׃ וגבר אחוהי
לא דחקין גבר בכבשיה אזלין ולאתר
דאינון שליחין אזלין קטלין לא מקבלין
ממון׃ בעיר ישקו בחומה ירצון
בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב׃
בקרתא מדינין על שורא רהטין בבתיא
סלקין מן חרכיא עלין כגנביא׃ לפניו
רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח
קדרו וכוכבים אספו נגהם׃ קדמוהי
חרובת ארעא זעו שמיא שמשא
וסיהרא קבלו וכוכביא כנשו זיהוריהון׃
ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד
מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול
יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו׃ ויי
ארים מימריה קדם משריתיה ארי
סגיאן לחדא משריתיה ארי תקיפין
עבדי מימריה ארי רבי יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי ודחילין לחדא ומן
יכול לסוברותיה׃ וגם עתה נאם יהוה
שובו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי

ובמספד׃ וכען אמר יי תובו לפולחני
בכל לבכון ובצומא ובבכיתא ובמספדא׃
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל
יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד ונחם על הרעה׃ ובזעו
רשע ליבכון ולא כביזוע לבושיכון
ותובו לפולחנא דיי אלהכון ארי חננא
ורחמנא הוא מרחיק רגז ומסגי למעבד
טבון ומתיב מימריה מלאיתאה בישא׃
מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו
ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם׃ מן
ידע דאית בידיה חובין יתוב מנהון
ויתרחם עלוהי וכל מן דיתוב ישתביק
ליה חובוהי ויקביל ברכן ונחמן וצלותיה
כגבר דמקריב קורבנין ונסכין בבית
מקדשא דיי אלהכון׃

תקעו שופר בציון קדשו צום קראו
עצרה׃ תקעו שופרא בציון גזרו
תעני ערעו כנישא׃ אספו עם קדשו
קהל קבצו זקנים אספו עוללים
ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה
מחפתה׃ כנושו עמא זמינו קהלא
כנושו סביא איתו טליא וינקי תדיא
יפוק חתנא מאדרון בית משכביה

וכוכבים ו וסימנ׳ אספו וחברו חקות זכו וכוכבים אשר כוננתה ירח וכוכבים לממשלות הלילה ה׳ יכילנו ל׳ ומל׳

וכלתא מבית גנונהא׃ בין האולם ולמזבח
יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו ט רפ׳
חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך
יא לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם׃ בין אולמא
ולמדבחא יבכון כהניא דמשמשין
קדם יי׳ ויימרון חוס יי׳ על עמך ולא
תתין אחסנתך לחיסודין למשלט
בהון עממיא למא יימרון בני עממיא
אן דאתפריקו במימרא אלההון׃ ויקנא
יהוה לארצו ויחמל על עמו׃ וחס יי׳ ה
על ארעיה ורחים על עמיה׃ ויען
יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם
את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם ג
ו אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים׃
ואתיב יי׳ ואמר לעמיה האנא מבריך
לכון עבורא וחמרא ומשחא ותסבעון
יתיה ולא אתין יתכון עוד חסודי כפנא
ביני עממיא׃ ואת הצפוני ארחיק ב ומל׳ משפחת
מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה
ושממה את פניו אל הים הקדמני ג חס
וספו אל הים האחרון ועלה באשו
ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות׃ וית
עמא דאתי מצפונא ארחיק מנכון

ואגליניה לארע צדיא וחרבא דישיה
לימא מדנחאה וסופיה לימא מערבאה
ותיסק סרותיה ויהך ריחיה ארי אסגי
למעבד בישן׃ אל תיראי אדמה גילי
ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות׃ לא
תדחלין ארעא דישראל בועי וחדא
ארי אסגי יי׳ למעבד בך טבון לעמיה׃
אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות
מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן
נתנו חילם׃ לא תדחלין חיות ברא
ארי אתעטרו דירות מדברא ארי
אילנא אצלח אביה תיניא וגופניא
טענו פירהון׃ ובני ציון גילו ושמחו
ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה
לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש
בראשון׃ ובני ציון בועו וחדו במימרא
דיי׳ אלהכון ארי אתיב לכון ית מלפיכון
בזכו ומחית לכון מטר בכיר בעדניה
ולקישא בירח ניסן׃ ומלאו הגרנות
בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר׃
ויתמלין אידריא עבורא ויטופון נעויא
חמרא ובידיא משחא׃ ושלמתי לכם
את השנים אשר אכל הארבה הילק
החסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי

ג אלהים יי׳ הגדול
חמ׳

הקדמני ג׳ חס וסימנ׳ את הקיני כאשר יאמר משל ואת הצפוני ... על עמו וסימנ׳ לנגיד למשחך ויקנא יוסף יי׳ דדב׳ ימ׳ כי

בכם ואשלים לכון שניא טבתא חלף
שניא דבזו יתכון עממיא ולישניא
שלטוניא ומלכותא פורענות חילי
רבה דשלחית בכון ואכלתם אכול
ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם
אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו
עמי לעולם ותיכלון מיכל ותסבעון
ותשבחון ית שמא דיי אלהכון דעבד
עמכון פרישן ולא יבהתון עמי בית
ישראל לעלם וידעתם כי בקרב
ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
עוד ולא יבשו עמי לעולם ותידעון
ארי בגו בית ישראל אשריתי שכינתי
ואנא יי אלהכון ולית עוד ולא יבהתון
ג עמי בית ישראל לעלם; והיה
אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר
ונבאו בניכם ובנתיכם זקניכם חלמות
יחלמון בחוריכם חזינות יראו ויהי
בתר כין אשפוך ית רוח קודשי על
כל בסרא ויתנבון בניכון ובנתכון
סביכון חלמין יחלמון עולימיכון חזונין
יחזון וגם על העבדים ועל השפחות
בימים ההמה אשפוך את רוחי ואף
על עבדין ועל אמהן ביומיא האינון

אשפוך ית רוח קודשי ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם ואש ותימרות
עשן ואתין אתין בשמיא ובארעא
דם ואישא ויטורין דתנן השמש יהפך
לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא שמשא יתהפיך לקבלא
וסיהרא לדמא קדם מיתי יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי רבא ודחילא והיה
כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר
ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר
אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קורא
ויהי כל דיצלי בשמא דיי ישתיזב
ארי בטורא דציון ובירושלם תהי
שיזבתא כמא דאמר יי ומשיזביא
ד דיי זמין כי הנה בימים ההמה ובעת
ההיא אשר אשוב את שבות יהודה
וירושלם ארי הא ביומיא האנון ובעדנא
ההוא דאתיב ית גלות אנש יהודה וית בני
ירושלם וקבצתי את כל הגוים והורדתים
אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם
על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו
בגוים ואת ארצי חלקו ואכניש ית
כל עממיא ואחיתנון למישר פלוג
דינא ואתפרע מנהון תמן על עמי

אשוב ג׳ כת׳ אשוב וקר׳ חשיב וסימנ׳ יהודה מאס בעירלם ותימרת ג׳ כת׳ כן בליש׳ וחלוכו ותילמו ותימרן ותמרת עשן כתימרת

ואחסינתי ישראל דבדרון בֵּינֵי עממיא
וית ארעי פליגו׃ ואל עמי ידו גורל
ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין
וישתו׃ ובעמי רמו עדבין ויהבו
עולימא באגר זניתא ועולימתא
זבינו בחמרא ואשתיאו׃ וגם מה אתם
לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול
אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם
עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם׃
ואף מא אתון חשיבין קדמי צור
וצידון וכל תחומי פלשתאי הגמלא
אתון משלמין קדמי אם גמלין אתון
קדמי קליל בפריע אתיב גמלכון
בר ישכון׃ אשר כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם׃
דכספי ודהבי נסיבתון ומני חמדתי
טביא אעילתון להיכליכון׃ ובני יהודה
ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען
הרחיקם מעל גבולם׃ ובני יהודה
ובני ירושלם זבינתון לבני יונאי
בדיל לארחקותהון מעל תחומהון׃
הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם
אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם׃
האנא מיתי להון בגלי מן אתרא דזבינתון

יתהון לתמן ואתיב גמולכון בר ישכון׃
ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד
בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי
רחוק כי יהוה דבר׃ ואמסר ית בניכון
וית בנתכון ביד בני יהודה ויזבנונון
לבני שבא לעמא רחיקא ארי במימרא
דיי׳ גזיר כין׃ קראו זאת
בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים
יגשו יעלו כל אנשי המלחמה׃ אכלו
רא בעממיא זמינו עבדי קרבא
ייתון בגלי גיבריא יתקרבון יסקון כל
גברי עבדי קרבא׃ כתו אתיכם לחרבות
ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר
גבור אני׃ אתקינו סניכון לסיפין ומגליכון
למורנין דחליש יימר גיברא אנא׃ עושו
ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה
הנחת יהוה גבוריך׃ יתכנשון וייתון
כל עממיא מסחור סחור ויתקרבון
תמן יתבר יי׳ תקוף גיבריהון׃ יעורו
ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי
שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב׃
ייתון בגלי ויסקון עממיא למישר
פלוג דינא ארי תמן אתגלי למדן ית
כל עממיא מסחור סחור׃ שלחו

ויעלו ג̇ רפי וסימנה׳ מן הירדן ויעלו עפר יעורו ויעלו כל הגוים ... המונים המונים ב̇ בפסוק ומל׳ חרבו ב̇ בפס׳ אגרטלי ב̇ בפסו׳

מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה
גת השיקו היקבים כי רבה רעתם׃
אושיטו בהון חרבא ארי מטא זמן
קיצהון חותו דושישו קטילי גיבריהון
כבעיט דמתבעיט במעצרא אשודו
דמהון ארי סגיאת בישתהון׃ המונים
המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום
יהוה בעמק החרוץ׃ משרין משרין
במישר פלוג דינא ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי במישר פלוג
דינא׃ שמש וירח קדרו וכוכבים אספו
נגהם׃ שמשא וסיהרא קבלו וכוכביא
כנשו זיהוריהון׃ ויהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים
וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני
ישראל׃ ויי מציון יכלי ומירושלם
ירים מימריה ויזועון שמיא וארעא
ויי סמך לעמיה וסעיד לבני ישראל׃
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן
בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש
וזרים לא יעברו בה עוד׃ ותדעון ארי
אנא יי אלהכון אשריתי שכינתי
בציון טורא דקדשי ותהי ירושלם
קודשא ונכראין לא יעדון בה עוד׃

והיה ביום ההוא יטפו ההרים
עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי
יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא
והשקה את נחל השטים׃ ויהי בעדנא
ההוא ירבון טוריא חמר מרית ורמתא
יגדן טובא וכל פצידי בית יהודה יהכון
מיא ומבוע מבית מקדשא דיי יהי
נפיק ויהי משקי ית מישר שטין׃
מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר
שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר
שפכו דם נקיא בארצם׃ מצרים לצדו
תהי ואדום למדבר צדו תהי מחטוף
בני יהודה דאשדו דם זכי בארעהון׃
ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור
ודור׃ ויהודה לעלם תתיב וירושלם
לדר ודר׃ ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה
שכן בציון׃ ואתפרעית דמהון מן
עממיא תוב אנא עתיד לאתפרעא
אמר יי דאשרי שכינתיה בציון׃

עג

דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע
אשר חזה על ישראל בימי עזיה

והשקה ג וסימנ׳ את כל פני האדמה והשקה את האשה נחל השטים וחד והשקה את המים מפיקה ... בנקדים ל׳ וחס ונ׳

מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל שנתים לפני הרעש
פתגמי עמוס דהוה מרי גיתין מתקוע
דאתנבי על ישראל ביומי עזיה מלך
שבטא דבית יהודה וביומי ירבעם
בר יואש מלכא דישראל תרתין שנין
קדם מיתי זיעא ויאמר יהוה מציון
ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו
נאות הרעים ויבש ראש הכרמל
ואמר יי מציון יכלי ומירושלם ירים
מימריה ויצדון מדורי מלכיא ויחרב
תקוף כרכיהון כה אמר
יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל
ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות
הברזל את הגלעד כדנן אמר יי על
תלתה חובי דמשק ועל ארבעה לא
אשבוק להון על דדשו במורגי ברזלא
ית יתבי ארע גלעד ושלחתי אש בבית
חזאל ואכלה ארמנות בן הדד ואשלח
אישתא בבית חזאל ותשיצי בירנית
בן הדד ושברתי בריח דמשק והכרתי
יושב מבקעת און ותומך שבט מבית
עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה
ואתבר תקוף דמשק ואשיצי יתיב

מבקעת און ועביד שלטון מבית עדן
ויגלון עמא דארם לקירני אמר יי
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו
על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום
כדנן אמר יי על תלתה חובי עזה ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דאגליאונון
גלו שלמא למימסר לאדום ושלחתי
אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה
ואשלח אישתא בשורי עזה ותשיצי
בירניתהא והכרתי יושב מאשדוד
ותמך שבט מאשקלון והשיבותי
ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים
אמר אדני יהוה ואשיצי יתיב מאשדוד
ועביד שלטון מאשקלון ואתיב מחת
גבורתי על עקרון וייבדון שארא
דפלשתאי אמר יי אלהים
כה אמר יהוה על שלשה פשעי
צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם
גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית
אחים כדנן אמר יי על תלתה חובי
צור ועל ארבעה לא אשבוק להון על
דמסרונון גלו שלמא לאדום ולא
אידכרו קיים אחין ושלחתי אש בחומת

צר ואכלה ארמנותיה ואשלח אישתא
בשורי צור ותשיצי בירניתהא
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו
על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו
ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח
כדנן אמר יי על תלתה חובי אדום
ועל ארבעה לא אשבוק להון על
דרדפיה בחרבא לאחוהי וחבל רחמוהי
וקטול קטול עלמין רוגזיה וחמתיה
נטרה לאפרשי ושלחתי אש בתימן
ואכלה ארמנות בצרה ואשלח אישתא
בדרומא ותשיצי בירנית בצרה
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי בני עמון ועל ארבעה לא
אשיבנו על בקעם הרות הגלעד
למען הרחיב את גבולם כדנן אמר חס
יי על תלתה חובי בני עמון ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דבזעו
מעדית ארע גלעד בדיל לאפתאה
ית תחומהון והצתי אש בחומת רבה
ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום
מלחמה בסער ביום סופה ואדליק
אישתא בשורי רבה ותשיצי בירניתהא

ביבבא ביומא דקרבא בעלעול ביום
רוח והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו
אמר יהוה ויהך מלכהון בגלותא הוא
ורברבוהי כחדא אמר יי
כה אמר יהוה על שלשה פשעי
מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על
שרפו עצמות מלך אדום לשיד כדנן
אמר יי על תלתה חובי מואב ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דאוקיד
גרמי מלכא דאדום וסדינון בגירא
בביתיה ושלחתי אש במואב ואכלה
ארמנות הקריות ומת בשאון מואב
בתרועה בקול שופר ואשלח אישתא
במואב ותשיצי בירנית כרכא וימות
באתרגושא מואב ביבבא בקל שופרא
ו מל והכרתי שופט מקרבה וכל שריה
ד מל אהרוג עמו אמר יהוה ואשיצי דיינהא
מגוה וכל רברבהא אקטול עמיה אמר
ב יי כה אמר יהוה על שלשה
פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו
על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא
שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו
אבותם אחריהם כדנן אמר יי על
תלתה חובי בית יהודה ועל ארבעה לא

שופט ו מל וסימנ׳ גבור והכרתי אלהים לכסא ויותם דד׳ב׳ ימ׳ בחמת הרוג ד מל בל׳ וסימנ׳ וכל שריה אהרוג עמו והרוג
כי נכמרו והרוג בשנאיהם

אשבוק להון על דקצו באוריתא דיי
וקימוהי לא נטרו ואטעאונון כדביהון
דהליכו אבהתהון בתריהון׃ ושלחתי
אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם׃
ואשלח אישתא בדבית יהודה ותשיצי
בירנית ירושלם׃ כה אמר
יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף
צדיק ואביון בעבור נעלים׃ כדנן אמר
יי על תלתא חובי ישראל ועל ארבעה
לא אשבוק להון על דזבינו בכספא
זכאין וחשיכיא בדיל דיחסנון׃ השאפים
על עפר ארץ בראש דלים ודרך
ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה
למען חלל את שם קדשי׃ דשיטין
בעפרא דארעא ריש מסכינא וארח
חשיכיא מסטן וגבר ואבוהי אזלין
לות עולימתא בדיל לאחלא ית שמא
דקודשי׃ ועל בגדים חבלים יטו אצל
כל מזבח ויין ענושים ישתו בית
אלהיהם׃ ועל שויין דמשכון מסחרין
בסטר איגוריהון וחמר אונסא שתן
בית טעותהון׃ ואנכי השמדתי את
האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים

גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו
ממעל ושרשיו מתחת׃ ואנא שיציתי
ית אמוראה מן קדמיכון דכרום ארזין
רומיה וחסין הוא כבלוטין ושיציתי
אביה מלעילא ושורשוהי מלרע׃
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי׃ ואנא אסיקית
יתכון מארעא דמצרים ודברית יתכון
במדברא ארבעין שנין למירת ית
ארעא דאמוראה׃ ואקים מבניכם
לנביאם ומבחוריכם לנזרים האף אין
זאת בני ישראל נאם יהוה׃ ואקימית
מבניכון לנביין ומעולימיכון למלפין
האף לית דא בני ישראל אמר יי׃ ותשקו
את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם
לאמר לא תנבאו׃ ואטעיתון ית מלפיכון
בחמרא ועל נביא פקידתון למימר
לא תתנבון נבואה׃ הנה אנכי מעיק
תחתיכם כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר׃ הא אנא מיתי עליכון
עקא ומעיק לכון באתרכון כמא דמעיקא
עגלתא דטעינא עמירא׃ ואבד מנוס
מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא

ג׳ ממיך בכסף ואעיד ביום
ב׳
ב׳ תשטף וחד כעפר ארץ
חס
ב׳ אפן

ואביון ט׳ וסימנה׳ קרא לו ... ואולך ד׳ מל׳ וסימ׳ קוממיות ארבעים ארבעים
בכל ארץ כנען

ימלט נפשו ׃ ויבד בית ערוקי מדקליל
ודתקיף לא יחסין חיליה וגיבר לא
ישיזיב נפשיה ׃ ותפש הקשת לא
יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב
הסוס לא ימלט נפשו ׃ ואחיד קשתא
לא יקום ודקליל ברגלוהי לא ישתיזב
ורכיב סוסא לא ישיזיב נפשיה ׃ ואמיץ
לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם
יהוה ׃ ודתקיף ליביה בגיבריא ערטילא
דלאזין יערוק בעדנא ההוא אמר יי׳ ׃

ג
שמעו את הדבר הזה
אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר העליתי מארץ
מצרים לאמר ׃ קבילו ית פתגמא הדין
דגזר יי׳ עליכון בני ישראל על כל
זרעיתא דאסיקית מארעא דמצרים
למימר ׃ רק אתכם ידעתי מכל משפחות
האדמה על כן אפקד עליכם את כל
עונתיכם ׃ לחוד בכון אתרעיתי מכל
זרעיית ארעא על כין אסער עליכון
ית כל חוביכון ׃ הילכו שנים יחדו
בלתי אם נועדו ׃ היהכון תרין כחדא
אלהין אם אזדמנו ׃ הישאג אריה
ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו

ממעונתו בלתי אם לכד ׃ הינהום אריא
בחורשא וציד לית ליה הירים בר
אריון קליה ממרבועיתיה אלהין אם
אחד ׃ התפול צפור על פח הארץ ומוקש
אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד
לא ילכוד ׃ התפול ציפרא בקולא על
ארעא וצייד לית לה הישור קולא מן
ארעא ומיחד לא ייחוד ׃ אם יתקע
שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה
רעה בעיר ויהוה לא עשה ׃ אם יתקע
שופרא בקרתא בלא זמניה ועמא
דבה לא יזועון אם תהי בישתא בקרתא
ומן קדם יי׳ לא אתעבדת ׃ כי לא יעשה
אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל
עבדיו הנביאים ׃ ארי לא כשרין פתגמין
דמתעבדין קדם יי׳ אלהים אלהין גלי
רזי לעבדוהי נביא ׃ אריה שאג מי לא
יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא ׃ אריא
נהים מן לא ידחל יי׳ אלהים מליל מן
לא יקביל נבואתא ׃ השמיעו על
ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ
מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים
בקרבה ׃ בסרו על בירנית באשדוד

ימלט ח׳ וסימנ׳ ואבד ותפש ב׳ בו גבר בחמודן א׳ נקי רשע שקר וחד וימלט משחיתותם ס׳ מהומת ב׳ וכת׳ כן וס׳ וראו כי מהומת

ועל בירניתא בארעא דמצרים ואמרו
אתכנשו על טורי שומרון וחזו שגושא
סגיאה בגוה ואנוסין דבגוה׃ ולא ידעו
עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס
ושד בארמנותיהם׃ ולא ידעין למעבד
אוריתא אמר יי׳ דמרזין אוצריהון חטוף
וביזא בבירניתהון׃ לכן כה
אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד
ממך עזך ונבזו ארמנותיך׃ בכין כדנן
אמר יי׳ אלהים עקא תקפה לארעא ויכטר
מנך תקפיך ויתבזזן בירניתיך׃ כה
אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי
הארי שתי כרעים או בדל אזן כן
ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון
בפאת מטה ובדמשק ערש׃ כדנן
אמר יי׳ כמא דמשיזיב רעיא מפומא
דאריא תרתין כרעין או חסחוס דאודן
כין ישתיזבון בני ישראל דיתבין
בשומרון בתקוף שלטון ועל דמשק
רחיצין׃ שמעו והעידו בבית יעקב
נאם אדני יהוה אלהי הצבאות׃ שמעו
ואסהידו בבית יעקב אמר יי׳ אלהים
אלהי צבאות׃ כי ביום פקדי פשעי
ישראל עליו ופקדתי על מזבחות

בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו
לארץ׃ ארי ביום אסערותי חובי ישראל
עלוהי ואסער על דפלחין לאיגורא
בבית אל ויתקטפן קרנת אגורא ויפלן
לארעא׃ והכיתי בית החרף על בית
הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים
רבים נאם יהוה׃ ואמחי בית סתוא על
בית קיטא וייבדון בתין דמכבשין
בשין דפיל ויסופון בתין סגיאין אמר
יי׳׃ שמעו הדבר הזה פרות
הבשן אשר בהר שמרון העשקות
דלים הרצצות אביונים האמרות
לאדניהם הביאה ונשתה׃ קבילו פתגמא
הדין עתירי נכסיא דבכרכא דשומרון
דעשקין מסכיניא ואנסין חשיכיא
דאמרין לרבונהון אשלטונא ונינוז׃
נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים
באים עליכם ונשא אתכם בצנות
ואחריתכן בסירות דוגה׃ קיים יי׳
אלהים בקודשיה ארי הא יומיא אתן
עליכון ויטלון יתכון עממיא על
תריסיהון ובנתכון בדוגית צידין׃
ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה
ההרמונה נאם יהוה׃ ויתרעון עליכון

כל ל׳ נ׳ אסיפה אל קרי בגמ״ג על וסימנ׳ הנני אספך דמל׳ ואספו ואמרו האספן [illegible] ההרמונה ל׳ המסדרונה ל׳ והשלכתנה ל׳

שורא ויפקון יתכון כנשין גבר לקבליה
ויגלון יתכון להלא מן טורי חורמיני
אמר יי׃ באו בית אל ופשעו הגלגל
הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם
לשלשת ימים מעשרתיכם׃ אתו
לבית אל ומרדו בגלגלא אסגיאו למחטי
ומיתן לצפרא דבחיכון לתלתא יומין
מעסריכון׃ וקטר מחמץ תודה וקראו
נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני
ישראל נאם אדני יהוה׃ ומגבן מן
אונס תודתא ומיתן לה בזמר ואמרין
דין לרעוא ארי כין רחימתון בני ישראל
אמר יי אלהים׃ וגם אני נתתי לכם נקיון
שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל
מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם
יהוה׃ ואף אנא יהבית לכון אקהיות
שנין בכל קרויכון וחסירות מזון
בכל אתריכון ולא תבתון לפלחני אמר
יי׃ וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם
בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי
על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר
חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא
תמטיר עליה תיבש׃ ואף אנא מנעית
מנכון ית מטרא בסוף תלתא ירחין

לזמן חצדא ואחית מטרא על קרתא
חדא ועל קרתא חדא לא אחית אחסנתא
חדא ייחות עלה מטרא ואחסנתא
דלא ייחות עלה מטרא תיבש׃ ונעו
שתים שלש ערים אל עיר אחת
לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה׃ ויטלטלון תרתין תלת
קרוין לקרתא חדא למשתי מיא ולא
יסבעון ולא תבתון לפלחני אמר יי׃
הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות
גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם
יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃
מחיתי יתכון בשדפנא ובירקנא סגות
גינכון וכרמיכון ותיניכון וזיתיכון אכל
זחלא ולא תבתון לפולחני אמר יי׃
שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי
בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם
ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃ שלחית בכון
מותא כיד באורח מצרים קטילית
בחרבא עולימיכון עם שבי סוסותכון
ואסיקית סרות משריתכון על אפיכון
ולא תבתון לפלחני אמר יי׃ הפכתי בכם
כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה

על עיר ד׳ וסימנ׳ ולא אבה דויד והמטרתי על עיר ב׳ בן שבעים שבעים והביאו ו׳ וסימנ׳ אחיכם פרקו בית אל קפרו מלאים

ותהיו כאוד מוצל משרפה ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃ רחיק מימרי
יתכון כמא דרחיק יי׳ ית סדום וית
עמורה והויתון כאוד משיזב מיקודא
ולא תבתון לפולחני אמר יי׳׃
לכן כה אעשה לך ישראל
עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל׃ בכין דא אעביד לך
ישראל חלף דלא תבתא לאוריתא דא
אעביד לך אתקשט לקבלא אולפן
אוריתא דאלהך ישראל׃ כי הנה יוצר
הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שחו
עשה שחר עיפה ודרך על במתי
ארץ יהוה אלהי צבאות שמו׃ ארי
הא מתגלי דצר טוריא וברא רוחא
לחואה לאנשא מא עובדוהי לאתקנא
נהור לצדיקיא כנהור צפרא דאזיל
ותקין לאיתאה חשוך לרשיעיא
למתבר רשיעי ארעא יי׳ אלהי
ה צבאות שמו׃ שמעו את
הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם
קינה בית ישראל׃ קבילו ית פתגמא
הדין דאנא נטיל עליכון אליא בית
ישראל׃ נפלה לא תוסיף קום בתולת

ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה׃
נפלת ולא תוסיף למקם כנתא הדא
כנשתא דישראל אתרטישת על ארעא
ולית דיקימנה׃ כי כה אמר
אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר
מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל׃ ארי כדנן אמר יי׳ אלהים
קרתא דיפקון מנה אלפא ישתארון
בה מאה ודיפקון מנה מאה ישתארון
בה עסרא לבית ישראל׃
כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני
וחיו׃ ארי כדנן אמר יי׳ לבית ישראל
תבעו דחלתי ואתקיימו׃ ואל תדרשו
בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע
לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית
אל יהיה לאון׃ ולא תתבעון למהך לבית
אל ולגלגלא לא תיתון ולבאר שבע
לא תעברון ארי דבגלגלא מגלא יגלון
ודפלחין לטעותא בבית אל יהון ללמא׃
דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש
בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל׃
תבעו ית דחלתא דיי׳ ואתקיימו דלמא
ידלק כאישתא רוגזי בבית יוסף
וישיצי ולא יהי חיס בחובין דהויתון

והיוצאת ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ מאה הבאה והיוצאת וחד היוצאת חס׳ ודרך כולה חס׳ ב׳מ׳ חד מל׳ ודורך על במתי ים

פלחין לטעותא בבית אל׃ ההפכים
ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו׃
דהפכין לגיורא דינא וזכותא לארעא
רטשו׃ עשה כימה וכסיל והפך
לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא
למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה
שמו׃ שבקו למרחל קדם מן דעבד
כימה וכסלא והפיך לנהור קבל ויומם
לילי מקביל דאמר לכנשא משרין
דסגיאן כמי ימא ומבדר להון על אפי
ארעא יי שמו׃ המבליג שד על עז
ושד על מבצר יבוא׃ דמגבר חלשין
על תקיפין ובזוזין על כרכיהון תקיפיא
משליט׃ שנאו בשער מוכיח ודבר
תמים יתעבו׃ סנן לדמוכח להון בבית
דינא פתגמי אוריתא ולדממליל
כונתא מעמקין׃ לכן יען בושסכם
על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי
גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד
נטעתם ולא תשתו את יינם׃ בכין
חלף במיבזכון מסכינא ומינסבון
חשיפיא וממון דשקר תקבלון
מנהון בתי גזית בניתון ולא תיתבון
בהון כרמי חמדתא נצבתון ולא תשתון

ית חמרהון׃ כי ידעתי רבים פשעיכם
ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי
כפר ואביונים בשער הטו׃ ארי גלי
קדמי דסגיאין מרדיכון ותקיפין חוביכון
מעיקין ליה לזכאה בדיל לקבלא ממון
דשקר ודין חשיפיא בבית כנישתכון
מסטן׃ לכן המשכיל בעת ההיא ידם
כי עת רעה היא׃ בכין מלפיא בעידנא
ההיא מן קדם רשיעא שתוקו ארי
עידן ביש הוא׃ דרשו טוב ואל רע
למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם׃ תבעו לאיטבא
ולא לאבאשא בדיל דתתקימון ויהי
כען מימרא דיי אלהי צבאות בסעדכון
כמא דאמרתון׃ שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה
אלהי צבאות שארית יוסף׃ סנו
לאבאשא ורחמו לאיטבא ואתקינו
בבית כנישתכון דינא מא אם יתרחם
מן קדם יי אלהי צבאות על שארא
דישראל׃ לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד
ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר
אל אבל ומספד אל יודעי נהי׃ בכין

יי שמו ד׳ וסימנ׳ יי איש מלחמה יי שמו להכינה הקורא למי הים וישפכם הקורא ב׳ הו הו ל׳ ולית דכות בכל המקרא

כדנן אמר יי אלהי צבאות יי בכל
רחוביא מספדא ובכל שוקיא יימרון
ווי ווי ויערעון אכר לאבל ועביר מספדא
לדידעי אליא ובכל כרמים מספד כי
אעבר בקרבך אמר יהוה ובכל כרמיא
מספדא ארי אתגלי למעבד פורענות
דין בגויך אמר יי׳ הוי
המתאוים את יום יהוה למה זה לכם
יום יהוה הוא חשך ולא אור ווי
דמחמדין ליומא דעתיד למיתי מן
קדם יי הוא חשוך ולא נהור כאשר
ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא
הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש
כמא דיערוק גברא מן קדם אריא
ויערעניה דובא וייעול לביתא ויסמוך
ידיה על כותלא ויכתניה חויא הלא
חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה
לו הלא חשוך יומא דעתיד למיתי
מן קדם יי ולא לנהור וקבל ולית
זיהור ליה שנאתי מאסתי חגיכם
ולא אריח בעצרתיכם סניתי רחיקית
חגיכון ולא אקביל ברעוא קורבן
כנשתכון כי אם תעלו לי עלות
ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאכם

לא אביט ארי אם תסקון קדמי עלון
וקורבניכון לא לרעוא וכנשת קדשיכון
לא יתקבלון קדמי הסר מעלי המון
שריך וזמרת נבליך לא אשמע ארי
מן קדמי אתרגושת זמרך וניגון
כנרך לא אשמע ויגל כמים משפט
וצדקה כנחל איתן ויגלי כמיא דינא
וזכותא כנחל מגבר הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית
ישראל הכנסת קורשין וקורבנין
קריבתון קדמי במדברא ארבעין שנין
בית ישראל ונשאתם את סכות
מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב
אלהיכם אשר עשיתם לכם ונטלתון
ית סיכות פתכריכון וית כיון צלמיכון
כוכב טעותכון דעבדתון לכון והגליתי
אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה
אלהי צבאות שמו ואגלי יתכון
מהלאה לדמשק אמר יי אלהי צבאות
שמו הוי השאננים בציון
והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם בית ישראל ווי דשלן
שליוא בציון ומתרחצין על כרכא
שומרון מקימין שום בנהון כשום

השאננים ג׳ וסימנ׳ הוי השאננים הלעג השאננים וקנף גדול ... שרים ד׳ חס בליש׳ וסימנ׳ בשמחה ובשרים המון שריך
ועפעפיך יישרו ושר בשרים

בני עממיא ומרמן דיסתמכון עליהון
בית ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו משם
חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים
מן הממלכות האלה אם רב גבולם
מגבולכם׃ עברו לכלנה וחזו ואיזילו
מתמן לחמת רבה וחותו לגת פלשתאי
הטבין מן מלכותא האלין אם סגי תחומהון
מתחומכון׃ המנדים ליום רע ותגישון
שבת חמס׃ אנון מרחקין יום בישא ואתון
מסרבין בבית כנישתכון חטוף׃ השכבים
על מטות שן וסרחים על ערשותם
ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך
מרבק׃ דשכבין על ערסן דמכבשן
בשין דפיל ועימקיון על ערסתהון
ואכלין פטימין מענא ועגלין מגו
רבקא׃ הפרטים על פי הנבל כדויד
חשבו להם כלי שיר׃ דמנן על פום
נבלא כדויד אתקינו להון מני זמרא׃
השתים במזרקי יין וראשית שמנים
ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף׃
דשתן בפילון דכסף חמר וריש משחין
טבין מתמשחין ולא כאיב להון על
תבריה דישראל׃ לכן עתה יגלו בראש
גלים וסר מרזח סרוחים׃ בכין יגלון

בעון בריש גלן ויעדי מנהון מרזחין
ומפלכין׃ נשבע אדני יהוה בנפשו נאם
יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון
יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי עיר
ומלאה׃ קיים ש׳ אלהים במימריה אמר
ש׳ אלהי צבאות מנבל אנא ית בית
מקדשא רבותיה דיעקב ובירניתיה
רחיקית ואמסר קרתא ומלאה׃ והיה
אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד
ומתו׃ ויהי אם ישתארון עסרה גברין
בביתא חד וימותון׃ ונשאו דדו ומסרפו
להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס
ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה׃
ויטלניה קריביה מיקידא לאפקא גרמיא
מן ביתא ויימר לדכשירא דבביתא
העוד כען עמך ויימר ספו ויימר
סליק ארי כד הוו קיימין לא הוו מצלן
בשמא דש׳ כי הנה יהוה
מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית
הקטן בקעים׃ ארי הא ש׳ מפקיד
וימחי מלכא רבא מחא תקיפא ומלכו
זעירא מחא חלשא׃ הירצון בסלע
סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם

מדויד ג וסימנ׳ ומי בכל עבדיך הפרטים והיה הנכשל בהם וכל עשייה כוות ללענה ב וסימנ׳ ההפכים כי הפכתם לראש משפט

לראש משפט ופרי צדקה ללענה׃
הירהטון בכיפא סוסון אם יתרדי
בתוריא ארי הפכתון לריש חוין דישין
דינא ופירי זכותא לגידין׃ השמחים
ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו
לנו קרנים׃ דחדן ללא מדעם דאמרין
הלא בתוקפנא קניתא לנא נכסין׃ כי
הנני מקים עליכם בית ישראל נאם
יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם
מלבוא חמת עד נחל הערבה׃ ארי
האנא מקים עליכון בית ישראל אמר
יי אלהי צבאות עממא וידחקון יתכון
ממעלנא דחמת עד נחלא דמישרא׃
כה הראני אדני יהוה והנה
יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה
לקש אחר גזי המלך׃ כדין אחזיני
יי אלהים והא ברית גובי באול צימוח
לקישא והא צמוח דערק בתר
דאתגזיזת שיחתא דמלכא׃ והיה אם
כלה לאכול את עשב הארץ ואמר
אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי
קטן הוא׃ ויהי עד לא שיצי למיכל
ית עסבא דארעא ואמרית קביל
בעותי יי אלהים שבוק כען לחובי

שארא דבית יעקב מן יקום ויבעי
על חטאיהון ארי מטלטלין אינון׃
נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר
יהוה׃ אתיב יי רוגזיה מן דא לא
תתקיים אמר יי׃ כה הראני
אדני יהוה והנה קרא לריב באש אדני
יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה
את החלק׃ כדין אחזיני יי אלהים והא
עתיד למדן באישתא יי אלהים ואכלת
ית תהום רבה ושיציאת ית אחסנא׃
ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום
יעקב כי קטן הוא׃ ואמרית קביל
בעותי יי אלהים שבוק כען לחובי
שארא דבית יעקב מן יקום ויבעי
על חטאיהון ארי מטלטלין אינון׃
נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה
אמר אדני יהוה׃ אתיב יי רוגזיה מן
דא אף היא לא תתקיים אמר יי אלהים׃
כה הראני והנה אדני נצב
על חומת אנך ובידו אנך׃ כדין אחזיני
והא יי מעתד על שור דדין וקדמוהי
דין׃ ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה
עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם
אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף

ה׳ מל׳ עוד עבור לו׃ ואמר יי לי מא את חזי
עמוס ואמרית דין ואמר יי הא אנא עביר
דין בגו עמי ישראל ולא אוסיף עוד
ד׳ כמו׳ ל׳יצחק למשבק להון׃ ונשמו במות ישחק
ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על
בית ירבעם בחרב׃ משרין במתי ישחק
ומקדשי ישראל יחרבן ואקים על
בית ירבעם דקטלין בחרבא׃
ט וישלח אמציה כהן בית אל
אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר
עליך עמוס בקרב בית ישראל לא
תוכל הארץ להכיל את כל דבריו׃
ושלח אמציה רבא לבית אל לות
ירבעם מלכא דישראל למימר מריד
עלך עמוס בגו בית ישראל ולא תכול
ארעא לסוברא ית כל פתגמוהי׃ כי
כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם
וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׃ ארי
כדנן אמר עמוס בחרבא יתקטיל
ירבעם וישראל מגלא יגלון מעל
ט ארעהון׃ ויאמר אמציה
אל אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה
ואכל שם לחם ושם תנבא׃ ואמר
אמציה לעמוס נביא איתא איזיל

לארעא דבית יהודה ואכול תמן לחמא
ב׳ פס׳ ותמן תתקיים׃ ובית אל לא תוסיף עוד
אית בהו להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה
הוא הוא׃ ובית אל לא תוסיף עוד לאתנבאה
ארי מקדש מלכא הוא ובית מלכותא
הוא׃ ויען עמוס ויאמר אל אמציה
ול ומל לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר
ול ומל אנכי ובולס שקמים׃ ואתיב עמוס
ואמר לאמציה לא נבי אנא ולא בר
נבי אנא ארי מרי גיתין אנא ושקמים
לי בשפילתא מן קדם חובי עמי אנא
מסגיף נפשי׃ ויקחני יהוה מאחרי
הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל
עמי ישראל׃ ודברני יי מן דירא
מבתר ענא ואמר לי יי איזיל ואתנבי
על עמי ישראל׃ ועתה שמע דבר
יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל
ג׳ בס׳ ד׳ כמו׳ ל׳יצחק ולא תטיף על בית ישחק׃ וכען קביל
פתגמא דיי את אמר לא תתנבי על
בית ישראל ולא תליף על בית ישחק׃
ז׳ ג לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה
ל׳ א׳ ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך
בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה
תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׃

אמציה ט׳ וסימנ׳ אז שלח אמציה ויוזבד בן שמעת בשנת עשרים ושבע דעזריה יואש קדמ׳ ומשובב וימלך בן חשביה וישלח אמציה ויאמר אמציה
ויען עמוס ה׳ אל עמי ג׳ בס׳ וסימ׳ ידו ויקחני הקין ה׳ אשתך ז׳ וסימ׳ ויקרא פרעה למה אמרת שרי אח׳ אבל שרה וכמו השחר ויקרא אבימלך בעיר תזנה

בכין כדנן אמר יי אתתך בקרתא
תטעי ובנך ובנתך בחרבא יתקטלון
וארעך בעדבא תתפלג ואת על ארעא
מסאבא תמות וישראל מגלא יגלון
מעל ארעהון׃ כה הראני אדני יהוה ח
והנה כלוב קיץ׃ כדין אחזיני יי אלהים
והא מן מלי סופי קיטא׃ ויאמר מה
אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ
ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ג בספ
ישראל לא אוסיף עוד עבור לו׃ ואמר
מא את חזי עמוס ואמרית מן מלי
סופי קיטא ואמר יי לי מטת פורענות
קיצא למיתי על עמי ישראל לא
אוסיף עוד למשבק להון׃ והילילו שירות מל
היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב
הפגר בכל מקום השליך הס׃ ויילילון
חלף זמרא בבתיהון ביומא ההוא
אמר יי אלהים סגי פגרי קטילין בכל
אתר דיימר רמי וסליק׃ שמעו זאת
השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ׃ עני ק
שמעו דא דשיטין בעפרא כריש
מסכינא ומרמן לבטלא מלי חשילא
מן ארעא׃ לאמר מתי יעבר החדש
ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר וחד ונפתחה

להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות
מאזני מרמה׃ דאמרין אימתי ימטי
ירח עיבורא ונזבין עיבורא ושמיטתא
ונפתח אוצרנא לאוזלא מכילתא
ולאוספא על סלעא ולשקרא במוזנון
דנכלי׃ לקנות בכסף דלים ואביון בעבור
נעלים ומפל בר נשביר׃ למקני בכספא
מסכינין וחשילא בדיל דיחסנון ונזבין
עיבורא נזבין׃ נשבע יהוה בגאון יעקב
אם אשכח לנצח כל מעשיהם׃ קיים
יי דיהב מלכא ליעקב אם יתנשון
לעלמין כל עובדיהון׃ העל זאת לא
תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור ונשקענה ק
מצרים׃ העל דא לא תחרוב ארעא
ויצדי כל דיתיב בה ויסק עלה מלך
במשריתיה ויסגי כמי נהרא ויחפינה
כולה ויתריך ית יתבהא ותשתקע כנהר
מצרים׃ והיה ביום ההוא
נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים
והחשכתי לארץ ביום אור׃ ויהי ביומא
ההוא אמר יי אלהים ואכסי שמשא
בסיהרא ואקביל לארעא ביום נהור׃
והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם

אל עמי ג בספ וסימנ׳ ידו ויקחני יי מאחרי הצאן ויאמר יי אלי בא הקץ אל עמי ונפתחה ל׳ רפי ונפתחה ל׳ דגש

לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל
כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד
ואחריתה כיום מר׃ ואהפוך חגיכון
לאבלא וכל תושבחתכון לאליא ואסיק
על כל חרצין סק ועל כל ריש מרט
ואשוינה כאבל יחיד וסופה כיום
מריר׃ הנה ימים באים נאם
אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא
רעב ללחם ולא צמא למים כי אם
לשמע את דברי יהוה׃ הא יומיא
אתן אמר יי אלהים ואשלח כפנא
בארעא לית דכפין למיכל ולא דצחי
למשתי אלהין לקבלא ית פתגמא דיי׃
ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח
ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא
ימצאו׃ וישתלהון מימא עד מערבא
ומציפונא ועד מדנחא יהכון למתבע
אולפן מן קדם יי ולא ישכחון׃ ביום
ההוא תתעלפנה הבתולת היפות
והבחורים בצמא׃ בעידנא ההוא
ישתלהין איתתא דישראל דאינון
דמן לבתולן שפירן דטעאה בשפרהון
עם עולימין חייבין ויהון מיטרפין
דמן בצהותא׃ הנשבעים באשמת

שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך
באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד׃
דמקיימין בחובת שומרון ואמרין
קימא דחלתא דבדן וקיימין נימוסי
באר שבע ויפלון ולא יקומון עוד׃
ראיתי את יהוה נצב על
המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו
הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם
בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא
ימלט להם פליט׃ אמר נביא חזיתי
ית יקרא דיי אסתלק בכרובא ושרא
על מדבחא ואמר אם לית עמי ישראל
תייבין לאוריתא כפי מנרתא יתקטיל
מלכא יאשיה ויחרב ביתא ויתפגרון
עזרתא ומני בית מקדשא בשביא
יהכון ושארהון בחרבא אקטיל
לא יערוק להון דעריק ולא ישתיזב
להון דמשתיזב׃ אם יחתרו בשאול
משם ידי תקחם ואם יעלו השמים
משם אורידם׃ אם יחמון לאיטמרא
כיר בסתרא מתמן במימרי ידברונון
ואם יסקון בנינין דרמין עד צית
שמיא מתמן במימרי יחתונונון
ואם יחבאו בראש הכרמל משם

כיום יא רפ׳ וסימנ׳ ולא אין מנבן התחת עלותה ואחריתה והצגתיה כיום הולדה כיום הלחמו ביום קרב מסה ואשמורה בבית הקרא

אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד
עיני בקרקע הים משם אצוה את ב׳ המשכן
הנחש ונשכם׃ אם יטמרון לאיטמרא
בריש מגדלי כרמיא מתמן אפקיד
בלושין ויבלשונונון ואם יטמרון מן
קדם מימרי בניסי ימא מתמן אפקיד
ית עממיא דתקיפין כחויא ויקטלונון
ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם ל׳
אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני
עליהם לרעה ולא לטובה׃ ואם יהכון
בשביא קדם בעלי דבביהון מתמן
אפקיד ית דקטלין בחרבא ויקטלונון
ואשוי מימרי עליהון לבישא ולא לטבא׃
ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ג׳ מל׳
ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה
כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים׃
ויי אלהי צבאות דנזיף בארעא וזיעא
ויצדון כל דיתבין בה ויסק עלה מלך
במשריתיה דסגי כמי נהרא ויחפינה
כולה ותשתקע כנהר מצרים׃ הבונה
בשמים מעלתו ואגדתו על ארץ ת״ו ק׳
יסדה הקרא למי הים וישפכם על ב׳
פני הארץ יהוה שמו׃ דאשרי בתקוף
רומא שכינת יקריה וכנשתיה על

ארעא קשטה דאמר לכנשא משרין
דסגיאן כמי ימא ומבדר להון על
אפי ארעא יי שמו׃
הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל ג׳ ומל׳ כשיים
נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי יוד גבעור וחב׳
מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור ל׳ ומל׳
וארם מקיר׃ הלא כבנין רחימין אתון
חשיבין קדמי בני ישראל אמר יי
הלא ית ישראל אסיקית מארעא דמצר
ופלשתאי מקפוטקיא וארם מקירני׃ ל׳ ל׳
הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל פני האדמה ל׳
אפס כי לא השמיד אשמיד את בית ל׳ ומל׳
יעקב נאם יהוה׃ הא קדם יי אלהים
גלן עובדי מלכותא חיבתא ואשיצי
יתה מעל אפי ארעא ברם ארי לא
גמירא שיצאה אשיצי ית בית
יעקב אמר יי׃ כי הנה אנכי מצוה
והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כת׳
כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור כן ב׳
ארץ׃ ארי הא אנא מפקיד ואבדר בכל חס׳ בל׳ ו׳
עממיא ית בית ישראל כמא דמחורין
בערבלא ולא נפיל מניה אבן מבינא
לארעא׃ בחרב ימותו כל חטאי עמי

ימלין יים וסימנהון תחתיים העליים ילמי כשדיים כבני כשיים ופלשתים מפניים לביים סוכיים׳ תחתיים המליס לשבויים חס בענ׳

האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו
הרעה׃ בחרבא יתקטלון כל חייבי עמי
דאמרין לא תיתי ותיתי עלנא בישתא׃
ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת
וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים
ובניתיה כימי עולם׃ בעדנא ההוא
אקים ית מלכותא דבית דויד דנפלת
ואבני ית כרכיהון וכנשתהון אתקין
ותשלוט בכל מלכותא ותגמר ותשיצי
משריתא והיא תתבני ותשתכלל כיומי
עלמא׃ למען יירשו את שארית אדום
וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם
נאם יהוה עשה זאת׃ בדיל דיחסנון
ית שארא דאדום וכל עממיא בית
ישראל דאתקרי שמי עליהון אמר
יי׳ בכין האנא עביד דא׃

הנה ימים באים נאם יהוה ונגש
חורש בקצר ודרך ענבים במשך
הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל
הגבעות תתמוגגנה׃ הא יומיא אתן
אמר יי׳ ויערע דיא בחצודא ועצר
ענבין במפק בר זרעא וירבון טוריא
חמר מרית וכל רמתא יתפלחן׃ ושבתי
את שבות עמי ישראל ובנו ערים
נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו
את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם׃
ואתיב ית גלות עמי ישראל ויבנון קרוין
דצדיין ויתבון ויצבון כרמין וישתון
ית חמרהון ויעבדון גנין וייכלון ית
איבהון׃ ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר
יהוה אלהיך׃ ואקיימנון על ארעהון
ולא יטלטלון עוד מעל ארעהון דיהבית
להון אמר יי׳ אלהך׃

קמו פסו׳

Obadiah 569-571

חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה׃
נבואת עובדיה כדנן אמר יי׳ אלהים
לאדום בסורא שמענא מן קדם יי׳
ואזגד בעממיא שליח קומו ונתעתד
עלה לקרבא׃ הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי אתה מאד׃ הא חליש יהבתך בעממיא
בסירא את לחדא׃ זדון לבך השיאך שכני
בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו
מי יורדני ארץ׃ רשע לבך אטעיך

ונקומה ג׳ וסימנ׳ ונקומה ונעלה בית א׳ שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה קומו ונקומה עליה למלחמה חורש ל׳ מ׳ל בקוצר ל׳

דאת דמי לנשרא דשרי בשני כיפא
ברומא מותביה אמר בלביה מן יחתינני
לארעא׃ אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים
שים קנך משם אורידך נאם יהוה׃ אם
תרים כנשרא ואם בין כוכביא תשוי
מדורך מתמן במימרי אחתינך אמר
יי׃ אם גנבים באו לך אם שודדי לילה
איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים
באו לך הלא ישאירו עוללות׃ אם גנבין
אתו עלך אם בזוזי ליליא איכדין
הויתא דמוך עד דגנבו מסתהון אם
חטופין כקטופין אתו עלך הלא משארין
לך עוללין׃ איך נחפשו עשו נבעו
מצפניו׃ איכדין אתבליש עשו אתגליין
מטמורוהי׃ עד הגבול שלחוך כל
אנשי בריתך השיאוך יכלו לך
אנשי שלמך לחמך ישימו מזור
תחתיך אין תבונה בו׃ מן תחומא אגליוך
כל אנש קימך אטעיוך יכילו לך אנש
שלמך אכלי פתורך שויאו תקלא תחותך
מדלית בך סכלתנו׃ הלוא ביום ההוא
נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום
ותבונה מהר עשו׃ הלא בעדנא ההוא
אמר יי ואוביד חכימין מאדום וכל

גבר דביה סוכלתנותא מטורא דעשו׃
וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש
מהר עשו מקטל׃ ויתברון גיברך
דרומא בדיל דישתיצי גברא דביה
צורלא מטורא דעשו מקטול׃ מחמס
אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת
לעולם׃ מחטוף אחוך יעקב תחפינך
בהתא ותשתיצי לעלם׃ ביום עמדך
מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים
באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם
אתה כאחד מהם׃ ביום מקמך מקבל
ביומא דגלו עממיא נכסוהי ונוכראין
עלו בקרווהי ועל ירושלם רמו עדבין
אף את כחד מנהון׃ ואל תרא ביום
אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני
יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך
ביום צרה׃ ודחזיתא ביומא דאחוך
ביום תבריה ודחדיתא לבני יהודה
ביום תברהון ודאסגיתא למללא רברבן
בעידן עקא׃ אל תבא בשער עמי
ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו
ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום
אידו׃ דעלתא בתרעי עמי ביום תברהון
דחזיתא אף את בבשתיה ביום תבריה

ונכרים ג׳ בליש׳ וסימנ׳ ... ובילד׳ נכרים ונכרים באו שערין בהינן לנכרים ... שלמך ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימ׳ אנשי שלמך כנהר שלומך

ודאושיטתא ידך בנכסוהי ביום תבריה
ואל תעמד על הפרק להכרית את
פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה
ודקמתא על פרקא לשיצאה ית מעלקוהי
ודמסרתא משיזבוהי בעדן עקא כי
קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר
עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך
ארי קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם
יי על כל עממיא כמא דעבדתא
יתעביד לך גמלך יתתב ברישך כי
כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו
כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלא
היו ארי כמא דחדיתון על מחתטורא
דקודשי ישתון כל עממיא כס
פורענותהון תדירא וישתון ויסתלעמון
ויהון כד לא הוו ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם ובטורא דציון תהי
שיזבא ויהון קדישין ויחסנון דבית
יעקב נכסי עממיא דהוו מחסנין להון
והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה
ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה
דבר ויהון דבית יעקב תקיפין

כאישתא ודבית יוסף חסינין כשלהביתא
ודבית עשו חלשין כקשא וישלטון בהון
ויקטלונונון ולא יהי שיזבא לבית
עשו ארי במימרא דיי גזיר כין וירשו
הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים
וירשו את שדה אפרים ואת שדה
שמרון ובנימן את הגלעד ויחסנון
יתבי דרומא ית כרכא דעשו ויתבי
שפילתא ית ארע פלשתאי ויחסנון
ית קרוי אפרים וית קרוי שומרון ודבית
בנימין יחסנון ית קרוי יתבי ארע גלעד
וגלת החל הזה לבני ישראל אשר
כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב וגלות
עמא הדין לבני ישראל דבארע
כנענאה עד צרפת וגלות ירושלם
דבספמיא יחסנון ית קרוי ארע
דרומא ועלו מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה
ויסקון משיזבין בטורא דציון למדן ית כרכא
דעשו ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי ארעא

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר — למנחת כפור
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה
בר אמתי למימר קום לך אל נינוה — ט ר״ש
העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה — פס״ ד
רעתם לפני קום איזיל לנינוה קרתא
רבתא ואתנבי עלה ארי סליקת בישתהון
לקדמי ויקם יונה לברח תרשישה מלפני — ד
יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש — א בטע
ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם — בצף
תרשישה מלפני יהוה וקם יונה — ד וחד ותרשישה
למערק לימא מן קדם דיתנבי בשמא
דיי ונחת ליפו ואשכח אלפא דאזלא
בימא ויהב אגרה ונחת בה למיעל
עמהון לימא מן קדם דיתנבי בשמא
דיי ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול בים והאניה חשבה
להשבר ויי ארים רוח על ימא והוה
נחשול רב בימא ואלפא בעיא
לאיתברא ויראו המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו ויטלו את הכלים — וחס
אשר באניה אל הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב
וירדם ודחילו ספניא ובעו גבר מן
דחלתיה וחזו ארי לית בהון צרוך

ורמו ית מניא דבאלפא לימא לאקלא
מנהון ויונה נחת לארעית שידא דבאלפא
ושכיב ודמוך ויקרב אליו רב החבל — ה
ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל
אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו
ולא נאבד וקריב לותיה רב ספניא
ואמר ליה מא את דמוך קום צלי
קדם אלהך מא אם יתרחם מן קדם
יי עלנא ולא ניבד ויאמרו איש אל
רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל
הגורל על יונה ואמרו גבר לחבריה
איתו ונרמי עדבין ונידע בדיל מן
בשתא הדא לנא ורמו עדבין ונפל
עדבא על יונה ויאמרו אליו הגידה נא
לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה — ט׳
מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך
ואי מזה עם אתה ואמרו ליה חוי
כען לנא בדיל מא בשתא הדא לנא
מא עבידתך ומנן את אתי אידא היא
מדינתך ואי מדין עמא את ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי — ו
השמים אני ירא אשר עשה את הים
ואת היבשה ואמר להון יהודאה אנא

באשר טו וסימנ׳ הגר חשך הסהר כרע ימצא אמצא יתהלכו תגורי בחבדיך ובחרון הגידה נא תמוהי מה יתרון סוף כל האדם מלך
תרשישה ד׳ וסימנ׳ עבדו ויקם יונה ויתפלל וחד אלישק ותרשישה

ומן קדם יי אלהא דשמיא אנא דחיל
דעבד ית ימא וית יבשתא: וייראו
האנשים יראה גדלה ויאמרו אליו מה
זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי הגיד להם: ודחילו
גבריא דחלא רבא ואמרו ליה מא דא
עבדתא ארי ידעו גבריא ארי מן קדם
דיתנבי בשמא דיי הוא עריק ארי חוי
להון: ויאמרו אליו מה נעשה לך
וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער:
ואמרו ליה מא נעביד לך וינוח ימא
מננא ארי ימא אזיל ונחשוליה תקיף:
ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים
וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשלי הסער הגדול הזה עליכם: ואמר
להון סבוני ורמוני לימא וינוח ימא
מנכון ארי ידע אנא ארי בדילי נחשולא
רבא הדין עליכון: ויחתרו האנשים
להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים
הולך וסער עליהם: ושיטין גבריא
לאתבא ליבשתא ולא יכלין ארי ימא
אזיל ונחשוליה תקיף עליהון: ויקראו
אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם

נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית:
וצליו קדם יי ואמרו קביל בעותנא
יי לא כען ניבד בחובת נפשיה דגברא
הדין ולא תתין עלנא חובת דם זכי ארי
את יי כמא [illegible] רעוא קדמך עבדתא:
וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד
הים מזעפו: ונסיבו ית יונה ורמוהי
לימא ונח ימא מנחשוליה: וייראו
האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו
זבח ליהוה וידרו נדרים: ודחילו גבריא
דחלא רבא מן קדם יי ואמרו לדבחא
דיבח קדם יי ונדרו נדרין: וימן יהוה
דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי
הדג שלשה ימים ושלשה לילות: וזמין
יי נונא רבא למבלע ית יונה והוה יונה
במעיא דנונא תלתה יומין ותלתה לילון:

ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו
ממעי הדגה: וצלי יונה קדם יי אלהיה
ממעיא דנונתא: ויאמר קראתי מצרה
לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי
שמעת קולי: ואמר צליתי מדעקת
לי קדם יי וקביל צלותי מארעית
תהומא בעיתי עבדתא בעותי: ותשליכני
מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל

ד וסימנ׳ ונהר יצא מעדן ונהר יחרב ויבש ותשליכני מצולה בלבב ימים אזלו מים ה — מצרה לי בטעמים מלעיל ה —

משבריך וגליך עלי עברו ורמיתני
לעומקיא בליבא דימא ונהרא סחור
סחור לי כל נחשולוהי דימא וגלוהי
עלי עדו ואני אמרתי נגרשתי מנגד
עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
קדשך ואנא אמרית אתרכית מן קדם
מימרך ברם אוסיף לאסתכלא בהיכלא
דקודשך אפפוני מים עד נפש תהום
יסבבני סוף חבוש לראשי אקפוני
מיא עד מותא תהומא סחור סחור
לי ימא דסוף תלי על מרישי לקצבי
הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי
לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי
לעקרי טוריא נחתית ארעא נגדת
בתוקפהא עילמי עלמין ואת קריב
קדמך לאסקא מחבלא חיי יי אלהי
בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי
ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך
באשתלהיות עלי נפשי פולחנא דיי
אדכרית ועלת לקדמך צלותי להיכלא
דקודשך משמרים הבלי שוא חסדם
יעזבו לא כעממיא פלחי טעותא
דמא אתר דמתוטב להון לית אנון ידעין
ואני בקול תודה אזבחה לך אשר

נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה ואנא
בקל תושבחת אודאה קורבני אקריב
קדמך דנדרית אשלים פורקן נפשי
בצלו קדם יי ויאמר יהוה לדג ויקא
את יונה אל היבשה ואמר יי לנונא
ופלט ית יונה ליבשתא

ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה
תנינות למימר קום לך אל נינוה העיר
הגדולה וקרא אליה את הקריאה
אשר אנכי דבר אליך קום איזיל
לנינוה קרתא רבתא ואתנבי עלה ית
נבואתא דאנא ממליל עמך ויקם
יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
ימים וקם יונה ואזל לנינוה כפתגמא
דיי ונינוה הות קרתא רבתא קדם יי מהלך
תלתה יומין ויחל יונה לבוא בעיר
מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינוה נהפכת ושרי יונה
למיעל בקרתא מהלך יומא חד ואכריז
ואמר בסוף ארבעין יומין ונינוה מתהפכא
ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם

ד שמר סוף סכתה שמאלו קדמ׳ ל כת׳ בן

ג בל״ש ב מל וחד חס

ט ר״פ ד אל נינוה וחב ואנכי אענה בבית לחם

ויאמינו אנשי נינוה במימרא דיי וגזרו
צומא ולבשו סקין מרבהון ועד זעירהון
ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו
ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב
על האפר׃ ומטא פתגמא לות מלכא
דנינוה וקם מכורסי מלכותיה ואעדי
לבוש יקריה מניה ואתכסי סקא ויתיב
על קטמא׃ ויזעק ויאמר בנינוה מטעם
המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה
הבקר והצאן ~~אל יטעמו מאומה אל~~
יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו׃
ואכריז ואמר בנינוה מגזירת מלכא
ורברבנוהי למימר אנשא ובעירא תורי
ועאנא לא יטעמון מדעם לא ירעון ומיא
לא ישתון׃ ויתכסו שקים האדם והבהמה
ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש
מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם׃
ויתכסון סקין אנשא ובעירא ויצלון
קדם יי בתקוף ויתובון גבר מאורחיה
בישתא ומן חטופא דבידיהון׃ מי יודע
ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו
ולא נאבד׃ מן ידע דאית בידיה חובין
יתוב מנהון ויתרחם עלנא מן קדם יי
ויתוב מתקוף רוגזיה ולא ניבד׃ וירא

האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם
הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר
דבר לעשות להם ולא עשה׃ וגלי קדם יי
עובדיהון ארי תבו מאורחתהון בישתא
ותב יי מן בישתא דמליל למעבד להון
ולא עבד׃ וירע אל יונה רעה גדולה
ויחר לו׃ ובאיש ליונה בישא רבא
ותקיף ליה׃ ויתפלל אל יהוה ויאמר
אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על
אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה
כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד ונחם על הרעה׃ וצלי
קדם יי ואמר קביל בעותי יי הלא דין
פתגמי עד דהויתי קיים על ארעי על
כין אוחיתי למערק לימא ארי ידענא
ארי את אלהא חננא ורחמנא מרחיק
רגז ומסגי למעבד טבון ומתיב במימריה
מלאיתאה בישא׃ ועתה יהוה קח נא
את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי׃
וכען יי סב כען ית נפשי מני ארי טב
דאמות מדאיחי׃ ויאמר
יהוה ההיטב חרה לך׃ ואמר יי הלחדא
תקוף לך׃ ויצא יונה מן העיר וישב
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב

תרשישה ד׳ וסימנ׳ עבדו ויקם יונה לברח תרשישה ויתפלל אל יי וחד אלישה ותרשישה · קדמתי ב׳ וסימנ׳ על כן קדמתי

INDEX

תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה
בעיר ונפק יונה מן קרתא ויתיב ממדנח
לקרתא ועבד ליה תמן מטלתא ויתיב
תחותה בטולא עד דיחזי מא יהי בסוף
קרתא וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל
לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון
שמחה גדולה וזמין יי אלהים קיקיון
וסליק עיל מן יונה למהוי טולא על
רישיה לאגנא ליה מבשתיה (וחדי) יונה על
קיקיון חדוא רבא וימן האלהים תולעת
בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון
וייבש וזמין יי תולעתא במיסק
צפרא דיומא דבתרוהי ומחת ית קיקיון
ויביש ויהי כזרח השמש וימן אלהים
רוח קדים חרישית ותך השמש על
ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו
למות ויאמר טוב מותי מחיי והוה
כמדנח שמשא וזמין יי רוח קידומא
שתיקתא וטפחת שמשא על רישא
דיונה ואשתלהי ושאיל ית נפשיה
לממת ואמר טב דאמות מדאיחי
ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה
לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה
לי עד מות ואמר יי ליונה הלחדא
תקיף לך על קיקיון ואמר לחדא תקיף
לי עד מותא ויאמר יהוה אתה חסת
על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא
גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד
ואמר יי את חסתא על קיקיון דלא
עמלתא ביה ולא רביתהי דיבליליא
הדין הוה ובליליא אוחרנא אבד ואני
לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר
יש בה הרבה משתים עשרה רבו
אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובהמה רבה ואנא לא אחוס על
נינוה קרתא רבתא דאית בה סגי
מתרתא עסרי רבון אנשא דלא ידעין
ימיניה לסמאליה ובעירא סגי

מח פס

Micah 576-588

דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי
בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה
אשר חזה על שמרון וירושלם פתגם
נבואה מן קדם יי דהוה עם מיכה
דממרישא ביומי יותם אחז יחזקיה
מלכיא דבית יהודה דאתנבי על שמרון

וייבש ג̇ ב̇ מל וחד חס וסימנה ויהי מקץ ותך את הקיקיון הוכה כעשב חס ... רבו ד̇ חס א̇ וסימנה ואני לא אחוס נהר דינור
ואדרכנים ושמונת ...

וירושלם׃ שמעו עמים כלם הקשיבי
ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד
אדני מהיכל קדשו׃ שמעו עממיא
כולהון אציתי ארעא ומלאה ויהי
מימרא דיי אלהים בכון לסהיד יי
מהיכלא דקודשיה׃ כי הנה יהוה יצא
ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ׃
ארי הא יי מתגלי מאתר בית שכינתיה
ויתגלי וידמוס ית תוקפי ארעא׃ ונמסו
ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג
מפני האש כמים מוגרים במורד׃
ויתמסון טוריא תחותוהי ומישריא
יתבזעון כשעותא מן קדם נורא כמיא
דאשידין במחדרון׃ בפשע יעקב כל
זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע
יעקב הלא שמרון ומי במות יהודה
הלא ירושלם׃ בחובי בית יעקב כל
דא ובחטאי כל בית ישראל איכא
חבו דבית יעקב הלא בשמרון ואיכא
חטו דבית יהודה הלא בירושלם׃ ושמתי
שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי
לגי אבניה ויסדיה אגלה׃ ואשוי שמרון
ליגרי חקלין בית צדו נצבת כרם
ואדמי לחילתא אבנהא ואושהא

אגלי׃ וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה
ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה
ישובו׃ וכל צלמנהא ידקקון וכל
טעותהא יתוקדון בנורא וכל בית
דחלתהא אשוי לצדו ארי מאגר זניתא
אתכנשו ולבית פלחי טעותא יתמסרון׃
על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל
וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות
יענה׃ על דא יספדון ויילילון יהכון
בשישלא ערטילאין יעבדון מספדא
כירורין ואבלא ואליא כבנת נעמין׃
כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה
נגע עד שער עמי עד ירושלם׃ ארי
ממרעא מחתה ארי מטת עד בית
יהודה קריבת למיעל בתרעי עמי
עד ירושלם׃ בגת אל תגידו בכו אל
תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי׃
בגת לא תחוון מבכא לא תבכון דיתבין
בבתיא דעפרא בקטמא חופו רישיכון׃
עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת
לא יצאה יושבת צאנן מספד בית
האצל יקח מכם עמדתו׃ עברו לכון
דיתבין בשפיר גלן עריא ערטילאין

כמ״ס ג רפ׳ וסימנ׳ מגרים והמו גליהם והמו גליהם עברו תזכור … שולל ג׳ וסימנ׳ אילכה מוליך מוליך קדמאה שולל כת׳

בהתין לא יפקון משיזבין מיתבי צאנן
עבידו לכון מספד במרר על קטיליא
גיבריכון בית צולאי בתי חמרתכון
דהויתון אנסין ומקרבין דין לסטר דין
בכין יתנסיב מנכון שפר ארעכון: כי
חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת
יהוה לשער ירושלם: דהוית יתבא
על שפר ארעה ומסברא לטב מסרבא
למתב לאוריתא מא תעבדון ארי נחתת
בשתא מן קדם יי למיעל בתרעי
ירושלם: רתם המרכבה לרכש יושבת
לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון
כי בך נמצאו פשעי ישראל: טקיסו
רתיכיא רמו על רכשא דיתבין בלכיש
ריש חובין היא לכנשתא דציון ארי
ביך אשתכחו מרודי ישראל: לכן תתני
שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב
לאכזב למלכי ישראל: בכין תשדרין
קורבנין למחסני גת בתי אכזיב יתמסרון
לעממיא בחובין דפלחו בהון לטעותא
מלכי ישראל: עד הירש אבי לך
יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד
ישראל: עוד איתי מחסנין עליכון
דיתבין במרישה עד עדלם יסקון

דייעלון בתחום ארעא דישראל: קרחי
וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך
כנשר כי גלו ממך: תלישי ורמא על
בני תפנוקך הא כנשרא דנתרו כנפוהי
כין אסגא מרט ברישיך על בנך ארי
גלו מניך: הוי חשבי און
ופעלי רע על משכבותם באור הבקר
יעשוה כי ישלאל ידם: וי דמחשבין
למינס למעבד דביש על ערסתהון
מקדמין בצפרא ועבדין ארי אית
חילא בידהון: וחמדו שדות וגזלו
ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש
ונחלתו: וחמדין חקלתא וגזלין ובתיא
ואנסין ועשקין גבר וביתיה וגבר
ואחסנתיה: לכן כה אמר
יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת
רעה אשר לא תמישו משם צואריכם
ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: בכין
כדנן אמר יי הא אנא מחשיב על עם
דרא הדין בישא דלא תעדון מתמן
צוריכון ולא תהכון בקומא זקופא
ארי עדן בישן הוא: ביום ההוא ישא
עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר
שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך

משכבותם ד' וסימנ' יבא שלום הוי חשבי ולא זעקו ידכנן וביתו ו' וסימנ' ואלה שמות ואנשיו אשר עמו אשר ישב שם וישב
דוד ועשקו ועם האלהים

ימיש לי לשובב שדינו יחלק׃ בעידנא
ההוא יטול עליכון מתלא ויא ובעניתה
יימר אתבזזא אתבזיזנא מחולק דהון
דעמי מערן להון מאחסנתהון טרדין
יתהון תיבין חקלתהון מפלגין׃ לכן
לא יהיה לך משליך חבל בגורל
בקהל יהוה׃ בכין לא יהי לך מתיח
חוט משח בעדבא בקהלא דישראל׃ אל
תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג
כלמות׃ לא תתנבון נבואה לא תלפון
לעמא הדין ארי לא מקבלין אתכנעו׃
האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם
אלה מעלליו הלא דברי ייטיבו עם
הישר הולך׃ הכדין כשר דאמרין
בבית יעקב האתקפד מימר מן קדם
ײ אם אלין עובדוהי הלא כל פתגמי
תקנא דאמרית לאיתאה איתיתי על
כל דמהלכין בקשוט׃ ואתמול עמי
לאויב יקומם ממול שלמה אדר
תפשיטון מעוברים בטח שובי
מלחמה׃ מקביל חוביהון עמי לבעיל
דבבא מסירין מקבלהון עממיא
קימין מחסנין יתהון ממון יקרהון
מנהון נסבין עדין בארעהון לרחצן

תיבין בהון כתבירי קרבא׃ נשי עמי
תגרשון מבית תענגיה מעל עולליה
תקחו הדרי לעולם׃ כנשת עמי
תתרכון מבית חדותהון מנהון בניהון
דבריין גלא יקרהון דהוו אמרין קיים
לעלמין׃ קומו ולכו כי לא זאת המנוחה
בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ׃ קומו
וגלו ארי לא דא ארעא בית ניחא לרשיעיא
בדיל טמיותה אתון מחבלין בדיל
לסאבותה אתון מסתייעין עלה׃ לו
איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך
ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה׃
על דטען בתר נביי שקרא דמתנבן
להון ברוח דשקר ומלפין יתהון לחמר
ולרויו ויהי כמא דאליפו למטעי
בתר נביי שקרא כין יגלון לארע
שקריא עם דרא הדין׃ אסף אאסף
יעקב כלך קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה
כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם׃
בסופא כנשא אכנשכון דבית יעקב
כולכון קרבא אקריב גלותכון שארא
דישראל כחדא אשוינון כענא בגו חוטרא
כעדרא בגו דירא המן מסגי אנשא׃

תטפו ל׳ וחס׳ יטפו ל׳ וחס׳ אטף ל׳ חס׳ כולה חס׳ בר מן ת״א סימן ... שובבי ל׳ ומל׳ ולית דכות ... אסף ב׳ וסימנהו׳ אסיפם

עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו
שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם
ויהוה בראשם׃ ויסקון משיזבין
כיד בקדמיתא ויסק מלך מדבר
ברישהון ויתבר בעיל דבבא דמעיק
להון יכביש כרכין תקיפין קרוי
עממיא יחסנון ויהי מלכהון מדבר
ברישהון ומימרא דיי בסעדהון׃
ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני
בית ישראל הלא לכם לדעת את
המשפט׃ ואמרית שמעו כען רישי
יעקב ושלטוני בית ישראל הלא
לכון למידע דינא׃ שנאי טוב ואהבי
רע גזלי עורם מעליהם ושארם
מעל עצמותם׃ דסנן לאיטבא
ורחמין לאבאשא אנסין נכסי עמי
מידהון וממון יקרהון מנהון נסבין׃
ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו
כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת׃
ודבזו נכסי עמי וממון יקרהון מנהון
נסבין וית שארהון מגמרין תבין
ומפלגין יתהון כמא דמפלגין אברא
לגו דודא וחלקיא לגו קדרא׃ אז

יזעקו אל יהוה ולא יענה אתם ויסתר
פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו
מעלליהם׃ בכין יצלון קדם יי ולא
יקביל צלותהון ויסליק שכינתיה
מנהון בעידנא ההוא כמא דאבאישו
עובדיהון׃ כה אמר יהוה
על הנביאים המתעים את עמי הנשכים
בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן
על פיהם וקדשו עליו מלחמה׃ כדנן
אמר יי על נביי שקרא דמטעין ית
עמי דמן דמוכיל להון שירון דבסר
מתנבן עלוהי שלמא ודלא מוכיל
להון מזמנין עלוהי קרבא׃ לכן
לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם
ובאה השמש על הנביאים וקדר
עליהם היום׃ בכין תבהתון מלאתנבאה
ותתכנעון מלאלפא ותחפי עקא
כקבלא ית נביי שקרא ויקבל עליהון
עדנא׃ ובשו החזים וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין מענה
אלהים׃ ויבהתון נביי שקרא ויתכנעון
מלפיא ויתעטפון על ספם כאבילין
כולהון ארי לית להון רוח נבואה
מן קדם יי׃ ואולם אנכי מלאתי כח

מענה במענה ג׳ וסימנ׳ חדות דבר נשא בהתלה אותם ב׳ מל׳ בספ׳ וסימנ׳ ולא יענה אותם ושם אותם ויסגל
ב׳ וס׳ פנין פנים

ו את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד
ליעקב פשעו ולישראל חטאתו׃ וברם
אנא אתמליתי בתקוף רוח נבואה מן
קדם ײ ודין דקשוט וגבורתא לחואה
ליעקב חובוהי ולישראל חטאוהי׃
שמעו נא זאת ראשי בית
יעקב וקציני בית ישראל המתעבים
משפט ואת כל הישרה יעקשו׃ שמעו
כען דא רישי בית יעקב ושלטוני בית
ישראל דמקלקלין אורחת דינא וית
כל כונתא מעקמין׃ בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה׃ דבנן בתיהון בציון
בדם אשיד וירושלם בנכלין׃ ראשיה
ו בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו
ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה
ישענו לאמר הלא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו רעה׃ רישהא בשחדא
דינין וכהנהא בממון מורן ונבייהא
בכספא מלפין ועל מימרא דײ
מסתמכין למימר הלא שכינתא דײ
בינגא אמרין לא תיתי עלנא בשתא׃
חצי הספר לכן בגללכם ציון שדה תחרש
וירושלם עיין תהיה והר הבית
לבמות יער׃ בכין בדיל חוביכון

ציון חקל תתרדי וירושלם ליגרין
תהי וטור בית מקדשא להישת חרשא׃
והיה באחרית הימים
יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים
ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים׃
ויהי בסוף יומיא יהי טור בית מקדשא
דײ מתקן בריש טוריא ומנטל הוא
מירמתא ויתפנן למפלח עלוהי כל
מלכותא׃ והלכו גוים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי
מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו
וניסק לטור בית מקדשא דײ ולבית
שכינת אלהיה דיעקב ויליפיננא מאורחן
דתקנן קדמוהי ונהך באלפן אוריתיה
ארי מציון תפוק אוריתא ואלפן פתגמא
דײ מירושלם׃ ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצומים עד רחוק
וכתתו חרבותיהם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא
ילמדון עוד מלחמה׃ וידין בין עממין
סגיאין ויוכח למלכין תקיפין עד עלמא
ויעפפון סיפיהון לסכין ומורניתהון

במחירו וסימנ׳ אנכי ראשיה מאותך עינין יקחו וחב׳ ילמדון ב׳ וסימנ׳ למען ילמדון ליראה את׳ ולא ילמדון עוד

למגלין ולא יטלון עם באפי עם זין
ולא יתאלפון עוד מכבין קרבא׃ וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחרי
ולא יטלון עם באפי עם זין ולא
יתאלפון עוד מכבין קרבא׃ וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין
מחריד כי פי יהוה צבאות דבר׃ ויתבון
גבר תחות פירי גופנוהי ותחות פירי
תינוהי ולית דמניד ארי במימרא דיי׳
צבאות גזיר כין׃ כי כל העמים ילכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעולם ועד׃ ארי כל
עממיא יהובון על דפלחו לטעותא
ואנחנא נתרחיץ בשמא דיי׳ אלהנא
לעלמא ולעלמי עלמיא׃

ביום ההוא נאם יהוה אספה
הצלעה והנדחה אקבצה ואשר
הרעתי׃ בעדנא ההוא אמר יי׳ אלהים
אכניש מטלטליא ומבדריא אקריב
ודאתבאש להון מן קדם חובי עמי׃
ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה
לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר
ציון מעתה ועד עולם׃ ואשוי ית
מטלטליא לשארא ומבדריא לעם

תקיף ותתגלי מלכותא דיי׳ עליהון
בטורא דציון מכען ועד עלמא׃

ואתה מגדל עדר עפל בת
ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה
הראשנה ממלכת לבת ירושלם׃ ואת
משיחא דישר׳ דטמיר מן קדם חובי
כנשתא דציון לך עתידא מלכותא
למיתי ויתי שולטנא קדמאה למלכות
כנשתא דירושלם׃ עתה למה תריעי
רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי
החזיקך חיל כיולדה׃ כען למא את
מתחברא לעממיא המלכא לית בך
אם מלכי מלכך אבדו ארי תקפיך
עקא וזיעא כחבלין ליולדתא׃ חולי
וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי
מקריה ושכנת בשדה ובאת עד
בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה
מכף איביך׃ מרעי וזועי כנשתא
דציון כיולדתא ארי כען תפקין מקרתא
ותשרין בחקלא ותהכין עד בבל תמן
תשתיזבין ותמן יפרקניך יי׳ מיד בעלי
דבבך׃ ועתה נאספו עליך גוים רבים
האמרים תחנף ותחז בציון עינינו׃
וכען יתכנשון עלך עממין סגיאין

לגוי עצום ג׳ וסימנ׳ ואעשה אתך הקטן יהיה והנהלאה ... בשם יי׳ אלהינו ג׳ וסימנ׳ אין לאיש הזה כי כל העמים ילכו נזכיר

דאמרין אימתי תחוב ותחזי במפלת
ציון עיננא׃ והמה לא ידעו מחשבות
יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר
גרנה׃ ואינון לא ידעין רזיא דיי׳ ולא
מסתכלין במלכוהי ארי קריבנון
כעמירא לאידרא׃ קומי ודושי בת
ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך
אשים נחושה והדקות עמים רבים
והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון
כל הארץ׃ קומי וקטילי כנשתא דציון
ארי עמא דביך אשוי תקיפין כברזלא
ושארהון חסינין כנחשא ותקטלין
עממין סגיאין ותגמרין קש׳ נכסיהון
וממון יקרהון קדם רבון כל ארעא׃
עתה תתגודדי בת גדוד מצור שם
עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט
ישראל׃ כען תסתיעין במשרין קרתא
דאשריין עלה בציר ויהון מחן בחטרא
על לסתא ית דייני ישראל׃

ואתה בית לחם אפרתה
צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי
יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו
מקדם מימי עולם׃ ואת בית לחם
אפרת כזעיר הויתא לאתמנאה

באלפיא דבית יהודה מנך קדמי יפוק
משיחא למהוי עביד שולטן על
ישראל די שמיה אמיר מלקדמין מיומי
עלמא׃ לכן יתנם עד עת יולדה ילדה
ויתר אחיו ישובון על בני ישראל׃
בכין יתמסרון כעידן ילידתא למילד
ושאר אחיהון יסתמכון עליהון בני
בני ישראל׃ ועמד ורעה בעז יהוה
בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה
יגדל עד אפסי ארץ׃ ויקום וישלוט
בתקוף מן קדם יי׳ ברבות שמא דיי׳
אלהיה ויתכנשון מביני גלותהון
ארי כען יסגי שמיה עד סיפי ארעא׃
והיה זה שלום אשור כי יבא בארצנו
וכי ידרך בארמנותינו והקמנו עליו
שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם׃ ויהי
מבכין שלמא לנא אתוראה ארי ייעול
לארענא וארי ידרוך בבירניתנא
וזמני לנא שבעה מלכין ותמניא רבני
אנשא׃ ורעו את ארץ אשור בחרב
ואת ארץ נמרוד בפתחיה והציל
מאשור כי יבא בארצנו וכי ידרך
בגבולנו׃ וידינון ית ארעא דאתור
בחרבא וית ארע נמרוד בתקוף

על בני ישראל ו׳ וסימנ׳ והיתה זאת ושמרתם ושמו את שמי על בני ישראל ואתנה את הלוים והיתה זאת ויכפר על בני ישראל

ב׳ ומארצות
ל׳
וחס
ל׳
וחס
כה
פ״ס
א׳
מל׳

ו׳
ט ב׳
חד
חס
וחד
מל׳
מהניה
מל׳
מל ל׳
וחס
ג׳
גנון
עינבן
מאשור

פרכהא וישיזביננא מאתורא דלא
ייעול בארענא ודלא ידרוך בתחומנא׃
והיה שארית יעקב בקרב
עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא
ייחל לבני אדם׃ ויהי שארא דבית
יעקב בגו עממין סגיאין כטלא מן
קדם יי וכרסיסי מלקושא דעל עסבא
דלא מוריך לאנש ולא מכתר לבר
אנש׃ והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רבים כאריה
בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר
אם עבר ורמס וטרף ואין מציל׃ ויהי
שארא דבית יעקב בעממיא בגו
עממין סגיאין כאריא בבעירא
בחורשא כליתא בעדרי ענא דאם
יעדי וירמוס ויקטול ולית דמשיזיב׃
תרם ידך על צריך וכל איביך יכרתו׃
סגי מכלין תתקף ידך ישראל על
סנאך וכל בעלי דבבך ישתיצון׃
והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי
מרכבתיך׃ ויהי בעדנא ההוא אמר
יי ואשיצי סוסות עממיא מבינך
ואוביד רתיכיהון׃ והכרתי ערי ארצך
והרסתי כל מבצריך׃ ואשיצי קרוי
עממיא מארעך ואפגר כל כרכיהון
תקיפיא׃ והכרתי כשפים מידך ומעוננים
לא יהיו לך׃ ואשיצי חרשין מבינך
ומעננין לא יהון לך׃ והכרתי פסיליך
ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד
למעשה ידיך׃ ואשיצי צלמי עממיא
וקמתהון מבינך ולא תשתעבד עוד
לעובדי ידך׃ ונתשתי אשיריך מקרבך
והשמדתי עריך׃ ואעקר שתלי עממיא
מבינך ואשיצי בעלי דבבך׃ ועשיתי
באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא
שמעו׃ ואעביד ברגז ובחמא פורענות
דין מן עממיא דלא קבילו אולפן אוריתא׃
שמעו נא את אשר יהוה
אמר קום ריב את ההרים ותשמענה
הגבעות קולך׃ שמעו כען ית דיי
אמר קום דין עם טוריא וישמען רמתא
קלך׃ שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים
מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו
ועם ישראל יתוכח׃ שמעו טוריא
ית דינא דיי ועקריא יסודי ארעא
ארי דינא קדם יי עם עמיה ועם בית

סימן אל מעוננים ועננים כפלשתים בני ענינה חס׳ ׃ אלון מעוננים ומעוננים לא יהיו מל׳ ׃ עריך ב׳ חד מל׳ וחד חס וסימנה והשמדתי

ישראל עביר תוכיחא׃ עמי מה
עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי׃ עמי
מא טבא אמרית למעבד לך ולא
עבדית או מא מרועא קשיא אסגיתי
עלך אסהיד קדמי׃ כי העלתיך מארץ
מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח
לפניך את משה אהרן ומרים׃ ארי
אסיקתך מארעא דמצרים ומבית
עבדותא פרקתך ושלחית קדמך
תלתה נביי משה לאלפא מסרת דינין
אהרן לכפרא על עמא ומרים לאוראה
לנשיא׃ עמי זכר נא מה יעץ בלק
מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן
בעור מן השטים עד הגלגל למען
דעת צדקות יהוה׃ עמי אידכר כען מא
מלך בלק מלכא דמואב ומא אתיב
יתיה בלעם בר בעור הלא גבורן
אתעבידא לכון ממישר שטין עד
בית גלגלא בדיל למידע זכותא דיי׃
במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום
האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה׃
במא אפלח קדם יי׳ אשתעבד לאלהא
דשכינתיה בשמי מרומא האפלח
קדמוהי בעלוון בעגלין בני שנא׃

הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות
נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי
בטני חטאת נפשי׃ היתרעי יי׳ באלפי
דכרין ברבות נחלין דמשח האתין
ברי בוכרי חלף חובי חיבוב מעי
חלף חטאי נפשי׃ הגיד לך אדם מה
טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם
עשות משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך׃ אתחוה לך אנשא מא
טב ומא יי׳ תבע מינך אלהין למעבד
דין דקשוט ומרחם גמילות חסדא
והוי צניע להלכא בדחלתא דאלהך׃
קול יהוה לעיר יקרא ותושיה
יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה׃
קל נביא דיי׳ על קרתא מכלי ומלפיא
דחלין לשמך שמע מלכא ושלטונא
ושאר עמא דארעא׃ עוד האש בית
רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה׃
עוד דאית ביה רשיעא אוצרין דרשע
ומכילן דשקר מיתין לוט׃ האזכה
במאזני רשע ובכיס אבני מרמה׃
היזכון במוזנוון דרשע ובכיס דביה
מתקלין רברבין ודעדקין׃ אשר
עשיריה מלאו חמס וישביה דברו

צדקות ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ואשפטה שם יתנו ב׳ בו תנינ׳ חס׳ למען דעת ה׳ יעדה ג׳ וסימנ׳ אשר לא יעדה ואל אשקלון

שקר ולשונם רמיה בפיהם: דעתירהא
מלין אוצריהון חטוף ויתכלהא ממללין
שקר ולישנהון נכלין בפומהון: וגם
אני החליתי הכותך השמם על חטאתך:
ואף אנא אתיתי עלך מרע ומחא
אצדינך על חובך: אתה תאכל ולא
תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא
תפליט ואשר תפלט לחרב אתן: את
תיכול ולא תסבע ויהי לך למרע במעך
ותדביק ולא תשיזיב ודתשיזיב לחרבא
אמסר: אתה תזרע ולא תקצור אתה
תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא
תשתה יין: את תזרע ולא תחצוד את
תכביר זיתין ולא תשוף משח ותעצר
ענבין ולא תשתי חמר: וישתמר חקות
עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו
במועצותם למען תתי אתך לשמה
וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו:
על דנטרתון גזירת בית עמרי ועבדתון
עובדי בית אחאב והליכתון בנמוסיהון
בדיל למסר יתך לצדו ויתבהא
לאשתממו וחסודי עמי תקבלון:
אללי לי כי הייתי כאספי
קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול
בכורה אותה נפשי: אמר נביא ווי לי ארי
הויתי כמסף טביא בעידן דאבדין
חסידיא מן ארעא הא כסייפי קיטא
בעוללין בתר קטוף לית גבר דליה עובדין
טבין לטביא חמידת נפשי: אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים
יארבו איש את אחיהו יצודו חרם: אבדו
חסידיא מן ארעא ודקשיט באנשא
ליית כולהון למשפך דם זכי כמנין
גבר ית אחוהי מסרין לגמירא: על הרע
כפים להיטיב השר שואל והשפט
בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא
ויעבתוה: מבאשין בידהון ולא מוטבין
שלטונא שאיל ודינא אמר עביד לי
דאשלים לך ורבא ממליל תחמודי
נפשיה וי עליהון על דקלקלוהא: טובם
כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך
פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם:
טבא דאית בהון קשי למיפק מן ידיה
כר מן חדקא ודקשיט בהון מסיוגת
סיג כביש יום סבורך לטב עדן סעורן
בשתך מטת כען יהי ערבולהון: אל
תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת
חיקך שמר פתחי פיך: לא תהימנון ברחים

לא אזכור חטאתיך כת השמם חטאתך כת ושאר חטאותיך מלא ... וכל מעשה ג וסימנהון עזים וישתמר תקפו וגבורתו ... תדרך ה
וחס וסימנהון כל המקום כל מקום ישחל במו וכימו אותה תדרך זית ...

ולא תתרחצון בקריבמא איתקימך
טר מילי פומך׃ כי בן מנבל אב בת
קמה באמה כלה בחמתה איש אנשי
ביתו׃ ארי בעדנא ההוא ברא מנביל
אבא ברתא נציא עם אימה כלתא
מקלא לחמתה סנאוהי דגברא אנשי
ביתיה׃ ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי
ישעי ישמעני אלהי׃ ואנא במימרא
דיי אבוע ארוץ לאלהא עביד פורקני
יקביל צלותי אלהי׃ אל תשמחי איבתי
לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי׃ לא תחדין רומי בעלת דבבתי לי
דנפלית אקום ארי יתיבית כיד בקבלא
יי ינהר עלי׃ זעף יהוה אשא
כי [illegible] לו עד אשר יריב ריבי
ועשה משפטי יוציאני לאור אראה
בצדקתו׃ אמרת ירושלם לוט מן ק׳ יי
קבילית ארי חבית קדמוהי עד דידין
דיני ויתפרע עולבני יפקינני לנהור
אחזי בזכותיה׃ ותרא איבתי ותכסה
בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך
עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס
כטיט חוצות׃ ותחזי רומי בעלת דבבתי
ותחפינה בהתא דהות אמרא לי אן

דאתפריקת במימרא דיי אלהיך עינך
יחזיין במפלתה כען תהי לדיש כטין
שוקין׃ יום לבנות גדריך יום ההוא
ירחק חק׃ בעדנא ההוא יתבטלן כנשתא
דישראל בעדנא ההוא יבטלן גזירת
עממיא׃ יום הוא ועדיך יבוא למני
אשור ועדי מצור ולמני מצור ועד
נהר וים מים והר ההר׃ בעדנא ההוא
יתכנשון גלותא דמן אתור וקרוי תקפא
ודמן חורמיני רבתא וקרוי צירא ועד
פרת וימא מערבאה וטורא טורא׃ והיתה
הארץ לשממה על ישביה מפרי
מעלליהם׃ ותהי ארעא לצדו על יתבהא
מפירי עובדיהון׃ רעה עמך בשבטך
צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך
כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם׃
פרנס עמך במימרך שבטא דאחסנתך
בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ישרון
בלחודיהון דהוו צדן לחורשא יתיתבון
בכרמלא יתפרנסון בארע מתנן וגלעד
ביומי עלמא׃ כימי צאתך מארץ מצרים
אראנו נפלאות׃ ביום מפקכון מארעא
דמצרים אחזינון פרישן׃ יראו גוים
ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה

לבדד ג וסימנ׳ הן עם לבדד ישכון שכני לבדד בשלום יחדו ה׳ שכני ד וסימנ׳ ורצון שכני סנה שכני בחגוי סלע

אזניהם תחרשנה׃ יחזון עממיא
ויבהתון מכל גיברותהון ישוון ידהון
על פומהון אודניהון יתחרשן׃ ילחכו
עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם
אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך׃
ישתטחון על אפיהון על ארעא כחויא
זחלי עפרא יזועון מבירניתהון ומן
קדם יי אלהנא יתברון וידחלון מן קדמך׃
מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא׃ לית בר מנך את
הוא אלהא שביק לעויין ומעבר על
חובין לשארא דאחסנתיה לא מוריך
לעלמין רוגזיה ארי רעי לאיטבא הוא׃
ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך
במצלות ים כל חטאתם׃ יתוב יתובמ מריה
לרחמא עלנא יכבוש על חובנא
ברחמתיה וירמי לעומקי ימא כל
חטאי ישראל׃ תתן אמת ליעקב
חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו
מימי קדם׃ תתין קושטי יעקב לבנוהי
כמא דקיימתא ליה בבית אל טבות
אברהם לזרעיה בתרוהי כמא דקיימתא
ליה בין בתריא תדכר לנא עקידות
יצחק דאתעקד על מדבחא קדמך תתנבי
עמנא טבון דקיימתא לאבהתנא מיומי קדם׃

קה פס

Nahum 588-593

משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי׃
מטול כס דלוט לאשקאה ית נינוה
מלקדמין אתנבי עלה יונה בר אמתי
נביא דמגת חפר ותבת מחובהא וכדו
ד אוסיפת למחטי תבו ואתנבי עלה
נחום דמבית קושי כמא דכתיב בספרא
הדין׃ אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה
ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר
הוא לאיביו׃ אלה דיין ופורען יי מתפרע
יי וסגי חילא קדמוהי עתיד יי לאתפרעא
מסנאי עמיה וברגז חסין מבעלי דבבוהי׃
יהוה ארך אפים וגדל כח ונקה לא ינקה
יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק
רגליו׃ יי מרחיק רגז וסגי חילא קדמוהי
וסלח לדתיבין לאוריתיה ולדלא תיבין
לא מזכי יי בעלעול וברוח מדבר
ועננא אמיטתא כיבש קדמוהי׃ גוער
בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל
בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל׃ דמזיף

חטאותם ג וסימנה׳ תמסו קרא בגרון והשליך במצולות ים וכל יזכור ויפקד ופרשת אחרי מות כות׳ ס״ה ילחכו ב וסי׳ עפה ילחכו

בימא ומיביש ליה וכל נהרותא מחריב
צרי מתנן וכרמלא ואילני לבנן נתרין׃
הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו
ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי
בה׃ טוריא זעו מן קדמוהי ורמתא
אתפרקא וחרובת ארעא מן קדמוהי
ותבל וכל דיתבין בה׃ לפני זעמו מי
יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה
כאש והצרים נתצו ממנו׃ אם כד אתגלי
ברחמתא למיתן אוריתא לעמיה כד
זעו עלמא מן קדמוהי בכין כד יתגלי
ברגז לאתפרעא מסנאי עמיה קדם
פורענותיה מן יקום ומן יסובר באנאשות
רוגזיה חמתיה כאישתא מתסיא וטנריא
אתפרקו מן קדמוהי׃ טוב יהוה למעוז
ביום צרה וידע חוסי בו׃ טב יי לישראל
לאסתמכא עלוהי בעידן עקא וגלי
קדמוהי דרחיצין על מימריה׃
ובשטף עבר כלה יעשה מקומה
ואיביו ירדף חשך׃ וברגז חסין ובחמא
תקיפא גמירא יעביד עם עממיא
דקמו ואחריבו לגמירא ית בית מקדשא
ובעלי דבבוהי ימסר לגיהנם׃ מה
תחשבון אל יהוה כלה הוא עשה לא

תקום פעמים צרה׃ עממיא דבזו
ית ישראל מא אתון חשיבין קדם יי
גמירא הוא עתיד לאתפרעא מנכון
לא תתקיים עליכון כבית ישראל תרתין
זמנין רוח בתר עקא׃ כי עד סירים סבכים
וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא׃
ארי שלטוני עממיא דבזו ית ישראל
וכמא דטען בחמרא אטעיאונון שיצאונון
כמא דמשיציא אישתא בקשא יבשא
סגי׃ ממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ
בליעל׃ מניך נינוה נפק מלכא דחשיב
על עמיה דיי בישא מליך מילך מלך
רשיע׃ כה אמר יהוה אם
שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר ועניתך
לא אענך עוד׃ כדנן אמר יי אם יהון
שלמין בעיצא וסגיאין באתמניותא
עממיא דמתכנשין לאעקא ליך ירושלם
יגוזון ית דגלת ויעברון ית פרת וייתון
לעניותיך ודי שעבדתיך ולא אשעבדנך
עוד׃ ועתה אשבר מטהו מעליך
ומוסרותיך אנתק׃ וכען אתבר ניר
עממיא מצוריכון וחנקיכון אפסיק׃
וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך
עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה

יעמוד ג מל וסימנ׳ לפני זעמו ויברח כצל רוח והעלה ... חזק ד וסימנ׳ אתו חזק ולבלתי חזק חזק מתנים ועתה חזק א

אשים קברך כי קלות׃ ויפקיד עלך יי
ית מלכא דאתור ולא יהי דוכרן משמך
עוד מבית טעותך אשיצי צילם
ומתכא תמן אשוי קברך ארי קלילא
דא קדמוי׃ הנה על ההרים
רגלי מבשר משמיע שלום חגי
יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף
עוד לעבר בך בליעל כלה נכרת׃ הא
על טורי ארעא דישראל רגלי
מבסר משמע שלמא חגי יהודה חגך
שלימי נדרך ארי לא יוספון עוד
דיעברון ביך רשיעין כולהון אשתיצאו׃
עלה מפיץ על פניך נצור מצורה צפה
דרך חזק מתנים אמץ כח מאד׃ דהוו
סלקין ומתבדרין על ארעיך צירין
עלך בציר מקימין סכואין על
אורחתיך תקיפי קרב חסיני חילא׃
כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם
שחתו׃ ארי אתיב יי תוקפיה ליעקב
רבותיה לישראל ארי בזונון בזוזין וקרוי
תושבחתהון חבילו׃ מגן גבריהו מאדם
אנשי חיל מתלעים באש פלדות
הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו׃

תריסי גיבריהון מסמקין גברי עבדי
קרבא לבישין זהוריתא באישתא
פיילי רתיכיהון זמינין ליום קשוטהון
ורבני משריתהון מסרבלין בצבענין׃
בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון
ברחבות מראיהן כלפידים כברקים
ירוצצו׃ בשוקיא משתגשין רתיכיא
קל נקוש זיניהון משתמע ברחובי
קריא חזויהון כבעורין כברקין טרדין׃
יזכר אדיריו יכשלו בהליכותם ימהרו
חומתה והכן הסכך׃ ימנון רישי משריתהון
יתקלון במהלכהון ייחון יכבשון שורא
ויבנון מגדליא׃ שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג׃ גשרי נהרותא אתפתחא
ומלכא בהיכליה זע׃ והצב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים
מתפפת על לבבהן׃ ומלכתא יתבת
ציבא בגליא נפקת ואמהתהא
מידברן אזלן בתהא מנהמן כקל
יונין מטרפן על ליביהון׃ ונינוה כברכת
מים מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה׃ ונינוה כבית כנישת
מיא מיומי קדם היא ואינון ערקין
קומו קומו ולית דמתפני למקם׃ בזו

מראיהן ו׳ בליש׳ וסימנ׳ ותבאנה אל קרבנה ומראיהן שפל וזה מראיהן כלפידים והוכן ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסי׳ בחסד והניחה הסכך חס׳

כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד
מכל כלי חמדה׃ בוזו כספא בוזו דהבא
לית סוף לאוצריא ספו כל מני חמדתא׃
בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק
ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם
קבצו פארור׃ ביזא וביזא ומתבזזא
ופתח תרעא לסנאה ולב מסי וניקוש
רכובין וזיע חרצין ואפי כולהון
אתחפיאו אכרוס אוכמין כקדרא׃
איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים
אשר הלך אריה לביא שם גור אריה
ואין מחריד׃ אן מדורי מלכיא ובית
משרי שלטוניא אתר דהוו אזלין
מלכיא תמן בניהון שבקין הא כאריא
דישרי על צידיה לרוחצן ולית דמניד׃
אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו
וימלא טרף חוריו ומענתיו טרפה׃
מלכיא מיתן חטוף לנשיהון וביזא
לבניהון ומלן אוצריהון חטוף ובירניתהון
ביזא׃ הנני אליך נאם יהוה צבאות
והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל
חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע
עוד קול מלאככה׃ האנא שלח רוגזי
עלך אמר יי צבאות ואדליק באשתא

רתיכך ושלטונך תקטיל בחרבא
ואשיצי מארעא סחורתיך ולא ישתמע
עוד קל אזגדיך׃ הוי עיר דמים
כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף׃
יי קרתא אשדי דם זכי כולה כדבין
ביזא מליא לא פסיק קטול׃ קול שוט
וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה
מרקדה׃ קל ניקוש מחא וקל זיוע
גלגלין וסוסון מפנכין ורתכין מקפצן׃
פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית
ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה
יכשלו בגויתם׃ פרש מסיק להוב
וצלהוב סיפין וצחצוח מורנין וסגי
קטילין והמון פגרין ולית סוף לקטילא
יתקלון בקטיליהון׃ מרוב זנוני זונה
טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים
בזנוניה ומשפחות בכשפיה׃ מסגיאת
אתרגושת קרתא דהיא כטעיתא נפקת
ברא שפירת ריו ידעא חרשין מסלא
עממיא בטעותה ומלכותא בחרשהא׃
הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי
שוליך על פניך והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך׃ האנא שלח רוגזי
עלך אמר יי צבאות ואגלי בהתת חובך

ראיתי ומראיך ויראו ג׳ מל׳ בליש׳ וסימנ׳ והראיתי גוים מערך ומראיך נאוה ויראו לפניך מראיבו ... וכפיריך ל׳ ומל׳ ובנ׳

על אפך ואחזי עממיא בהתתיך
ומלכותא קלניך׃ והשלכתי עליך
שקוצים ונבלתיך ושמתיך כראי׃ וחס
וארמי עלך שקוצין ואנבלינך
ואשוינך מבעא לעיני כל חזך׃
והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה
נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים
לך׃ ויהי כל דיחזינך יתרחק מנך ויימר
אתבזיזת נינוה מן ידוי עלה איכא
אשכח דמנחמין ליך׃ התיטבי מנוא וחס
אמון הישבה ביארים מים סביב לה ב׳ בענ׳
אשר חיל ים מים חומתה׃ האת טבא ומל׳
מאלכסנדריא רבתא דיתבא בין נהרותא
מיא סחור סחור לה דשורה ימא מי
ימא שורהא׃ כוש עצמה מצרים ואין ב׳ ידצה ה׳
קצה פוט ולובים היו בעזרתך׃ כוש
סמכותא ומצרים ולית סוף פוטאי
ולובאי הוו בסעדיך׃ גם היא לגולה
הלכה בשבי גם עולליה ירטשו בראש
כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל ג׳
גדוליה רתקו בזקים׃ אף היא לגלותא
תהך בשביא אף עולימהא יטרפון
בריש כל שוקיא ועל יקירהא רמו
עדבין וכל רברבהא ידקרון בשישלן׃

גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי
מעוז מאויב׃ אף את תרמיא לרויא
מסלעמא אף את תבען סעיד מבעיל
דבבא׃ כל מבצריך תאנים עם בכורים
אם ינועו ונפלו על פי אוכל׃ כל כרכך
דמן לתינין בכירין דאם ידעדונון יתרין
וישתארון בהון צמוקין דכשרין
למיכל׃ הנה עמך נשים בקרבך
לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך
אכלה אש בריחיך׃ הא עמיך חלשין
כנשיא בגויך לבעלי דבבך אתפתחא
יתפתחון תרעי ארעיך שיציאת אישתא
תוקפך׃ מי מצור שאבי לך חזקי
מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן׃ מיא בצירא כנושי ליך
תקיפי כרכך אסגא מרוא ושעבידי
בטינא אתקיפי בנינך׃ שם תאכלך
אש תכריתך חרב תאכלך כילק
התכבד כילק התכבדי כארבה׃
לתמן ייתון עלך עממיא דתקיפין
כאישתא ישיצינך קטולי חרבא
יתכנשון עלך משרית עממין דסגיאין
כזחלא יחפינך כקמצא יחסנונך
כגובא׃ הרבית רוכליך מכוכבי השמים

אוכל ד׳ מל׳ וסימנ׳ כי אם הלחם אשר הוא ואוכל יחלם הרעב ינועו וגם איש שלמי ... ואין קצה ה׳ וסימנ׳ ותמלא ארצו
ב׳ בו לגויה לתכונה כוש עצמה

INDEX

ילק פשט ויעף׃ אסגית תגרך מכוכבי
שמיא כזחלא דשלח ופרח׃ מנזריך
כארבה וטפסריך כגוב גובי החונים
בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד
ולא נודע מקומו אים׃ הא טסך מצלהבין
כגובא וטפסרך כזחיל גובי דשרן
בכותליא ביום קריר דכד שמשא דנחא
עליהון מתכדרין ולא אתידע אתרהון
עדקיין׃ נמו רעיך מלך אשור ישכנו
אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין
מקבץ׃ איתכלו גיברך מלכא דאתור
גלו עם משריתך אתכדרו עמך על
טוריא ולית דמכניש׃ אין כהה לשברך
נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו
כף עליך כי על מי לא עברה רעתך
תמיד׃ לית דכאיב על תברך ממרעא
מחתך כל שמעי שמעתך
טפחו ידיהון עלך חדיאו ארי על
מן לא עדת מחת בישתך תדירא׃

מ״ז פ״ס

Habakkuk 593-599

המשא אשר חזה חבקוק הנביא׃
נבואתא דאתנבי חבקוק נביא׃ עד

ד׳ אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולא תושיע׃ עד אימתי
אנא מצלי הלא גלא קדמך קבילנא
קדמך על חטופין הלא יוכלא קדמך
יו׳ ב׳ למפרק׃ למה תראני און ועמל תביט
ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא׃
למא אנא חזי אנוסין ומסתכל בעבדי
ליאות שקר ובזוזין וחטופין לקבלי
דבתחרותא ובזידנותא מתגברין׃ על
ב׳ מפ״ים כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט
כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא
משפט מעקל׃ על כין פגת אוריתא
ולא נפיק לאפרש דינא ארי רשיעיא
מסלעמין לצדיקיא על כין לא נפיק
דינא כיון׃ ראו בגוים והביטו והתמהו
תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו
כי יספר׃ חזו בעממיא ואסתכלו ואתלפו
שהו ארי עובדא אתעביד ביומיכון ולא
תהימנון ארי ישתעון לכון׃ כי הנני
מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר
ההלך למרחבי ארץ לרשת משכנות
לא לו׃ ארי הא אנא מקים ית כסדאי
עמא מותיא וקלילא דאזיל לפתאי
ארעא לאחסנא קרוין דלא דיליה׃

ולא תשמע ד׳ וסימנ׳ לא תאבה לו ואם יפנה לבבך לשונו עד אנה יצ׳ שועתי ... ולא יצא ב׳ וסימנ׳ ולא יצא לנצח משפט

אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו
יצא אימתן ודחילין אנון מנה דיינה
וגזירתיה נפקין וקלו מנמרים סוסיו
וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו
מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכל
קלילין מנמריא סוסוותיה וחריפין
מדיבי רמשא וירדון פרשוהי ופרשוהי
מרחיק ייתון משתוין כנשרא דטאיס
למיכל כלה לחמס יבוא מגמת פניהם
קדימה ויאסף כחול שבי כולהון לחטוף
אתן מקביל אפיהון דמין כרוח קדומא
וכנש כחלא שביא והוא במלכים
יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל
מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה
והוא על מלכיא מתלעב ועל שלטוניא
מחאיך ליה הוא לכל כרך תקיף מעיק
ויצבר מליתא וכביש ליה אז חלף
רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו בכין
על דראימת רוחיה עלוהי ועדא
ממלכותיה וחב על דאסגי יקרא
לטעותיה הלוא אתה מקדם יהוה
אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט
שמתו וצור להוכיח יסדתו הלא את
יצ בריית עלמא מבראשית את אלהא

דיין קשוט על כל ברייתך קדיש בעבדי
הימנותא מימרך קיים לעלמין ש למעבד
דינא בריתה ודתקיף לאתפרעא אתקנתני
טהור עינים מראות רע והביט אל עמל
לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש
בבלע רשע צדיק ממנו ברי מימרך
מלמחזי בעבדי ביש ומלאסתכלא
בעבדי ליאות שקר הלא גלא קדמך
למא אנא מסתכל באנוסין ואת יהיב
ארכא לרשיעיא ומסלעמין לדטבין
מנהון ותעשה אדם כדגי הים כרמש
לא מושל בו ועבדת אנשא כנוני ימא
כרחשא דלית שלטן עלוהי כלה בחכה
העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו
על כן ישמח ויגיל כולהון דמין לנידא
דאחיד נונא בחכתא וכניש ליה בחרמיה
ורמי ליה במצדתיה על כין חדי ודאיץ
על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו
כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה
על כין מדבח לזיניה ומסיק בוסמין
לסימוותיה ארי בהון טב מיכליה
ושירותיה מטעמא העל כן יריק
חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול העל
אליין ישלח משריתיה בתדירא לאסטאה

תביט ה וסימנ׳ אחריך בגדים רק בעיניך לתת בידך ויצבר ד׳ ב׳ ל׳ וסימנ׳ יוסף בר עפר ולא ידע כסף ואיוב וכולה

297

עממין לא בחיס: על משמרתי
אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר בי ומה אשיב על
תוכחתי: אמר נביא על מטרתי אנא
קאים עתיד משמיש על מצדתי
מסכינא למחזי מא יתמלל עמי ומא
איתתב על בעותי: ויענני יהוה ויאמר
כתוב חזון ובאר על הלחות למען
ירוץ קורא בו: ואיתתבית מן ק׳ ואמר
כתיבא נבואתא ומפרשא על ספרא
דאוריתא בדיל דיהי למחלס מן דקרי
ביה: כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא
יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא
לא יאחר: ארי עתידא נבואתא לזמן
ומתקן קצא ולא יבטל אם יהי ארכא
לפתגמא סכרו ליה ארי בזמניה ייתי
ולא יתעכב: הנה עפלה לא ישרה נפשו
בו וצדיק באמונתו יחיה: הא רשיעא
בלבהון אמרין לית כל אלין וצדיקיא
על קושטהון יתקיימון:
ואף כי היין בגד גבר יהיר ולא
ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא
כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל
הגוים ויקבץ אליו כל העמים: ואף

הא כטעי בחמר גבר יהיר ברשע ולא
יתקיים דאפתי כשאול נפשיה והוא
כמותא לא סבע וכניש לותיה כל
עממיא וקריב לותיה כל מלכותא:
הלא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה
חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו
עד מתי ומכביד עליו עבטיט: הלא
אלין כולהון עלוהי מתלא יטלון ושועי
חודין יימרון ליה ויימרון דמסגי נכסין
דלא דיליה עד אימתי את מתקיף
עלך תקוף חובין: הלא פתע יקומו
נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות
למו: הלא כתכיף יקומון אנסך ויתגלי
מזעזעך ותהי לעדי להון: כי אתה
שלות גוים רבים ישלוך כל יתר עמים
מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי
בה: ארי את בזתא עממין סגיאין יבזונך
כל שאר שבטיא מדמי אנשא וחטוף
ארעא דישראל קרתא ירושלם וכל דדיירין
בה: הוי בצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו להנצל מכף רע:
דאניס ממון דרשע לביתיה לשואה
במרומא מדוריה לאשתזבא מיד
בישי: יעצת בשת לביתך קצות עמים

כשאול ג׳ וסימנ׳ אשר הרחיב קשה כשאול נבלעם כשאול חיים ... וחוטא ג׳ בליש׳ וסימנ׳ הוי גוי וחוטא נפשך חוטא נפשו

רבים וחוטא נפשך׃ מלכתא בהתא
לביתך בזתא עממין סגיאין ועל
נפשך חטיתא׃ כי אבן מקיר תזעק
וכפיס מעץ יעננה׃ ארי אבנא
מכותלא צווחא על דאנס לה ושיפא
מגו מרישא עני לה׃ הוי בנה
עיר בדמים וכונן קריה בעולה׃ וי דבני
קרתא בדם אשיד ומשכליל קריא
בנכלין׃ הלא הנה מאת יהוה צבאות
ויגעו עמים בדי אש ולאמים בדי
ריק יעפו׃ הא אחן תקיפן והסינן
אתין מן קדם יי׳ צבאות ולאות
עממיא תסיף אישתא ומלכותא
דריקנו ישתלהיין׃ כי תמלא הארץ
לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על
ים׃ ארי תתמלי ארעא למידע ית
דחלתא דיי׳ כמיא דלימא חפן׃
הוי משקה רעהו מספח
חמתך ואף שכר למען הביט על
מעוריהם׃ וי דמשקי חבריה וזליף
בחמא בדיל דישתי ויתדוי ויתגלי
קלנה׃ שבעת קלון מכבוד שתה
גם אתה והערל תסב עליך כוס ימין
יהוה וקיקלון על כבודך׃ סבעתא

קלנא מיקרא אשתא אף את ואתערטל
יסתחר עלך כס דלוט מן קדם יי׳ וייתי
קלנא על יקרך׃ כי חמס לבנון יכסך
ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס
ארץ קריה וכל ישבי בה׃ ארי חטוף
בית מקדשא יחפינך וביזת עממיה
יתברינך מדמי אנשא וחטוף ארעא
דישראל קרתא ירושלם וכל דיתבין
בה׃ מה הועיל פסל כי פסלו
יוצרו מסכה ומורה שקר כי בטח
יצר יצרו עליו לעשות אלילים
אלמים׃ מא אהני צלמא ארי אתכיה
עבדיה מתכא ודחלת שקר ארי
אתרחיץ ליבא דעבדיה עלוהי למעבד
טעון דלית בהון צרוך׃ הוי
אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם
הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף
וכל רוח אין בקרבו׃ דאמר לצלים
אעא קום ולדחלת אבנא אתערי
היא שתקא ורמיא הוא מכלי הא
הוא מחפי ליה דהבו וכסף וכל רוח
לית במעוהי׃ ויהוה
בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ׃
ויי׳ אתרעי לאשראה שכינתיה

משקה ד׳ וסימנהון חטאו מספח וכל כלי וחברו וחד ממשקה ישראל ... וחוטא ג׳ בליש׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסי׳ הוי גוי נפשך נפשו קורא חס

בהיכלא דקודשיה יסופון מן קדמוהי
כל דחלת ארעא׃ תפלה
לחבקוק הנביא על שגינות׃ צלותא
דצלי חבקוק נביא כד אתגלי ליה על
ארכא דיהב לרשיעיא דאם יתובון
לאוריתא בלבב שלים ישתביק להון
ויהון כל חוביהון דחבו קדמוהי הא
כשלותא׃ יהוה שמעתי שמעך
יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו
בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור׃
שמעית שימע גבורתך דחלית
רברבין עובדך דאתיהיב ארכא
לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך ולא
תבו ואינון מרגזין קדמך בגו שניא
דיהבת להון חייא בכין אתעתיד להודעא
גבורתך בגו שניא דאמרתא לחדתא
עלמא לאתפרעא מן רשיעיא דעברו
על מימרך וצדיקיא עבדי רעותך
בגו רוגזך רחמין תדכר׃ אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה
שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ׃
במיתן אוריתא לעמיה זהא מדרומא
אתגלי וקדישא מטורא דפארן בגבורת
עלמין אתחפיאו שמיא זיו יקריה

ואמרי תושבחתיה מליא ארעא׃ ונגה
כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון
עזה׃ וזיהור יקריה כזיהור בראשית
אתגלי וזקוקין ממרכבת יקריה נפקין
תמן גלא ית שכינתיה דהות מטמרא
מבני אנשא בתקוף רומא׃ לפניו ילך
דבר ויצא רשף לרגליו׃ מן קדמוהי
משתלח מלאך מותא ונפיק בשלהובית
אישתא ממימריה׃ עמד וימדד ארץ
ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד
שחו גבעות עולם הליכות עולם לו׃
אתגלי ואזיע ארעא ואיתי מבולא על
עם דרא דעברו על מימריה ואף
בתניתא כד חבו קדמוהי בחוביהון
כין בלבילנון לעממיא ואתפרקו
טוריא דמלקדמין מבא רמתא דמן
עלמא גבורת עלמא דיליה׃ תחת און
ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ
מדין׃ כד פלחו בית ישראל לטעותא
מסרתינון ביד כושן חייבא וכד תבו
למעבד אוריתא עבדית להון נסין
וגבורן פרקתנון מיד מדינאי על יד
גדעון בר יואש׃ הבנהרים חרה יהוה
אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי

לרגליו ד׳ וסימנ׳ ותגע לרגליו ממעל לרגליו ויצא רשף והפיצוהו ... גבעות ד׳ וסימנ׳ עולם אלי שבא ביתה ... עזה

תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה׃ ב̇ וחס והאבדה:
האע׳ על מלכין ומשריתהון דסגיאין
ב̇ בפ״ס כמי נהרא הוה רגז מן קדמך יי ועל
מלכיא הוה רוגזך וכימא הוה רעותא
ג̇ להון פורענות גבורתך ארי אתגליתא
על מרכבת יקרך שכינתך לעמך
תקוף ופורקן׃ עריה תעור קשתך
שבעות מטות אמר סלה נהרות ו̇ חס
תבקע ארץ׃ אתגלאה אתגליתא
בגבורתך בדיל קימך דעם שבטיא
מימרך קיים לעלמין להון בזעתא
טנרין תקיפין נפקון נהרין שטפין
ארעא׃ ראוך יחילו הרים זרם מים ג̇
עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא׃ ל ומ״ר
באתגליותך על טורא דסיני חזו יקרך
זעו טוריא ענני מטרא עדו ארים
תהומא קליה חילי מרומא תמהו ל וחס
וקמו׃ שמש ירח עמד זבלה לאור
חציך יהלכו לנגה ברק חניתך׃ אף
במעבדך נסין ליהושע במישר
גבעון שמשא וסיהרא קמו במדוריהון
עמך במימרך אתגברו בתקוף
נצחן גבורתך׃ בזעם תצעד ארץ
באף תדוש גוים׃ באיתיותך לוט

על סנאי עמך באתגליותך למתבר
רשיעי ארעא ברגזך קטלת עממיא׃
יצאת לישע עמך לישע את משיחך
מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד
עד צואר סלה׃ אתגליתא למפרק ג̇
ית עמך למפרק ית משיחך שיציתא
מן קדמיהון מלכיא ושלטוניא
מבתיהון תריכת חייביא תברת חיליהון
רגלי עמך על צורי סנאיהון מימרך
קיים לעלמין׃ נקבת במטיו
ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם ב̇ וכת׳ ל
כמו לאכול עני במסתר׃ בזעתא ימא ק
בחוטריה דמשה וגיברי רישי משרית
פרעה דחשיבו מחשבן על עמך
דברתנון ברוח עלעולין טבעתנון
בימא דסוף על דרחקו ושעבידו ית
עמך ויהבו עיצא בסתרא לאובדיהון׃
דרכת בים סוסיך חמר מים רבים׃
אתגליתא על ימא במרכבת יקרך
ברגור מיין סגיאין׃ שמעתי ותרגז
בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב ג̇
בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו׃ אמרת ב̇ ומ״ר
בכל שמעית וזעו מלכי מן קדם דינא גדול

יסערו ב̇ וסימנ׳ ... ומלכיהם כה״ש להפיצני כת׳ סמך ... צללו ג̇ וסימנ׳ במים אדירים צללו שפתי שערי ירושלם סימ׳ אעיל

דאידדנו מצראי לקל מליא אליך
צללא ספותי אחד זיעא לחכימי ובאתר
דשרינא זעית דשבקני ליום עקא
לעדן אסקא גלות עמיה מני יתברינני
כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים
כחש מעשה זית ושדמות לא עשה
אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר
ברפתים ארי מלכות בבל לא תתקיים
ולא תעביד שולטן על ישראל יתקטלון
מלכי מדי וגיברי יון לא יצלחון ישתיצון
רומאי ולא יגבון קיסומא מירושלם
ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי
ישעי בכין על ניסא ופורקנא דתעביד
למשיחך ולשארא דעמך דישתארון
יודון למימר אמר נביא ואנא במימרא
דיי אבוע אדוץ לאלהא עביד
פורקני יהוה אדני חילי וישם רגלי
כאילות ועל במותי ידרכני למנצח
בנגינותי אלהים יי דסעיד לי בחילא
ומשוי רגלי קלילין כאילתא ועל
בית תוקפי יקימנני לדדיליה נצחנין
וגבורן קדמוהי אנא מנגין בתושבחתי

נו פס

דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי
בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה פתגם
נבואה מן קדם יי דהוה עם צפניה בר
כושי בר גדליה בר אמריה בר חזקיה
ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא
דבית יהודה אסף אסף כל מעל פני
האדמה נאם יהוה שיצאה אשיצי
כולא מעל אפי ארעא אמר יי אסף
אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי
הים והמכשלות את הרשעים והכרתי
את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה
אסיף אנשא ובעירא אסיף עופא
דשמיא ונוני ימא על דאסגיאת תקלת
רשיעיא ואשיצי ית אנשא מעל אפי
ארעא אמר יי ונטיתי ידי על יהודה
ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום
הזה את שאר הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים ואדים מחת גבורתי על
אנש יהודה ועל כל יתבי ירושלם
ואשיצי מן אתרא הדין ית שאר בעלא
ית שום פלחיהון עם כומריהון ואת
המשתחוים על הגגות לצבא השמים

יש אדני ה וסימנ׳ חילי עז ישועתי עשה אתי אליך אל למושעות הכמרים ב׳ וסימנ׳ והשבית את שם הכמרים

ואת המשתחוים הנשבעים ליהוה
והנשבעים במלכם׃ וית דסגדין על
איגריא לחילי שמיא וית דסגדין
ודמקיימין בשמא דיי תיבין בשום
פתכריהון׃ ואת הנסגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו׃
וית דאסתחרו לאתרא מבתר פולחנא
דיי ולא תבעו ית דחלתא דיי ולא בעו
מן קדמוהי׃ הס מפני אדני יהוה כי
קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח
הקדיש קראיו׃ ספו כל רשיעיא מן
קדם יי אלהים ארי קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי ארי אתקין יי קטול
ערעמזמנוהי׃ והיה ביום
זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל
בני המלך ועל כל הלובשים מלבוש
נכרי׃ ויהי ביום קטלא דעתיד למיתי
מן קדם יי ואסער על רברביא ועל
בני מלכא ועל כל דמתלגשין למפלח
לטעותא׃ ופקדתי על כל הדולג על
המפתן ביום ההוא הממלאים בית
אדוניהם חמס ומרמה׃ ואסער על
כל דמהלכין בנמוסי פלשתאי בעדנא
ההוא דמלן בית רבונהון חטוף ונכלין׃

והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה
משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר
גדול מהגבעות׃ ויהי בעדנא ההוא
אמר יי קל צוחתא מתרע נוניא ויללא
מן עופלא ותברא רבא מן גבעתא׃
הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם
כנען נכרתו כל נטילי כסף׃ אילילו
דיתבין בנחלון דקדרון ארי איתבר כל
עמא דדמן עובדיהון לעובדי עמא
דארעא דכנען אשתיציאו כל עתירי
נכסיא׃ והיה בעת ההיא
אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי
על האנשים הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא
ירע׃ ויהי בעדנא ההוא אפקיד ית
בלושין ויבלשון ית יתבי ירושלם
כמא דבלשין בנברשתא ואסער
על גבריא דשלן שליוא על נכסיהון
דאמרין בליבהון לא רעוא קדם יי
לאטבא ואף לא לאבאשא׃ והיה חילם
למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים
ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו
את יינם׃ ויהון בתיהון לעדי ובירניתהון
לביזא ויבנון בתין ולא יתבון ויצבון

על האנשים ה׳ וסימנ׳ תכבד העבדה על האנשים רב שקה וחברו הקפאים על שמריהם וילכו ויגידו לדויד ... נטילי

כרמין ולא ישתון ית חמרהון׃ קרוב
יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד
קול יום יהוה מר צרח שם גבור׃ קריב
יומא דעתיד למיתי מן קדם יי רבא
קריב ומוחי לחדא קל יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי דביה מרר וצוח
תמן גיבריא מתקטלין׃ יום עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה יום
שואה ומשואה יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל׃ יום תעבור יומא ההוא
יום עקא ועיק יום רגוש ואתרגושא
יום חשוך וקבל יום עננא ואמטתא׃
יום שופר ותרועה על הערים הבצרות
ועל הפנות הגבהות׃ יום שופר ויבבא
על קרויא כריכתא ועל רמתא מנטלתא׃
והצרתי לאדם והלכו כעורים כי
ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר
ולחמם כגללים׃ ואעיק לבני אנשא
ויהכון כסמין ארי קדם יי חבו וישתפיך
דמהון כעפרא ונבילתהון כסחותא׃
גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל
כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה
את כל ישבי הארץ׃ אף כספהון אף

דהבהון לא יכול לשיזבותהון ביום
רוגזא דיי ובאישת פורענותיה יסופון
כל רשיעי ארעא ארי גמירא ברם
שיצאה יעביד עם כל יתבי ארעא׃
התקוששו וקושו הגוי לא
נכסף׃ אתכנשו ואיתו ואתקרבו עם
דרא דלא חמיד למתב לאוריתא׃
בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם
לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אף יהוה׃ עד לא
תפוק עליכון גזירת בית דינא ותהון
דמן לכמוצא מאידרא דנסבא רוחא
וכטלא דעדי מן קדם יומא עד לא
ייתי עליכון תקוף רוגזא דיי עד לא
ייתי עליכון יום רוגזא דיי׃ בקשו את
יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו
פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי
תסתרו ביום אף יהוה׃ תבעו יתדחלתא
דיי כל ענותני ארעא דדיני רעותיה
עבדו תבעו קושטא תבעו ענותנותא
מא אם יתגן עליכון ביום רוגזא דיי׃
כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון
תעקר׃ ארי עזא שביקא תהי ואשקלון

לאדם ז׳ וסימנ׳ מי שם פה לאדם ידעתי יי והיה לבית והיכרותי הן יראת יי כמים הפנים לפנים וכול קהלת במ״ב שלא

לצדרו אשדוד בטיהרא יתרכונה
ועקרון תתעקר׃ הוי ישבי
חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם
כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין
יושב׃ ויי דיתבין בספר ימא עמא
דחייבין לאשתיצאה גזירת פתגמא
דיי עליכון דיתבין בכנען ארע
פלשתאי ואבדינכון מבלי יתיב׃ והיתה
חבל הים נות כרת רעים וגדרת צאן׃
ויהי ספר ימא דירוות בית משרי רעין
וחטרין דען׃ והיה חבל לשארית
בית יהודה עליהם ירעון בבתי
אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם
יהוה אלהיהם ושב שבותם׃ ויהי עדבא
לשארא דבית יהודה עליהון יתפרנסון
בבתי אשקלון ברמשא יבתון ארי
ייעול דוכרנהון לטבא קדם יי אלההון
ויתיב גלותהון׃ שמעתי חרפת מואב
וגדפי בני עמון אשר חרפו את עמי
ויגדילו על גבולם׃ שמיע קדמי
חסודי מואב ואתרברבות בני עמון
דחסידו ית עמי ואתרברבו על תחומהון׃
לכן חי אני נאם אדני צבאות אלהי
ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני

עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה
מלח ושממה עד עולם שארית עמי
יבזום ויתר גוי ינחלום׃ בכין קיים אנא
אמר יי צבאות אלהא דישראל ארי
מואב כסדום תהי ובני עמון כעמורה
משמט מלוחין ומחפורין דמלח וצדו
עד עלמא שארא דעמי יבזונונון
ושאר שבטיא יחסנונון׃ זאת להם
תחת גאונם כי חרפו ויגדילו על עם
יהוה צבאות׃ דא להון חלף אתרברבותהון
ארי חסידו ואתרברבו על עמיה דיי
צבאות׃ נורא יהוה עליהם כי רזה את
כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש
ממקומו כל איי הגוים׃ דחילא יי אמר
למפרקהון ארי אמאיך ית כל דחלת
ארעא ויבעון מן קדמוהי גבר מאתריה
כל נגוות עממיא׃ גם אתם כושים חללי
חרבי המה׃ אף אתון כושאי קטילי
חרבי תהון׃ ויט ידו על צפון ויאבד
את אשור וישם את נינוה לשממה
ציה כמדבר׃ ויריס מחת גבורתיה
על צפונא ויאביד ית אתוראה וישוי
ית נינוה לצדו אשתממו כמדברא׃
ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם

כמדס ד׳ וסימנ׳ היינו לעמרה הין לי כלם כי מואב — וישתחוו ז׳ רפי וסימנ׳ יעבדוך ב׳ בו לבזה יזכרו גוים יעבדהו׳

קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול
ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה
ערה׃ וישרון בגוה עדרין דכל חיות
ברא אף קתין אף קופדין בכפתורה
תרעהא יביתון קל עופא דמנציף
בכוהא חרובו תרעהא וטלולהא אסתרו׃
זאת העיר העליזה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך
היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר
עליה ישרק יניע ידו׃ דא קרתא תקיפתא
דיתבא לרחצן דאמרא בליבה אנא
ולית בר מני עוד איכדין הות לצדו
בית משרי חיות ברא כל דיעבר עלה
יכלי ויניד בידיה׃ הוי מראה
ונגאלה העיר היונה׃ וי דמוחיא
ומתפרקא קרתא דמסגיא לארגזא׃
לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה
לא בטחה אל אלהיה לא קרבה׃ לא
שמעת בקל עבדוהי נביא ולא
קבילת אלפן במימרא דיי לא אתרחיצת
ולפולחנא דאלהיה לא אתקרבת׃ שריה
בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי
ערב לא גרמו לבקר׃ רברבהא בגוה
כאריון נהמין דיינהא כדיבי רמשא

לא מורכין לצפרא׃ נביאיה פחזים
אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו
תורה׃ נביי שקרהון רבגוה כאשין
גברין שקרין כהניא מפסין קודשא
חטפין באוריתא׃ יהוה
צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר
בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר
ולא ידע עול בשת׃ יי זכאה אמר
לאשראה שכינתיה בגוה לית קדמוהי
למעבד שקר הא כנהור צפרא דאזיל
ותקין כין דינה נפיק לאפרש ולא
מתעכב ולא ידעין עוליא בהתא׃
הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי
חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי
איש מאין יושב׃ שיציתי עממיא
אצדיאה בירניתהון אחריבית שוקיהון
מבלי עדי צדיאה קרויהון מבלי אנש
מבלי יתיב׃ אמרתי אך תיראי אותי
תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו
כל עלילותם׃ אמרית ברם תדחלון מן
קדמי תקבלון אולפן ולא יפסוק מדורהון
מארע בית שכינתי כל טבוון דאמרית
להון איתי להון בכין אקדימו חבילו כל

משפטו ו וסימנה ואיש ואשה ישב איום בקשו יש צדיק בחיך ולא יכרת ד וסימנה כל בשר עבד שם המת מעונה

עובדיהון׃ לכן חכו לי נאם יהוה
ליום קומי לעד כי משפטי לאסף
גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם
זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ׃ בכין סכו למימרי
אמר יי ליום אתגליותי למדן ארי
דיני לכנשא עממיא לקרבא מלכותא
למשפך עליהון חמתי כל תקוף רוגזי
ארי באישת פורענותי יסופון כל
רשיעי ארעא׃ כי אז אהפך אל עמים
שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה — חס
לעבדו שכם אחד׃ ארי בכין אשני
על עממיא ממלל חד בחיר לצלאה
כולהון בשמא דיי למפלח קדמוהי
כתף חד׃ מעבר לנהרי כוש עתרי
בת פוצי יובלון מנחתי׃ מעבר לנהרי — כת
הודו ברחמין יתובון גלות עמי דאתגליאו — בן
ויהון מיתן להון הא כקורבנין׃ ביום
ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר
פשעת בי כי אז אסיר מקרבך עליזי
גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר
קדשי׃ בעדנא ההוא לא תיבהתין מכל
מכל עובדך בישיא דמרידת במימרי
ארי בכין אגלי מגויך תקיפי תשבחתיך

ולא תיספין לאתרברבא עוד בטורא
דקודשי׃ והשארתי בקרבך עם עני
ודל וחסו בשם יהוה׃ ואשאר בגויך
עם ענותן ומקביל עולבן ויתרחצון
בשמא דיי׃ שארית ישראל לא יעשו
עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם
לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין
מחריד׃ שארא דישראל לא יעבדון
שקר ולא ימללון כדבין ולא ישתכח
בפומהון לישן דנכלין ארי אנון יתפרנסון
וישרון ולית דמניד׃ רני בת
ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל
לב בת ירושלם׃ שבחי כנשתא דציון
יבעו ישראל חדא ובועי בכל לב
כנשתא דירושלם׃ הסיר יהוה משפטיך
פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך
לא תיראי רע עוד׃ אגלי יי דייני שקרא
מגויך פלי בעלי דבבך מלכיה דישראל
יי אמר לאשראה שכינתיה בגויך לא
תדחלין מן קדם בישא עוד׃
ביום ההוא יאמר לירושלם אל
תיראי — ציון אל ירפו ידיך׃ בעדנא ההוא יתאמר
לירושלם לא תדחלין ציון לא יתרשלן
ידך׃ יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע

משאת ה׳ בליש׳ וסימנ׳ החלה העיזו תרוחה נוג׳ ויתן משאת׳ לגבהה ל׳ ולית דכות׳ משפטיך ל׳ ולית דכות׳

ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו
יגיל עליך ברנה׃ יי אלהיך אמר לאשראה
שכינתיה בגויך גיבר פריק יחדי עלך
בחדוא יכבוש על חובך ברחמתיה
ירוץ עלך בדיץ׃ נוגי ממועד אספתי
ממך היו משאת עליה חרפה׃ דהוו
מעכבין ביך זמני מועדיך ארחיקית
מגויך די עליהון על דהוו נטלין זיניהון
לקבליך ומחסדין ליך׃ הנני עשה
את כל מעניך בעת ההיא והושעתי
את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים
לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם׃ הא אנא
עביד גמירא עם כל משעבדך בעדנא
ההוא ואפרוק ית מטלטליא ומבדריא
אקריב ואשוינון לתושבחא ולשום
בכל ארעא בהתתהון׃ בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן
אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר
יהוה׃ בעדנא ההוא אעיל יתכון ובעדנא
ההוא אכניש יתכון ארי אתין יתכון
לשום ולתושבחא בכל עממי ארעא
כד אתיב ית גלותכון לעיניכון אמר יי׃

בשנת שתים לדריוש המלך בחדש
הששי ביום אחד לחדש היה דבר
יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן
שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר׃ בשנת
תרתין לדריוש מלכא בירחא שתיתאה
ביומא חד לירחא אהוה פתגם נבואה
מן קדם יי ביד חגי נביא לות זרובבל
בר שאלתיאל רבה דבית יהודה ולות
יהושע בר יהוצדק כהנא רבא למימר׃
כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה
אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות׃ תתבנה
כדנן אמר יי צבאות למימר עמא הדין
אמרו עד כען לא מטא עידן בית
מקדשא דיי לאתבנאה׃
ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי ביד חגי
נביא למימר׃ העת לכם אתם לשבת
בבתיכם ספונים והבית הזה חרב׃ הכדין
כשר לכון דאתון יתבין בבתיא דמטללין
בכיורי ארזיא ובית מקדשא הדין
חרוב׃ ועתה כה אמר יהוה צבאות

ולשם ד וסימנ׳ ילד גם הוא ולתפארת מענך בעת ההיא ולתפארת ׃ שאלתיאל ג וסימנ׳ בשנת אחד וכולה

שימו לבבכם על דרכיכם׃ וכען כדנן
אמר יי צבאות שוו לבכון על אורחתכון׃
זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין
לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש
ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל
צרור נקוב׃ זרעין אתון סגי ומעלין
זעיר אכלין ולא סבעין שתן ולא רוון
לבשין ולא שחין להון ודמיתגר מתגר
למאירתא׃ כה אמר יהוה
צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃
כדנן אמר יי צבאות שוו ליבכון על
אורחתכון׃ עלו ההר והבאתם עץ
ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר
יהוה׃ סקו לטורא ואיתו אעין ובנו
ביתא ואתרעי לאשראה שכינתי ביה
ביקר אמר יי׃ פנה אל הרבה והנה
למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען
מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר
הוא חרב ואתם רצים איש לביתו׃
מתפנן אתון סגי והוי לזעיר ומעלין
אתון ליה לביתא ואנא שלח ביה
מאירתא חלף מא אמר יי צבאות
חלף בית מקדשי דהוא חרוב ואתון
רהטין גבר לביתיה׃ על כן עליכם

כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה׃
על כין בדיל חוביכון פסקו שמיא
מלאחתא מטרא וארעא פסקת
מלמעבד פירין׃ ואקרא חרב על
הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש
ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה
ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע
כפים׃ וקרית חורבא על ארעא ועל טורא
ועל עבורא ועל חמרא ועל משחא
ועל כל דמפקא ארעא ועל אנשא
ועל בעירא ועל כל ליאות ידין׃
וישמע זרבבל בן שלתיאל
ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל
שארית העם בקול יהוה אלהיהם
ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו
יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה׃
ושמע זרובבל בר שאלתיאל ויהושע
בר יהוצדק כהנא רבא וכל שארא
דעמא למימרא דיי אלההון ועל פתגמי
חגי נביא כמא דשלחיה יי אלההון
ודחילו עמא מן קדם יי׃ ויאמר חגי
מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם
לאמר אני אתכם נאם יהוה׃ ואמר
חגי נביא דיי בשליחות מן קדם יי

מה ומה כ״ו וס׳ ידענו ידענו התרועה ההמון הדבר הדבר קול גם עתה משפט לעשות תכן כי תגיד וחכמות לידידי׃ פנה כבודי׃ נאץ בר נדי׃
זכר לא תשא כי מה האדם הוה לאדם שהימים וכל דסמ׳ לחנ׳ כות׳ במ״ג עמדי דלקה חזאל תפינו ואמרתם חשחין עבדת

לעמא למימר מימרי בסעדכון אמר
יי׃ ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל
פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם
ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות
אלהיהם׃ ואער יי ית רוח זרובבל בר
שאלתיאל רבא דבית יהודה וית רוח
יהושע בר יהוצדק כהנא רבא וית רוח
כל שארא דעמא ואתו ועבדו עבידתא
בבית מקדשא דיי צבאות אלההון׃
ביום עשרים וארבעה לחדש
בששי בשנת שתים לדריוש המלך׃
ביום עסרין וארבעה לירחא בשתיתאה
בשנת תרתין לדריוש מלכא׃ בשביעי
בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה
ביד חגי הנביא לאמר׃ בשביעאה
בעסרין וחד לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי ביד חגי נביא למימר׃ אמר
נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה
ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
ואל שארית העם לאמר׃ אימר כען
לזרובבל בר שאלתיאל רבא דבית
יהודה וליהושע בר יהוצדק כהנא
רבא ולשארא דעמא למימר׃ מי בכם

הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו
הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא
כמהו כאין בעיניכם׃ מן בכון דאשתאר
דחזא ית ביתא הדין ביקריה קדמאה
ומא אתון חזן יתיה כען הלא כדליתוהי
כין הוא בעיניכון׃ ועתה חזק זרבבל
נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם
יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה
צבאות׃ וכען תקף זרובבל אמר יי
ותקף יהושע בר יהוצדק כהנא רבא
ותקף כל עמא דארעא אמר יי ועבידו
ארי מימרי בסעדכון אמר יי צבאות׃
את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם
ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל
תיראו׃ ית פתגמא דגזרית עמכון במפקכון
ממצרים ונביי מלפין ביניכון לא תדחלון׃
כי כה אמר יהוה צבאות
עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את
השמים ואת הארץ ואת הים ואת
החרבה׃ ארי כדנן אמר יי צבאות עוד
חדא זעירא היא ואנא מזיע ית שמיא
וית ארעא וית ימא וית יבשתא׃ והרעשתי
את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים

שאלתיאל ג וסימנ׳ [illegible] וישמע ושלאחרין ושלאחרין [illegible] ויער ג׳ וסימנ׳ [illegible] זרובבל פול יהודס [illegible] נאם יי צבאות בנ בנ

ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר
יהוה צבאות׃ ואזיע ית כל עממיא
וייתון חמרת כל עממיא ואמלי ית
ביתא הדין יקרא אמר יי צבאות׃ לי
הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות׃
דילי כספא ודילי דהבא אמר יי צבא׳
גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון
מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום
הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות׃
סגי יהי יקריה דביתא הדין בתראה
מן קדמאה אמר יי צבאות ובאתרא
הדין אתין שלמא אמר יי צבאות׃
בעשרים וארבעה לתשיעי
בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה
אל חגי הנביא לאמר׃ בעסרין וארבעה
לתשיעאה בשנת תרתין לדריוש הוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם חגי נביא
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות שאל
נא את הכהנים תורה לאמר׃ כדנן
אמר יי צבאות שאל כען ית
כהניא אוריתא למימר׃ הן ישא איש
בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו
אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן
ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים

ב̇
פיס
דמיין

כן
בקן

ב̇
להשיעי
שנת
וכול
ביד
חגי׃

ויאמרו לא׃ הא איטול גבר בסר קודשא
בכנף לבשיה ויקרב בכסותיה ללחמא
ולתבשילא ולחמרא ולמשחא ולכל
דמתאכיל היתאסר ואתיבו כהניא
ואמרו לא׃ ויאמר חגי אם יגע טמא
נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים
ויאמרו יטמא׃ ואמר חגי אם יקרב
טמי נפשא בכל אלין היסתאב ואתיבו
כהניא ואמרו יסתאב׃
ויען חגי ויאמר כן העם הזה
וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל
מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא
הוא׃ ואתיב חגי נביא ואמר כין עמא
הדין וכן כנשתא הדא קדמי אמר
יי זכין כל עובדי ידיהון ודיקרבון
תמן מסאב הוא׃ ועתה שימו נא
לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם
שום אבן אל אבן בהיכל יהוה׃ וכען
שוו כען ליבכון מן יומא הדין ולעילא
עד לא יתסם נדבך על נדבך בהיכלא
דיי׃ מהיותם בא אל ערמת עשרים
והיתה עשרה בא אל היקב לחשף
חמשים פורה והיתה עשרים׃ מדהויתון
עלין לערמת עסרין והוא עסרה

ב̇ פיסן אית בהון לי ולי וסימנה׃ הכסף לי גלעד קדמג׳ ... טמא ד׳ וק׳ סימנה׃ והנגע בכל טמא שפתים ב̇ בו. אם יגע דחגי

עלין אתון למעצרת דבה חמשין גרבין
דחמר והוו א עסרין׃ הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה
ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה׃ מחיתי
יתכון בשדפנא ובירקנא ובברדא ית
כל עובדי ידיכון ולית יכון תבין לפולחני
אמר יי׃ שימו נא לבבכם מן היום הזה
ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי
למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו
לבבכם׃ שוו כען ליבכון מן יומא הדין
ולעילא מיום עסרין וארבעה לתשיעאה
למן יומא דשרי לאשתכללא היכלא
דיי שוו לבכון׃ העוד הזרע במגורה
ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית
לא נשא מן היום הזה אברך׃ העד
כען עיבורא באידרא ועד כען גופניא
ותיניא ורמוניא ואילני זיתא לא
טענו מן יומא הדין אבריך׃
ויהי דבר יהוה שנית אל חגי
בעשרים וארבעה לחדש לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי תניינות
עם חגי בעסרין וארבעה לירחא
למימר׃ אמר אל זרבבל פחת יהודה
לאמר אני מרעיש את השמים ואת

הארץ׃ אימר לזרובבל רבא דבית
יהודה למימר אנא מזיע ית שמיא
וית ארעא׃ והפכתי כסא ממלכות
והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי
מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם
איש בחרב אחיו׃ ואהפוך כורסי מלכותא
ואתבר תקוף מלכות עממיא ואהפוך
רתכין ורכביהון ויתקטלון סוסוון
ורכביהון גבר בחרבא דאחוהי׃ ביום
ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל
בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך
כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות׃ (ג כו / שמתי בך / ב בט / ושמתיך)
בעדנא ההוא אמר יי צבאות אקרבינך
זרובבל בר שאלתיאל עבדי אמר יי
ואשוינך כגלף דעזקא על ידא ארי
בך אתרעיתי אמר יי צבאות׃

לח פסו

Zechariah 609-634

בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש
היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן
עדו הנביא לאמר׃ בירחא תמינאה (מלעל)
בשנת תרתין לדריוש הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם זכריה בר ברכיה בר

נאם יי צבאות כן וסימנ׳ ונבחר כי אשבר באוריה קדמ׳ וקמת׳ ומאטאתיה ונשבת תמוש והעבדתי וגליתי חי יען מה בתרא׳ דחזק
לי הכסף ובמקום קדמא׳ ובתל דאקחך שובו שמתו מפתח ושלחה ועתה היפלו ממלא בתורתי הנני נתן

עדו נביא למימר׃ קצף יהוה על אבותיכם
קצף׃ יהוה רגז מן קדם יי על אבהתכון
על דארגיזו קדמוהי׃ ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם
יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
צבאות׃ ותימר להון כדנן אמר יי צב'
תובו לפולחני אמר יי צבאות ואתפני
במימרי לאיטבא לכון אמר יי צבאות׃
אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם
הנביאים הראשנים לאמר כה אמר
יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם
הרעים ומעלליכם הרעים ולא שמעו
ולא הקשיבו אלי נאם יהוה׃ לא תהון
כאבהתכון דאתנביאו להון נביא
קדמאי למימר כדנן אמר יי צבאות
תובו כען מאורחתכון בישתא
ועובדיכון בישיא ולא קבילו ולא
אציתו למימרי אמר יי׃ אבותיכם איה
הם והנביאים הלעולם יחיו׃ אבהתכון
אן אנון ואם תימרון נביא לעלמא
קיימין בקושטא נביא לא לעלמא
קיימין׃ אך דברי וחקי אשר צויתי
את עבדי הנביאים הלא השיגו
אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר

זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכנו
וכמעללינו כן עשה אתנו׃ ברם פתגמי
וקימי דפקידית ית עבדי נביא הלא
ארביקו אבהתכון ותבו ואמרו כמא
דחשיב יי צבאות למעבד לנא
כאורחתנא וכעובדנא כין עבד עמנא׃
ביום עשרים וארבעה לעשתי
עשר חדש הוא חדש שבט בשנת
שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר׃
ביום עסרין וארבעה לחד עסר ירחין
הוא ירחא שבט בשנת תרתין לדריוש
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם זכריה
בר ברכיה בר עדו נביא למימר׃ ראיתי
הלילה והנה איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה
ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים׃
חזיתי בליליא והא גברא רכיב על סוס
סמוק והוא קאים בין אילני הדסיא
די בבבל ובתרוהי סוסון סומקין קחון
וחיורין׃ ואמר מה אלה אדני ויאמר
אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה
המה אלה׃ ואמרית מא אלין רבוני
ואמר לי מלאכא דממליל עמי אנא

סימ׳ שובו ג׳ מל׳ בת וקומו עברו לך אמור להם שאר אולי ויעד דמלך ואשלח דהוקם אמר שבו נא פל׳ ג׳ צדקי בה הלין חס בעל בתי
ושבו כה ... אבותיכם ג׳ מל׳ בספ׳ וסי׳ כענבים קצף יי איה הם ...

אחזינך מא אנון אלין ׃ ויען האיש
העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר
שלח יהוה להתהלך בארץ ׃ ואתיב גברא
דקאים בין אילני הדסיא ואמר אלין
דשלח יי להלכא בארעא ׃ ויענו את
מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו
התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת
ושקטת ׃ ואתיבו ית מלאכא דיי דקאים
בין אילני הדסיא ואמרו הליכנא בארעא
והא כל ארעא יתבא שליוא ושקטא ׃
ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות
עד מתי אתה לא תרחם את ירושלם
ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה
שבעים שנה ׃ ואתיב מלאכא דיי ואמר
יי צבאות עד אימתי את לא תרחים על
ירושלם ועל קרויא דבית יהודה דאיתתא
עליהון לוט דנן שבעין שנין ׃ ויען
יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים
דברים נחמים ׃ ואתיב יי ית מלאכא
דממליל עמי פתגמין תקנין פתגמין
דניחומין ׃ ויאמר אלי המלאך הדבר
בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה ׃
ואמר לי מלאכא דממליל עמי אתנבי

למימר כדנן אמר יי צבאות מתפרע
אנא פורענות ירושלם וציון קנאה
רבא ׃ וקצף גדול אני קצף על הגוים
השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה
עזרו לרעה ׃ ורגז רב אנא רגיז על
עממיא דשלן שליוא דאנא רגיזית
על עמי זעיר ואנון מסייעין לאבאשא ׃
לכן כה אמר יהוה שבתי
לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה
נאם יהוה צבאות וקו ינטה על ירושלם ׃
בכין כדנן אמר יי אתוב לירושלם ברחמין
בית מקדשי ביתי יתבנא בה אמר יי
צבאות וחוט דמשחתא יתנגד על
בנין כותלי ירושלם ׃ עוד קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה
ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון
ובחר עוד בירושלם ׃ עוד אתנבי
למימר כדנן אמר יי צבאות עוד
יתמלין קרוי עמי טובא וינחים יי
עוד ית ציון ויתרעי עוד בירושלם ׃
ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות ׃ וזקפית ית עיני וחזית
והא ארבע מלכוון ׃ ואמר אל המלאך
הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה

מעט ז̇ וס׳ ימכ׳ ונשארתם ואוספה יתכנו זרעתם פנה וקצף הכהנים וכל אתנח וס׳ פיסו כוות פרזות ג̇ בלישנ׳ וס׳ ואמרת
אעלה תשב עלבן היהודים

הקרנות אשר זרו את יהודה את
ישראל וירושלם׃ ואמרית למלאכא
דממליל עמי מא אלין ואמר לי
אלין מלכותא דבדרא ית אנש יהודה
ית ישראל וית בני ירושלם׃
ויראני יהוה ארבעה חרשים׃ ואחזיני
יי ארבעה אומנין׃ ואמר מה אלה באים
לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות
אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא
ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות
את קרנות הגוים הנשאים קרן אל
ארץ יהודה לזרותה׃ ואמרית מא
אלין אתן למעבד ואמר למימר
אלין מלכותא דבדרא ית אנש יהודה
ולא שבקא אנש להלבא בקומא זקופא
ואתו אלין לאזעא יתהון למתבר ית
מלכות עממיא דנטלא זין על ארעא
דבית יהודה לאגלותה׃
ואשא עיני וארא והנה איש
ובידו חבל מדה׃ וזקפית עיני וחזית
והא גברא ובידיה חוט דמשחתא׃
ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי
למד את ירושלם לראות כמה רחבה
וכמה ארכה׃ ואמרית לאן את אזיל

ואמר לי למימשח ית ירושלם למחזי
כמא פותיה וכמא אורכה׃ והנה
המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר
יצא לקראתו׃ והא מלאכא דממליל
עמי נפיק ומלאכא אוחרנא נפיק
לקדמותיה׃ ויאמר אלו רץ דבר אל
הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם
מרב אדם ובהמה בתוכה׃ ואמר ליה
רהוט מליל עם עולימא דיכי למימר
פצחין תתיב ירושלם מסגי אנשא
ובעירא בגוה׃ ואני אהיה לה נאם
יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה
בתוכה׃ ומימרי יהי לה אמר יי כשור
דאישא מקף לה סחור סחור וביקר
אשרי שכינתי בגוה׃ הוי הוי
ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע
רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה׃
אכלו למבדריא ואימרו להון אתכנשו
ואיתו מארע צפונא אמר יי ארי
כארבע רוחי שמיא בדרית יתכון ואמר
יי׃ הוי ציון המלטי יושבת בת בבל׃
אכלו לכנשתא דציון ואימרו לה
אשתיזבי ואיתא דיתבא במדינת
בבל׃ כי כה אמר יהוה צבאות

ל׳ ין
ק
ג
ב׳ מל׳
ב
ל
ומל׳
ל
ומל׳
ל
ל
חס׳ ד
ג
ב
בתר
ל׳
אס
למד
ילמדו

פרזות ג׳ ב׳ מל׳ וסימנ׳ ואמרת אעלה תשב על כן היהודים ... למד ב׳ בתרי ל׳ וסימנ׳ ויאמר אלי למד אם למד ילמדו

אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים
אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו׃
ארי כדנן אמר יי צבאות בתר יקרא
דאמיר לאיתאה עליכון שלחני על
עממיא דבזזין יתכון ארי דמניזק
לכון כיד מושיט ידיה למקרב בגלגלי
עינוהי׃ כי הנני מניף את ידי עליהם
והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני׃ ארי הא אנא מרים ית
מחת גבורתי עליהון ויהון עדי לפלחיהון
ותדעון ארי יי צבאות שלחני׃

אפטר בהעלתך

רני ושמחי בת ציון כי הנני
בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה׃ בועי
וחדאי כנשתא דציון ארי הא אנא
מתגלי ואשרי שכינתי בגויך אמר
יי׃ ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא
והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי
יהוה צבאות שלחני אליך׃ ויתוספון
עממין סגיאין על עמיה דיי בעדנא
ההוא ויהון קדמי לעם ואשרי שכינתי
בגויך ותידעין ארי יי צבאות שלחני
לאתנבאה ליך׃ ונחל יהוה את יהודה
חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד
בירושלם׃ ויחסין יי לדבית יהודה

חולקהון על ארעא דקודשא ויתרעי
עוד בירושלם׃ הס כל בשר מפני יהוה
כי נעור ממעון קדשו׃ ספו כל רשיעיא
מן קדם יי ארי אתגלי ממדור קודשיה׃
ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד
לפני מלאך יהוה והשטן עמד על
ימינו לשטנו׃ ואחזיני ית יהושע
כהנא רבא קאים קדם מלאכא דיי
וחטא קאים על ימיניה לאסטנא ליה׃
ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך
השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם
הלוא זה אוד מצל מאש׃ ואמר יי
לחטא יגער יי בך חטא ויגער יי בך
דאתרעי לאשראה שכינתיה בירושלם
הלא דין אוד משיזב מיקידא׃ ויהושע
היה לבש בגדים צואים ועמד לפני
המלאך׃ ויהושע הוה ליה בנין דנסיבן
להון נשין דלא כשרן לכהונתא וקאים
קדם מלאכא׃ ויען ויאמר אל העמדים
לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים
מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות׃ ואתיב
ואמר לדמשמשין קדמוהי למימר
אמרו ליה ויפיק נשין דלא כשרן

וידעתי ז׳ וסימנ׳ והקימותי ונחלת והין מלכים וינקת חלב גוים וארשתיך לי ונלוו זיהי בשכבו ... נעור ל׳ ומל׳ ולית

לכהונתא מכיתיה ואמר ליה חזי ואעדיתי
מנך חובך ואלבישית יתך זכון׃ ואמר
ישימו צניף טהור על ראשו וישימו
הצניף הטהור על ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד׃ ואמר שוו
מצנפא דכיא על רישיה ושויאו מצנפא
דכיא על רישיה ואלבשוהי איתתא
דכשרא לכהונתא ומלאכא דיי קאים׃
ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר׃
ואסהיד מלאכא דיי ביהושע למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אם
בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר
וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את
חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים
האלה׃ כדנן אמר יי צבאות אם באורחן
דתקנן קדמי תהך ואם ית מטרת מימרי
תיטר ואף את תדין לדמשמשין
בבית מקדשי ואף תיטר ית עזרתי
ובאחיות מיתיא אחינך ואתין לך
רגלין מהלכין בין סרפיא האלין׃
שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה
ורעיך הישבים לפניך כי אנשי
מופת המה כי הנני מביא את עבדי
צמח׃ שמע כען יהושע כהנא רבא

את וחברך דיתבין קדמך ארי גברין
כשרין למעבד להון נסא אנון ארי
האנא מיתי ית עבדי משיחא ויתגלי׃
כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע
על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח
פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את
עון הארץ ההיא ביום אחד׃ ארי הא
אבנא דיהבית קדם יהושע על אבנא
חדא שבעה חזיין לה האנא גלי חזיתה
אמר יי צבאות ואעדי ית חוב ארעא
ההיא ביומא חד׃ ביום ההוא נאם יהוה
צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת
גפן ואל תחת תאנה׃ בעדנא ההוא אמר
יי צבאות תערעון גבר לחבריה
לתחות פירי גופנוהי ולתחות פירי
תינוהי׃ וישב המלאך הדבר בי ויעירני
כאיש אשר יעור משנתו׃ ותב מלאכא
דממליל עמי ואערני כגברא דמיתער
משנתיה׃ ויאמר אלי מה אתה ראה
ויאמר ראיתי והנה מנרת זהב כלה
וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר
על ראשה׃ ואמר לי מא את חזי ואמרית
חזיתי והא מנרתא דדהבא כולה

ל וחס ואמנן ד חס בלי״ש

ל ל וחס

ס ואמר ל כב כן ל ומל

ג הגעת ידעת תדין

ב מל בנב׳ וס׳ ונתת׳ שמע נא

וכל כתוב כות׳ מל׳ במ׳ משלי כולה חס במא׳ מל׳ לך התרפס ... וילבשהו ד׳ חס בלי״ש וסי׳ המלבשכם שני וילבשהו בגדים וילבשם ויעלום
והלבשו לד״נ וכל אורי׳ כות׳ במ״נ ואת ערת גדיי

וגולתא על רישה ושבעה בוציניהא
דעלה שבעה ושבעה דמרזיקין
מנהון משחא לבוציניא דעל רישה׃
ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה
ואחד על שמאלה׃ ותרין זיתין דעלה
חד מימין גולתא וחד על סמאלה׃
ואען ואמר אל המלאך הדבר בי
לאמר מה אלה אדני׃ ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל עמי למימר מא
אלין רבוני׃ ויען המלאך הדבר בי
ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה
ואמר לא אדני׃ ואתיב מלאכא דממליל
עמי ואמר לי הלא ידעת מא אנון אלין
ואמרית לא רבוני׃ ויען ויאמר אלי
לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר
לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר
יהוה צבאות׃ ואתיב ואמר לי למימר
דין פתגמא דיי עם זרובבל למימר
לא בחילו ולא בגבורא אלהין במימרי
אמר יי צבאות׃ מי אתה הר הגדול
לפני זרבבל למישר והוציא את האבן
הראשה תשאות חן חן לה׃ מא את
חשיבא מלכותא טפשתא קדם
זרובבל הלא כמישרא ויגלי ית משיחה

דאמיר שמיה מלקדמין וישלוט בכל
מלכוותא׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ ידי זרבבל יסדו הבית
הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליכם׃ ידי זרובבל
שריאה למבני ביתא הדין וידוהי
ישכללינה ותידעון ארי יי צבאות
שלחני לאתנבאה עליכון׃
כי מי בז ליום קטנות ושמחו
וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה
אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל
הארץ׃ ארי מן הוא דיבי דכסר יומא
דין על בנינא דהוא זעיר הלא יתוב
ויחדי כד יחזי ית אבן משקולתא
בידא דזרובבל שבעה נדבכין כאלין
קדם יי גלן עובדי בני אנשא בכל
ארעא׃ ואען ואמר אליו מה שני הזתים
האלה על ימין המנורה ועל שמאולה׃
ואתיבית ואמרית ליה מא תרין זיתיא
האלין על ימין מנרתא ועל סמאלה׃
ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי
הזתים אשר ביד שני צנתרות הזהב
המריקים מעליהם הזהב׃ ואתיבית

אמר יי צבא׳ ח׳ וסימנ׳ לא במחיר ומלאכי גמול ואשוב לאביה״ל קוה בהקיצף ומן בן יכבד אב לכול סב׳ במנ׳ הארצה כי שנת חזקו
ואמר דכת׳ ויאמר וקר׳ ואמר ד׳ וסימ׳ עמלקי לא טוב מנרת יפתחו

תנינות ואמרית ליה מא תרין שובלי
זיתיא דביד תרין אסקריטוון דדהב
דמריקין מנהון משחא לבוציני דהבא׃
ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה
ואמר לא אדני׃ ואמר לי למימר הלא
ידעתא מא אלין ואמרית לא רבוני׃
ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים
על אדון כל הארץ׃ ואמר אלין תרין
בני רברביא דקימין קדם רבון כל
ארעא׃ ואשוב ואשא עיני 5
ואראה והנה מגלה עפה׃ ותבית וזקפית
עיני וחזית והא מגלא פרחא׃ ויאמר
אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה
עפה ארכה עשרים באמה ורחבה
עשר באמה׃ ואמר לי מא את חזי
ואמרית אנא חזי מגלא פרחא אורכה
עסרין אמין ופותיה עסר אמין׃ ויאמר
אלי זאת האלה היוצאת על פני כל
הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל
הנשבע מזה כמוה נקה׃ ואמר לי דא
מומתא דעתידא למפק על אפי כל
ארעא ארי כל דגניב ומכדיב מידא
לקי וכל דמקיים בשמי לשקר מדא
לקי׃ הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה

אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי
לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו
ואת אבניו׃ אפיקתה אמר יי צבאות
ותיעול לבית גנבא ולבית דמקיים
בשמי לשקר ותבית בגו ביתיה ותשיציניה
וית אעוהי וית אבנוהי׃ ויצא המלאך
הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך
וראה מה היוצאת הזאת׃ ונפק מלאכא
דממליל עמי ואמר לי זקוף כען עינך
וחזי מן דגלן אלין׃ ואמר מה היא ויאמר
זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם
בכל הארץ׃ ואמרית מא אנון ואמר
אלין עמא דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא והא אנון גלן קדם כל יתבי
ארעא׃ והנה ככר עפרת נשאת וזאת
אשה אחת יושבת בתוך האיפה׃ והא
עממין קלילין מגלן יתהון כקלילו
ואתו עממין אוחרנין ויתיבו באתרהון
על דהוו נסבין ויהבין במכילתא דשקרא׃
ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל
תוך האיפה וישלך את אבן העפרת
אל פיה׃ ואמר על דא אתחייבו וגלו
על דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא ואתו עממין אוחרנין ויתיבו

עשרים באמה ד׳ בליש׳ וסימ׳ ואת המשכן ויעשו כל חכם לב והאו שלשה מפו ארכה עשרים באמה אתה ח׳ זק׳ פת׳ וסי׳
צנצנת ויקבו סגר. ויחלק גזרן ככל כיור המחלקת. וכל חקה מדה שנה תורה כות. במ״א נקי יהיה לביתו שנה אחת

באתרהון׃ ואשא עיני וארא
והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם
ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשנה
את האפה בין הארץ ובין השמים׃
וזקפית עיני וחזית והא תרתין מדינן
גלין ועממין קלילין מגלן יתהון
בקלילו כמא דמשתדי נשרא ואגליאו
ית עמא דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא לביני מלכות עממי ארעא
דתחות כל שמיא׃ ואמר אל המלאך
הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה׃
ואמרית למלאכא דממליל עמי לאן
אנון מגלן ית עמא דהוו נסבין ויהבין
במכילתא דשקרא׃ ויאמר אלי לבנות
לה בית בארץ שנער והוכן והניחה
שם על מכנתה׃ ואמר לי לאתקעא להון
אתר במדינת בבל ויתעכבון ויתאחדון
תמן עד דימטי זמנהון׃
ואשב ואשא עיני וארא והנה ארבע
מרכבות יצאות מבין שני ההרים
וההרים הרי נחשת׃ ותבית וזקפית
עיני וחזית והא ארבע רתיכיא נפקן
מבין תרין טוריא וטוריא טורי
נחשא׃ במרכבה הראשנה סוסים
אדמים ובמרכבה השנית סוסים
שחרים׃ ברתיכא קדמיתא סוסון
סומקין וברתיכא תניתא סוסון אוכמין׃
ובמרכבה השלישית סוסים לבנים
ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים
אמצים׃ וברתיכא תליתאה סוסון
חורין וברתיכא רביעיתא סוסון פציחין
קטמנין׃ ואען ואמר אל המלאך הדבר
בי מה אלה אדני׃ ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל עמי מא אלין רבוני׃
ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע
רוחות השמים יוצאות מהתיצב על
אדון כל הארץ׃ ואתיב מלאכא ואמר
לי אלין ארבע מלכון דאנין כארבע
רוחי שמיא גלין מלאתעדא קדם רבון
כל ארעא׃ אשר בה הסוסים השחרים
יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו
אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ
התימן׃ דבה סוסון אוכמין נפקין
לארע צפונא וחיורין נפקו בתריהון
ופציחין נפקו לארע דרומא׃ והאמצים
יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ
ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה
בארץ׃ וקטמנין נפקו ובעו למיזל

להלכא בארעא ואמר איזילו הליכו
בארעא והליכו בארעא׃ ויזעק אתי
וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל
ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון׃
ואכריז עלי ומליל עמי למימר
חזו דנפקין לארע צפונא אימר להון
עבידו ית רעותי בארע צפונא׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ לקוח מאת הגולה מחלדי
מאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה
ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה
אשר באו מבבל׃ סב מן בני גלותא
מחלדי ומן טוביה ומן ידעיה ותיתי
את ביומא ההוא ותיעול לבית יאשיה
בר צפניה דאתו מבבל׃ ולקחת כסף
וזהב ועשית עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול׃
ותיסב כסף ודהב ותעביד כלילוב
ותשוי בריש יהושע בר יהוצדק
כהנא רבא׃ ואמרת אליו לאמר
כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה
איש צמח שמו ומתחתיו יצמח
ובנה את היכל יהוה׃ ותימר ליה

למימר כדנן אמר יי צבאות למימר
הא גברא משיחא שמיה עתיד דיתגלי
ויתרבי ויבני ית היכלא דיי׃ והוא יבנה
את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב
ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו
ועצת שלום תהיה בין שניהם׃ הוא
יבני ית היכלא דיי והוא יטול זיו ויתיב
וישלוט על כורסוהי ויהי כהין רב על
כורסוהי ומלכא דשלמא יהי בין
תרויהון׃ והעטרת תהיה לחלם ולטוביה
ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל
יהוה׃ ותשבחא תהי לחילם ולטוביה
ולידעיה ולחן בר צפניה לדכרנא
בהיכלא דיי׃ ורחוקים יבאו ובנו
בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון
בקול יהוה אלהיכם׃ ומארע רחיקא
ייתון ויבנון בהיכלא דיי ותדעון ארי
יי צבאות שלחני לאתנבאה לכון ויהי
אם קבלא תקבלון למימרא דיי אלהכון׃
ויהי בשנת ארבע לדריוש
המלך היה דבר יהוה אל זכריה
בארבעה לחדש התשעי בכסלו׃ והוה
בשנת ארבע לדריוש מלכא הוה פתגם

וביאת ז בטע בת״ו וסימנ׳ ואקמות במשמעהון דכהנא דמכהנין ואקימית בגלותא תליתיתא ׳ לזכרון ח וסימ׳ והיה היום והיה
לך ונשא אהרן וחב׳ ולקחת וביום שמחתכם והין האבנים והעטרת דונשא וחב׳ חס ׳ התשעי ד חס וקראו יום התשעי בכסלו לישוע

נבואה מן קדם יי עם זכריה בארבעה
לירחא תשיעאה בכסלו׃ וישלח בית
אל שראצר ורגם מלך ואנשיו לחלות
את פני יהוה׃ ושלח לבית אל שראצר
ורגם מלך וגברוהי לצלאה קדם יי׃
לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה
צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה
בחדש החמישי הנזר כאשר עשיתי
זה כמה שנים׃ למימר לכהניא דמשמשין
בבית מקדשא דיי צבאות ולספריא
למימר האבכי בירחא חמישאה
האמנע נפשי מתפנוקין כמא דעבדית
דנן כמא שנין׃ ויהי דבר
יהוה צבאות אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי צבאות עמי למימר׃
אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים
לאמר כי צמתם וספוד בחמישי
ובשביעי וזה שבעים שנה הצום
צמתני אני׃ אימר לכל עמא דארעא
ולכהניא למימר ארי צימין אתון
וספדין בחמישאה ובשביעאה דנן
שבעין שנין הצום תעני אתון מתענן
קדמי׃ וכי תאכלו וכי תשתו הלוא
אתם האכלים ואתם השתים׃ ואתון

אכלין ואתון שתן הלא לא איטבא
לכון אתון אכלין ולא איטבא לכון אתון
שתן׃ הלוא את הדברים אשר קרא
יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות
ירושלם ישבת ושלוה ועריה
סביבתיה והנגב והשפלה ישב׃
הלא ית פתגמיא דשלח יי ביד
נביי קדמאי כד הות ירושלם יתבא
ושליא וקרוהא סחרנהא ודרומא
ושפילתא יתיב׃ ויהי
דבר יהוה אל זכריה לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם זכריה למימר׃
כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט
אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש
את אחיו׃ כדנן אמר יי צבאות למימר
דין דקשוט דינו וחסדא ורחמי עבידו
גבר עם אחוהי׃ ואלמנה ויתום גר
ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו
אל תחשבו בלבבכם׃ וארמלא ויתם
גיור ומסכין לא תינסון ובישת גבר
אחוהי לא תחשבון בלבכון׃ וימאנו
להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם
הכבידו משמוע׃ וסריבו לקבלא ויהבו
כתפהון מרוד ואודניהון יקרו מלמשמע׃

ט פס דמיין מס מכה ומס מכה וחדא מלה בינה וסימב׳ ואל קין ואל והאמה מצה והאמה וחלב נבלה וחלב וכל בגד וכל ואבני שהם ואבני
ואיפה לפר ואיפה ומאחזת הלוים ובני יהודה ובני וכי תאכלון וכי

ולבם שמו שמיר משמוע את
התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה
צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים
ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות׃
ב̇ בשס ולבהון שויאו תקיף כשמירא
מלקבלא ית אוריתא וית פתגמיא
דשלח יי צבאות במימריה ביד
נביאיא קדמאי והוה רגז רב מן קדם
יי צבאות׃ ויהי כאשר
י״ח ס קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע
אמר יהוה צבאות׃ והוה כמא דאתניו
להון נביא ולא קבילו כין יצלון
קדמי ולא אקביל צלותהון אמר יי
צבאות׃ ואסערם על כל הגוים אשר
לא ידעום והארץ נשמה אחריהם
ב̇ במחול מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה
לשמה׃ ואבדרינון בינֵי עממיא
דלא ידעונון וארעא תצדי בתריהון
מדעדי ומדתאיב על דשויאו ארע
חמדתא לצדו׃ ויהי דבר
כו בין יהוה צבאות לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי צבאות למימר׃ כה אמר
יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה
גדולה וחמה גדולה קנאתי לה׃ כדנן

אמר יי צבאות מתפרע אנא פורענות
ציון קנאה רבא ורגז רב מן קדמי על
עממיא דאקניוהא׃ כה אמר יהוה
שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם
ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה
צבאות הר הקדש׃ כדנן אמר יי אתוב
לציון ואשרי שכינתי בגו ירושלם
ותתקרי ירושלם קרתא דקושטא וטור
בית מקדשא דיי צבאות טורא קדישא׃
כה אמר יהוה צבאות עד
ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם
ואיש משענתו בידו מרב ימים׃ כדנן
אמר יי צבאות עוד יתבון סבין וסבן
ברחובי ירושלם וגבר עוברוהי תקניא
יגנון עלוהי מסגי יומין׃ ורחבות העיר
ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה׃
ורחובי קרתא ירושלם יתמלין עולמין
ועולימן משבחין בפתאהא׃
כה אמר יהוה צבאות כי יפלא
בעיני שארית העם הזה בימים ההם
גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות׃ כדנן
אמר יי צבאות כד תיקר דחלתי בעיני
שארא דעמא הדין ביומיא האינון
את קדמי יקרון אמר יי צבאות׃

ד̇ שמע דבר דישע הצוס קנאתי צוס

ויהי דבר יי צבאות ד̇ דסמ׳ וסימנ׳ ויהי דבר שמע. דבר דישעיה הצוס צמתוני קנאתי לציון קנאה גדולה צוס משחקים ב̇
ב̇ וסימ׳ ברחובתיה במחול

כה אמר יהוה צבאות הנני
מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש׃ כדנן אמר יי צבאות
האנא פריק ית עמי מארע מדנחא
ומארע מעלני שמשא׃ והבאתי אתם
ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה׃
ואעיל יתהון וישרון בגו ירושלם ויהון
קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה בקשוט
ובזכו׃ כה אמר יהוה צבאות
תחזקנה ידיכם השמעים בימים
האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
אשר ביום יסד בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות׃ כדנן אמר יי צבאות
יתקפן ידיכון דשמעין ביומיא האלין
ית פתגמיא האלין מפום נביאיא ביומא
דשרי לאשתכללא בית מקדשא דיי
צבאות היכלא לאתבנאה׃ כי לפני הימים
ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה
איננה וליוצא ולבא אין שלום מן
הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו׃
ארי קדם מיתי יומיא האנון אגרא
דאנשא לא הוה ואגרא דבעירא ליתוהי
ולנפקיא ולעליא לית שלמא מן

מעיקא ואגרי ית כל אנשא גבר
בחבריה׃ ועתה לא כימים הראשונים
אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות׃
וכען לא כיומיא קדמאי אנא לשארא
דעמא הדין אמר יי צבאות׃ כי זרע
השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי
את שארית העם הזה את כל אלה׃
ארי בעדנא ההוא זרעא יהי שלם
גופנא תתין אבה וארעא תתין ית
עללתה ושמיא ישמשונון בטלהון
ואחסין לשארא דעמא הדין ית כל
ברכתא האלין׃ והיה כאשר הייתם
קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל
כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל
תיראו תחזקנה ידיכם׃ ויהי כמא דהויתון
לוטא בעממיא בית יהודה ובית ישראל
כין אפרוק יתכון ותהון מברכין לא
תדחלון יתקפן ידיכון׃ כי
כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי
להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי
אמר יהוה צבאות ולא נחמתי׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות כמא דחשיבית
לאבאשא לכון כד ארגיזו אבהתכון

בימים האלה ה̇ בל̇ יש̇ וסימנ̇ תחזקנה זממתי ובמלאת קראו נזכרים יסד ד̇ וס̇ הרביעית שימו תחזקנה מיוס להרע ו̇ וס̇
עמדי להיטיב נשבע זממתי חכמים מחר

קדמי אמר יי צבאות ולא תבמימרי
כן שבתי זממתי בימים האלה להטיב
את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו
כין תבית חשיבית ביומיא האלין
לאיטבא ליתבי ירושלם ולדבית
יהודה לא תדחלון אלה הדברים אשר
תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת
ומשפט שלום שפטו בשעריכם
אלין פתגמיא דתעבדון מלילו קשטא
גבר עם חבריה קושטא ודינא דשלמא
דינו בקרויכון ואיש את רעת רעהו
אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר
אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי
נאם יהוה וגבר ית בישות חבריה לא
תחשבון בלבכון ושבועתא דשקרא
לא תרחמון ארי ית כל אלין דרחיקית
אמר יי ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר כה אמר יהוה צבאות
צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי יהיה לבית
יהודה לששון ולשמחה ולמועדים
טובים והאמת והשלום אהבו כדנן
אמר יי צבאות צומא רביעאה וצומא
חמישאה וצומא שביעאה וצומא

עסיראה יהי לבית יהודה לביע ולחדוא
ולמועדין טבין וקשטא ושלמא רחמו
כה אמר יהוה צבאות עד
אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות
כדנן אמר יי צבאות עוד דייתון
עממין ויתבי קרוין סגיאן והלכו
ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך
לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה
צבאות אלכה גם אני ויהכון יתבי חדא
עם חדא למימר ניזיל מיזל לצלאה
קדם יי ולמתבע אולפן מן קדם יי
צבאות דין לדין יימר איזיל אף אנא
ובאו עמים רבים וגוים עצמים לבקש
את יהוה צבאות בירושלם ולחלות
את פני יהוה וייתון עממין סגיאין
ומלכוון רברבן למתבע אולפן מן
קדם יי צבאות בירושלם ולצלאה קדם יי
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה
אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו
בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם
כי שמענו אלהים עמכם כדנן אמר
יי צבאות ביומיא האנון דיתקפון
עסרה גברין מכל לישני עממיא

ולשמחה ג׳ וסימנ׳ לדגון לששון מה זה עשה ולבקש ד׳ וסימנ׳ את יי צבאות מאל אבלם ויקם אדם לרדפך אלה הדברים
ה׳ וסימ׳ אשר תדבר אשר דבר עשיתם אשר תעשון אשר צוה

ויתקפון בכנף גבר יהודי למימר ניזיל
עמכון ארי שמענא דמימרא דיי
בסעדכון׃ משא דבר
יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו
כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל׃
מטל פתגמא דיי בארע דרומא ודמשק
תתוב למהוי מארע בית שכינתיה ארי
קדם יי גלן עובדי בני אנשא אתרעי
בכל שבטיא דישראל׃ וגם חמת תגבל
בה צור וצידון כי חכמה מאד׃ ואף
חמת תתוב למהוי מארע בית שכינתיה
צור וצידון ארי תקיפת לחדא׃ ותבן
צר מצור לה ותצבר כסף כעפר
וחרוץ כטיט חוצות׃ ובנת צור
תוקפא לה וכנשת כספא כעפרא
ודהבא כסין שוקין׃ הנה יהוה יורשנה
והכה בים חילה והיא באש תאכל׃ הא
יי מתריך לה ויירמי בימא עותרה
והיא בנורא תתוקד׃ תרא אשקלון
ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי
הביש מבטה ואבד מלך מעזה
ואשקלון לא תשב׃ תחזי אשקלון
ותדחל ועזה ותזוע לחדא ועקרון
ארי בהיתת מבית רוחצנה ויבד

מלכא מעזה ואשקלון לא תתיתב׃
וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון
פלשתים׃ ויתבון בית ישראל באשדוד
דהוו בה כנוכראין ואבטיל רבות
פלשתאי׃ והסרתי דמיו מפיו ושקציו
מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו
והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי׃
ואשיצי אכלי דמא ושקצא מבניהון
ויסוף חילהון וגיורין דישתארון
בהון יתוספון אף אנון על עמא דאלהנא
ויהון כרברבין דבית יהודה ועקרון
תתמלי בית ישראל כירושלם׃ וחניתי
לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר
עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני׃
ואשרי בבית מקדשי שכינת יקרי
ותקוף דרע גבורתי כשור דאישא
מקפליה סחור סחור מדעדי ומדתאיב
ולא יעבר עליהון עוד שלטון ארי
כען גלית גבורתי לאיטבא להון׃
גילי מאד בת ציון הריעי
בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך
צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור
ועל עיר בן אתנות׃ בועי לחדא כנשתא
דציון יבעי כנשתא דירושלם הא מלכיך

בעיני כה וסימנהון וגם מיאנת ואדעך וייטב בעיני ישרה יעמד נא דוד לפני גדלה נפשך וטוב בעיני והייתי שפל בזית יקרת ומעשי צדע

אתי לגויך זכי ופריק הוא ענותן
ורכיב על חמר ועל עיל בר אתן׃
והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם
ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום
לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד
אפסי ארץ׃ ואשיצי רתכין מאפרים
וסוסון מירושלם ואתבר תקוף
עבדי קרב משרית עממיא וידרין
שלמא למלכותא וישלוט מימא
עד מערבא ומפרת עד סיפי ארעא׃
גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך
מבור אין מים בו׃ אף אתון דעל
דמא אתגזר לכון קים פרקית יתכון
משעבוד מצראי ספיקית צורכיכון
במדבר צדיא כגוב ריקן דלית מיין
ביה׃ שובו לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה אשיב לך׃ תבו
למהוי כרכין תקיפין אסיריא דמסכין
לפורקנך אף יומא דין אשלח לחואה
לכון דעל חד תרין בטבוון דאמרית
לכון איתי לכון׃ כי דרכתי לי יהודה
קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך
ציון על בניך יון ושמתיך כחרב
גבור׃ ארי תקיפית קדמי בית יהודה
כקשת מתיחא כבית אזנין מליתי גבורא
בית ישראל ואגבר בנך ציון על בני
עממיא ואשוינך כחרבא דגיבר גיברא׃
ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו
ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות
תימן׃ ויי עליהון יתגלי ויהון נפקין
כברקין פתגמוהי ומן קדם יי אלהים
בשופרא יתקע וידבר כעלעולי רוח
דרומא׃ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו
וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין
ומלאו כמזרק כזוית מזבח׃ יי צבאות
ירחים עליהון וישלטון בעממיא
ויקטלונונון ושארהון יגמרון כמא
דשדין אבנא בקלעא ויבזון ית נכסיהון
ויסבעון מנהון כשתי חמר ותתמלי
נפשהון מליא תפנוקין כמזרקא דמלי
סולת ומשח ויהון מזהרין כדמא
דמזהר על כותל מדבחא׃ והושיעם
יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו
כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו׃
ויפרוקינון יי אלההון בעדנא ההוא
על דאתבדרו כענא עמיה ארי
יבחרינון כאבני אפודא ויקריבנון
לארעהון׃ כי מה טובו ומה יפיו דגן

ג׳
ל׳
ב׳ מחטבות
ל׳ ומל׳
ל׳ ומל׳
ג׳ מל׳

יראה ג׳ וסימנ׳ בהל יצ מנות ב׳ בו שלש שלש שלש ב׳ בו ושאר מגן עליהם וכבודו בציון פעלך כזוית ב׳ וסימ׳ מזבח מחטבות

בחורים ותירוש ינובב בתלות: ארי
מא טב ומא יאי אולפן אוריתא לנגורא
ודין דקשוט מתקן בכנשתא: שאלו
מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה
חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש
עשב בשדה: שאלו מן קדם ײ
מטרא בעידן לקיש ײ עביד רוחין
ומחית מטרא לבני אנשא למתן להון
עבורא למיכל ועסבא לבעירא בחקלא:
כי התרפים דברו און והקסמים חזו
שקר וחלמות השוא ידברו הבל
ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו
כי אין רעה: ארי פלחיא צלמיא
ממללין אונס וקסמיא מתנבן שקר
ונביי שקרא בנבואת שקרהון שקרא
ממללין לא מרעס מנחמין על כין
אתבדרו כבידור ענא גלו ארי לית
מלך: על הרעים חרה
אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד
יהוה צבאות את עדרו את בית
יהודה ושם אותם כסוס הודו
במלחמה: על מלכיא הוה רוגזי ועל
שלטוניא אנא מסער עליהון חוביהון
ארי דכיר ײ צבאות ית עמיה ית

דבית יהודה וישוי יתהון כסוסי
תקיף דזיותן בקרבא: ממנו פנה
ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו
יצא כל נוגש יחדו: מניה מלכיה מניה
משיחיה מניה תקוף קרביה מניה
יתרבון כל פרנסוהי כחדא: והיו
כגבורים בוסים בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי
סוסים: ויהון כגיברין בית ישראל דישי
קטילי עממיא כסין שוקין בקרבא
ויגיחון קרב ארי מימרא דײ בסעדהון
ויבהתון רכבי סוסוון: וגברתי את בית
יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים
כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים
כי אני יהוה אלהיהם ואענם: ואגבר
ית דבית יהודה וית דבית יוסף אפרוק
ואכניש גלותהון וארחים עליהון ויהון
כיד לא טלטילתנון ארי אנא ײ אלההון
אקביל צלותהון: והיו כגבור אפרים
ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו
ושמחו יגל לבם ביהוה: ויהון כגיברין
דבית אפרים ויחדי לבהון כשתי חמר
ובניהון יחזון ויחדון יבוע ליבהון
במימרא דײ: אשרקה להם ואקבצם

לא חלתי בתולות אחריה וגם בתולות וכול מל' ינובב בתולות כת ושאר בתולת כת ויגש ב מל וסימנה יצא כל נוגש מעביר

כי פדיתים ורבו כמו רבו׃ אלו לכנשא
גלותהון ואקריבנון ארי פרקתינון
ויסגון כמא דאמיר עליהון יסגון׃
ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני
וחיו את בניהם ושבו׃ וכמא דבדרתינון
ביני עממיא דבארעא רחיקא הוו
דכירין לדחלתי ויורכון שני חיין
עם בניהון ויתובון׃ והשיבותים מארץ
מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ
גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם׃
וכמא דאתיבתנון מארעא דמצרים
כין מאתור אקריב גלותהון ולארע
גלעד ומקדשא אעילנון ולא יסופיק
להון׃ ועבר בים צרה והכה בים גלים
והבישו כל מצולות יאר והורד גאון
אשור ושבט מצרים יסור׃ ויתעבדן
להון נסין וגבורן כמא דאתעבידו
לאבהתהון במעברהון בימא ויחזון
בפורענות סנאיהון כמא דאיטרפו
גיבריא בגלי ימא ויבהתון כל מלכי
עממיא ויבטל תוקפא מאתוראה
ושלטן מצראי יעדי׃ וגברתים ביהוה
ובשמו יתהלכו נאם יהוה׃ ואגברינון
במימרא דײ ובשמיה יהכון פריקין

אמר ײ׃ פתח לבנון דלתיך
ותאכל אש בארזיך׃ פתחו עממיא
תרעיכון ותשיצי אישתא תוקפיכון׃
הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים
שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד
יער הבצור׃ אילילו מלכיא ארי
איתכלו שלטוניא דעתירי נכסיא
מתבזזין אילילו טורני מדינתא
ארי אתבזיז מחוז תוקפכון׃ קול
יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול
שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן׃
קל צוחת מלכיא ארי אתבזיזו מחוזיהון
קל ניהומתהון כבני אריון כד יביש
עליהון רוס ירדנא׃ כה
אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה׃
כדנן אמר ײ אלהי אתנבי על פרנסיא
דאתמניאו לפרנסא עמא ואנון שליטו
בהון כענא לנכסתא׃ אשר קניהן
יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר
ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול
עליהן׃ דקניהון קטלין להון ואמרין
לית עלנא חובא ומזבניהון אמרין בריך
ײ דעתרנא ורעיהון לא חיסין עליהון׃
כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ

וחיו ג׳ בל״ש וסימנה׳ וחיו ולא ימותו ומן האנשים וחיו את בניהם ·׳· עליהן ג׳ וסימנה׳ ותנו ותכת מזבח דיהו״ש ורגמו בנות עמך
קניהן בית לחם וכל כליות כות ·׳· פתח ד׳ וסי׳ החלון לבנון פיך לאלם שפט צדק ·׳·

נאם יהוה והנה אנכי ממציא את
האדם איש ביד רעהו וביד מלכו
וכתתו את הארץ ולא אציל מידם:
ארי לא אחוס עוד על יתבי ארעא אמר
יי הא אנא מגרי ית אנשא גבר ביד
חבריה וביד מלכיה ויבזון ית ארעא
ולא אשיזיב מידהון: וארעה את צאן
ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני
מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את הצאן: ומניתי
פרנסיא על עמא ואינון שליטו בהון
רעוא כענא לנכסתא מסכינו וטלטילו
ית עמי ואתפליגו קדמי תרתין פולגוון
אתפליגו בית ישראל על דבית יהודה
קצו במלכותא דבית דוד דבהון רעוא
קדמי למהוי פרנסין על עמי: ואכחד
את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי:
ושיציתי ית תלתה פרנסיא בירחא
חד ורחיק מימרי יתהון על דנפשהון
קצת בפולחני: ואמר לא ארעה
אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאכלנה אשה את בשר
רעותה: ואמרית דלא למנאה עליכון

דמיתין ימותן ודמשתיצן ישתיצון
ודישתארון יבזון גבר ית נכסי קריביה:
ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו
להפר את בריתי אשר כרתי את כל
העמים: ואיתיתי ית מלכא דאתור על
מלכא דישראל ואגליתי יתיה על
דאשניאו ית קימא דגזיר עמהון דלא
למפלח לטעותא בכין גלו לביני עממיא:
ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן
השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ועל
דאשניאו קימא גלו בעדנא ההוא וידעו
כין ענותניא חשיבי עמא דעבדו
רעותי ארי פתגמא דיי הוא: ואמר
אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי
ואם לא חדלו וישקלו את שכרי
שלשים כסף: ואמרית להון אם תקין
בעיניכון עבידו רעותי ואם לא
אתמנעו ועבדו ית רעותי גוברין
מקצת: ויאמר יהוה אלי השליכהו
אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי
מעליהם ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר:
ואמר יי לי כתוב דוכרן עובדיהון
בחילש כתבא ורמי יתיה לבית מקדשא

אוילים דכת' אולים ה' וסימנ' אך אולים כלי רעה אולים מדרך אולים ילוצו ומוקר אולים ... ואשליך ב' דאורי' חס דנבי'

לתחות יד אמרכלא חלף דיקרת
דחלתי בעיניהון וכתבית ית דוכרן
עובדיהון בחילש כתבא ורמית
יתיה לבית מקדשא דיי לתחות יד
אמרכלא רבא׃ ואגדע את מקלי
השני את החבלים להפר את האחוה
בין יהודה ובין ישראל׃ ואיתיתי
נבוכדנצר מלכא דבבל על צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה ואגליתי
יתיה על דאשניאו קימא אף אנון
דבית יהודה כאחיהון דבית ישראל׃
ויאמר יהוה אלי עוד קח
לך כלי רעה אולי׃ ואמר יי לי עוד
איזיל אתנבי על פרנסא טפשא׃ כי
הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות
לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת
לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר
הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק׃ ארי
האנא מקים פרנסא בארעא דשגן
לא יבעי ודאיטלטלו לא יתבע
ודתבירין לא יסי דקימין לא יסובר
ונכסי עתיריא יבוז ושארהון יגמר׃
הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב
על זרועו ועל עין ימינו זרועו

יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה׃
וי על פרנסא טפשא דאתפקיד ליה
עמא לפרנסא דהוא דמי לטבחא
דסכינה בידיה ועינה על שמינתא
למיכס דרעיה מיבש ייבש ועינה
דימינא מכהא תכהי׃ משא
דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה
שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו׃ מטול פתגמא דיי על ישראל
אמר יי דתלא שמיא ושכליל ארעא
וברא רוחא דאנשא במעוהי׃ הנה
אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל
העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור
על ירושלם׃ האנא משוי ית ירושלם
מן מלי מרוי לכל עממיא סחור סחור
ואף דבית יהודה ייתינון עממיא כד
אנסין בצירא לירושלם׃ והיה ביום
ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו
ונאספו עליה כל גויי הארץ׃ ויהי
בעידנא ההוא אשוי ית ירושלם
אבן תקלא לכל עממיא כל אנסהא
אתבזזא יתבזזון ויתכנשון עלה
כל עממי ארעא׃ ביום ההוא נאם

רעי ה׳ וחס וסימנ׳ האמר לכרש דודי הוי חרב עורי יי רעי לא אחסר אולי אולים ה׳ חס בל״ש וכבר נמנו בפנים ראשון

יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו
בשגעון ועל בית יהודה אפקח את
עיני וכל סוס העמים אכה בעורון׃
בעדנא ההוא אמר יי אמחי כל סוסות
עממיא בטפשותא ורכביהון
בשעממותא ועל דבית יהודה אגלי
ית גבורתי לאיטבא להון וכל סוסות
עממיא אמחי בסמיותא׃ ואמרו
אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישבי
ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם׃
ויימרון רברבי יהודה בלבהון אשתכח
פורקן ליתבי ירושלם במימרא דיי
צבאות אלההון׃ ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה ככיור אש בעצים
וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין
ועל שמאול את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם׃
בעדנא ההוא אשוי ית רברבי יהודה
כלכוש דנור באעיא וכבעור דאישא
בעמירא ויבזון מן דרומא ומן צפונא
ית כל נכסי עממיא סחור סחור ותתיב
ירושלם עוד באתרה ותצלח ירושלם׃
והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה
למען לא תגדל תפארת בית דויד

ותפארת יושב ירושלם על יהודה׃
ויפרוק יי ית קרויא דבית יהודה
בקדמיתא בדיל דלא תסגי את רבות
בית דויד ואת רבות יתבי ירושלם
על דבית יהודה׃ ביום ההוא יגן יהוה
בעד יושב ירושלם והיה הנכשל
בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים
כמלאך יהוה לפניהם׃ בעדנא ההוא
יגין יי על יתבי ירושלם ויהי
דחליש בהון בעדנא ההוא כדוד ובית
דוד כרברבין יצלחון כמלאכא דיי
קדמיהון׃ והיה ביום ההוא אבקש
להשמיד את כל הגוים הבאים על
ירושלם׃ ויהי בעדנא ההוא אתבע
לשיצאה ית כל עממיא דמתכנשין
ואתן על ירושלם׃ ושפכתי על בית
דויד ועל יושב ירושלם רוח חן
ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו
וספדו עליו כמספד על היחיד והמר
עליו כהמר על הבכור׃ ואשפוך על
בית דויד ועל יתבי ירושלם רוח חסד
ורחמין ויבעון מן קדמי על דאטלטלו
ויספדון עלוהי כמא דספדין על
יחידא ויימרון עלוהי כמא דממררין

ב׳ חס ואמנון בענ׳

ג׳ והייתם ובית דוד מי אל גדול

ב׳

ב׳ חד מ״ל וחד חס

אלפים ה׳ חס בליש׳ וסימנהון לאלפיהם תנינ׳ אלפים לראש והיה כאלף ואמרו אלפי יהודה ושלאחרין ... כאלהים ג׳ וסי׳ והייתם ובית

על בוכרא׃ ביום ההוא יגדל המספד
בירושלם כמספד הדדרמון בבקעת
מגדון׃ בעדנא ההוא יסגי מספדא
בירושלם כמספד אחאב בר עמרי
דקטל הדדרמון בר טברמון וכמספד
יושיה בר אמון דקטל פרעה חגירא
בבקעת מגדו׃ וספדה הארץ משפחות
משפחות לבד משפחת בית דויד
לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן
לבד ונשיהם לבד׃ ויספדון דיירי
ארעא זרעיין זרעיין גובריהון
לחוד ונשיהון לחוד זרעית בית
דויד גובריהון לחוד ונשיהון לחוד
זרעית בית נתן גובריהון לחוד ונשיהון
לחוד׃ משפחת בית לוי לבד ונשיהם
לבד משפחת השמעי לבד ונשיהם
לבד׃ זרעית בית לוי גובריהון לחוד
ונשיהון לחוד זרעית בית שמעי
לחוד ונשיהון לחוד׃ כל המשפחות
הנשארות משפחת משפחת לבד
ונשיהם לבד׃ כל זרעיתא דישתארון
זרעיין זרעיין לחוד ונשיהון לחוד
ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית
דוד וליושבי ירושלם לחטאת ולנדה׃

בעדנא ההוא יהי אולפן אוריתא
גלי כמבוע דמיין לבית דוד וליתבי
ירושלם ואשבוק לחוביהון כמא
דמידכן במי אדיותא ובקטם תורתא
דחטתא׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אכרית את שמות העצבים
מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את
הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר
מן הארץ׃ ויהי בעדנא ההוא אמר
יי צבאות אשיצי ית שום טעות
עממיא מן ארעא ולא יהי דוכרן
משומהון עוד ואף ית נביי שקרא
וית רוח מסאבא אבטיל מן ארעא׃
והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר
דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו
ואמו ילדיו בהנבאו׃ ויהי ארי יתנבי
גבר עוד ויימרון ליה אבוהי ואמיה
ילדוהי לא תתקיים ארי שקרא
אתנביתא בשמא דיי ויחרון ביה
אבוהי ואמיה ילדוהי באתנבותיה׃
והיה ביום ההוא יבשו הנביאים
איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו
אדרת שער למען כחש׃ ויהי

אעביר ג׳ וסימנ׳ אעביר כל טובי לו חיה רעה רוח טומאה אעביר מן הארץ חד בתורה וב׳ בנביאים ־ ה׳ בהנבאתו ל׳

בעדנא ההוא יבהתון נביי שקרא גבר
מנבואתיה באתנביותיה ולא יתנבון
עוד שקר בדיל לאלפא כדבין ואמר
לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי
כי אדם הקנני מנעורי ויימר לא נבי
אנא גבר פלח בארעא אנא ארי אנשא
אקנני מזעורי ואמר אליו מה ה
המכות האלה בין ידיך ואמר אשר
הכיתי בית מאהבי ויימר ליה מא
מחתא האלין אתאה עלנא הלא
בעובדי ידנא ויימר יאות לקינא
בחובין דרחימנא חרב
עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם
יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי על הצערים
חרבא אתגלא על מלכא ועל שלטונא
חבריה דכותיה דדמי ליה אמר יי
צבאות קטול ית מלכא ויתבדרון
שלטוניא ואתיב מחת גבורתא על
תניניא והיה בכל הארץ נאם יהוה
פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית
יותר בה ויהי בכל ארעא אמר יי
תרין חולקין דבה ישתיצון יסופון
ותלתא ישתאר בה והבאתי את

השלישית באש וצרפתים כצרף
את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב
הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו
אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה
אלהי ואעיל ית תלתא בעקא כבור
דאישא ואצרופנון כמא דצרפין ית
כספא ואבחרינון כמא דבחרין ית
דהבא הוא יצלי בשמי ואנא אקביל
צלותיה אמרית עמי הוא והוא יימר
14
יי אלהי הנה יום בא
ליהוה וחלק שללך בקרבך הא
יומא עתיד למיתי מן ק׳ יי ויפלגון
בית ישראל נכסי עממיא בגויך
ירושלם ואספתי את כל הגוים אל
ירושלם למלחמה ונלכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם
לא יכרת מן העיר ואכניש ית כל
עממיא לירושלם לאגחא קרבא
ותתכביש קרתא ויתבזזון בתיא
ונשיא ישתכבן ויפוק פלגה דקרתא
בגלותא ושאר עמא לא יפסוק מן
קרתא ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם
כיום הלחמו ביום קרב ויתגלי יי

ג וחס ג בחנתנו הנני צורפס בחנו כבחון

תשכבנה

את הזהב ג׳ וס׳ והם יקחו את הזהב אך את הזהב ויקח משה וחב׳ ושתי דלתות ובחנתים ה׳ ונלחם ה׳ פל׳ וס׳ נתחכמה והיינו

ויגיח קרבא בעממיא האנון כיום
אגחותיה קרב על ימא דסוף: ועמדו
רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר
על פני ירושלם מקדם ונבקע הר
הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא ג
גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה
וחציו נגבה: ויתגלי בגבורתיה על
טור זיתיא דעל אפי ירוש' ממדנחא
ויתבזע טור זיתיא מפלגיה למדנחא
ולמערבא חילא רבא לחדא ויתלש
פלגיה דטורא לצפונא ופלגיה לדרומא:
ונסתם גיא הרי כי יגיע גיא הרים ג ואין דדף גיא הרי
אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני כאשר נסתם
הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא
יהוה אלהי כל קדשים עמך: ויסתתים
חילא דטוריא ארי ימטי חילת טוריא
לאצל ותערקון כמא דערקתון מן
קדם זיעא דהוה ביומי עוזיה מלך
שבטא דבית יהודה ויתגלי יי אלהי
כל קדישוהי עמיה: והיה ביום ההוא
לא יהיה אור יקרות יקפאון: ויהי וקפאון ק
בעדנא ההוא לא יהי נהורא אלהין
עדי וגליד: והיה יום אחד הוא יודע
ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת

ערב יהיה אור: ויהי יומא חד הוא
ידיע קדם יי לא כנהור יימם ולא
כקבל לילי ויהי לעידן רמשא יהי
נהורא: והיה ביום ההוא יצאו מים בטעמ'
חיים מירושלם חצים אל הים בי'
הקדמוני וחצים אל הים האחרון
בקיץ ובחרף יהיה: ויהי בעדנא ההוא
יפקון מי מבוע מירושלם פלגהון
לימא מדנחאה ופלגהון לימא
מערבאה בקיטא ובסתוא יהון
נפקין: והיה יהוה למלך על כל הארץ בטו
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: דפ
ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי
ארעא בעידנא ההוא יפלחון קדם יי
כתף חד ארי שמיה יציב בעלמא
לית בר מניה: יסוב כל הארץ כערבה
מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה
וישבה תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער הפנים
ומגדל חננאל עד יקבי המלך: יקפה
לכל ארעא כמישרא מגבע לרמון
דרום ירושלם ותתרבי ותתיב באתרה
למתרע שבט בנימן עד אתר תרעא
קדמאה עד תרע זויתא ומגדל פקוס

והיה יש ו וס' ימנ' ושבתי וכי הקים והיה יש לדיין והיה יש עמו וברוך הגבר למלך ואסף ב וס' ימנ' חיל כל הגוים שללכם

עד שיחי מלכא׃ וישבו בה וחרם
לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח׃
ויתבון בה וקטלא לא יהי עוד ותתיב
ירושלם לרוחצן׃ וזאת תהיה
המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים
אשר צבאו על ירושלם המק בשרו
והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה
בחריהן ולשונו תמק בפיהם׃ ודא
תהי מחתא דימחי יי׳ ית כל עממיא
דמתכנשין ואתן על ירושלם יתמסי
בסריה והוא קאים על רגלוהי ועינוהי
יתמסין בגלגליהון ולישנהון יתמסי
בפומהון׃ והיה ביום ההוא תהיה
מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש
יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו׃ ויהי
בעדנא ההוא יהי שגוש קטלא מן
קדם יי׳ סגי בהון ויתקפון גבר ביד
חבריה ותתלש ידיה עם ידא דחבריה׃
וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
לרב מאד׃ ואף דבית יהודה ייתיכון
עממיא כד אניסין לאגחא קרבא
בירושלם ויכנשון נכסי כל עממיא
סחור סחור דהבא וכספא ולבושין

לסגי לחדא׃ וכן תהיה מגפת הסוס
הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה
אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת׃ וכין תהי מחת סוסיא כודנא
גמלא וחמרא וכל בעירא די יהי
במשריתא האנון כמחתא הדא׃ והיה
כל הנותר מכל הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג
את חג הסכות׃ ויהי כל דישתאר
מכל עממיא דמתכנשין ואתן על
ירושלם ויסקון כזמן שנא בשנא
למסגד קדם יי׳ מלך עלמיא יי׳ צבא׳
ולמיחג ית חגא דמטליא׃ והיה אשר
לא יעלה מאת משפחות הארץ אל
ירושלם להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם יהיה הגשם׃ ויהי
דלא יסק מן זרעית עממי ארעא
לירושלם למסגד קדם מלך עלמיא
יי׳ צבאות ולא עליהון יהי מטרא׃
ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר
יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו
לחג את חג הסכות׃ ואם מדלכות

לרב מאד ה׳ וסימנ׳ ואספו ויעש שלמה ותתן למלך כי במתעור ויאספו ... שלל כסף ... ואסף ב׳ וסימנ׳ חיל כל הגוים ואסף

מצרים לא תיסק ולא תיתי ולא להון
יסק נינוס ברם עליהון תהי מחתא
דימחי יי ית כל עממיא דלא יסקון
למיחג ית חגא דמטליא׃ זאת תהיה
חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות׃ דא תהי
פורענות מצראי ופורענות כל
עממיא דלא יסקון למיחג ית חגא
דמטליא׃ ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית
יהוה כמזרקים לפני המזבח׃ בעדנא
ההוא יהי על ברורת סוסיא קודשא
קדם יי ויהון דודיא בבית מקדשא
דיי סגיאין כמזרקיא קדם מדבחא׃
והיה כל סיר בירושלם וביהודה
קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים
ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום
ההוא׃ ויהי כל דוד בירושלם וביהודה
קודשא קדם יי צבאות וייתון כל
דדבחין ויסבון מנהון ויבשלון בהון
ולא יהי עביד תגרא עוד בבית מקדשא
דיי צבאות בעידנא ההוא׃

ר״יא פסוק

משא דבר יהוה אל ישראל ביד
מלאכי׃ מטל פתגמא דיי על ישראל
ביד מלאכי׃ אהבתי אתכם אמר יהוה
ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח
עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב׃
רחימית יתכון אמר יי ואם תימרון
במא רחימתנא הלא אחא עשו
ליעקב אמר יי ורחימית ית יעקב׃
ואת עשו שנאתי ואשים את הריו
שממה ואת נחלתו לתנות מדבר׃
וית עשו רחיקית ושויתי ית טורוהי
לצדו וית אחסנתיה לצדות מדבר׃
כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה
חרבות כה אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול
רשעה והעם אשר זעם יהוה עד
עולם׃ ארי יימרון אדומאי אתמסכנא
כען עתרנא ונתוב ונבני חרבתא כדנן
אמר יי צבאות אינון יבנון ואנא
אפגר ויקרון להון תחומא דעמיה
רשיעא ועמא דאיתי יי עליהון לוט
עד עלמא׃ ועיניכם תראינה ואתם

כנען ה׳ בתגרותא וסימנה כנען בידו והיה כל סיר נכבדי יכרו סדיך ׃ דבידה אל ישראל ב׳ בנבי׳ וסי׳ ואלה הדברים ביד מלאכי

317

תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃
ועיניכון יחזיין ואתון תימרון יסגי
יקרא דיי דאפתי ית תחום ישראל׃ בן
יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני
איה כבודי ואם אדונים אני איה
מוראי אמר יהוה צבאות לכם
הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה
בזינו את שמך׃ הא על ברא אמיר
ליקרא ית אבא ועבדא למדחל מן
קדם רבוניה ואם כאב אנא אן דאתון
מיקרין קדמי ואם כרבון אנא אן
דאתון דחלין מן קדמי אמר יי צבא׳
לכון כהניא דמבסרין על שמי ואם
תימרון במא בסרנא על שמך׃ מגישים
על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה
גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה
הוא׃ מקרבין אתון על מדבחי קורבן
מרחק ואם תימרון במא מרחק
כד אתון אמרין פתורא דיי בסיר
הוא׃ וכי תגישון עור לזבח אין רע
וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו
נא לפחתך הירצך או הישא פניך
אמר יהוה צבאות׃ ואתון מקרבין
דעויר לדבחא הלא ביש ואתון

מקרבין דחגיר ודמריע הלא ביש
ואתון מקרבין דחגיר ודמריע הלא
ביש קריבהי כען לשלטונך דעלך
היתרעי בך או היסב אפך אמר יי
צבאות׃ ועתה חלו נא פני אל ויחננו
מידכם היתה זאת הישא מכם פנים
אמר יהוה צבאות׃ וכען צלו כען קדם
אלהא ויקביל צלותנא מידכון הות דא
היתנסבון לכון אפין אמר יי צבאות׃
מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃
אף מן הכא בכון ויגיף דשי בית מקדשי
ולא תקרבון על מדבחי קורבן מרחק
לא רעוא קדמי בכון אמר יי צבאות
וקורבן לרעוא לא אקביל מידכון׃
כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול
שמי בגוים ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול
שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ ארי
ממדנח שמשא ועד מיעליה רב שמי
בני עממיא ובכל עדן דאתון עבדין
אנא מקביל צלותכון ושמי רבא
מתקדש על ידיכון וצלותכון כקרבן

מגישים ג̇ ב̇ מל׳ וחד חס וסימנה̇ מגשים מנחה חס מגישים אליה על מזבחי מל׳ ... טהורה ד̇ מל׳ בל״ש וסימנה̇ מכל הבהמה קדמ׳
דפיסו מן הבהמה קדמ׳ ובכל מקום מקטר יראת יי טהורה ס׳

דכי קדמי ארי רב שמי בינ עממיא
אמר יי צבאות ואתם מחללים אתו
באמרכם שלחן יהוה מגאל הוא
וניבו נבזה אכלו ואתון מחלין יתיה
כד אתון אמרין פתורא דיי בסיר
הוא ובסירין מתנתא מניה ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם אתו אמר יהוה
צבאות והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם את המנחה
הארצה אותה מידכם אמר יהוה ואם
תימרון הא דאיתנא מליאות לנא
ושניקתון יתיה אמר יי צבאות
ומיתן אתון דאניס ודחגיר ודמריע
ומיתן אתון ליה בקורבנין האקביל
יתיה ברעוא מידכון אמר יי וארור
נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח
משחת לאדני כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים
וליט דיתעביד בנכל ואית בעדריה
דכר והוא חייב למידר ודבח דמחבל
קדם יי ארי מלך רב אנא אמר יי
צבאות ושמי חסין בעממיא ועתה
אליכם המצוה הזאת הכהנים וכען
לכון תפקידתא הדא כהניא אם לא

תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת
כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את המארה וארותי את ברכותיכם
וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב
אם לא תקבלון ואם לא תשוון דחלתי
על לב למיתן יקרא לשמי אמר יי
צבאות ואשלח בכון ית מאירתא
ואלוט ית ברכתכון ואף אלוטינה
ארי ליתיכון משוון דחלתי על לב
הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש
על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו הא אנא נזיף לכון בעללת ארעא
ואגלי בהתת חוביכון על אפיכון ואבטיל
רבות חגיכון ויתמנע חולקכון מניה
וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה
הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה
צבאות ותידעון ארי שלחית לותכון
ית תפקידתא הדא למהוי קימי דעם
לוי אמר יי צבאות בריתי היתה
אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא
וייראני ומפני שמי נחת הוא קימי
הוה עמיה חיי ושלמא ויהבית ליה
אולפן אוריתי שלים ודחיל מן
קדמי ומן קדם שמי דחיל הוא תורת

לאדני ז̇ כת̇ כן וסימנ̇ אל נא ותבדו הנה חזק בעדרו והסלחות יספר נפשי וארור ב̇ וסימנ̇ מונע חרבו וארור נוכל

318

אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון׃ אוריתא דקשטא
הות בפומיה ושקרא לא אשתכח
בספותיה בשלמא ובתריצותא הליך
קדמי וסגיאין אתיב מחובא׃ כי שפתי
כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ ארי ספתי
כהין יטרן מדע ואוראה יבעון מפומיה
ארי משמיש קדם יי צבאות הוא׃
ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם ברית הלוי
אמר יהוה צבאות׃ ואתון סטיתון
מן אורחא אתקילתון סגיאין באוריתא
חבילתון קימא דעם לוי אמר יי
צבאות׃ וגם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם
שמרים את דרכי ונשאים פנים
בתורה׃ ואף אנא יהבית יתכון בסירין
ושפלין לכל עמא כמא דליתיכון
נטרין ית אורחן דתקנן קדמי ונסבין
אפין באוריתא׃ הלוא אב
אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית

אבתינו׃ הלא אבא חד לכולנא הלא
אלהא חד ברא יתנא מדין נשקר גבר
באחוהי לאפסא קימא דעם אבהתנא׃
בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ שקרו
דבית יהודה ותועיבתא אתעבידת
בישראל ובירושלם ארי אפיסו דבית
יהודה נפשהון דהות קדישא קדם
יי ואתרעיאו למיסב להון נשין מבנת
עממיא׃ יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער וענה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ ישיצי
יי לגבר דיעבדינה בר ובר בר מקרוי
יעקב ואם כהין הוא מקריב קרבן
בית מקדשא דיי צבאות׃
וזאת שנית תעשו כסות דמעה
את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד
פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃
ודא תנינות דאתון עבדין חפת דמעתא
ית מדבחא דיי דבכן ודמיתנקין מ
מדלית עוד אתפניא לקורבנא ולקבלא
יתיה ברעוא מידכון׃ ואמרתם על מה
על כי יהוה העיד בינך ובין אשת

נו ב׳ ... וסימנ׳ הלוא אב אחד כיס אחד יהיה ... ולקחת ג׳ וסימנ׳ יברוחי דיוסף לבושין דרגנוה וחד ולקחת בידך ... פנות ב׳

נעוריך אשר אתה בגדתה בה
והיא חברתך ואשת בריתך׃ ואם
תימרון על מה על דיי׳ אסהיד בינך
ובין איתת ינקותך דאת שקרת בה
והיא שותפתך ואיתת קימך׃ ולא
אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם
ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגד׃
הלא חד הוה אברהם יחידאי דמניה
אתברי עלמא ומא חד בעי אלהין
דיתקיים ליה זרע מן קדם יי׳ ותסתמרון
בנפשתכון ובאיתת ינקותך לא
תשקר׃ כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃ ארי אם סנית
לה פטרה אמר יי׳ אלהא דישראל
ולא תכסי חטאה בלבושך אמר יי׳
צבאות ותסתמרון ברוחכון ולא
תשקרון׃ הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו׃
באמרכם כל עשה רע טוב בעיני
יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃ אהליתון קדם יי׳ בפתגמיכון

ואם תימרון במא אהלינא קדמוהי
בדאתון אמרין כל דעביד ביש תקין
קדם יי׳ ובהון רעוא קדמוהי או
אילא דעביד אלהא דינא׃ הנני 3
שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם
יבא אל היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית אשר
אתם חפצים הנה בא אמר יהוה
צבאות׃ האנא שלח מלאכי ויפני
אורחא קדמי ובתכיף ייעול להיכליה
רבונא דאתון בען ומלאך קימא
דאתון צבן ביה הא אתי אמר יי׳
צבאות׃ ומי מכלכל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא כאש
מצרף וכברית מכבסים׃ ומן מסובר
ית יום מיתוהי ומן יקום באתגליותי׳
ארי רגזיה כאישתא ממסי וכבורי
דמחורין בה׃ וישב מצרף ומטהר
כסף וטהר את בני לוי וזקק א[illegible]
כזהב וככסף והיו ליהוה מג[illegible]
בצדקה׃ ויתגלי לצרפא ולד[illegible]
כגבר דמצריף ומדכי כספא ו[illegible]
ית בני לוי ויזקיק יתהון כדהבא
וככספא ויהון קדם יי׳ מקרבין

[illegible] וחד בהראותו את עשיר ומס [illegible] ואשתו וסימנ׳ בעצם כי באשה בריתך ואשת [illegible]

319

וערבה ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמוניות׃ וקרבתי אליכם למשפט
והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר
יהוה צבאות׃ כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב לא
כליתם׃ למימי אבותיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ היקבע

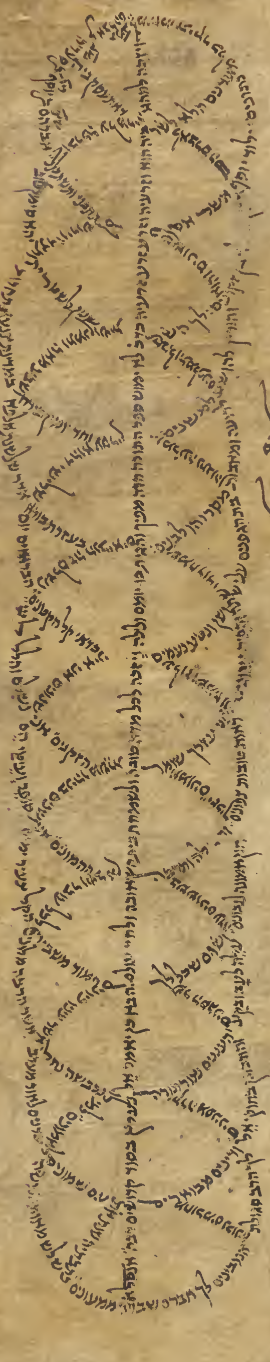
לכון אמר יי צבאות ואם תימרון במא
נתוב היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך
המעשר והתרומה הירגיז גבר קדם
דיינא ארי אתון מרגזין קדמי ואם
תימרון במא ארגיזנא קדמך במעסרא
ובתרומתא במארה אתם נארים ואתי
אתם קבעים הגוי כלו בלוטא אתון
מיתלטין וקדמי אתון מרגזין עמא
כולהון הביאו את כל המעשר אל בית
האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא
בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים והריקתי לכם
ברכה עד בלי די איתו ית כל מעסרא
לבית אוצרא ויהי פרנוס לדמשמשין
בבית מקדשי ונסו כען קדמי בהדא
אמר יי צבאות אם לא אפתח לכון
ית כוי שמיא ואחית לכון טובא עד
וגערתי לכם באכל דתימרון מיס
ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
צבאות ואוזיף לכון במרובלא ולא
יחביל לכון ית איבא דארעא ולא
תתכיל לכון גופנא בחקלא אמר יי

צבאות׃ ואשרו אתכם כל הגוים כי
תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃
וישבחון יתכון כל עממיא ארי תהון
אתון יתבין בארע בית שכינתי ועבדין
בה רעותי אמר יי צבאות׃

חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו עליך׃ תקיפו
קדמי פתגמיכון אמר יי ואם תימרון
מא אסגינא למללא קדמך׃ אמרתם
שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו
משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני
יהוה צבאות׃ אמרתון לא להנאה
מזדפלח קדם יי ומא ממון נתהני
לנא ארי נטרנא מטרת מימריה וארי
הליכנא כמכילות רוח מן קדם יי
צבאות׃ ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים
וימלטו׃ וכען אנחנא משבחין רשיעין
אף [illegible] אתקיימו עבדי חטאה ואף נסאו
קדם יי ואשתיזבו׃ אז נדברו יראי
יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ בכין
ממללין דחלוא דיי גבר עם חבריה

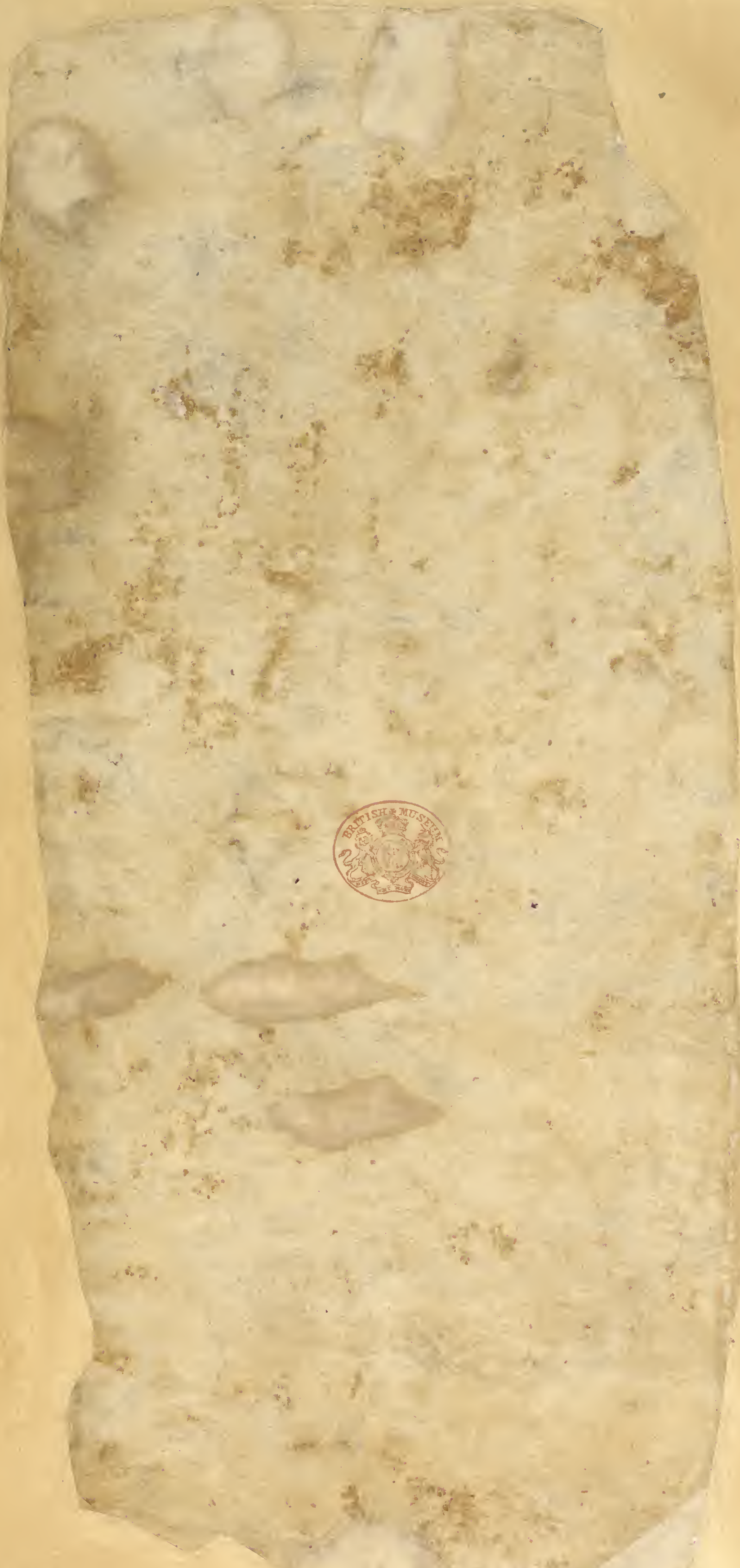
והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר
יחמל איש על בנו העבד אתו׃ ושבתם
וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו׃ כי הנה
היום בא בוער כתנור והיו כל זדים
וכל עשה רשעה קש ולהט אותם
היום בא אמר יהוה צבאות אשר
לא יעזב להם שרש וענף׃ וזרחה
לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי
מרבק׃ ועסותם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה צבאות׃
זכרו תורת משה עבדי אשר
צויתי אותו בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים׃ הנה אנכי שלח
לכם את אליה הנביא לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא׃ והשיב
לב אבות על בנים ולב בנים על
אבותם פן אבוא והכיתי את
הארץ חרם׃ הנה אנכי שולח
לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום יי הגדול והנורא׃

ופשתם כעגלי מרבק

זין דזכרן כס
רב נה
אד מל

משׁו זכו
ין כעגלי
ריתיו אפר
אשר אני
ני ותדושון
ותהוותפרסת
יר אמר צ
יתורת
ותובחב
טים אדכרו
ירית יתיה
איתהון
חלכם
ים יהוה
לפון ית
עתיר
או והשיב
בותם
ים
א
חית
וירא

321

כהן גדול אלמנה שנ׳ אלמנה וגרושה וחללה
זנה את אלה לא יקח׳ קס״ב שלא יבעול
כהן גדול אלמנה ואפלו בלא קדושין מפני
שמחללה שנ׳ ולא יחלל זרעו בעמו הרי הוא
מוזהר שלא לחלל כשרה׳ קס״ג שלא
יכנס כהן למקדש פרוע ראש שנ׳ ראשיכם
אל תפרעו׳ קס״ד שלא ליכנס כהן למקדש
קרוע בגדים שנ׳ ובגדיכם לא תפרמו׳
קס״ה שלא יצא הכהן מן העזרה בשעת
העבודה שנ׳ ומפתח אהל מועד לא תצאו׳
קס״ו שלא יטמא כהן הדיוט לשאר
מתים שנ׳ לנפש לא יטמא בעמיו׳ קס״ז
שלא יטמא כהן גדול ואפלו לקרובים שנ׳
לאביו ולאמו לא יטמא׳ קס״ח שלא יכנס
כהן גדול עם מת שנ׳ ועל כל נפשות מת לא
יבא כך למדו מפי השמועה שהוא חייב בבל
יבא ובבל יטמא׳ קס״ט שלא יקח כל
שבט לוי חלק בארץ שנ׳ ונחלה לא יהיה ללוי
קע׳ [...] יקח כל שבט [...]ן בבזה

בשעה בבוש הארץ שנ׳ לא יהיה לכהנים
הלוים וגו׳ קעא שלא לעשות קרחה על
מת שנ׳ ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת׃
קעב שלא לאכול בהמה טמאה שנ׳ אך
את זה לא תאכלו ממעלי הגרה׃ קעג
שלא לאכול דג טמא שנ׳ ושקץ יהיו לכם
מבשרם לא תאכלו׃ קעד שלא לאכול
עוף טמא שנ׳ ואת אלה תשקצו מן העוף לא
יאכלו׃ קעה שלא לאכול שרץ העוף שנ׳
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃
קעו שלא לאכול שרץ הארץ שנ׳ וכל השרץ
השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל׃ קעז
שלא לאכול רמש הארץ שנ׳ ולא תטמאו
את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ׃
קעח שלא לאכול תולעת הפירות כשתצא
לאויר שנ׳ לכל השרץ השרץ על הארץ לא
תאכלום׃ קעט שלא לאכול שרץ המים
שנ׳ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השר
קפ

C

LATTER PROPHETS.

HEBREW.

BRIT. MUS.

ORIENTAL MS.

2211.

320 folios June 1880 S.L.

[illegible]